

ЕДИНСТВЕНОТО БОГАТСТВО

*Сряда, 5 ч сутринта.
(Небето чисто. Времето тихо и хладно.)*

“Добрата молитва”

Хората, като забогатяват, не ценят вече хляба. Когато не го ценят, осиромашават. И като осиромашеят, оценяват го. Темата, която приготвихте за днес, е: “От какво зависи успехът на човека?” От неговия ум, сърце и воля. Зависи от неговата светлина, топлина и сила. Ако ти нямаш светлина, топлина и сила, успех не може да имаш. Защото, ако си в някоя тъмна нощ и искаш да отидеш някъде, ако нощта е тъмна като рог, че нищо не се вижда, къде ще отидеш? В живота има някои моменти, когато си се отчаял, че нито една звезда няма на твоето небе. Отчаянието прилича на една тъмна нощ.

Сега интересното е: защо идва отчаянието? Кой е произходът на отчаянието? Защо човек се отчайва, обезсърчава? Нека да разгледаме едно просто явление. Вие казвате: “Трябва ми кесия.” Нека да разгледаме кесията. Защо ни е кесията? Българите имат кесии сплетени, отгоре устата им се стяга. И се разтварят. Някои кесии има направени от кожа. Сега модерните кесии са с прегради. Сега отваряш кесията си. Защо? Или да туриш, или да извадиш нещо. Казваш: “Трябва кесия.” Сега, ако ти се спреш, ако ти трябва само кесия, какво ще направиш? Ако няма нищо в кесията ти? Имаш кесия, но нищо няма в нея. Какво те ползува? Значи, като казваме “кесия”, трябва да има нещо в нея. Казваме: “Без пари не може.” То е толкоз вярно, колкото е вярно, че без кесия не може. Защото, ако няма кесия, няма къде да туриш парите. Това е второто положение на вярата. Най-първо вярваш в кесията си. Кесията е хубава, но трябва да има съдър-

жание. Парите са съдържанието на кесията. Добре, да допуснем, че имаш кесия и пари. И казваш, че без пари не може. Ти мислиш, че като имаш пари, всичко може. Добре, имаш пари, но парите ядат ли се? С парите можеш ли да си купиш дишане? Мисъл? Не можеш. Те са условия. Парите са толкова важни, колкото кесията. Ти отиваш с пари при някой бакалин и си вземаш захар. Значи, на тези пари им трябва нещо. Както на кесията □ трябва нещо, т.е. трябва да туриш пари в нея, за да ти стане тя ценна и обична, също така и парите, за да ти станат обични, с тях трябва да вземеш нещо: или захар, или грехи, или шапка. Ценни са тогаз парите. Ти имаш вяра в парите, понеже за тях ще ти дадат грехи, шапка, захар и прочее.

Трето положение е следното: ти казваш, че без хляб не можеш. Ти казваш: “Без кесия не може, без хляб не може и без ядене не може.” Ако ти имаш хляб, кесия, пари, храна, но не можеш да ядеш? Трябва и да ядеш. Как вървят процесите? Без кесия не може. Без пари, без хляб и без ядене не може. Но и там не се спира процесът сега. Но ако тази храна, след като си я турил в стомаха, не се смила? И без смилане не може. Но, след като се смели, ако тази храна не отиде на своето си място, на своето предназначение? Но и там не се спира. Обаче [ако] и след като влезе в ума ти, не произведе светлина и като влезе в сърцето ти, не произведе топлина и като влезе в душата ти, не произведе сила, тогаз защо ти са кесията, парите, хлябът, яденето и смилането?

Хората се спират сега и се самозаблуждават, и казват: “Без пари не може.” Човек казва: “Я аз да съм богат!” Той казва, че с пари ще бъде почитан. Ти с пари ще бъдеш почитан така, както магарето, което е натоварено с икони. Едно магаре, като било натоварено с кръстове и икони и хората почнали да го почитат, магарето почнало да реве. И господарят му казал: “Почитта не е за тебе, но за твоите икони, които носиш на гърба си.”

Че, ако тебе те почитат за парите, това е същото. Тебе трябва да те почитат за твоя ум, сърце и душа. Това е почит. А пък богатството, то е толкова важно, колкото е важна и кесията. То е криво заключение, ако мислиш, че парите ще

ме повдигнат в света. Старите хора, като остареят, вземат си бастун и се опират на бастуна. Почнеш ли на три крака да ходиш, то твоята работа е свършена. Най-сигурна работа е ходенето на два крака. Там твоята воля се проявява. Но ако ходиш на три крака, ти почваш да накуцваш и тогава твоята работа е свършена.

Сега, не искам да кажа, че да нямате пари. Но турете парите на тяхното място. Не ги туряйте до очите си, че да ослепеете, нито близо до ушите си, че да оглушеете. Нито ги туряйте при устата си, че да онемеете. Нито близо до ръката си, че да изсъхне ръката ви. Тогаз ще осакатиш ръцете си. В разказа за Жан Валжан има следното. След като решил той да реформира живота си, не понашему, но според идеала на Виктор Юго, той вижда, че едно дете играе с парите си. И Жан Валжан туря крака си върху парите му. Детето плаче и търси парите си. Жан Валжан знае къде са парите, но детето не знае.

Питам: Ако твоят крак натиска парите, каква човещина има в тебе? Че, най-първо, ти не си пратен на Земята да бъдеш банкерин. Господ не те е пратил да държиш една кесия, само да я пълниш и да я изпразваш. Какво ще бъде да носиш кесията си и да казваш, че докато са парите с тебе, всичко можеш? Вярваш в кесията, в парите и в това, което парите ще ти донесат. Но всичките тези кесии са осакатили хората. Цялата култура е осакатена от това вярване, че без пари не може. И без храна не може. От икономическо гледище се бият хората. Бият се за земя, двама души се карат за земя. И народите днес се карат за земя.

Един господин, който е ходил в Германия, разправяше: германците са всичко наредили. Механически е наредено, както в машина. Всяко нещо е на мястото си. Хубаво, ти отиваш в една фабрика, там всичко – колелета и прочее, е наредено. Но бихте ли желали вие да сте на мястото на една машина? И колелетата да се въртят. Бихте ли желали да сте на мястото на една машина, която кълца месото за кюфтета? Нали знаете как се правят кюфтета от кълцано месо? Някои веруващи, след като са престанали да бъдат месоядци, понеже са излезли от Египет, имитират ястие, приготвено

от месо. Богата страна беше Египет тогава! И като излезнах от Египет, евреите казваха: “Няма месце!” Та, тези, които не ядат месо, скълциват боб, както скълциват месото, и го замесват с малко брашно и мислят, че месо ядат. И казват: “Ние сме вегетарианци!” Или правят кюфтета от леща с малко магданоз, с едно яйце счукано и с малко брашно. Все им е жалко и казват: “Много съжаляваме, че напуснахме месото, но какво да се прави.”

Някои религиозни, като станат религиозни, най-първо се отказват от хубавите грехи, понеже те са месната храна. Хубавата шапка, хубавата връзка са месна храна. Те гойдат до вегетарианската храна – скъсаната шапка, грипавата греха била вегетарианската храна. Това не е вярно. Това разсъждение е в крива посока. Скъсаните грехи – това е месоядство. Понеже скъсаните грехи имат мазнини, а пък новата греха няма мазнина. Новата шапка няма мазнина. А пък в старата шапка колко масло има! И по старата греха също. Оставете това. Това не е вегетарианство. Сиромашията не ни трябва. Мазнина има в сиромашията.

Някои казват: “Да бъдем сиромаси!” Като се каже “сиромаси”, съвсем друга идея се крие в това. Ако сиромашията те прави недоволен, тогава... Представете си, че на гърба си носите 50–60 kg жито и те карат да го носиш 50–60 км. Няма ли да съжаляваш за това? Ще си недоволен от живота. Значи сиромашията носи нещо. И това го безпокои. Богатство, което те безпокои, не е богатство. И сиромашия, която те безпокои, не е сиромашия. Сиромашия аз наричам това: тя да не безпокои човека. Да ти е приятно, че си сиромаш. И като си богат, богатството да не ти причинява безпокойствие, да не ти причинява никаква тежест, никакво главоболе.

Това наричам аз истинско богатство. А пък това се придобива само с човешкия ум, сърце и воля, съединени в едно. Истински богат човек е онзи, който е съединил ума си и сърцето си с душата си. И истински сиромаш е онзи човек, който пак е съединил ума си, сърцето си и душата си в едно. Защото доволството на човека всякога произтича от светлината, която има, от топлината, която има и от силата, която

има. Но не само да имаш светлина. Ти може да се лъжеш, че имаш светлина. Ако имаш светлина и тя не те ползува, ти имаш кесия. И за светлината трябва нещо. Ако ти отвориш тая светлина и можеш на нея да четеш една книга, тогава тя има смисъл. Ако само имаш светлина, какво ще ти принесе? Ако вие на Земята сте сам и никого не виждате, и себе си не виждате, какво ще бъде твоего положение? Представете си, че на Земята нищо не виждате или виждате Земята гола, без никакви цветя и други растения, само като една гладка топка с червен цвят. Или да кажем, че имате топлина, но представете си, че предметът, на който седиш, е нагорещен до 200 градуса и ти седиш при тая топлина от 200 градуса – какво ще ти допринесе топлината?

Казвате, че човек трябва да има топлина. Те смятат пог топлина чувствата. Но ако тези чувства те безпокоят, прави ли са тези чувства? Ако една мисъл те безпокои, права мисъл ли е тя? Не са прави. Ако имаш сила и тя те безпокои, това не е сила. Трябват ред разсъждения. Ти казваш: “Да бъдем богати.” Съгласен съм. Но ако ти в своето богатство умираш, питам: защо ти е това богатство? Ако с богатството можеш да живееш и да станеш безсмъртен, разбирам такова богатство.

Кое е това богатство? Единственото богатство в света, това е Любовта. Единственото богатство в света, това е Мъдростта. Единственото богатство в света, това е Истината. Те са три неща, които човек трябва да има. Който ги има, е истински богатият човек! Любов за душата, Мъдрост за човешкия ум и Истина, която носи силата. Истината е, която носи сила и свобода.

Та казвам: Сега за какво трябва да ни уважават? Че, за какво могат да ви уважават? Ако във вашата душа няма любов, за какво могат да ви уважават? Кажете ми! И ако във вашия ум няма мъдрост, знание, за какво могат да ви уважават? И ако във вашия дух няма сила, за какво могат да ви уважават? Мен ми е потребна вашата светлина, топлина и сила. И на вас ви е потребна моята светлина, топлина и сила. Ние едни за други сме необходими до толкоз, до колкото можем да бъдем носители на Божествената светлина,

Божествената топлина, понеже тя е проводница на живота и на Божествената сила. Организмът се държи чрез силата. Тя е, която поддържа човешкия организъм.

Вие сега понякога мислите и се питате: “Защо хората се бият?” Един народ е като един голям човек. Един народ е само един по-голям човек. И в един народ има всичките погрешки, както в един човек. Ти се разсърдваш някой път и не знаеш защо се сърдиш. За какво се сърдиш? Детето се сърди, защото майка му не му е дала хляб. Разсърди се и не иска да яде. И като се разсърди, ще се отдалечи. Няма да гледа с очите си майка си, но си обръща гърба. А какво означава човешкият гръб? То иска да каже: “Ти си от друг свят и аз съм от друг свят. Аз за тебе пет пари не давам.” Майката ще иде отподире му и ще каже: “Мама ще го поглади.” То казва: “Да знаеш аз кой съм! Ти си майка, защото аз те направих майка. Ти си станала майка, придоби най-голямата служба в света. Господ те е турил на тая служба заради мене. Аз като си замисля, ти не си майка, аз те направих майка, да знаеш!” Това е идеята, която седи в ума на детето. И тогава майката, за да възстанови своя авторитет, има си една магическа пръчка и казва: “Така ли?” И както то се е обърнало, тя го удари отзад и то се обърне и гойде с лицето си към нея. Всеки, който обръща гърба си назад, тоягата излиза, за да възстанови нещата. Детето всякога трябва да гледа майка си в лицето. И майката трябва да гледа детето в лицето.

Вие сега трябва да разглеждате живота така, както трябва. Ако влезете в съвременното училище, кое е онова, което повдига ученика в училището? Способностите на един ученик, като се учи добре. В характера си може да не е толкова добър, може да има слабо поведение – но се учи добре. Има поведение 3, но се учи. “Способен”, казват за него. Друг има поведение 6, много добро поведение, но е неспособен. Та, в живота способността на човека струва повече, отколкото неговото привидно благочестие. Че е добър, че не се кара с никой ученик, седи си, божа кравичка е. Питам: Колко мляко дават божиите кравички? Кой от вас е пил мляко от една божа кравичка? Аз не бих желал да бъда една божа кравичка. Искам да бъда една голяма крава, да давам мляко. Хубави

са тези неща, но какво трябва да се разбира под божия кравица? Божията кравичка – истинската, дава мляко на всички хора, но вие никога не сте виждали тази крава. Тя не е онази малката крава, божията кравичка. Тя е фикция. Онази крава, която дава мляко на всички, и най-малките буболечки ядат от нейното мляко, и всички други.

Божественото трябва да бъде това в нас, което е еднакво достъпно и за ума ни, и за сърцето ни, и за душата ни. Това, което не е достъпно за всички хора, то не е Божествено. И нашата погрешка произтича от факта, че ние не употребяваме Божествените работи така, както трябва. И в нас онзи, който страда, е Бог. Ако има в света един, който страда, това е Бог. Ние още не страдаме. Ние нищо не сме дали от себе си. Например някой от вас може да каже, че страда. Какво сте дали от себе си? Вие искате един човек да ви обича. Какво ще ви обича? Какво сте му дали вие на него? Някой казва: “Обичам го.” Я да видя любовта ви! Какво сте дали? Една любов, за която много се говори, тя е безпредметна. И когато някой човек иска да ме обича, за да привлече вниманието ми или когато аз обичам някого, за да привлече вниманието му, това не е любов.

Ти, ако не обичаш, ще умреш. Ти, ако не гледаш, ще ослепееш. Ти, ако не слушаш, ще оглушееш. Ти, ако не работиш, ще умреш. Ако работиш, ще живееш. Ако не работиш, ръцете ти ще се атрофират. Ти казваш: “Аз не искам да го обичам.” Ако не обичаш, ще се атрофира твоето сърце. Човек трябва да обича, понеже сърцето с любовта поддържа своя живот. И ума чрез мисленето поддържа своя живот. Ти казваш: “Аз мисля за него.” За когото и да мислиш, то е един Божествен процес. Бог казва: “Ще мислиш!” Защото щом мислиш, ще живееш. Бог казва: “Ще чувствуваш!” Защото щом чувствуваш, ще живееш. Бог казва: “Ще възприемаш сила в света!”, защото щом възприемаш тази сила, ти ще живееш. И ще гойдеш до истинското положение в живота. Във вас има нещо сега, което вие не го съзнавате още. В една ябълчна семка има една енергия, която ябълката не познава. Но за тази скрита сила в ябълката тя има моята обич. С тази сила посятата семка след 5–6 години дава хуба-

ви, вкусни плодове. Защо прави тези плодове? И самото ябълчно дърво не знае. Тези ябълки не са необходими за нея. Тя не се храни с тях. Но това, което тя прави, е необходимо за нея. И във вас има една сила, за която хората могат да ви почитат. И да ви уважават. И да ви обичат. Това, за което хората ви обичат, то е Божественото. То е ценността в човека. Всеки човек носи Божественото в себе си. Без да знае. И като се пробуди човек и почне да съзнава, че има нещо Божествено в него, то е развитието на човека.

Ако не искам да се гневя, [то е] не заради хората, но защото не искам да обидя Божественото, Кое то живее в мене. Когато аз се сърдя на хората, те не страдат, но страда Бог, Който живее в мене. Та, ние, като измъчваме себе си, не измъчваме себе си, но измъчваме Онзи, Който през вековете е работил за нас. Ние казваме в кръчмата: “Дај още, дај още!” Ти казваш на Господа: “Пари ми трябва. Хората не ме обичат.” Всеки ден проповядваш на Господа това, онава да направи. Казваш на Господа и Той търпи, търпи, търпи. И докато търпи, работите вървят. Но един ден, ти като прекалиш, Той престане да мисли за тебе, престане да чувствува за тебе, взема си силата и в тебе потъмнява, наставя в тебе отчаяние, тъмнота, безсилие и казваш: “Свърши се тая работа.” Вие искате да станете видни в света. Хубаво е. Но не измъчвайте себе си.

Та казвам: Не да ви накарам да бъдете кротки, че да ви ядат вълците. Вълкът като хване една овца, знаете ли какво прави той? Той намразва овцата. Като я хване, той □ казва: “Защо си закъсняла ти? Знаеш ли колко те чаках!” И къса едно парче от нея, второ парче и удря я на земята, и я убие, и казва: “Защо не дойде точно навреме?” Това е неговата мисъл: че не станала неговата воля, че той чакал, вместо половин час, повече време. Той казва: “Защо не ми донесе храната навреме? Защо ме остави толкова време да се мъча?” И я наказва със смъртно наказание. Защото не донесла месцето навреме. И казва □: “Ти с живота си ще платиш.” Голям аристократ е той. Защото яденето му навреме не дошло, той я наказва със смъртно наказание.

И знаете ли, че в едно ваше разсърждане някой път ста-

ват един милион клетки жертва вътре във вас и умират. За големите сърдци стават 5 милиона клетки жертва. В най-големите разсърдвания 10 милиона клетки умират. И за един месец вие сте разстроени, неразположени. Значи целият ви свят е раздрусан. Както при една война. И след един месец пак дойдете на себе си.

“Защо хората воюват?” – казвате вие. Същите погрешки правят. Хората търсят своето щастие във от Бога. Или грубо казано, грехът стои в това, че ние искаме да направим Господа слуга, роб на нашите желания, мисли и действия. В това са грешни ангелите. В това съгрешава и човек днес. И всеки, който иска да стане неговата воля, той се осъжда сам на смърт. Ние проповядваме в света едно учение. Безсмъртието сега в това: направете Бога господар в себе си! Щастие то сега в това. Не правете себе си господар. А Господа направете господар в себе си. Ти кажи: “Каквото кажеш, Господи, аз ще изпълня. Аз ще бъда слуга, а пък Ти ще бъдеш Господар.” Ако тази нова философия не влезе във вас, всичкият свят го очаква един и същ резултат. Една жена има един мъж и страх я е да не го откраднат. Че, тя никога не е виждала мъжа си. Я ми кажете, коя жена от вас е виждала мъжа си? Мислите ли, че това, което презгръщате, е вашият мъж? Не.

Сега аз съм дошъл до едно заключение за възпитанието. Как може да се отучи един вълк да яде овци? Измислил съм нещо. Ще направя една изкуствена овца от кълцани вегетариански къфтета, хубава овца. И тя да може да се движи механически. Ще ѝ туря и козина отгоре. Той ще я яде по стар начин, но след като я яде, след половин час ще я повърне. И всичко ще повърне. Три пъти като му дам да яде от тези овци, аз ще му кажа: “Яж!” Но той ще каже: “Не искам вече.”

Този е законът, който идва сега. Трябва да дойдат хората до отбращение. Трябва да се отбратим от старите погрешки, понеже те ни причиняват хиляди страдания. След като се бориш за богатство и го придобиеш и после умираш, какво си придобил? Ако си един цар и правиш 10 войни и няколко милиона умират, какво добиваш? Рибите раждат повече, отколкото хората. Една риба ражда 300 000. Една май-

ка ражда само едно дете, а една риба за една година – 300□000. А пък за 10 години по 300□000, колко милиона стават? 3 милиона. Не е в раждането. Това не е никакво раждане.

Ако ти не почиташ мисълта на твоя мъж, ако ти не уважаващ сърцето на твоя мъж и неговата душа, къде е твоят мъж? Ако ти му приписваш най-големите престъпления, питам: къде е мъжът?

Аз засягам сега вашия личен живот. Ти може би отгаваш всички твои погрешки на своя ум. Ти казваш: “Умът ми е крив.” Не създава умът погрешките на човека. Погрешките на хората произтичат от единствения факт, че ти си престанал да обичаш Бога. Това е престъпление в света. Престъплението не иде нито от сърцето, нито от ума, нито от душата, отникъде не иде от материалния свят. Престъплението е в това, че ти си престанал да обичаш Онзи, Който е дал всичко и ти си образувал един нов свят, в който да живееш както ти искаш.

Сега някои от вас, като ме слушат, казват: “Отчаяни сме: толкоз години ние се трудим и Учителят намира, че нищо не сме придобили.” Това, което сте придобили, е много добро, но ще ви се вземе. Да ви кажа истината: Това, което сега имате, ще ви се вземе. Тогава какво ви ползува? Един ден ще бъдете сиромаси. Очите, устата, ушите, ръцете ще ви се вземат, след 120 години ще ви се вземат. Какви ще бъдете тогава? Питам: След 120 години какви ще бъдете? След 120 години цветята ще се смеят. Ще имате една надгробна плоча, че тук седи един светия, окултист, който е умрял от неизпълнението Волята Божия. След 120 години ще пише: “Тук седи една сестра, която е умряла от любов към своя мъж.” Престанете да умираете от любов. Това е лъжа. Някой казва: “От любов ще умра за нея.” Аз говоря сега на ония ученици, които ще ме разберат. Нямам нищо против вашите възгледи. Някои от вас трябва да отидете в света, да си доживеете. Женете се на свят*. Раждайте деца на свят, забогатявайте на свят, каквито желаниа имате, постигнете ги, за да имате една ясна представа. Казваш: “Мен

* на свят – свястно, както трябва.

това не ми трябва, онова не ми трябва.” Всичко ви трябва! И светлина ви трябва, и топлина ви трябва, и сила ви трябва, и красотата ви трябва. Какво ли не! Каквото Бог е дал, постигнете го.

Седите стари сестри и се самозаблуждавате. Казвах: “Ще дойде възкресението.” Че, знаете ли как възкръсва човек? Чудни са религиозните. Как възкръсват цветята? Едно цвете възкръсва, като дойдат светлината, топлината и влагата. Но да не е заровено на един метър, а на два пръста. И като дойдат светлината, топлината и силата, цветето се показва над земята – то възкръсва. Ако Божествената светлина, топлина и сила не може да ни озари, как ще възкръснем? Аз възкръсвам, като почна да обичам Господа и да обичам тези, които Бог ги е създал. Аз не мога да обичам човека. Законът е такъв: Само Божественото може да се обича – това, което е безсмъртно. Ти не може да обичаш смъртта. Как ще обичаш онзи, който ти взема всичко? Да обичаш Онзи, Който ти дава всичко, разбирам. Вие може ли да седите по-горе от Него? Не може да обичате онзи, който всичко взема от вас.

Идва един ден една млада сестра при мен и ми казва: “Учителю, да ме набиеш, за да поумнея.” Казах: “След като те набия, аз нищо не спечелвам. Защо трябва да те бия?” Тя казва: “За да поумнея.” Казах □: “Поумняване с бой не става. По два начина може да поумнее човек: или трябва да те обикна, за да поумнееш, или трябва да ме обикнеш, за да поумнееш. Но не да те обикна, за да те лъжа. И не да ме обикнеш, за да ме лъжеш.” Някой идва при мен и премигва. Казвам: Тези премигвания аз ги знам, те са от дявола. Светски хора идват и като ме гледат, измерват ме. Гледат ме дали приличам на светия. Аз гледам и казвам: “Аз съм от новите светии. Плащам на всякого така, както трябва. Плащам за онова само, което струва нещо, а пък за онова, което не струва, нищо не плащам.” Сега една светска гама и иска да ме разположи, аз да □ гадая. И гледа ме като светия. Аз я погледнах строго, тя се сгуши. Тя казва: “Колко страшно ме погледна! Страшно гледа той!” Ти искаш да ме лъжеш. Не мисли, че аз за твоя поглед ще кажа нещо. По-кани онова Божественото, което е в тебе. Не лъжи! Този

милият поглед е един дявол. (*Учителят показва това с лицето си.*)

Някои сестри си стискат устата, за да покажат, че сърцето им е на мястото. Не, не е на място сърцето, когато устата са много отворени или стиснати. Дръж си устата свободно. Когато си стискаш устата, това са стиснати чувства. Някой си стиска зъбите. Остави си устата свободна, за да прищжда повече кръв във вашите уста, понеже ако изтънеят устните ви, ще отслабнат вашите чувства. Аз не искам да имам работа с един човек, който има тънки уста, които приличат на тънки конци. И като почнат да остаряват хората, устните им стават тънки. И като почнат да стават недоволни, става същото. Дръжте мярката. Горната и долна устни трябва да имат Божествената мярка, да не изтъняват. И носът не трябва да стане много тънък. Ако ушите, веждите, носът и устата станат тънки, човек свършва всичко.

Биха ме заблудили хората. Гледам хора с тънки вежди и казвам за тях: “Каква интуиция! Пък един ми казва: “Те са изпотъргани, космите.” Един ден обърнах внимание, че са търгани* космите. Значи никаква интуиция! Казах: Има и от моите по-красиви вежди.

Не търгайте нито един косъм от веждите си! То е престъпление. Ценността на веждите иде от количеството на космите, които имаш. Ако един косъм падне от вашите вежди, те изгубват ценността си. Нито един косъм не трябва да падне от тях. Писанието казва: “Нито един косъм няма да падне от вас без Волята на Отца вашего.” Всеки косъм не е украшение. Той коства нещо. Аз говоря за онази живата природа, която е в нас. Когато космите на главата почнат да падат, това не е добър признак. Набира се млечна киселина. Тя е една отрова, която изкоренява космите и косата почва да капе.

Та, сега, да ви наведе на мисълта: Разсъждавайте! Кесията – това е вашето сърце. Богатството на вашето сърце са чувствата. Но тези чувства трябва да имат обращение. Тези пари трябва да минават. В сърцето се коренят корените на живота. Тези сокове на живота, това богатство, вашата ке-

* търгам – *диал.* дърпам, тегля; скубя.

сия – вашето сърце, парите вътре, това са сокове, които трябва да се превърнат. Това подразбира и хляба, и яденето, и смилането, и силата, която отива в нас. От корените на вашето сърце тези сокове трябва да отидат във вашия ум и да произведат светлина, от която се образуват човешките мисли. А пък самата светлина изпраща своите сили и образува човешката сила. Когато се съединят светлината и топлината заедно, те образуват човешката сила в човешката душа. А пък човешката душа работи навсякъде. Тогава може да работи човек. На вас ви трябва сега онова истинското богатство – богатият с вяра, но и богатият с надежда, и богатият с любов. Всичко това трябва да се тури в действие.

Не трябва да вземате моята мисъл, че искам да ви съдя. Защото няма ваша погрешка, която да не ме е засягала. Моята погрешка ме е засягала, но и вашата погрешка ме е засягала. Когато дойде един при мене, който краде, и в мене ще се зароди желание да крада. Дойде един месоядец – и у мене се ражда желание да ям месо; дойде един банкир, който обича парите – и в мене се заражда това желание; дойде някой, който е горделив – и в мене се заражда същото чувство; дойде някой при мене добър – и в мене се заражда желание да бъда добър. Аз още не съм това. В мене хората се отразяват. Къде съм аз? Когато дойде при мене един човек гневлив и аз съм спокоен, това съм аз. Когато дойде един гневлив човек, аз вземам противоположната посока и казвам: “Аз не съм като тебе.” Аз се радвам, че той не е добър. Като видя един добър човек и като видя един лош човек, аз се радвам. Аз се радвам на лошия човек, че не съм като него. И казвам: Добре е, че не съм на неговото място. Радвам се и на добрия, че не съм на неговото място. Аз се радвам, че не съм като него. Аз се радвам, че той е добър. Аз се радвам и на неговата радост. Аз съм човек, който се радва и на добрия, и на лошия човек. Но се радвам, защото не съм като тях. Аз съм човек, който се радвам, че не съм като тях, но съм нещо особено. Радвам се последователно и на лошото, и на доброто в хората. Но се радвам само от моето гледище. Това, моето, не искам да го предам на

другите и не мога да го предам. Вие не може да ме разберете как може да се радвам на злото. Аз се радвам, че не съм лош като тях и че не съм добър като тях. Защото, ако се радвам, че съм добър, то е тщеславие вътре в мене. Аз се радвам на неговата радост.

Ако така не може да мислите вие, живота не може да го разберете. Ще го разберете. Това е предисловие на възкресението. За да възкръснете, вие трябва да имате такова разбиране! Христос, като носеше греховете на света, стана ли грешник? Една добродетел, която вие имате, сравнена с добродетелта на един ангел, се различава много. Вашата добродетел, сравнена с неговата, ще има един тъмен цвят. Вашето добро при доброто на един ангел ще бъде зло. Мислите ли, че като ядете от месото на една овца, вие сте добри? Мислите ли, че като ядете варен боб, вие сте светия? Че сте вегетарианец? Че, вие измъчвате боба. Аз никак не ям такава ядене.

Вие си живеете както разбирате, но ви казвам: Сравнявайте тези закони доколко са верни. Аз ви говоря много верни работи. В това, което говоря, няма никаква лъжа. Не искам да осиромаша никого, но не искам да направя богат никого. Защото това е престъпление. На всекиго казвам да бъде както Бог го е създал. Казвам: Мисли така, както Бог те е създал; чувствувай така, както Бог те е създал; бъди със сила така, както Бог те е създал. Вие трябва да мислите по същия начин. Аз трябва да се проявя към вас както, както Бог ме е създал. Онова, което Бог иска от мене, това ви и говоря. Ако иска да имам вашето добро мнение, ще говоря, че вие сте талантлив, ще кажа: “Като сте красив! Какви красиви уста и очи имате!” Това са забавления. Аз ще ви кажа какво нещо са очи, уши и пр. Живите очи са красиви! Трябва да се проявите такива, каквито сте. Ако вие от любов към Бога не може да проявите една добродетел, тя не е добродетел.

Ти казваш: “Тя е жена.” Че, Господ не създаде жени в света – жените вие ги създадохте. Господ господари не създаде – вие създадохте господарите. Господ не създаде в света сиромаси хора – вие създадохте сиромасите. Единственото

нещо, което Бог е създал в света, това са братя и сестри. Вие минавате за бащи и майки. А бащи и майки на Земята вие ги създадохте. Това е ваша фикция. Ти казваш: “Аз съм майка.” Ти си представляваш майката. Ти си една картина. Ако аз нарисувам на една картина една майка, това майка ли е? Единствената Майка и единственият Баща в света, това е Бог. Един е вашият Отец! Един е Духът! Във всинца ви е Един! И в мене, Който говори, и във вас говори. На мен не може да говори Бог, че любовта е такава, а пък на вас да говори, че любовта е друго нещо. Бог говори едно: “Вие сте новите хора, гответе се!”

Вие казвате: “Какъв ще бъда аз в следующото прераждане?” Аз не искам да останете вие в следующото прераждане. Още сега трябва да се преродите. Днес, тая сутрин трябва да се преродите! Днес! Който е кандидат, днес да се прероди! Вие казвате: “Тогава какво ще стане със стария живот?” Стария живот ще го преработите. Ще вземете нещо от стария живот и ще го внесете в новия живот, но преработено. Нито едно от сегашните ваши чувства не трябва да се губи. Когато Христос увеличи хляба, каза: “Съберете всичко, че да не се изгуби нищо.” И напълниха 12 коша с трохи, укрухи. От сегашния живот всичко това, което имате: мисли, чувства и прочее, трябва да се изработи. И нищо излишно да не остане. Вие сега както работите, ни най-малко още не е сполучлива работата. Колко пъти се секнете? Щом се секнеш, не си светия. Аз съм на особено мнение. Някой дойде при мене и се секне – не е още светия. Тъкмо минаваш и някой плюе на земята – и той още не е светия. Най-първо ще гледаш на ден веднъж да плюеш; после на седмицата веднъж; после на месеца веднъж. И ще се секнеш веднъж. И после, като почнеш на година само веднъж да се секнеш и да плюеш, ти си един от големите светии. А пък сега светийството го продават много евтино: като пожълтее човек, като му хлътнат бузите. Не. Някои сестри сега ще ви представят как аз съм казал.

Погледнеш някой човек в очите. Аз като го погледна, гве неща мисля. Някой дойде при мен. Паднал духом, обезсърчен. А пък аз като го погледна, казвам: “Желая и аз да

стана като тебе.” Да го почувствувам! Той е нещо особено! Защото не съм почувствувал какво нещо е обезверяване. Дойде някой и се е обезверил. Казвам: “И аз да стана като тебе.” А пък дойде някой и има вяра. А пък аз имам вяра 10 пъти по-голяма. И казвам: “Аз не желая да бъда като тебе.” Някой път, като видя един човек, казвам: “Аз желая да бъда като тебе.” И като кажа така, казвам още и следното: “Искам да ти дам нещо от мене.” Като дойда до верующия, казвам: “Да имаш вярата, която аз имам.” Но като дойда до слабия във вярата, казвам: “Искам и аз да имам от твоята вяра.” Някой казва за някои хора: “Те са още прости хора.” Бог, Който е във вас, не е прост. Аз никога не казвам, че някой е прост човек. Бог е всезнающ. Бог, Който е в мен, е всезнающ. И Бог, Който е в него, е всезнающ. За Бога аз обичам този човек. И затова, като срещна някого, аз се радвам. Като срещна един грешник, аз се радвам. При всичките грешки, които има, понеже Бог живее в него, този човек има бъдеще. Когато един човек има знание, аз се радвам, че това знание е от Бога. И когато е добър човек, аз се радвам, че това добро е от Бога. И аз се радвам, че Бог живее във вас и ще ви направи такива, каквито Той иска.

Та казвам: Обичайте Този, Който живее във вас. И работете за Този, Който живее във вас! И навсякъде, където ходите, съзнавайте това. Радвайте се, когато се радват. Радвайте се, когато осиромашеете и когато забогатееете. На всичко се радвайте. Понеже сиромашията и богатството, и невежеството, и знанието, и силата, и слабостта са едно условие за Бога! Всичко, каквото и да е, то е едно условие, от което Бог всичко може да направи. От вашите прегрешения Бог ще направи огърлици със скъпоценни камъни и бисери. От лошите думи, с които се обиждате, Бог ще направи украшения, най-хубавите. И благодарение на лошия живот гърветата раждат. В Бога няма слабости! Бог ще превърне всичко лошо в добро!

Та казвам: Не се обезсърчавайте! Турете си следното в ума: в новото учение хората трябва да бъдат герои. Казвай: “Ние ще се радваме на всичко!” Защо? Защото Бог живее в тях. Ние ще се радваме на всички хора, защото Бог живее в

тях. Ако ви питат: “Какво учите вие?”, отговорете: “Ние се радваме на всички хора, защото Бог живее в тях.” Бог е вътре в света. Щом Бог е вътре в света, то всичко, което е в света, Бог ще го направи за добро. И това е Славата Божия, че Бог всичко ще превърне за добро. И затова, бъдете герои. Изправете се! Напред сега! Развейте знамената сега! Знамената ви да имат седем цвята: червен, портокален, жълт, зелен, син, тъмносин и виолетов. Развейте знамената и напред! И наточете вашите езици. И всеки ден езикът ви да маха. Той е капелмайстор – дирижира. Въроръжете се сега с вашите умове, сърца, души и с духа си и – със знамето напред! Трябва да се победи на свят. Онзи неорганизиран вътрешен свят в нас трябва да се победи, за да се прослави Бог! Да знаеш, че Бог в тебе живее! За да се изпълни Волята Божия! И кажи: “Да бъде Волята Божия, както горе на небето, така и долу на Земята!”

Тайна молитва

Да кажем 3 пъти следното:

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Любовта Си!

(3 пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Мъдростта Си!

(3 пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Истината Си!

(3 пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Духа Си!

(3 пъти)

Амин. Амин. Амин.

6.20 ч сутринта

(На поляната □ упражненията.)

XIX година (1939□1940)

*1-ва школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 27 септември 1939 г.,*

КОЕТО ТОЙ ВИ КАЗВА!

*Сряда, 5 ч сутринта
(Времето тихо и топло. Небето проширено.)*

“Добрата молитва”

“Духът Божи”

Имате ли загадена тема? (– “Не.”) Пишете върху темата: “Службата на устата”. Ще пишете върху разумната служба, защото има и глупава служба. Пишете върху разумната служба на устата, а не върху глупавата. Защото някой път устата прави глупави работи, от които човек страда. Няма по-хубаво нещо от служенето! Но и няма по-лошо нещо от служенето. Когато знаеш как да служиш, по-хубаво нещо няма от това. Но когато не знаеш как да служиш, няма по-лошо нещо от това. Някои мислят, че служенето е качество на малките, че те трябва да служат. И големите служат.

Сега вие се нуждаете от едно. Сегашните хора са много натоварени. С 10 черупки са увити. Най-първо имаш отвътре една бяла риза. Някой се задоволява само с ризата, а други има и една външна риза, за пред хората. После, имаш и жилетка, и палто, а някой и зимно време тури и една фланела, може да е памучна или вълнена; някои турят и две фланели. Преди години дойде една сестра, която страдаше. Доста умна и доста набожна. Тя казва: “Не съм здрава.” Тя си намъкнала толкова грехи! Казах □: “Трябва да снемеш половината от тези грехи.” Турила на себе си две палта и все □ е студено.

Човешката мисъл изстудява човека, ако е без любовно чувство. Тогава тя свива капилярните съдове. Страхът изстудява човека, свива капилярните съдове и краката на човека започват да треперят. Значи събира се доста енергия и няма къде да изтече и целият организъм страда. Някой път накарай воденичаря да спре воденицата за 20 минути и после да

пусне водата. Като дойде водата, в началото завърти камъка, додето се подвижи по-правилно. Някои чувства ви друсат, смущават ви, вие треперите. Щом премине тази енергия правилно, то почва правилният ход. Има много работи да изправим. Ние сега мислим, че много знаем. Действително знаем. Но от това, което знаем, не зная какво може да стане. Ако се намерим в един свят, както германците, която марка се така намали, че да не можеш с един милиард марки да се нахраниш, тогава какво ще правиш?

Та, някой път се обезценяват нещата. И в човека има някой път фиктивна идея. Предполагаш, че си много умен човек. Ако мислиш, че си много умен, иди да примириш двама души, които се карат. Разправяше ми един господин така: “Веднъж ходих да примирявам двама души и ме набиха и двамата, без да искат: и мъжът, и жената. Понеже ги гържах и те, наместо единият да удари другия, всеки удряше мене, тупаха мене.” По някой път вие сте от миролюбивите, които примирявате този, който не може да се примири. Човек, който иска да примири хората, той трябва да примири нещо в себе си. Има нещо, което е непримиримо в него. Например обиден си. И тогава нещо ти говори отвътре. Ти седиш и съзнаваш, че няма защо да се обиждаш, но нещо отвътре ти мърмори. Легнеш си, станеш сутринта и пак ти мърмори. Ти казваш: “Трябваше ли да го направя той?” Подхлъзнал се езикът му. Но ти казваш: “Трябва да си владее езика.”

Как ще го убедиш сега, че не са го обидили? Кой е този вътре, който се е обидил? Когато някой турчин направи погрешка, казва на турски: “Афедерсин!” – “Извинете!” На български ще кажат: “Извинете!”; на френски ще кажат: “Пардон!”; на английски ще кажат: “Исклюз ми.” Ако на един французин кажеш: “Извинете!”, той какво ще каже? Ако му кажеш: “Пардон, мосьо!”, ще разбере. Но трябва да знаеш как да му кажеш. Има един начин на казване. Сега, психологически има хора, в които личните чувства са силно развити и не могат да се самовладат. Човек трябва да влада едно свое чувство. Личните чувства, това са най-възвишеното, до което човек е дошъл. В личния живот на човека това

е най-възвишеното чувство – чувство за своето достойнство. Но именно трябва да знаеш в какво седи обидата. Обидата седи в това: ако някой е понизил твоето достойнство. И в какво може да го понизи? Или някой може да те похвали сега. Те са само наши схващания за нещата. Ако позлатим един предмет, например, ако позлатим медта, може ли да стане злато? Или ако златото го окаляме, пак може ли да се отнеме качеството му? Нещата винаги си остават такива, каквито са. Това, което имаме, всъщност никой не може да го отнеме. Но и това, което го нямаме, никой не може да ни го даде. Никой не може да те направи добър, ако не си добър. Никой не може да те направи лош, ако не си лош. И никой не може да те направи умен, ако не си умен. И никой не може да те направи глупав, ако не си глупав.

За някои работи вие мислите, че сте глупави. При какви условия вие мислите, че сте слаби? Нека вземем мярката на нашата сила. Най-силните хора колко могат да вдигат? Човек изобщо нормално може да вдига толкоз, колкото сам тежи. Мравката вдига 10 пъти повече от своята тежест. Някое същество може да вдигне 10 пъти повече, отколкото тежи, но мравката се е упражнявала. Колко силен организъм е тя! Тя е един атлет. Някой от вас има материя, която не му е потребна, например някои от вас сте пълни. Тази пълнота за нищо не ви служи. Човек трябва да е изтъкан от фина материя и да няма никакви мазнини. Един идеален човек не трябва да има никакви мазнини на врата си. Трябва да има малко мазнини, колкото да се върти колелото, но иначе – никакви мазнини! После, мъжете някой път приличат на бременни жени. Кръстът трябва да бъде доста тънък. Два пъти мярката на кръста трябва да бъде при рамената. Рамената трябва да бъдат широки. Да има една линия там. Когато тази линия съществува, тогава е хубаво.

Сега може много пъти, като се спираме върху известни погрешки, които се дължат на хиляди поколения, които са създали сегашното аномално състояние. У някои вратовете са къси и дебели, а у някои са дълги и тънки. Всички тези хора с дебелите вратове ги очаква да имат някой апоплектичен удар. Този човек трябва да се пази. Апоплексия може

да го удари. А пък онзи, чийто врат е тънък и дълъг, той е нервен, сприхав – да го бутнеш и ще избухне.

Та, първото нещо сега е да се научите на правилна служба на устата. Да се научите да говорите. И не бързайте никога да говорите набързо! Като ви запита някой, не бързайте да отговорите. Тури си ръката отзад и си кажи: “Не говори.” Тури си ръката отгоре и отпред на главата и си кажи: “Не говори.” Тури си ръката на челото и на носа си и пак си кажи така. И тогава чак кажи някоя дума. Това е, за да вложиш известна лекота в думите си. Като бараш тези центрове, да предизвикаш мекотата. Трябва да има мекота в думите ти. И после, тази мекота не трябва да бъде една каша. Има работи, които са организирани. Знаете ли колко е гъвкаво тялото на змията? Тази змия може да счупи гръбначния стълб на когото и да е. Човек трябва да има тази мекота, която е организирана.

И през целия си живот вие искате да ви обичат хората. То е ваше право. Но кога хората могат да ви обичат? За някое качество, което Бог е вложил във вас. Ти можеш да обичаш някой човек за музикалното чувство, което Бог е вложил в него. Някой път ти можеш да обичаш човека за хубавия му говор. Сладчина има в говора му. Но този човек трябва да упражнява говора си. Пет години ви трябва да се упражнявате, за да се научите да говорите, че като кажеш една дума, мед да капе, с думата да протече мед. Сега гледам някоя сестра, като дойде, ще каже нещо и текат сълзи от очите □, но от езика □ нищо не излиза. Хубаво е протичането на сълзите. Той е един добър признак. Щом аз видя, че някоя сестра плаче, аз казвам: тя си мие прозорците, за да вижда по-ясно. Аз чакам да си измие тя прозорците. Тя си извади кърпата и като потекат сълзи, бърше ги. Това е един процес. Виждам, че още не са измити. Погледна и виждам, че пак плаче. Не са доизмити прозорците. И пак си бърше очите. И след това почне да говори.

Вие ще кажете: “Това е мекота. Това е женски характер.” Няма човек, който да не плакал. Няма човек, който да не си е мил очите. И трябва постоянно да ги мие. И ако много плачеш и триеш очите си, ти за очите си трябва да имаш една копринена кърпа, много мека. Никога не бършете очите си с твърда кърпа. И като заплачете, не

позволявайте да падат сълзите ви долу, но вземете с кърпа тези сълзи. Те действуват лечебно. Ако тези сълзи бихте ги събирали в шишенца, щяхте да можете да се лекувате от ревматизъм, от бъбречна болест, от захарна болест, от склероза. Склерозата произтича от голямо безпокойствие.

Ти се безпокоиш например, че къщата не е хубава, че стените не са хубави, че този стол не е хубав. Казваш: “Този креват креват ли е? Човек не може да спи.” Креватът е там, в главата. И столът, и всичко е там.

С други думи казано, всичко това зависи от човешкия ум. Вие сте пратени от Невидимия свят. Вие сте имали всички удобства в Невидимия свят, защо дойдохте на Земята? За печалба. Ти си бил на небето. Там не можеш да печелиш. Ти може да си един царски син; ако седиш само с идеята, че си царски син, че скъпа кръв тече в жилите ти, че те обличат другите и прочее, какво ще те ползува това? Ти трябва да събудиш в себе си знание, ония способности и сили, които имаш. И затова ще те уважават хората.

Някои от вас искате да бъдете светии. И много хора в миналото не можаха да станат светии по единствената причина, че не знаят как се става светия. Казват: “Той е свят човек.” То е въпрос. Светията трябва да разбира законите на светлината. Светия, който не разбира как се създава човешката мисъл, който не разбира как да съчетава своите мисли, който не знае да ги цени, който не знае да постави всяка мисъл на своето място, той не може да бъде светия. Защото всяка мисъл е форма, в която ще се влее някое чувство. И ако ти не мислиш право, и сърцето ти няма да има правилно чувство. Какъвто е умът на човека, такова му е и сърцето.

Това, което ви казвам, са общи работи. Всеки един от вас иска да бъде светия. Най-първо, никога няма да загасваш светлината на своя ум. Все таки трябва да имаш някоя малка воценица, която да ти свети. Няма да имаш голяма свещ. Най-първо, за да не стават големи разходи. После, светията никога не загасва огъня си. Той не гаси. Всякога огънят му блещука. А пък онези, които не са светии, всяка сутрин, като станат, ще палят огъня. Светията не пали. Другите ноцно

време, като се събудят, ще палят. Трябва да държим в будно състояние нашите способности. Страхът на човека не произтича от неговите способности, а от неговите чувства. Човек има едно чувство на страх, че може да изгуби. Светията може да се страхува, но той ще се страхува от това, че не е постъпил така, както трябва. Понеже сме изложени на страдания, като те боднат някъде, можеш да страдаш и ти ще вземеш мерки да не се излагаш на ненужни удари. Човек може да те удари с гуми. С някоя дума може да те удари, с поглед. Може да те удари и с ръката си. Та, има различни удари, които произвеждат различни последици. И човек сам не трябва да се удря. Виждал съм някои деца, че удрят главата си. Искат да кажат: “Защо не е мислила?” Някой си пляска главата отгоре, а пък някой отстрани.

Ние ще дадем един конкурс за самовъзпитанието на човека. Като отидете в Невидимия свят, най-първо ще ви извикат да кажете една дума. Ще ви запитат: “Откъде идете?” Вие ще кажете: “Ида от България.” Ако ти не знаеш как да произнесеш “България”, ще те върнат назад. Ще ти зададат втори въпрос: “Защо напуснахте България?” Вие ще кажете: “Не се живее там.” Ще ви кажат: “Ако не се живее, тогава всички българи трябва да дойдат тук. И понеже ти си сам дошъл, ти не говориш истината.” Или ще кажеш: “Животът на Земята е станал тежък.” – “Ако животът на Земята е станал тежък, то всички хора трябва да дойдат тук. А понеже са там, значи ти не говориш истината.” Какво трябва да кажеш тогава? Питат те най-после: “Защо идваш тук?” – “Идвам да си почина.”

Колко време може да почивате в Невидимия свят? 45 години. След 45 години ще ви кажат: “Ще седите ли още? Ще останете ли?” И ако речете да останете, веднага ще ви намерят работа и ще работите мъжки. Каквото ви кажат, всичко ще направите. Няма да кажеш: “това не мога, онова не мога”. Ще работиш.

Някои са ме питали: “Как трябва да се обхождаме с хората? Как човек трябва да се обхожда със себе си?” Има едно обхождане: ще се обхождаш така, че да не понижиш своето достойнство, най-първо да не унижиш себе си. Ако

говориш неверни работи, ако не чувствуваш, не мислиш и не постъпваш както трябва, унижаваш себе си. Най-първо, няма да унижиш по никои начин себе си! Така, както Бог те е създал, така ще постъпваш.

Трудна работа е тая, но всички трудни работи се постигат. Няма трудна работа, която да не се постига в света. То е само въпрос на времето, на сили или въпрос на знание, въпрос на стремеж и въпрос на сила. Ако човек има една силна мисъл, ако той има един силен стремеж и ако е силен по постъпките си, той може да постигне.

Някои от вас сте доста захласнати. Човек е захласнат, когато се раздвои неговият ум или неговото сърце и ти почнеш да мислиш какво ли ще стане с тебе след 20 години. Тръгваш на училище и мислиш дали ще свършиш или не. Тебе не ти трябва да знаеш дали ще свършиш или не. Способният човек, каквото трябва за днес, ще го направи. Всеки ден ще се погрижи за себе си. Остави денят да се грижи за себе си, а пък ти ще се грижиш за оня ден, в който живееш. Днешният ден е най-важен. Каквото придобиеш в днешния ден, е най-важно. Ще придобиете едно ново нещо във вашето разбиране.

Трябва да имате най-доброто разположение. Вътре в нас има един свят и трябва да имаме разположението на този вътрешен свят. Знаете ли какво противоречие съществува? Ако преди години бяхте в Русия и ако не си набожен, горко ти! Ако минеш покрай някоя църква и не се кръстиш, горко ти! А пък сега, ако отидеш в Русия и ако се кръстиш, пак ще те накажат. Тогава, ако не вярваш в Бога, ще те накажат; а пък сега, ако вярваш, ще те накажат. То е разбиране. Онези считаха, че онова веруло е право, пък сега считат, че онова веруло е право. Няма да вярваме в миналото.

Има неща, в които можем да вярваме и има неща, в които не можем да вярваме. Този въпрос е поставен така, както не трябва. Ако мислиш за Бога, ако вярваш в Бога и ако няма любов, то е фикция. Ако вярваш в Бога, дето няма мъдрост, то е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма живот, то е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма светлина, знание, то е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма свобода, то е фикция. Ти, като вярваш в Бога, Любовта трябва

ва да изникне. Писанието казва: “Бог е Дух и когото Му се кланят, да Му се кланят с Дух и Истина.” Значи трябва да има пълно разбиране.

В някое отношение вие сте много напреднали. У някои от вас личните ви чувства са развити повече, отколкото ви трябва. Вие имате лични чувства толкоз много развити, че не ви трябва толкоз. Трябва да ги понамалите малко. У някои от вас личните чувства са развити, а милосърдието е много слабо. Понеже имате много лични чувства, за милосърдието много малко мислите. Обичаш жена си, гъщеря си, някои свои роднини, а пък за другите казваш: “Господ да им е на помощ. Господ да се грижи за тях.” Това не е милосърдие. Това е частично разбиране. И ако твоеото сърце не се стимулира от стремежа на всички тия души, като гледаш какви усилия правят, слабо милосърдие имаш.

Защо всички души правят усилие? За да осъществят идеала си. Защото всички души имат идеал, към който се стремят. Но всички не са подготвени. Някои имат подходяща материя, а пък някои нямат. И колко години трябва да работят, за да си създадат хубав материал. Ти ако искаш да усилиш милосърдието в себе си, няма да търсиш хора, подобни на тебе, без милосърдие, но ще търсиш хора със силно развито милосърдие. И всеки ден всеки един от вас трябва да мине [покрай] 10 души милосърдни и ще помислиш за тях. Като срещаш и общуваш с милосърдни хора, ти ще почувствуваш в душата си, че имаш едно ново разположение. А пък ти ще минеш покрай един скържав и ще станеш още по-скържав.

И хората се занимават с въпроса кой е религиозен. За да бъде човек религиозен, той трябва да има беззаветна вяра! Каквото му кажеш, той вярва.

Аз съм изложил онзи пример за един султан, който издал заповед да му кажат една същинска лъжа. Игва един и носи един косъм от брадата на баща си. И казва: “Баща ми като тури този косъм на Дунава, стана мост и нашите войски минаха в Румъния.” Султанът казал: “Възможно е!” Един носи едно паче яйце и казва: “Майка ми като тури такова паче яйце, излезе една камила.” Султанът казал: “Възможно е!” И най-после, двама носачи носят един голям клоп*.

Човекът, който водил носачите, казал: “Баща Ви едно време ходи на война с московците и взе назаем пари от баща ми с този клоп.” Султанът казал: “Това е лъжа!” Защото като каже: “Възможно е!”, трябва да плати. Та, всяко нещо, което не ни допада на характера, което ни засяга, за него казваме: “Това е лъжа!” А пък за всяко нещо, което не ни засяга, казваме: “Възможно е!”

Най-първото нещо е: Турете в ума си и поддържайте следната идея: всичко в света Бог е създал за добро! Второто, което трябва да поддържате, е, че Бог е турил някои неща като контрасти, като сенки, необходими за един художник. Един художник без сенки нищо не може да направи. Но художеството не седи в сенките. Художеството седи в линията. (*Учителят начерта една линия на дъската.*) От тази линия може да направите един човешки нос.

За да бъде носът хубав, не е важна само дължината на носа, но и строежът: носът има известен строеж. Някой нос може да е много дълъг, но долу е спитен – липсва му нещо. В този нос има интелигентност, но му липсва стремеж, няма стремеж. У децата, които не мислят, носовете са къси. А пък онези хора, които са много замислени, у тях носът се е проточил. Но колко трябва да се проточи носът? Носът трябва да може да се проточи толкова много, че ти можеш да се страхуваш.

Линията на носа съответствува на линията на ума. Билото на носа. Ако тази линия се проточи надолу, отиде много надолу, това показва една безполезна грижа и страх за бъдещето. Такъв човек е страхлив. Плаши се от най-малките работи. Следователно страхът си има своето място, но той трябва да бъде само една побудителна причина, понеже ние живеем в един свят на големи опасности и затова човек трябва да бъде предпазлив. Като върви по улиците, не трябва да бъде много близо до къщите.

* клоп (от пер.-тур.) – диал. голям глинен съд; делва.

Разправяше ми един мой познат следното. Това се случва във Варна. Той ми каза: “Вървя облечен с нова греха, н
о съм недоволен от себе си, вкиснат съм. Дрехите ми са хубави, но не съм доволен. Липсва ми нещо. По едно време, като минавах, изля се една кофа вода върху главата ми.” Това било в Новата махала във Варна. Той каза още: “Жената ми каза: “Извинете.” А пък тя си къпела детето и без да гледа надолу, изля цял леген вода на улицата. И като ме окъпа, изведнъж изчезна неразположението ми, имах вече разположение и почнах да се смея. Неразположението си отиде. Намерих, че това дете, което тя е къпала, е добро. И човек ще стане. Това къпане ми донесе благословение. Аз казах на жената: “Няма нищо! Стават тези работи.” И аз си отидох весел у дома си. И разбрах, че водата, с която ме кръстиха, е добра и си казах: “От мене човек ще стане вече!” И оттам насетне всичко ми провървя! Дотогаз не ми вървяха работите. Но като ми изляха водата и ме окъпаха, тръгна ми. И никакво петно не остана по дрехите.”

Та казвам: Божиите благословения някой път идат по този начин. Когато окъпят някога едно дете, като не си доволен, все ще изляят малко вода върху главата ти. Защо хората бягат от гържда? Че, това е все окъпаните деца от небето. И разпръскват тази вода по всичките треви и гървета.

Сега аз ви говоря за онзи вътрешен обновяващ процес, който трябва да става в душата ни. Има едно ужасно положение, в което съвременният свят се намира. Представете си, един генерал на бойното поле има едно сражение. Хиляди хора са там и той мисли как да победи. Но знаете ли за тази победа колко хора трябва да станат жертва? И ако този генерал беше мекушав, той щеше да даде гръб. Но той трябва да даде отпор.

Но тази война и с нас става. Ти казваш: “Без война!” Я кажете, как става без война? Докато не решим този въпрос вътре, войната отвън не може да изчезне. То е един вътрешен процес. Ние не сме се научили да живеем мирно. Тепърва има да учим да живеем мирно. “Бог живее във всинца ни” – казваш ти. Но като гойдеш до един човек, ни

най-малко не мислиш, че Бог живее в него. И той, като те погледне, мисли, че Бог Го няма в тебе. Но Бог се проявява в нашите мисли. Колкото мисълта става по-светла и колкото чувствата стават по-топли и носят живот, толкова Бог е повече проявен. Бог се проявява чрез нашите мисли и чрез нашето сърце Някой път дойдеш до едно тежко положение и отвътре ти се говори: “Търпи, тази работа ще се уреди.” Ти казваш: “Как ще се уреди?” На едного казах: “Твоята работа ще се уреди.” Той каза: “Как ще се уреди?” Казах му: “Че, твоите работи са уредени. Ти имаш една хубава глава. Бог те е пратил да пееш на хората, а пък ти си тръгнал да търсиш други работи. В това ти е бъдещето.” – “Истина ли е?” – “Истина е!” На друг казвам: “Ти си много даровит човек! Веждите ти показват, че имаш отлични художествени способности. Много добри очи имаш! От тебе отличен, гениален художник може да стане.” Той казва: “С цапане какво може да направя?” Казах му: “Ще направиш картини – и пари, и всичко друго ще дойде.”

Мога да ви покажа в какво сега вашето щастие. Ако знаехте как да обърнете вашия език, много бихте направили. Знаете ли как да обърнете езика си? Вие не сте правили гимнастика на езика си. Вие някой път казвате на някой човек: “Обичам Ви.” Не, ако аз бях на вашето място, щях да взема една диня на масата си и ще се уча. Ще □ кажа: “Много Ви обичам.” Но да чувствавам, че я обичам. И като □ кажа: “Обичам Ви”, ще □ кажа: “За да ти покажа, че те обичам, сега аз ще те изям.” След като изям динята, ще □ кажа: “Много те обикнах, ще ти дам най-хубавото място, което имам в себе си.” Или ще взема една ябълка и ще □ кажа: “Много те обичам.”

Та, като се научите на ябълките, на черешите, на дините, на реалните неща, тогава ще дойдете до хората, да им кажете: “Аз Ви обикнах.” Сега онзи, когото вие обичате, той ще ви постави на изпит, ще каже: “Щом ме обичаш, какво ще ми дадеш?” Тогава аз, за да покажа своята си любов, ще изляза вън по улицата, ще намеря един гладен човек, който е гладувал три дена и който си казва: “Да има някой добър човек

да ме покани...” Ще му направя един хубав обяд, ще го покана. И аз ще седна на стол. Дватама ще се разговаряме и ще ядем. Това е любовта. Като ядем двамата, аз ще го питам: “Обичате ли това ядене?” Ще му туря хляб и ще му кажа: “Обичате ли този хляб?” Той ще каже: “Много го обичам!” След първото ядене ще кажа: “Обичате ли го?” Така ще говоря за любовта. Аз ще го запитвам и той ще ми отговаря.

Вие проверявали ли сте докъде е достигнала вашата любов? Бог толкоз ни обича, а щом дойдат някои малки противоречия в живота ни, ние почваме да се колебаем, че Той не ни обича. Истинската любов се познава в противоречия. Ако ти един човек не можеш да го обичаш при противоречията, които срещаш, каква любов имаш? Представете си, че един много умен човек поправя крака ти, който е счупен. Ще кажеш: “Колко е жесток! Не знае как да пипа.” Не, ти ще благодариш на Бога, че този човек ще ти помогне. Той ще ти причини страдание, но след време ще бъдеш здрав.

Всяка болка, която причиняваш на някой човек, ще дойде до вас. Всички страдания, които съществуват, са за изправление на някой недъг, който съществува в тебе. Вие сега се страхувате само от обидата на хората. Но има и други хора, които не виждате. При всеки човек седи един груг човек от другия свят. Неговият ангел! Ти може да обидиш невидимия човек, но може да обидиш неговия дух. Някой човек казва: “Той обиди моя дух.” Та, ще се пазим да не обиждаме духа – онези възвишени същества, които ръководят душата. Те виждат всички слабости на човека, но го възпитават. Един ангел е пратен да възпита някои хора и за да се върне на небето, зависи от това дали ще възпита тия души. И ако не може, ще остане дълго време тук. Някой ангел може да се намира в противоречие. Някои хора не приемат това, което той работи върху тях и с това усложняват работите. И усилват страданията му.

Някой път ние причиняваме страдания на Христа, Който иска да ни помогне. Ние седим и Му създаваме мъчности, отгоре на тези, които има Той. При големите мъчности, които има, ние искаме Той всичко да направи заради нас. Той казва: “Потърпи малко.” Ти казваш: “Как да търпя?” Хрис-

мос казва: “И Аз учих това търпение. Когато Ме биха онази вечер, Аз търпях. И Аз имах достойнство! Минавах за Син Божи, но като Ме налагаха, учих се на Земята какво нещо е търпението!”

Представяте ли си какво беше на Христа положението онази вечер? Той четеше ударите: 1, 2, 3, 4 и прочее. Воля имаше! На тези войници отмаляваха ръцете. Като се изредиха всичките римски войници да Го бият вечерта, те казаха: “За пръв път видяхме един човек, който може да търпи, който може да издържи!” Вие още не сте минали това. Този опит е едно посвещение! Бог не е ли бил във всичките тези ръце? Бог не беше ли в тези удари? Христос знаеше, че във всеки удар е Бог! И каза: “Благословена да бъде ръката, която Ме бие!” Това е вече характер, сила на човека! Няма всеки ден да те бият. Само една вечер! И оттам насетне Христос жъна плодовете на онова търпение!

Вие още не сте имали това мъчение. Един ден, когато дойдат и те поставят в гроба и душата ти не може да излезе оттам и почваш да чувствуваш, че това, за което си се грижил, си отива... Дојде един удар и откъсне един пръст. После откъсне втория пръст, третия пръст, откъснат ти носа, устата. Това ще го видиш в гроба. Какво ще правиш тогава? Много умрели има, които викат: “Избавете ни, избавете ни!” И никой не иде.

Това не е за страх. Един човек ще бъде поставен на изпиту известни, когото трябва да издържи. Не трябва да се плашим от нищо. При най-големите страдания човек трябва да види Ръката Божия, Която действа в гадения случай. И на вас всинца ви трябва да чувствувате в себе си присъствието на Бога. Да мислите, че има една Ръка над вас. И Писанието казва: “Всичко онова, което се случи на онези, които любят Бога, се превръща на добро!” Не искам да се повръщаме назад. Вие не сте завършили вашето развитие. По пътя на Христа всички ще минете!

И цялата сегашна култура минава по пътя на страданията. Тези народи, които сега се бият, са християни. Едно време казваха: “Езически са тези народи.” Понеже маските не стават, когато човек е с брада, то кардиналите трябва да

си обръснат брадите, за да си турят маски. Та да не влизат задушливите газове. Та, английските светии си обръснаха брадите. Някои калугери си пожертвуваха брадите. Някои от кардиналите – също.

Та, ще дойде някой път да пожертвуваме някои работи. Ти имаш едно достойнство – това е една брада. Брада на достойнство. Ти мислиш, че си нещо. На бойното поле колко пари дават за твоята брада? Ти казваш: “Аз не обичам да се покланям.” Но като идва гранатата, ти се навеждаш и пъплиш по земята. Ще се поклониш и оттатък ще минеш. Когато дойде го страданието, ще вземеш позиция, ще намериш тогава смисъл в страданието. Ще видиш, ще разсъждаваш какво може да ти донесе едно страдание.

Нашият свят, на първо място, е свят на страдание. Онези ангели от Невидимия свят, които не знаят какво е страдание, пращат ги на Земята, за да се научат какво е то. Това опитано знание трябва да го добием. Сега, тези неща и да ги искаме, и да не ги искаме, ще дойдат. Но вярвайте, че никога няма да ви дойде страдание, което не можете да носите. Ще ви дойдат страдания, които ви са необходими за вашето развитие. Няма да ви дойде по-голямо страдание, което не можете да носите.

Та сега, какво ви трябва на вас? Трябват нови упражнения. Човек най-малко на ден да отдели 10–15 минути за милосърдието! Да размишлява какво нещо е милосърдието. Да отдели 10–15 минути за Божията Любов. Да разгледа какво нещо е Божията Любов. После да отдели 10–15 минути за вярата. Да разгледа какво нещо е вярата като едно чувство.

Как ще разберете вие милосърдието например? Вие казвате: да дадете някому нещо. Милосърдният човек е на физическото поле. В страдающия човек има една вътрешна болка. Никой не му е казал една блага дума. Никой не му влиза в положението му. С хляб тази работа не става. Трябва да имате известна опитност. Трябва да му кажете една блага дума, да знаете как да го утешите, че да му стане леко. Онзи не знае защо му идват тези страдания. Да му дадете истинско разрешение на въпроса. И всички хора имат нужда от такива разяснения.

Наскоро един млад момък идва при мене и ми разправя една своя опитност: “За пръв път аз срещнах една мома, която не произведе в мене чувство наполово влечение, но произведе в мене толкоз хубави чувства, че само като я видя, като се върна, пиша, работя! Само като я видя! Искам сега да □ се обадя. И като я видя, в мене се ражда най-хубавото.”

Това е Божественото. Божественото е това, което събужда в нас най-хубавите мисли и най-хубавите чувства, и най-хубавите постъпки. Ти вярваш в Бога, но не се събужда в тебе никакъв подтик. Това не е Божествено! Ти вярваш в някаква любов, но в тебе не се събужда никакво хубаво чувство. Онази любов, онази мисъл, която събужда в теб един подтик, тя е Божественото! Щом дойде Божественото вътре, веднага тази мъгла, която съществува в тебе, ще се разпръсне.

Този момък ми каза: “Тя е като катализатор в моя живот. Като я видя, всичко отрицателно в мене изчезва и се разтопява. И като не я виждам, пак отпадам духом.” Божественото е, което постоянно повдига духа ти! Ние минаваме през областта на изпитания. И най-хубавото, което имате, може да се отнеме, ако не сме силни. Та, Божественото постоянно идва и ни поддържа.

Та, дръжте постоянно Божественото в себе си. *(Учителят погледна на зората, която беше розова.)* Там изтокът какво показва? Този цвят показва, че в човека трябва да има мисъл, той трябва да има един прозорец. Това е един прозорец на Божественото. Всякога в човека трябва да има един прозорец.

Та казвам: Преодолявайте сега по един съзнателен начин мъчнотиите, които имате. Вие имате едни вътрешни мъчнотици, в които никой не може да ви помогне, и неща, които вие сами трябва да преодолеете. И вашата сила зависи от това преодоляване.

Например недоволен си. Само като помислиш за Бога, веднага да ви олекне на душата. Като си помислиш за Бога, ти имаш връзка вече. Боледуваш – само като помислиш за Бога, болестта изчезне. Сиромаш си – като помислиш за Бога, сиромашията изчезне. Не разбираш някой предмет. Като

помислиш за Бога, предметът става ясен. Писанието казва: “Бог е, Който действа в нас.” Той е, Който ни учи. Един ден всички ще бъдем научени от Него. И сега много добре ни учи.

Та, да бъдем радостни и благодарни на онова учение, с което Той ни учи отвътре. И да оставим всички противоречия на живота. Да оставим нещата, които не можем да разрешим, да ги оставим на Него, Той да ги разреши. Смъртта не е един въпрос, който ние можем да разрешим. Свободата не е един въпрос, който ние можем да извоюваме. Да запазим свободата можем, но да я добием, не е по нашите сили. Има неща, които идат от този, живия извор на живота!

Та казвам: Всички трябва да дръжите тази вътрешна връзка с Бога, дръжете онова, което Той ви казва: “Обичайте ближния си като себе си!” Разбирайте това. “Любете врага си!” Разбирайте това! Кой е най-големият враг на човека? Самият човек, низшето в човека. Ще го обичаш. Врагът е вътре в тебе. Ще го обичаш. Това е плътта. И Писанието казва: “Човек трябва да обича плътта си.” Този враг, който ти създаде всичките ти страдания, трябва да го обичаш. Не че той ти мисли злото, той казва: “Ще живееш и заради мене. Няма да се захласваш само нагоре, но ще помислиш и върху по-близкото в живота. Най-първо ще помислиш за мен нещо.”

Та, следователно в това отношение трябва да служим на себе си, за да бъде нашият дух свободен. Така, както Бог е създал света, трябва да благодарим на Бога за тялото си, за сърцето си, за ума си, за силата си, за всичките възможности, които ни е дал. Всеки ден като станем, да благодарим, че сме станали. Да благодарим, че не е по-зле, отколкото е. Всеки ден е по-добре. По този начин всичките неща вървят добре.

Духовно трябва да уякнат всичките. Сега идат времена на големи изпитания. И всички трябва да бъдете юнаци. Няма кой да ви носи. Няма да има коне, но каквото имаш, на гърба си ще го носиш. Ако не може да носиш, ще останеш на пътя. Хората имат всичкото желание, но няма да могат да ви помогнат. Развивайте тогава в себе си онази вяра, която

носи силата на човешкия ум. Развивайте надеждата, която носи силата на човешките чувства. Развивайте и любовта, на първо място любовта, която носи в себе си Божествения живот. И Христос казва: “И това е живот вечен, да познаят Бога!”

“Отче наш”

6.10 ч сутринта

(На поляната □ упражненията.)

XIX година (1939□1940)

*2-ра школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 4 октомври 1939 г.,*

София □ Изгрев.

КЪМ ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ ! (ВЕЛИКАТА ПЕСЕН)

5 ч сутринта
(Небето облачно. Времето тихо и хладно.)

“Отче наш”
“Духът Божи”

(Чете се темата: “Служба[та] [на] устата”).

Устата е врата за един велик свят, за един Божествен свят. През вратата влизат и излизат. По някой път вие падате в една погрешка, понеже се основавате само на хипотези в живота. Хипотезата се основава само на един факт. Случило се нещо и ти ще направиш една хипотеза. Изгубиш си кесията вкъщи и ще направиш хипотеза по какъв начин си я изгубил. И ще се мъчиш да намериш по кой начин си я изгубил и къде се е дянала. Казваш си: “Като се върнах от пазара, кесията ми беше в джоба ми. Като влязох в стаята, кесията беше в джоба ми. Но като седнах в стаята, изчезна.” Ти разсъждаваш. Имаш вече два факта. Това е вече теория. Първият факт е, че не знаеш къде се е дянала кесията, а пък вторият факт е, че е влязъл един приятел у дома ви. “И понеже не съм я взел – си казваш – то тя трябва да е отишла в джоба на приятеля ми.” Ти си казваш: “Защо му е тази кесия?”

Това вече е теория. А щом имаш 4 факта, то е вече приложение. Четиритях факта показват, че ти работиш вече обуцата. Най-първо разглеждаш обуцата, избираш кожа и после ги шият. Това е вече приложение на едно знание. Мислиш ли, че като станеш обуцар, ще станеш виден човек? Може да станеш виден, ако можеш да правиш обуца за царските дъщери. А пък краката им са деликатни. Ако знаеш да правиш обуца на царски дъщери, на царицата и на царя, ще те търсят. И така да ги правиш, че да прилепват обуцата на краката. И ще кажат: “Придворен, царски обуцар”. Няма

да ти платят 20–30 лева, но пребогато! Или пък, я да си придворен шивач!

Но нека да дойдем до същественото. Две неща има сега. Вие нямате еднакви разбираня. Вие сте на разни възрасти. Най-старият е на около 80 години; дали има някой от вас по-стар от 80 години? Сега се различават вашите възгледи. Какво е произвела Земята, след като се е преобърнала 80 пъти около себе си? Тя, като се е обърнала 80 пъти около себе си, е работила, а пък вие, без да сте работили, сте остарели, уморили сте се. Като се е обърнала тя първи път, ти си се родил съвсем малък. А пък преди да се е обърнала Земята, ти никак не беше се родил. Значи, като почнала Земята да се върти около себе си, ти остаряваш. Аз употребявам израза “Земята се върти”, но и човек върши самостоятелно движение върху Земята. Например днес един човек е извървял един ден. Колко километра може да се извърви за един ден? Ако е войник, ще извърви 20 километра. Ако е търговец, колко ще извърви? Ако му е припряна работата, колко може да извърви? (– “60 километра.”) Но ако е с автомобил? (– “200–300.”)

Има една важна страна, на която трябва да се спрете. Ако си окалян, искаш да си изчистиш калта; трябва да знаеш как. Представете си, че те боли коремът, а пък разправяш на някого, комуто не е болял коремът. Той ще каже: “Никога не ме е болял коремът. Не зная.” Вие имате свиване и не само свиване, но в свиванието има нещо, което безпокои ума ти. Или очите го болят. Или ушите му, зъбът го боли. “Боли го зъб, че куца” – смеят се хората. От зъб се подуло лицето му, цяла нощ не е могъл да спи. Защо страда зъбът? Зъбът боледува, а пък ти страдаш; кракът боледува, а ти страдаш; очите те болят – ти страдаш. Има в главата някое съзнание, някой орган прави погрешка, а пък ти страдаш. Устата яли и пили, и коремът участвувал в яденето и пиенето, скарали се, устата и стомахът заболели и ти ходиш да ги примиряваш. Устата я мажеш, разтриваш я, гладиш я, говориш □, че втори път не трябва да прави такива работи. И стомахът те боли, разтриваш го, топла вода ще му туриш, компреси, ще го гладиш, защото чрез неговото боледуване

се препятствува на нашата фирма, тя се спъва. И докато го убедиш! Това е фигура на речта пак. Онези, които са използвали словесността, могат да кажат каква реч е тази. Може ли да се разговаряш така със стомаха си? Онези, които отиват по-далече, казват, че има известни същества, които са служители само на стомаха. Например обуцарите са направили обувките. Ти с обуцата няма да говориш, а с обуцаря. Разглеждаш обуцата и казваш: “Тези обуца не са направени както трябва.” Но не говориш на обуцата, а на обуцаря. Казваш: “Тук не си турил клечките хубаво, но много нарядко. Искам още по една клечка да удариш.” И обуцарят взема и туря още по една клечка. Онзи ще каже: “Аз говорих на обуцата.” Но всъщност ти говориш на обуцаря, че той трябва да поправи обуцата. Обуцата са един резултат. Та казвам: Ако знаеш как да кажеш на обуцаря, той ще поправи обуцата. Но ако не знаеш как да му говориш, няма да ги направи. Ти казваш: “Стягат ме обуцата.” Онзи те пита: “Къде те стягат?” Ти казваш: “Не зная, намери. На пръстите ли е, на петата ли е, отстрани ли е, не зная. Но зная само, че ме стягат, че не ми прилягат.” А пък онзи обуцар, който е майстор, ще каже: “На големия палец те стяга” или “На малкия пръст те стяга.” Такъв обуцар, като му посочиш, той знае как да ги поправи.

Има нещо, което те стяга. Ти казваш: “Неразположен съм.” Но няма знание в тези думи. Неразположението ви произтича от някаква причина. Който е малко философски развит, ще търси причината, а пък който не е философ, ще каже общо: “Неразположен съм”, без да знае причината. Ти казваш: “Неразположен съм, понеже имам да плащам две полици и нямам пари да ги платя. И от недоимък на парите имам неразположение. Понеже, ако не платя, кредитът ми ще се намали, честта ми ще се накърни, защото хората ще мислят, че не мога да плащам.” Или си ученик и не си разположен. Защо? “Снощи – казваш ти – ходихме на театър, на концерт и не си научих уроците. А професорът е много сприхав, взискателен. И ще ме среже. А пък трябва да отида на училище, но не съм разположен.” Или ти си религиозен

човек, в бързината си не си се помолил и си отишъл на работа. Ти имаш тайна стаичка и си уверен, че като се помолиш, работата ти ще стане със сто на сто сигурност. А пък сега, от бързина не си се помолил, а да се връщаш не може. Неразположен си. Защо? Защото не си се помолил. Сега практиката е, могат да те попитат: “По пътя не можеш ли да се помолиш?” Но ти вече имаш един възглед, че трябва една църква, за да влезеш вътре да се помолиш. Няма и църква. После си свикнал да имаш един молитвеник и да го отвориш и да четеш от него. Наизуст не знаеш молитвите. А си забравил молитвеника – не е извинение. Какво ще правиш сега? Тези са религиозни деца сега. А пък онзи религиозен, който е учен, молитвеникът е в главата му. Той по пътя и навсякъде се моли – дето му дойде на ума да се моли. Който знае, така прави, а пък който не знае, ще търси някакво място да се моли. Който знае да пее, навсякъде пее, а пък който не знае, търси някой салон, отоплен много хубаво и после да има резонанс. И казва: “Не може без това.” Онези, които сега започват да пеят, на тях трябва тези неща. А онзи даровитият певец, той сам си създава салона, един хубав салон.

Веднъж направих един хубав опит. Има теория, която казва, че зимно време трябва да се ходи с балтон. Трябва да има нещо като вата вътре – подплата вътре на балтона. Де ще му намериш вата? Аз нямах пари за балтон с такава подплата. Купих си балтон без подплата, не беше балтон, но предполагах, че беше балтон. Като го облякох през зимата, предполагах, че е балтон. И топло ми държеше. Вие се смятате. Онзи, който не разбира, мисли, че не е възможно. Аз турих на този балтон една магнетическа обвивка вътре навсякъде. Турих му магнетическа обвивка и не го закопчавам. Казват ми: “Ще изстинеш.” Топлина излиза от магнетическата обвивка! Такъв балтон притегля топлината. Като го отворя, топлината влиза вътре.

Казвам: Според както мисли човек, така и става. Има един закон за това. А за краката е същото. Казвай: “Студени са краката ми.” Но ако си съсредоточиш мисълта, ако разбираш законите, след 5–10–15 минути краката ти ще се стоплят.

За да се стоплят краката ти, трябва да стане една промяна вътре. Някой път можеш да мислиш, но не се стоплят краката ти. А пък някой път можеш да мислиш и топлината ще отиде там.

Да ви дам едно обяснение как стават нещата. Казват, че каквото човек мисли, това и става. Става, но при известни условия става. Ти трябва да знаеш как. Допуснете, че вие седите под една круша. Закон има, писано е: тази круша да не я буташ. Само ако някой плод се откачи и падне долу, имаш право да го вземеш. А сам нямаш право да буташ гървото. Тогава ти ще концентрираш ума си, ще предизвикаш едно сътресение във въздуха. Можеш да направиш това. И въздухът ще произведе сътресение в крушата и крушите ще паднат. Ти ще ги вземеш и ще ги туриш в джоба си. Значи, ако сам бутнеш крушата, има престъпление. Но ако бутнеш въздуха и въздухът бутне крушата, няма престъпление. Как ще го обясниш? Което е станало по закон и което е станало без закон – какво значи това? Под думата “закон” разбираме следното. Вече имаме един порядък в света, един закон. Може би хиляди поколения са живели и са образували един начин, един метод за човешките постъпки. Кажеш известна дума, например, ако кажеш на хората на френски, на някой чужд език една обидна дума, няма нищо. Но ако му кажеш на собствен език, веднага има закон.

В английски език има две думи: “лъжец” и “законник”, които са доста близки, еднакви по произношение, имат малко различие. * Някой път могат да ти кажат: “Ти си лъжец.” Ти ако кажеш: “Как така?”, онзи може да ти каже: “Аз казах “законник”, но имаше подхлъзване и ти си помисли, че съм ти казал “лъжец”. Но това е изопачаване на закона. В съзнанието си онзи знае, че ти е казал обидната дума, но понеже законът го хваща, той търси друга дума и иска да се извини. Че как се подхлъзнал езикът му? То не може да се подхлъзне. Или пък някой път вие седите при някой обущар, вземете обущата и му разправяш, разправяш и най-после кипнеш.

Сега, от какво произхожда кипването? Често кипването става от господаря или от господарката. При слугинята много лесно кипваш, а пък слугата при господаря си малко

* Юар (англ.) – лъжец; lawyer (англ.) – законник.

купва. Слугата трябва да бъде много умен, за да не купи господарят. Ако не е умен слугата, господарят ще купи. Питам: Защо господарят купва? Понеже ценя своето време. Англичаните казват, че времето е пари. Един англичанин и един американец се хващат на бас. Американецът казва на англичанина, че едн-кой си милиардер може да го приеме. Онзи казва: “Не, аз познавам какъв човек е! Не можеш.” И хващат се на бас за 250 английски стерлинги. Отива той при милиардера и последният му казва: “Времето за мен е пари. Всяка минута ми струва 10 стерлинги.” Онзи му казал: “Колкото струва, ще ти платя. Мен ми трябва само 5 минути.” Милиардерът си извадил часовника, гледа часовника и казва: “Кажу защо дойдохте! Изтече времето.” Онзи казва: “Хванах се на бас за 250 лири. На тебе всяка минута струва 10 стерлинги. Давам Ви 50 стерлинги, на мен остават 200. И моето време е скъпо. И аз по-дълго време не мога да стоя.” С този пример какво иска да се покаже? Мислите ли, че втори път този милионер ще можеш така да го излъжеш? Не. Втори път не можеш. Втори път онзи, който ще отиде, трябва да измисли нещо ново. Да оставим сега това.

Човек трябва да се научи най-първо да мисли. Два фактора има: човешкият ум и човешкото сърце. Човек трябва да знае как да употребява своя ум и своето сърце. Сърцето пък разполага с чувствата. Като кажем “сърце”, това е общо казано. За да разбираш сърцето, трябва да разбираш своите чувства, а пък те са от разни степени, както в музиката. Ти като изучаваш музиката, трябва най-първо да знаеш добре седемтия основни тона. И не само тоновете, но и знаците. Всеки тон си има капризи. Някой път той е неразположен. Ще му туриш един бемол при неразположението. Някой път е разположен. Ще му туриш диез, ще го повишиш. Трябва да знаеш как е неразположен, как да му говориш. Има едно естествено положение. Обикновения тон ще го вземеш както трябва. А пък неразположеният, ако не го вземеш както е неразположен, ще каже: “Не ме вземаш правилно.” Трябва да го понижиш с половин тон надолу. А пък друг един тон пееш и той ще каже: “Така не се пее.” Един тон, който има разположение, ще го вдигнеш с половин тон нагоре. И ще

Вземеш *до диез*. Я вземете *до диез*. Изпейте така думата “доброто”. Вземам *до* за основен тон на живота. Как ще вземеш повишено “добро”? Работи ми един работник. Пазарил съм 10 лева. И като ми свърши работата, ще му дам един лев повече – 11 лева. А пък ако не ми свърши добре работата, ще му дам 9 лева. Той казва, като излиза: “Изяде ми един лев, отби ми един лев.” Не. Ще му се каже: “Тази е минорната гама.” Някой път е по-добре да вземеш 9 лева, отколкото 10 лева. Влизаш в някой дом, там има мъж и жена, двама души. Има и 10 слуги, а пък деца нямат. А пък влезеш някъде, те имат 9 деца и никакви слуги нямат. Питам: Да имате 10 слуги или да имате 9 деца? Да имате деца, синове – те са най-добрите. Няма по-добър слуга от синовете. И няма по-добри слуги от дъщерите. И няма по-добра слугиня от майката. Най-добрата слугиня е майката. Тя служи по всичките правила, без пари: откато влезе в този живот, докато замине в другия свят, без пари служи. И като □ кажеш нещо, тя казва: “Ще бъде това.” Като □ кажат, че ще има апартамент, тя вярва; като □ кажат, богата ще стане, тя вярва; като □ кажат, че царица ще стане, тя вярва. Като □ кажат, че в рая ще отиде, тя вярва. И като замине, казва: “Добър е Господ. Втори път като дойд[а], още по-добре ще ми бъде.”

Да дойдем до същественото. Ще напуснете вашия сегашен живот. Трябва да го напуснете. Не да го напуснете, но да го промените. Един голям богаташ бил много умен човек. Някой път се заседявали гостите му. Той си имал една специална електрическа инсталация и всеки стол си имал по една игла. И като се заседиш по-дълго време, той ще бутне едно копче, ще потече ток и ще те бодне иглата. Ти ще станеш да си вървиш, но за да не се засрамиш, ще кажеш, че си имаш работа. Когато ти дойдат гости, кажеш някой път, но онзи не се мърда. Но когато дойде иглата, тогава се мърдаш. Та това е вярно.

Понеже в някое отношение може дълго време да се засतोшиш, природата е предвидила това, тя си има свои игли. Та, като влезеш, трябва да знаеш, че щом седиш някъде 5 минути повече, иглата ще дойде. Или ако не знаеш как да

говориш, ще дойде тази игла. Иглата, това е безпкойството. А пък всички имате желание животът ви да бъде уреден. Всички желаете да бъдете богати, здрави, весели. Всичко това може да бъдете. Но трябва да знаете как. Ако дойде в една къща един първокласен певец, като влезе в къщата, веднага всички ще разположи. Ако е добър разказвач, ще им говори хубави приказки и пак ще ги разположи. Но ако не знаеш как да пееш, как да приказваш, като влезеш, не ще можеш да ги разположиш. Но един умрял човек може ли да разположи хората? И детето, като дойде в света, за да обърнат внимание на него, то запява. С какво внимание очакват бащата, майката и бабата да запее това дете. И като запее то, като заплаче, казват: “Започва то.” И всички слушат и казват: “Какъв хубав глас, ангелски глас!” Не съм ги слушал още децата, но предполагам. Не съм виждал децата как крякат, като се родят. Има още нещо, което не зная. Някои от вас знаят по-добре от мене това. Но аз предполагам. Чувал съм, като се роди агне, какво казва. Но за детето не знам. Говоря истината. Като се роди агне, знам как вика. Но за човек нямам факти. Но предполагам от агнето. Това, което е вярно за агнето, е вярно и за детето. Може ли да ми каже някой от вас как вика детето? Че, при вас толкова деца са се раждали – какъв беше първият им глас? Много е мъчно да се каже. Детето, като изкаже първия звук, произвежда известно разположение у майката, че това дете е живо. И като изкаже глас, прави и малко движение. Всяко музикално движение има известно действие. Певецът, който ще пее, прави особено движение. Певецът, като го види още, че прави движението, зная, че е добър певец. А пък друг, като направи движение друго, казват: Този не е от добрите певци.

Та казвам сега: Вземете основния тон *до* и изпейте “доброто”. Симеоне, изспири думата “доброто” с тона *до*. (*Учителят изпя “добро” сам с тона “до” и след това всички заедно.*) При пеенето зависи каква мисъл има в човека. Ако влезе страх, има едно треперене на гласа. Ако е събудена вярата, тонът има друго изражение; ако е събудена надеждата, тонът има друго изражение; ако е събудено милосърдието, тонът има друго изражение; ако е събудена съвестта, тонът има друго

изражение. Певицата, ако иска да пее хубаво, на всеки тон трябва да даде ценност. Така трябва да пее човек за себе си. Да се възпитаваме чрез пението. Неразположен си – имаш неразположение и трябва да го смениш.

Неразположението винаги произтича от чувствата на хората. Има неразположение на страха; има неразположение на честността, честността е нарушена; има неразположение на милосърдието. Някой път чувствуваш, че не си толкова милосърген, колкото трябва. Или неразположението някой път зависи от надеждата, че не се надяваш, колкото трябва. Някой път не вярваш, колкото трябва. И имаш неразположение. По някой път човек не е толкова милосърген.

Животът е едно течение – непременно*, вечно движение. Ти влагаш в това течение това, което си извършил. Твоят живот, като една малка струя, влиза в общия живот. И хората се различават в дадения случай според онези чувства, които ги занимават. Някой път ти е приятно да видиш един човек: милосърдието му е писано на лицето. А пък някой път виждаш твърдостта в човека: каквото каже, не отстъпва. В някого виждаш честността: каквото каже, ще го направи. В някого виждаш вяра; някой път виждаш, че е умен – това не е чувство, а способност. Някого виждаш, че е философ: разсъждава за причини и последствия.

Някой човек е наблюдателен: както и да помръднеш, като помръднеш някъде, от тези помръдвания той чете нещо. Ако кракът ти се мърда като седиш, ако трепери кракът ти, той чете нещо. Учителят вижда, че ученикът трепери: значи има страх. И който трепери, не може да изкаже работите. Той трябва да престане да трепери и трябва да мисли. Ти казваш: “Беше ме страх.” Но това е чувство, не е мисъл.

Щом почне мисълта, страхът трябва да изчезне. И мисълта е, която регулира всичките чувства и ги туря в хармония. Умът ще каже на страха: “Няма защо да се боиш. Тази работа ще се уреди добре.” Щом ти каже, че ще се уреди добре, ти ще се успокоиш. Някой човек го е страх в живота, пари няма. Какво ще му говориш? Ако имаш баща, баща ти ще ти изпрати; ако имаш майка, майка ти ще ти изпрати;

* непремеен (рус. непремѣнный) – *книж. остар.* постоянен. 47

ако имаш приятел, приятелят ще ти изпрати. Ако пък нямаш никого, ще си кажеш: “Господ ще уреди тая работа.” На Него можеш да разчиташ! Сега вие на кого разчитате: на баща си, на майка си, на чичо си, на брата си, на сестра си и прочее. Все таки на някого трябва да разчиташ в света. Ако разчитаме на Бога, с какво ще разчитаме? Значи с чувство. Писанието казва: “Без вяра не може да се работи.” Без вяра, без любов и без надежда не може да се работи. Ако нямаме вяра, надежда и любов, ние не можем да работим с Бога! А пък законът е същият: С надежда, с вяра и с любов ще работиш с баща си. С тях ще работиш и с майка си. И с твоя брат ще работиш с тях. И с приятеля си. Този, в когото имаш надежда, комуто вярваш и когото обичаш, непременно може да ти помогне. И тогава, ако не ти помогне, къде е причината?

Да допуснем, че ти си един обуцар, знаеш занаята добре. Не ти се работи и казваш: “С този занаят човек не може да се помине. Не искам да работя обуцарство.” И вземаш си един лотариен билет. Чакаш сега да спечелиш 500 000 лева. Не чукаш вече. “Не искам да забивам вече клечки” – казваш и вземаш лотариен билет. Той го гледа, изважда го от джоба си и казва: “Скоро ще се тегли лотарията!” Но като теглят лотарията, не върви. Мина се цяла една година. Втора година пак не чукаш клечки, пак вземаш билет. Тревожиш се. Какво трябва да правиш? Ти си вземи билет, но едновременно си чукай пак клечките. Чукай клечките, докато ти излезе билетът. Като излезе билетът с 500□000 лева, остави чуковете, нищо повече! Но преди да е излязъл билетът, ти чукай. Чукай, докато излезнат парите. Докато не излезнат, не оставяй чука. Къде ти е погрешката? Ти вземаш билета, оставиш чука и после казваш: “Не ми върви!” Като дойдат 500□000 лева, остави чука настрана, облечи се добре и прави както искаш.

Ти правиш същата погрешка и в друга област. Ти се молиш за нещо и си оставиш работата и не работиш. Законът е: Като работиш, ти учи. Ти сега не учиш. Има ученици, които казват, че имат вяра. Казват: “Аз няма да се уча, но като дойде времето, ще дойде нещо отгоре в мен и ще ме

вдъхнови, ще ми се вдъхне.” То е вярно, че ще ти се вдъхне. Но ако хубаво си научиш урока, ще ти се помогне, ще ти се вдъхне, ще се вдъхновиш; но ако не си научиш урока, вдъхновението няма да гоїде.

Та, Всички сега имате стари разбирания, стари навици, с които много мъчно може да се справите. Това са стари навици, които вече не ви са необходими. Например ти си служиш с един метод – да хвалиш хората. Хубаво е този метод, но има хора, които не обичат да ги хвалиш. Например кажеш на един обучаващ, че му са много хубави обучаващите. Той е доволен. Кажеш му: “Ти си отличен обучаващ, много хубави обучаващи правиш!” Никога не хвали един човек, докато не е направил обучаващите. Ти му казваш: “Слушал съм, че си много добър човек, много добър обучаващ!” Но той не ти направи добре обучаващите и ти си измениш мнението. Не си давай мнението, преди да е направил обучаващите. И като ги направи, кажи, че много хубави ги е направил. Вие сте [не]доволни от живота по единствената причина, че не знаете как да живеете. Че, знаете ли колко е мъчно да се живее! При сегашните условия има хора с много хубаво развито обоняние. Той усеща уханието. А пък краката ти не са умити, нещо миришат. Отиваш при този човек и без да искаш, зле ще го разположиш. Ти като отидеш в града, иди най-първо на баня и се умий хубаво. И както правят сегашните хора, понаръси се малко. Ти казваш, че нямаш пари. Вземи малко здравец, тури го в малко вода и се понаръси с нея като с одеколон. И като отидеш при човека, той ще каже: “Колко хубаво уханье излиза от него!” Това е наука.

Или например ти отиваш да вземеш пари от някого. Искам да ви кажа как да вземете пари от някой банкер. Аз не съм вземал по този начин. Това е теория, хипотеза. Може да е вярно. Ако се приложи и опита, ще се види. Преди да отида, аз ще си представя, че съм банкерин и разполагам с богатство. [...] и ми каже: “Дай ми 1000 лева.” Които гоїде, давам му 1000 долара, лева; на други давам 10□000 лева, 100□000 лева. Щедър човек! Аз съм сиромаш, но раздавам. Аз като отивам така щедър при него, той възприема моите мисли и иска да стане като мене. А пък вие отивате при

банкерина и пет пари не искате да давате. И той възприема вашето състояние – пет пари не иска да ви даде. Но гледайте този банкерин да има пари. Иначе той ще каже: “Елате след една седмица и 1000 лева ще ви дам.” Вижте касичката му има ли пари.

Има неща в живота, които са постижими. И всички трябва да работим върху тях. Най-първо работете. Някой път забелязвам, че една линия има на устата ви, която означава, че външните условия са станали вече тежки. Тази линия може да се образува от външните условия. Тя може да се образува от хората. Ти си недоволен и почне тази мисъл да те занимава. Станеш песимист и почне тогаз ъгълът на устата да отива надолу. И който види, му е неприятно. Сложи една приятна мисъл. Не мисли, че си голям грешник. А мисли, че си светия, макар и да не си светия. Не си музикант, но мисли, че си един велик музикант. Че не си, няма нищо. Мисли, че си музикант. Няма нищо. Че ако аз видя една красива мома, аз, да кажем, че не съм красив, но ще имам подбуждение и аз да стана красив. Виждаш един богат човек. Всяко нещо, което виждаш, то е едно подбуждение. Законът е: Имаш право да внесеш в себе си всичко, което е хубаво. А пък хубавото носи богатства, сила, мощ в човека! Внасяйте хубавото, без да се смущавате. Ти мисли, че имаш вяра, макар че я нямаш. Вземи някой човек, който има силна вяра и мисли, че и ти имаш такава вяра. За постижение направи това.

Сега нека вземем *до*. (Всички пеят “до”.) Ще изпеем думите *добро, движи, колело, светлина, краси, живот, земя*. Ще го изпеем в октавата от долно *до до си*. *До е добро, ре – движи, ми – колелото, светлина – фа, краси – сол, живот – ла, земя – си*. (Всички изпяха така.) Като кажеш “добро”, ще мислиш, че доброто е качество, от което нещата излизат. То е едно семе, което трябва да се посее. Като вземаш *ре*, ще знаеш, че образуваш подтик за движение. Инертен си, не искаш да работиш – вземи *ре*. И после, да кажем, че мисълта ти няма гъвкавост, значи гъвкавостта ти няма съдържание – вземи *ми*. Богатството е *фа*; красотата е *сол*; сложена е една трапеца – това е *ла*; *си* е участието, това, в което хората

участвуват. Така като се разбира музиката, има смисъл. Трябва да взема *go*, понеже с доброто ще се занимавам. При *ре* – с движението се занимавам, движа колелото. Колелото е мисълта. *Фа* е светлината. Като бръкнеш в джоба си и извадиш нещо, всичко е светло вече: и пътя намираш, и трен намираш, и прочее. Ако нямаш пари, в тъмнина се движиш.

Та казвам: Ние трябва да мислим, че светлината е богатство, което Бог ни дава. Ние седим при тази светлина, при това богатство и не можем да го използваме. Някой път ти си неразположен. Сменете вашето неразположение. Можеш ли да бъдеш неразположен в присъствието на Бога, Който те обича? Много деца са неразположени в присъствието на баща си. И с това те придават своето неразположение и на баща си, с това те възбуждат баща си и той да бъде неразположен.

Когато бъдеш в присъствието на един човек, който има добро разположение, не разваляй доброто му разположение! Никога не разваляй своето добро разположение. И като правило тури: Никога не разваляй доброто разположение на другите! Влизаш в един дом и не си разположен. Не разваляй доброто разположение на домашните си, на приятелите си. Носи сам товара! Не разправяй! Можеш да разправяш тъгите и скърбите си като отиваш при светията. Но там, гето хората не са светии, мълчи за страданията си като рибите. Но пред светията може. А пък всички вие имате един навик: щом сте неразположени, вие се покажете такива, каквито сте. Че, ти кога си неразположен, ти такъв ли си? Ти не си ни най-малко – това е едно състояние в тебе.

Някои така си държат ръцете. (*Ръцете в юмруци на кръста.*) Войниците така си държат ръцете. (*Ръцете, спуснати надолу, право.*) А пък някои носят така ръцете си! (*Дясната ръка на кръста, а лявата надолу.*) Това какво показва? (– “Смелост.”) А пък някой си туря ръцете така. (*Ръцете една върху друга под лъжичката, върху слънчевия възел.*) Там е близо слънчевият възел. Кога си неразположен и си туриш ръцете там, това е на място. Така се урегулирват теченията. Слънчевият възел, това е подобно на сърцето в човека. Така туряш ръцете си, за да се хармонираш със слънчевия възел.

Да влезеш в хармония със своите мисли и чувства. Ръцете и краката означават волевата страна. Ако туриш ръцете си по-долу, ти влизаш в един свят по-долен. Можеш да туриш ръцете си върху гърдите си на височината на сърцето си, за да имаш хубаво разположение. (*Положени върху тялото, една върху друга.*) Някои, като се изправят за молитва, си поставят двете ръце на височината на гърдите, допрени с дланите и насочени напред и нагоре. Но ти не можеш да се молиш така, ако нямаш това разположение. С това положение на ръцете ти искаш да покажеш, че си готов да направиш всичко! Но ако искаш да направиш нещо и не можеш да го направиш? Щом си държиш ръцете от двете страни до рамената с отворени длани напред, ти казваш: “Я го правя, я не. Не зная дали ще го направя. Ако това е съобразно със закона, който Бог е създал, възможно е да го направя.” Когато разправяш нещо на някой човек и той туря ръцете си в това положение, иска да каже: “Възможно е, това е закон на размножаване.” Ти искаш да кажеш: “Това, което казваш, ако умът ми може да го приеме и ако ръцете ми могат да го направят, възможно е. Ако умът го разбере и ако ръцете ми могат да го направят, възможно е!”

Та, верулющите, сега, какви движения трябва да имате? Ти седиш и си търкаш взаимно ръцете. Когато си миеш ръцете, то е чистене – хубаво. Като се чистиш, целия ден няма да се чистиш. Десет минути ще ти вземе миенето. Но щом си измиеш ръцете и пак така си търкаш ръцете взаимно, какво значение може да има това? След като ги измиеш, ще работиш. Да допуснем, че имате пред себе си един човек, когото не обичате. Искате да го нарежете хубаво. Имате право. Но ето при какви условия. Най-първо, постави се в неговото положение и виж как искаш да те нарежат. И както искаш да те нарежат, по този начин го нарежи. А пък ти го нарязваш и тогава прекаляваш. Сега вие искате да покажете вашата вяра. Или искате да покажете вашата надежда, че може да пеете. Като пеете, защо трябва да пееш? Тези хора са бедни вкъщи. Ще им изпее една песен, която носи средства за тях. Като изпее, тези хора трябва да почувствуват.

Да ви приведа един пример какво означава да свириш и да пееш. Минава знаменитият цигулар Паганини край един стар цигулар, 80-годишен. Цигулката му била стара и хубава. Паганини му поглежда цигулката, взема я. Старецът му казва: “Не ми държат ръцете. Не мога да свиря. Празна е копанката ми! Едно време беше друго!” Паганини го тупа по рамото, взема цигулката и започва да свири. След 10–15 минути събира се една публика от 20–30 души и повече, и всички слушат! Той свири и те турят в копанката! 15 минути като свири Паганини, всичката копанка се напълва с госта почтена сума!

Като влезеш някъде, така да свириш и да пееш, че да напълниш копанката. Влезеш в някой дом и като влезеш с вяра, с тази вяра да напълниш копанката. Ти казваш, Господ ще те благослови. Господ ще те благослови, но чрез Паганини, чрез неговата цигулка ще засегне сърцата на хората и ще ги разположи. Старецът казал: “Синко, защо не дойде по-рано, когато бях по-млад!” Паганини казал: “Няма нищо!” – “Синко, поне в годината веднъж ме посещавай.” Заслужава поне в годината поне веднъж да те посети, да ти посвири и да ти напълни копанката! Старецът казал: “Да ги разделим?” – “Не, всичко е за тебе.” Сега кажете ми, колко е имало в копанката? 20□000 лева! Вярно ли е? Проверете. Аз предполагам, понеже онези, които са минавали покрай Паганини, са били все музиканти. Като го слушали, отворило им се сърцето им и туряли по-големи суми, по-голяма банкнота. Англичаните са много такива: като извади стерлингите, туря богато! Българинът няма злато и туря един лев. Не зная, ако вие слушате Паганини, колко щяхте да турите? – По един лев.

Помнете Божествения закон: Онова, което даваш на хората, ще се даде на тебе. Ти сам определяш своята съдба – колко да ти дават хората. Ти бръкваш в джоба си, имаш банкноти от 100 лева, после имаш монети от 10 лева, 5 лева и 1 лев. Изваждаш един лев и му даваш. И на тебе ще дадат 1 лев. Даваш 10 лева – 10 лева ще ти дадат. Даваш 100 лева – 100 лева ще ти дадат. Щедро давайте, но не с оглед какво ще вземеш. Щедри бъдете и в своите мисли и чувства. Видиш

някой човек – пожелай му да свърши училището, пожелай му да пее! На всички хора, които отиват в света, пожелавай им най-хубавото от всичкото си сърце и с всичкия си ум! Законът е много верен: Това, което на другите хора пожелаваш, и другите хора на тебе ще го пожелаят, и Бог ще ти го пожелае. Това, което на другите хора не пожелаваш, и Бог няма да ти го пожелае. Няма изключение! С каквато мярка мерши. Ако мерите с мярката на любовта, и на тебе с нея ще мерят. Ако мерите с мярката на милосърдието, и на теб ще мерят с нея. Няма изключение в този закон!

Та казвам: Ако ние искаме в бъдеще да се измени животът ни, ние трябва да знаем закона: Да знаем, че постиженията на всички онези, които са преди нас, са наши постижения и нашите постижения – на другите, които идат след нас. Ти казваш: “Защо да пожелавам на другите?” Онези, които са постигнали преди нас, са отворили път за нашите постижения, а пък ние, като постигнем, ще отворим път за постижението на другите, които идат след нас. Ти като срещаш един добър човек, радвай се! Той ти казва: “Това, което аз постигнах, и ти ще го постигнеш!” Същото е, когато срещнеш един учен човек, един добър певец и прочее. Божественото е вътре в тебе.

А като срещнеш един лош човек, той ще ти каже: “Аз в света не постигнах нещата, защото съм лош. Тогава ти казвам: “Не бъди като мене!”” Срещаш един човек, който е глух. Той ти казва: “Аз не слушах и затова оглушах. И ти казвам: “Не бъди като мене, за да не станеш като мене.”” Срещаш слепия или бедния. Срещнеш богатия. Богатият е във възходяща степен, а сиромашът – в низходяща степен.

Понякога ти казваш, че си се молил. Но знаете ли какво нещо е молитвата? То е най-красивият Божествен език, който съществува в света. Да се молиш, това значи да говориш на Бога. При молитвата ти може би ще употребиш тези думи: “Господи, защо ме забрави?” Господ ще ти каже: “Забравих те, защото оглуша! Не слушаше. Забравих те, защото стана коравосърдечен; забравих те, защото стана упорит; забравих те, защото стана твърдоглав, опърничав; забравих те, защото лошо мислиш!” За да не те забрави Господ, бъдете благ,

както е и Отец благ. Ние имаме идеал. Някой път сме много благи, но някой път не сме благи. В света някой път за нищо и никакво ние си изгубваме голямото богатство.

Та казвам: Сега същественото не е в нашия личен живот. Идеалност в света е да изпълним Волята Божия на Земята! Има разумна Воля Божия. Да свършим една работа така, както Той иска! И като мине Той, да каже: “Свършена е тая работа!” Срещали ли сте вие някой французин, англичанин или българин, който хубаво говори? (*Учителят говори с грубо глас.*) “Аз ти казах, че ти не трябва да правиш това! Сляп ли си, глух ли си?” Ти говори нежно: “Много хубаво говориш! Каква хубава усмивка имаш и какъв вървеж! И в говоренето ти, и в мислите ти има нещо свежо!” Ти кажи това в себе си. Кажи в себе си: “Колко е красив този човек! Да знаеш какъв поглед има! И какво чело, какви движения!” На себе си говори. А пък ти може би ще кажеш за него: “Ха, колко е прост!” И ще направиш грубо движение с ръката си.

Че в какво сега новото учение? Ще измениш всичките си движения. Аз като говоря на някоя сестра, тя направи гримаса с устата си. Тези движения ги зная вече. Аз разбирам вече. Това е удар. Тя ми дава един удар. И аз, за да не падна в тая посока, и аз мога да направя такава гримаса. Това е закон вътре. Светът е започнал с движенията. И всяко едно движение се отразява върху чертите ни. И виждаме, че хората, които са живели с хиляди години неправилно, тялото им е станало несиметрично. На някого рамото е криво. В една област в Америка един американски владица си навеждал главата вляво, когато вървял. И всички проповедници там все така вървели – с главата наведена вляво. И по това ги познавали. Онзи, който върви с главата наведена вляво, сърцето му има надмощие. А пък те мислят, че това е нещо благородно.

Та казвам: Постъпвайте добре, защото хората могат да ви подражават. Вие като отидете и се представите в другия свят, като се представите на началниците, какъв вид ще вземете? Ще си турите ли ръцете в джобовете вътре? (*Учителят си турга ръцете на гърдите.*) Каква поза ще вземете? Законът на самооблаганието трябва да гоиде. Научете се да

се самовладате. Много мъчно е човек да се самовлада. Седи някой път на стол и си каже: “Пет минути няма да се мърдам.” Затвори си очите и ушите и не се мърдай! Ще гоїде време, че нещо ще те щипе. Ако ти се мръднеш, така ти човек не може да станеш. Седни и няма да се мърдаш. И игла да турят, да не мръдне лицето ти. Тъкмо ти си седнал да размишляваш и си казваш: “В банка Гирдап пропаднаха твоите 100 000 лева.” И направиш гримаса. Сто хиляди лева, един милион лева – нищо! Този умрял, онзи умрял – нищо. Отишъл при Бога! Сполетяло някого едно голямо нещастие – дошло му едно голямо благословение! Осиромашал някой – чиновник ще стане. Като стане човек сиромаш, научава се да работи. А пък като станеш богат, ще даваш. Като си сиромаш, ще работиш.

Турете си мисълта да се самовладате. Тихи и спокойни да бъдете. Господ те е пратил за една велика работа! Пеї така: *(Учителят пее тихо, с дълбочина и меко.)*

Ти човек искаш да станеш.
Мисли добре!
Нека всяка твоя постъпка
да има красота в себе си!
И да носи живот
за всички по Земята,
на Земята и за тебе!

Сега аз ще търся някому да пее. Ще пееш на себе си така:

Ти човек искаш да станеш!
Трябва добре да употребяваш
своя ум и своето сърце!

(Последните две думи Учителят изпя много високо и каза:) Така пеете вие, защото сте недоволни. *(Учителят пак запя следното.)*

Ти човек искаш да станеш.
Внимавай на постъпките си в живота.
Така ти ще бъдеш благоприятен
на Бога и на всички добри хора!

Разбра ли! Разбра ли това,
което досега не си знаел?

Вие се плашите какво ще кажат хората. В сегашния живот, като ви гледам, няма никаква хармония в движенията, в живота ви. Всичко е хубаво, но всичко това не е съединено, съчетано добре.

Да се радваме на всички, да се радваме на онова, което имаме. Да се радваме на всичко, което хората имат: понеже всичко, което хората имат, е наше и всичко, което имаме ние, е тяхно! И да се радваме, че Бог ни е повикал за една велика работа! Какво ще се навеждам и да казвам: “Какво ще правим сега?” Ти казваш: “Остаряхме.” Старите хора са за работа. А пък младите – да играят. Младите – да играят, старите – да работят, а пък възрастните – да служат.

Та, първото нещо е: Внесете светлина във вашия ум! И отстранете всеки един ропот! Да не подгържаме онзи ропот! Евреите, като ги извадиха от Египет, от робството, и отидоха в пустинята, роптаеха, че няма месце, че няма краставици. И трябваше 40 години да ги води Моисей, да обикалят, когато можеше за 3 месеца да я минат. 40 години трябваше да я обикалят, докато се освободят от египетския страх. Ние, съвременните хора, имаме еврейския страх, който те са добили, като са били 400 години в Египет. И като влязоха в пустинята, трябваше да научат онзи закон на вярата: че Бог ще промисли! Те си спомниха за много работи, които имаха в Египет.

Та, вие си спомняте за стария Египет. От Египет сме излезли вече! През Червеното море [сме] минали и сме в пустинята. Не сме влезли още в Ханаанската земя. Към нея отиваме. И ако вървим по правия закон, ще влезем! Ако не – ще обикаляме 40 години и ще имаме много мъчнотии.

Това, което е вярно за евреите, е вярно за всички. Много имат ропот. Казваш: “Деца ми такива, жената ми такава” и прочее. Че, благодарни на Бога и на всички тези хора, че са работили за тебе. И един ден, като излезеш от това временно положение, теб те очаква нещо много хубаво. Ти си имал едно лошо състояние. Ти си пътувал и си в една овчарска колиба – няма да живееш постоянно там. В тази колиба не

ми е приятно, но като извървиш известно място, втори път ще срещнеш друга, по-хубава колиба. Едно твое състояние е една колиба. Едно твое неразположение е една колиба. Докато дойдете един ден до положение, когато ще живеете във ваше жилище, гето всичко е добре уредено, с всичките му удобства, с градините му, с цветята му, със стаите му, с шабраваните му, с библиотеките му, с осветлението му, с пианата му. Всичко, което пожелае сърцето ви, ще го имате, но засега не. Като минете по всичките тези колиби да ги видите, накрая ще ви бъде това!

А сега, като имате тази идея, ще настане примирението: ще се радвате, че Бог ви е повел по Пътя и ще трябва да изкараме този Път. С аероплани няма да отидете. Само двама души отидоха с аероплани – Енох и Илия. А пък обикновените хора не ги вземат с аероплани. И единия от тях – именно Илия, когото взеха с аероплан – върнаха го и той трябваше да плати. Повикаха го от онзи свят да си ликвидира сметките. И той, като дойде, тури си единия крак в Стария Завет, а другия си крак в Новия Завет. И всички хора са все с единия крак в Стария Завет, а с другия – в Новия! От вас се изисква сега да си вдигнете краката и двата крака да турите в Новия Завет. А пък вие сега седите и стъпвате ту на единия, ту на другия крак и казвате: “Стария Завет, Новия Завет”. Гимнастика е това. Да си забравите името! В този живот си Иван, втори път какво име имаш? Втори път ще бъдеш Драган. Къде отиде Иван?

Онова, последното състояние, което ще имате, е следното: ще бъдете човек на светлината; ще бъдеш човек на топлината; ще бъдеш човек на живота; ще бъдеш човек на силата! И тогава, като дойде онова, постоянна светлина, която няма да угасне в тебе; и като дойде в тебе онази постоянната [топлина], която няма да се намалява; и като дойде постоянната сила – ти си вече в областта на твоя собствен дом, ти си в Божието Царство, гето можеш да служиш. Това е Обетованата земя! Ако не чувствуваш това, имаш още път да вървиш. И щом извървиш този път, ще дойдеш там. И ще те посрещнат там. Ще се намериш там със сродните души, които мис-

лят, чувствуват и постъпват като тебе. И всеки ще бъде доволен. И всеки ще ти стисне ръката и ще каже: “Много сме доволни, че извървя дългия път и дойде при нас!”

Сега желая да вървите добре по този път и да влезете в Бащиния си Дом!

“Добрата молитва”

От тъмнина към светлина!

От студ към топлина!

От безсилие към сила!

7.15 ч сутринта

(На поляната направихме евритмичните си упражнения.)

XIX година (1939□1940)

*3-та школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 11 октомври 1939 г.,*

София □ Изгрев.

МАЛКИТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОДТИЦИ

*Сряда, 5 ч сутринта
(Небето чисто, със звезди.
Времето тихо и топло.)*

“Отче наш”

“В начало бе Словото”

Има две неща, които са необходими за ученика. Ученикът, който не знае, трябва да учи, а който знае, трябва да прилага! Правят се две погрешки: онези, които не знаят, не искат да учат; а пък онези, които знаят, не искат да прилагат и вследствие на това няма резултати. Казват, че светът ще се оправи, че Господ ще оправи света. Ще го оправи, като че не е оправен. И трябва да го оправят.

Някои казват: “Ще чакаме бъдещето, когато станем подаровити”, като че сега не сме даровити. Това са частични схващания. Младият не се е научил и не се учи; а пък старият, който много знае, не прилага. Питам: Каква полза има, ако си млад и не учиш? И каква полза има, ако си стар и не прилагаш? Младият какво търси? Малкото дете търси прегръдки, търси любов, малкото дете иска да го носят на ръце, да го галят, да го целуват. После, всичко за него да правят, да го турят в количката, да го къпят; после да го турят да си полегне. Той иска удобства, цял аристократ е. По-голям аристократ от него няма. И старият има същите навици. Като дойде до голяма възраст, иска да му прислужват. Става възискателен, нервен, прави въпрос защо не го почитат, не го уважават.

Но това са сега частични работи. Като говоря така, целият живот не е така. Само в известни области е така. При сегашното състояние хората се намират при едно анормално състояние: младият е болен и старият е болен. Те имат ед-

накви навизи, привички. И единият, и другият пъшка. Има някъде малко изключение, а именно, че пъшкането на младия е с тънък глас, а пък на стария – дебеличък. А пък за този тънкия и за този дебелия глас седят различни разбирания.

Как ще си обясните сега следното? Германците, англичаните и французите имат няколко милиона войска натрупани и се бият с топове, пушки. Как ще си обясните това? Ще кажете: “Това е Волята Божия. Господ им е дал знание и сила, те имат право да се бият. Свободни са да се бият.” Дали имат право да се бият, то е въпрос. Защото правото идва отпосле. Кой търси правото – праведният или грешният? Кой търси здравето – здравият или болният? Болният търси. Здравият даже не подозира, че му трябва здраве. Като му говориш за здраве, той казва: “Оставете този въпрос настрана, не ме интересува. Ако иска да гоиде повече здраве, да гоиде.” А пък болният казва: “Здраве трябва да гоиде!” Трябва му здраве. Богатият казва: “Ако ми говориш за богатство, оставете този въпрос настрана.” А който е беден, той се интересува от богатството, той иска богатството да гоиде.

Вие може да разсъждавате за причините на войната. Но кои са същинските причини на една война? Толкоз обяснения има! Защо някой има подтик да учи, а пък друг не иска да учи? Някой казва, че му е потребно знание, а пък друг казва, че малко знание му трябва. Казват: “Защо трябва да се бият хората?” Има си причини. Някой път излизат от факта, че като се насъбере известна енергия у хората, тази енергия иска да се прояви по някой начин. Ако не се прояви тази енергия разумно, тя ще се прояви по насилствен начин.

Например някой има да дава и му казват само така: “Плати си дълга!” Минават се ден, два, онзи чака, лихвата се увеличава, а най-после има закон. Онзи, който има да взема от него, дава го под съд. Онзи пък, когото дават под съд, казва: “Не е право. Трябва да търпи, има братство, равенство.” Онзи казва: “Братство, равенство, но той трябва да си плати дълга.” Питам сега: Има ли право човек да диша? Имаме ли право тук да осветляваме салона? Имаме право. Но един ден ще гоидат онези и ще кажат: “Да ни платите

толкова киловата енергия!” Ние казваме: “Ние не трябва да плащаме, защото от Слънцето иде тая енергия.” Те казват: “Откъдето и да иде, трябва да платите.” Щом човек не иска да плаща, той сам да си образува светлина. Той си има в мозъка светлина, защо му трябва друга светлина сега? Това са ред разсъждения. Аз го наричам това гимнастическо упражнение.

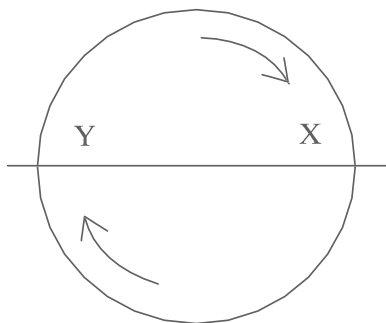
В дадения случай днес какво ни трябва? Най-съществено: днес ви трябва най-малко 250 грама хляб. Трябват ви няколко килограма въздух, трябва ви известно количество светлина. За въздуха, за светлината, за храната ние плащаме на природата чрез известна работа, която вършим. Понеже на природата □ трябва някои енергии, тя е много умна и те кара да ядеш! Ти, ученият човек, който си свършил цялата философия, трябва да седнеш и да мяскаш. И ще вземеш малко хляб и ще го дъвчеш. Ще “трошиш камъни”. И сега спекулантите, като ги хванат, трошат камъни. Големите крадци мъчно се хващат, но някого за 20–30 лева ще го пратят да чука камъни 6 месеца. Та казвам: Ти седнеш и почнеш да мяскаш, и чукаш камъните, и мислиш, че като ядеш, ще добиеш енергия. Тази храна ще влезе в стомаха ти и част от нея ще се приеме от тялото. И част ще изхвърлиш. И ако не ти дадат да чукаш камъни, ти се докачаш и казваш: “Глаген ли ще умра?” Като чукаш камъни с устата си, живееш. А иначе преставаш да живееш.

Има други, по-тънки работи. Тази е по-груба работа. Друга работа, по-деликатна, е дишането. Но там трябва да свършиш известна работа. Та казвам сега, като ти дадат работа, в природата има закон: ще си отбираш хубави камъни, когато ще ги чукаш. Трябва да избереш най-хубави камъни, че като ги чукаш, да излезе нещо хубаво. Калпав материал не върви. Ще кажеш: “Направихме погрешка, ще ни дадете да чукаме камъни, но ще ни дадете най-хубавите камъни. Ако не ни дадете такива, не чукаме.”

Питам сега: Яденето едно наказание ли е или едно благо? Сега, къде е погрешката в един закон? Когато има един закон, без да го искате, това не е закон. Божественият закон е наложен от[вътре], а пък човешкият закон е наложен отвън.

Щом те заставяват да чукаш камъни отвън, то не е Божествен закон. Щом чукаш камъни, някой път можеш да станеш човек, но някой път и да чукаш, не ставаш човек. Ако чукаш камъни и ако чукаш мляко, каква е разликата? Ако чукаш камъни или мляко, какво ще извадиш? Всички Божествени работи вървят по закона на свободата, а пък всички човешки работи вървят по закона на насилието. Да допуснем, че някой път вие се сърдите на себе си. Нали се сърдите? Някой път критикувате отвън, а някой път се критикувате отвътре и казвате: “Много глупав човек съм. Другите хора си уредиха работите, а пък аз досега нищо не съм уредил.”

Сега, какво трябва да разбираме под думите “урежда си човек работите”? Ако се забие един кол в земята, работата уредена ли е? Ако се посее едно семе в земята, например една ябълчна семка, на кого е уредена работата? На кола е уредена работата: щом кола го забие, той е там чиновник, взема си поста, пази като стражар никой да не може да минава. Но един кол за колко години могат да го турят стражар? Тук имаме такива стражари, които след 4[-]5 години се отказаха и си дадоха оставката. Трябваше да им търсим други заместници. Това е човешкото. Всички онези човешки работи претърпяват една такава криза. Но щом посееш една семка, тя се различава. Тя расте. Това, което се увеличава в човека, това е Божественото. А пък това, което никога не се увеличава, то е човешкото. Някой път слушам да казвате: “Едно време бяхме по-добри, а пък сега сме по-лоши.” Че, доста голям прогрес сте направили!



Аз разсъждавам малко по-другояче. Представете си, че тук това е една плоскост. Имате тук, горе, една идея и долу – друга идея. Идея възходяща и идея низходяща. Горната слиза надолу, а пък долната се качва нагоре. Казваш: “Слезнал съм.” Все си извървял известен път. Щом се качиш

нагоре, втори път какво трябва да правиш? Щом дойдеш догоре, пак ще слезеш. При възходящата идея започва с възкачване, но щом се възкачиш, ще слезеш надолу. Този, който слеза, ще слезе донякъде и после ще се качи нагоре. И като се качите, ще се срещнете. Като се възкачи единият до едно място, после ще слезе надолу. И двамата се движат. Но в какво седи разликата? Единият, който слеза, се движи малко в по-гъста материя; следователно който слеза, винаги губи повече, повече енергия. А пък онзи, който се качва нагоре, той се движи в по-рядка среда. Но и онзи, който се качва нагоре, пак харчи доста, понеже трябва да прави усилие. Онзи, който слеза надолу, слизането му е по-лесно, но то е затруднено, понеже материята е по-гъста. Сега всички вие търсите лесния път.

Любовта е един път. Но в любовта има път на слизане и път на възкачване. В човешката любов ти слизаш, а пък в Божествената любов ти се качваш. Каква е разликата тогава между Божествената и човешката любов? Всичките постижения в човешката любов са временни. Имаш един слуга, когото обичаш, но той, макар и син да ти е, за колко време може да ти бъде слуга? За 4–5 години. Той сам си заминава или някой път ще го повикаш от другия свят.

Аз войната я наричам така: “експедитивно дружество за онзи свят”. Някои искат–не искат, [от] експедитивно[то] дружество за онзи свят те хващат и ще ти дадат билет и ще те пратят за онзи свят. Вие ще кажете: “Благодарим за такова експедитивно дружество! По такъв начин ние не искаме.”

Това, което се мени, е човешкото. То е потребно. Защо се изменя човек? Това е човешката страна. Там, дето има изменение, има известен извървян път, но Божественото е, което дава цена на нещата. Ако ти по човешки работиш, няма да ти се плати нищо. Само ще ти платят за яденето. А пък друго нищо. Господарят приготвя работници. След като работиш 20 години, ще те изпратят, както си дошъл. И ще ти дадат същите грехи. Войника го обличат по войнишки, като служи, но като го уволнят, дават му същите грехи и го изпращат такъв, какъвто е дошъл. Казват му: “Като дойдеш при нас, ще ти дадем грехи, каквито искаме, а пък като си

заминаваш, ще си вземеш дрехите, с които си дошъл.” Вие сте новобранци от Невидимия свят. Някои сте дошли по-рано новобранец и очаквате да ви повикат. Например един войник, след като е служил и е станал редник, а пък друг е станал взводен или фелдфебел, придобил е един чин, но в края на краищата и войника, и ефрейтора, и фелдфебела, и всички генерали горе все ги уволняват.

Този е един човешки порядък, който трябва да ни служи като едно предметно учение. Сега човек е дошъл, той е войник в живота. Ученик, войник, слуга – това са все синоними. Войникът учи нещо. Той се учи да брани своето отечество. Ученикът и той се учи на нещо. Той се учи на знание, за да може в живота да достигне по-добре онова, което иска. Казват: “Човек трябва да има вяра, трябва да вярва.” Това е едно много елементарно разбиране. Аз вярвам, че вие сте ученици. И вие вярвате, че аз съм учител. Питам: Какво ме ползува мене, като вярвам, че вие сте ученици; и какво ви ползува вас, вие като вярвате, че аз съм учител? Какво ползува детето, то като мисли, че тази му е майка? И майката какво [се ползува, като] мисли, че това □ е дете? Или какво се ползува господарят, като мисли, че онзи му е слуга? И какво се ползува слугата, ако мисли, че онзи му е господар? Какво се ползуват те, ако само вярват? Ако в това положение останат, те нищо не се ползуват.

То е все едно следното. Да кажем, че имате [в] музиката *do*. Напишеш на петолинието нотата *do*. Вие казвате: “Това е нотата *do*.” Ако сега казвате, че това е *do* и не го пеете, какво се ползуваш? Или казваш: “Това е *ре, ми, фа, сол,...*”, всички имена знаеше. Казват ти: “Изпей ги.” Ти казваш: “Това не ме интересува.” Като ги изпееш, ти се ползуваш.

Който знае да пее *do*, той е човек, който много работа може да свърши. Ти започваш една работа и искаш да знаеш дали ще излезе успешна или не. В музикалния свят всеки човек, като си намисли някаква работа, той трябва да търси *do*. И ако може да го изпее, да започне работата. Но ако не може да изпее *do*, да не я бута. Работа, дето можеш да изпееш *do*, започни я. А дето не можеш да изпееш *do*, не я започвай.

Казвате: “Защо човек трябва да пее *do*?” За да му върви

работата, която е намислил. Една мома търси някой момък. Къде ще го намери? Ако може да пее *до*, ще го намери; ако не може да пее, никъде няма да го намери. Тези работи ги давам за изяснение. Или искаш да учиш. Ако не можеш да пееш *до*, ти не можеш да учиш.

Та казвам: Цялата музикална гама *до-си* показва пътя, по който човек трябва да мине. Ако човек не върви по този музикален път, той нищо не може да постигне. Щом може да пее *до*, може да пее и *ре*; щом може да пее *ре*, може да пее и *ми*. И *сол*, *ла*, *си*. Ако ти не можеш да пееш *фа* както трябва, ти богат не може да станеш, здрав не можеш да станеш, майка не може да станеш, учен не можеш да станеш, светия, нищо не можеш да станеш. Тогаз в какво сеги успехът? Ти богат човек можеш да станеш, ако имаш любов към парите – да обичаш парите и те да те обичат.

Всичко онова злато, което ние търсим, то е резултат на разумни същества. Ти искаш да станеш богат, но те трябва да ти отпуснат кредит. Законът на богатството се определя от известно условие. Ти можеш да имаш толкова злато, колкото злато имаш в кръвта си. Известно отношение има между златото и кръвта. Някои хора имат повече външно злато, а пък някои имат повече злато в кръвта си. За предпочитание е да имаш в кръвта си повече злато. И ако имаш в кръвта си повече злато, ти ще бъдеш здрав, добър, умен. Ако малко злато имаш в кръвта си, ти постоянно ще боледуваш, доброто ти ще се колебае. И знанието ти, което имаш, ще бъде малко.

Ние говорим за богатство и хората, които не разбират вътрешния закон, те търсят вън. И като намерят богатство, те мислят, че са уредили този въпрос. Христос другояче казва: “Не събирайте вън богатство”, външно богатство, т.е. което крадец може да ти отнеме. А събирай богатство там, дето никой няма да го открадне. Златото трябва да бъде вашият ум, вашето сърце и вашата воля.

Сега аз не казвам, че трябва да се измени сегашният порядък на нещата. Този порядък е установен от Бога. Но той е изопачен в своите разбирания. Да допуснем, че вие имате една свещена книга като Библията, но ти не си я учил. Вземеш я, туриш я под възглавницата, но не можеш да

четеш. Един богат човек прилича на този, който държи свещената книга и трепери за нея, но не я чете. А пък онзи човек, който има злато вътре в себе си, той прилича на онзи, който взима свещената книга и я изпълнява. Богатството на един човек е дадено, за да си направи приятели. Казано е: “Направете си приятели от богатството на правдата.” Не искам да тълкувам това. Ти си богат човек. От външното богатство, което имаш, направи си приятели, че като отидеш на небето, да те приемат.

Христос казва: “Гладен бях и не Ме нахранихте; жаден бях и не Ме напоихте; болен бях и не Ме посетихте; в тъмница бях и не Ме посетихте и затова не искам нищо да знам заради вас.” Ще Го попитат: “Кога Те видяхме гладен и не Те нахранихме; жаден и не Те напоихме?” и пр. Той ще им каже: “Понеже не сте го направили на най-малкия от Моите братя, и на Мене не сте го направили.” А на другите ще каже: “Елате при Мене, понеже гладен бях и Ме нахранихте, жаден бях и Ме напоихте” и пр. И ще Го попитат: “Кога Те видяхме гладен и Те нахранихме?” и пр. – “Понеже сте го направили на най-малкия от Моите братя, на Мен сте го направили.”

Вие всички тук за какво сте дошли на Земята? За три неща човек е дошъл на Земята Божествени: да прослави Името Божие, да служи на Царството Божие и да върши Волята Божия. За оня, който разбира, това е смисълът на живота. А оня, който не разбира, той вместо Славата Божия, ще тури своята слава; вместо да тури Царството Божие, ще изпълнява своите желания и вместо да изпълни Волята Божия, ще изпълни своята воля.

Идете в жилището на тези благородници и ще видите, че там пише така: “Тук почива един, който е служил на себе си.” И понеже ще му трябва молитва, ще го поливат с вода и с вино, дано израсне. Поливат го с вода, с вино, възнасят молитви, дано да израсне, но нищо не излиза оттам. Писанието казва: “Ще възкръснат.” Казваме, че един ден ще възкръснат. Но кои ще възкръснат? Тайната е скрита на друго място. Умрелите трябва да възкръснат. Нашето съзнание да е пробудено, че човек вместо да слиза надолу, да се качва. Земният живот е слизане надолу. После се качваш,

нак слизаш и т.н. Та, ние правим тази погрешка. Една гама, която е била много благородна, страдала е от неврастения и от бездействието. Седяла цял ден. Лекарят □ казал: “Трябва да упражнявате всеки ден и краката, и ръцете си.” И тя си кръстосала пръстите на двете си ръце, като оставила само палците свободни един до други. И почнала да върти палците в една посока; после обърнала в обратна посока. Право е това движение: с това се активира волята. Палците трябва да се движат. То е хубаво. Като се движат пръстите, човек вече може да оздравее. Тя трябва да излезе от това статическо положение. Ще излезе по този начин.

Двама парализирани лежали в болницата 20 години. Това било в Южна Америка. Лекарите казали, че по никоя начин не могат да се излекуват. Оставили ги в една стая. И те си казали: “20 години сме тук и тук ще си останем.” Това било малко градче в планината. Влязла в града една боа и като я гонили да я убият, тя като бягала, влязла в болницата, влязла в тази стая. Те като я видели, че влиза тази боа, изведнъж се намерили отвън. И казали: “Благодарим, че влезе голяма боа! И вървим вече здрави!” Кой ги направи здрави? Те престанали да мислят, че са парализирани. И в тях се зародило желание, че могат да излязат вън, и излезли. Всички страдания в живота, които ви сполитат, са голяма змия и тя е влязла, за да излезете от това статическо положение. Ти казваш: “Това не мога, онова не мога.” Но като дойде боата, излизаш навън, напускаш мекото легло.

Воинците са спретнати, облечени са хубаво. По-рано той е бил хлабав, а пък сега е хубаво облечен, хубаво се движи и се учи да стреля. Какво е биенето, стрелянето? Да знаеш да мислиш. Да стреляш, това значи, че всяка мисъл, която излиза от твоя ум, от твоята пушка, ще бъде за благо на човечеството. По този начин трябва да се разсъждава. Ако разглеждаме живота в тялото си, ще ни убеждават, че в бъдеще, в някое друго прераждане, ще се подобрят работите. Пита ме един: “В миналото прераждане какъв съм бил?” Казвам му: “Бил си грък. В Атина си живял.” – “А в друго прераждане къде съм бил?” – “В Рим.” Той мисли по-нататък. Най-после го докарах до едно положение и му казах:

“Бил си и в гората един вълк.” Той сега не знаеше как. Ти като караш, ще дойдеш до вълка. И от вълка по-надолу си бил – риба; после ще намериш, че си бил по-долу – дърво и някой камък в земята. И оттам нататък ще намериш, че си бил някоя частица, излязла от Слънцето, и т.н.

Ти казваш: “Какъв съм бил в миналото?” Това са форми на живота. Вълкът е една форма, в която човек не е разбирал живота. Или си бил във формата на някое дърво. Ти се заблуждаваш от външната форма на растението. Я погледнете на една ябълка, колко добрини прави! Едно житно зърно какво самоотричане има. То се дава за жертва на човечеството. Житните зърна са все същества, които минават по този път, че упражняват добродетелите, жертвуват се. Христос казва: “Ако не се отречете от себе си, не може да влезете в Царството Божие.” Житното зърно се е отрекло. То прави първите опити. Ние казваме: “Това е жито, това е ябълка.” Всички трябва да вземем пример от житото, от ябълките. Това жито прави тези жертви, за да може да прогресира. Ако не ги прави, то не може да прогресира. И ако ние в живота си не сме готови да вършим Волята Божия, ще се спре процесът ни. И няма да може да се организираме.

Сега, тия работи вие ги знаете. Някой път погрешката е в това, че ние казваме: “Има време.” Тогава закъснеем и почнем да вървим с бързина. И мислим, че знанието може да се добие бързо. И да станем гениални. Всеки един момент има своята работа. И като дойде всеки ден, ти не се грижи за работите, които не са за този момент.

Например дойде ти идея да имаш 100 милиона. Защо ти са 100 милиона? Какво ще правиш с тях? Ще ви дам изяснение за богатия човек. Отивам в една банка и ме кредитират и изваждам 100□000 лева. Но тези пари ми ги дават с лихва. Аз не мога да ги платя и лихвите се увеличават. И най-после, има закон. Хванат ме и ме принудят да работя за тях и да ги изплатя. Колко години трябва да работя, докато изплатя 100□000 лева? А пък друг някой отива в банката и го кредитират 100 лева.

Като ви кредитират 100 лева, е по-безопасно, а пък ако никак не ви кредитират, е по-добре. Мислите ли, че големият

кредит, който ви се дава, е във ваша полза? Полезно е за човека само онова, което той сам може да изработи. Оная мисъл, която ти можеш да изработиш. Една добра мисъл, едно добро чувство и една добра постъпка, които можеш да изработиш, струват повече, отколкото всичкото богатство, което могат да ти дадат. Аз не казвам, че тези работи не са потребни, но ако ти можеш да изработиш една хубава мисъл, едно хубаво чувство, то всички други неща, които ще дойдат, са на място. Аз разсъждавам, че в здравата мисъл е щастието на човешкия ум; в здравето чувство е щастието на сърцето и [в] здравата постъпка е щастието на неговата воля. Защо ти е една храна, която като приемеш, след няколко часа ще имаш коремоболие. И защо ти е този въздух, който като приемеш, ще ти образува болки в дробовете? И защо ти е една мисъл, която ще образува болка в ума ти? Трябва да приемеш мисъл, която да внесе блага в ума ти; въздухът, който приемаш, и храната, която приемаш, трябва да ти донесат блага.

Сега, мнозина искате новото, но вървите по старите методи. Кой е старият метод? Стар метод е винаги човешкият метод, а пък новият метод е Божественият. Стария метод аз го наричам метод на безлюбието, а пък новия метод аз го наричам метод на любовта. Това, което е винаги младо, това, което носи живот в себе си, то е Божествената любов, която всякога се проявява неизменна, при всичките условия. При тази любов ще забележите всякога в себе си следното. Кога се намираш при най-лошите условия, щом си спомниш за любовта, веднага ще почувствуваш една радост, ще ти светне! А пък при човешкото, щом си помислиш, нещо мрачно ще ти се представи. Може да си богат, но си казваш, че то може да изчезне; може да си здрав, но си казваш, че може да се изгуби здравето. А при Божествения ред на нещата, и да си болен, ще ти се каже отвътре: “Тази болест ще се превърне в полза, за добро. Тези лоши условия в тебе ще станат добри.” Вие сте поставени на един изпит. Да си издържите изпита сега.

Вие казвате за някого: “Този не е търпелив, онзи не е търпелив.” Най-първо трябва да знаеш в какво седи тър-

пението. Да не казваш никога една обидна дума, това не значи, че си търпелив. Да кажем, че имам да плащам. Тогава изглеждам много щедър. Да кажем, че имам да плащам на 30–40 души. Дойде някой и му давам 100 лева. Друг ме гледа и казва: “Много е щедър.” Дойде друг и му давам 200 лева, на трети – 500 лева, на групи – 1000 лева, 2000 лева, 3000 лева и пр. и всички казват: “Много дава този човек.” Давам от зор. Защото тези, на които имам да давам, ми казват: “Ако не дадеш – призовка!” Казвам им: “Вземете 100 лева, утре елате, ще дам повече.” Това не е добрина. Това е насудице.

Говори се много за даването. Ето как аз разбирам даването. Ако гоиде някой и ми поиска, казвам му: “Нямам нищо. Ти си помисли и аз ще си помисля, да направим нещо. Не ти обещавам. Ако мога да направя, ще видя! Ти си посни и зная, че твоите работи ще се уредят.” Аз съм много умен, имам ключ. Когато той спи, аз ще вляза вътре и ще му туря сумата, която иска, до възглавницата и после пак ще изляза. Той, като ме срещне, казва ми: “Уредиха се работите ми. Дойдоха ми пари!” Казвам му: “Много се радвам, че са ти помогнали.” Аз като помагам, да не разберат, че помагам, да не ме безпокоят. Те да знаят, че не им помагам, а пък аз да зная, че помагам. Защото, ако знаят, че помагам, ще бъда недоволен. Някой гоиде и ми казва: “Дай ми.” А аз ще почна да мърморя в себе си: “Днес ли намери той да гоиде! Не знаят, че не ми е възможно! Не знае кога да иска.” Аз ще направя зло на себе си.

Мнозина казват: “Когато гоиде любовта.” Вие мислите като че любов нямате. Че, вие живеете! Любовта отдавна е дошла. Аз вече съзнавам, че Бог е създал света – значи има любов! Светлината свети – любов има; растенията растат – значи има любов. Слънцето изгрява – любов има! Казвам: Защо Бог създаде света? За мен създаде Бог света! Защо създаде Слънцето? За мен! И като изгрее Слънцето, аз трябва да отворя Божествената книга на живота и да прочета онова писмо, което ми е писано. И каквото пише в това писмо, да го изпълня. Всеки ден така да правя. Като се събудуш, прочети писмото. Пишат ти от Невидимия свят. Колко души

се оплакват вече, че не си показал любов към тях. В какво седи любовта? Понеже чрез теб са изпратени няколко писма, да им ги дадеш, и ти си закъснял само с половин час и те се оплакват, че не им си ги дал. С половин час си закъснял – в това седи погрешката. Щом дойде писмото, ще отидеш точно навреме и ще го предадеш. Не закъснявай, защото [пощата] е голяма. Като закъснееш половин час и твоите писма ще започнат да закъсняват. Чрез пощата ти е пратено писмото и ти е казано: “В понеделник в 8 часа тръгни да си дойдеш.” Тази поща с половин час е закъсняла. Тогава изгубваш понеделника.

Всяка една мисъл, която е изпратена до вас, е едно писмо от Невидимия свят, изпратено до вас. За вас или за някого. Ако е за вас, прочети го; ако е за друг, предайте го. Ако закъснееш с половин час да прочетеш писмото си, ще изгубиш. Щом дойде до тебе писмо, отвори го и го прочети. Някои казват, че не трябва да се четат писмата веднага и да бъдем търпеливи. Аз казвам: Някой ти писа писмо и те реже в писмото. Това писмо, като го приемеш, тури го на масата, тури го настрана. Ти говориш любовно за приятелите, имаш събрание някъде. Получаваш писмо, в което те режат. Не го чети, понеже след като го прочетеш, ще те пореже вътре. Хубаво, онези, които приемат писмата, какво трябва да пишеш сега? Щом го прочетеш, ти тълкувай така: “Голяма любов виждам в твоето писмо. Такова писмо никой не ми е писал. Трoгва сърцето ми!” Напиши му едно любовно писмо и виж какво ще ти пише той втори път. Той ще ти пише така: “Голям лицемер си ти.” Ти му пиши второ такова писмо: “Много ти благодаря! Голямо благородство има в тебе. Ти си толкова чистосърдечен, че мед капе от устата ти. Много ти благодаря за хубавото ти писмо. Аз се зарадвах, само че, да не би да ми откраднат радостта, изпратих всичките приятели, които имах, и тогава прочетох писмото Ви, та всичкото благо на мен да остане. И ти пожелавам същото благо да ти даде Господ, което аз имам.” Така може ли да пишете?

От неправилната любов произтичат всичките нещастия. Иаков имаше 12 сина и обичаше едния повече, но обичаше го заради майка му, понеже той беше излязъл от неговата

любимка. И като го погледнеше, радваше се. Направи му хубава дрешка. Така направи другите синове да имат желание да го притрепят. Една злоба имаха: как така баща им да го обича повече от другите? И продадоха Иосифа и той 2 години се дя в затвора. Учеше се в Египет. И баща му никак не подозираше, че тази любов има някой път лошо влияние. В Иосифа влезе човешкото тщеславие, че баща му го обича повече. И че се дя по-горе. Но като отиде в Египет, като се отдели от братята си, от баща си и от майка си, дойде между хората да опита грутата, лошата страна. И да съпостави двете неща.

В света ние сме в опасност: вие сте като Иосифа, с хубави грехи облечени. И сънища хубави имате. И виждате, че като жънете на нивата, на вашия сноп се покланят другите снопи – снопите на братята, 11 снопа, и снопът на баща ви и майка ви. И този сън възгорява. И вие може да помислите: “Ние сме окултни ученици. Ние знаем вече за онзи свят.” Имате право да мислите така ето при какви условия: когато вие проговорите, умрелите да станат от гробищата; когато проговорите на камъните, и те да станат; като проговорите на замръзналата вода, тя да се разтопи; когато проговорите на Слънцето и звездите, те да ви слушат; когато заговорите на вятъра – също. Тогава имате право да кажете: “Вие знаете ли аз кой съм?” Тогава имате какво да кажете. Тогава може да кажете: “Аз съм човек, който като кажа една дума, умрелите стават; като кажа на водата, тя тръгва; като кажа на леда да се стопи, той се разтопява; като кажа на вятъра, той ме слуша; като кажа на Слънцето, то изгрява; като кажа на звездите и те ме слушат. Вече имате тогава факти.

Вие ще кажете: “Тщеславие е това.” Не, нека да знаят хората това тщеславие! Вие може да кажете: “Аз съм говорил на умрелите и те са станали.” Другите ще ви кажат: “Сега го направи.” Вие казвате: “Сега не.”

Често ние, съвременните хора, приличаме на онзи старец на 85 години. Тръгнал той да се разхожда. Дошъл го едно място, дето имало един трап. Той казал: “Едно време, когато бях млад, аз прескачах този трап. Но това беше на млади години. Но сега, на стари години, не мога.” И като погледнал,

че няма никой наоколо, казал: “Каквото беше на млади години, толкова е и сега.” Вие казвате: “Едно време бяхме по-добри.” Каквото е едно време, толкова е и сега. Златото не може да си измени състава. С добрия човек може да стане една външна промяна, но вътре в човека не може да стане промяна. Сега аз ви говоря за един подтик не външен. Но трябва да имате един вътрешен подтик, да слушаме онзи вътрешен подтик на Божественото. Бог ни поощрява във всички направления.

Някой път аз гледам на полянката някоя малка книжка и ми минава мисълта: “Кой ли я е хвърлил?” И си казвам: “Който я е хвърлил, той я е хвърлил, за да я взема аз.” И аз я вземам и я чета. Някой писал едно писмо и го е скъсал. Аз събирам късовеце и чета: “Любезна, снощи те чаках, но не дойде.” Взимам подписа. Аз я срещам и казвам: “Намерих писмото на Вашия възлюблен. Той от гняв, понеже не те е срещнал, написал писмо и го е хвърлил. Бъдете така добра, много е отпаднал духом вашият възлюблен. Намерих, че е накъсал писмото, което е писал до Вас. Не му чупете сърцето, напишете му едно писмо.” Той го е нахвърлил така, че умният, като го чете, да разбере. Казвам: Ето един благороден човек! Той казва така: “На една възлюблена, която не седи на думата си, обещава и не изпълнява, аз вече не чета нейните писма.” И хвърлил писмото, което е написал. А пък аз си казвам: Аз именно това търся! Понеже той не иска да го прати, аз търся писмото, прочета го, за да изправя една погрешка.

Ти видиш погрешката на един човек. То е скъсано писмо. Прочети го. Ти се повдигаш – повдигаш и другите. Помнете: Всеки човек, който се стреми да се повдигне, той едновременно помага на цялото човечество! Всеки човек, който не иска да се повдигне, той спъва цялото човечество! Та, въпросът е: Никой не живее за себе си. Ти като служиш на Бога, служиш на цялото човечество. И като не служиш, спъваш и себе си.

За всяка една хубава мисъл, която дойде, и за всяко хубаво чувство, благодарете на Бога. Като дойде лошо чувство, и за него благодарете. И то е скъсано писмо. Всички

лоши мисли, чувства, желания и постъпки са скъсани писма.

Аз съм привеждал следующия пример, от който се вижда как мислите се предават. Това може би преди повече от 35 години. Аз се разхождам по Галата, Варненско. Никога не ми е идвало на ум. Сега, няма никой. Горе по поляната се разхождам. Морето може би е на половин [кило]метър разстояние. Идва ми една мисъл, която никога не ми е идвала на ум. Идва ми на ум, че пред мен седи една млада мома и тя иска аз да я целуна. Казах: “Аз не съм целувал. Откъде сега това?” Тръзвам по посока на морето и гледам двама души: една млада мома и един млад момък. Тя иска той да я целуне. Той се опъва. И после той я прегърна и я целуна. Те спорят хората, а пък вие седите на известно разстояние и тези мисли минават и през вас. Казвам си: “Тази работа не е моя работа. Аз не трябва да се спирам.” Аз като отидох към двойката, той не искаше да я целуне, понеже аз казах: “Не може.” И аз казах: “Целуни я, за да не накара аз да я целуна. Защото аз си имам горе друга работа, а ти работа нямаш.” Аз обяснявам въпроса. Обяснявам един закон, който е верен. Казвам му: “Свърши си работата, която имаш. Това е Божия работа.”

Вие, като не искате да изпълните Волята Божия, пращате друг да я изпълни. Не. Свърши си тази работа, която е за вас. И ако ние всички вършим работите си, светът щеше да има друг облик. При това дълбоко разбиране няма да бъдете такива религиозни и такива духовни, както сте сега. Че има страдания, спънки, те са временни неща.

Та, да се радваме, че сме дошли до това положение, в което сега се намираме. Никога не съжалявайте, че минавате през известна опитност! Радвай се и на доброто, и на злото. Една лоша постъпка щом направите, и от всичко, което дойде при вас, се ползвайте. Щом поправиш погрешката, оттам иде благото. А пък ти направиш погрешката и като не я поправиш, прекратяваш доброто. Ти като се отклониш, то ще дойдат други хора и като дойдат на това място, ще се отклонят и те.

Та, искам сега да бъдете хора, които да не се отклоняват от своя път. Аз говоря за малките подтици. Дойде една

мисъл, едно чувство, една постъпка – поправи ги. Може да не са твои. Поправи ги, понеже всички, които дойдат след тебе, ще ти благодарят, защото ти им услужваш. И тогава тези хора няма да правят погрешката.

Вчера идва един брат и ми казва: “Учителю, един от нашите братя влезнал в една изба, в която имало една дупка от 2 метра.” Той в тъмнината пада в нея и се удря ръката! И той ме пита: “При Воденичаров ли да отиде или по-рано при рентген да му направят снимка, за да се види дали се е пукнала костта?” Казах му: Нека да отиде при Воденичаров, с по-малко разноски да отиде. Ако отиде за рентгенова снимка, ще се мине повече време и затова ще траят повече болките. Да отиде при Воденичаров и ако Воденичаров му каже да отиде при рентген, ще отиде и ще се свърши работата.

Та, сега вие казвате: “При Воденичаров ли да отиде или при рентген?” По-добре иди при Воденичаров и ако Воденичаров каже да отидеш при рентген, иди. А пък ако не, ще се задоволиш само с Воденичаров. И аз казвам на себе си: Ти, когато влизаш в изба, да имаш електрическа лампа запалена, за да видиш дали няма някоя дупка. Тъй че, когато слизаш в изба, запали лампичката и виж. Ако има една дупка, спри се. Не бързай да вървиш.

Сега някои се спират и казват: “Как е писано?” Има много хубави работи, които са писани. Написани работи има и в Библията, и в други книги, но има работи, които не са приложени и сега трябва да се направят. И ние страдаме все от написаните работи, които трябва да се изправят.

Та, сега сме призвани да поправим миналото. Защото миналото не може да се изправи, ако умът, сърцето и човешката воля не взимат участие.

Та казвам: Всичките страдания, които ви идват, може да са чужди. 99 на сто от страданията са чужди, а пък едно на сто са ваши. Повечето са чужди. Някой път се усещаш много неразположен духом. Това са все чужди страдания. Внимавайте на погрешките на чуждите хора. Помагайте на погрешките на чужди хора, които минават през вас – поправете ги. И във всички хора като се зароди желание да

поправят чуждите погрешки, то ще се намалят страданията и животът ще стане по-сносен.

Виждаш някой брат, че прави погрешка. Прати му една хубава мисъл. Не го съди. Отвън може да му кажеш нещо, но вътре му изпрати една хубава мисъл. Ако той възприеме тази мисъл и поправи живота си, той с това помага на цялото човечество. Ти казваш: “Дали гумите ми ще се приемат?” Ти ще се намериш на мястото на пророка, комуто казват: “Иди и кажи; и дали ще те приемат или не, то е груз въпрос.” Ако не приемат, отговорността е тяхна, а ако приемат, ти се ползуваш.

Всяко добро, което ние направим и всяко добро, за което ние станем повод да стане, то е в наша полза. А пък всяко добро, за което ние станем причина да не се направим, то е в наш ущърб.

Всички трябва да работим за поощрение доброто в света. Не само нашият живот трябва да се подобри. В Бога има желание, но трябва работници. И тези работници не трябва да бъдат сакати, с пукнати кости, с пукнати колена, но трябва да бъдат със здрави крака, [със] здрави ръце, те показват човек със здрава воля, с добро сърце, в което има разположение. Такъв човек има разположение към всички. Той никога не се възмуцава. Възмущението ще дойде, но той трябва да му бъде господар. Човек трябва да бъде господар на своите мисли. Той трябва да знае дали са негови мисли или чужди; дали са негови желания или чужди.

И ще турим всяко нещо на мястото му. Ще поправим и нашите погрешки, и чуждите погрешки. И другите хора в същия закон ще работят: и своите погрешки ще поправят, и чуждите ще поправят. И този е пътят, по който човечеството ще се повдигне. Дълго време трябва да се работи. Това е работа не за един ден. За един ден, за сто години няма да стане. Но хиляди години трябва да се работи, за да се достигне това, което искаме.

Та, вие в себе си може да внесете това. Щастливи може да бъдете за един час.

Ако един час сте щастливи, това ще ви струва за целия ден.

Слузуйте добре на вашите мисли!
Слузуйте добре на вашите чувства!
Слузуйте добре и на вашите постъпки!
Това е сега, което трябва.

“Добрата молитва”

Чистите по сърце ще видят Бога!

6.32 ч сутринта

(Направихме на поляната упражненията си.)

*XIX година (1939□1940)
4-та лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 18 октомври 1939 г.,
София □ Изгрев.*

ОЦЕНКА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

*Сряда, 5 ч сутринта
(Небето облачно. Времето тихо и хладно.)*

“Добрата молитва”

“Духът Божи”

Пишете на темата: “Ползата от белия и черния цвят”.

“Всичко в живота е постижимо”

Учениците в света защо учат? Всички ученици в света бързат да свършат учението, за да се хванат на някоя работа, да печелят пари. Някой път вие питате: “Без пари може ли?” Може и не може. Щом сте гладен, без хляб не може. Щом си сит, може. Та казвам: Всяко нещо, което се твърди и отрича, има за това повод. “Гладният без хляб не може” – казват. Казват още: “Ситият без хляб може.” Хубаво, но това е механическо тълкуване. Може и не може. Значи в единия случай може, а в другия случай не може.

Вие казвате: “Човек трябва да бъде добър.” Защо? Как ще обясните? Може да обяснявате, че човек трябва да бъде добър по разни начини. Трябва да се знае, че добротата е една необходимост за човека. Човек, ако не е добър, той няма да може да ходи. Ще бъде сакал. Ще бъде без крака. Следователно той трябва да бъде добър, за да има крака да ходи. Без крака ти няма да можеш да отидеш при своите приятели, при баща си, при майка си, на училище. Никъде няма да можеш да отидеш, с никого няма да се запознаеш. Защо трябва да бъдеш добър? За да имаш крака. Краката носят всичките добродетели. Краката мислят. Само че не могат да мислят така, както обикновено. Те имат една функция малко по-долна. Пръстите на краката са малко по-къси. Това показва, че и краката мислят много повърхностно. Пръстите им са къси.

Питам тогава: Защо човек трябва да бъде справедлив? Как ще обясните? Ако ти не си справедлив, няма да имаш ръце, нищо повече. Правдата е съществувала преди да се създадат ръцете. Тя е създала ръцете. Всеки, който иска да има здрави ръце и да изпълнява всички функции на ръцете, трябва да бъде справедлив. Ако не си справедлив, ще имаш недъг в ръката. И ако вашите ръце почнат да болят в работа, лакетя и прочее, има някоя липса в справедливостта ви. И ако краката ви болят, недъг има в добродетелите. И ще отиде при някой лекар, който ще констатира, че някоя жлеза се погула в крака ви или че страда някоя връзка в крака ви. Или някоя от костите. Краката са създадени по известни закони. Вие имате крака, но знаете ли колко кости имате в краката си? Вие имате ръце, но колко кости имат ръцете ви? То не е толкова важно. Имате ги сега, само че не сте се занимавали да отворите вашата каса и да видите каква е наличността. Казвате: “Секретарят знае. Касиерът знае.” Но някой път касиерът може да задигне от касата. Ако вашият касиер задигне нещо от касата на вашите ръце, вие ще почувствувате един недоимък. Някой път касиерът може да е задигнал ценното във вас и е турил нещо фалшиво. Наместил е нещо друго на пръстите ви. И вие почвате да чувствувате някоя болка. Всяка болка показва, че капиталът ви е фалшив. Сега, това са твърдения. Вие ще кажете, че това трябва да се обяснява, да се доказва. Мислите ли, че ако аз ви кажа нещо, че то съществува?



Представете си, че имаме два квадрата. Представете си, че те представляват кесии: едната празна и другата пълна. Да кажем, аз обяснявам, че в празната кесия има пари. И доказвам, че в пълната кесия няма никакви пари. Доказвам и двете неща. Хубаво, вие се убедихте, че в празната кесия има пари, а [в] пълната няма. Но туря се това на опит и се показва, че тая, която твърдя, че е празна, е пълна. И обратно. И вие се намирате в едно противоречие. И казвате: “Как стана това нещо?” Доказването не било вярно.

Сега, вие някой път доказвате, че сте добри. Как ще докажете добротата? За да бъдеш добър, ти трябва да се движиш. Питам: Ти добър ли си? Аз вървя и с това доказвам, че съм добър. Вие ще кажете, че този човек не постъпва добре. Това е друг въпрос. Аз не постъпвам добре по отношение на вас.

Когато един вълк изяжда една овца, той не постъпва добре за овцата, но постъпва много добре за своите деца. Като се върне, всички вълчета казват: “Колко е пълен баща ни с голяма любов към нас! Цяла нощ е ходил да търси храна и каква хубава храна!” Кои е на правата страна сега? Овците или вълците са прави? Ако овцата разглежда въпроса от свой личен морал, вълкът е крив; и ако вълкът разглежда въпроса от свой личен морал, той е прав. Но ако овцата разглежда въпроса от гледището на вълка, тя ще намери, че вълкът е прав; и ако вълкът разглежда въпроса от гледището на овцата, той ще намери, че тя е права. Така че, зависи от какво становище вие разглеждате нещата. Вие намирате, че нещо е криво или право. То е от ваше гледище. Но ако разглеждате нещата от Божествено гледище, те са винаги прави. Криви са нещата, когато не ги разглеждаме от Божествено гледище и не постъпваме съобразно с Божественото гледище.

Сега вие искате да знаете дали нещо е право или криво. Щом вървиш по пътя и си удариш крака, право ли е това или криво? Щом те боли кракът, кракът ти казва: “Господарю, така не се ходи. Трябва да бъдеш по-внимателен и не трябва да ме туряш в това положение.” Господарят може да се извинява, че бързал, че имал работа. Кракът казва: “Вие може да бързате, но ако се отнасяте нечовешки към мене, няма да Ви работя, ще се откажа от работа. Не отивам вече на работа.” И ще остане работата. Значи ти трябва да вземеш предвид положението на своите крака.

Сега, всички вие сте дошли и искате да се учите. Вие разглеждате нещата само от ваше гледище. Искате да бъдете щастливи на Земята. Но щастие то се обуславя от някои неща. То се обуславя от човешкия ум – как е възприел Божествената светлина; обуславя се от човешкото сърце – как е въз-

приело Божествената топлина; обуславя се и от човешката воля – как е възприела Божествената сила. И за да бъде човек щастлив, той трябва да има светлина, топлина и сила. Аз сега говоря за онази светлина, която носи живот в себе си. И щом имаш ти тази светлина, тя привлича всичко онова, от което ти имаш нужда. И го урежда по магически начин. Тя го урежда както един цар урежда нещата. Царят само като дрънне на звънеца и каже: “Трябват ми 10□000 лева за една работа”, и веднага парите идват. След половин час царят пак казва: “100□000 лева!” И парите идват. След някой час казва: “Няколко милиона искам!” И парите идват.

Вземете за пример едно събрание. Там гласуват и веднага парите идват. Тук умът работи. Вие искате да бъдете богати, без да имате тая светлина, с която умът си служи. Парите никога не идват при един човек, който не ги обича. Те и като седят в джоба ти, щом видят, че не ги обичаш, погледнеш в джоба си и видиш, че са изчезнали. И парите пристават. И те са като млади момичета. Някой път продурият джоба ти и падат. Ако вие някой път се оплаквате от сиромашия, това показва, че нямате любов към парите. Или другояче казано: нямате любов към Божествената светлина. Защото парите произвеждат светлината. Онзи, който няма пари в джоба си, погледът му е потъмнял. Но ако му турите 250 лири в джоба, светне му на човека, той е весел, идва при жена си и носи нещо, радостен е! Парите го развеселиха.

Някои веруюци искат да бъдат весели без пари. Аз съм съгласен без пари, защото думите “пар□” и “пари” на български са една и съща дума. Парите са лоши, но златото е добро. За парите и аз съм съгласен. Защото те парят и изстудяват. Но златото носи добро. Казано е: “Събирайте вашите съкровища”, не е казано: “Събирайте пари.”

Аз често съм ви привеждал един пример, един анекдот. Да ви го разправам. Отиват в Ню Йорк 12 гами от високо произхождение, от благородното американско общество, при един американски милионер, който минавал за много скържав*. Как казват на български? (– “Скъперник, стиснат,

* скържав – *диал.* стиснат, скъперник.

пинтия.”) Аз искам да туря по-хубава дума. Не бил много щедър. Отиват при него 12 дами и той им дал 12 долара. После отива една млада мома, 19-годишна. Тя отива сама и казва, като го поглежда в очите: “Господине, трябва ми 25□000 долара!” Онзи казал: “Хубаво, на Ваше разположение съм!” Изважда и дава 25□000 долара.

Питам сега: Де е силата? Онези, дванадесетте, едва изкъртват 12 долара. А пък тя е сама и изкъртва 25□000 долара. Как ще обясните? Сега може да се повдигне във вас едно съмнение дали е вярно това или не. Сега приемам противоречието: може да е вярно или невярно. Сега да допуснем, че е вярно. Как ще го обясните? Аз го обяснявам по следующия начин. Кесиите на онези, дванадесетте, които са отишли, били толкоз малки, че във всяка кесия само един долар можело да [се] събере. И човекът изважда и туря в кесията на всяка дама само по един долар. Той е съобразителен. Туря толкоз, колкото се събира в кесията им. Той е взел това предвид. А пък като дошла тази, младата мома, тя носела кесия, която събирала много.

Българинът, като види, че чувалът е голям, казва: “Ела насам към хамбаря.” И туря 2, 3, 4, 5, 6 крини. Някои чували събират и 8 крини. А пък друг идва с едно канче и му дава толкоз. И тогава онзи, който получава толкоз, е недоволен и казва: “Много скържав човек е този.” Той е скържав към онзи, който отива при него с малката кесия.

Аз много пъти съм говорил, че трябва да станете певци. Ако ме слушахте, всички трябваше да станете първостепенни певци тук. Някои казват: “То така се говори, но втори път като се родим в света.” А някои казват: “Сега нямаме условия, нямаме пиано, апартамент, учители.” Някои казват: “Аз певец няма да ставам.” Ако вие певци няма да станете на Земята, на небето не ви приемат. Нито един от вас, който не е певец, няма да бъде приет на небето. Ще ви върнат от небето. Аз мога да ви подниша това сега. Макар и по всичките групи предмети да имате по 6, ще ви върнат, за да издържите изпит по пеене. И като вземете изпита, ще ви се отворят царските врата.

Казвате: “Без пеене не може ли?” Всеки човек, който

не знае да пее, мирише, има много развалени уста. И трябва да пее – пеенето чисти човека. Човек, който не пее, не се чисти. Българинът много право казва: “Който пее, зло не мисли!” А пък който не пее, зло мисли.

Сега, другото положение. Вие ще кажете: “Тези са философски разсъждения. Вие остаряхме вече.” Остаряхте от какво? От какво остаряват старите волове? От оране на нивата. От какво остаряват конете? От каруцата. Всички вие остарявате, понеже сте се впрегнали в каруци, в които никои не ви е турил. Например вие седите и мислите как ще прекарате живота си и казвате: “Голяма сиромашия има сега в света!” Я ми опишете сиромашията сега. Каква е тя? В какво седи сиромашията?

Двама души сиромаси попаднали в една чорбаджийска къща. Чорбаджията го няма. И двамата треперят. Гледат една цигулка. Единият казал: “Кой си е играл с това гърво да го прави това нещо? Няма ли е друго нещо да направи, а пък с това си е играл?” А пък другият е бил майстор цигулар. Той е знаел да свири на цигулка. Като видял цигулката, отворили му се очите, взема я и почва да свири. Чорбаджията идва вкъщи и вижда, че някой свири. Като влиза вкъщи, потупва свирача и му казва: “От колко години търся някой да ме научи да свиря! Това го купих.” Потупва и другия и му казва: “Ти знаеш ли да свириш?” – “Не знам.” – “Тогава ще слугуваш на онзи, гърва ще сечеш, вода ще носиш.” Той заръчал за свирача хубави дрехи. И до вечерта той бил вече хубаво облечен, по български хубаво. Да кажем, че в България е станало това.

Ако не знаете да свирите, вода ще носите, гърва ще цепите; а ако знаете да свирите, всичко ще имате.

Човек, който знае да мисли, той е цигулар. На всинца ви трябва да свирите на тази цигулка. Някой казва: “Защо ни създаде Господ в света, защо ни даде тази беднотия?” Аз като ви гледам, виждам откъде са излезли вашите погрешки. Като ви пращаха от Невидимия свят, казваха ви: “Никъде няма да се спирате. Никъде няма да пиете вино. Позволява се само чиста вода. И от никаква ръка. Сам ще отидеш да пиеш. И като вземеш хляб, от никоя ръка няма да вземаш

хляб, но сам ще си го вземеш.” Вие това правило не очаквате. Вие очаквате баща ви да работи и да ви остави пари; вие очаквате майка ви да работи за вас и вашият чичо, и някой ваш приятел да работят за вас. Уповавате на това, което не ви е позволено. Забрали са ви това. Господ казва: “Уповавайте на това, което са ви дали.” – На вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. И като свършите училището, тогава ще приемете хляба. Защото престъпление е да ви даде някой човек хляб и да не може да го оцените.

Вие искате да ви обича някой. Престъпление е да ви обича и да не оцените неговата любов! Престъпление е да обичаш някого, който не оценява твоята любов. Сега поставям закона: Човек е дошъл на Земята – с това е проявена Любовта на Бога. И човек да оценява Божията Любов. Ти ще дойдеш да изпълниш Неговата Воля така, както иска Той! За да покажеш, че ти оценяваш Неговата Любов! Защото, ако не я оцениш, ти ще извършиш едно престъпление, за което за хиляди години ще страдаш. И хората страдат за неценка на Божията Любов. Бог казва на хората: “От дървото на познанието на доброто и злото няма да ядеш.” И не Го послушаха. Сега цитират Христа. Христос казва така: “Любете враговете си.”

Аз веднъж бях на едно евангелско събрание. Това беше в миналото, преди години, не в друго прераждане. Това беше една конференция. Проповедниците се скараха, вдигнаха скандал за един въпрос. Но не се карат както обикновено, но по един въпрос. Скараха се двама проповедници и на другия ден трябваше да се примиряват. Единият ето какво е казал: “Ти си една гарга, която не мисли.” А пък другият казал: “Ти си една сврака.” И след това, като ги примириха, те се хвърлиха един към друг и се разцелуваха – гаргата и свраката. Мен ми беше приятно. Гледах ги и казвах: “Защо се карат? Нещо обидно ли е това?” Единият казва на другия: “гарга”, а другият му отговорил: “сврака”. Други гарги има ли? Аз вече ги виждам, че всички са гарги и свраки. Разцелуваха се.

Казвам: Отлично впечатление! Казаха ми след това:

“Вие какво мислите?” След това държаха много хубави евангелски проповеди. Разтърсиха сърцата на публиката. Направи ми силно впечатление, че гаргите и свраките се целуват.

Лошото у гаргите и свраките е, че те имат един лош навик. Когато някоя кокошка се разкречи и снесе някое яйце, ако няма никой, свраката пробива яйцето и го изяжда. Свраката бута там, дето не трябва; и гаргата бута там, дето не трябва. Това е лошото у тях. Свраката е много умна. Гаргите, и те са много умни. Гаргите имат солидарност. Всички те са солидарни да си помагат, когато една гарга страда. Свраките, и те са солидарни, но са много страхливи.

Имахме един пример. Това беше се случило в Търново. Един ден преди да стане един наш събор в Търново, гледам, че е дошъл един голям пъстър кълвач. Ходи по гърветата, инспектира гърветата дали има червеи в тях. Кацна на земята. Гледам, заобиколиха го 12 свраки. Той е седнал посредата и те грачат отгоре му. Той тръгне към едната страна и целият кръг се разшири. Той пак дойде на мястото си и свраките дойдат също на мястото си. Виждат, че на този кълвач човката е толкова силна, че ако удари някоя сврака, която се доближи, последната ще пострада. 12-те свраки се състезават и сеядат. Аз намерих една добра страна в това: не го нападат всички свраки. Нападне го една сврака, после друга сврака и когато кълвачът напредне към тях, те се отдалечават.

Питам се: За какво са се събрали тези свраки тук? Аз тълкувам въпроса. 12 мъчнотии има в живота, които спъват хората. Ти трябва да бъдеш като кълвача – в центъра да седиш и да ги респектираш всичките. Тези свраки грачеха, грачеха, седяха наоколо и по едно време кълвачът си хвъркна, замисли си по работа; и те си отидоха по работа. Вие някой път се оплаквате, а този кълвач и от 12-те свраки не се уплаши. Какво представлява кълвачът? Той представлява в дадения случай човешката воля. Ако твоята воля няма енергията на един кълвач, ти нищо не можеш да свършиш. Той респектира тези свраки с човката си. Те грачат наоколо. Той казваше на свраките така: “Вие не трябва да се месите в моята работа. Аз виждам, че тук има някои паразити по гърветата. Вие само вдигате шум и работа не вършите, а пък аз цял

ген инспектирам. И каквото намеря, изваждам го навън от дърветата. Чистя ги.” Вие казвате: “Това е кълвач.” Но в дадения случай кое е по-хубаво: сврака ли да бъдеш или кълвач? Ако е за дърветата, по-добре е да бъдеш кълвач. Но [в] какво седи добрата страна на свраките? Свраки има в България. Каква е отличителната страна на свраката? Ще знаеш чрез нея кога ще дойде някой неприятел. Тя ще дойде и ще те предупреди, ако знаеш да разбираш. Ако знаеш да разбираш, по нейния глас ще знаеш гали ще дойде някой вълк или някоя мечка. Свраката ще покаже. Тя ще ти покаже гали ще дойде някой добър или лош човек.

Сега вас това не ви ползува. Но тук, на Изгрева, имаме свраки. Аз днес слязох за лекция, понеже една сврака ми каза да сляза. Една сврака беше кацнала нататък и ми каза: “Добре ще сториш да слезеш да им поговориш на тези хора там.” Аз се обърнах към свраката и ѝ казах: “Моля, много ви благодаря за добрия съвет, който ми давате. Но аз ще обичам да не закачаш нашите музиканти.” Някой щурец, както си пее, те го хващат. Казах: “Музикантите да не буташ! Други работи като намериш, яж, но щурците да не буташ. Това е морал! Червейчета като намериш, гъсенички и други такива, яж, но щурците остави.” Свраката се обърна към мене, вдигна си главата. Аз я питам: “Какво правиш?” Тя казва: “Гледам нещо.” Казах ѝ: “Всичко гледай, но само щурците да не закачаш.”

Сега, аз отнасям това към вътрешния живот на човека – към умствения и сърдечния му живот. Много пъти вие се безпокоите за нищо и никакво. Изпитанията не са нещо лошо. Всяко изпитание добре трябва да се издържи и разреши. Защото, ако едно изпитание не се разреши добре, то ще образува в живота един прелом. Ако не разрешите една мъчнотия, то в бъдеще ще дойде по-голяма мъчнотия. Мъчнотиите се увеличават като гълговете. Ако ти вземеш в заем и не платиш лихвата, то гълговете растат и след няколко години ще станат толкова големи, че не ще може да ги посрещаш. Всяка една мъчнотия, това са пари назаем, които сте взели от някоя банка и които трябва да

изплатите. Всички мъчнощи, това са дългове, с които трябва да се справите. Например да кажем, че ти си страхлив като заек – ти си взел тези пари назаем. При страха ти имаш да даваш нещо. Как ще изплатите дълговете на страха? Представете си, че имаш да даваш 10 000 лева на една мечка. Представете си, че трябва да изпълните това задължение. Как ще го платите? Най-първо ще вземете предвид какво обича мечката. Като вземеш кошницата, с която ще я угостиш, ще ѝ дадеш това, което тя обича. И после ще ѝ представиш полицата, която имаш да изплащаш.

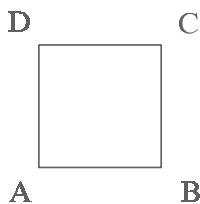
Вие сега не вземайте мечката в лош смисъл. Имаме два порядъка. Мечката е създадена от Бога. Но името ѝ е турено от човека. Адам е турил името ѝ. То не е Божие име, а човешко. Лошото в мечката е човешкото име, а пък хубавото в мечката е Божественото. Тя има добри черти. Мечката е много признателна. Като ѝ направиш една услуга, тя не забравя. В Карнобатско имаме мечкари. В Карнобатско хванали едно мече. Една жена го [отч]увала. И след време, един ден, тя, като станала голяма мечка, разигравали я. Тази мечка дошла при краката ѝ и почнала да ѝ ближе краката. Мечката ѝ казала: “Ти добре постъпи с мене. Ти ме отхрани, но този мечкар какво ми тури в устата. Да са всички хора като тебе, колко хубав щеше да бъде светът!” И ближе ѝ краката, че тя добре постъпила.

В сегашния век се изисква от хората една вътрешна признателност за онова, което Бог ни е дал. И малко хора ще намериш, които са доволни от това, което имат. Всеки сега и мисли, че му липсва нещо. Погрешно е това. Ние бихме били прави да мислим така, ако това може да се обоснове. Но научно се доказва, че в човешкия мозък има големи възможности за работа. Човек не е почнал да работи още. Един учен човек прави следното сравнение. Ако вземем всичкото знание, което съществува в света, то може да се събере в 90 книги, големи като Библията. След като ги отпечатаме в човешкия мозък, в него ще остане място за още 900 такива книги. Значи, какво грамадно богатство има в мозъка! Колко много има още да се работи! Колко таланти има заровени в човека!

В бъдещия свят ще ви съдят, че не сте употребили

малантите си, които Бог ви е дал. Вие имате много възможности. Някои млади сестри има, които казват: “Ние сме млади, да си поживеем.” Старите казват: “Ние сме остарели.” И двамата са в заблуждение. Младостта е един процес не статически. Човек постоянно трябва да се подмладява и постоянно да остарява. Въпросът сега в това, че ние постоянно остаряваме и постоянно не се подмладяваме. Погрешката не е, че остаряваме, но е в това, че едновременно не поддържаме двата процеса. Подмладяването носи сила, а пък остаряването носи знание. Вие тълкувате криво въпроса. Ако под думата “старост” разбирате безсилие, то е погрешно. Най-добрите ученици са старите хора, а пък най-работливите са младите. Като работиш, ти придобиваш сила. А пък като работиш като стар, като учиш, ти добиваш знание. Те са два процеса в човека. Чрез младостта ще добиеш сила, а пък чрез старостта – знание. А пък силата и знанието са необходими за повдигането и прогреса на човешката душа.

Вие казвате: “Остаряхме.” Питам: Какво знание



имате? Кажете ми какво означава 1. Колко означават 2, 3, 4? Какво означава този квадрат?

Квадратът, това е вече един дом. Вие имате две успоредни линии и още две. AD и BC са успоредни; също AB и DC са успоредни. AD е бащата, BC е майката. AB е синът, а пък DC е дъщерята. Така е

образуван един дом. Бглите, които се образуват, са прави. Синът има еднакви възможности както баща си; и дъщерята има еднакви възможности както майка си. Това, което бащата е постигнал, и синът може; това, което майката е постигнала, и дъщерята може.

Същият закон е и за вас. Сега вие какво сте постигнали? Вие остаряхте без знание. Но помнете, че човек два пъти не може да бъде млад наведнъж. Човек постоянно трябва да остарява и да се подмладява. И хората не се подмладяват, понеже не остаряват. Някой казва, че е стар, че е на 90 години. Да, Земята 90 пъти е обиколила

около Слънцето, но ти какво си научил през това време?

Аз наскоро посетих изложбата на един художник, който беше на Рила (*ИВ. Тричков*). Нарисувал човекът! Другите художници се чудят къде е намерил тези изгледи! Но око има този човек! Другият е минал и не е обърнал внимание. А той е намерил Божието благословение, което съществува в природата.

Често казва някой: “Да ми даде Господ такъв талант!” Ти го имаш този талант, но не го обработваш. Нито един от вас не е без талант. Че, вашите крака не са ли талант? Талант Господ е турил в ръцете ви, в краката ви, в устата ви, в очите ви. Един човек, който има очи, уши, той има талант в себе си.

В този художник виждаме къде е тайната на успеха му: той има любов. И всички тия картини той ги е рисувал с любов. Художникът не може да рисува или музикантът не може да свири без любов. Ако някой ми каже, че може да пее без любов, това е заблуждение. Ако един художник ми каже, че може да рисува без любов, това е заблуждение. Или че една майка може да ражда без любов, това е заблуждение. Или че един генерал може да воюва без любов, това е заблуждение. За всяка една работа трябва любов. Не можеш да бъдеш умен човек, ако нямаш любов; не можеш да бъдеш добър човек, ако нямаш любов; не можеш да бъдеш справедлив човек, ако нямаш любов. Любовта е един фактор вътре в човешката душа. И Писанието казва: “Бог е Любов.” Значи Бог, като Любов, ни повдига, за да извършим велики работи. Ти питаш: “Защо трябва да вярвам в Бога?” Ти трябва да вярваш в Бога, за да извършиш велики работи. Не само да вярваш, но и трябва да любиш Бога, за да възприемеш Божията Любов. Ако не възприемеш Божията Любов, нищо не можеш да направиш. Ако възприемеш Божията Любов, няма нещо невъзможно. Всичко ще направиш.

Сега ще остане във вас мисълта: “Ние остаряхме. Втори път като дойдем на Земята...” Знаете ли за онези момичета, които са останали неженени? Наскоро дойде една мома и ме пита: “Ще се ожения ли аз?” Казах □: “Защо не се ожени досега? На колко си години?” – “На 30 години. Дойде един, но майка ми не го хареса, изпъди го. Дойде друг, той ме обичаше, но

баща ми не го хареса. Трети дойде и брат ми не го хареса. Дойде един, последният, а пък той не беше облечен добре и аз не го харесах. А пък сега не идат вече.” Най-после дошъл един, който не бил облечен. Тя каза: “Съжалявам сега, много съжалявам, че него поне не хванах.” Вие сега може да вземете буквалната страна на това, но не е там въпросът.

Думата “женитба” вие взимате в много ограничен смисъл. Изопачено е това. Казвате: “Ще се ожениш ли или няма да се ожениш.” Под “женитба” подразбирам онзи Божествен процес, който е създал света, онзи Божествен процес, чрез който всички неща в света са станали. Всичко в света се дължи на женитбата Думата “женитба” в първичния език означава това, чрез което нещата се създават. Ако вземете вътре в живота, това е Божественият процес на любовта. Любовта постоянно създава нещата. На български думата “женитба” е близка до думата “жъна” – да се жъне житото. Това, което е готово, да се пожъне и овършее. Всякога, когато човек може да събира в себе си хубавите мисли, хубавите чувства и хубавите постъпки, това е женитба Под “женитба” аз разбирам онзи процес на хубавите възприятия, на Божествената Любов, която ще ни подтикне да извършим велика работа. Защото ако човек не възприеме Божествената Любов, какво ще даде в света?

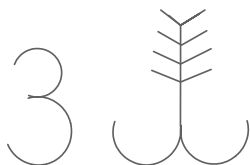
Женитбата не е нищо друго освен съединение на две души, които се съединяват за работа. Никога в света една душа сама по себе си не може да извърши нещо.

Когато Бог реши да създаде света, то любовен обект за него беше човешката душа. Ако тази душа не беше обект за Божествения Дух, Той не щеше да създаде света. Но Бог, Който имаше предвид човешката душа, създаде света, създаде и всички благословения, за да има с какво да се занимават душите. Следователно светът е създаден за вашите души. Какво сте научили от това, което Бог ти е дал?

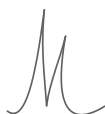
Аз съм наблюдавал някой път някои работи, които наглед са много малки. Има ученици, които се занимават в една класна стая, която е откъм пътя. Минават някои по улицата. Ученикът седи в класната стая до прозореца и когато се разправя една лекция, той гледа на пътя, вниманието му

се отвлича. Когато влизаш в клас, до прозореца не сядай. Далеч да бъдеш от прозореца. Онова, което е на пътя, не гледай. Главният обект е професорът, учителят и онзи предмет, който той развива. Това е главният обект.

Какво показва единицата? Това е Бог в света, законът на Любовта. 2-те е човешката душа, обектът на Бога. А пък 3-те е вече резултат на онова, което Бог е създал. Добродетелите, нашите мисли и чувства – това е резултатът на онова, което ние сме свършили.

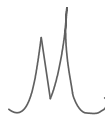


Да кажем, че седнеш и напишеш на книга цифрата 3. Някой път вие в тази цифра правите горната гъга по-малка, а долната – по-голяма. 3-те, това е семката. Ако вземете едно житно зърно, едната и другата страна са равни. Като го отваряте, то е 3. Отвореното зърно, отдето то ще покълне, е 3. Когато горната гъга на цифрата 3 е по-малка от долната, това какво показва? Аз съм написал така по единствената причина, че вие сте материалисти. Вашият материализъм накара да напиша долната гъга по-голяма от горната. Течението на материализма, което дойде до мене, ме накара на това. Такова 3, с долна гъга по-голяма, показва следното. Онзи, който пише така, иска да каже: “Аз обичам материалното. За себе си мисля повече, а за Бога по-малко.”



“За Бога мисля по-малко” – това е малката горна гъга. “За себе си мисля повече” – това е голямата долна гъга.

Това е важно за онези, които изучават почерците. Ако е някоя мома и пише писмо на своя възлюблен, и употреби в писмото такова *м* [фигурата вляво], той, като се ожени, ще види каква е тя – тя ще бъде чорбаджийка. А ако момъкът пише такова *м*, и той ще бъде чорбаджия. Но ако тя му пише такова *м* [фигурата вдясно], тя иска да му каже: “Аз ще те оставя да бъдеш господар.” Дали ще го остави, е въп-



рос! А някой път пишат *м* с напречна дъга. Защо турят тая дъга в средата? Завърти я дъгата. Иска да каже: “По братски ще го делим, по равно.”

Сега някои сте млади и ще остарееете. Някои сте стари и ако не се подмладите, ще умрете. Ако някои от вас сте млади и ако не знаете как да се подмладите, ще остарееете. А ако някои от вас сте стари и ако не знаете как да остарявате, ще умрете. Сега искам да ви избавя от едно нещо: младите искам да не остаряват; старите искам да се подмладят. Младите искам да остаряят, без да станат стари и старите да се подмладят, без да станат млади. Какво разбирате вие под това? Когато някой направи някоя погрешка, казвате, че той е млад. Да сте млад, без да правите погрешки; и да сте стар, без да правите погрешки. Младият е щедър, а старият е скържав. Това е характерна черта. Защо старият е скържав? Скържавостта на хората седи тук, отстрани на главата (*над слепите очи, при началото на косата*). Който е скържав, мисли за себе си. Младият казва: “Бог ми е дал всичко.” И той дава, щедро. Често младият, като остарее, съжалява, че е давал.

Даването трябва да бъде разумно. Никога не давай на онзи, който не те обича. Казано е: “Обичайте враговете си.” Човек, който те мрази, дай му нещо, понеже той може да те обича, тъй като омразата е противоположното на любовта. Омразата е opakито на любовта. Щом имаш една ръкавица, обърната наопаки, какво трябва да правиш? Вземи, че я тури на другата ръка и точно ще ти стане. Христос казва: “Обичайте враговете си.” Обърнете тези врагове. Те са ръкавица, но обърната. Обърнете я и ще видите, че в този човек има добро сърце. Не мислете, че вашите врагове са лоши. Някой казва: “Как можем да обичаме враговете си?” Че, ти си създаваш сам един враг. В сегашното общество как се създават враговете? Например вземеш от един свой приятел или от друг човек, който има доверие в тебе, че си честен и ти дава известна сума. Ти отлагаш плащането, не плащаш. И този човек почне да говори лошо за тебе, че не си устоявал на думата. И той ти стане враг. Иска да ти отмъсти. Какво се изисква? Игу и плати на този човек, плати с

лихвите и му се извини и ще видиш какво добро сърце има!

Та, всичките хора, които считам врагове, ние сами ги създаваме и следователно сами можем да изправим своята погрешка. Често ние сме несправедливи. Отидеш някъде. Приемат те в къщата много добре, угостят те. Ти казваш: “Какво лицемерие! Те ме приеха, но са лицемерни.” Това е криво разбиране. Щом са те угостили, ще кажеш: “Много добре ме угостиха.” А ти казваш: “Те си имат някой долап*, арменски долап.” То е криво тълкуване на нещата. Аз сега говоря от Божествено гледище: Всяка една душа, която живее в едно тяло, в нея няма никакви арменски долапи.

Има хора в света, които се сблъскват. Те са автомати. Те не са хора. Вие се заблуждавате. Човек [е] едно тяло, в което живее една Божествена душа. Той прави известни погрешки. Но има известни тела, които нямат души. Че, вие ако пуснете една съвременна машина по железопътната линия и машинистът слезе, то какво ще стане с машината? Ще се сблъска с друга машина. Къде е причината? Разумното начало го няма там. И ако вие правите погрешка, душата, разумното начало, е отвън, а механическото е направило погрешка. Та, всички погрешки стават извън Божествения свят.

Аз разглеждам нещата от чисто Божествено гледище. Щом имате една човешка душа, няма какво да се съмнявате. Щом душата я няма там, бъдете тогава внимателни. Една змия ви ухапва, когато душата я няма в нея. Змията не хапе когото и да е. Ако ти обичаш една змия и ако тя чувствава това, тя никога няма да те ухапе. Но в момента, в който престане любовта ти, ухапването ще дойде. Преди години аз минавах през Борисовата градина и бях се замислил. Чувам съскане отблизо. Виждам една черна змия, изплезила си езика навън. Аз се спрях. Тя каза: “Господине, аз не мисля зло.” Тя с раздвоения си език навън ме поздравлява. Тя казва: “Пека се на слънце.” Аз □ казах: “Много ти благодаря, че ме предупреди.” И взех път настрана. Тя ме погледна отдалече. Аз □ казах: “Много добре правиш, но ако мине някой друг и ти седиш на пътя, хората не разбират и ще ти смачкат главата.” И аз като минах десетина крачки, обърнах се. Тя ме разбра и си отиде.

Сега, с тези обяснения аз искам да събудя във вас онзи интерес, който сте изгубили. Вие седите и казвате: “Остаряхме.” На колко години сте? На 40–50. Адам на 50 години беше едно дете, играеше с пръчица, припикаше из райската градина като малко детенце. До 900 години, чакайте де! Имайте предвид 999 години. 50 години какво са във вашия живот? На 50 години ти си още едно малко дете. Сега колко години искате да смъкна от вашия живот? Искате ли да смъкна? Турците казват “елли-белли” за 50-годишния. Значи на 50 години човек се вижда какъв ще бъде – дали човек ще стане, или не. На 50 години ще се познае. Турците казват за 100-годишния “юз-гюз”, значи “равно е”. (*Учителят написа на дъската: $1+2=3$.*) Значи, като станеш на 100 години, ще можеш да различиш един политически въпрос, социален въпрос, семеен въпрос и прочее. Може да ти даде 100-годишният един съвет: да се жениш ли или не; да станеш ли търговец или не; да следваш ли на училище или не. А пък вие търсите онзи, на 21 година. А пък тези на 21 година, те са войници, вьоръжени. Онзи на 21 година е часовой. Ако говорите с един на 21 година, вас ще ви арестуват. Вие не трябва да го отклонявате.

Аз веднъж говорих с една стара баба, както и на вас говоря. Тя казва: “Синко, защо не гойде, когато бях млада?” Аз □ казах: “Опасно беше тогава! Сега си на 85 години, сега си безопасна.” 8 плюс 5 прави 13. Ти не можеш да закачаш един човек на 85 години. Казах □: “Сега тъкмо можеш да учиш.” Тя казва: “Остарях.” – “Не си остаряла.”

Човек остарява, щом мисли, че няма кой да го обича. Всякога констатирам това. Някой казва: “Остарях.”

Аз започнах като изследовател да питам бабата: “Дядото жив ли е?” – “Умря.” – “Дъщеря имаш ли?” – “Поминаха се.” Тя остаряла като една фиданка и казва: “Остарях.” Дядото заминал, синовете заминали, дъщерята заминала. И тя остана само и казва: “Няма смисъл в живота.” На тая баба □ казах: “Бабо, ако тебе те подмладя на 19-годишна и да ти възвърна дядото, какво ще кажеш?” Тя се съживи и каза: “Може ли това нещо?” Казах: “Може.” – “Не думай, синко! Ще мога ли да тропам на хорото?” –

“Можеш, много хубаво можеш да тропаш.” – “Я още веднъж ми кажи как ще стане.” Тая баба ме послуша. Казах □: “Ти сега се научи да четеш.” И тя се научи да чете и каза: “Отвориха ми се очите! По-рано не можах да виждам, но сега малко прогледнах!”

Та, имайте вие онази непреодолима вяра! Срещат ме някои сестри и казват: “Остаряхме вече!” Казах им: “Не сте по-стари от мене!” Сега всички онези сестри, които са остарели вече, нека да дойдат при мене и аз ще образувам от тях един хор. Млади не искам, само стари сестри. От 50 години нататък. От “елли-бели”. Оттам нагоре до “юз-гюз”. Сега се съберете. Ще направя едно събрание само от братя и сестри само от “елли-бели” нагоре. Никакви млади няма да влизат. (*Голям смях.*) Има психология на смеха. Като се смеят хората, то е хубаво. Човек, за да стане весел, трябва да се повдигнат мускулите край устата. Ще ви дам една песен:

Човек си ти създаден.

Човек ти стана.

Напред тръгни.

И със светлината работа върши.

Това ще бъде мотото на старите. Малко практичност. Вие сте се обезсърчили. Вдигали сте ненужни товари. Разрешавали сте въпроси, които не се отнасят до вас. Вие сега мислите какво ще стане със света. Със света нищо няма да стане. Реформират го света сега. Бог реформира света сега. Нали като влезете в един театър, като се свърши едно действие, има антракт, през време на който сцената се променя. Сега има антракт, ще стане една промяна. Ще се чуе малко шум, това-онова и във второто действие ще има друга сцена.

Та, всичко онова, което става в света, е на мястото си за всички онези, които правилно мислят. Когато цветът окапе, на окапалото място на цвета се явява плод, който постепенно се увеличава и узрява. Не трябва да се разочароваме, че цветът е окапал. Този цвят е нещо външно. Но има нещо вътрешно, което се събира. И един ден ще опитаме вътрешното съдържание. В живота има външен и вътрешен процес. Та, ние, като не разбираме вътрешния процес, някой път се обез-

сърчаваме от външните процеси. А онзи, който е разбрал Божествения закон, за него тези процеси другояче се слагат. Сега ще ви прочета “Малката молитва” (“*Езикът на Любовта*”, стр. 353.). Тази малка молитва е за “елли-белли” и “юз-дюз.”

“Отче наш”

Да се радваме на живота така, както се представя пред нас и ще видим, че един ден от всичко това Бог ще изкара нещо хубаво.

6.30 ч сутринта

(На поляната направихме гимнастическите си упражнения.)

XIX година (1939□1940)

*5-а школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 1 ноември 1939 г.,
София □ Изгрев.**

* На 25 октомври 1939 г. по каталога на Елена Андреева няма лекция. (Бел. на координатора Вергилий Кръстев.)

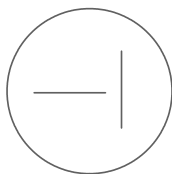
ПРАВИЛНО ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРАВИЛНО ДАВАНЕ

*Сряда, 5 ч сутринта
(Небето чисто, звездно.
Времето тихо, хладно.)*

*“Добрата молитва”
“В начало бе Словото”*

(Учителят разглежда листовите с темите: “Полза от белия [и] черния цвят”.)

Черният и белият цвят, това са сборове. Казват: “Човек да пише, да учи език, да говори.” Докато се научиш да говориш, каква работа трябва. Каква сложност има вътре в говора? Докато научиш езика си да изговаря буквите! Най-първо с мисълта си работиш. Гледаш една буква написана. Трябва да видиш как е написана, какъв е знакът. После, втората работа е да намериш различие, да различаваш две букви една от друга. Например в български език да различаваш А от Б. И след това тези букви ще ги съчетаваши. Всеки може да каже що е азбука. Който речник да отворите, ще ви определи какво нещо е азбуката. Сега, има една азбука временна.



Това е като единица. Едната линия е написана хоризонтално, а другата – отвесно. Като ги погледнеш, ще кажеш: “Зная ги тези неща.” Тези знаци принадлежат към една категория. Вие сегите и разглеждате живота от вашето становище. Когато ти си млад, ти разглеждаш

живота по един начин, а пък сега, като си възмъжал – по друг начин. А някои сте вече остарели. И имате други възгледи за живота. В старостта ти се намиращ в известна обстановка. В младостта се намиращ в една градина, чиито

плодове са узрели, има какво да те интересува. А пък старостта се намира зимно време в градината, когато тя е покрита със сняг, студено е, краката ти почнат да тръпнат. И гледаш колкото се може по-скоро да излезеш от градината и да отидеш в някоя къща, да седнеш при някоя печка. А пък на младия не му се седи въкъщи. Ти да го туриш в градината. А пък старият казва: “Слава Богу, че има къща!” И той, като седне на столче край огъня, казва: “Колко е приятно да се живее в тази къща.” А пък младият, като погледне къщата, казва, че тя е затвор! “Не ми трябва.” И като поглежда градината, казва: “Колко е хубава!” Питам: Защо градината е неприятна на стария, а приятна за младия? Времето определя това. Това е само едно изяснение.

Тази хоризонтална линия показва, че човек е направил нещо, решил е да прави нещо. Това показва един човек, на когото можеш да разчитааш. Той е решил да прави нещо. Тази хоризонталната линия е линия на сърцето, на човешките чувства. Той е решил да направи нещо. А пък отвесната линия е вече умствена линия. Този човек пък, като е направил нещо, той си държи думата. Аз виждам две линии, които са в лицето ви. Хоризонталната линия показва, че сърцето на човека е в нормално състояние. А пък втората линия показва, че умът му е в нормално състояние. Такъв човек е точен. Той, като ти обещае, че ще дойде в 5 часа и половина сутринта, ще дойде непременно в 5 и половина часа, както вие сте точни за събранията тук. Аз някой път по вас коригирам часовника си. Вече сте се научили точно навреме да идвате. Някои не сте свикнали още – 5–10 минути все оставате назад, но някои сте точни, никак не закъснявате. Гледам, някои идват точно в 5 часа, в последната минута. Такъв човек не само е точен, но той, ако има задължения, ако има пет пари да дава някъде, той като те срещне, ще ти каже: “Имам пет пари да ти давам.” Ще ги извади и ще ти ги даде. А пък гругият, който няма тази линия, ще каже: “Какво струва, това са пет пари! Това движение, което ще направя да взема пари от джоба си, струва повече от пет пари. Ти се откажи от петиях пари.”

Но има и други черти. Този човек, с тази отвесната линия, като му се усмихнеш насреща, той ти дава знака. Но има и друга черта: като му се навъсиш малко, той с години помни това. Този човек с отвесната линия. Като стражар, тази линия показва кой къде е минал. Ако минаваш от правата, дясната страна, стражаринът е доволен от тебе. А пък ако минеш отляво, ще ти даде знак. И ще каже: “Извикайте го!” В Англия, в Америка, стражарят ще каже: “My Lord”. Няма да каже “господине” – “Сър” е по-горе от “лорд”.

Та казвам: Тези линии съществуват. Отвесната линия е положителна, а пък хоризонталната е отрицателна. Хоризонталната е преобладаваща в сърцето. И тя показва какво е състоянието на сърцето. А пък отвесната показва състоянието на ума. И ако погледнеш тези линии, те са навърляни по човешкото лице. Те показват пътя, по който човек е минал. И винаги лицето е нашарено с линии. И учените хора, които изучават физиономията, по тези линии разгадават какво е минал човек в миналото. Не само това, майката, която носила детето, е минала през големи страдания. Тези линии с разни наклонения – положителни и отрицателни – по лицето показват, че майката е страдала, когато е била бременна и вследствие на тези страдания детето не е било даровито. Тя не е била разположена. В това време, когато майката трябва да развива детето, майката е била в тревога и паметта на детето отслабнала. Понеже нямала достатъчно топлина.

Вие не знаете законите. Вие живеете в едно статическо положение и казвате: “Да поживеем.” Ти може да си малко дете на 5 години, може да си по-голям – 15-годишен, а може да си възрастен на 21 година. Сам си още. Като минеш 21 година, то вече господарите на този свят ще те впрегнат. Някой път един кон го впрягат в каруцата. Някой път господарят впряга един кон в каруцата. И той сам ще я кара: това са единичните хора. А някой път ще намерят още един гругар и двамата ще теглят хоризонтално каруцата. Това го наричат “женитба”. Два коня са на каруцата. В живота никога не впрягат един кон и една кобила, а пък в човешкия живот впрягат един мъжки кон и един женски кон. Защо?

Когато впрегнете един богат човек и един сиромаш, то е същият закон. Впрегнете богатия и сиромаша на работа, за да се свърши една работа. Ако впрегнат в една работа двама сиромаси хора, тя не върви. Има и друго разграничение. Може един богат човек да е бил повече развит умствено и е придобил богатството. Имал е ум да го придобие. А пък в сиромаша има воля. Той е изгубил богатството. Сиромашът е философ. Богатият е финансист, а пък сиромашът е философ. Седи сиромашът и разсъждава кои са причините, че е изгубил богатството си. Намира една причина, втора, трета, четвърта и т.н. Може да е обеднял поради жена си. Жена му може да го направи сиромаш. Един американски милионер, богаташ, отива в Париж. Жена му направи една покунка такава огромна, че като му представили сметката, човекът нищо не казал, понеже обича жена си. Платил сметката. Но щом отива в Америка, завежда дело за развод. Имал едно хубаво палто, харизва □ го. То струвало няколко милиона долара. Дава □ 15 милиона долара зестра, за да се освободи от нея. Защо? Защото, ако живее с нея десетина години, тя ще изяде 100 милиона. Била разточителна.

Казват: “Да се облечем.” Хубаво, с колко трябва да се облечем? Можем да се облечем с вълнени грехи, с копрунени, памучни. Ние говорим за философия. Вие някой път оставете вашите възгледи. Вие имате такива погрешни възгледи за живота, че с такива възгледи, които държите, успех няма да имате и ще страдате през целия си живот. Като отидете и на онзи свят, ще ви върнат назад и ще кажат: “С такива възгледи не приемаме.” Вие мислите, че като отидете в онзи свят, ще останете там. Като отидете там, ще ви турят на работа. Три дена като седите на онзи свят, ще кажат: “Откъде идеш?” – “От България.” “Как се казва баща ви? Кое е семейството ви?” Ще ви турят на изпитание и ще ви пратят пак в България. Ще ви кажат: “Имаме една малка сделка там, в България.” И ще ви върнат от небето да гойдете в България. Случило се, че един в България умрял. И отишъл в онзи свят. Онзи, който е отишъл в онзи свят, е отишъл на курорт. Онзи свят е курортно място, а пък тук е работно

място. Ще те пратят сега долу, понеже онези са курортисти. Ти, като нов курортист, ще те пратят да отидеш да убедиш онзи, който има да дава пари, да ги даде. Ще измислиш един начин да го убедиш. Ако кажеш, че от онзи свят искат пари, ще кажат: “Как така? Онзи свят с пари не се занимават.” Онзи, който има да взема, иска да го вземе в наличност, в ценност за онзи свят и иска да го трансформира. Та, ще се намерите в трудно положение.

Аз знам един подобен пример за един българин от Ихтиманско. Ако разкажа някому подобен пример, той ще ми каже: “Ти чрез закона на ясновидството провери ли го?” Ясновидството е едно нещо, а пък като срещнеш някой на Земята да ти разправи, то е друго нещо. Ясновидството е отражение, фотография. Като видиш нещо в ясновидството, то не е още винаги реално. Не мислете, че всичко в ясновидството е реално. Там има доста илюзии. Ще дойде някой при тебе и ще те гледа, ще ти се усмихне и ще си замине. Не ти говори. Тогава ти си в света на илюзиите. В киното всички си говорят и се усмихват, но на тебе не говорят нито една дума. Когато ти говори един дух, той не говори на тебе, а на другите. Той не те вижда. Той говори на духовете около тебе. Някой път духовете във вас се карат. Понеже от онзи свят мнозина пращат. Пратят един, втори, трети, четвърти и прочее. И те спорят кой да влезе по-напред. А пък ти, като не разбираш закона, намесваш се в работата на духовете. И който се намеси в работата на духовете, плаща. Някой дух казва: “Ти защо си дошъл? Ти си от черните.” А пък друг казва: “Ти си от белите.” Те като говорят един на друг: “Ти си от белите”, ти мислиш, че ти си от белите. И като говорят един на друг: “Ти си от черните”, ти мислиш, че ти си от черните. А пък ти нито си бял, нито черен. Те духовете се разправят помежду си.

Та, мнозина от вас сте влезли в тази област. Някои казват: “Има нещо лошо в мен, което говори.” Казвам: Когато духовете се разправят в тебе, ти си мълчи. Да не те знаят. Те се карат, спорят. И като се примирят, като дойде черният, ще каже: “Нямаш ли малко винце? Винце от малага, френско.” Някой българин ще дойде и ще каже: “Нямаш ли 20-

годишно вино?” Или казва: “Заколи някаква кокошка и направи супа с ориз и лимон.” И ще ти каже духът: “Ти трябва да живееш, какво си пожелал така? Ти не живееш добре. И скоро ще платиш, ще заминеш за другия свят. Вземи кокошкова супа с лимон и яйце и като ядеш, да станеш малко червен и хората да видят, че човек си станал.” Другият, като дойде, ще даде друга диета. Той е вегетарианец и ще ти каже: “Ти не яж това. Ти яж хубави плодове, ябълки, круши, хубави черешки, после банани, портокали.” И после ще каже: “Без масло. Нещата ще ги вземаш така, както са готови. Доматите няма да ги готвиш. Така ще ги ядеш. Ще ги измиеш малко и ще ги ядеш. Този хляб няма да го ядеш. Няма да мелиш жито на воденица. Ще сvariш житото хубаво и ще го ядеш.” Ти ако си чиновник, нямаш време. Кога ще го вариш? За да сvariш житото както трябва, трябва 4–5 часа. При тези новите тенджери, затворени херметически, с високо налягане, може да се сvari за половин час. Или вечерно време трябва да го туриш да ври. Другият дух ти казва: “Какво го слушаш този? Той е невежа. С такива работи не може. Месе трябва.” Другият отговаря: “Защо го слушаш този месоядец? От това човек не се става.” Ти слушаш и не знаеш какво да правиш. Това са желаниа на духовете. Ако дойдат духовете, които живеят в гърветата, ще кажат: “Слушай, ти ще посееш семката в земята.” Други ще дойдат и ще кажат: “Това жито ще го смелиш и ще го продадеш.” Ще дойдат други и ще те учат на друго; други ще дойдат и ще ти кажат: “Не само с хляб ще живееш.” Може ли човек и без храна? Може, разбира се. Не е този единственият начин, по който ние живеем сега.

Растенията трябва да си турят главата в земята и от нея да си извадят храната. И чрез техните корени изваждат умствените енергии из земята. И следователно техните възгледи са крайно материалистически. Черният цвят е в корените им, а пък белият цвят е в клонищата.

Онзи, който не разбира, гледа белия цвят, но не го разбира. Някой, като се облече с бели дрехи, ще стане ли светия? Казват, че белият цвят всичко дава. Щом белият цвят всичко дава, като се облекат някои с белия цвят, станаха ли светии

и праведници? Не. Казва се: “Черният цвят всичко взема.” Като се облечеш с черния цвят, какво е взел той? Черният цвят е статически. Черният цвят определя известно положение. Но има един динамически черен цвят, който възприема. Те са известен род трептения, енергии, които вървят в пътя на черния цвят. Черният цвят е един път, по който енергиите вървят.

Природата е затворила човешкия мозък. Осветлението иде чрез очите. И всичките мисли стават с помощта на черния цвят. Черният цвят носи суровите материали, а пък белият цвят, това са обработените материали. Следователно при черния цвят има какво да мислиш. Доиде едно страдание – страданието е един суров материал, който трябва да знаеш как да го обработиш. И ако знаеш как, ще го превърнеш в бял материал. А белият цвят е изработеният материал. Но ако не знаеш как да употребиш белия цвят? Да допуснем, че ти дават най-хубавия бял хляб. Ти казваш, че е много хубав и вземаш, и го продаваш. Защо вземаш парите? Ти си с намерение с тези пари да вземеш един хляб малко по-евтин. Но и него продаваш, вземаш парите и купуваш още по-евтин хляб. Да кажем, че продаваш така няколко пъти. По-скъпия хляб продаваш скъпо и вземаш по-евтин. Най-после знаеш ли до какво ще дойдеш?

Като ти дадат хубавия хляб, яж го ти и не го давай. Най-хубавия хляб яж ти, а пък второстепенното дай на другите. Такъв е законът! Яж на свят. Без да преядаш. Ще оставиш едно празно пространство в стомаха си, за да може стомахът ти да работи. Това е закон в природата. Например виж едно яйце. То не е пълно. В яйцето има една малка празнина. Предвидено е да има в него малко въздух, та пилето, докато се излюпи, да не може да се задуши. Да има малко въздух, който пилето ще използва. И после, пилето пробива черупката, излиза на въздуха и почва да живее. Та, трябва да има малко пространство в стомаха. Някой казва: “Трябва да се наям добре.” Щом се наядеш добре, без празно пространство в стомаха, ще дойде в тебе някое болезнено състояние.

Някой казва, че може да говори френски добре. Аз съм изучавал езиците: и английски, и френски, и немски, и китайски, и индуски, и санскритски, и ватански, и ангелски. И

намирам три основни неща: за да говориш добре един език, в ума ти трябва да има светлина. За да говориш един език добре, трябва да имаш още топлина и сила. Силата сега в ясното произношение. Като изказваш една дума, трептенията трябва да бъдат музикални, във всяка дума трябва да има мекота. Във всяка дума, която изговаряш, трябва да има и красота. Красотата е на ума; мекотата е на сърцето; а пък силата е на волята. Това е хубавото говорене. Ако говориш така, ще бъдеш разбран. Трябва да имаш сила в говоренето. Някой се моли на Бога: трябва да има сила. Думите ти отиват при Бога и като отиват при Бога, Бог обича да бъдат меки нещата. А пък меки са нещата, чрез които любовта действа. Думите трябва да бъдат красиви. Ти като отиваш при Бога с молитва, думите трябва да бъдат красиви. Като дойде някой при мене, ще се представи със страдующо лице. Той може да е весел, но се показва страдующ. Отвън се показва страдующ, иска да ме матахари, иска да вземе нещо от мене.

Не искам да изнасям нещата. Казвам: Не лъжете себе си! Сега ви говоря за самоизмамата. Не се стремете да самоизмамите себе си. Първото нещо е: човек трябва да бъде честен. Не се заблуждавайте. Ти казваш на себе си, че си голям грешник, искаш да се убедиш в това. А пък някой път искаш да се представиш, че си голям праведник. Не пресилвай нещата. Кажу си: “Оцапан съм, но аз съм направен от злато!” Не казвай: “Аз целият съм от кал.” Кажу си: “Отвън съм кал, а пък отвътре съм злато.” Това е същинското разбиране. А другото положение е: ти си направен от кал, а пък позлатили са калта отвън. И тогаз кажу си: “Отвън съм злато, а пък отвътре съм кал.” Трябва да говориш истината.

Ако си окалян отвън, измий се и златото ще се яви. А пък ако си направен от кал, може да си направен от фаянс, порцелан или фарфор. Какво означава думата “порцелан”? Това означава една чиста материя, фина и така сплотена, че нищо нечисто не може да влезе в порите. Една българска паница не е добре изпечена и като туриш масло, може да проникне през порите на паницата. Също така, ако туриш някое ягене в паницата и дълго време то остане в него, то ще остави известни миризми в нея; когато* в порцелана мас-

* когато – разг. гокамо.

лото не може да проникне. Порцеланът казва на маслото: “Отвън ще седиш!” Той гържи всичко отвън.

Та, вие ще приличате на порцеланови гърнета. Каквото турят, отвън ще го гържите. Няма да го приемаш в себе си. И ще имате светлина тогаз.

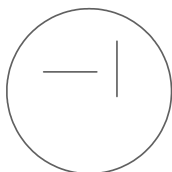
Какво значи да имаш светъл ум? Светъл ум е онзи, в който не може да влезе тъмнина. В светлия ум нищо порочно не може да дойде. Отвън може да дойде, отвън може да те оцана колкото искаш, но отвътре, в светлия ум, не може да проникне никаква порочна мисъл, никаква лоша мисъл, никакво лошо чувство, никаква лоша постъпка. Той е порцелан. Не е порцелан, но е диамант. В диаманта нищо не може да проникне. Той е толкоз сплотен, че никога не можеш да го оцанаеш вътре. Следователно диамантът има едно здравословно състояние. От това състояние на ума излиза здравето на човека.

Ако умът е светъл, ако сърцето е топло и ако волята е силна, човек е здрав. Иначе човек все заболява. Неврастенията се дължи на ума; неразположението се дължи на сърцето; а слабостта се дължи на волята. Ако една болест произвежда в тебе омаломощение, че не ти се работи, няма желание да работиш, това е на волята. Ако усещаш неразположение, това се дължи на сърцето. Ако усещаш, че има тъмнота и няма къде да ходиш, това се дължи на ума. Някой път ти усещаш в себе си една слабост. Причината на тази слабост може да произтича от вашата воля или от вашето сърце, или от вашия ум. Ако е от ума – светлината ти е малко; ако е от сърцето – топлината ти е малка; ако е от волята ви – силата ви е малка. Тялото трябва да има сцепление, трябва да има една нервна сила, която да гържи всички клетки в едно споено, хармонично състояние и всички те трябва да бъдат задоволени. Защото силата е храна за човешкото тяло. Без сила човешкото тяло гладува, боледува във всяко отношение. А пък за сърцето топлината [е] храна; а светлината е храна за ума. Със светлина, топлина и сила ще се храниш.

Ще искаш да бъдеш силен, но не да станеш чрезмерно силен. Защото, ако станеш много силен, ще почнат да страдат органите ти. Ако ти упражняваш чрезмерно

ръката си, то мускулите □ ще станат толкова силни, че ще почнат да се втвърдяват. Старите защо страдат от болестта склероза? Той иска да стане силен. Ставал е силен, ставал е силен и най-после от сила старият се втвърдява. Втвърдява се, като изгуби своята топлина. Всяко нещо, което изгуби своята топлина, се втвърдява. За да се избавиш от склерозата, ти трябва да имаш светлина, топлина и сила. И ако така би разбирал законите, ти можеш да се подмладиш.

Най-първо ще подмладиш ума си; ще подмладиш и сърцето си, и тялото си. И като приложиш тези три начина на подмладяването, то ти, целият човек, ще се подмладиш. Знаете ли колко време се изисква, за да се подмлади човек? За да се подмлади човек, изисква се знание, светлина в ума.



Срещнете някой човек и той ви харесва. Кое е онова, което вие харесвате в човека?

За мене те са най-първо две неща, но има и други. Този е един порядъчен човек. Един човек с тези линии е порядъчен човек, на когото можеш да разчиташ. Сега аз няма да кажа тези работи къде са. То е тайна. Защото, като ви се кажат някои работи, вие гледате да ги намерите в този или онзи. Тези линии ги има и във физическото, астралното, умственото и причинното тела. Има и други линии сега.

Сега вие сегите и казвате, че сте на 40 години и мислите, че сте много стар човек. Или сте на 80 години и мислите, че сте много стар. Това е играчка. Какво са 80 години? Какво е това? 80 години – това показва каква грамадна работа е извършила Земята: 80 пъти се е обърнала Земята около Слънцето. А за тебе се изискват милиони години, за да изминеш този път. Това, което Земята е изминала за една година, ти за милиони години можеш да го изминеш. Колко километра е орбитата на Земята? Вие сте учени. От Слън-

цето до Земята има 92 милиона мили. Ако смятаме с километри, повече е. Колко пъти влиза диаметърът в кръга? (– “3.14 пъти.”) Тогава ще поумножим диаметъра с това число. 184 по 3.14 равно е на 552 [577,76] милиона мили.

Та, когато Земята се върти около Слънцето, когато тя с тая интензивност извършва своята работа, нашето съзнание не съзнава това. То не е пробудено. Онова, което става в природата, вие не го съзнавате.

Онова, което Невидимият свят прави всеки ден заради вас, онова, което Бог прави всеки ден заради вас, вие не го знаете. Вие сте като едно дете, което се сърди, че това не му е на мястото, че онова не му е на мястото. Самозаблуждавате се. Като сте дошли на Земята, искате да бъдете щастливи. Вие сте на един параход. Даден ви е един хубав стол. Като гоїде пристанището, ще трябва да напуснеш хубавия стол и удобствата, които има в парахода, и ще излезеш на Земята. А на Земята тези удобства вече ги няма. Казвам: Когато вие пътувате на Земята, някой път имате щастливи дни. Вие сте в някой параход. А пък гоїде някое нещастие – ти си из парахода навън, излизаш на пристанището и ще търсиш някоя работа.

Някой път казвате: “Не ме обичат хората.” Помнете, има две неща, които стават в живота. Вие влизате в живота и искате хората да ви обичат. То е право. Ако тези хора са по-умни от вас, вие имате право: те трябва да ви разбират. Но ако вие влизате между хора и ако те седят по-долу от вас, вие трябва да ги обичате – за да се приспособите към тях, съобразно с тяхното естество, за да им бъдете полезни. Като отидете при тях, вие няма да искате от тях те да ви познават, но вие ще ги познавате. И ще се обхождате добре. И тогава, те като видят това във вас, и те ще почнат да се обхождат добре с вас. Най-първо ще ги познавате и после ще се обхождате добре с тях.

Всичките противоречия произтичат от това, че не се разбираме. Доїде някой и виждам, че усетът за време не е развит у него. Той седи и ми разправя разни теории. Той седи и аз го чакам. Той казва, че не е разположен. Разбира се, че не е разположен. Англичаните имат много добър обичай. Като

седши много време, той ти казва: “Имам гадена среща [в] еди-кой си час.” И си отива на работа. Българинът иска друго. Българинът иска да седши. Ти казваш, че имаш среща, а той ти казва: “Поотложи я, сметни го, че жена ти е била болна, че децата ти са неразположени, че с файтона станало нещо” – такива арменски долапи*.

Често при мене идват някои и ми казват защо не са дошли навреме. Един ми казва: “Автомобилът закъсня.” Мен не ми влиза в сметка това. Той, като е обещал, не трябва да разчита на автомобила, но трябва да разчита на своите крака. Той трябва да знае колко време взема пътят. С автомобил или с крака, но той трябва да дойде навреме. А пък аз ще взема да го утешавам и ще кажа: “Те, хората, са нередовни.” Кога трябва да се возите на един автобус? “Авто” е гръцка дума, а “бус” е съкращение на друга дума.

Та казвам: Ти казваш, че нямаш пари да си купиш книга. То не е извинение. Способният, даровитият човек има приятели. Той ще вземе книга от един приятел и ще си научи урока. Има ученици, които и без книга са свършвали училището. Те са даровити. А пък други, които имат книги, като не са даровити, мъчно се учат. Че нямало светлина, че нямало добро осветление и прочее.

При всички мъчнотии човек не трябва да се спира и да върви. Мъчнотиите са едно изпитание за вашата воля. Топлината е едно изпитание за вашето сърце. Светлината е изпитание за човешкия ум. Ти ще се нагодиш на такава топлина, която е благоприятна за сърцето; ще се нагодиш на такава светлина, която е благоприятна за ума и на такава сила, която волята може да възприеме. Някой иска да бъде силен. Ако си много силен, е опасно. Ако топлината е голяма или много малка, е опасно. Ако светлината е много голяма или много малка, е опасно. Онези напредналите ангели имат по-голяма светлина, но знаят как да я използват. Те имат и по-голяма топлина и знаят също да я използват. Но ние по-голямата топлина не можем да я използваме.

Има известни състояния на любовта, когато температурата се повишава. Кой от вас е бил в нормално състояние в

* долап (от пер.-тур.) – *остар. и диал.* хитрина, интрига.

любовните моменти? Като видиш своята възлюблена, погосяват се краката ти. Казваш, че си се уплашил. Не, но топлината е толкова голяма, че краката ти отслабват, не държат. Разбиране трябва. При тази любов те не знаят как да регулират топлината. Може в тази топлина и двамата да си създадат неприятности. При голямата топлина астралното тяло се разширява. И след като се разшири, излиза навънка. Докато астралното тяло е излязло на един пръст навън, ти не си още толкова чувствителен, но като излезе 4–5 пръста навън, ти ставаш чувствителен и казваш: “Не се допирай до мене.” Та, опасността в окултната наука е в топлината. При нея астралното тяло на хората излиза навън и вследствие на това казват: “Не се обичаме.” Не че не се обичаме, но телата са излезли навън и са в ненормално състояние.

Няма какво да целуваме очите. Очите не се целуват. Око-то не го целувай. Прати светлина към очите. Прати му един поглед нито много силен, нито много слаб. Като го погледнеш човека, да е доволен той от погледа ти. Ти може да му пратиш една ярка светлина, която да го гразни. Трябва мек поглед. Със светлината изпращай красиви мисли; с топлината изпращай мекота, слънчева топлина. А пък със силата какво трябва да изпращаш?

Казват “силна воля”. Ако отидеш при болния човек и му изпратиш сила, той трябва да стане и да каже: “Благодаря ти.” Сила му е липсвала. Чрез волята си ще му пратиш сила и ще му кажеш: “Стани!” Няма какво да му кажеш: “Аз те обичам.” Любовни работи няма да му кажеш. Ако му кажеш така, той няма да стане. Но ще му кажеш: “Стани!” И той ще стане. Защото в естеството на човека е това. Той иска да стане. Като стане на краката си, той е човек. Човек, който не може да седи и да става, той не е човек. Вие, като седите на стола, само се въртите. Не, като седнеш на стола си, искам да се заковеш на стола. Трябва да ви дам някои правила. Човек, който си туря краката по неправилен начин, имате право; но ако искаш да се проявиш в света, ти трябва да държиш в контрола за един час тялото си. Дръж в контрола своята светлина, своята топлина, своята сила и своето тяло. Ако ти не можеш да урегулираш топлината

на своето сърце, светлината на своя ум и силата на своята воля, какъв човек ще бъдеш?

Виждеш едно съвременно радио. Аз имам едно малко радио. Радиото има две копчета. Едно, с което ще намериш станцията, има една стрела, която показва, къде се намира станцията. А пък другото копче показва усилването на гласа – тихо ли да ти говори или силно. На Земята хората силно говорят. Някой път някой ти говори тихо и мислиш, че той е много тих човек. Но завъртваш копчето и виждаш, че той е много силен. Не че гласът е много силен, но копчето е отворено. Аз искам да ви изведа на следното: по естество не сме такива, но копчето е отворено. Как ще изкажете: “мо”, “мо”, “мога”? Дойде един господин и казва: “Аз мога.” Дойде някой вкъщи, аз му казвам: “Заповядайте на стола!” А пък някой път вземам стол и му го подавам. Значи мога да му подам стола. Като му подам стола, искам да му кажа: “И ти можеш да седнеш на стола.”

Ти казваш: “Аз мога да направя това. Мога да бъда добър.” Ще му покажа в какво седи това. Като дойде той, ще му изпратя един хубав поглед, ще му изпратя най-хубавата светлина, която имам. Ще му изпратя най-хубавата топлина, която имам. Тази топлина, която употребявам за себе си, от нея ще дам и нему. Ще му дам и от тази сила, която употребявам за себе си.

На Земята е нужно следното: да даваш на другите това, което даваш на себе си. И да възприемеш това, което Бог ни дава. Бог ни учи да възприемаме правилно онова, което Той ни дава. Няма да обръщаме внимание на другите. Ти си недоволен от някой човек. Наполовина причината е в човека и наполовина причината е в тебе. Може той да е дал повод. Може и ти да си дал повод. Той е физиономист. И ти си такъв. Той може да те е видял по-рано [и] като те е видял по-рано, е недоволен от тебе. Затова той пръв е недоволен от тебе. Или ти може да си го видял по-рано и си пръв недоволен от него.

Може да направите един опит: ако една мечка те е видяла по-напред, ти ще бягаш от нея; а пък ако ти видиш мечката по-рано, тя ще бяга от тебе. Може да направите опит, ако не

вярвате. Аз имах само един случай в гората да срещна една мечка. Преди години за пръв път отивам на Мусала. С мен имаше един евангелски проповедник, който е сега в другия свят. С мен бяха двама души евангелски проповедници. Като се качихме на Мусала, трябваше да слезем по долината на Марица, Маришката долина. Аз си носих един чадър и вървях. Разглеждах колко е хубава природата, как тече Марица, разглеждах боровете. Един евангелски проповедник и той върви зад мене. Другият върви напред. Наближаваме към мястото, гето е Чамкория. Гледам, между боровете една мечка, може би на 200–300 метра разстояние. Иде и си клати главата. Върви като някой чорбаджия, клати си тялото. Върви и си мисли. Гледа надолу с муцуната и отива към Марица. Аз се спрях. Тя вече наближава дърветата. Аз се обръщам към проповедника и му казвам: “Една мечка.” И сега, понеже ще се срещнем, аз трябва да мина по-напред, та да □ дам място да си слезе надолу. Аз като се завъртвам, за да отворя място на мечката, проповедникът мисли, че бягам от нея. Пред него имаше дърво. Той рече да бяга, но се препъна о дървото и срещу мечката си вдигна краката нагоре. Тя вече е до дървото. Тя, като видя това, отвори си очите и хукна да бяга нагоре. Казах: “Много си страшен проповедник. Мечките от твоите крака бягат!”

Та, видях мечката да бяга като кон. Тя беше се учудила. Тя е била толкоз вгълбена в своите мисли, че била изненадана от това чудо насреща □. За пръв път видях мечка в гората и за пръв път имах случай да наблюдавам психологически как се държи. Казах на проповедника: “Добре, че нямаше мечета.” Ако аз бях сам, щях да се разговарям с мечката. Проповедникът я уплаши. Има нещо много хубаво в мечката. Мечката има един характер. Като я срещнеш, ще □ гадеш място. Няма да □ хвърлиш камък. Тя е злопамятна. Няма да я обидиш. Тя 15–20 години не забравя обидата. Ти, като изследваш някой характер, казваш: “Той има мечи характер.” Онзи, който не забравя обидата, има мечи характер.

Та, трябва да пазим някои хора да не ги озлобяваме. Не трябва да правим бент в техния ум и в тяхното сърце и да искаме напълно да се проявят такива, каквито те не могат

да бъдат. Защото в живота трябва да изучаваме хората такива, каквито Бог ги е създал. Някои хора са енергични, волеви, силни. [В] някои хора чувствата са много силни. Не трябва да реагираме на чувствата им. А пък в някои хора мислите са силни. Та, всякога трябва да искаме хората да се проявят такива, каквито Бог ги е създал. Ако не спазваме този закон, навсякъде ще се раждат неприятности.

Та, трябва да знаем как да постъпваме с човешкия ум в дадения случай. Той е закон на светлината. Трябва да знаем как да постъпваме с човешкото сърце – то е закон на топлината. И трябва да знаем как да постъпваме с човешката воля – то е закон на силата. От това зависи подмладяването. Ако ти знаеш да се изпълниш със светлина, умът ти ще се подмлади. Ако ти не можеш да подмладиш мисълта си, не можеш да се подмладиш. Ако ти не знаеш да подмладиш чувствата, не можеш да се подмладиш. Чувствата ти могат да бъдат сухи. Ако много те хвалят, ще станеш сух. Хората трябва да бъдат внимателни, защото от многото хвалене ще изсъхнат. Ако много те корят, ще станеш влажен. Ако премного те корят, ще станеш премного влажен. Ако ти кажат, че си даровит, приеми го, че си даровит. Ще признаеш, че Бог те е направил даровит. Ще кажеш: “Бог ми е дал таланти, дарби. Аз искам сега да употребявам дарбите си за добро.” Ако ти кажат, че си добър, ще кажеш: “Благодаря на Бога! Ще употребя това за общо благо, за Бога.” Ако ти кажат, че си силен, ще кажеш: “Благодаря на Бога, ще употребя силата си за добро, за Бога.”

Светлината, топлината и силата ти са дадени от Бога. И ако ги обновяваш, то е закон за подмладяване. Тогава ти имаш един естествен ред на нещата. Някой път хората премного хвалят, гледат нещата. А пък някой път не оценяват. Всеки човек си има особен мащаб за оценка. То е най-мъчната работа да имаш работа с хората. Някой път аз гледам хората в банката, които изплащат чековете или хората в пощата, които раздават писмата. Когато плащаш като чиновник на гишето, има случаи да проявиш търпение. Иначе 10 гуши могат да те обидят в пощата. Трябва да знаеш как да

се обхождаш с всеки човек, та всеки да остане доволен от тебе. Можеш да му кажеш: “Ще ти услужа.” Можеш да му говориш любезно. Вие по някой път тук ставате нетърпеливи. Чинovníци сте на банката. Някой дойде и ти каже: “Ти не се обхождаш добре.” Ще му кажеш: “Извинете, имам всичкото разположение да се обходом добре, понеже моята добра обхода към Вас е добра обхода към самия мене. И лошата обхода към другите е лоша обхода към самия мене.” Защото, ако се обхождам зле с другите, аз вредя или на ума си, или на сърцето си, или на волята си. И ако се отнасям добре към хората, отнасям се добре към ума си, към сърцето си и към волята си. Та, добрата обхода към другите е за самите нас. При лошата си обхода аз губя. При всяка лоша обхода аз губя или от светлината на ума си, или от топлината на сърцето си, или от силата на волята.

Та, много болести се зараждат от тая дисхармония вътре. Сега тези неща са наследени от ред поколения. Едно време сте ги наследили. Вие казвате някой път: “Баща ми беше сприхав.” Сприхав е бил баща ви, понеже е имал изобилна светлина, която не е знаел как да употреби. Или е имал изобилна топлина, която не е знаел как да употреби; или е имал изобилна сила, която не е знаел как да употреби. Следователно синът има за задача да регулира светлината, топлината или силата на баща си.

Един син може да повдигне баща си и един баща може да повдигне сина си. Една дъщеря може да повдигне майка си и една майка може да повдигне дъщеря си. Взаимност има. Вие, които се събирате тук, всеки един от вас, който може да повдигне някого, той повдига и себе си. А пък всеки, който унищожавя някого, унищожавя и себе си. Учениците като се събират на едно място, то е едно благо. Когато и да срещнеш, това е едно благо за тебе, ако разбираш закона. Ако знаеш как да се обхождаш с едно животно, това е едно благо за тебе. Ако знаеш как да се обхождаш с едно растение, то е едно благо за тебе. Като погледнеш небето, то е едно благо за тебе. Всичко, което срещаме, е едно предметно учение. Ти трябва да знаеш как да се обхождаш. Ако не знаеш как да се обхождаш, ще страдаш.

Сега се спрете върху светлината, която имате в ума си и върху вашата топлина, която имате в сърцето си. Някой път може да сте неразположен. Това неразположение трябва да го различавате. Има неразположение в света, което иде от жените, от женския пол. Има и неразположение, което иде от мъжкия пол. Има неразположение, което иде от самите нас. Това трябва да го различавате. Не считайте, че всяко неразположение, което имате, е ваше. Ще намерите произхода му. И ако намерите произхода му, вие ще го коригирате. Тогаз на онзи човек ще му помогнете и той ще ви бъде благодарен. Ако имаш едно добро разположение поради някой човек, вие ще го намерите и ще му благодарите. Ще го оцените. И ако така оцените онзи човек, ще се образуват хубави връзки между вас. Така се образуват хубави връзки между хората. Ако оценяваме доброто, връзките се усилват. Като се изправят погрешките, хората си услужват един на друг. Да поправиш погрешките си, то е една услуга.

Като не искаш да изпълниш Волята Божия, като не искаш да услужиш, ти ще се отчуждиш от Бога. И ако не оцениш онова, което Бог ти е дал, ако роптаеш, ти се отдалечаваши от Бога. Бъди благодарен във всеки момент от това, което имаш. То е едно велика благо, което Бог ти е дал. Бъди благодарен от живота, който имаш сега, в този момент, понеже цялата вечност, цялото бъдеще е твое.

60–70 години са възможности. Един ден, като се наситиши на Земята, ти сам ще си заминеши. Ще дойдеш при приятелите си и ще им кажеш: “Аз искам да се върна у дома си!” Ще им дадеш едно угощение, ще се ръкуваш с тях и ще си излезеш. И втори път няма да се върнеш. Няма да те погребат никъде.

Ти, ако разбираш законите, ще разгадеш светлината, топлината и силата си на хората, и всичката материя, която имаш, ще се освободиш от този багаж и ще отидеш на небето, освободен от земната светлина, топлина и сила. И ти си свободен. Няма какво да се свържеш със земното. И ще те посрещнат в онзи свят всички ангели, които те обичат, и ще ти дадат друга светлина. Ще те посрещнат тези, които те обичат. И ще ти дадат подаръци. Ще те вземат и ще те

занесат в лоното Авраамово, ако си постъпил така, както трябва. Ако пък не си постъпил така, ще отидеш в другото лono, дето засъхва гърлото. Някой казва: “Как да разбираме?” Аз го разбирам така: щом постъпваш добре, ти си в лоното Авраамово. А пък някой ден се мъчиш – тогава си в другото лono, на богатия. Засъхва ти гърлото. Когато ти засъхва гърлото, ти си в положението на богатия. И богатият казва: “Отче Аврааме, изпрати Лазара при мене с пръста си да ми наваси устата. Аз долу, на Земята, не можах да разбера неговата добрина и сега го разбрах. Прати го при мене.” Казва му се: “Не може да гоиде при тебе. Ти трябва да гоидеш.” У този богатия човек няма смирение, защото [не] казва: “Отче Аврааме, както едно време Лазар сега при мене и аз като него ще отида с всичкото си смирение при него.” А пък сега казва аристократически: “Я го изпрати при мен.” Аристокрацията да няма! Някой казва: “Това християнство ли е? Така ли се обхожда човек?” Тогава вие играете ролята на този, богатия. Трябва смирение. Богатият, докато е на Земята, има право, но в ада вече той другояче говори. Той играе ролята на Лазара.

Две неща: служете на Бога и тогава ще знаете как да служите на себе си; оценявайте Божиите блага и тогава ще цените това, което имате. Защото човек трябва да цени това, което има. Той трябва да цени своя ум, своето сърце и своето тяло. Колкото и да е хилаво тялото, то е едно голямо благо. Мнозина плачат. На мнозина съм казвал: “Аз бих желал това, което ти имаш, да го имам.” Той казва: “Нещастен съм.” Нещастие то ти произтича от друго.

Аз не искам сега да пресилвате работите. Не искам да кажа, че не сте работили. Вие сте работили, но нямате едно хубаво разбиране. Например вие искате някой път да бъдете учители. Но няма по-тягостно състояние от положението на един учител. Ти трябва постоянно да даваш, трябва добре да се обхождаш, при най-малката постъпка ще кажат: “Не си добре постъпил.” Ако постъпваш добре, ще има хубава атмосфера. Ако не постъпваш добре, ще има клика около тебе, клика на лицемерие и лъжци и настрана ще кажат: “Учителя да го помажем.”

Например донсят ми много сготвени работи. Ако е добре сготвено яденето, ако е добро, често го давам на други. А пък някой път ми казват: “Учителю, искам ти да го вкусиш.” И като го вкуся, някой път ми взема цяла седмица, за да се оправя: брашното преди 3 месеца е мляно; маслото е приготвено преди 3 месеца, преди 3 месеца е счукано и стопено; онзи, който е пекъл хляба, виждам, че е някой престъпник. Да кажем, че някой е донесъл печена кокошка. Не ям печена кокошка. Не че не е хубава печената кокошка, но престъплението с кокошката ще влезе в тебе.

Та казвам: Някой ти дава пари. Ако тези пари са престъпни, няма [да ги вземеш]. Човек, който иска да направи благодеяние, той като ти даде един лев както трябва, твоите работи се оправят. Аз някой път правя така: някой път повече от лев не давам, но като извадя лева, не му го давам изведнъж, но през това време тайно чета една молитва: “Ти като вземеш този лев, да не ходиш да просиш. Да почнеш да мислиш добре, да почнеш добре да чувствуваш, да почнеш добре да употребяваш волята си. Да услужваш на всички хора и по този начин да дойде върху тебе Божието благословение.” Турям и другото нещо: “Ако вземеш този лев и не го употребиш така, това няма да ти стане.” И гледам, някой просяк втори път не идва.

Това не го правя постоянно. В годината веднъж го правя само. Казва ми някой: “Ти ми даде един лев, но ми провървя оттогава.” С един лев много може да се направи. С един лев човек ще купи добри неща и ще ги продава по-скъпо. И всички търговци купуват по-евтино и продават по-скъпо. Той, като тегли, все намира че е ексик*. Нещо има в кантара. А пък като продава, кантарът другояче тегли. А в Божествения свят каквото вземеш и каквото даваш, от тебе винаги да замине. Никога не плащай със същата монета на друг. Всички трябва да бъдем така добри, както Бог е добър. Той ни дава светлина, топлина, сила и всичко друго. Някой път лошите хора съдят от себе си. Господ казва: ако не живеете добре, това и това ще дойде. Неупотребеното добро разваля човека в света. А пък на добрия човек и зло като му се направи, той може да го използва добре. Има един анекдот за

* ексик (от тур.) – разг. по-малко от теглото, недостатък 117

Иова. Аз съм го привеждал. Имал червеи в раните си. И когато идвали някои бедни при него, той им давал червеите и те ставали у тях на златни монети. У Иова е червей, а у бедния става на златна монета. Това е вярно: страданията на един богат човек у другите хора се превръща в едно благо.

Та, сега, впрегнете вашия ум на работа. Впрегнете и вашето сърце на работа. Впрегнете и вашата воля на работа. Приложете повече от Божествената светлина, повече от Божествената топлина и повече от Божествената сила. Божествената светлина е тая, в която няма тези прояви – да изчезва и да се проявява. Една Божествена светлина, щом ние [не] живеем добре, тя се заменява с физическа светлина. И Божествената топлина, щом не я използваме добре, тя се заменява с физическата топлина. И там е нещастие. И Божествената сила, щом не я употребяваме правилно, се заменява със земната сила. Там има насилие и се явяват всички противоречия.

Втори път ще ви дам едно правило. Мислех да ви дам едно правило какво трябва да правите. Черният цвят е закон за правилно възприемане, а пък белият цвят е закон за правилно даване. Да знаеш как да даваш, то е белият цвят – в своите мисли, в своите чувства и в своите постъпки да даваш. А пък да знаеш как да възприемаш, то е черният цвят, черната страна. И ако ти не знаеш как да възприемаш и как да даваш, тогава пак се явяват белият и черният цвят, но те имат съвсем друг смисъл. В черния цвят човек може да се спъне. Белият цвят е хубав. Но каквото има, той го дава. Белия цвят го турят на степени. Белият цвят иска да каже, че всичко е раздал. Белият цвят казва: “Всичко, каквото Бог ми даде, аз го раздавам. Правете и вие същото.” А черният цвят казва: “Всичко, каквото Бог ми даде, аз го задържам. И вие правете така.” Всичко, каквото Бог ви даде за вас, задържете го, а всичко, каквото ви е дал да го раздадете, раздайте го. Щом го раздадете правилно, вие ставате бял. Щом го възприемете и задържите, вие ставате черен. Буквата *л* в думата “бяло” показва, че това, което е излязло от Бога, трябва да го дадеш. А пък буквата *ч* в черния цвят показва, че трябва да възприемаш.

И трябва да знаеш как да превърнеш черния цвят в бял. Това е добрият живот. А пък лошият живот седи в превръщането на белия цвят в черен.

“Отче наш”

7.10 ч сутринта

(На поляната упражненията.)

*XIX година (1939□1940)
6-а школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 8 ноември 1939 г.,
София □ Изгрев.*

КЪМ СВОБОДА !

*Сряда, 5 ч. сутринта
(Небето облачно. Времето
тихо, хладно и влажно, мъгла.)*

*“Отче наш”
“В начало бе Словото”*

Някои противоречия, които съществуват в живота, произтичат от двата принципа, които владеят вътре в природата. Така вие може да си обясните тези постоянни смени, които стават в природата. Вземете едно дете: ражда се здраво и заболяе. После трябва известни условия, за да се повърне здравето му. Вие живеете във въображението, като мислите, че живеете в един свят, какъвто Господ го е направил. Има табела, има име написано, че Господ е направил света. Но както живеят хората, Бог това не го е направил. Светът, Земята, Бог ги е направил. Но така, както живеят хората, това Бог не е направил. Във вас има мисли, желания и постъпки, които са от съвсем друг порядък на нещата. Някой път хората, като малките деца, искат да наложат онова, което те са създали: своите разбирания, своя начин на постъпване. Всеки иска да наложи своето разбиране. Всеки иска другите да мислят така, както него.

Питам: Защо вълкът яде месо, а овцата пасе трева? Два възгледа има в света: едните са месоядци, а другите – тревопасни. И в какво седи злото? От гледището на овцата, ако не пасеш трева, е зло; ако пасеш трева, е добро. От гледището на вълка, ако ядеш месо, е добро, ти си на правия път, а ако пасеш трева, ти си на крив път. Кой възглед е прав? Хората поддържат и двата възгледа. Вегетарианците поддържат, че овцата е права, а пък месоядците поддържат, че яденето на месо е право. Те казват, че Господ създаде животните за хората. Даже, колкото и да е напреднал някой човек, като пипа овцата, казва: “Хубаво е да се яде месо.” Даже може да

приложите стиха: “Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си.” Може да кажете: “Ако не ядеш овци, патици и прочее, не можеш да живееш.” Права е вълкът, че ако не яде овци, не може да живее. Права е и овцата, че ако не пасе трева, не може да живее.

Съществува една грама вътре в човека. Някой път човек е неразположен. Казва: “Неразположен съм, понеже нямам пари.” Парите не са причина. Щял да се жени и нямал пари. Но въпросът не е в парите, има нещо друго, което се таи. Казват за някое семейство, че двамата не могат да живеят заедно, понеже домакинята не знае да готви и понеже той не принася. Но причината не е в това, че тя не знае да готви. Причината не е и в това, че той не принася. Мога да ви приведа много примери, но те нищо не обясняват. Мога да ви покажа как се заражда една болест. Ако вземете двама хора здрави, поставете ги на външни лоши условия, при температурни промени. Единият ще заболее, а другият – не. При нечиста кръв човек ще заболее, а при чиста кръв – не.

Също така ти нямаш и мисъл на място. Нямаш мисли, с които да градиш. Например колко от убежденията, които имат хората, са верни? Много малко от тях са верни. Погрешката не е вътре във вас. Някой си носи часовник, позлатен или златен, с ланец. Ако е златен, той ще струва 10–12 □ 000 лева. Ако не е от злато, а е позлатен, след 4–5 месеца се изтърква. Излъгали са го. Защо са го излъгали? Сега казвате: “Защо светът е такъв?” Светът не се управлява сега от доброто, а от злото. Доброто е на заден план. Злото е господар, а доброто е слуга. И добрите хора постоянно се жертвуват. Във всички работи добрите хора стават жертва, както кокошката за господаря.

Много добър е господарят към кокошките. Хвърля им жито и прочее. Но вечерно време той има особен навик: ходи към курника, за да покаже, че има добро разположение към тях. И хване някоя, за да види как живеят. Побутне тая, оная, казва им: “Как прекарвате?” – “Много хубаво.” – “Аз ще направя по-хубав курник.” Хване някоя кокошка, стисне я за врата, тя кряка. Той я извади навън, откъсва □ главата и вечерта кокошката отишла. Той пише едно обявление: “Мо-

жете да кажете, че някоя лисица е изяла кокошката или че някой орел я е гребнал.” И той пак излиза с крината, като праведник, пред кокошките. Казва им: “Не знаете ли, че аз ви погалих? Но изчезна едната от вас. Изчезна, когато аз влезнах. Промъкнал се някой, когато ви гледах.” Вие се спирате и казвате: “Защо Господ направи света такъв?”

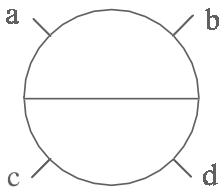


Това е азбуката на музиката, със знаци. Но не знаете кой тон какъв е. Може да е *ре*, може да е *ми* и т.н. Трябва някакъв ключ, за да знаете каква е нотата. Трябва и петолиние, и ключ. Сега отвлечено ви приказвам. След ключа може да има някой знак: диез или бемол. Защо в една песен трябва да повишиш някъде

гласа от естествения ред на нещата, а пък другаде трябва да намалиш? Това са две течения. Бемолите дават едни възможности, а диезите – други. В едното ти се освобождаваш. Човек трябва да знае как да се освободи сам.



Вие седите в себе си и започва борбата. Борба съществува вътре и вън. Ако вие не знаете противоречието, което съществува, ако не знаете характера и причините, ще страдате. Например повиши се температурата. Лятно време имате повишение на температурата до 25–30–45 градуса. Дрехите ви са тънки. И мислите, че времето все така ще бъде топло. Погледнеш, че Слънцето е горе, дните са по-големи. Но после те се намаляват. Първоначално човек не е знаел и е мислил, че Слънцето се движи, че то върви и се разхожда.



Има си Слънцето една любима точка, с някого се разговаря, гугуца си и като седи 3–4 дена, казва: “Сбогом” и се отдалечава – и на другата страна има някого, когото обича. Възлюблените места са точките *a* и *b*. В този кръг горната половина представля северното полукълбо, а долната половина – южното. Земята, като се върти,

обръща и двете полушария еднакво към Слънцето: ту едното е по-близо, ту другото е по-близо към Слънцето. И пагането на лъчите не е еднакво.

Божествената светлина не всякога идва правилно в ума ви и тогаз се ражда противоречието. Някой път при движението ви Божествената светлина не прониква във вас. Например, ако сте господар, Божествената светлина ще прониква по един начин във вас, а пък ако сте слуга, ще прониква по друг начин. Богатият обича реда и порядъка. И всички трябва да пазят законност. И той казва, че в касата му никой не трябва да бърка.

Хилядите престъпления, които съществуват, едно време не са били престъпления – когато хората живели живота на маймуните, с маймунско разбиране. Тази маймуна е ходила през гората по дърветата, качвала се е на това дърво, на онова дърво и късала плодове. Никой не ѝ забранява. Гората не е собственост на никого. Но на нея ѝ дотегна в гората и отиде в културно място, между хората. И като се качи сега, като човек, на някое дърво, казват ѝ: “Кой ти позволи?” Тя казва: “Аз съм свободна, в гората се качвах на всички дървета.” Казват ѝ: “Не, без позволение не можеш да се качваш. Ако ти позволят, ще се качиш. Инак не. Който се качи без позволение, ще плати най-малко 50 лева.” Има и по-малка глоба. Минава един наш брат покрай хотел “Македония”, покрай банята и плюе на земята. Един стражар му казва: “Кой ти позволи да плюеш? Дай 5 лева! И още веднъж няма да плюеш.” Мързяло го да си извади кърпата, понеже мислил за друго. Платил 5 лева, понеже не е плюл в кърпата си. Добре, ако 10 гена те хванат така, според този закон ще платиш 50 лева. Като платиш 50 лева, ще се научиш да не плюеш на земята.

Питам: Защо не трябва да се плюе? Има съображение за това. Понеже всички хора не са здрави. И ти може да си болен човек. Ще изсъхне пльонката, ще се вдигне като прах и ще зарази въздуха. Никой няма право да плюе на земята. Ти можеш да направиш един жест, да си свиеш веждите и да кажеш: “Кой има право да ограничава свободата ми?” Ние сме смешни. Ти казваш: “Кой смее да ме ограничи?”

Че, най-първо те ограничават студът и топлината. После, ти си ограничен и вкъщи. Прозорецът не ти се харесва, вратата не ти се харесва. Ако не си доволен, излез навън. Някой път вятър те духа, дъжд завали и не ти е приятно.

Някой идва при мене и ми казва: “Учителю, ти създаваш тези работи.” Те ходили двамата и се били и аз съм създавал това, за да ги опитвам. Възможно е, това е философско разсъждение. Хубаво. Тогава, учителят ли направи децата да се бият в училище, майките и бащите ли направиха децата да се бият? На учениците пишат така: не се позволява да пушат тютюн. Учениците нямат право да пушат. Но те виждат някой учител, който е тръгнал по пътя и пуши. На учениците не се позволява това, а на учителите се позволява. Ученикът казва: “Щом пуши учителят, позволява се и на нас.” И се крият и пушат. И намерят табакера в този-онзи и му свалят победението. Като направите една погрешка, вие сте на мястото на ученика. А по някой път сте на мястото на учителя. Ходите и търсите кой направи погрешката. Щом търсите погрешките, станеш учител вече. Учителят е свободен, а ученикът не е свободен да пуши. Питам: Кой позволява на хората да пушат? Някои считат, че пушенето не е голямо зло. В някое отношение пушенето е приятно. После, то е и лечебно. Но постоянно да пушиш – не. Не си разположен. Ще направиш една цигара. После, като пушиш, гледаш на дима и почваш да разсъждаваш. И тютюният показва как се е създавал светът: от дима. И даже по него може да се гледа. Като пуши, човек с тютюна си може да разгадае дали работите му ще тръгнат. Ако някой е писател и не може да пише в момента, вземе цигара и току изведнъж дойде му една идея и почва да пише. Пак не върви – пак пуши и т.н. За да му върви мисълта, ще попуши малко.

Осиромашал някой. “Няма да се обличаш добре, скромно ще ходиш!” – ще те морализира някой. Хубаво, ако отидеш на някое соаре, как ще отидеш? Може ли със скъсани грехи? Ще отидеш с фрак и цилиндър. Всички там са облечени така. Ако си облечен добре, ще се подигне и името ти. Ако не си облечен добре, ще падне честта на името ти. Откъде дойде този порякък на нещата?

Хубаво е да се облечеш добре. Хубаво е да ходиш и скромно. Добре е и да са скъсани някой път дрехите ти. Едно време, когато някой носеше скъсани обувца, казваха: “Обеднял е. Загазил е: има две крѣпки на обувките си.” А пък сега турят модерни изкуствени ями, турят дупки. Гледаш горе на обувката, че не е една дупка, а десет. И това се счита култура. Едно време, ако носиш сандали, казваха: “Отиде!” Трябваше закрити обувца. А пък сега, ако не носиш сандали, модерни, казват: “Той е старомоден, с ботуши.” И седнат, и цял въпрос правят: какви обувца да носят? Каквито искате: ако искате – цели обувца, а ако искате – половинки. Едно време ги носиха с ластичи. Беше много приятно с ластика. Теглиш го и влезе. А пък сега ще го връзваш и като теглиш една примка, замотае се и взема по 10 минути, додето го отвържеш. После, носят шапки за 500–600 лева, много скѣпи. Богатият може, но бедният? Гледам някой, че турил бял каук*. От бялото братство.

Сега сме под опекуството на злото. Или законът е: За всяка лоша постѣпка, която направил, ти ще бъдеш наказан. Вие се чудите защо е така. Вземете кой и да е дом. Когато идва детето, идва като княз! Ще има радост, кѣпане. Цяло угощение. И като израсне това дете и стане на 3–4 години, бащата дойде с един закон, с една грънова прѣчка и пише първия закон на детето. Старите българи казват: “Не е позволено на детето да бута захарта в кутията.” И за всяко престѣпление, за една бучка захар, законът ще си каже думата. Не е позволено на детето да бута и да отвързва гърнетата с тиквените парчета в петмеза. Не е позволено на детето да влиза в градината и да кѣса зелени плодове и да ги яде. За онзи, който бута, има наказание. Пчелите веднага го наказват сами. Законът се прилага. Детето бута с прѣчка пчелите. Като го нажилят пчелите, без прѣчка се връща и майка му казва: “Защо буташ с прѣчка пчелите, когато те си работят!”

Вие се намирате в един свят, дете навсякѣде пише: “Тук няма да буташ, вгъсно ще ходиш, вляво не.” Отидеш в някой

* каук (от тур.) – *остар.* островърха старовремска шапка; шаячна качулка с дълги краища.

магазин и видиш една греха, че е много хубава. Там пише: 3000 лева, 4000 лева, 5000 лева. Дойдеш до по-евтините – 100 лева, но не ти се харесва. И тогава в тебе се заражда едно желание да си вземеш един билет от лотарията. И нямаш скромността да вземеш четвъртинка, но вземаш цял билет, че ако се падне един милион, да бъдеш по-свободен. Казваш: “Аз имам един милион сега.” Една сестра иде и казва: “250 лева вземах.” Аз рекох: Защо не ти се паднаха стотина хиляди лева, а 250 лева?

Вие казвате: “Защо Господ не ми помогне да спечеля?” Че, не знаеш да смяташ! Ти не знаеш кои числа ще теглят. И трябва да знаеш как трябва да се теглят. На 5 ноември, неделя, имаше теглене. На 5 ноември всички не могат да спечелят. И на 6-и не могат.

Питам сега: На 6-ия ден Бог създаде човека. На кой ден създаде жената? Кажете ми. Един ден Бог въведе Адама в рая, Адам стана пълновъзрастен и му каза Бог: “В целия този рай ще живееш, ще го гледаш. Давам ти в твое владение всички животни.” И той почна да им записва имената. Бог ги беше създал и Адам почна да ги привежда на свой език. И ги кръсти. Той видя, че животните са по двойки: магаретата минаха, конете минаха и прочее, все по двойки. Едно магаре и една магарица могат ли да родят нещо? – Нищо. Той е един изкуствен порядък на нещата. В Адама дойде една идея: защо са по двама те, а той е един? Той видя този порядък: предвидило се е благо за всички същества, а за него няма никакво благо в света.

В кой ден се създаде жената? Вие сами трябва да го намерите. Това не е толкова важно. Не че не е важно, но [опасно] е да се разискват някои въпроси. В химията има известни елементи, които са [опасни]. Там трябва да бягаш. Има известни киселини, има известни газове, които са опасни. Онези, които се занимават с тях, държат [в] тайна всички тези газове. Формулите са скрити. Хората ги употребяват. И в езика вие употребявате гуми, с които си създавате хиляди неприятности. Вие създавате нещастия с мислите си. Вие храните отрицателни мисли. Някой път хората казват: “Да живее човек добре.” Видиш някой богат човек и казваш: “Да

умре този богат.” Тогава ще направят голяма трапеза за него, че е заминал; че и той да се присламчи на трапезата. А когато умре един беден, какво правят?

Сега въпросът е: вие сте под опекунство – опекунството на злото. Вие сега мислите, че сте свободни. Човек не може да направи каквото иска. Той не е свободен. Ти не си свободен да направиш каквото искаш. Ти не си свободен да мислиш каквото искаш и да чувствуваш каквото искаш. Ако ти си позволиш да мислиш, да чувствуваш и да постъпваш както искаш, ти си отговорен.

Един праведник е свободен да мисли само за доброто в себе си. Но ако той помисли нещо, което не е съобразно със закона на правдата, той ще изгуби веднага своето вътрешно разположение.

Та казвам: Ти направиш добро и съжаляваш, а пък другият, който прави зло, и той съжалява. Това са две становища, които се зародиха в света в началото, два принципа: едни са със закона на насиетието, а други – със закона на доброто. Единият казва: “Трябва закон. Трябва строгост.” Щом направиш погрешка, какъв закон прилагаш, за да накажеш себе си? Знаете ли колко мъчно човек може да се научи? Ти да се накажеш в закона на доброто, трябва да направиш по-голямо добро. Това е наказанието. Ако си направил едно прегрешение, как се наказваш? Направил си едно добро, но усещаш, че не си го направил добре. Ще го направиш по-добре. За да бъде добър в злото, хората правят по-голямо зло. И виждаме: едни направят добро и се съдят. И направят по-голямо добро. А пък други направят зло, и той се съди.

Има два процеса, с които хората се отделят от живота. Срещаш мечка. Как ще постъпиш спрямо нея? Мнозина цитират, че съм казвал: трябва да я погалиш. Но ти галил ли си мечка? Аз още не съм галил мечка. Виждал съм мечка. Лоши кучета съм галил. Веднъж направих едно мое изследване в Пловдив. Носих чантата за изследване. Бях отишъл на гости при един богатия от Пловдив. Кучетата се хвърлиха върху мене. Едно куче ми нагълта ръката до китката. Кучето ме гледа в очите. Казах: “С тая ръка ще направя изследване. Ако ми натиснеш ръката, няма да мога да ги правя, а после

има закон: могат да те екзекутират.” Кучето ме постиска. Казах: “Ако ме стиснеш още повече, ще развалим приятелството; ще имам лошо мнение за тебе. А пък ако не ме стискаш, ще мисля, че си от благородните кучета.” Иначе той ще мисли, че е хванал келепир и че аз искам да му взема ягенето. То почна да си мърда опашката и аз си извадих ръката. Казах на себе си: “Слушай, кога видиш куче, ще бъдеш внимателен.” Това е от благородните кучета.

Ти ще кажеш: “Това е едно съвпадение. Ти си му внушил.” Не е внушение това. Но това куче не беше от много лошите. Аз знаех, че няма да ме ухапе. Аз още щом го видях, имах разположение към него. Противоречие нямаше между нас. Имаше обмяна между нас. Това куче не може да ме ухапе. Това са два различни свята, които си хармонизират. Това куче казва: “Не мога да те ухапя, понеже си добър човек.” Аз можах да си освободя ръката и по друг начин. В дадения случай не може да има спор. Някой път спорът произтича, когато съществата са еднакви и имат два възгледа: онзи, който има да дава пари и който има да взема пари. Двама, които обичат да събират, не могат да се търпят. И двама, които дават, и те не могат да се търпят. Всякога в света е така. Един положителен принцип има съответствие с един отрицателен принцип. Мекото има съответствие със силното, със строгото.

Та казвам сега: При сегашните условия, така както светът съществува, той трябва да се измени. От друго място трябва да се измени светът. И ако сравните какъв е бил първоначално човек и какви са хората сега, ще видите, че той минава сега през едно превъзпитание. Железарят как прави мекото желязо яко? Той го извади от огъня и го тури във водата. И то става по-[яко]. Това прави веднъж, два, триж и прочее. Ако се тури желязото в огъня и после във водата, желязото става по-яко; ако това мекото желязо се тури в огъня и не се тури във водата, то се размеква. Да допуснем, че сте мек човек и се нагорещявате и влизате във водата след това. Какво влияние ще окаже това? Мнозина, след като направят топла баня, отиват и взимат един студен душ. Колко минути трябва да трае този душ? Преди години дойде един

приятел и ми каза, че е бил на баня, после взел един студен душ и почнали тръпки да го побиват. Ти минаваш от едно любовно състояние в едно ожесточено състояние. В любовното състояние ти си бил в банята с топла вода и после минеш в студеното, в безлюбието. Че, това е същият процес. От какво идва остаряването на човека? Остаряваш, понеже ти си ту в огъня, ту във водата. Ту в огъня, ту във водата. И станал си повече корав, отколкото трябва.

Казваш: “Човек не може да се въздържи.” Ще се учиш сега при възпитанието си. Там сеги характерът. Един човек изгубил 5000 лева. Взели са ти ги. Да допуснем, че един бърка в джоба ти и ти се разсърдиш. Има един пример в романа “Клетниците” от Виктор Юго. Онзи взел златния светилник и го носи. Епископът си казал: “Изкусих този човек, със златния си светилник го бутнах в лошия път. Ще туря на мястото [му] един прост светилник, който никої няма да открадне.” Ако имаш един прост часовник, който си купил за 20 лева, няма кой да го открадне; но ако имаш часовник, който струва скъпо, ще туря хората в изкушение.

Та, при сегашния ред на нещата, кой път трябва да [се] хване? Едни хора искат да бъдат добри, но има два порядъка: закон ли да има или да бъде без закон; да бъде в положението на учениците или в положението на учителите? Законът пише: учителят е свободен да пуши. Питам тогава: Учителят е свободен, понеже има пари, заплатата му е осигурена. А ученикът е бедняк. Той за книги няма пари. Колко струва една кутия тютюн първо качество? Кой от вас е бил тютюнопушач? Заинтересувайте се, вижте колко струва тютюнът. България изнася с милиони килограми тютюн. Колко струва един килограм тютюн, трябва да се знае. Не е лошо да пушиш тютюн; не е лошо и месо да ядеш. Има два възгледа: ако си вълк – не е лошо, трябва да ядеш месо; ако си тютюнопушач – ще пушиш. Ти казваш: “Нервен съм.” Като изпушиш, не си нервен.

Ще ви приведа един пример. Една сестра най-първо ми се оплака: “Пуши той, но не се кара с никого.” Тя му каза: “Ти не трябва да пушиш. Справи се с този тютюн. Ти изхарчаваш близо 1000 лева на година. Ще спестим тези пари.”

Мъжът казал: “Трябва да пуша, имам тогава разположение.” Той престана да пуши, станал нервен, почнал да хука децата и жена си. Тя му казала: “Я пуши тlотlюн.”

Та казвам: Ако тlотlюнът ще те направи добър, пуши го. Ако месото те направи добър, яж го. Другият закон, и той е верен. Ти си добър човек. Докато си добър, ти имаш равновесие. Щом направиш престъпление, ти изгубваш вече връзката.

Има два метода: овцата, като пасе трева, създава своя характер; и вълкът, като яде месо, съгражда своя характер. И първоначално вълците дойдоха да ограничат едно безразборно [размножаване] на тревопасните, които не знаеха да регулират своята полова дейност. Че, ако бяха оставени всички тези млекопитаещи и птици да се размножават, след 10–20 години какво би станало?

В Австралия занесли два заека да си играят в гората и след 20–30 години толкова се размножили, че англичаните се намерили в чудо. Те изпояждат градините. И сега ги избиват. Месоядните животни дойдоха да ограничат тревопасните. Но тези, които ограничаваха, и те се размножиха. Тревопасните ще опасат всичко. И тогава бихме имали съвсем друг порядък. Но когато се увеличат месоядните, пак е същото зло.

Та, в порядъка, в който се намирате, вие минавате в порядъка на доброто, понеже сте минали през порядъка на злото. Няма нито един от вас, който да не е бил слуга на злото. И колко са били бити хората! *(Учителят намери на земята една монета от 50 стотинки и я взе.)* Всичко това е предвидено. Вие минавате в един свят, дето нещата са уредени от висшия свят.

Ние трябва да минем през този път на дисциплина, нищо повече! Човек не е заставен да прави погрешки. Едно дете като стане на 2–3 години, като почне да пълпи по земята, всяка майка може да направи следния опит. Турете на едно място ножче, пари, книга, ябълка и вижте де ще се спре детето. То ще буца разните предмети и ще се спре на един. Това, което ще стане военен, ще хване ножчето. Ако ще стане учен, ще хване книгата; ако хване ябълката, ще стане гас-

троном. В детето тези сили вече се проявяват.

Ти носиш един нож. Ножът е една възможност. Злото седи в ножа, че този нож може да те убие. Но човекът седи зад ножа. И ако на човека му кажеш: “Няма защо да ме убиваш: ако ме убиеш, спъваш се”... Един пътник видял една пчела, хваната в мрежата на един паяк. И пчелата казала: “Освободи ме. Дойдох тук по работа и ме хванаха. И един ден ще ти бъда полезна.” Човекът се поусмивнал и освободил пчелата. Един ден тази пчела се отблагодарила на онзи, който я е освободил. Един ден някой с пушка искал да му тегли куршума, да го убие. Пчелата го жилва за ръката и пушката се преметва. Така пчелата направила услуга на пътника, който я е спасил.

Този порядък трябва да изучавате вие. Събират се хиляди хора под оръжие, да се бият. Защо? Ще кажеш: “Те не разбират!” И да разбират, пак ще отидат. Религиозните хора, и те отиват да се молят на Господа да даде победа. Вкъщи братята и сестрите се бият. И двамата се молят на баща си той да им даде сила: братът да набие сестра си или сестрата да набие брата. Кому бащата да даде сила? Една сестра я обидили. Тя се възмутила и идва при мене, и казва: “Аз да не бях слаба, но да бях силна, щях да му дам да разбере.” И тя е от новото учение! Че, той е професор, който показва силата си. Ако някой е хирург и може да стане инфекция на ръката ти, той ще я притисне, ще я разреже и ще я изчисти; и ще платиш. Едно нахукване не е ли същото нещо? Този брат □ е направил една операция точно навреме.

Като те обиди някой, извади и му дай една кутия с локум. Вече имаме една ясна представа за обидите. Но това трябва да стане съзнателно. Някой казва: “Кръвно ме обиди.” Влизаш в някой двор, кучето забие зъбите си в крака ти. Това не е ли кръвна обида? Питам: Къде е сега погрешката? Ти, като влизаш в двора, ще носиш по два геврека в джоба си. По новото учение ще хвърлиш геврека и ще подкупиш кучетата. Ти казваш: “Той не е възпитал кучетата си.” Запитай господаря им. Нему не му трябва мирни кучета. Той иска лоши кучета. И човекът ги е свързал със синджир. И вечерно време ги пуска. Ще носиш геврек, а някой път и малко месце.

Аз сега засягам един свят извън сегашния. Сегашния свят не може да то измените. Когато се говори, че светът ще се измени, това не показва Земята. Писанието казва: “Луната ще потъмнее и Слънцето няма да дава светлината си.” Вие мислите, че Луната и Слънцето ще потъмнеят. Лъжете се. Слънцето има да си свети милиони години. Ако чакате да потъмнее, това няма да го бъде. Но Слънцето е емблема на един порядък, който трябва да се смени. И Луната е емблема на един човешки порядък, който също трябва да се смени. Луната показва, че и религиозните вярвания на хората ще се сменят. Едно време хората са имали езически вярвания и религиите се смениха с други религии, по-възвишени. А пък Слънцето е държавният строй. Слънцето на Римската империя залезе. Римската империя потъмня и римската религия потъмня. И на тяхно място се явиха други. И сегашният порядък ще се измени. Когато хората бъдат готови, законът на възпитанието ще се измени. Дотогава всички хора трябва да възприемат едно ново разбиране.

Вие казвате, че Господ управлява света. Вие мислите едно, а вършите друго. Не сте съобразни със себе си. Нямате едно правилно разбиране. Вие казвате, че всичко е от Бога, а пък като ви оберат, казвате, че онзи лошо е направил. Щом е от Бога, не е лошо.

Кое е по-хубавото сега? Да бръкнат в джоба ти и да те оберат или да те мушнат и да паднеш, и да ти вземат петтях лева? Този човек не те мушна. Господ му казва: “Не го мушкай, вземи му само петтях лева.” Но ако те мушне, какво трябва да мислиш тогаз?

Преди години идва една сестра, верующа, при мене и ми казва следното. Тя беше много добра сестра, по три пъти на ден се молеше, но такъв темперамент имаше, че много затлъстяваше. И ако не боледува, ще стане едно варелче, а това е опасно. Ръката ѝ се подула. Казах ѝ: “Ти сега вървиш по новото учение, а пък по-рано си вървяла по старото учение. И ръката ти се подула по старото учение. Ще отидеш при някой лекар да направи един малък разрез на абсцеса на ръката ти. Ръката ти е нагнояла.” Тя ме гледа. Не се спирам да ѝ чета молитва. Казах ѝ лекарят да ѝ изстиска абсцеса.

Казах □: “Непременно трябва да отидеш. Иначе може да стане инфекция.” Нейният възлюблен я вози на каруцата. Каруцата се преобръща по пътя, сестрата пада в един трап и се обръща. Тя си ударила ръката. Мъжът □ я изважда из дупката. И отиват при хирурга, който казал: “Кой ти направи този разрез?” А пък тя като се ударила, абсцесът се пробил и знойта изтекла. Лекарят казал: “И хирургът не може да направи такъв разрез.” Тя казала: “Паднах в една дупка!” Лекарят казал: “Спасителна дупка е била.”

Аз виждам, че всички ваши неразположения, които имате, от това гледище са спасителни дупки, които те освобождават от абсцеса. Без тази дупка ще имате голям абсцес, а пък с тази дупка ще имате малък абсцес и той ще се пробие и изчисти.

Ние се учим да се подчиняваме. В един град ще вървиш отгясно на улицата. В един град ще се подчиниш на законите на вървежа. Качваш се на трамвая и няма място. Ще се хванеш за каиша. Можеш да кажеш: “Голямо безобразие. Никой не услужва.” Някой път младите услужват, младите са много по-учтиви. Една млада мома и един млад момък, като погледнат, услужват в трамвая. А пък старият, като влиза, не отстъпва.

Та, тези старите са установени. Ще ви приведа един пример. В Америка едно дете ходило на съживителни събрания. В тези събрания хората си изповядват прегрешенията, целуват се, прегръщат се от любов към Христа. Някоя сестра ходила в разгулен живот. Тя идва тука в съживителните събрания, разкайва се и тръгва по правия път. И едно дете казало на баща си: “Елате на събрание.” Бащата казал: “Аз съм от утвърдените хора. Аз съм утвърден в истината! Там ходят тези, които не са утвърдени.” Веднъж бащата и синът пътували с кабриолет и конят се спира на едно място. Детето казало: “Тамко, конят се утвърди.” Философията на живота е: от всичко, което се случи, ти можеш да извадиш известна поука за себе си.

По-добре е в гадения случай, каквото ти се случи, в 5 минути да разрешиш въпроса, отколкото да му търсиш причините, защо и за какво и да се тревожиш. То е губене на

време. Че, едно разтревожаване знаете ли колко струва? При излизане от салона, след свършване на беседата, някоя се блъскам, някой бутне някого и последният казва: “Защо бутна? Не виждаш ли!” При излизане вие, задните, искате да бъдете първи. Чакайте се едни други. Аз не съм ви дал пример, понеже излизам пръв: вие ми давате път, аз да изляза на свободно. Ами ако има да бият някого? Вие сте страхливи и за да ви убедя, аз излизам пръв. И вие всички се окуражите и хуквате подир мене. Вие трябва да излизате първи, а аз последен. Обаче има си основание аз да изляза пръв. Аз оправдавам себе си. Аз излизам пръв, като казвам: Както добре е вътре, така ще бъде добре и вън. Ако съм на ваше място, ще чакам и ще изляза последен. Аз съм държал това правило. И чадърът не ми се е счупвал, и грехите ми не са се разкъсвали. Чакам при трамвая. Ако има място, качвам се, но ако няма, не се качвам. А пък ако искам да се кача пръв, ще ме тукат. Веднъж само в трамвая бях пръв. И ме туканаха. И после вече бях последен.

И в живота, при сегашните условия, хората на злото са първи, а пък хората на доброто са последни. И всички в класа трябва да бъдем последни, ако искаме да ни бъде мирна главата. Ще им кажеш: “Сега е ваше време. Но един ден, като дойдем ние на власт, тогава – друго. Ние се подчиняваме сега, дали сме ви права.” Писанието казва, че Бог е дал на лошите хора власт да управляват, а пък на добрите казва: “Ще се подчините. Ако те не управляват както разбират и ако вие не се подчините, ще страдате.”

Може да плачеш, че боледуваш или че са ти взели нещо, или че майка ти е отишла някъде. Или че са те били. Когато някой плаче, по плача познавам дали майка му е отишла някъде, дали е бит, дали са му взели нещо и прочее. Плачът се различава.

Няма да плачеш от страх. Можеш да плачеш, че си видял мечка в гората. Или можеш да плачеш за страданията на другите.

Представете си, че от планината горе се търкала един голям камък. Този камък е едно голямо зло. Аз казвам на камъка да се спре. Не се спира камъкът. Какво ще правиш?

Ще отвориш място да мине камъкът. И той, като отиде на полето, на равното място, ще спре.

Един българин ми разправяше. Носил един кобур*. И вървял. “Виждам, че иде един бивол, една буга**. Казвам: “Цък, цък”, но не хваща. Турих кобура и надух дългата: качих се на едно дърво и биволът ме гледа отдолу. Аз сега горе, а той – долу. И отгоре пак цъкам. И пак не хваща. Пищовът не хвана, а ръцете ми хванаха. Така бързо се качих, че се чудих на своята сърчност.” Знаете ли какво правят тези богливите животни? Той ще те повали на земята, че с години ще помниш.

Злото у човека съществува. Вие от него не може да се избавите. И доброто седи във вас. Доброто ще възприемете от любов и ще имате вътрешно отношение към него. А пък злото ще го възприемете с ума си, със закона на ума си. Там ще разсъждавате. И ще видите, че злото е предназначено за нещо. Да кажем, че дойде една лукава мисъл. Една лукава мисъл – и там има едно добро. Тръгне един човек да убие някого някъде. Върви той по пътя, удря се някъде и му се строшава кракът. Ти отиваш и му направиш крака. Ще го превържеш. Някой би могъл да каже: “Ако аз бях, нямаше да му оправя крака.” Вие мислите тук, на Изгрева, че светът се е изменил. Ни най-малко. Законите на света действуват тук. Тука, на Изгрева, сте на една педя от София. Само че, когато ви сторят някоя неправда, вие мълчите като риба. Някои се оплакват, но някои не.

Човек, още от рая като е излязъл, така се е проявил: Каин убива Авела. Оттам започва. Те са двата принципа. Едни ще бъдат убивани, а пък други ще убиват, докато дойде да се смени този ред на нещата. Но сега сме към края на смяната. И тая смяна няма да стане бързо. Злото в нас постепенно ще се ограничи. И вие трябва да изучавате закона на ограничението.

Опитай се, след като се разсърдите, да смените вашето състояние. Обидени сте – да смените вашето състояние. От

* кобур (от тур.) – *остар.* огнестрелно оръжие; пистолет.

** буга (от тур.) – *диал.* бик.

любов към Бога. Знаете ли колко е мъчно това? Ти казваш: “Мене да обидят!” Кой баща е постъпил така, както Господ постъпва? Бащата бие сина си. Чел ли е ударите? Той е възбуден. После отслабне ръката му и казва: “Набих го!” Но той още не бие с любов. При първия удар ще кажеш: “Да изучиш Божия закон!” При втория удар ще кажеш: “Да научиш какво нещо е обходата.” При третия удар ще кажеш: “Да научиш как да слушаш баща си.” При четвъртия ще кажеш: “Да научиш как да слушаш майка си”; при петия – как да слушаш по-големия си брат, по-голямата си сестра и прочее. А пък вие сега биете без да мислите. Ще биеш и ще казваш горните думи. Кой от вас е бил така?

Всички искате спрямо вас да се обхождат много добре. Обходата зависи от вас. Законът е верен: Така, както се обхождаш, така ще се обхождат с тебе. Като срещнеш един човек, ти откриваш една лоша черта в него. А пък всеки човек има добри черти. Няма човек, който да ги няма. И в най-лошия човек има някои добри черти, само че някой трябва да ги намери. Например разбойникът е лош. Обаче някоя мома се е влюбила в него. Значи у него има нещо добро, което тя е познала. Това е Божественото у човека. Бог ще промени всички неща. Ние ще започнем с порядъка на любовта, ще влезем в порядъка на доброто и злото, както е сега, ще минем от злото в доброто и после ще влезем в закона на Любовта. Ние сега от злото минаваме към доброто. И от доброто ще минем в любовта. Любовта ще дойде най-после. Тя, като дойде, ще уреди всичко. Най-първо трябва да влезем в порядъка на доброто. Трябва едно самообладание. Всички представлявате разни образци на доброто. И може да си помагате. Ако минавате покрай един брат, кажи си в ума си: “Той има добри черти.” Някой разсъждава много зряло; някой е много отстъпчив и скоро му минава. Някой е повече милостив; някой е справедлив; някой е енергичен, услужлив, знае как да направи работите. Всеки от вас има една особена черта, от която можете да се ползвате.

Ние считаме хората като ангели, светии. За да станеш светия, трябва да си минал най-големите унижения. Например да почнат да те обиждат и ти да седиш тих и спокоен.

Ще разсъждаваш и ще кажеш: “Този наполовина е прав.” Ще ти кажат: “Ти си голям изедник.” Ако влезеш в модерния свят, ще ти разгледат пръстите към кой тип спадаш. И втори път, като те хванат, ще те познаят. Като те хванат, няма да те гледат като светия, но ще видят ръката ти и ще видят какви престъпления можеш да направиш. Има хора, които могат да крадат ябълки; ябълки друг не може. Има хора, които могат да крадат кокошки или агнета, а друг не може. Има хора, които могат да убиват. И всички тия типове са образувани. Има деформации вече: ред поколения са били престъпници и престъплението е изразено в техните пръсти.

Между вас няма престъпници. Има кокошкари. Или плодоядци. Като минете покрай едно дърво, някои от вас може да вземат един плод. За един плод имате право. Ако иска да бъде човек съвършен, той не трябва да дава ход на лошите желания в себе си. Той сам трябва да се ограничава. Защото, като се самоограничава, тази енергия се подобрява: тя е потребна. За да проявиш една добродетел, изисква се енергия. Ние нямаме достатъчно енергия. Смелост е нужно. Онези, на които задната част на главата е широка, имат енергия, затова са смели. А пък тези, на които главите не са широки там, са страхливи и минават за кротки. Не, кротък човек е онзи, който може да направи всичко, но се въздържа. В романа “Камо грядеши?” Урс, като стана християнин, се въздържа вече.

Аз имам един пример из българския живот. Един българин се оженил и потупвал жена си. Жена му се обърнала към Бога. И той се обръща. И той разправя: “Десет години си зугуцахме. Един ден, какъв дявол влезе в мене, тя нещо ми възрази и □ ударих плесница. И си казах: “Спасе, какво правиш?” Цял ад се подигна в мене. Молах я за прошка, но тя не ме прощава. Ходя, ходя из двора.” Този Спас бил земеделец. И той разказва: “И по обяд, като ми прости, отидох на работа. И голям товар падна от мене.” А по-рано, преди да се обърне към Бога, това било за него нищо. Но сега новото учение било в него и той чувствувал, поради своето опущение, голям товар.

Като уариш някому една плесница, значи предал си му

благородните черти на Юпитера – показалеца, на Сатурн – [средния, на Слънцето –] безименния пръст и прочее. Какво лошо има от това? Лошо има в това, че той, като удрял, не е мислил за Юпитер и прочее. Аз, като ударя една плесница на възлюбения, бих му казал: “Да обичаш Юпитер, Сатурн, Слънцето, Меркурий и Бога.” А пък онзи е виноват, понеже е ударил две плесници, без да каже това.

Питам сега: Във вас какво трябва да замести боя? Агнетата трябва да се заместят с плодове. Виното трябва да се замести с вода. А пък плесниците с какво трябва да се заместят? Когато вече си се нагласил да биеш някого, ще му занесеш един подарък: една копринена кърпа, ако е млад, да си тури в джоба. Ако е писател, ще му купиш едно златно перце. Ако е млад, ще му купиш едни обуца. Ако не ги харесва, ще му вземеш други. Или една хубава шапка ще му купиш. Или някоя книга. “В старото учение сякаш да те бия! – ще му кажеш. – Но сега измених живота си. И напуснах старото учение.” Ти казваш: “Къде ще му отиде краят?” Сега краят му къде отиде? Този край е много по-добър. Я го приложете за един месец това! Много ли е за един месец? Ако имате убеждение, това е един процес вътрешен.

Има един свят, който ни наблюдава. Ние като не изпълняваме закона на Бога, Волята на Бога, всички противоречия идват. Ако човек разбира Божия закон с ума си, ако разбира Божия закон с Любовта, ако разбира Божия закон с Истината, в него не щеше да има никакви противоречия и вие не щяхте да знаете какво нещо е сиромашия и прочее. И всичко щеше да бъде възможно. Ако разглеждате противоречията от гледището на Любовта, на Мъдростта и Истината и го прилагате това, нямаше да имате противоречия.

От едно противоречие един пострадва и сто души се ползват. Не е ли хубаво това: един да пострада и сто души да се ползват? Христос един пострада, за да могат милиони да се ползват. Той вкуси от смъртта, за да се избавят други от смъртта. Казват, че като умрял някой, отишъл при Бога. От смъртта ако не можеш да оживееш, ти не си се избавил от смъртта.

Първите хора, които ще дойдат да възкръснат, няма да

умират вече. Това е първото възкресение. И ако вие станете господар на себе си, всички противоречия, които съществуват сега, ще ги разрешите.

Гледам, идват мнозина при мене и искат да им разреши противоречията. Ако аз направя добро, за мен въпросът е разрешен, но за него не е разрешен. Аз зная как да туря в чашата и му давам, но той не знае как да тури вода в чашата. Той отива при извора и не знае как да вземе вода. Този извор има 200 градуса топлина. Как ще пиеш? Трябва да туриш водата от извора в чаша и да изстине малко, и тогава да пиеш. Ти казваш: “Аз всичко мога да направя.” Можеш, но когато някои други турят нещата в подходящи условия. Да направиш едно добро не е лесна работа. Изисква се голяма мъдрост да направиш добро. Ти може да му дадеш 100 лева и той е недоволен. Дадеш му 1000 лева и пак е недоволен. Ще му направиш едно добро и той да е доволен. И той да каже в себе си: “Аз искам да бъда като него. Аз искам да постъпвам както той постъпва.” Това е правилното. Сега всинца казваме, че трябва да има порядък в света. Порядък има. Добри хора има, но малцина са тези. А другите седят и се колебаят.

Някои казват: “Да се помолим.” С молитва няма да стане. Молитвата е учение. Работа трябва. Всеки човек трябва да бъде проводник на доброто. Правете неща, които са реални във вас. Вие правите някои неща, които хората ги правят. Правете това, което Бог прави. Бог вижда в твоите тайни мисли и желания – това, което хората не знаят. Той има снизхождение и прощава. Само ти подшепва и казва: “Не го правете това!” Като дойдат ангелите, те са много строги. Духът като дойде, Той те разтърси. Като дойдат светиите, те са още по-строги. Като дойдат гениалните, те са още по-строги. Той ще ти каже: “Ти няма да правиш престъпление! Разбираш ли!” А пък светията ще каже: “Не те ли е срам!” Ангелът само ще се понагрочи* отгоре ти, ще те разтърси и ще те остави. А пък като дойде Господ, ти като Го видиш, ще заспиш. И след като се събудиш, ще чуеш един глас и ще

* нагрочвам се – *диал.* навъсвам се.

кажеш: “Господи, досега не съм живял както трябва, но отсега нататък ще живея както Ти искаш.” И Той ще каже: “Елате наследете Царството, което е за вас приготвено!”

Вие мислите, че един ангел постъпва много меко и че ти ще издържиш лесно присъствието му. Ако се яви един ангел със светлината си, ти ще се простреш на земята. Енергията у него е толкова силна, че ще ти се подкосят краката ти и ще кажеш: “Нищо не остана в мене.” И той отново трябва да те съвземе. Някои от вас искате да гружите с ангелите. Ще се подкосят краката ви. Ще започнете с гениалните хора. Те са най-строги. Тяхната правда е строга. Някой път във вас говори нещо строго. Това е гениалният. После ще дойде светията, после ще дойде ангелът и най-после, като дойде Господ, онова състояние на Любовта, законът е друг.

Като дойде Господ, червеният става пеперуда; като дойде Господ, престъпникът става светия. Докато не е дошъл Господ, всеки ще си остане в своя порядък. Вълкът ще си остане вълк. Казват, че вълкът ще пасе с овцете. Но това е, като дойде Господ и ги научи. И ще се засели между тях. И светията, и ангелите, и гениите ще ви ръководят. Докато дойде четвъртият – Господ, да ръководи света!

Сега искам да бъдете герои, да издържате мъчностиите в себе си. Разсърдиш се – ще си кажеш: “Добре стана днес, че се разсърдох.” Ако не се сърдиш, е лошо. Уплашиш се – много хубаво, защото ако не се уплашиш, няма да знаеш какво нещо е страхът. Казваш: “Влюбих се.” Хубаво. Защото ако не се влюбиш, няма да знаеш какво нещо е влюбването.

Ще опитаме нещата, които имат цена и ще благодарим, че сме минали през една велика школа. Към края сме на школата на злото. Сега правим злото по насилие, а пък един ден ще бъдем свободни да направим зло свободно. Вие още свободно не сте правили зло. Как ще направиш лошо някому свободно? Ето каква е идеята. Хирургът прави разрез, за да изтече гнойта на раната. В Америка от двама студенти единият е станал съдия, а пък другият – адвокат. Адвокатът тръгнал по един лош път и го завели при съдията, неговия приятел, да го съди. Адвокатът бил направил голяма беля и по закона съдията трябва да го съди. Налага му глоба от

10□000 долара. Да му прости, не може. Осъжда го. И трябва да лежи с години, за да изплаща, защото няма пари. Той го осъжда като съдия, а като приятел плаща за него.

И вие като съдии ще осъждате и като приятели ще плащате. И по този начин ще вършите Волята Божия.

“Добрата молитва”

Искам всички от вас да дадете по половин лев, всички, които сте слушали гнешната лекция, да видим колко пари ще съберем. На едни казвам: “Ще дадете, искате–не искате, по половин лев. Не повече, не по-малко. Това е за тези, които са под закона. А пък онези, които се водят по Бога, да дадат по свобода! Да видим колко пари ще се съберат! Ще видим колко хора сте. И да видим дали ще може да приложите този закон. По 50 стотинки. Всеки, който е дал, ще се запише.

7.10 ч сутринта

(На поляната направихме упражненията.)

XIX година (1939□1940)

*7-а школна лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 15 ноември 1939 г.,
София □ Изгрев.*

ХУБАВАТА СТРАНА

*Сряда, 5 ч сутринта
(Небето облачно. Времето тихо и студено.
През нощта прехвърча сняг.)*

“Отче наш”

“В начало бе Словото”

“Махар Бену Аба”

Представете си, че вие отидете в странство, научите един език, но няма кому да говорите. В годината само веднъж се случва да говорите на този език. И след 10–15 години вие ще изгубите своя навик.

Най-първо може да се зададе въпрос: какъв е смисълът на живота? Ако котката си зададе въпрос какъв е смисълът на нейния живот, как ще си отговори? Най-първо тя не може да си отговори на въпроса. Или ако една птица си зададе този въпрос, как ще си отговори? И тя не може да си отговори на въпроса. Тя ще си отговори на този въпрос така: “Аз съм родена, за да хвъркам.” Но ако през целия си живот човек хвърка, какво ще постигне? Или ако рибата си зададе въпрос: “За какво съм родена?”, ще си каже: “Аз съм родена да плувам.” Но ако през целия си живот плува, какво ще постигне? Или някой религиозен казва: “Да ходя в църква.” Но ако през целия си живот, сутрин, обед и вечер, ходи в църква, какво ще придобие от църквата? Или ако попита някой защо се родил човек. Той може би да си отговори така: за да се облича по три пъти на ден с разни костюми. Ако прави това, какво ще добие? Все ще добие нещо.

Казвам: Хората са дошли на едно място, че те си задават задачи според степенята на своето развитие. Търговецът казва: “Смисълът на моя живот е да бъда търговец; да купувам и да продавам.” Банкеринът казва: “Аз съм роден, за да обменям пари: да давам назаем и да вземам това, което съм

гал.” И в края на краищата от всички професии, които съществуват, като теглим един баланс, какво придобиват хората? Търговецът в края на краищата до известна степен забогатява, забогатява и после осиромашава.

Трябва да се преведат нещата. Имате събиране и изваждане, плюс и минус. Да даваш и да вземаш. Или да изваждаш и да събираш. Какво нещо е изваждане и какво събиране? Какво значи думата “събиране”? Човек трябва да си зададе този въпрос. Някой казва: “Аз трябва да събирам.” Какво ще събираш? Много работи можеш да събираш: трески, пясък, съграни книжки, съграни грехи и прочее. Някой казва: “Ние да се събираме.” Хубаво, като се събират двама души, какво ще направят? Или казва някой: “Да изваждаме.” Какво трябва да изваждаме? Нали някой път някой казва: “Да извадим грехите от коритото.” Но грехите, като се извадят от коритото, може да са опрани добре, а може да не са опрани. След като се извадят от коритото, грехите добиват ли нещо? Дрехите, като се турят в коритото, ти събираш грехите с коритото. И след като си правил един дълъг процес, какво е спечелила ризата? Тя е изгубила нещо ценно. Тя е изгубила своя тор. Наториш нивата. Хубавото на ризата отишло навън. Тази риза е сеяла при някой учен човек. Той може да я е носил цяла година, нямало кой да я пере. И тя е придобила всички научни работи, всичкия научен магнетизъм е влязъл вътре и сега, като [я] опереш, измиваш всичкия магнетизъм. Ако ти вземеш ризата на един светия, знаете ли какво ще стане? Ти искаш да я очистиш. Той като не я е очистил, ти ще я очистиш!

Често ние постъпваме неразумно. Например, ако вземе един начернена книга и я пречисти, и ако изтърка всичко, каквото е написано, питам: Какво ще добие книгата?

Сега, някой път човек е малко сприхав. Казват: “Да стане мек.” Че, ти ако му премахнеш неговата сприхавост, знаете ли какво ще излезе? Някой път аз разсъждавам. Пътят, по който върви мисълта ми, не е много трезвен. Да кажем, че имаш един кон, който работи. Но има навик да хапе. И най-после казваш ти: “Ти много си го охранил. И затова, я го гръж гладен, цяла година му давай само слама, без зоб.” Ще

почнат да му се четат ребрата. И няма да рита и хапе. Много добър ще стане. Отличен кон, но едва ще се клати. Казваш: “Избави се той от един лош навик.” Но този кон за работа вече не го бива. Та, ако конят стане кротък и не хапе, той и не работи вече. Предназначението му е, като се впрезне в каруцата, да тегли последната. По-добре да я тегли и да хапе и рита, отколкото да не рита и да не хапе, и да не тегли. Това е от практично гледище.

После, слушам мнозина да казват: “Ние ще живеем добре.” Хубаво, как трябва сега да се живее добре? Казват: “Че ти целия ден ходиш.” Ходенето е живеене добре. “Ние не сме справедливи” – казваш. Как не сте справедливи? Целия ден работиш с ръцете си, вземаш нещо, разместваш нещо: чинии, паници, дърва, нареждаш с ръцете си. На всяко дърво му даваш място. И на всяка риза, шапка и прочее. Казваш: “Отлично е наредена тая къща, всяко нещо е турено на мястото си.” Какво му липсва? Казват: “Не живееш добре.” Има един вътрешен процес. Отвън може човек да бъде справедлив във физическия свят, но в сърцето не е справедлив. Това подразбира, че всяко чувство не е на мястото си. Или не е справедлив в мислите си. Ако той не е справедлив, трябва да се знае къде е несправедливостта: в сърцето си или в ума си.

Да допуснем, че двама души спорят. Казват: “Вие обичате някого повече.” Че, какво лошо има, ако вие обичате някого повече? Казват: “Той еди-кого си обича повече.” Какво лошо има в това? Ако майката обича повече детето си, какво лошо има в това? Че, коя птичка не обича своите деца повече? Казват: “Трябва да обичаме всички!” Тая идея – да обичаме всички – е идея неразбрана. Вие правила ли сте някой път опит да обичате всички? Най-първо, ти не можеш да мислиш за всички. Представлявали ли сте [си] вие да обичате всички хора? Да услужваш на всеки един човек от един милион души. Представи си, че си един слуга и на един милион души трябва да услужиш, да им дадеш храна сутрин, за обяд и за вечеря. Какво ще стане с тебе, ако така правиш една година? Ако сравниш такава работа с праха, ще кажеш: “От този прах да се освободя.”

Ние не разбираме идеята на израза: “Да обичаме всички.” Тази е идея за Бога, не е наша идея. С това само констатираме, че Бог обича всички. И казваме някой път: “Какво представлява Бог да обича всички?” Той, като стане, веднага е промислил за всичко онова, което е създал, което е живо, което има съзнание. Бог мисли за тях. Бог е промислил за тях.

Да кажем, че някому са услужили сутринта, гали са му закуска. И ако аз го викам да му дам закуска, питам: моята закуска на място ли е? Ако дойде между вас един, когото вие всички обичате, и искате сутрин да му дадете закуска, можете ли всички да задоволите вашето желание? Ти казваш: “Друго време няма. А само сутринта.” Вие сте 200–300 души. Може ли да задоволи той вашето желание да дойде на закуска едновременно на 200–300 души? Това е невъзможно!

За някого казват: “Той пее, като ходи.” Че, кой не пее? Ти постоянно пееш. Въздухът излиза навън – пееш. И някой път, като си пял, не ти харесват пеенето. Като си работил, не ти харесват това пеене. Работата е пеенето. За да пееш, трябва да чуваш нещо. Всичко онова, което ти чуваш, е пеене. Под пеене ние разбираме специфичното пеене. В какво седи специфичното пеене? Трябва да се направи един опит. Децата пеят повече, а старите по-малко. Когато шурците пеят пролетно време, какво показва това? Защо пеят шурците? И зимно време защо мълчат? Лятно време са млади, а зимно време са стари.

Какво означават тези два знака – на умножение
Х и деление? Всеки от вас е делил, но знаете ли колко
: мъчно е да разделиш? Някой път и съдията дели.
: Някой път онзи, възлюбления, който е направил
погрешка, съдията го раздели от майка му – осъди го на
4[–]5 месеца затвор. Всякой път умножавате. Имате два вида
умножение. Можеш да умножиш добродетелите си, а може
да умножиш погрешките си; можеш да умножиш придобив-
ките си, а можеш да умножиш загубите си. Това е все умно-
жение.

Какъв е процесът при придобиването? Отваряш раницата и туряш в нея нещо. Отиваш на екскурзия. Туриш в раница

цата три ризи, предполагаш, че по моя път ще се изпотиш. Може да е лятно време, когато има 25–30 градуса топлина. Но зимно време, когато има 25–30 градуса студ, питам: като туриш трите ризи, ще се изпотиш ли?

Сега ще преведете какво означава изпотяването. В едно отношение да се изпотите [е] добро. А пък [в] другото отношение е лошо. В известен случай, ако се изпотиш, чрез потта се отварят порите на тялото – кожата диша. И тези нечистотии се изхвърлят навънка. Но чрез изпотяването голяма част от твоята нормална телесна топлина се намалява, става свиване на капилярните съдове, кръвообращението не става правилно. Човек се простудява и веднага почва да усеца тръпки. При изпотяването голяма част от топлината се губи. Какво трябва да правиш? И ако изпиеш една-две чаши студена вода, съвсем ще загазиш. Какво трябва да се прави? Изисква се пиене на топла вода, за да възстановиш нормалната топлина. Това е във физическия свят.

Едно такова изстиване често става и в духовния или в умствения свят. Ако обикнеш един човек, ти ще се изпотиш. И ако ти се изпотиш и не пиеш топла вода, ще боледуваш после. Нали сте боледували от любов? Обикнеш някого и изстинеш.

Разправяше ми една млада мома една опитност. Тя казва: “Аз си бях свободна. Един ден срещнах един момък, който ми се харесваше. Най-първо си гугуцахме сладко – приятно ми беше. Един ден стана нещо, като че се завързахме. И само един ден бях щастлива. Един ден знаех какво нещо е любовта.” Сега, аз не зная какво е чувствувала тя, но привеждам думите □. Класическият език е любовта. Тя казваше: “Един ден бях щастлива и две години бях в ада. Две години се мъчих като някой вол.” Значи тя е била един ден щастлива и две години в мъчение. Две години колко дни има? 730 дни. От тези дни ще извадите единия щастлив ден; ще извадите два дена, ще извадим всяка година по един щастлив ден. Остават 728 дена да се мъчиш. Питам сега: Струват ли си два дена при толкова дни мъчение? Но в какво седяло мъчението? Аз си го предполагам, въображавам си го. Онзи, когото обичаш, те покани на гости и ти даде отличен, богат

обяд, с всичките му плодове, сутринта, на обед и вечерта. На другия ден като дойде, кара те да ядеш сух хляб, мухлясал. Кара те една цяла година да ядеш сух хляб. И казва: “Нали ме обичаш – сух хляб ще ядеш; нали ме обичаш – суха пастърма ще ядеш, нали ме обичаш”, ти това, ти онова. Тук е пресилена работата малко. Не е съвсем така.


Светът на любовта е свят на големи страдания. Всички искате любовта. Много учен трябва да бъдеш, много добър. Любовта е за най-силните хора. Това не е нещо за всякого. Детето не обича майката. Казват, че децата са доволни. Ни най-малко не са доволни децата. Майката, като силна, никога не пита детето. Съблекат детето и го турят в коритото с топла вода. Детето се уплаши от топлата вода и плаче. Тя търка и то плаче. Извади го навън, обвие го с пелени и го повърдаля. То плаче. И майка му му казва: “Ще мълчиш, аз те обичам.” Детето казва: “Изкарай ме малко по-рано от коритото.” Майката не го пита. Тя казва: “Трябва да изкъпя това дете.” Детето мисли, че е минало през един изпит. И казва: “Моля, мамо, още веднъж да не ме туриш в коритото.” На другата сутрин майката пак тури детето в коритото и пак го търка. То пак я погледне и казва: “Моля ти се, ще бъдеш така добра да не ме туриш в тази вода. Тя ме плаши.” Майката казва: “Трябва да е болно това дете.” На другия ден – пак в коритото. Всички деца плачат. Може би вие сте умали някои деца, които да не плачат. След като го къпят детето една-две години, някой път детето се разположи и цапа във водата. Нали има и такава нещо. Предполагам. В гадения случай майката има една идея, че трябва да се окъпе това дете, че порите му трябва да бъдат отворени и да бъде детето чисто. Но детето не разбира тази философия. Майката казва: “Ти отпосле ще разбереш.”


Та казвам: Това е аналогия. Когато човек влезе в духовния свят, има такава корито. Майката ще те къпе. Като дойде бащата, и той ще те къпе. После, ако имаш и по-голям брат, и той ще те окъпе. По-голямата сестра, и тя ще те окъпе. На физическото поле има едно къпане, а пък там всяка сутрин има четири къпания.

Ето пример за къпане. Ще дойде някой и ще ти каже:

“Ти не живееш добре.” Ти ще влезеш в коритото и той ще почне да те къпе. Тъкмо излезеш и друг ще дойде и ще каже същото – пак ще те тури в коритото. Ще те тури и ще те разтрива. Две години четирима души всяка сутрин ще те разтриват.

Разправяше ми един: “Отидох веднъж в една баня. Казаха ми по-рано: “Като отидеш на баня, ще хванеш един теляк, да те изтрие хубаво.” Отидох при един теляк. Иде един манафин – теляк. Носи една дебела отривалка от козина. Аз съм българин, а пък той турчин. Той търка. Казвам му: “Ще ми одереш гърба.” Той казва: “Какво казваш, ефендим?” Той ме натиска още повече. Казвам му: “Ти не разбираш български. Така не се трие.” Той трие навсякъде. Намерих си бяла на главата. Виждам, че човекът иска да направи добро, но неприятно ми е това триене.”

Та казвам: В сегашния живот ние се намираме при такива теляци. Ние говорим на един език, а той не разбира. Той говори на друг език. Той натиска с кесията и търка. Ти видиш един човек и му казваш: “Ти не постъпваш добре.” Някой е писал, ти му казваш: “Не пишеш хубаво.” Някой пише така:  За последната буква казваш: “Това е много широко. Много пари струва. Да го събереш в малко пространство.”

Всяко нещо трябва да бъде хубаво направено.  На това *m* единият крак е по-дълъг, средният – покъс, а третият – още покъс. (1) (2)

Някой пише *P* така (1), а друг така: (2). Ако ти пишеш буквите *P* и *A*, какво придобиваш? Ако произнесеш *A*, какво придобиваш? Буквата *A* е една основна гласна. Тя показва как да натовариш нещата. Ако ти не знаеш как да товариш и разтовариш ума си, ти не можеш да пишеш *A*. Буквата *A* товари. Буквата *O* показва, че знаеш как да определиш нещата, какво количество да вземеш. И гласната буква *E* има смисъл. За да я произнесеш, трябва да знаеш как да се разширяваш и всяко нещо да го туряш на мястото му. Казваш: “Ето го! Иде!” Виждаш някой човек, възклицаваш

и казваш: “А-а-а!” Натоварен е мой, човек или кон. При А искаме някой човек да направи услуга, така че ние да сме доволни от неговата услуга. Това е А.

Ние искаме да живеем един добър живот. Добрият живот се отнася до краката. Искаме да бъдем справедливи. Това има отношение с нашите ръце: всякога да разпределяме нещата справедливо.

Ти трябва да слушаш и трябва да се научиш, когато ти говорят всички хора, да ги разбереш и на всеки човек да гадеш съответно на това, което иска от тебе. Ти трябва да се научиш да гледаш и като гледаш един човек, да оцениш кое е хубавото в него. И да вземеш от него нещо, и да му гадеш нещо. Трябва да научиш изкуството на яденето. Ако един ти дава плодове от своята градина, ти ще вкусиш от тях и ще познаеш до известна степен какъв е този човек. Следователно в яденето ние опитваме доколко той е благ. Като ядем всички плодове, ние се запознаваме с Бога чрез онова, което Той е направил. Ти ядеш ябълки, круши, пшеничен хляб, сладкиши. Чрез всичко това ще опиташ Божията благост. И ако ти ядеш както трябва, ако влизаш в света на тая храна и разбираш езика □, ако разбираш това Божествено ядене, ти ще бъдеш здрав. Иначе ще боледуваш. И боледуването произтича от това, че не сме разбрали яденето: ядеш и не си доволен.

Или слушаш и не си доволен от слушането. Ти, като слушаш, трябва да бъдеш доволен от това, което ти се говори. Господ ти говори чрез вятъра и ти не си доволен. Той ти говори и ти не го разбираш. Хубаво ти говори, а пък ти казваш: “Дано да престане този вятър.” Хубаво, престане вятърът. Грее слънце. Ако ти не разбираш защо грее Слънцето, защо духа вятърът, защо цъфтят цветята и текат реките; ти ако не разбираш смисъла на живота, какво си разбрал? “Аз искам да бъда щастлив човек” – казваш ти. Ти можеш да бъдеш щастлив, ако ходиш, ако работиш, ако гледаш, ако слушаш, ако възприемаш уханието на цветята, като ядеш. Всичко това е външната страна. И можеш да бъдеш щастлив, като мислиш добре, като чувствуваш добре и като постъпваш добре. Мисленето спада към един особен свят, чувствуването

– към друг свят и постъпките – към друг свят.

Та казвам: При сегашните условия трябва да се даде съвсем друга насока на живота. Ти сам трябва да си дадеш тази насока. Никой не може да те научи как да живееш добре.

Вие сте правили опити. Имали сте деца. Тук имаме доста майки и бащи. Вашите деца, които сте отглеждали, щастливи ли са? И ако не са щастливи, къде е причината? Болният човек може ли да даде здраве? Двама души са болни и ще искат услуга един от други. Болен на болния какво може да помогне? Двама болни могат да си приказват сладко. Единият ще разправи своите патила. И казва: “Остави се, имам тази болка в крака си. Свива ме.” Другият казва: “Имам нещо в корема и ме гърчи.” Мен коремът и кракът не ме болят и се чудя какво го свива в крака или корема? Чудя се какво нещо е това болка. Казват: “Да не ти дава Господ такива работи!”

Аз посетих един български свещеник. Беше го заболял коремът. Този човек седна на колене и почна да рита на земята. И се върти. “Гимнастика ли правиш?” – го питам. “Каква гимнастика, пъпът ми се разви.” Повикаха някого от селото, който е завивал пъп. Той гоиде. Сега гледам как му завива пъпа този специалист-лекар. И най-сетне попът се изправи и каза: “Слава Богу, зави ми пъпа!” Това развиване на пъпа зависи от една аномалност на човешките лични чувства. Има някои мускулчета долу, които се развиват. Вие нали сте завивали пъп? Знаете го по-добре.

Развиването на пъпа аз го считам за следното: когато някой път има нечистотици в кръвта, пораждат се болести. Има система, която е определена да изхвърли нечистотиите. Но ако нечистотиите са толкова много, че не могат да излязат по нормален начин и погледнеш, че някъде направил някой абсцес. Някой голям цирей забрал. Нали сте имали някога голям цирей? Циреите излизат, изобщо, повечето на врата. Те са нечистотици, които природата туря там. И ги изхвърля. Ще се подуге мястото, ще гнояса и ще се изхвърлят тези нечистотици. Ако човек е внимателен, те ще се изхвърлят. Той трябва да е внимателен, та чрез този цирей нечистотиите да излязат навън.

Но такива циреи стават и в човешкото сърце. Ти казваш: “Някое чувство ме мъчи.” Но не е в корема. Цял ден не си намираш мястото. Не е болестта определена. Има общо помрачаване в ума ти, че не можеш да си намериш мястото. Или някой път има отслабване в нервната система на човека, в мисълта на човека. Някой път с години не можеш да разрешиш известна мисъл.

В това опитно училище на Земята, ние трябва да знаем да бъдем господари на своята нервна система. Да бъдем господари на мозъка си. Трябва да бъдем господари на своите гробове, на своя стомах и на всичките си мускули. И трябва да знаем езика на нещата. Всяко нещо си има известен език. Да кажем, че ти имаш известни мускули. Хиляди и милиони клетки са събрани, за да образуват един мускул или какъв и да е орган.

Например един пръст. Ако ти не разбираш как да си клатиш палеца, това показва, че в тебе има заболяване в нервната система. Ако искаш да знаеш дали твоята воля е на място, направи сутринта гимнастика с палеца си няколко минути. После с всички пръсти прави гимнастика. Обръщай ръката си на всички страни. Палецът е баща ти. Ако той е добре, работите ти ще вървят добре. Някой път човек си скрие палеца. Това показва, че ти се страхуваш. С това казваш: “Защищавайте ме, някаква опасност има.”

Здравословното състояние е: палецът е Божественият свят, той трябва да възприема, той трябва да бъде отгоре. И като седиш, той трябва да дава насока на твоята мисъл. Този палец е изражение на едно правилно функциониране на твоя ум, сърце и воля. Ако твоят ум, сърце и воля действуват правилно, тогава палците функционират правилно. Ако умът ти функционира правилно, палецът на дясната ти ръка действува правилно. Ако сърцето ти действува правилно, то палецът на лявата ти ръка действува правилно. И ако и двата палеца действуват еднакво правилно, то значи, че волята е права. Учените хора са, които изучават това.

Когато човек заболее душевно, то почва да се отразява на големия палец и после и върху другите пръсти. Тогаз ти ще се молиш на Господа. Ще кажеш: “Искам моят палец да

работи добре.” Палецът означава волята.

Та казвам: Ако не знаем как да се обхождаме с тялото, което Господ ни е дал и в което живеем, как ще ни даде Господ други работи? Ако не знаеш защо ти е ръката, защо ти са краката, защо ти са очите, тогава какво знаеш? Някой така си навежда главата и е презгърбен. Така сгънат никога, никога не учете. Но гърбнакът да бъде отвесен. Щом много се навеждаш, ще се изкриви гърбът ти. А пък щом се изкриви гърбът ти, това е едно неестествено положение. После, отиваш някъде и очите ти са отворени повече, отколкото трябва. Тези хора, които са раждани вечерно време, очите им са големи, отворени. Така е и у всички месоядни животни. Той отваря повече очите си, за да може повече светлина да възприеме.

Та казвам: Ако вие изучавате очите, ще видите, че обикновените хора имат особена форма на очите; гениалните имат други очи; талантливите – други. На един гениален човек и ушите са другояче построени. Изучавайте строежа на ушите. Всяка придобивка, която вие придобивате в живота си, Господ я туря на вас като украшение. И това – в течение на ред поколения. Всички добри неща, които придобивате, Бог ги туря за украшение на вас. И всички лоши работи, които придобивате, и тях ги туря отгоре ви. Та, като погледнете един човек, ще видите какво е придобил.

Ние казваме: “Той е добър човек.” Един човек, който няма добри очи, добри уши, добър нос, добри уста, не е добър човек. За мене добър човек е онзи, който има добри крака. Знаете ли какъв трябва да бъде добрият крак? И ръката ви трябва да бъде добра, и носът, и прочее.

Добрият човек трябва да има една отлична глава. На добрия човек и дробовете му трябва да бъдат добри, и стомахът му трябва да бъде добър. Всичко в него трябва да бъде в изящно положение, както Бог го е направил. Че това е смисълът на живота сега!

Ние казваме: “Да се освободя. Да умра, че да се освободя, като отида в онзи свят.” Имайте една ясна представа: докато човек не стане добър, справедлив, умен, любящ, докато не обича Истината, той не може да бъде щастлив. Като отидете

В онзи свят, кой ще ви обърне внимание, за какво ще ви обичат хората? Аз обичам един човек, понеже има добър ум, добро сърце и добра воля. Обичам един човек, защото е милостив; обичам го заради добрата му обхода. Човек се обича за нещо съществено.

Под думата “добро” сърце аз не разбирам само едно движение. Под “добро сърце” разбирам следущето: като се приближиш при човека с добро сърце, от него излиза нещо приятно. Добрият човек прилича на един хубав извор. И ти, като минаваш, можеш да си измиеш краката и те ще бъдат чисти. От сърцето на добрия човек излиза нещо добро. От ума на умния човек излиза светлина. И ти стават ясни нещата, като дойдеш при него. Той ти предава нещо.

Ние доколкото сме добри, доколкото можем да предадем от нашата топлина и на другите. Не да предадем нашата добрина, но добрината, която изтича от нас, да я предадем. И Писанието казва: “Никой човек не живее за себе си.” Всеки човек е носител на Божественото. Ако очите ти не са един проводник на Божествената светлина, значи не си се научил да гледаш. Ако ушите ти не са проводници на Божията мъдрост, значи не си се научил да слушаш. Чрез слушането ще придобиеш морален характер. Най-първо се научете, когато ви говорят, да слушате хората. Онзи, който слуша, трябва добре да възприема. И когато говорите, говорете това, което трябва.

Като срещнете един човек, когото вие обичате, какво трябва да му кажете? Като ме срещне един художник, той няма какво да ми разправя. Той ще ми покаже, че знае да рисува. Ще ми покаже за половин час една хубава картина. Онова, което той изрисува, струва повече от това, което той може да разправи. То е обективно за мене.

Някой път вие, като дойдете, искате да си гадете форма. Всеки човек, като дойде, иска да се постави благоприятно. Изкуство е това. Каква поза трябва да вземеш? Трябва да вземеш една форма на очите, когато посрещаш онзи, когото обичаш. Ако той иска ти да го обичаш, ти като го погледнеш, да може любовта да излиза от тебе. Любовта тече. Любовта не се дели. Тя изтича. Непреривна е любовта. Ако търсят

преривната любов, такава любов не съществува. Любовта е непрекъсната. Ако вие се мъчите да обичате само едното, вие се лъжете.

Когато дойде един човек, какво ще обичате в него? Най-първо хората се ръкуват. Може ли да ми предадете какво нещо е ръкуването? Ръкуването е най-първото, [то е] запознаването с женската, гладката страна на ръката, дето няма косми – това е мекият принцип. И тези хора се хващат така за ръцете. Я се хванете две сестри. Най-първо майките ви се запознават. Тези пръсти са децата, а пък дланите вътре са техните майки. Те искат да знаят как са вашите деца, слушат ли. Бащите са отгоре, на гърба на ръката. Затова при ръкуването големият пръст, палецът, ще хване бащата. Майките си повече прегръщат, имат повече любов, а пък бащата е по-строг, едвам пипа – да не би да се докочи онзи. Малко го почувствува отгоре. Някой път става и прегръщане. Бащата се радва. Той е по-благороден. Той се радва, че двете майки се прегръщат. Едната майка казва: “Много добра другарка имаш.”

Някой път като се ръкуваш, усещаш, че имаш нещо недоволство и казваш: “Не му харесвам ръката.” Кое не му харесваш? Някой път ръката му е суха. Сухата ръка не е здравословна. Или някой път ръката му е влажна. И влажната ръка не е приятна. Това показва, че чувствата не са в естествено положение. А пък сухотата показва, че умът не е в естествено положение.

Някой път може да направите опит, като прекарате дланта на дясната ръка върху дланта на лявата ръка. От лявата ръка излизат един род енергии, а пък от дясната – друг род енергии. И хубаво е някой път да направите това упражнение. *(Двете ръце се поставят пред гърдите, с дланите им навътре към гърдите, дясната ръка върху лявата. Движение на ръцете настрани, бавно, до протягането на ръцете съвсем настрани в хоризонтално положение.)* По този начин вие ще регулирате трептенията на вашата симпатична система. В слънчевия възел някой път стават някои аномалности. И чрез това упражнение те се регулират. Някой може да е писал книги върху това, но трябва разбиране на това. С хи-

ляди години ще се учите на това. Това е един обширен свят. Като прекарваш така ръцете си в обратни посоки, като дойде до четирите пръста, трябва да ги прекараш много деликатно. През цяла седмица, сутринта като станете и вечер, като си лягате, ще правите по 10 такива упражнения. Два пъти: сутрин и вечер. Нека да бъдат по 6 упражнения. Тези 6 упражнения ще се редуват с други 6 упражнения, при които ръцете ще бъдат поставени пак пред гърдите, но с дланите една срещу друга, при което лявата върху дясната. Пак бавно ще се протягат ръцете настрани, додето дойдат до хоризонтално положение встрани. По 6 упражнения от всеки вид, правят всичко 12 упражнения. Тези 12 упражнения да се вземат за 5 минути. Ще се пада на всяко упражнение отделно по 25 секунди. Сутрин да се правят 12 упражнения за 5 минути. Също и вечер.

С това упражнение ще имате микроскопическа придобивка. Законът, който седи в разумното в света, ще работи във вас. Но при това упражнение умът ви и сърцето ви трябва да присъствуват във вас. Най-малка работа е това. И когато го правите, никой да няма около вас. И никой да не пита защо го правите. Ако има някой друг, когато го правите, ще пита защо го правите. Ще застанеш сам. Никой да не те вижда.

Аз мога да ви заставам да го правите всички. Ако кажа, че ако правите всички това упражнение цяла година, ще спечелите два милиона, тогава ще го правите. А пък аз ви казвам: Никакви два милиона няма да спечелите. Ще придобием едно трезвено състояние. Ще стане едно малко прояснение в ума ви. Един лъч от някоя нова светлина ще дойде в ума ви и един лъч от някаква нова топлина ще дойде в сърцето ви. Това е доста. Значи приели сме от Божественото, от което сме лишени. Когато слушаш и не възприемеш това, което Бог ти изпраща; когато гледаш и не възприемеш това, което Бог ти изпраща; когато ядеш и не възприемеш Божественото; когато работиш и в работата не възприемеш Божественото, ти се усещаш недоволен.

(Учителят ходи много бързо и нервно. След това Учителят ходи бавно и през това време прави това упражнение

с ръцете си.) Ако ходите и това упражнение с ръцете не съвпада с движението на краката, то не е правилно. Когато съм в гората сам, аз така правя това упражнение. (*Учителят ходи и прави това упражнение с ръцете.*) Какво се добива с това упражнение? Добиваш една Божествена светлина, една малка Божествена топлина и една малка Божествена сила в себе си. И се радвай на малкото, което придобиваш. След като сме придобили това, цветята, камъчетата, изворите, небето, облаците ни говорят. И чуваш един тих, нежен глас. А пък когато не ги правиш, някой трън ще те убоде, някоя муха ще те ухапе някъде, някое камъче ще те блъсне. Когато гоиде тази Божествена светлина, ти можеш да минеш по косъм и да не паднеш. Иначе можеш да паднеш.

Веднъж свързали едно телено въже на реката Ниагара и един минал с върлина над водата по въжето. Какво присъствие трябва да има! Първи път минал с върлина. Втори път минал без върлина по въжето. А трети път взел едного на гърба си и така минал по въжето. Кой има повече вяра от двамата? Онзи ли, който върви по въжето, или онзи, който е на гърба му? Първият има вяра в себе си и по пътя е концентриран. И другият е концентриран. Той има вяра в онзи, който го носи.

Ти ако нямаш вяра в Бога, как ще можеш да минеш? Казваш: “Дали ще ме прекара добре.” Ако мислиш, че няма да те прекара добре, не се качвай. Онзи, който носи, казва: “Няма да се мърдаш. Каквото мисля аз и ти ще мислиш същото.” Та, ние сме дошли на Земята и сме на гърба на онзи, който ни носи. И ти ще се молиш така: “Господи, онзи, който ни носи на Твоето въже, благослови го!” Ниагара е широка. Някъде повече от един километър. Има и бучение. Какво присъствие на духа има!

Някой път вие се плашите от мъчноштите. Тези мъчноштии са шумът на Ниагара. Герой ще бъдеш. Ако носите някого на гърба си и не знаете това изкуство, не го вземайте на гърба си. Кажу му: “Не се качвай на гърба ми.” Ако пък можеш да го прекараш, вземи го. Ще му кажеш: “Като се качиш на моя гръб, ще имаш всичката вяра, всичката любов и всичката привързаност. Това е докато пътуваме по въжето.

А пък като слезем на сушата, ти тогава си свободен на общо основание. Като се качиш на гърба ми, трябва да имаш съвършена любов. Другояче, не мога да те пренеса. Ако имаш съвършена любов и съвършено доверие, и аз, и ти ще минем.” Това е Божественият закон.

Бог ни е пратил и ние минаваме по това въже на живота. Не сами, но някой ни носи. Ти нямаш право в най-опасните места да вдигаш шум. Тогава правиш пакост и на себе си, и на другите. Когато минаваш по въжето, за пари, за апартаменти, за нищо няма да мислиш. Ще мислиш само за едно: да минеш безопасно по въжето! И като преминеш, всичко, каквото искаш, ще има там. Всички блага са там. Но пог водопада е смъртта! Бучение. Там те очакват най-големите нещастия. Ти казваш: “Животът ми не е уреден.” Как ще е уреден? Ти по въже минаваш. Цяла Европа минава по това въже. Ние сме на това въже. Ето защо трябва да се молим. Ще се молим. Цяла Европа трябва да мине по това въже. Ако не – долу.

Някой казва: “Да се бием.” Какво ще се биеш? “Бий”, “биен”* – на французки, много хубава дума е тя. Значи работата е добре свършена. Ние казваме: “бит”. “Бит” означава културата, нравите на хората. А пък ние разбираме, че някой е бит. Някой път една дреха се изтърсва, та да падне прахът. Или земята се разкопава, за да се сади в нея.

Та казвам: Всички промени, които стават в нас, са от Божествения свят. Те са едно благо, което може би да не е за днес. Благо, което може би да дойде след 10–15 години или след няколко прераждания. Това е безразлично за Божия свят. Ти се радвай на всичките блага, които приемаш. Една добра мисъл, която прониква в тебе, е Божествено благо; едно хубаво чувство или един хубав подтик, които проникват в тебе, са едно Божествено благо. На праведния Бог казва: “Няма да умреш.” А пък той съгреси и казва после: “Това, което ми каза, няма да стане.” Когато на грешния Бог каже: “Непременно ще умреш”, то ако грешният измени живота си, няма да умре.

* bien (фр.) – добре.

Бог казва на Адама: “В който ден ядеш от това дърво, ще умреш.” Или с други думи казано: ако изпълняваме Волята Божия, ако търсим Царството Божие, няма да умрем. А ако не изпълняваме Волята Божия и не търсим Царството Божие, ще умрем. Но трябва непременно да се действа в това направление. Не само в един момент трябва да изпълним Волята Божия, в ежедневния си живот трябва постоянно да изпълняваме Волята Божия, понеже от Волята Божия зависи нашето щастие. Бог иска да бъдем щастливи. Бог не иска нито един човек да бъде нещастен. Но понеже не разбираме Волята Божия, ние налагаме най-първо нашата воля и после Неговата. А пък законът е следният: Най-първо прилагайте Волята Божия и след като я приложите, после прилагайте и вашата воля.

Волята Божия е: ти ще изореш една нива, ще я засееш, ще я пожънеш и ще извадиш жито от хамбара, в който си прибрал житото. И ще направиш една погача, и след като се наядеш, Бог ще ти каже: “Чакай, аз ще ти дам сега онова благо, което ти търсиш. Не се тревожи вече. Онова, което искаш, ще ти го дам.” Но ако докато не си орал нивата, докато не си я посеял, докато не си чакал да даде плод, докато не си я пожънал и овърхал*, ти не можеш да чакаш Божието Благо. И всичката ни мъчнотия е, че ние, без да работим много, очакваме нещата. Работата е нещо красиво. Ето какво значи работа. Под “работа” разбирам да обичаш; после, да си любознателен; после, да обичаш Истината; това, което заучиш, да го знаеш. Не наполовина. Ако знаеш една песен хубаво, ти си свободен. Подтикът да научиш песента е любовта.

Една песен ще я изпееш веднъж, дважд, трижд, но не по един и същи начин. Например думата “говоря” можеш да я кажеш грубо и нежно. Можеш да кажеш грубо думите: “Любов, къде си ти?” Любовта ще ти каже: “Аз съм в тебе, но ти не си ме разбрал.” Към кой род спада думата “любов”? В българския език тя е от женски род. Любовта ще ти каже горните думи, ако си мъж, а ако си жена, ще ти каже: “Аз

* Върхам – диал. вършея.

съм в тебе, но ти не си ме разбрала.” Ако си дете, ще каже: “Ти не си ме разбрало.” В думата “жена” крайната буква е *а*. Любовта казва: “Значи ти не знаеш как да носиш товара.” А на детето Любовта казва: “Не можеш да използваш условията, които ти се дават.” А пък на мъжа Любовта казва: “Б показва, че като те турят на поста, няма да се мърдаш, доде то не те сменят. Часовой ще бъдеш на поста си! Нямаш право да се местииш наляво и надясно. Но ще чакаш там.” За да бъде направен човек, той ще си постави гърба да го натоварят. И след като го натоварят, ще дойде жената. Децата идат и разтоварят. Децата са, които разтоварват. При мъжа става натоварване, при жената – тръгване, а при децата – разтоварване. Като дойдат добродетелите, те ще те разтоварят, т.е. ще те освободят от мъчноотиите. Те са децата. Ти без добродетели ще бъдеш един безплоден светия.

За баща: като дойде страданието, ще го носиш. То ще тропна, ще скача навсякъде. Ти ще седиш и като дойде радостта, и нея ще приемеш спокойно. Както скръбта, така и радостта, ще приемеш тихо и спокойно. Мускул няма да ти мръдне. Като дойде скръбта, няма да покажеш, че си тъжен. И като дойде радостта, пак ще имаш тихо разположение. Ще го носиш. И като стигнеш на местоназначението, добродетелите ще те разтоварят.

Писанието казва: “Всичко, което се случва на онези, които любяат Бога, им съдействува за добро.” Казвам: Научете се да обичате баща си, който седи на едно място. Научете се да обичате майка си, която се движи по пътя. Научете се да обичате и вашите братя и сестри, които ви разтоварват от вашите мъчнотии и страдания. Вие имате нужда един от други.

Има същества, които могат да ви помагат. Онези, които донесят благата, са ангелите. А пък онези, които разтоварват благата, са хората, любящите хора. Когато придобиваш радост или се разтоварваш от страданието, това са човешки души. Благодарни на Бога. Благодарни на Бога за онези ангели, които са дошли да ти донесат онова благо. Благодарни и на Бога, Който седи на едно място сам и гледа всичко. Той вижда всичкото движение и всичкото разтоварване става

под Неговия взор. Когато ти страдаш, Божието Око наблюдава твоето страдание. И когато се радваш, Божието Око наблюдава твоята радост. И всичко, каквото придобиваш и каквото вършиш, Божието Око го вижда. Той вижда и дали ще можеш да го използваш или не. И да бъдеш готов да възприемеш всяко едно наставление, което ти даде. Не роптай в душата си!

Аз не укорявам хората, които роптаят. Като роптаят, погрешката е в следното: когато една река я размътваш и се спре течението □, то мътната вода няма къде да отиде и се събират утайки. Това не е умно. Нали като измиеш една паница, изхвърляш водата. Бъдете недоволни, но при това недоволство да се чисти гъното: пусни течението да си върви. И като остане гъното чисто, няма да има защо да роптаеш. Ти роптаеш за калта на гъното. Недоволен си. Значи има кал. Почни да бъркаш. Ти някой път кладеш огън със сурови дърва. Така не се запалва огън. Турете сухи дърва и повече борина. Налейте повече масло, когато готвите, но не един килограм масло. Колко туряте на едно ядене? Аз ще туря най-малко 300 грама на едно ядене. 300 грама е много хубава мярка. За мене 300 грама масло струва пет стотинки. За вас колко струва? В нашия свят лошото масло струва много скъпо, а пък хубавите масла са много евтини. А пък във вас хубавите масла са скъпи, а пък лошите – евтини. С лошо масло да не готвиш. Едва ще туриш няколко капки. Три капки можеш да туриш. Три капки много струват. По един милион струва килограмът в нашия свят.

Не мислете, че това е една реалност. Има свят, дето злото се седи само за украшение. И в съвременния свят, ако се прекара електричество през една жица, която не е отворена, няма да ви причини никаква вреда, но ако се прекъсне токът, жицата, веднага може да бъдете поразени. Злото е разкъсан кръг. Всякога, когато разкъсаш живота, има удар. Убиеш някой човек, това е разкъсване на живота. Ражда се някой човек – ти съединяваш кръга.

Разкъсваш своята мисъл – злото идва; разкъсваш своите чувства – злото идва; разкъсваш своята воля – злото идва. Дето има разкъсване на каквото и да е, злото се проявява.

И щом разкъсаш любовта, злото се проявява. Щом разкъсаш Божията Мъдрост, злото се проявява. Щом разкъсаш Божията Истина – също. Или казано другояче: ако не обичаш, злото идва; ако не мислиш добре, злото идва; ако не постъпваш добре, злото идва. Доброто седи в праведната любов. Обичай така, както Бог изисква! Не искам да ви уча как да обичате. Всеки да [обича] така, както е научен. Дръжте се о любовта, която майка ви и баща ви са ви предали първоначално. Каквото сте научили отпосле, дръжте го настрана.

И в животните има признателност. Животните знаят как да обичат. При закона на Любовта не питай как да обичаш. Как да обичаме, това е право на Бога! Бог е научил всички хора как да обичат. И като казвам: “Обичайте се”, да се обичате така, както Бог ви е научил. И никои да не се меси в любовта на другите. Всеки да обича така, както Бог го е научил. Няма по-хубаво от това. И майката оставете да отгледа детето, както тя знае. И птичката да отгледа птиченцата така, както те знаят. И човек може да отгледа птичката, но птичката знае много по-добре.

Не вземайте мястото на птичката. Оставете ума да отгледа своите мисли; оставете сърцето да отгледа своите чувства; и оставете волята да отгледа своите постъпки. Някой път казваш: “Това не е направено добре.” Някой път имаш едно нещастие, охлузен е пръстът ти – умът те е избавил от по-голямо нещастие, има само малко ограскване. Ако дойде някое малко страдание и ако не беше се намесил Бог да те защити, щеше да пострадаш много. Куршум те ограскал. Ти благодари, че не те е убил. Пазил те е Господ.

Във всички неща в живота виждайте хубавата страна. Това е Божественото. А пък ти казваш: “Защо Господ допусна това?” Че, ти отиде на бойното поле. Господ не те е пратил там. Ти, като отидеш да примиряваш змиите, които се давят, трябва да бъдеш много внимателен. Ще имаш дебели кожени ръкавици. Като те хапят, кожата ти трябва да бъде дебела. И онези пътешественици, които отиват в Африка, носят дебели обуца, иначе ще ги ухапе някоя змия и ще умрат.

Та казвам: Ръкавици трябва да имате, направени от

Истината; на езика си трябва да имате ръкавици от Истината; на очите си, на ушите си трябва да имате ръкавици.

“Добрата молитва”

7 ч сутринта

(На поляната – упражненията.)

XIX година (1939–1940)

8-а школна лекция на Общия окултен клас,

БОЖЕСТВЕНАТА ТОПЛИНА

*Сряда, 5 ч сутринта
(Небето чисто, звездно.
Времето тихо и хладно.)*

*“Добрата молитва”
“Духът Божи”
“Махар Бену Аба”*

Пишете на тема: “Моята любима гума”. Всеки си има своя любима гума. Нека да пише върху нея. В какво се състои знанието на човека: да знае човек да се товари и да се разтоварва. Вие искате да знаете. Всяка една гума има своята тежест. Някои гуми са много леки, а някои – много тежки. Макар и материално да не може да се тегли, гумата си има тежест.

Някой може да каже по един въпрос: “Аз това го зная.” Направи го. Кои бяха условията, при които българинът създаде гумата “истина”? Българинът, като дойде на Земята, тури на истината особено име. Англичанинът като дойде, тури на истината друго име, турчинът – друго, германецът – друго, русинът – друго и прочее. Защо туриха все различни имена? Защото разбиранията им за истината не са едни и същи. Като дойде до любовта, пак се различават.

Българинът, англичанинът в любовта си приличат в известна степен. В произношението се различават до известна степен. Кои са прави: българите или англичаните? Българинът се учудва като произнася гумата “любов”: “Люю!” Българинът, като я произнася, не я разбира и се учудва, а пък англичанинът казва: “лъв” [love]. Той е много практичен. Той казва: “Лъв гъ мъни”* (“Обичай парите”), понеже като имаш пари, всичко ти върви, а като нямаш, не ти върви.

* Love the money.

Даже англичанинът казва: “Тайм из мъни”* (“*Времето е пари*”). Има много работи у тях. Един англичанин се хваща на бас с един американец, че ще може да отиде при един милиардер. Но на онзи човек времето му е пари. Всяка минута му коства 5 лири. Англичанинът се хванал на бас с американеца за 500 английски лири. Англичанинът поускал от милионера среща, като му писал: “Аз искам 5 минути само. И колкото струва, ще платя.” Отишъл на срещата. Милионерът го попитал: “Какво искате?” Онзи мълчал. Но после казал: “Аз дойдох само да Ви видя за 5 минути.” Като изтекли петтях минути, казал му: “Аз се хванах на бас за 500 английски лири. При Вас стоях 5 минути – по 5 лири, правят всичко 25 лири. Давам Ви ги и останалите са за мене. И моето време е скъпо. Аз не мога да остана за по-дълго време.”

И българинът много бърза. Когато има да взема пари, много бърза. Обаче, когато има да дава, закъснява всякога. Ще му се случи нещо и все ще закъснее. От какво зависи закъснението? У него чувството на страх е развито. И личните му чувства са развити. Страхът и личните му чувства са в борба. И той се бори в себе си. Когато се боите да направите нещо или не, това е от страх. Страхувате се, че може да не е така. Мислите ли, че всички хора каквото казват, е вярно? Мислите ли, че то е абсолютно вярно? Някой когато казва: “Аз обичам истината”, това вярно ли е? Това е относително вярно. Той гържи за тая истина, когато тя се отнася до него, когато е в неговия интерес, но дето истината не е в неговия интерес, той почва да се колебае. А пък той трябва да е безпристрастен, той не трябва да се свързва със своите погрешки и със своите добродетели. Добродетелите на физическото поле са отвън. Той направил едно добро дело – дал 1000 лева за благотворителни цели. Че, какво добро е направил? Тези пари не са негови. Единственото нещо, което е направил, е, че ги е дал. Но те не са негови. Или дал един килограм жито някому, но това жито не е негово. Светлината, слънцето, влагата и прочее са работили, за да стане това жито. А той казва, че е негово житото. Или ти казваш: “Аз това го зная.”

* Time is money.

Но ти го знаеш, понеже други хора са работили. Ти казваш: “Аз зная Библията.” Знаеш, но тази Библия ти не си я писал. И казваш: “Еди-кой си пророк така е казал.” Какво са казали пророците? Пророците са предrekli някои работи за техните времена. И отчасти за сегашните времена.

Скоро дойде една госпожа при мене и се оплаква. Доста благородна госпожа. Оплаква се от външния живот, че много лоши са станали хората. Всъщност хората днес не са по-лоши, отколкото едно време. Но едно време злото беше скрито вътре, а пък сега се е проявило. В това е разликата. Онова змийско яйце ни най-малко не показва, че е светия. То е скрит грешник вътре в яйцето. Само го излюпи и ще видиш какво се крие. Заложбите на човека трябва да се разбират – заложбите, които са вложени от Бога. И ние не трябва да падаме в онази погрешка: често българските патици и кокошки мътят и чужди яйца. Често турят под кокошката да мътят яйца на патки, пуйки и кокоши, смесени. И като се излюпят пилетата, кокошката ще води този народ. Като дойде до реката, всичките малки патици и гъски отиват във водата, а пък кокошката се чуди с тези свои деца: отде се взе в тях този характер да тичат към водата? И аз съм наблюдавал: и си мисли горката, че малките ще се удавят. И влиза до колене във водата и клочи. А пък те си игрят. И като клочи, клочи, излиза навън. И те излизат навън. И пак ги поведе. И като намерят пак река, пак влизат. Тя не знае защо ги е измъттила. Но тя не е виновата. Няма никой виноват. Българинът обича да прави такива опити. И много хубаво, че ги прави. Тази кокошка, макар че не са нейни тези деца, пак ги обича, има съзнание кокошката. Тя казва: “Тези деца са своенравни.” Убеждава ги да излязат от водата и [че] по суша трябва да ходят.

По някой път и ние, като тази квачка, не разбираме нашите мисли и желания. Те влезнат във водата и ние клочим, да не се изгубят. А пък то нищо лошо няма да стане с тях.

Ние се установяваме върху известни възгледи, но тези възгледи не са сегашни възгледи. Те са ваши стари възгледи, останали от хиляди години. Например един човек има чувство на достойнство. Всички животни имат това. Едно куче

ще си вдигне опашката, има съзнание. И конят, и волът имат повдигане на опашка някой път. Животното, докато си върти опашката, то мисли. Като престане да върти, не мисли. Опашката е един стимул за неговия ум. И природата е накарала да маха опашката, понеже животните в тяхното благуване едно време са били големи аристократи: не са орал, на училище не са ходили. Ще седнат под някоя круша. Не са си мърдали тогава опашките. Но понеже са спали повече отколкото трябва, природата ги е оставила да мислят. И тогава се явили хапливите мухи. И волът удря веднъж с опашката, гваж, триж – така с хиляди години.

И вие може да правите един опит, за да видите доколко мухите разбират от езика на волските опашки. Вие ги гоните с кърпа, а те не искат да знаят. Но засвирите ли с волската опашка, всички мухи излизат навън. От звука на тези косми мухата разбира. Мухата е доста умна. И после, музикална е мухата. Вие мислите някой път, че те са глупави. Много умни са те.

Аз правя едно уподобление. Една муха е като един инструмент. Нали едно радио ви говори, но зад радиото седи една разумност вътре. Колкото радиото е по-добро, толкова разумността е по-мощна. Колкото радиото е по-слабо, толкова разумността, която седи зад него, не е толкова напреднала. Ако вие сте умен човек, разумността е зад вас. Ако не сте умен, ако хората не са умни, това показва, че разумността не е в тях.

Писанието казва: “Ще вложи Духа Си.” Та, сега, разумността, която хората имат, е вътрешна. Някой път хората вършат хубави работи, а някой път не вършат хубави работи. Нямаат еднакво разположение всякога. Който и да е от вас, може да види колко самообладание имаш. Да накараме 10 души да му кажат по една обидна дума. Но да не му трепне окото. Но за да не ви трепне окото, още като говори той, ти трябва да трансформираш неговите думи. Защото една дума не може да бъде лоша. Една дума става лоша само когато турим лош смисъл. Например вземете думата “любов”. В български език тази дума има два смисъла. Българинът изоб-

що под думата “любов” разбира приятно нещо. Много материално разбира любовта. Преди няколко време едно младо момиче ми разправи своята опитност. То ми каза: “Когато бях малко дете на 5 години, имах си едно приятелче. И двамата си играехме. Обичах го като брат. Като стана по-голям, виждам го, че постъпките му бяха от друг характер и аз изгубих малко тези чувства. По-напред сърцето ми беше отворено. А пък като го видях мустакал, в погледа му имаше нещо страшно. Не беше погледът му естествен. И почнах да се стеснявам и не можах да си обясня това. Любовта му не беше както в детинството. Неговата любов по-рано беше чиста, а пък после, като порасна, имаше нещо друго в любовта му.” Всеки един от вас има това, което това младо момиче имаше.

Тук, в София, сега и съм се замислил. Някой се притиска до мене о дясната ми ръка. Слизам да видя, но не искам да се обърна, но само си извивам погледа, за да видя кой е. Гледам – една млада мома. Щом си обърнах очите, тя веднага си оттегли ръката. Защо като бях отдалечен горе, тя се притискаше, а пък щом дойде мисълта ми, тя се оттегли? Какво тълкувание бихте дали? Има две тълкувания. “Господине, аз те виждах много отвлечен, бяхте се захласнали в пространството, а има и госта апаша. Исках да Ви потисна ръката, не отивайте нагоре, могат да Ви изчезнат парите.” Аз се обръщах към нея и се усмихвах. Казах □ в себе си: “Благодаря Ви.” Аз разбрах. Тя иска да каже: “Не се отвлечайте. Хорските мисли, сърца и воли не са толкоз чисти. И могат да ви окалят.”

Това е едното тълкувание. Какво тълкувание бихте му дали вие сега? Аз не изказах мое тълкувание. Предполагам, че е така. И после тя се усмихна, но едвам. Това за една десета от секундата. Аз □ благодарих за услугата, че е много внимателна. Тя каза: “Извинете, тук имаше много голяма навалица. Много ме натискаха и като ме натискаха, аз натиснах Вас.” Понеже имаше госта души, повече от 10–15 души на тази редица. Тя каза: “Не исках да Ви натискам. Но като ме притискаха, Ви натиснах.” Това е второ тълкувание. Има и трето тълкувание. Аз мисля, че второто тълкувание е по-

близо. Казах □: “Бъдете спокойни, аз не се докачам, понеже в света всички сме натясно. Дошли са тези хора тук, всеки си гледа своя интерес.”

И във всяко отношение в живота ние се притискаме много, искаме повече, отколкото можем да вземем. Аз се чудя за странния характер на хората. Всеки човек иска от другите хора това, което сам не може да направи.

Някой път пък някой пее и изведнъж груг кипне, и казва: “Не пее хубаво.” Че, толкоз знае човекът. Той не е гениален певец. Сега се учи. Или някой свири на пиано и не могат да го търпят. Някой казва: “Гръмна ми главата.” Някой път и пианото е разгласено. И казват някои: “Докога ще ни смущават?” Че, тези хора ще станат един ден артисти. Тук без пари свири, а пък един ден, когато той свири, един билет ще струва 150 лева. Такива гениални ще бъдат. Защо се безпокоиш? Аз имам едно правило. Когато чуя един да свири лошо, аз го считам това за късмет.

Аз събирам тази вълна. И той, като пее, аз го записвам. Хубавите песни не ги записвам, но лошите песни си пиша. Имам си един начин, като микрофон е той. Лошите песни ги пиша. И като се върна, ги поправам. И като поправя песента, виждам, че следущия път той пее по-хубаво. Виждам, че законът работи. Като го слушам втори път, изменил се е гласът му. Не да поправите добрите хора, но като чуете погрешка, поправете я. Като видите погрешката, поправете я, която се е отпечатала във вашия ум. Има погрешки не само в тонове, но погрешката е някой път в образа, впечатлението, което сте приели. Какво трябва да правите? Всеки един от вас е справочна книга за Невидимия свят. Отдето сте минали, сте записали образите, които сте срещнали. Като вземат тези книги, тези информации от вашия мозък и от вашия слънчев възел, ще ги четат. Като отидете в онзи свят, няма да ви съдят, но ако не си живял добре, ще те турят в едно магаре, тук, на Земята, да живееш вътре в него. Това е адът. Или пък ще те турят в някоя глиста или в някой кърт. Някой иска да знае какво нещо е адът – в тези нисшите форми ще те турят. Нищо няма да ти кажат. И тази глиста ще ти бъде апартаментът, или магарето. Вие ще кажете: “Как така човек, който е създаден по Образ Божу, да стане

магаре?” Чудни сте вие. Когато дойде Христос, човек ли възседна или магаре, за да влезе в Ерусалим? Ако магарето е много нисше същество, защо Христос възседна на магаре? Защото магарето е много искрено. Дето отиде, не се отрича от своите убеждения. То казва: “Аз си нося магарщината със себе си.” Магарето е специалист по водата, върху хидрологията. Ако искате хубава вода, качете се на магарето и то ще ви заведе. И дето пие магарето, пийте и вие. Най-после, магарето е много скромно в яденето – не изисква пищна храна. Яде и магарешки тръне, и каквото му дадат. И след като го били дълго време, от бой му се проточили ушите. И досега магарето разсъждава защо го бият.

Аз ще ви приведа следния анекдот. То казва: “Един ден аз направих една погрешка. Дадох си мнението за първата жена.” И вследствие на това то реве и казва: “Не си давайте мнението за никого.” За онова, каквото Господ е направил, не си давай мнението. Изучавайте, но не си давайте мнението. Вие си давате мнението сега и казвате: “От мене човек няма да стане. Защо така направих?” Ти си даваш мнението, ти казваш: “От мене човек няма да стане”, а пък Господ казва, че от тебе човек ще стане. Ти казваш: “Аз съм много лош.” Не си лош, само че не знаеш как да мислиш. Ти не знаеш кои са лоши работи и кои – добри. Ти мислиш, че един човек, който ти дава пари, е добър, а пък който взема пари, е лош. Наполовина вярно е това. Житото дава живот на нас. От гледището на житото тогава би могло да се каже, че нашата постъпка е лоша. Не. Тази постъпка е добра. Това жито трябва да се жертвува, за да се повдигне. И заради жертвата, която житото прави за нас, ние обичаме житото повече, отколкото другите растения. Ако правим жертва в света, това си има свой смисъл, не е напразно.

Всяка една добра мисъл, всяко добро чувство, всяка добра постъпка, колкото и да е малка, макар и никой да не я е видял, тази постъпка е за добро. Не съжалявайте, че това нещо се е случило с вас. Каквото и да се е случило, в края на краищата то ще бъде за добро. Ние съжаляваме сега за падането на първия човек, за първата жена. Че, ако те не бяха паднали, Христос не щеше да дойде и ние не щяхме да

знаем за тази Любов, която Бог показва към нас. Този живот щеше да бъде запечатана книга за нас. Тогава щяхме да се намерим в положението на Иоана. В Откровението има разказ за книгата, запечатана със 7 печати. Иоан плакал, като видял, че няма кой да отвори книгата. И Агнето отворило книгата.

Следователно страданието става подтик, за да се разкрие онова, което Бог е предназначил за нас. Сега сте дошли и в бъдеще ще дойдете при по-добри условия. Тези условия ще се подобряват. Вие ще се спънете, като кажете: “Следуещият път като дойде, аз какъв ще бъда?” Вие, като дойдохте, не помнете своето минало. Защото, ако сте били много лош или много добър, ще се спънете. Човек трябва да не се тревожи за стария живот и да се радва на новия живот, който Бог му е дал. Жертвата, която прави за другите хора, да я прави на радо сърце. Като правиш едно добро, не чакай едно възнаграждение. Възнаграждението ще бъде в любовта, която ще бъде за тебе, ще се прояви към тебе.

Ако ти вършиш Волята Божия както трябва, то всички хора ще те обичат. Ако сега не те обичат и не можеш да ги обичаш, ти, ако жертвуваш всичко за Господа, то онова, което искаш, ще стане. Ако най-първо стане Волята Божия, ако най-първо направиш Волята Божия, то ще стане и това, което и ти искаш. Вие искате най-първо вие да бъдете щастливи. Най-първо ще станете нещастни и после щастливи. А ако станете щастливи първо, после иде нещастие. И Господ те пита: “Кое искаш по-напред: щастие или нещастие?”

Щастие е свързано с богатството на Земята, а нещастие е турено със сиромашия. Обаче земното богатство е свързано с духовното нещастие. А земното нещастие е свързано с духовното богатство. Ако сте богат на Земята, ще бъдете сиромаш на небето; и ако сте сиромаш на Земята, ще бъдеш богат на небето. Ако искаш да бъдеш богат и тук, и горе, това го няма. Трябва да преминете и двата свята. Трябва да преминете през човешкия свят, който започва добре и свършва зле. Трябва да преминете през ангелския свят, който започва зле и свършва добре. Трябва да преминете и през Божествения свят, който започва добре и свършва добре.

Като говорим за Божествената Любов, аз разбирам Бо-

жествения свят. В Божествения свят ще започнем добре и ще свършим добре. Но ако не носиш Любовта, тогава има две възможности. Не критикувам – тогава ще дойде по-рано щастие и после нещастие – човешкия свят. Така завършват хората, ако живеят човешкия живот. И там хората дето завършват, там ангелите започват. Там, дето сърцето започва добре и свършва зле, оттам умът започва работата и свършва добре. Умът трябва да дойде на помощ на сърцето. И най-после ще дойде разумният живот във вас, когато ще започнете добре и ще свършите добре.

Ти казваш: “Защо е така?” Как трябва да бъде? Твоето щастие е нещастие за другите. И твоего нещастие е щастие за другите. Следователно ти трябва да станеш нещастен, за да станат другите щастливи. И ти трябва да станеш щастлив, за да станат другите нещастни. Сменяват се нещата.

Или да ви представя другояче въпроса. Вие разбирате нещастие като нещо много лошо. Допуснете, че имате едно шише. Пътували сте 24 часа и се приближавате при един извор и носите известно количество вода във вашето шише. Дойде един господин и излива водата от шишето ви и казва: “Тази вода не я пийте.” Това е нещастие. “Като дойдете до този извор, ще налеете най-хубавата вода” – казва той.

Та казвам: Всяко нещастие в света подразбира едно благо. Когато дойдат тези нещастни минути в живота, те са признак на едно благо, което Бог разкрива в света. Онова нещастие, което Христос имаше в света, беше едно предзнаменование в света, че Бог разкрива пътя, по който може да се изправи човек – пътя на спасението.

Бог, Невидимият свят, работи за голямото постижение, което всеки един от вас иска. Със сърцето си вие сте свързани с хората; с ума си сте свързани с ангелите; а пък с вашата душа сте свързани с Бога. Душата е излязла от Бога. Бог е вдъхнал в човека и той станал жива душа. Направил го е по образ и подобие Свое. И това, което Бог е вложил в човека, Бог го обича. Той обича тази Истина, която е вложил във вас. Тази Истина седи във вас. Бог ви е дал един отличен ум, отлично сърце и отлична душа. Умът и сърцето са грехи на душата – външното, а пък същественото е душата – диханието, което е излязло от Бога. Трябва да

имате вие отличен ум и сърце, за да помагат те на душата ви. А пък онова, което умът и сърцето придобиват, това благо в бъдеще ще носи вашето благословение.

В живота сега не се обезсърчавайте. Вие настоявайте върху онова, което желаете, докато се реализират вашите молитви. Ще учиш един език, докато го научиш хубаво. Като започнеш един предмет, ще го заучваш добре, докато го завършиш добре.

Казват за някого: “Той е религиозен.” В какво сега религиозността на хората? Религиозността на хората сега в тяхната вяра. Като имаш един приятел, ти трябва да му вярваш. И вярата има сила в себе си. В каквото вярваш, става. Ако вярваш, че ще заболееш, ще заболееш. Ако вярваш, че ще оздравееш, ще оздравееш. Ако вярваш, че сиромаш ще станеш, такъв ще станеш. Ако вярваш, че богат ще станеш, такъв ще станеш. В каквото вярваш, ще стане. Изучавайте това. Вашата вяра ви носи нещастие: вие казвате, че ще станете болен и ставате. Употребявайте вярата в положителен смисъл. На някои от вас боли гърлото. В какво сега болката на гърлото? – Повишаването температурата с един градус. Имали сте 37 градуса в гърлото, а пък сега имате 38 градуса. От един градус температура ли ще се плашите? Казвате: “Какво стана?” Какво ще стане? Ще стане това – един градус топлина. Ще викаш един лекар да ти прегледа гърлото. Този човек се е молил на Бога. Той има жена и деца. Като платиш 100 лева, това е благодеяние. После пак те боли гърлото и пак ще викаш лекар. Като мине просяк, не му даваш 50 стотинки. А пък като те заболи гърлото, даваш 100 лева. Аз мисля, че вие не сте от тези.

В Невидимия свят са много възискателни. Те не искат да критикуват. Не си дават мнението. Но ако имате един дефект в очите си или на ръцете си, или на краката си, няма да ви приемат в Невидимия свят. Ще влезете в онзи свят без дефекти. Като отивате в онзи свят, няма да имате кал под ноктите. После, ръката ви не трябва да бъде много суха. Това показва, че сте много скържав*. Тя не трябва да бъде и много

* скържав – *диал.* стиснат, скъперник.

влажна, нито много топла, нито много студена.

В онзи свят има три градуса. Първият градус е Божествената топлина. Вторият градус е духовната топлина. Третият градус е човешката топлина. “37 градуса” – казваме ние. 3 е човешко число, а пък 7 е Божествено число. Ако имаш 3 градуса топлина, държиш нещата за себе си. Ако туриш два градуса, топлината ще почне да излиза навънка, ще изтече. А пък ако имаш един градус топлина, тази топлина като светлина ще огрява навсякъде и всички хора ще се ползват от твоята топлина. Ако има тук един човек с един градус топлина, то цяла София ще се отоплява. Няма да ви трябва вългища. Ако бих желал да имаше тук един човек с един градус топлина, и аз щях да се ползвам. Под един градус символично тук разбирам енергиите на Божествения свят; под два градуса символично разбирам енергиите на духовния свят, а под три градуса разбирам обикновената човешка енергия. Ако имаше един човек с един градус топлина, парите за вългища щяха да останат и [топлината] тогава щеше да бъде даром. При тази Божествена топлина, каквото мислиш и чувствуваш, ще стане. Когато човек притежава Божествената топлина един градус, притежава и ангелската, и човешката топлина. Тогава човек е разбрал Божиите пътища.

Та казвам сега: Ще имате един градус топлина в ума си, два градуса топлина в сърцето си и три градуса топлина в тялото; един градус във вашите мисли; два градуса във вашите чувства и три градуса във вашите постъпки. И тогава практически ще кажем: Щом си готов за какъв да е подвиг в света, тогава имаш един градус. Щом се развоиш на две и казваш: “Само на добрите хора трябва да се помага”, ти имаш два градуса. А пък като кажеш: “Само на своите хора човек трябва да помага”, то е третият градус. И то е хубаво. Че, ако майката не помага на децата си, какво би станало? Благодарение на тритях градуса са се образували семействата, обществото и държавата.

Но казвам: Божествения свят, ангелския свят и човешкия свят са свързани, трябва да има една взаимност между

тези топлини в човека.

Тези новите мисли трябва да ги имате, за да ви бъдат на помощ. Сега всеки може да ви изкара из релсите: децата ви, приятелите ви, една малка болест в гърлото ви или в очите ви и прочее.

Мислете върху Божествената топлина; мислете върху Божествения ум; мислете върху този ум, който се проявява чрез ангелите, чрез светиите, чрез хората в света. Дръжте в ума си добрите хора в света. Не мислете, че всички хора са лоши, че няма добри хора. Не съжалявайте, че не сте ги намерили още. Да ги намерите. И да ги обичате. Те ви познават, но вие не ги познавате още.

Да поеем сега малко. (*“Сила жива”*.) Като ви казвам да бъдете добри цигулари, не казвам, че изведнъж ще станете виртуози, но всеки от вас може да свири. Аз ви проповядвам едно на вас: Постоянно пейте. Ако няма друго, имайте си поне една пищялка или даже един тъпан. Можеш–не можеш, пей. (*Всички изпяхме “Сила жива, кажи ми”*.) Аз не съм за външната музика. Всеки един от вас трябва да пее. Защото като пееш, ще мислиш. Човешкото сърце не може да се поправи без музика. Казано е: “Пейте и възпявайте Бога в сърцето си.” Ако не можеш да пееш сам, повикай някого и му плати да пее. После, всеки да вземе една песен, да я разучи хубаво и да я пее във всичката интонация, да спазва времето, ритъма и пр. После, да разбира какво е съдържанието вътре. Да кажем, ако ви дам тези думи за пеене:

Смели бяха мислите на гушата.

Смели бяха нейните стремежи.

Смели бяха нейните постъпки.

Каква песен бихте направили от тези думи? И ако вие не може да направите, има музиканти в Невидимия свят, които ще направят. Съвременният свят се нуждае от музика.

В бъдеще няма да критикуваш. В бъдеще, когато намислиш да критикуваш някого, ще му изпееш една песен. Изпейте “Махар Бену” с интонация, с ритъм. Сега, като се пееше песента, съществува една малка дисхармония, която е в обертоновете. Няма отзвук. (*Учителят изпя само двете думи*

“Махар Бену”. Учителят свири и всички изпяха “Тъги, скърби, вдигай, слагай”. Учителят изсвири “Идилията”. След това една нова мелодия със следуюция текст: [...]

Това е в ритъма на гарбите, които са скрити във вас. Не се обезсърчавайте, но всеки да пее. Ние седим и казваме: “Това е невъзможно.” Певците нека бъдат вдъхновени. Чрез добрите певци Бог изпраща своите гарби. Всеки певец е едно благо. И всички един ден трябва да пеете. (*Учителят изпя: “Смел беше пътят, който душата беше подела.”*) Всеки един от вас смел трябва да бъде в пътя си. Не трябва да се обезсърчава Нека да гойдат мъчнощи, но ние трябва да се вдигаме над тях. Щом сме в морето, това море може да се развълнува, но ние трябва да бъдем над водата отгоре. Ние трябва да заповядваме на водата. Ние искаме това море да не се вълнува. Но тогава няма да има и вода. А пък по-добре е да има вода и да се вълнува. Ние казваме някой път: “Да не се вълнува въздухът.” Но тогаз няма да има и въздух. А по-добре е да има въздух и да се вълнува.

Та, радвайте се на мъчнощиите, които ви се изпращат. Мислите ли, че Господ няма мъчнощи с вас? Той има такива мъчнощи, които не можем да си представим. Той има работа със същества така упорити, своенравни, че Той трябва да ги търпи. Сега трябва да носим това търпение и в нас. Някой път ние не можем да търпим. Някой човек става нервен и сам не може да търпи и себе си. Нервен е, че не може да се проявява. Някой, когато заболее, казва на другите: “Вие били ли сте в моето положение?” Ако хиляди пищялки пищят, а ти говориш, какво ще се чуе? Какво трябва да правиш? Купи си една пищялка. И ти пици с тях. Като престанат да пищят, тогаз говори. А пък щом пищят, не говори.

Всички чакате силата да гоиде отгоре. Но силата отгоре е от ума, тя е отвътре. Тя ще гоиде от ума, ще влезе в сърцето и в тялото И тогава ще се прояви навън. Не спъвайте Божественото. Божественото всеки ден ви подбужда. Вие, гето сте дошли тук, то е Божественото във вас, което ви е довело.

Сега сте дошли тук. Всеки един от вас има известни идеи. Някои неща могат да се съвпадат с Неговата идея, а пък някои неща ни най-малко не се съвпадат. В Божествения

свят всичко, каквото става, е Божествено. Така гледат горе. От моето гледище е така. Божественото, като минава през моя ум, последният се подобрява. Божественият живот, като мине през ума ви, ще го уреди; като мине през сърцето ви, ще го уреди и като мине през тялото ви, също ще го уреди. Та, трябва да дадем свобода на ума си, сърцето си и тялото си. Казано е: “Вие сте храм на Бога.” Но за да бъдем храм на Бога, тялото, умът и сърцето трябва да бъдат свободни. Та, оставете си тялото свободно. Не съжалявайте за нищо. Не гледайте на сегашното положение като на постоянно. Ония заложби, които имате, един ден ще се проявят. Вземете онова малкото дете – 10–15 годишно. То може да стане отличен цигулар, отличен поет, фило[соф], архитект и какво ли не. Та, тези възможности, които са скрити във вашата душа, молете се да се разкрият, давайте им ход.

Светът е предметно учение. Трябва да го разбирате това предметно учение. Много мъчно е защо се случват някои работи.

Пейте сега. Простудил се някой – нека да пее! Всеки ден пейте по три часа. Боли те кракът, стомахът и прочее – употреби музиката като сила. Не да слушат другите, но ти да се слушааш. Пей, за да дойдеш в съприкосновение, в хармония с всички хора, които пеят. Тогава ще има здраве. Там, дето има музика, има здраве. Там, дето няма музика, няма здраве.

“Отче наш”

6.30 ч сутринта

(На поляната направихме упражненията си.)

XIX година (1939–1940)

*9-а лекция на Общия окултен клас,
държана от Учителя на 29 ноември 1939 г.,
София □ Изгрев.*

ТЪРСЕНЕ НА ИЗГУБЕНАТА ДУМА

*Сряда, 5 ч сутринта
(Времето хладно. Небето ясно, звезди.)*

“Отче наш”

Мислете малко по-правилно. Любимата дума не е тази, която се чува в ума ви. Любимата дума е тази, която се чува в живота. Тя е най-силната дума в човешкия живот. Вие казвате думи, които не са силни. Така не се разсъждава. Любимата дума е силна. Тя е много силна дума. Детето казва най-първо любимата дума: “мама”. Не казва: “Господи”. Не казва: “Господи, Боже мой”. Не казва “Драган”, “Петко”, “хляб”. Те идат после. Втората любима дума коя е? Три думи има най-силни. Всички хора са ги все изгубили тези любими думи. Ние се намираме в едно положение неопределено. Например имаме толкоз езици, но с кой език Господ създаде света? Създаде ли Господ света с тези езици, които сега говорим? Той създаде света с един език, който едва сега ще почнем да учим. Ние да се радваме, че светът е създаден.

Та, всеки един от вас, като се чува, той мисли, че знае. Не е лошо да мисли човек, че знае. Например знаеш да ядеш. Това е изкуство. Ти се радвай, че знаеш да ядеш. Няма съществуване, което да не знае да яде. После, радвай се, че знаеш да ходиш, да се движиш. Ходенето е наука. Не е така проста работа да ходиш, да гледаш, да слушаш, да миришеш, да говориш с устата си. То е цяло изкуство. Ти казваш: “Имам едни уста, и аз не зная защо.” Едни уста имаш, за да ядеш. Но ти не знаеш коя е побудителната причина, за да ядеш. Ти искаш да ядеш.

Вие искате да постигнете нещо. Представете [си] един затворник, осъден на 20 години, с окови на краката. Той може да има желание да свири там. Кой ще му даде инструмент да свири в затвора? Или в затвора иска той да учи пиано.

Ще му дадат ли пиано там? Той е осъден на каторга.

Та казвам: Лошите условия, в които се намирате, са едно неестествено положение в живота. Вие мислите, че това положение, в което се намирате, е естествено. То е samozаблуждение. Ние се намираме в едно положение, от което трябва да излезем навън. Значи, от един неорганизиран свят трябва да влезем в един организиран свят. Под думата “организиран” свят разбирам свят, който е уреден. Сега искаш едно – не става, искаш друго – не става. Забъркано е всичко. И казва: “Не зная какво да мисля.” Там е изкуството. За какво трябва да мислиш? Ще седнеш, ще мислиш само за хляба. Не е лош хлябът. Ядеш хляб, но трябва още друго. После, казваш: “Спи ми се.” Хубаво, спиш. Събудиш се и казваш: “Събудих се.” Ти казваш: “Тези работи ги зная. Аз имам висок идеал.” Какви са те? – “Да отида в онзи свят.” Че, този свят, в който си, какъв е? Ние мислим и разсъждаваме, и казваме: “Бог създаде света.” Хубаво, Бог създаде този свят, а пък ти си недоволен, че живееш и искаш да отидеш в някой друг свят. Както онзи българин, който видял едно пиано, казал: “Я ми дайте един кавал, кой ще свири на това! Не се свири на това. Това не прилича на нищо. Само се движат ръцете по него. Така не се свири.” Българинът знае на кавал, на пиано не знае.

Та, всеки един от вас има по един кавал, на кавал може да свирите. Хубаво е. Но с български кавал всички сложни песни не могат да се свирят. Аз слушам често да казват: “Гениална е българската музика.” Един музикант, който не разбира нищо от музика, може да говори така. В българската музика има прескачане, забиване. Ти казваш: “Гениална е.” Гениална, но това още не е музика. Ако беше музика, българинът щеше да бъде досега някъде. Но той с тази музика седи на едно място. Или вземете класическата песен у българина. В тях той се окайва. (*Учителят пее протяжна народна песен.*) Ще гойде сега един музикант, който обработва тези песни. Той е гениален, че от това изкарва нещо. Като слушаш българска песен една седмица, след една седмица трябва да слушаш друга. Шлагерите, дето ги няма, това са като българските “тири-тири”. Хубаво е, но това е начало на музиката.

Това са само няколко тона. И преплитане на тоновете напред и назад. Силата седи в тоновете, които са извън времето. Тук има няколко тона и често 10 има извън времето. Мъчно може да ги вземеш. Някой виртуоз трябва да ги вземе.

Ти казваш: “Ние не го разбираме това.” Хубаво, да живеете разбирате ли? Ти се тревожиш, че нямаш хляб да ядеш. И че хамбарът ти не е пълен. Или пък, че нямаш хамбар, че не си здрав, че гругите хора са по-учени, по-богати: имали къща, грехи, обуца и пр. Какво има да се тревожи комарът, че тялото на слона било голямо, а неговото – малко? И казва комарът: “Отде накъде Господ да гаде на слона толкова голямо тяло, а пък на мене – малко!” И отива да воюва със слона и казва: “Какво си се напъчил? Ти имаш един хобот – и аз имам един хобот!” Но като го челне с опашката, комарът отскочи. Комарът ще му каже, че не знаел как да постъпва с него. А комарът като хапе слона, той постъпва ли хубаво?

Слабият и силният как трябва да постъпват? Слабият трябва ли да бие? Какво се подразбира под “борба”? Двама души се борят с равни сили. Кои се борят? Тези, които са горе-долу с равни сили, за да се покаже кой е по-силен в борбата. Онзи, който е по-силен, той има нещо повече в себе си. Ти ще кажеш: “Той е лош човек.” Лошевината е една идея, едно понятие. Ти казваш: “Той е добър човек” или “Той е лош човек.” Но какво разбираш ти под думата “лош” човек?

Под “лош” човек аз разбирам студен човек, нищо повече. Човек, който има 10–15 градуса под нулата. Като отидеш при него, смрази те. Като отидеш при един лош човек, не можеш да мислиш за нищо. За мене лош човек е една свещ, която не гори. А пък добър човек е онзи, който е топъл. Вие сега разбирате другояче. Вие казвате: “Аз съм хладнокръвен.” Ти не може да бъдеш добър без топлина – нищо повече. Щом нямаш топлина, ти не си добър човек. Сега аз не говоря за горението. Аз говоря за онази топлина, която носи живота в себе си. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен, да познаят Тебе, Единнаго Истиннаго Бога”. Ти казваш: “Аз искам да бъда добър човек.” Но ти не знаеш защо искаш

да бъдеш такъв. Ти, ако не си добър, няма да имаш топлина, а пък щом нямаш топлина, няма да имаш никакъв успех в живота. Ти ще бъдеш болен, умът ти ще бъде смутен, сърцето ти ще бъде смутено, тялото ви – слабо; ще започнеш една работа и няма да я свършиш; ще започнеш втора, трета, четвърта и няма да ги свършиш, и т.н.

Казваш: “Да имам вяра.” Какво разбирате под “вяра”? Вярата е вече един организиран свят. Надеждата пак е един организиран свят. Любовта в Божествения свят е организиран свят. Светът трябва да се учи.

Ти се плашиш някой път и казваш: “Аз не искам да го обичам.” Ти не знаеш как да постъпваш. Най-първо ти не си фактор да обичаш. Ти казваш: “Аз го мразя.” Може да го мразиш, но да го обичаш, то не е твоя работа. Вие се ангажирате с работа, която не е ваша, а пък туряте настрана работата, която е ваша. Да обичаш, това не е ваша работа, това е работа на Бога. Следователно, като кажеш “обичам”, трябва да разбираш: “Каквото Господ работи, аз работя.” Като мине Божията Любов през мене, то не е нещо, на което аз може да се противя. Има нещо, на което човек не може да се противи. Това е Любовта. Няма съществуване, което може да се противи на Любовта. Това е невъзможно.

Някой може да каже: “Аз не искам да го обичам.” Това са празни работи. Това са ваши заблуждения. Да обичаш е Божия работа. Ти ще се подчиниш на Божия закон. Ти казваш: “Аз съм свободен да обичам.” Любовта носи свободата. Свободата излиза от любовта. Като дойде любовта, тогава идва свободата. Любовта носи и знание. Ти казваш: “Аз зная тази работа.” Ти без любов нищо не може да знаеш. Ако вие бихте имали любов, вие не щяхте да бъдете стари. Главите ви не щяха да бъдат побелели. И после, не щяхте да имате бръчки, неразположение и пр. Ако имате любов, не щяхте да имате болести. Някои страдате от ставен ревматизъм, после, храносмилането ви не става както трябва. Някои имате гърдобол, други кръстобол, ушебол, очебол, устобол, нособол и пр. Вие кашляте сега. Защо? Малко топлина имате. И вследствие на това [каналите], които имате и които Бог е направил да пазят организма, тези

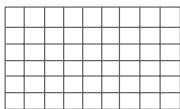
каналы изстинаат и се затворят. И тогаз материите пагат в гърлото и дробовете ги нахвърлят навън. Защото иначе ще се запушат дихателните органи. Тогава, къде сте ходили вие вечерно време? За да се простудите, къде сте ходили? За човек, който се простуди, умът му е някъде. Ако умът ви присъствува, никога няма да се простудите. За мен невъзможно е човек да се простуди. Невъзможно е да се простудиш в една топла стая. Ако истине стаята, ако тя премине от едно състояние в друго, можеш да се простудиш. Нощем влизаш в топла стая, там не можеш да се простудиш. От топло на студено можеш да се простудиш. Ако едно нажежено желязо го изкараш навън от центъра на нажежаването, то изстива, но има неща в света, които не изстиват, които носят своята топлина отвътре.

Та казвам сега, първото нещо е: Трябва да се учите да пазите своята топлина. Толкова години аз ви говоря. Ти не можеш да пазиш своята топлина без Любовта. Трябва да поддържате идеите на Любовта. Трябва да знаеш, че Любовта е великият творчески принцип. Всичко в света е създадено чрез Любовта. Не искайте да разбирате нещата, че тогава да ги вярвате. Вие вярвате в неща, които не разбирате. Защото разбирането е един процес на движение.

(Учителят пише на дъската следуюцето.) Може ли да прочетете първото, което съм написал? Второто може да го прочетете. Второто, това

е вече един организиран свят. Какво означава “знание”? Знанието е един човек, който знае да сее жито на нивата. Буквата *З* в началото показва, че ти си земеделец. Буквата *Н* показва, че си човек, който знаеш да примиряваш противоречията. Значи уреждаш пътя – пътищата в твоя живот са уредени. Буквата *А* показва: знаеш да впрягаш животните и да ореш. *И* показва, че знаеш кой път да вървиш. Буквата *Е* показва, че знаеш да използваш всяко нещо разумно. Знаеш да ядеш, да свириш... Ти казваш: “Аз зная нещата.” Това е плетене. Знанието, това е плат. Ако речете да го оплетете, то е много сложна работа.

~~~~~ ЗНАНИЕ



Това е основата. Тук имате един стан, имате кросно. Тук имате жички сега. Това е елементарно тъкане. Но отдолу има крака. После, има нищелки, има и едно бърдо. Като ги натиснат, отваря се едни уста. Една совалка се движи. Отдолу с крака натискат. Ти казваш: “Изплете се.” Четат се тези жички.

Сега, в живота трябва да се тъче. Ние трябва да мислим. Мисълта е тъкане. Ако ти не мислиш правилно, този плат няма да е направен хубаво. Следователно, ако тази основа не е турена хубаво, тя ще се скъса и един ден ти ще пострадаш.

Та, първото нещо, което трябва да турите в живота си, е следното: на вас ви трябва топлина. Без топлина нещата се свиват. Без топлина нещата стават инертни. Всички болести идат оттам. Явява се някой път една топлина, но тя е чрез триене. И при нея се ражда възпаление. Направете простия опит. Сутринта ти се простудиш и имаш възпаление. Ходил си и си се простудил. При възпалението отвън е топло, а пък отвътре е студено. Вътре в организма има 4-5 градуса понижение на температурата, студ. И на това отгоре хората вземат, че турят студени компреси. А пък то трябва да вземете топли, горещи компреси и да го турите на мястото, на подутото място. И почва да ви става приятно, понеже студът вътре се разтопява, а пък тази външна топлина почва да се премахва. После отвън става студено и вътре – топло. А пък то отвътре трябва да бъде малко топло, а отвън – хладно. А пък при простуда и възпаление ти отвътре се простудиш, а пък отвън става възпалението. Вие ще кажете някои външни причини само. Ще кажеш: “Аз не ядох хубава храна” и прочее.

Най-първо, ти се разболяваш, защото нямаш любов; ти се разболяваш, защото нямаш знание; ти се разболяваш, защото нямаш свобода. Та, първото нещо, основата е: щом дойде болезненото състояние, тури малко повече любов. Нищо повече. Аз я меря любовта. Трябва да си имате по един термометър. Хората ще ви бъдат термометър. Ако вие имате любов, това ще се познае по термометъра. Да ви приведа

един пример, който аз знам. Един мъж бил груб, биел жена си. Бие жена си, защото тя не е топла, защото тя е студена. И като я удря, бие я, за да се стопли тя. Той казва: “Тя има един упорит характер.” Това е според него, от гледището на мъжа. Тя не е упорита. Тя е такава, каквато си е. Но той от свое гледище мисли, че ще я стопли, като я бие. Като бие жена си, мисли, че ще намести нещо. Той не я разтърва. Като бие жена си, влиза в стаята една млада мома, красива, магнетична. Като я гледа, той се захласва. Жена му скочи и казва: “Защо се захласна в нея!” Той □ казва: “Благодарение, че се захласнах, защото иначе пак щях да те бия.” В тази мома той търси топлина. Понеже гоиде топлината, той се захласна. Той въздъхва и казва: “Колко желая и ти да бъдеш топла, че да не те бия.”

Топлия човек не можеш да го биеш, а студения – можеш. Ти никога не може да биеш един човек, който те обича. Невъзможно е. Ако речеш само да го биеш, ще изчезне всичко от тебе.

Аз не искам да се самоосъждате. Ти казваш: “Аз съм лош човек.” Значи – студен човек. Какво ти трябва? Топлина, нищо повече. Топлина. Ти имаш топлина, но на тази топлина ти трябва да отговориш с топлина. Сутринта, като станеш, трябва да видиш великото на Бога, благата, които Бог ти е дал.

Аз съм привеждал един пример, който рядко се случва. Между вас аз [не] зная някой мъж, който да е бил жена си. Това са изключения. Що е думата “бит”? Какво значи на български “бит”? Казват: “Какъв е техният бит?”, значи питат: “Как живеят?” Мъжът си туря ръката върху жената и казва: “Какъв е твоят бит?” И тя казва: “Аз съм от тебе бита.” Значи: “От твоя бит излязох, от тебе съм излязла.” Че естествено, това, което обичаш, можеш да го биеш. Ти не можеш да биеш някого, докато не го обичаш. И всякога, когато един мъж бие жена си, после се извинява. Запознава се той. Казва: “Как сте?”

Та казвам: Необходима е топлина. Музиката е един велик Божествен метод, в който се внася топлина във всички мозъчни центрове. Ти не можеш да събудиш своята воля

без песен. Ти не можеш да събудиш любовта без песен. Любовта ти не може да се яви без песен. Аз считам говора за музика. Говорът е толкова деликатен, че се изисква едно ухо много деликатно, за да долови музиката в него. Като ти говори един човек, то е цяла музика. Когато Бог ти говори първата дума, всички същества са оживели в цялата вселена. Този свят е създаден чрез музика. Но ние не разбираме този свят такъв, какъвто е. Ако дойдем на някое място, дето е много силен вятърът, човек още не може да долови музиката, която е скрита във вятъра. Онази дълбоката музика в природата не може още да я възприемете.

Първото нещо в света е: Ще организирате вашата топлина. Сърцето ви да е топло. Или другояче казано: Ще се стремите всякога да изхвърлите навън от сърцето си недоволството и да бъдете доволни. Бъдете доволни, че сте на Земята. Вие мислите ли каква привилегия имате: турили са ви в този параход и са ви пратили да се разхождате във вселената без пари, без да плащате. Това е една екскурзия! При тая екскурзия вие имате всички удобства, имате какво да гледате наоколо. Срещате разни хора, разни буболечки и растения. Има какво да учите. Те са все написани книги. Я вижте учените колко книги са написали за звездите. С какви телескопи те ги гледат. После, по Земята се движат тренове, параходи, фабриките работят.

Вие казвате: “Това не ми е потребно, онова не ми е потребно.” Кое е потребно сега? Любовта е потребна. Тя е изгубената дума! Трябва да произнасяте думата “любов”. Ако можете да произнесете както трябва думата “любов”, бедният ще забогатее, болният ще оздравее, слабият ще стане силен, невежият ще стане учен. Не изведнъж, постепенно ще се променят те. Постепенно ще стане в човека в такъв случай една промяна.

Вземете онова желязното колело, което се върти бързо. Турите на колелото едно дебело дърво, 100-годишно, и дървото се прерязва от зъбците на колелото. Но като минава това колело, знаете ли каква топлина се образува! Защо секат тези дървета? Те ти казват: “Ако ти растеш само на дебелина, така ще те режат!” Ако растеш като дървото и разбираш

живота като това дърво, така ще те режат. Ти виждаш някой каменар, че чука камъка. И казваш: “Какво трошиш този камък?” Предметно учение е това. Ако ти си като камък, чуъкът ще играе отгоре ти. Тогава питаме: “Защо Господ създаде света такъв?” Не, защо ние така го разбираме. А после: “Какво трябва да правим?”

Аз слушам да казват: “Дотегна ми да обичам тези хора!” Аз разбирам другояче. Да допуснем, че гадая с восък. Който дойде да му гадая, тогава трябва да ми донесе малко восък. Аз ще го претопя и ще излея восъка в един леген с чиста вода. И каквото ще се врачува, ще се извади от написаното. По някой път този восък трябва да се излее наново, когато дойде втори път при мене. Врачуването е само за един момент. В този дадения момент каквото се е врачувало, то е. Но като дойдеш на следната седмица, наново трябва да излее восък.

Ти като станеш сутринта, от твоего разположение и от твоята мисъл в този момент е определено какво ще правите през деня. И днес от вашия восък е определено какво ще правите. Аз ще ви кажа какво ще правите. Всички ще си отваряте устата, няма да остане нито един, който да не направи така. И всеки ще прави движения с ръката си към устата си. И после, всеки от вас ще мига с очите си. После, всеки ще бара ушите си и ще ги търка.

Ти си вдигаш, да кажем, ръката. Вдигнеш си дясната ръка – живееш за себе си. Лявата си ръка вдигаш – живееш за баща си и за майка си. Туряш двете ръце отпред, като на молитва – живееш за Бога, за ближните си и за себе си. Като събереш двете ръце като на молитва, това означава, че отиваш при Бога с топло сърце и светъл ум.

Господ обича грешните хора. Той има защо да обича грешника, понеже той е заледен. Бог се стреми към студено. Той може да го проникне и да го разтопи. И като го разтопи, ще го накара да се движи. Господ се стреми към грешните души, за да ги повдигне. Замръзнали са. Той казва: “Тези деца кой ги е оставил да замръзнат?” И като станат, те благодарят, че като са били замръзнали, сега почват да живеят. Бог казва: “Обърнете се към Мене и ще ви помогна.”

И онези, които противодействуват – нисшите същества – знаят този закон и казват: “Господ няма да ви слуша вас. Не Му се молете.” А пък щом не Му се молите, щом си недоволен, ти си оставащ в същото положение. Боли те кракът и не викаш Господ да ти помогне. Роптаеш и казваш: “Мене ли намери тази болест да ме измъчва!”

Всички мъчения стават от студ, от омраза вътре. Българската дума “мразя” от какво произтича? Трябва да се достави сега тази топлина. (*Учителят си изважда цигулката.*) Всяко нещо трябва да се прави с любов в света. Всички неща, които нямат любов, нямат звук, нямат топлина. По някой път правите опити, когато имате разположение, но не по сегашния камертон. Няколко камертона има с различни строежи. Те са хубави. Но опитай се да вземеш основният тон *до*. И след като го вземеш, провери на някой орган и виж какво е различието. Понеже, ако сте топли, ще вземете правилно; а пък, ако сте студени, не може да вземете правилно.

Щом човек е безверник, той е студен. Щом е песимист, той е студен. Щом е в закона на безлюбието, той е студен. На степени е студът. А пък щом се подобрява животът, и това е на степени. Когато имаш вяра, имаш топлина. Светлината и топлината вървят заедно. С топлината върви животът. При топлината усещаш една вътрешна радост. В този извор, който тече, има топлина. Ако нямаше топлина, той не можеше да тече, но понеже има топлина, той тече. В светлината има топлина. Понеже, ако нямаше, тя не щеше да дойде при вас. Ако нямаше в живота топлина, той не би дошъл при вас. В една мисъл има топлина, понеже ако нямаше топлина, тая мисъл не би дошла при вас.

Някой път ръцете ви са студени, нали? Турете си ръката си на сърцето си или на китката на ръката, гето бие пулсът и вижте колко ви е пулсът на минута. Прочети. Сърцето ти трябва да има 75 удари на минута. 7 плюс 5 колко прави? 12. 75 е естественият пулс. Някой път може да има по-бързо биене. Има един космичен закон, ритмичен закон, който кара сърцето на всички хора да бие еднакво. Но някой път има търкане, намалява се пулсът.

Ако ние сме в хармония с този космичен закон, всички

сърца ще бият еднакво. И ако в любовта вървим добре, тогава сърцето ще тупа като песен. Няма по-хубава песен от песента на сърцето! Щом сърцето хубаво бие, ти не го чувствуваш. Щом го чувствуваш, търкане има; то не е хубаво биене.

Та казвам: Турете ръката си на сърцето и се молете Господ да му даде топлина. Топлина трябва да имате всички. Като има топлина, всичко ще протече добре. Две сестри дойдоха при мене и ме попитаха кои са изгубените думи. Мога да ви кажа кои са изгубените думи. Любовта е изгубената дума. Когато изпъдиха Адама за неговото непослушание, той изгуби тези думи. И като ги изгуби, не може да ги признае. Чрез непослушанието те изгубиха думата “любов”.

Сега има любов, в която се образува много пепел. Казваш: “Аз го обичах и после го намразих.” Щом го намразих, то не е любов. Ти щом обичаш едного повече от друг, то не е любов. Любовта не се мени. Любовта към всички хора, които са излезли от Бога, е еднаква. Тя е като въздуха, като светлината. Само че умният човек ще вземе една призма и ще образува цветовете. Така той ще разбере светлината в нейните особени проявления.

Трябва да разбирате любовта в нейното вътрешно проявление. Вие усещате само тази топлина, която е в тази печка.

*(Учителят пее следните думи.)*

Добре захваща – зле свършва.

Зле захваща – добре свършва.

Вие започвате хубаво, казвате: “Бог е Любов.” Но после казвате: “Няма да я бъде, ще се мре.” И се представяш, и си представяш, че ще влезеш в черната земя. Но тази черната земя е вътре. Ти си сега в Земята. Ти си в затвора, от който искаш да се освободиш. Ти имаш вериги, бука□ и не можеш да излезеш. Има и стражари. Искаш малко да се поразходиш из онзи свят, но не те пуцат. Вечерно време, ако искаш, можеш да излезеш и после пак те турят в затвора. Та, сега, вечерно време като излезеш, ще се разходиш. И ще бъдеш честен да се върнеш в затвора. Трябва да си излежиш в затво-

ра. И благодари: ако този затвор, в който живеем, е толкова хубав, какъв ще бъде свободният живот като излезем от затвора! Един ден, като живеем на Земята свободно, като имаме организирано духовно тяло, какво ще бъде? Сега ни е страх. Войникът върви, но трябва да има отзад очи: може да мине генерал, полковник, майор, той не може да каже: “Аз не видях.” Войникът трябва да бъде всевидещ. Той трябва да има очи отпред и отзад.

И вие, като войници, трябва да гледате навсякъде. Войникът козирува. Много хубаво е това движение. Войникът казва на генерала: “Господин генерал, аз започнах да живея така, както Господ е създал света. Аз почнах да мисля вече. И с ръката си почнах да прилагам. Каквото Господ е казал, ще го направя.” И генералът казва: “И аз почвам да мисля. Сега да се върнеш и да направиш това и това.” Войникът казва: “Слушам, господин генерал!” Русите казваха: “Слушам, Ваше Високочеловечество!” Хубав е този поздрав.

Сега пък ние тук казваме така. (*Учителят вдига дясната ръка нагоре с дланта навън.*) С това казваш: “Ние сме отворена книга.” Какво е написано на книгата? (*Учителят вдига ръката хлабаво, апатично.*) Това не е поздрав. Ще се изправиш, ще вдигнеш ръката си хубаво; и той ще си вдигне ръката така. И с това ще кажеш: “Започнах да живея както Бог иска.” И онзи ще каже така. Какво е казал този или онзи, не важи, но Бог каквото е казал, ще изпълня.

И на гимнастика, гледам, някои много хлабаво си вдигат ръцете. Така не се прави гимнастика. При гимнастиката ти трябва да направиш един контакт. Трябва да опънеш мускулите си, за да има контакт. Ако ръцете ти са в хлабаво състояние или краката ти, в такова състояние нищо няма да придобиеш. За да вземеш нещо, трябва да опнеш ръцете си. Ще направиш един контакт. И в същото време ще мислиш, за да почне Бог да действа в тебе.

Ти се радвай, че каквото правиш, го правиш за Господа. Бог те гледа. Някой път казваш: “Стар човек, сега ще отида да играя на гимнастика!” Че стар човек като вземе цигара или вино, или тояга, това по-достойно ли е? Казваш: “Сега ще правя детински работи!” Казано е: “Ако не станете като



малките деца...”

Всички ще се упражнявате. Да хвърлите своите бради, своите косми. Вие сте дегизирани. Щом те срещне един човек с бяла коса, той не иска неговата глава да е бяла. Тогава белият цвят не е на място. Щом срещнеш един човек с черна коса и не харесваш тази коса, то и този цвят не е такъв какъвто трябва. Цветът, който обичаш, това е на мястото си. Защо не обичат белия цвят? На бялата пръст какво ще сееш? Ти казваш: “Побеляхме, остаряхме. Отидоха тези младини. Как ядохме тогава! А пък сега не можем да ядем.” И той съжалева. Не, като му побелее главата, това показва, че той трябва да стане учен и музикант, и милосърден; умен трябва да бъде и справедлив; трябва да бъде доволен, всички хубави качества трябва да има.

Не мислете, че вие като обичате в живота, вие губите. Човек, който обича, върши Волята Божия. Човек, който не обича, не върши Волята Божия. Това е закон. Не съжалвайте, че обичате. Вие някой път критикувате, че хората обичат. Казват: “Той се захласна.” Но захласването не е любов. Ти си се захласнал – това значи един предмет си го донесъл много близо до очите си и не можеш да виждаш друго. Това е захласване.

Ти, като ядеш, бързаш да си дояждаш и мислиш, че не ще можеш да ядеш втори път. Това е захласване. Не бързай да си дояждаш. Като ядеш, тури мисълта си на работа. И благодари на Бога, че ти е дал с какво да подкрепиш живота си. И благодари на Бога, че след яденето колко други работи ще ти дойдат. Благодари на Бога, че ядеш, че дишаш, че мислиш. Като благодариш за яденето, в естествено положение ще бъде стомашната ти система; като благодариш на Него, в естествено положение ще бъде дихателната система; като благодариш за мисленето, в естествено положение ще ти бъде мозъкът ти и умът ти. Като не благодариш на Бога за яденето, ще се разстрои стомахът ти; като не благодариш за дишането, ще се разстроят гробовете ти; като не благодариш за мисленето, ще отслабне нервната ти система.

Като станеш сутринта, и болен да си, пак да благодариш на Бога. Да благодариш на Бога, че болестта ти е поносима.

Че, Господ те изпитва колко можеш да търпиш. Тук имаме един приятел, чиято ръка е силна и като хване някого за ръцете за ръкуване, образува се скърцане. Казваш: “Много ме стисна!” Как трябва да се ръкува човек? Благодарете, че този човек ви е стиснал ръката.

Аз се чудя на хората, на мислите им. Забелязал съм колко са подозрителни някои хора. Седиш сериозен, с една сериозност, която е приятна. Свиеш си веждите и който те гледа, се интересува да знае защо си сериозен, с какво е зает умът ти. Ако станеш весел, дойде усмивката върху лицето ти, той се радва и не знае какво означава това, какво искаш да кажеш с усмивката. Хвърлиш поглед някой път и погледнеш някой път с по-голяма топлина и то се стъписва и не знае какво искаш да кажеш. Хубав е погледът с топлината. А ти му даваш такава тълкувание, което го няма.

Питам: Ако един вълк би дошъл до една овца и ако тя имаше 1000 градуса топлина, той би ли я ял? Вълкът е по-топъл от овцата. Той има по-голяма топлина, а пък овцата е по-студена. И затова той я изяжда, за да □ даде топлина. Овцата има по-голям студ и по-малка топлина от вълка. Вижте с какъв кожух е облечена тя. Студ има. А вълкът няма такава рунтава козина. Вълкът е на топло, на лято е. И като намери този стар дядо овцата с кожата, казва: “Какво си с този кожух. Вече е дошло Царството Божие на Земята – новият живот. Аз като те изям, ще ти дойде топлина. Аз съм дошъл да реформирам тези овци, които носят такива дебели кожуси.”

Сега ще попитате вие: “Това вярно ли е?” Това са мои изводи. Аз намирам, че вълкът има по-голяма топлина и затова яде овцата. Ако овцата е толкова топла, колкото вълка, той няма да я яде, няма да я бутне. Като стане болна, в овцата се развива топлина и вълкът не я яде. Болната овца има температура. Вълкът я бутне и казва: “Тя е като нас, с температура.” И я остави.

И вие страдате по единствената причина, че сте студени. Станете топли и няма да имате страдания. Щом сърцето е студено, страда. Щом умът е студен, страда, човек става нев-растенник. Щом умът стане светъл, неврастенцията изчезва.

Щом сърцето става топло, болестите изчезват. Аз ви навеждам сега на мисълта: права мисъл ви трябва сега! Не какво мислят хората. Бог изисква ние правилно да мислим, понеже ние сме слуги, за да извършим Неговата работа на Земята. Ние трябва да градим правилно нещата. Ако ти градиш къща за Господа, добре правиш. Ако ореш ниви за Господа, добре правиш. Каквото правиш за Господа, добре правиш. Но щом го правиш за себе си, ти си на кривия път. Всичко, каквото правим, аз не съм против това, но всичко, каквото правим, трябва да го правим за Слава Божия.

Погрешката на един брат не седи в това, че той обича, но в това, че туй, което обича, той иска да го обсеби за себе си. Погрешката му е там. Ако аз говоря за себе си, погрешката е там; но ако говоря заради Господа, добре е. Ако вие ме слушате заради Господа, вие сте на правата страна; но ако ме слушате само за да добиете нещо, вие сте на кривата страна. Любовта е правият път за придобиване на всички Божии блага. Ти, ако искаш да станеш певец, тури любовта. Любовта ще те направи певец, учен човек, богат човек, красив човек. Вложи любовта и няма да бъдеш лишен от никакви блага. Това трябва да го опитате всички. Това още е теория.

*(Учителят пее следното:)*

Искам аз да бъда,  
искам аз да бъда  
млад, млад, млад.  
Млад аз искам да бъда.  
Млад да бъда, да бъда.  
Млад искам да бъда.

Предметно учение е това. Песента зависи от мисълта. Щом имаш нормална топлина, ти ще пееш хубаво. Последните думи на песента изпях силно: исках да произведа ефект. Аз го правя за някои от вас, понеже някои не слушате, че като кажа силно, да слушате.

Аз искам да бъда млад.  
Млад искам да бъда.

Млад, млад, млад.  
Младост, която не остарява.  
Младост, която не знае  
що е старост, старост.  
Стани млад. Не роптай.

*(Това Учителят пя.)*

*(Пак Учителят пее.)*

Здрав, здрав, здрав  
аз искам да бъда.  
Да съм здрав, да съм здрав,  
здрав всеки ден пред Бога!  
Тогаз ще бъда юнак!  
Здрав да бъда, здрав да бъда,  
здрав, здрав, здрав,  
здрав да бъда.

Вие се смеете, защото не сте здрави. Вие сте весели, когато споменат здравето, понеже то е хубаво. Като станете сутринта, направете такова упражнение, освободете се, освободени бъдете. После, като дойдем до подробности, има си ред правила. То е друг въпрос. Да дойдете до естественото положение. И тогаз другите постижения са лесни.

Най-първо, трябва да имате основен капитал. Вярвайте, че основният капитал е вътре във вас. Някои в пеенето имат един талант, друг – 5 таланта или 6 таланта. Опасността е в единия талант. Работете да направите единия талант на два, двата – на 3 и прочее – да ги увеличавате. И 4-тях да направите на 5 таланта. И се поощрявайте с пеенето. Ако една стара сестра я извадим на сцената и почне да пее, ще кажат някои: “Тя ли се намери!” Нищо не значи. Ние искаме сега старите сестри да почнат да пеят. *(Учителят пее.)*

Старите сестри да пеят,  
старите сестри да пеят,  
да пеят и да припяват.  
На сцената добре да пеят.  
Старите сестри на сцената да пеят.  
Да пеят, да не се срамуват.

Младите да погражавате.  
На старите пример да дават  
как се пее, как се пее.

Вие може да пеете още по-хубаво. (*Учителят пее.*)

Добри ние да станем,  
добри ние да станем.  
Победата да вземем,  
топлина да придобием,  
топлина да придобием –  
топлината на живота,  
що радост носи  
на всички в живота,  
топлината, която носи радост  
за всички в живота.  
Там няма пъшкане,  
там няма страдание,  
там няма главоболие.  
Няма главоболие, няма ританица.

Онзи, който има топлина, не рита. Всеки рита само  
когато се разтопява.

(*Учителят пее “Махар Бену Аба” до края. Всички пяха с  
Него. Изпя се и “В мрак, тъмнота е бил живота наш.”*.)  
Втори път да има 10 кандидати, които да изпеят “Махар  
Бену Аба”. 12 начина има, по които може да се изпее “Махар  
Бену”. Ти можеш да изпееш “Махар Бену” при известни усло-  
вия, когато имаш напрежение. После, можеш да преминеш  
в движение и това да изразиш в песента. После, при пеенето  
трябва да се мисли. Да участвува мисълта. После, трябва да  
вложиш известна топлина. Да вложиш благородство, спра-  
ведливост, красота, практическо приложение. И Божестве-  
ната разумност. Това има връзка с петтия пръста на ръката:  
показалеца, средния пръст, безименния, малкия и палеца.  
Че, това е акт Божествен! И като пеете, да си доволен, че  
пееш.

Двама души се бият – ти ще почнеш да пееш “Махар  
Бену”. Да кажеш: “Ако биеш, да биеш на свят.” Че онзи да

ми благодари после. Ти си капелмайстор. Колко начина има на биене? Кой ви е най-симпатичен начин да биете? Като биеш, да ти е приятно. И като удариш, и този, когото си ударил, да му е приятно, и тебе да ти е приятно. Един мъж ми разправяше. Той казал на жена си: “Ти какво си ходила да говориш нещо заради мене?” Тя казала: “Ти какво си ходил да слушаш какво съм говорила аз?” И той ми разправя: “Стана ми приятно и почнах да мисля. Намерих, че тя, каквото е говорила, не е права. Разбрах, че и моето не е право.” И в него се явява едно съзнание. Той разправя: “Аз □ казах, че тя ме е похвалила, но не ме е похвалила както трябва.” Тя му казала: “Ти си слушал хората. Ти от мене не си ме слушал. Ти хората ли ще слушаш!”

Казвам: Каквото говорят хората, не ходете да слушате. С каквато мярка мерите, ще ви измерят. Бог не иска да причиняваме ненужни страдания. Един баща иска да бие жена си. Той има син, 20-годишен. Син му го хваща за двете ръце и казва: “Не ти позволявам да биеш майка ми в мое присъствие. Това е унижение за тебе!” Стиска му ръцете. “Ако е за сила, и аз имам сила. И аз мога да бия. Но казвам ти, че това, което правиш, не е хубаво.” Бащата казал: “Прав е син ми.” Синът казал: “Не ти позволявам. Едно време майка ми плачеше и аз плачех, но сега няма да плача.” Хвани го за ръцете и му кажи, че не прави добре. Ако видите, че някой е направил нещо, вие какво правите?

Наскоро дойде една сестра и ми се оплака. Не е хубаво, но ще ви кажа един пример. Това стана, за да ви го приведа. Тя ми каза: “Учителю, една богаташка ми взе от чантата 10 лева. Стана ми мъчно от това.” Казах □: “Тя е търсила мене, пък е намерила тебе. Вземи тези 10 лева. По погрешка е взела от тебе. Няма да считаш сега, че тя ти е взела 10-тия лева. Тези пари тя ги е намерила и ги донесе на мене. И аз ги давам.” Така ще се образува връзка между тях. Вие искате да знаете сега коя е тази богаташка.

Един от видните американски проповедници един ден отива пред огледалото и се заблудил, и не помислил, че вижда себе си в огледалото. И казал: “Ти, големият грешник, трябва да се покаеш и трябва да вършиш Волята Божия.” Той мисли,

че в огледалото е някой друг. В другите си ти. Всичките погрешки и всичките добродетели са наши. Поправи на този приятел неговата погрешка. Поправи своята погрешка в него, понеже в твоето присъствие става. Когато някой направи погрешка, поправете тази погрешка; ако някой направи добро, приежете доброто, зарадвайте се с него заедно. Аз доколкото съм виждал, има добри постъпки.

Аз да ви приведа пример за добра постъпка. Доктор Миркович го считаха за много голям скъперник. На мен ми прави едно хубаво впечатление една негова постъпка. Един млад, който бил чиновник в една община, методистите в Русе го обръщат, той се заинтересувал от методизма и баптистите го убедили да се кръсти. Уволняват го от общината. Той е излязъл от методистката църква като станал баптист. След като го уволнили, пасторът му казал: “Ние не можем да те издържаме.” Той писал едно писмо до доктор Миркович така: “Откак приех новото учение в баптистката църква, уволниха ме. Мога ли да дойда при вас?” Той дойде съвсем окъсан. Аз нищо не казвам. Вечерта докторът си сие от своите грехи и му даде. Прати го на баня. Извади и му даде риза, помогна му и му каза: “Ще се оправя. Духовете ще оправят всичко, стига да ги слушаеш.” И след това доктор Миркович каза, че трябва да му се създаде работа. Докторът му гарантира при един книжар, от който той взе книги, за да ги продава. И не се върна вече. Казах на доктора: “Къде отиде той?” Той каза: “Влюбил се, намерил една млада мома.” Аз казах: “Няма нищо.” Докторът каза: “Духовете ще оправят тази работа.” Той ме попита: “Как стана тая работа?” Казах му: “Той не си е досвършил работата. Онова, което е видял от вас, той отиде да го прилага. И като го приложи, ще се върне при нас. Той отиде да продава книги. Печалбата ще дойде.”

Когато беше дошъл този, докторът отиде и си купи нови грехи и даде своите си. Дрехите му бяха хубави. Той се носеше изяцно. Казах на евангелистите: “Кой от вас може да си съблече грехите като доктор Миркович и да ги даде?” Малцина от евангелистите има, които могат да направят това.

Свали си грехите много демократично, като че неговият син се върна от странство. Той беше нежен. Докторът каза за този момък: “Той не разбира още какво му говорят духовете. Той е мил, но не му говорят още духовете.”

Като ни се отвори сърцето за Божията Любов, има работата изобилна, преизобилна.

*“Добрата молитва”*

Да гобием Божията топлина.

Да бие сърцето ни право.

*6.42 ч сутринта*

*(На поляната направихме упражненията.)*

*XIX година (1939□1940)*

*10-а школна лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 6 декември 1939 г.,  
София □ Изгрев.*



## ЕДИН ОПИТ

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Небето облачно. Времето  
тихо и студено.)*

*“Отче наш”  
“Духът Божи”*

Пишете върху темата: “Малкото, което не ни достига”.  
В природата някой път липсват превозни средства. Когато слизат душите, понеже тръгват с колесницата на светлината, като слязат в по-гъстата материя, там слизат от тези колесници и трябва да вземат други превозни средства. И когато се качват нагоре, пак е същото – своите превозни средства трябва да оставят настрана. Като дойдеш до брега на морето, ще оставиш своите превозни средства и ще се качиш на парахода. Сега вие всички сте заети с въпроса да си уредите работата. Един американец, като отишъл в Аляска, дето имало много лед, направил си палат от лед. Той му струвал доста скъпо. Но през лятото палатът му се стопил, развалил се е. Но бил доволен, че през зимата имал палат, в който да живее. Та, сега всички хора на Земята строят по един палат от лед. И хората наричат това блянове.

Сега, ако ви попитат вие с какво започнахте вашия живот, коя беше основната мисъл, с която се пробуди съзнанието ви, какво бихте казали? – “Забравили сме.” Ето тука един блян. Един поет пише така (*Учителят чете един лист.*): “Велика бе мисълта на душата, която бе поела да изходи необятната вселена, що Бог бе изградил. Мина тя безбройни слънчеви светове с многобройни планети и се спря, като дойде при нашето Слънце, на нашата Земя.” Какво е искал да каже поетът? Това е един блян. Душата е искала да дойде, да слезе, а пък вие имате обратно желание – вие искате да се качите нагоре. Вие с каква колесница ще отидете на онзи

свят? Понеже ще бъдете много леки, не се изисква много. Надали ще тежите един грам. Така щото, няма да бъде мъчно.

Първото изкуство е човек да бъде доволен. При всички недоволства да бъде доволен. Да бъдеш доволен при всички доволства е лесно, всеки го знае, но да бъдеш доволен в недоволството си, това е гениално. Там се изисква знание. Сега, от какво сте вие недоволни например и от какво сте доволни? Има една поговорка: Мохамед не могъл да се качи много, като тръгнал за небето, едвам стигнал до първото небе и не могъл да стигне по-горе, понеже се закачила една игла на палтото му. И това го спряло. Една много малка игла се закачила за дрехата му. До първото небе стигнал. Тежал вече. Не могъл да се качи нагоре. Второто, третото небе останали без да ги посети.

Не зная, но вие имате не по една, но по 10 игли. Вие имате една мисъл – тя е като игла. Мисъл на недоволство, че не ви достига нещо. Някои, например, нямате достатъчно възлища или дърва. Или на някои от вас юрганите ви не са дебелички. Или пък яденето ви не е така пищно. Това са все задачи. Най-големите богатства се крият във вашите недоволства. Най-големите богатства са там. Това, в което вие сте недоволни, там е вашето богатство. Една каса, пълна със злато. Ти нищо не виждаш от нея, но ако отвориш, какви богатства има в нея! Недоволството в света е опасно. Там човек и [с] живота си може да плати. Един английски банкерин, като влязъл в подземията да види своите богатства, по една непредвидливост оставил ключа на вратата отвън, не взел ключа със себе си, и като се затворила вратата сама, там си умрял вътре. И писал така: “Ако имаше някой да ми даде едно парче хляб, щях да му дам половината от богатството си.” Умира, но цялото богатство не дава, а само половината. Свидно му е да го даде.

Често някои питат: “Къде е Господ?” Ти като питаш още, в питането е Господ вътре. Той те запитва: “Къде си ти сега?” Че ако едно дете с вързани очи го запитат: “Къде е майка ти?”, тези ръце, които го държат, са майчините ръце. Това, на което се държиш, това, за което мислиш, това, което

желаеш, в това желание и в тази мисъл е Бог. Ти сега Го търсиш извън себе си. Но извън себе си, това е безграничното. Всяко нещо, което се постига, е ограничено. Постигнатите неща носят нещастие за човека. Искате да бъдете добри. Че, ако го постигнете, ще станете нещастни. Искате да бъдете богати. Ако го постигнете, ще станете нещастни. Щастие то седи в непостигнатите работи. Това, което се постига, носи нещастие. В непостигнатото – в него е щастието на човека.

В какво седи хубостта на водата? Не седи в капката вода, но в необятното, в множеството на капките седи силата на водата. Та, сега, първото нещо: всички имат по едно недоволство. Сега аз искам всеки един от вас да ми даде по едно от своите недоволства. Напишете ми ги на книга и ми ги дайте. И аз ще направя един музей от тях – но едно недоволство, най-съществено, което най те безпокои. Защото някои недоволства има във вас, които не са измътени, в зародиш са. Аз говоря за едно вече от измътените недоволства, първото измътено недоволство.

Казвам: Сега трябва да се започне Новото в живота. Вие сте недоволни, понеже имате една мярка, с която да мерите нещата. Някои сте недоволни, понеже няма кого да обичате. И няма кой да ви обича. Недоволен е онзи, който иска да язди кон, а няма кон да язди. А пък като се качи на коня, недоволен е, че конят е халашек, че не може да върви както трябва, едва крета.

Сега, да кажем, че този кон е вашият ум. Ако се качиш на вашия ум, ако той не може да върви както трябва, вие сте недоволен. Но трябва да го подхранвате. Та казвам: Всеки един от вас трябва да развие своя ум. Знаете ли как се развива човешкият ум? Най-първо ще мислиш, че всяко нещо си има своя причина. И всяка причина си има своето последствие. И че всяко последствие дава или радост, или скръб. Но вашата скръб е скръб заради вас. И вашата радост е радост заради вас. Вашата радост не може да бъде радост на другите. И скръбта ви не може да бъде скръб на другите. Това е едно психологическо схващане. Вземете учениците в училището. Най-първо учениците не са доволни от единицата, от двой-

ката. Като му турят тройка, минава му недоволството. При четворката се понасърчи, при петорката – още повече, а пък като му турят б при шестобалната система, счита се, че той е един от способните ученици. Но някой път се случва, че ученици с единица и двойка в училище свършват в живота повече работа, отколкото тези с шесторки. Тези с шесторките са онези селянки, които са облечени хубаво и играят много хубаво на хорото, но щом се оженят, въкъщи работата не върви. А пък някоя мома е по-скромно облечена, но въкъщи върви работата.

Все трябва да се прави превод. Например вие сте се хванали на хорото, но не знаете защо. Животът е едно хоро. Хващаш се за него и после не можеш да се пуснеш вече. Аз съм гледал българите: като се хванат за хорото, за коланите, момата иска да се пусне, но момъкът не я пуца. Цялото хоро като се спре, тогава ще се пуснат, но докато играят всички, не можеш да се пуснеш. Преведете това: хорото, това е животът. Играта, това е една работа, която трябва да се свърши. Само да тропнеш два-три пъти на хорото, само с това не става. Значи трябва да има известни постижения.

Ето, запример, какво наричам постижение. Вие имате задачи за разрешаване. Имате едно недоволство. Трябва да го обработите. По какъв начин трябва да смените вашето недоволство. Някой път имате меланхолия, едно чувство на скръб, едно страдание. Някой път е неопределено, а някой път е много определено. Как ще го смените? Например вие често се мъчите и казвате: “Еди-кой си не ме обича.” В какво седи обичта според вас? Как чувствувате, че някой ви обича?

Вие трябва да започнете от тези, конкретните идеи. Ако имате къща и се нуждаете от светлина, колкото прозорецът е по-малък, толкова и недоволството ви е по-голямо; и колкото прозорецът става по-голям, толкова и недоволството ви е по-малко. Като влезе в една стая, колкото по-малка е стаята, толкова повече сте недоволни. Колкото стаята е по-малко затоплена, толкова сте по-недоволни. Но ако се затопли стаята, недоволството ви се намалява. Но ако се затопли извънредно много, пак ще бъдете недоволни. Вие казвате: “Тази работа ще се оправи в бъдеще.” Но бъдещето е опасна

работа. Като дойде бъдещето, ти казваш: “Хайде, по-късно, като се осигуря, като се пенсионирам, тогава ще почнем да живеем за Бога.” Ти ако чакаш да се пенсионираш, то отиде! Или казваш: “Нека да поостареем малко.” Ти ако чакаш да остарееш, то отиде! Никога не отлагай! Това, което е минало, в него вие имате само една опитност. Това, което вие за бъдеще очаквате, то събужда във вас само една надежда, а пък онова, което в настояще вие реализирате, то е важното.

В еврейски език настояще няма. Евреите имат едно минало и бъдеще. Те считат, че всяко нещо, което ти направиш, то е вече минало. Ние имаме настояще, разполагаме с настоящето. Затова те говорят само за миналото и за бъдещето, а за настоящето много малко говорят. Ние говорим за настоящето. Много хубаво е това. Този преходен пункт – настоящето, съдържа много малко време; то е Божественото. Бог използва най-малкото време. Милиони векове са заминунали и милиони векове идат. А пък настоящето време е много малък момент и даже не може да се определи.

Първото нещо е: когато дойде недоволството, създайте си една мисъл. Направете вашето недоволство обективно. Турете го въвн от себе си. Вземете простото недоволство на един ученик. Той е недоволен, че учителят му е поставил 3 и роптае. Той роптае някой път и намира, че учителят е несправедлив, и не го оценил. А пък някой път роптае, че няма условия да учи добре. А пък някой път роптае, че има в него някои погрешки, но той не знае как да се справи с това недоволство в себе си. Недоволството се ражда всякога, когато стане раздвояване между ума и сърцето. Когато умът и сърцето действуват заедно, недоволство не може да се роди; тогава и болест не може да се яви, и сиромашията не може да се яви. Тогава всичките неща текат по един естествен път. Всякога недоволството произтича от раздвояването на ума и от раздвояването на човешкото сърце; тогава и волята се раздвоява.

Питам: “Къде е Господ?” Един учител говори на учениците си – в това, което говори, там е Господ. Той ги учи как е създадена вселената. Бог говори чрез него и казва на учени-

ците: “Обърнали ли сте внимание на Слънцето? И ако разбирате езика на светлината, вие от всички ваши недоволства може да изкарате най-големи богатства. Ти си хилав, нямаш здраве. Ти не познаваш светлината. Дръж червения лъч на светлината и веднага ще станеш здрав. Само че, като се хванеш за червения лъч, гръж го хубаво. Ще кажеш: “Как да го хвана?” Дръж в съзнанието си червения лъч. Когато вие се обезсърчите, всичко става тъмно във вас. Когато изчезнат всички цветове от ума ви, вие се намирате в едно песимистично настроение. Най-скромното проявление е червеният цвят.

Има не само една гама на светлината. Има 3 гама на светлината. И може всеки един да направи един опит поне с първата гама на светлината. Вие седнете и се абстрахирайте от всички впечатления, които имате. Ти седиш и мислиш, че си женен. Изхвърли това от ума си. Мислиш, че имаш деца. Изхвърли това из ума си. Гледаш деца, говеда, мухи, круши, камъни и прочее – изхвърли всичко това из ума си. Да остане само идеята за Бога! Да няма нищо, което да те смущава. Концентрирай се и веднага ще забележиш, че нещо ще почне да потъмнява. Външният свят ще стане неприятен. Ще видиш, че е тъмно. И че няма никакъв смисъл в живота. И ще усещаш едно вътрешно недоволство. И ще се повдигнеш по-нагоре. При това повдигане ще минеш една тъмна зона, много мрачна и няма да се уплашиш. И нагоре ще видиш червената светлина, не както е тука, на Земята, но друга. И ще почне един нов свят да се образува около тебе. И ще видиш духовния свят. Там хората другояче живеят. Ще видиш, че там всички лица са усмихнати. И няма да те гледат и да мигат, няма да им бъде обърнат погледът надолу, но нагоре ще гледат. И ще казват: “Можем ли да направим нещо на Вас, някоя услуга? Всичко можем да направим заради Вас.”

Сега във вас се заражда мисълта: “Това вярно ли е? Можем ли да го направим?” Които могат да го направят, за тях е вярно, а пък които не могат да го направят, за тях не е вярно. Мен ми разправяше една госпожа. Като дошла от Швеция, един ден имала опитност, подобна на горната, и се

уплашила. И казва: “Моментално ослепях. Уплаших се и почнах да се моля. И току изведнъж една светлина проблесна в мене. Дойдох в съзнанието си. Като се завърнах в моето обикновено съзнание, констатирах, че пак виждам. Но втори път не пожелах да имам тази опитност.” Всички вие се плашите от тая тъмната зона. Когато дойде скръбта, вие сте в тази тъмната зона. И като че всичко е свършено, като че потъвате. И много хора, като минават през тази, тъмната зона, умират преждевременно от страх.

Човек, който е влязъл в Божествения път, трябва да контролира страха си. Този страх е от Бога. Той носи разумност. Той трябва да носи само един страх: да не обиди Любовта. Това е страхът, Божественият страх. А пък всички други страхове, които имате, с кошовете ги изнесете навън. Сега, някой път вас ви е страх да не би да изгубите добрия живот, който имате, да не би да се огрешите. Че, коя жена, като меси брашно, няма да се огреша? Коя жена, като пере дрехите, няма да се огреша? Кой лекар, като лекува болни, няма да се огреша? Кой [е] този търговец, който, като продава, няма да се огреша? Навсякъде животът на Земята е такъв, че накъдето и да се завъртиш, ще се огреша. Защото огрешаването, това е едно понятие в схващанията.

Причината на грехопадането беше много малка, едно малко непослушание. Господ каза: “Няма да ядете от това дърво.” Някой може да каже: “Какво има, че е куснал малко, че изял една ябълка?” Не зная дали е изял цяла една ябълка. И за една ябълка 8000 години да не ти простят прегрешенията! Не само едната ябълка, но като почнат да ядат от това дърво, те престанали да ядат от всички райски дървета. И яли само от това дърво.

Вие всички не сте престанали да ядете само от това дърво. Че, това недоволство е плод на това дърво. Ти си недоволен от жена си – ти си ял от плода. Ти си недоволен от яденето – ял си от плода. Недоволен си от живота си, от своя ум, от сърцето си – това е познание на добро и зло. И Бог казва: “Понеже Адам яде преждевременно и не разбира законите на доброто и злото, да не би сега да яде от дървото на живота. Защото тогава мъчно се поправя. Да го изпъдим вън, за да

разбере.”

Вземете сега хората. Те питат: “Ти вярваш ли в Бога?” Това е една човешка идея. Вярата ви към Бога се отличава в следното: ти в Бога като вярваш, никога няма да останеш разочарован в нищо. Няма да имаш никакво разочарование. Вие се разочаровате по следната причина. Бог казва: “Еднкога ще бъде това.” Но времето, за което говори Бог, се различава от нашето време. Бог казва: “утре”, а пък ние гледаме по нашия час. И ако закъснее една минута, ние считаме, че не е станало навреме. В Божествения свят, преди да станат работите, ти ще заспиш. И ако не заспиш, то не е от Бога. И после, като се събудиш, ще видиш, че Божественото, което ще ти се даде, е при тебе. Но ще заспиш по-рано и като се събудиш, ще го видиш.

Аз съм привеждал този пример. Когато Моисей отивал към Синайската планина, минал покрай един овчар. Този овчар заколил едно агне, опекъл го и казал: “Господ ще ми дойде на гости. Днес ще ми дойде.” Моисей му казал: “Господ агнета не яде. Такива глупости не прави. Иди да си пасеш овцете.” Станало тъжно на този овчар. Като отишъл Моисей горе на планината, той видял, че Господ е недоволен от него. Господ му казал: “Иди кажи на овчаря, че ще му уда на гости.” Моисей слязъл и казал на овчаря: “Криви ми са били понятията. Пригответи се, Бог ще те посети.” И Моисей се скрил на едно място, за да види как ще дойде Господ. Овчарят пригответил трапезата и заспал. И Моисей видял, че един огнен лъч слязъл отгоре и изпоял всичко. И всичко това изгоряло. И тогаз Моисей е разбрал как Бог посетил овчаря. След един час овчарят се събудил и казал: “Дойде Господ!” И се зарадвал. Овчарят разбрал и Моисей разбрал. Моисей разбрал колко е криво неговото понятие, но овчарят не е разбрал по кой начин дошъл Господ. Той мислил, че Господ дошъл, както хората идват на гости.

Та, важното е, когато заспите, тогаз да имате реализиране. Каквото желаете, като го пожелаете, не мислете върху него дълго време. Оставете го за известно време. Някой път хората казват: “Тази работа няма да я бъде.” Но тогаз става. Ти посеи житото в земята и тогаз го остави. Кажи му: “Аз



те посях, ще страдаш. Аз няма да взема участие в твоето страдание. Ти сам ще си ги носиш.”

Не искайте хората да носят вашите страдания, понеже няма да имате никаква опитност. След като израснете из земята (земята значи условията), то хората ще дойдат, като дадете плод. Ако искате хората да влязат във вашето положение, вие трябва да имате плод. Иначе, ако нямате плод и те дойдат, вие ще се намерите в трудно положение.

Мнозина от вас разказват своята опитност. Например, ако вие разправяте, че сте ходили на онзи свят, гругият ще каже: “Мръднала е гъската му.” Онзи, който има очи, не трябва да разправя на слепия за светлината. Онзи свят е отзад. Това, което виждаш отпред, е физическият свят, а пък духовният свят е отзад, т.е. духовният свят е това, което не виждаш. И ако можеш да виждаш и отзад, ти си в духовния свят. Сега, представете си цял един кръг. Сега виждаме само половината кръг.

Веднъж се събрали много хора и разисквали за научни работи, философски работи. Един светия им казал: “Аз не зная тези философии.” Но той взел камък и го стиснал. И отдолу излязла вода, а отгоре огън. Отдолу потекло вода, та който е жаден, да пие. А пък отгоре се явил огън, та комуто е студено, да се топли. Та, ти като хванеш камъка, и ако излезе отгоре огън и отдолу вода, тогава разбираш работата. А пък ти философствуваш и нито огън излиза, нито водата. Тогава не разбираш нещата.

Снощи една сестра чела едно стихотворение, в което казала: “Човек вечно ще живее, който има любов.” Ако аз можах да обикна всички, вие ще ме видите, ще ме виждате. А ако вие ме обичате, аз ще ви видя. Но ако не се обичаме, няма да се виждаме. Когато някой каже, че ще живее дълъг живот, той трябва да знае закона, че любовта продължава живота. Когато човек приеме любовта, нещата стават видими и невидими. Когато човек почва да изгубва любовта, той умира. Хората умират, като изгубят любовта си. Тогава не ги интересува това и онова. Жена му не го интересува, децата му не го интересуват, хората не го интересуват и най-после казва: “Дали има Господ или няма?” И ще свършива

всичко и той умира. Някой казва: “Да си поживея тук, на Земята.” Че, животът – това е в любовта. Ако ти нямаш любов, ще можеш [ли] да разбереш живота? При любовта животът на Земята има смисъл.

Сега това наследство, което имате, ще ви го вземат. Вие трябва да спечелите нещо ново. Защото това, което ви е дадено, ще ви го вземат. Вий трябва да си създадете едно ваше тяло. Това тяло, което имате, ще ви се вземе. Ще ви изпъдят от тази къща. Христос казва: “Ако не се родите изново”. Да се родите изново значи да създадете ваше тяло. Иначе ще дойде дяволът, понеже той има вложени много акции във вашето тяло. И ще секвестрира. Той ще каже: “Хайде навън!” Умирането е секвестър. Докато ти обичаш една къща, твоята любов държи къщата, но ако ти престанеш да я обичаш, къщата ще се разруши. Сцеплението на тялото ни зависи от любовта, която ние имаме. Клетките и всичките органи, които имаме, любовта ги държи. Тя е силата.

При най-големите бури ти не трябва да се разклащаш. Ти трябва да имаш уважение и почитание към Бога. Бог е имал доверие към тебе и ти е пратил отличен ум, сърце и тяло. А ти седиш като голям мърморко. Като слуга си недоволен, като мъж си недоволен, като жена си недоволен, като дете си недоволен, като цар си недоволен. И царете са недоволни. Не мислете, че царете са доволни. Не са доволни. Разправяше ми една сестра в Търново. Отива при една голяма богаташка. Тази сестра ми казва: “Като я гледам хубаво облечена: с копринени дрехи, с копринени чорапи, с хубави обувци, казах си: “Блазе □! Тя има къща, има всичко.” Аз почнах да се окайвам пред нея. Тя ме погледна и каза: “Мога ли да ти кажа нещо?” И почна да се оплаква. И като почна тя да се оплаква, аз видях, че съм десет пъти по-щастлива от нея.” И си каза: “Няма щастливи хора на Земята.”

Та, доволството седи в любовта. Трябва да вярваш в това, което не виждаш, но да го чувствуваш в съзнанието си. Ти бъди доволен от онова, което имаш. Направи един малък опит. Седиш някой път и ти е студено на ръцете. Ако ти повярваш в Бога и помислиш, веднага ще ти се стоплят ръцете. Та, първото нещо е: трябва да се окуражавате. Един

свещеник ми разправяше една своя опитност, един български свещеник: “Бях нещастен в живота си. Всичко имах, но все бях нещастен, че не ми върви. Един ден, като дойде едно недоволство в мене, аз си казах: “Какво си страдал още ти! Ти не си страдал още. Ти не си видял още нищо.” И тогава почна да ми става по-приятно.” И той разказва: “Като ме заболи кракът малко, казвам си: “Това е нищо! Хората какви болести имат. Това е една изрчка!”

Така всеки един от вас може да има известни постижения. Например на някого от вас паметта му е слаба. Паметта му е слаба, понеже не се е упражнявал. Когато в човек чувствата и мислите почват да се раздвояват, паметта става слаба. Ти почваш да се безпокоиш дали хората те обичат или не. Вярвай, че Бог те обича. Ако не беше те обичал Той, не щеше да те прати тук. И си кажи: “Понеже Бог ме обича, я аз да покажа любовта си към Него.” И започни да Го обичаш с ума си, сърцето си, душата си и силата си. И тогава целият свят ще вземе друг изглед за тебе. Ти от слаб ще станеш силен. И невъзможностите, сред които се намиращ, ще вземат веднага друг обрат.

Индуците често правят опити. Турят една семка, портокалена или друга, в едно малко гърне пръст. И турят ръката си отгоре и концентрират мисълта си. След като концентрира индусът мисълта си, този факир, след един два часа това гърво ще израсте. Това е един неестествен ред. Нещата могат да станат и по-бързо. Но понеже растенията обикновено растат бавно, това показва степенята на нашето съзнание. Ние сме дошли до тази степен на бавните процеси. Но нещата могат да станат и по-бързо. Едно време параходите пътуваха в океана и никои не ги знаеше къде са. А пък днес, когато един параход потъне, други параходи идват на помощ. Едно време потъваха без помощ.

Вие се намирате в трудно положение и не предавате мисълта си към Бога да ви помогне. Вие излизате сутринта и не се молите. Вие тогаз минавате за силен човек. И небето не взема грижа заради вас. Един американец разправя за една своя опитност. Той отива на лов в Америка. Гледа насреща си един лъв, който ще се хвърли. Майка му му каза:

“Имаш една кутия кибрит в джоба си: драсни една клечка!” Той запалва една клечка, хвърля я в тревата, тя се запалила и лъвът избягал. Майка му постоянно мислила, че той може да се намери в една опасност и се молила за него. Та, трябва да има някой, който да мисли за тебе. В Писанието казва: “Постоянно се молете в себе си.”

Та, постоянно гръжте връзка с Невидимия свят. Не с тревога, но гръжте съзнанието си във връзка с тая закономерност, която урежда работите. Законът е: Този, когото ти обичаш, той се грижи за тебе. И ти като ги обичаш, и ти се грижиш за тях. Ако ти мислиш за някого, и той мисли за тебе. Този е основният закон. И ако ти чувствуваш разположение към някого, и той ще почувствува разположение. Това е в Невидимия свят. В Невидимия свят, за да срещнеш някого, трябва да го обичаш. Щом го обичаш, той ще се яви. И ако го обичаш, ще го видиш. И ако те обича, ще те види. И ако тук, на Земята, се виждаме без да се обичаме, там е всичката мъчнотия.

Сега тия работи, за които ви говоря, са непроверени. Ти казваш: “Време се изисква. Сега пари трябва.” Ако ви дам един милион в злато, може ли да го носите? Ако е в злато и сребро. Вие не можете да носите богатството. Богатството тежи върху ума на човека. И не може да го носите. И много хора, като заминават, изгубват смисъла на живота – богатството почва да тежи върху тях. Те изгубват равновесието си при богатството. Той почва да уповава на своето богатство и щом почва да уповава на своето богатство, това събужда лошо настроение у другите хора. Ти като станеш богат, хората не те обичат вече. Богатия хората почват да не го обичат.

На вас не ви трябва такова богатство. Трябва ви Божествената банка. Трябва да имаш една тояжка. Трябва ти пари, една звонкова монета ви трябва. Чукни с тояжката и ще гоиде монетата в джоба ви. После ще си вървиш. И пак тропнеш с тояжката – и пак друга монета в джоба ви. Колцина вярвате в това? Ако направите този опит сега и всички тропнете с тояжката, на колцина от вас в джоба ви ще има после по една звонкова монета? Доста трудна задача е това. Трябва

да заспите всички. И онези, които ще дойдат да ви помогнат, те ще ви приспят. И ще ви турят една златна монета в джоба ви и тогава ще ви събудят. И ще видите монетата.

Слънчевата светлина идва от разстояние 92 милиона мили. Тази светлина я изпраща някой до вас. Вие сте живи същества и някои същества от Слънцето ви обичат и ви изпращат тая светлина. Ти минаваш край някое цвете, сегнеш, обръщаш внимание на него и казваш: “Колко хубаво е това цвете!” Това цвете е за тебе. Минаваш покрай един извор и обръщаш внимание на тази вода, която извира. В гадения случай тя е за тебе. Пий от тая вода. Ще дойде друга вода, тя е за друг. За всеки, който дойде, все нова вода идва. Изворът е същият, но водата не е същата. И светлината, която изпраща Слънцето, е специфична за тебе. Бог ти изпраща специфична светлина, специфичен въздух, специфична вода. Някои казват: “Друг е дишал този въздух и аз дишам.” Ти никога не можеш да дишаш същия въздух, който другите са дишали.

Та, най-първо, ще вярвате в тази любов, която съгражда живота. Аз ви говоря често за подмладяване. Аз наричам млад човек онзи, който не се съмнява. Човек, който се съмнява, е стар. Човек, който се е обезверил, е стар. Някои казват: “Нашето време мина. Ние остаряхме вече. На младото поколение е да работи.” Не. Ти си стар, но не си работил за Господа. Какво си работил? Ти си тогаз остарял, без да си работил. Като отидете в онзи свят, за какво ще ви приемат? Като отидете при райската градина, ще ви кажат да изпеете по една песен. На вас ще кажат да изпеете следната песен:

Малко гете бях,  
Едно на майка послушно,  
На майка едно послушно.

Как ще изпеете тази песен при райските врата? На вас ви се вижда лесна работа това, нали? Изисква се едно обнадеждане. В новите хора се изисква една нова надежда, нова вяра и нова любов. Да виждаме, че във всички противоречия вътре е скрита любовта. И че тази любов не сме я разбрали.

Мъчна работа е това. Да виждаш един човек, който ви прави пакост и да мислиш, че това е за добро! Ще ви дам един пример, който се е случил в турско време, мисля, че в Русе. Турците карат един български комита. Един българин искал да му даде писмо. Приближава се до комитата и му казва: “Ти си бил онзи комита, който не се подчинява!” И почва да го удря и да го мушка, и като го мушка, туря в пояса му едно писмо. И стражарят казва: “Право, право, той заслужава още повече.” Понякога заслужава да те бият и да ти турят писмото. Питам: Този българин, на когото турели писмото, недоволен ли беше? Той чете и много се радвал, че го мушкали в корема. Иначе не щеше да гоиде писмото. По някой път при големите мушкания турят някое хубаво писмо.

Ние сме в една държава. Има един, който управлява на Земята – не поправя, но екзекутира. Трябва да го изненадаме. Но хитрина трябва.

И най-после, имайте едно друго схващане: Душата не е нещо, което може да се хване. Та казвам: Във всичките неща имайте сега новото схващане. Имайте една непоколебима вяра в Божествения Промисъл. Ще възпитавах ума си. То е мъчна работа. Не е лесно нещо. То лесно се казва. Аз съм привеждал този пример. У англичаните има една дума: “опюлънс”\*. В Америка се развива законът на опюлънс. Този закон гласи, че каквото мисли, става. Един влязъл в това общество и според тяхното вярвание, си определил една сума. Турил си той на ума да има 10□000 долари. И турил си в ума в еди-кой си месец парите да ги има, отдето и да гоиде. Това направил в Ню Йорк. Но дошъл месецът и денят, и парите не дошли. Разсърдил се той, взел билет и отива на запад, в западните щати. Там идва една буря, той се търкулнал, блъска го една зреда и той пада в безсъзнание. Кракът му се счупва и като идва на себе си, вижда до себе си един чек от 10□000 долара.

Та казвам: Като искаш насила нещо, ще гоиде, но и кракът ще иде. Хубаво, сега да допуснем, че аз съм богат и каквото ви казвам, мога да го направя за вас. Но вие няма да имате тази вяра. Аз мога да направя за вас един опит. Мога

да ви обеща и да кажа, че в понеделник ще имате по един

---

\* опулънс (англ.) – изобилие, богатство.  
чек от по 1000 лева. Мога да ви направя. Колко души сте?  
200 души по 1000 лева правят 200 000 лева. Пари ли са това?  
Книжни пари! Но не знаеш откъде ще дойдат. Да дойде  
оттам, отдето трябва да дойде.

Най-първо, не вярвай в книжни пари, а в звонкови пари.  
Този закон ще го приложим не само за пари. Този закон ще  
го приложим за повдигане на нашия ум, на нашето сърце,  
на нашата воля и на нашето тяло. И най-после, ще дойде  
въпрос за богатство, за грехи, за моти и пари. То да бъде  
последното. Но най-първо ще бъде за ума, да придобием по-  
голяма светлина, топлина и сила.

Хубаво, сега направете един опит. Слушайте, всички вие  
тук, концентрирайте си ума. Направете един опит. Аз ви поз-  
волявам. Вземете един билет от лотарията, но всички. Взе-  
мете един билет и ще видим какво ще спечелите. Направете  
го. Можете да го вземете сега, за тегленето в новата година.  
Който мисли, че е глупава работа, да не взема участие. Но  
онези, които искат да направят проверка, да вземат участие.  
Може да ви се падне нещо и може да не ви се падне. Дали е  
сполучлив опитът или не, все се получава нещо. Вземете  
един билет. Печалбата ще бъде обща. Кой от вас ще вземе  
билета? Всички ще вземете участие в билета. Всеки ще плати  
по малко. Всички ще дадете по 50 стотинки. 200 души по 50  
стотинки правят 100 лева. Сега ще видим дали напразно ще  
отидат 50-тях стотинки. Ако сме изгубили 50 стотинки, нищо  
не е. Кого ще изберете да купи билет? Слушайте: билета  
следобед няма да го вземете. Ще го вземете към 10 часа  
преди обяд, до 12 часа. Кажете ми сега, ще спечелите ли  
или няма да спечелите? Концентрирайте се в себе си и вижте.  
Турете в себе си мисълта и вижте. И не туряйте отрицателна  
мисъл, че няма да спечелите. Гледайте да схванете дали ще  
спечелите или не.

Тепърва има да се работи! Всички трябва в духовния  
свят да вземете участие в работата. И казвам: Божествените  
работи стават с много малко труд. Аз съм правил опит.

Някой казва: “Болен съм.” Казвам му: “Не ми разправяй. Върви си, ще оздравееш.” Онзи казва: “Чакай да ти разправя.” – “Не, върви си, ще оздравееш.” И онзи казва: “Оздравях!” И пита: “Как оздравях?” Та, му казвам: “Върви си, ще оздравееш”, нищо повече! А пък като дойде [друг] някой, постъпвам другояче. Казвам му: “6 месеца ще правиш това и това, ще правиш разтривки на слабините си сутринта, краката си ще измиваш, лук ще ядеш варен и след 6 месеца ще имаш една малка придобивка.” Той пита: “Защо на мен не кажеш изведнъж да оздравея?” “На тебе не казвам. Нямаш кредит. Ти трябва да си изработиш нещо.” И в Невидимия свят не можеш да работиш винаги. Някои хора идват и като кажеш нещо, става. И някой път сам се учудваш как е станало. Силният човек вдига товара си лесно, а пък слабият търси да му помагат отпук-отптам.

Непременно трябва да засилвате вярата. Трябва да развивате тези центрове горе на главата си. Колкото тия центрове са по-силно развити, толкова Божествената сила действа по-мощно. Ако вие се съедините тук всички, може да вземете един милион от лотарията, но всички трябва да концентрирате ума си. Може да вземете и някоя по-голяма лотария за 5–10 милиона.

Може да се помага в много направления. Ако хората бяха употребили Божествените закони, едно общество може да се поправи. При възпитанието на децата ти трябва да имаш вяра, трябва да вярваш в хората и да ги обичаш, и да им желаеш доброто. Но те да не знаят това. Тайно на един човек можеш да му помогнеш по-добре, отколкото явно. И като помагаш на онзи, когото обичаш, той да не знае това. Когато садиш орехи, да не знаят децата къде си садил.

Та, новият начин е: Вършете всичко с любов и тая любов да бъде непоколебима. И вярата ви, и надеждата ви да бъдат мощни и силни. И тогава всичко става.

### *“Добрата молитва”*

Та, сега, вземете един билет само за опит. Ако билетът ви не спечели, елате при мене и аз ще ви платя за билета. Не



иска да губите. А пък ако спечелите, наполовина ще делим. Кажете кой номер да вземем? Мога да ви кажа кой номер, но вие си изберете един номер. Сега направете един опит да видим колко вяра имате. Пак ще спечелите нещо. Все таки, ако вие не спечелите, друг ще спечели.

*6.32 ч сутринта*

*(На поляната направихме упражненията си.)*

*XIX година (1939□1940)  
11-а школна лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 13 декември 1939 г.,  
София □ Изгрев.*

## ДАЙТЕ СВОБОДА !

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Лека мъгла. Небето покрито.)*

*“Отче наш”*

*“В начало бе Словото”*

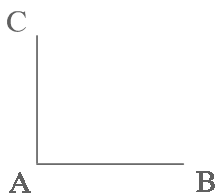
Кое е онова, което ви не достига? Може нещата да не достигат. Трябва ли да достига човек нещата? Кое трябва да достигне? Понятието “достигане”, “постижение” отчасти ги разбираме. Ние се радваме на това, което сме постигнали. И като го изгуби, после скърби заради него. Най-първо трябва да се разбират основните неща. Трябва да разбира човек закона на своята глава, основните закони, по които главата е построена; основните закони, по които са построени гробове, стомахът.

Нам не е важна канализация, през който водата минава през клонеца. Всички страдаме от своите канализации. Защото в канализациите се набират много утайки, нечистотии. И човек си има канализации. Ние често страдаме от тях. Нашата нервна система е една канализация. Симпатичната нервна система е друга канализация, но която вие даже не подозирате. Вие седите и искате да бъдете щастливи, здрави, умни, богати, силни. Всичко това, което желаете, е на мястото си. Лошото седи в това, че това, което искаме, не го искаме навреме: или го искаме преждевременно, или пък след като се мине време. Там е всичката погрешка.

Човек вече трябва да гледа трезвено на работите, да ги разбира просто и ясно. Всички онези неща, които стават в света, са неразбраните. Неразбраните работи смуцават.

Едни от вас сте мъже, а пък други сте жени. Мъжете се смуцават от жените и жените от мъжете. Защо? Неразбрана работа е това. Мъжете и жените се смуцават от децата. И това е неразбрана работа. Учителите се смуцават от учени-

ците, а пък учениците от учителите. Учителите се безпокоят, че не ги разбират учениците. Много учители има, които не разбират учениците; и ученици има, които не разбират учителите. Никой ученик не е роден математик. За него математиката е отвличена работа и той не я разбира. А пък учителят се безпокои, че ученикът не разбира. Ти искаш да бъдеш щастлив и не знаеш защо искаш да бъдеш щастлив. Или искаш да бъдеш богат, но не знаеш защо искаш да бъдеш богат. Материалното богатство трябва да се предшества от редица други положения. Та, изведнъж не можеш да бъдеш материално богат. Или изведнъж не можеш да бъдеш набожен. Някой иска да бъде набожен, религиозен. Ти в този живот не може да бъдеш религиозен, набожен. Ако искаш сега, то е изгубена работа! Ако сега искаш да бъдеш набожен, ти си закъснял, пресрочил си. Нали някой пресрочва даждията. Или искаш сега да бъдеш учен – пресрочил си, ако сега искаш. Трябва да носиш нещата със себе си.



Допуснете, че тука имате един център. Проявява се някоя дейност. Центърът е точката  $A$ , а пък  $AB$  представлява известна сила, която излиза от този център.  $AC$  е друга сила, която излиза от същия център. Но тия две сили се различават. Например вашите мисли се различават. Като сте били деца, мислили сте едно. И сега всички не мислите еднакво, понеже вашата възраст не е еднаква. Всеки час, всеки ден носи една нова мисъл на хората. Ако се намираш между религиозни, ти ставаш религиозен, но религиозността не произтича от тебе. Ти си като желязото, което се магнетизира и става магнит. Намираш се между учени и ставаш учен; намираш се между музиканти и ставаш музикант. Но после, като ги оставиш, не ставаш музикант.

Ти си религиозен истински, когато си религиозен при всички условия и не изгубваш религиозността. А пък ако станеш нещо и после го изгубиш, то не е твое. Същественото е, че вие имате един ум, който трябва да мисли, едно сърце, което трябва да чувствава, и една воля, която трябва да

изпълнява нещата.

Пита някой: “Какво трябва да се прави?” Не е лесно да се отговори. Да вземем думата “правда”. Вие казвате: “Трябва да има правда в света.” Кое е правото сега? Правото на вълка не е правото на овцата. И правото на овцата не е правото на тревата. Правото на водата не е право на въздуха и правото на въздуха не е право на светлината. Правото на светлината не е право на тъмнината. Кое е правото сега? Вашето право е ваше право. То не обгръща всички. За днес има някои неща, които са наложени на вас. Искате едни работи. Искате и учен да сте, и религиозен да сте, какъвто и да сте, има една работа, наложена на вас: тя е, че трябва да ядете. Вие може да сте свършили 4 факултета и животът ще ви накара да ядете. И ще ядете така, както малки деца ядат, по същия начин. 4 факултета сте свършили и седнеш, и си кривиш устата, както правят малките деца. Учените хора ядат и си мислят за своите научни изобретения; детето яде и си мисли за своите играчки. И двамата, като ядат, яденето от устата отива на същото място.

Питам: Тази работа, която извършваме – яденето, за кого е? Когато пчелите събират мед от цветята, за кого е този мед? Той е колективен. Нито една пчела не събира мед за себе си. Всяка пчела, каквото вземе от цветята, го туря в килийките. И другите пчели събират там. Колко пчели може да има в един кошер? Най-малко 30 хиляди пчели трябва да има един хубав кошер. Едно общество от 30 000 същества.

Има кошери от 40 000, 50–60 000 пчели. И всички те имат само една царица и я слушат. Докато тя е в кошера, всички я слушат. Но не ѝ правят почест, не ѝ се кланят, но тази царица върши най-голямата работа. В 24 часа снася 2000 яйчица, учени яйца. Знаете ли каква работа е това? 2000 яйца за 24 часа! Пчеларите разправят това, като че ли това е в реда на нещата. Но човек трябва да стане пчелна царица, за да знае какво ѝ коства, за да ги снесе. И понеже тя върши една работа, която другите не могат да свършат, всички я уважават и тя вдъхновява работниците; въодушевява и бръмбарите – търтеите. Много лошо име са турили на търтеите. Думата “бръмбар” донякъде е добра – значи бръмчи. Но

думата “търтей” не е толкова добра. А пък те са музиканти! Те са аристократическото общество в кошера. Първокласни барони, графове, князе, които сеят и само излизат да инспектират. Излизат с бръмчение, обикалят и пак назад. Инспектират само. Когато годините станат гладни, работниците изпъждат бръмбарите навън, не ги пуцат, не им дават да ядат. Това е вече едно неестествено положение. Щом един кошер изпъжда князете си, положението на кошера не е хубаво. Не се радвайте на един кошер, който изпъжда своите графове и барони.

Та казвам: Ако ти в себе си почваш да изпъждаш хубавото навън, тогава положението не е хубаво. Бръмбарите са онеправдани, а пък и те вършат една работа, която пчеларите даже не подозират. Здравословното състояние на кошера зависи от бръмбарите. Работата на царицата зависи от бръмбарите. Бръмбарите като си заминат, осакатяват се работите. Пчелите си имат известни капани да ги хващат и да ги избиват.

Та казвам: Ако вие изучавате един кошер, историята му: преди колко хиляди години пчелите се научиха как да се организират и живеят? Доста учени са тези пчели. Пчелите знаят каква храна да дадат на една личинка, за да се развие царица от нея. Една личинка, за да стане царица, трябва да се храни със специална храна. И един работник, за да стане работник, и то способен работник, трябва да се храни още като личинка със специална храна. И тези личинки, които ще станат на бръмбари, се хранят със специална храна. Работниците, царицата и бръмбарите са направени чрез специална храна.

Сега по аналогия казвам: Една дадена мисъл произтича от известна клетка. За да развиеш известни мисли, чувства, постъпки, добродетели, трябва да се хранят клетките със специфична храна. Клетките на мисълта ще храниш със специална храна; и клетките на чувствата трябва да се хранят със специфична храна; и клетките на човешките постъпки трябва да се хранят със специфична храна. Всичкото сега в избора на тази храна. И тогава ние можем да използваме

външните условия.

Най-първо, трябва да изучавате себе си, да имате едно вътрешно разположение. Може да имаш едно разположение, което зависи от хората. То се мени. Имаш едно разположение, което зависи от времето. Например вие много пъти сте разположени, понеже времето е разположено и много пъти сте неразположени, понеже времето не е разположено. Щом времето стане мрачно, и вие сте мрачни; и щом времето стане светло, и вие сте светли. Щом дойде пролетта – април, май, всички започват – и птички, и хора – гугуцат си. Един цял месец всички си гугуцат. Тогава в природата има едно любовно течение. И всички, като влязат в това течение, и млади, и стари, се подмладяват. Като минат тия месеци, всичко дойде пак до обикновеното състояние. Къде седи човешката разумност? Лятно време е много добре – топло е отвън, но зимно време, когато отвън е 25 градуса студ, как сте? Когато е топло, сте добре. А при студа? Сега няма 25 градуса студ, но 10 градуса. Тогава ще трябва да знаеш как да отопляваш своята стая.

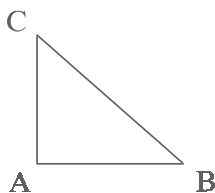
Някои имат прекомерно големи желания. В турско време един турски паша посетил едно село във Вигинско, или в Дели-Орманско, и останал много доволен от селяните. Те му дали много добър прием и той, в знак на признателност, им подарил един слон. След 5–6 години селяните обеднели, като хранили слона. И се чудили какво да го правят. А пък не могат да го продадат, не могат и да го оставят и да умре. Пашата среща един жител от селото и го пита: “Доволни ли сте от слона?” Селянинът отговорил: “Много сме доволни! Откак дойде, всичко ни тръгна наред.” Пашата казал: “Да ви изпратя още един!” Та, като чули селяните, че още един слон иде, някои почнали да бягат от селото.

Та казвам: Този пример пояснява, че в човек има такива желания, които приличат на слон! За един слон трябва да се вземат 75 килограма ориз на ден. Понеже оризът се продава 16 лева килограма, то 75 килограма ориз струват 1200 лева на ден. Почтена заплата на един слон. Селяните не знаели как да употребяват слона. Ако беше в Индия, щяха да го турят на работа.

Ако не впрегнем ума си на работа, този ум ще ни създаде мъчнотии. И ако не впрегнем сърцето си на работа – също така. Не разбирайте думата “впрегнем” в отрицателен смисъл. Ако не знаем как да се отнасяме с ума си и със сърцето си, ще имаме противоречия. Ние нямаме обхода към ума си, към сърцето си и към волята си и вследствие на това сме в едно противоречие.

Най-първо, един ученик трябва да има обхода към ума си, понеже това е една дар, дадена от Бога. Без ум човек няма да има това положение, което сега заема.

Ти имаш една мъчнотия – тази мъчнотия ще я разрешиш с ума си. И каквито мъчнотии имате в света, вие ще ги разрешите с ума си. Има правила, по които мъчнотиите могат да се разрешават.



Представете си, че  $AB$  е умът, а  $AC$  е сърцето;  $CB$ , това е човешката воля. Ти не можеш да имаш една правилно развита воля, ако в тебе умът и сърцето не действат нормално – тогава волята не може да се прояви нормално. По какво се отличава умният човек? На умния човек, като му дадете едно житено зърно, той може да изкара от него всичкото си щастие. Ако пък дадете на един човек, който не мисли, едно житено зърно, той ще го хвърли и ще каже: “Мене житено зърно не ми трябва. Дайте ми пари, ниви, къщи, сила.” Всички хора искат сила в света. Но силата на човека иде отнякъде. Да допуснем, че вие живеете в едно общество. И ако не знаете как да говорите, най-първо всичките ви съседи ще бъдат неразположени към вас. Вие може да бъдете ученик в някое училище – и ако не знаете как да употребите вашия ум, всички ученици ще бъдат спрямо вас неразположени. Но ако знаете как да употребите ума си, всички съкласници ще бъдат разположени добре към вас. Аз съм виждал следното: един ученик разбрал математиката, а пък другите не разбирали. И той ги събира и им обяснява. Когато те не са разбрали задачата, която учителят им е дал, той ще им я разправи.

И всички тогаз имат в неговото лице едно спомагателно средство.

Вашият ум трябва да повика сърцето и да почне да му разправя. Сърцето е, което не разбира работите. И всички хора в света се спъват от амбициите на сърцето. Сърцето изисква нещата наготово да му се дадат. Ние искаме да живеем охолно, да нямаме никакви страдания. И съвременните народи създават своето нещастие, като искат да забогатеят, да станат силни, да уредят работите си. И създават войните, които сега съществуват. Те са създадени на икономическа почва. Това не е резултат от сегашния живот. Този рег е откак светът вече съществува. От своето неразбиране хората са дошли до сегашното противоречие.

И ние, като не разбираме какво е нашето предназначение, ние сме в стълкновение със себе си и с окръжаващите. Някой път дойде в нас безверието и казваме, че светът [не] е направен така, както трябва. Ние казваме, че светът не е създаден така, както ние мислим. Това е много право, че светът не е създаден, както аз мисля. Аз ли трябва да пресъздам света, както аз мисля? Или аз трябва да пресъздам себе си така, както е създаден светът?

Ние трябва да пресъздадем себе си! “Пресъздаване” значи да се научим да мислим. Знаете ли колко е мъчно човек да се научи да мисли? Най-първо, човек, за да се научи да мисли, той трябва да е спокоен. Ти не можеш да мислиш, ако не си спокоен. Трябва да си съвършено спокоен. Трябва да се намериш в един свят на закони и да си спокоен. Ако не си спокоен, не можеш да мислиш. Ако се тревожиш, не можеш да мислиш. Ти ще мислиш, но с тази мисъл нищо не се постига.

И знаете ли, че много пъти ние сами си създаваме своето нещастие? Вземете един човек, който е спокоен, обмисля трезво работите. Той пише писмо и дават му това, за което пише. Друг пише писмо и не му дават. Защото той, като е писал, вложил е безпокойството си в писмото си. И като го четат другите, и те се безпокоят, хвърлят писмото и не му дават което иска. Първият е писал писмото, бил е спокоен. Тогава и тези, които го четат, са спокойни. И взимат благо-



приятно решение за него. Ако учителят не тури добра бележка на ученика, ученикът мисли, че учителят е несправедлив. Мислите ли, че по този начин ученикът ще получи шесторка? Имаше един математик, Белчев, във Варненската гимназия. Той казваше на учениците си: “Аз турям 6 само на себе си. А на учениците – по-долни бележки. 6 – само на учителя, а пък на вас, като ви туря 3, 4 или 5, вие благодарете, а пък ако искате 6, като станете като мене учители, тогава може да имате 6 !”

Питам сега: След като получи един ученик 6, какво ще постигне? Какво ще направите с 5-орката и 6-орката? Петорките може да ги направите на сърп да жънат. А пък 6-тях може да го направите на топка. 6-те означава, че ти си земеделец, който сее жито, а пък 5-те означава това, което е узряло, да го пожънеш. Значи учителят като тури 5, иска да каже: “Онова, което съм посял, ще го пожънеш.” Да учиш, това значи да жънеш. Знанието, което е турено от миналото поколение, трябва да го пожънем. А пък от знанието, което ние ще предадем на бъдещото поколение, те ще се ползват.

Онова знание, което не може да ни ползува в дадения случай, е безпредметно. Ти трябва да имаш една светла мисъл в ума си. А пък тази светла мисъл се [крепи] върху две основни неща: върху твоята надежда и вяра. Те са две основни неща. Вярата ще ти даде светлина на ума, а надеждата ще ти даде топлина. След това има и други неща, които ще дойдат, други качества, които ще се явят. Като дойде тази светлина, ще ти дойдат реди способности да наблюдаваш. Най-първо ще изучаваши формите на предметите, тяхната големина, тежест, цвят; после – в какъв ред са турени. Те са елементарни работи, които трябва да изучаваши.

Ти искаш нещо да постигнеш в света. Трябва да знаеш какво значи “постигане”. Ако си роден като певец, това е една музикална способност, която се намира в съседство с математиката. И си помагат. Ти не можеш да бъдеш музикант, ако не си математик. И не можеш да бъдеш математик, ако не си музикант. Те са способности, които си помагат. Всяка една способност помага на някоя друга. Някои искат да бъдат говорители. За да бъдеш говорител, трябва да е

развит центърът, който е под очите. Ако човешките [орбити] не са изпъкнали и онази част под очите не е развита, ти не можеш да бъдеш оратор, говорител. Това е една способност. Хармонично трябва да говориш. И трябва да знаеш какво да говориш. Бог е вложил доста способности в нас и доста чувства, от които можеш да се ползуваш. И ако ти не ги развиеш, не можеш да постигнеш своите желания.

Та казвам: За да постигнеш едно желание, ти трябва най-първо да бъдеш вътрешно абсолютно спокоен, да има нещо, на което да се основаваш. Отвън ще има нещо, което ще те разколебава. Вътрешната природа не е спокойна. И на това отношение човек трябва да се нагоди на окръжаващата среда. Нали вашето състояние постоянно се мени. Вие трябва да спазвате тия състояния, но да бъдете спокойни. Но ако ти се безпокоиш много, това показва, че нямаш равновесие. Равновесие трябва да се добие. Не е лошото, че ти се безпокоиш. У децата, когато прохождат, има най-първо една неувереност. То стане и падне, стане и падне, плаче, пак стане и ходи, докато най-после с това усилие детето добие самоувереност, че може да ходи.

То е цяло изкуство да може да ходи човек прав. И зависи как ходиш, за да имаш успех в живота. Ако ти ходиш и биеш петите си като войник, ти войник можеш да станеш, но учен човек не можеш да станеш. В ходенето трябва да туриш най-първо стремежа да събудиш първо пръстите си, после огънатата страна на стъпалото и най-после петата. Петата означава волята, то е резултат. Най-после ще дойде волята. Най-първо пръстите – умът, после вдлъбнатата, средна част на стъпалото – сърцето и най-после петите – волята. Тя е най-накрая. Това трябва да е вътре в ума ти. Като искаш да ходиш, ти трябва да проектираш ума си, че трябва да ходиш правилно. Най-първо ще стъпиш на пръстите си, после – на средната част на стъпалото и най-после – на петата. И в сърцето си трябва да имаш това желание.

Ти вечерно време, като спиш, трябва да знаеш как да си поставиш ръцете. Децата, като се раждат, раждат се със свити ръце. Като че ще хванат света и ще го завладеят. А

пък като умират, си разтварят ръцете. Ако не знаеш как да свиеш ръцете си, умът ти, сърцето ти и волята ти не действуват правилно. И следователно работите ти няма да вървят добре. Ще вървят, но ще куцат. Ако искаш да имаш характера на един гений, светия, на един добре възпитан човек, ти трябва да си вдигнеш така ръцете, че като ги вдигнеш, да ти е приятно. Има оратори, които като говорят, не знаят къде да си турят ръцете. Турят ги отзад. Вчера видях една сестра, че си турила ръцете отзад. Казах си: “Няма да □ върви.” Турците, които управляваха българите, си туряха ръцете отзад и казвах: “На този народ няма да му върви.” Не си туряйте ръцете отзад. Ти си вързан тогава, не мислиш.

Та, станете господари. Когато вземете четка в ръцете си, да можете да рисувате. Като вземете перо, да може да пишете. По някой път има цяла магия във вашата ръка. Ако има буря някой път и си дигнеш ръката нагоре, бурята ще престане. Но трябва разбиране! Вие си вдигате някой път ръцете нагоре към Бога, но защо? Ако аз се моля, ще кажа: “Господи, аз искам да бъда благороден! (*Учителят посочва показалеца.*) Господи, да бъда справедлив! (*Средния пръст.*) Господи, да обичам хубавото! (*Безименния пръст.*) Да зная как да се обхождам с хората! (*Малкия пръст.*) Господи, да зная да имам правилно отношение към Тебе!” (*Палеца.*) И като събера двете ръце на едно място, ще кажа: “Господи, да ме благословиш!”

Може да те благослови да станеш поет, музикант, готвач. Готварството, то е цяла наука. Вижте как цветята приготвяват нещата; вижте как пчелите приготвяват храната – природата ги учи как да готвят. Всичко в природата си има своето място. После, вие имате очи. Гледайте красивите работи! Гледам краката на някого, който ходи, криви си краката. Защо си криви краката? В един човек не гледай неговите недостатъци, а хубавите работи в него. Всеки човек, който ходи, има хубави черти. Намерете във всеки човек хубавата поза. Всеки човек има една хубава поза. И като я намерите, почерпете поука. Не изучавайте недъзите на хората, понеже това е патология. Лекарите постоянно изучават болезнените

признаци, но това не е човекът. Та казвам сега: Всинца сте станали лекари. И казвате: “Този човек има един недостатък. Този е нетърпелив.” Какво му трябва? Търпение, търпение му трябва. Турете частицата “не” настрана. “Не достига му търпение.” Как ще го достигне? Той да се научи да взема последното място. Който е нетърпелив, никога да не взема първото място. Така ще се научи на търпение.

Една майка гала един съвет на своята гъщеря. Последната обичала много да се кара вкъщи. Като се оженила гъщерята, майка □ каза: “Когато ти говорят в къщата, където отиваш, ти да преглъщаш.” И когато □ казвали нещо, тя преглъщала. Какво се постигнало с това? Постигнало се туй – тя почнала да търпи. А по-рано била много нетърпелива. Тази енергия трябва да се изразходи някъде. И като се научила да преглъща, тя си седяла спокойно. Щом научите това, и вие ще си седите спокойно.

Ще ви приведа един пример. Имало един Юнак американец, който вдигал тежести. Друг американец го обижда. Юнакът се поусмихва, хваща го за краката, вдига го във въздуха, изхвърля го нагоре и пак го сваля! И му казва: “Аз ли съм баба или ти?” Като имате една мъчнотия, хванете я за краката, вдигнете я във въздуха, обърнете я с главата надолу и после я свалете на земята. И кажи □: “Аз не съм баба. Ти ще ме слушаш. Аз вървя по един доста определен път, който Бог ми е дал. И не се отклонявам.”

Търпението осмисля живота. Бог е дълготърпелив. Той вижда всички несподоби, неправди в света, но Той знае, че светът с насилие не се оправя. Ние не трябва да изнасяме себе си. Нашите убеждения, стремежи трябва да бъдат съзидани върху закона на любовта. Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш съзнателно от любов. Ако ти не можеш да туриш любовта в действие, да правиш с нея всичките работи, не можеш да бъдеш търпелив. Както Бог е търпелив, така и ние трябва да бъдем търпеливи. Мъчно е търпението. Някой път се възмущавате, че не сте оценени. Питам: Хората оценяват ли Бога? Ако има Един, Който да прави добрини, това е Бог! И при това всички хора имат таква мърморене!

И Той ги търпи.

Та, турете в себе си тази мисъл: не, не да бъдете дълготърпеливи като Бога, но търпеливи! Дълготърпението е само за Него! А пък ние, като постигнем търпението, доста е. То е самообладание вече на силите на ума, сърцето и човешката воля. Търпеливият човек се самовлада. Представете си, че Господ ви дошъл на гости, един цар ви е дошъл на гости. И вие него ден се изтезавате, и се разгневите и почнете да вдигате цяла връва, че ви е направена от някого една малка пакост, че не са станали нещата, както вие мислите. Седят двама души и обядват. Онзи, който е направил яденето, направил го безсолно. Един от двамата, които обядват, казва на другия: “Този, който е сготвил, направил яденето безсолно!” А пък другият казва: “Той е оставил тази работа за нас, да го направим солено според желанието си, зависи от нас.” И взема малко сол и туря. Ако беше солено, мъчно е да се поправи. Но ако яденето е безсолно, може да се поправи. Ако една работа не е станала, може да я изправиш. Но работа, която е станала, не можеш да я поправиш лесно. Благодарете, че работите не са станали още. При соленото ядене трябва да туриш още вода, но то е дълга работа, а при безсолното ще туриш малко сол и ще го изправиш както трябва.

Всички се стремете да добиете едно вътрешно равновесие. Да имате една непоколебима вяра! Една непоколебима надежда! Едно непоколебимо търпение! Някой път, ако някой от вас иска, може да прочете една книжка от Епиктет. Не зная дали е преведена на български – “Животът на Епиктет”. Често хората се обезсърчават. Казват: “Какво ще се постигне.” Но ако се безпокои човек, какво ще постигне?

Казват някой: “С вяра какво ще постигне човек!” Питам: Какво ще постигне с безверие? Някой казва: “С надежда какво ще постигне?” Питам: С обезнадеждване какво ще постигнеш? Казва някой: “Като учи човек, какво ще постигне?” Питам: Като не се учиш, какво ще постигнеш? Като туриш ума си, сърцето си и волята си на работа, ще постигнеш. Ако не ги туриш на работа, няма да постигнеш.

Не че не сте турели вашата воля на работа. Вие всички употребявате начина на майките. У всички майки има една

много голяма погрешка, която правят. Тя изглежда малка, но всъщност е голяма. Тя е, че винаги прехранва децата си. Те ще станат 5–6 пъти през нощта, за да дават на детето си да суче. За да се оправи. А трябва три пъти: сутрин, на обяд и вечер. А през нощта веднъж да го кърми. Казвах: “Да не му стане нещо.” Нищо няма да му стане. Птичките как възпитават децата си. Вечерно време нищо не им дават. А генем им дават. А пък майката 4–5 пъти ще стане, когато детето заплаква през нощта и ще го кърми. Детето като плаче, то е песнопоец. То като почне да си пее, нека да си пее, ще гадне концерт. Ще плаче 5–10 минути и ще заспи. Имаше един доктор Дървов. Една вечер той остана да гледа детето си. Жена му отишла на увеселение, на театър, а пък той останал въкъщи. И разправя ми своята опитност. Като се разплакало това дете! Казва: “Носих го 1–2 часа, не млъква. Прочетох молитвата “Отче наш”, колкото я знаех, и казах: “Елате, помогнете”, духовете да помогнат. И като повиках тях, то утихна. Заспа. И разбрах едно нещо, което дотогава не разбихах. Като разбеждах детето из стаята, какво ли не му давах, то не слуша, а плаче.” Аз казах на доктор Дървов: “То е било един песнопоец. Дало е един концерт.”

Имате една мисъл, която ви безпокои. Дайте □ съответни условия. Имате едно желание – не спирайте желанието си. Правите една погрешка. Вие казвате: “Това не е възможно.” Така казвате за нещо. Кажу: “Възможно е. Ще стане това!” Дайте ход на вашето желание и оставете. Дойде друго желание. Ти казваш: “Това не може, онова не може” и най-после се подпушваш, и човек така се подпушва. Дайте ход на вашите желания. Или дойде някоя мисъл. Поработете върху нея. Искаш да попееш. Попей си малко. Не казвай: “Аз не съм певец.” Ако искаш да се упражняваш, упражни се малко, стани и направи упражнението. Вечерно време не можеш да спиш. Стани, направи известно упражнение и ще се събуди умът ти и това неразположение ще изчезне.

Та казвам: Вие сте дошли до една област, гето ще ви трябва много малки неща, за да се поправи животът ви. Как бихте ми изпели сега думата “правда”? Как бихте ми превели “правда”? Нали всички хора искат правда? Симеоне,

я изпей гумата “правда”, ти си музикант. Музиката е само за да даде израз на нещата. Правдата си има особен ритъм. Двете съгласни *П* и *Р* показват следното: *П* показва едно състояние, дето плодовете зреят; *Р* показва едно състояние, дето силите са компенсирани. *А* показва начина как да отваря ръката си.

(Учителят пее гумата “правда” и всички пеят с Него.)  
Ти си неразположен. Изпей “правда” няколко пъти. Това разрешава въпроса. Сега сърцето разрешава. То го усуква, извива го. А трябва при разрешението да вземе участие и умът. Я изпейте гумата “правда” тихо. Във всяка една дума има мощна сила. В гумата “правда”, гумата “любов” трябва да се намери силата. Всяка една дума е магическа сила. Думите са магически сили. И трябва да почнем да разбираме магическия смисъл на думите. И тогава всяка една дума може да ни помогне. Не е в много говорене. Ние, съвременните хора, много говорим, малко вършим. Всички съвременни хора сме силни в рушението. В това сте много майстори. Всеки в рушенето е силен. Но всички сте слаби в творчеството, в съграждането. (Учителят и всички пяхме “правда” няколко пъти. Изпя се по два начина: първо без извивки, а второ □ с извивки.) Първият начин е пеење с ума, а вторият – със сърцето. С ума лесно става. А със сърцето се върти много. Някой път си неразположен – изпей гумата “правда” няколко пъти.

Дайте свобода на ума си; дай свобода на сърцето си! Дайте свобода на волята си! Това е възможно. Всеки да си даде свобода така, както мисли, така, както чувствува и така, както постъпва. И да не се безпокои.

*“Добрата молитва”*

6.32 ч сутринта

(На поляната направихме упражненията.)

XIX година (1939□1940)  
12-а школна лекция на Обиция окултен клас,  
държана от Учителя на 20 декември 1939 г.,  
София □ Изгрев

## МУЗИКАЛНА ЗАДАЧА

5 ч сутринта

(Времето мъгливо. Небето леко покрито.)

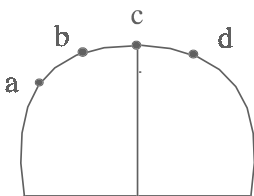
“Отче наш  
“Давай, давай”  
“Духът Божи”

Има някои работи, които трябва да се повтарят. Казват: “Повторението е майка на знанието.” Повторението е майка и на невежеството. Та, желателно е много работи да не се повтарят. Навсякъде, във всички общества настава едно обезличаване. Най-първо хората се интересуват много. Докато човек е млад, има идеал, взема участие в живота. Като почне да остарява, почва да мисли за другия свят. Той мисли за другия свят, но е недоволен. Някой път старите са недоволни от младите. Не че са недоволни от слабостта на младите, но понеже те не могат да участвуват в живота на младите, стават недоволни. Животът на младите е естествен.

Има три пътища, три пътища, по които човек върви – три училища. Физическият път е път на физическото тяло, за клетките, за желанията на Земята. Те са естествени. Някой път ние се нахвърляме на светския живот. Това трябва да оставим. Най-първо майката казва на детето си: “Ти няма да дружиш с това дете, с онова дете.” А пък после го праща на училище и му казва: “Ще дружиш с всички деца в училището.” Вторият път е път на човешкото сърце. Човек трябва да избере този път, за да може да се развива човешкото сърце. Третият път е път на човешкия ум. И той си има пътища. Всеки път си има своите упражнения. И Христос казва: “Аз съм Пътят, Истината и Животът.” Как бихте превели тези думи? Какво място ще дадете на “пътя”? В даден случай той произтича от мъдростта. Христос казва: “Новият път е път на Божествената мъдрост. Той казва: “Аз съм Пътят”. Пътят, но който



вярва; и вие трябва да тръгнете по него. Във втората част Христос казва: “Аз съм Истината”. То е зенищът. Началото е пътят. Знанието, светлината са пътят. Сега, знанието не е само от един свят. Някои хора са учили за физическия свят само. В човешкото тяло областта при веждите, долната област на челото, е физическият свят. Средната част на челото е духовният свят. А горната му част е Божественият свят. Умът в долната област отговаря на физическия свят; умът в средната област отговаря на духовния свят; и умът на горната област отговаря на Божествения свят. Човек има и три вида чувства: чувства на физическия свят, духовния свят и Божествения свят.



Когато човек е правилно развит – когато трите тези свята са правилно застъпени – той има една пропорция в главата. Има известни отношения между частите на главата. Теглиш една линия от ушната дупка хоризонтално.

*a* – проникателност, *b* – милосърдие, *c* – благоговение, *d* – твърдост. И от тая линия се тегли отвесно нагоре, додето дойде до височината на главата. Тая отвесна линия показва как са застъпени способностите в човешката глава. В цялото човечество в един век главата се повдига нагоре с една десета от милиметъра. От друга страна главата се развива и напред (черепът).

Физическият свят има физическа материя и физически сили, които трябва да се изучават. И духовният свят си има духовна материя, духовни сили, които трябва да се изучават. И Божественият свят си има Божествена материя и Божествени сили, които трябва да се изучават. Индусите я наричат “акаша”. А пък българите имат думата “каша”. Значи, нещо забъркано и не се знае какво е. По някой път вие се намирате в едно противоречие, заболява кракът ви. Вие не разбирате законите на физическата материя. Някой път вие искате да лекувате някой човек, но не знаете как да го лекувате. Има си начин за лекуване. Хората ще му турят компреси, ще му направят разтривки с масло, спирт,

ще му наложат тесто с вощина, с трици и пр. Но всичките болести произтичат от това, че човек изгубва физическата топлина на тялото си. Тогава болестите идват. Болестите произтичат от 3 причини. Има болести, които произтичат от постъпките на хората във физическия свят; има болести, които произтичат от чувствения свят; има болести, които произтичат от мислите на човека. Всички нервни разстройства, които имат хората, се дължат на това, че мислите не са в хармония. Не искам да ви занимавам с болезнени работи. Но понеже сте госта напреднали, вие сте като затворени езера. И нямате излаз. Ходите, ходите, искате да направите нещо. Тази насъбрана енергия във вас трябва да излезе навън.

Най-първо са проповядвали на хората, че трябва да се пазите от света. Няма какво да се пазите от света. Ако е за пазене, светът трябва да се пази от вас, а не ние от света. А сега казват обратното. Не, светът трябва да се пази от нас. Казват: “Пазете се от дявола.” Не, дяволът трябва да се пази от нас! Щом ти трябва да се пазиш от дявола, ти си страхлив. А пък щом дяволът трябва да се пази от тебе, той е слаб. Щом ти трябва да се пазиш от него, той е по-силен от тебе. А щом той се пази от тебе, той е по-слаб от тебе. Ние сме по-силни от дявола. Това го имайте предвид! Само че дяволът някъде е по-майстор: той е майстор в лъжите. Като дойде, образува един долап\*, както паяка, който хваща някоя муха. Но с хитрина, не със сила. Сега не искам да ви говоря много за дявола, защото не трябва да обиждаме. Той знаете ли колко главоболие има! Той е забъркал една каша, та се чуди какво да направи. Той счита, че всички хора са виновни. И ви казва: “Вие сте виновни за всичката каша, която забъркахте.” Той търси да си помогне на себе си. Той не е прав. Сам се е забъркал той в една каша и търси сега причината отвън.

Да оставим сега дявола. Той си върши много добре работата. Аз му харесвам една черта: много е прилежен, няма съществуване по-прилежно от него. Ако го изпъдиш от вратата, той влиза през комина. Ако го изпъдиш от комина, той ще влезе през някоя малка дупчица. Сто пъти да го изпъдиш,

---

\* долап (от пер.-тур.) – *остар. и диал.* хитрина, интрига.

нак ще дойде. Ще каже: “Добър ден, как сте?” Той е много учтив. И е много слаб. Много ще те хвали. Всеки, който много хвали, е много малък. Ще те запали от четирите страни. Че ще гориш. Той има да взема нещо от тебе. Той, като дойде, ще каже: “Ти си гениален. Като тебе същество няма в света. Не съм виждал като тебе.” И след като си свърши своята работа, да каже: “По-голям серсемин\* от тебе не съм виждал.” Ще те накара някой път да направиш нещо и ще ти каже: “Няма нищо, помъчи се. Направи на хората някоя църква, оттук-оттам вземи, събери този-онзи и направи църквата. Че си обрал, няма нищо – ще направиш църква! Ще станат хората по-добри.” А пък щом направиш църква, той ще вдигне адвокати, съдиш да те хванат и да те турят натясно. След това ще те озлоби и ще каже: “Не разбират хората каквото правиш.” Това са неговите прийоми. Дяволът, като направи погрешка, счита, че е направил добро. И като направи добро, счита, че е направил погрешка. И когато похвали някого, той после казва: “За тези похвали аз ще му натрия носа.” И за да си изкупи греха, той ще ти натрие носа. И той ще мисли, че е направил най-голямото добро. То са неговите разбираня. Да не му кажете сега това.

Та казвам: Вие трябва да развивате в себе си физическите сили. Човек до стари години има какво да развива в тялото си. И ако вие бихте следвали законите на природата, човек би живял много естествено. Сега крайният предел е 120 години. Има 12 зодии. Значи във всяка зодия по 10 години, те са 120 години. Но човек не може да направи един кръг. Но живеят някои само един месец, някои една година, 10, 20, 30, 50, 60, 70, 80. На 80 години почват да мислят, че са остарели и казват, че трябва да вървят за другия свят; нямат с какво да се занимават повече на физическото поле.

Та казвам: Трябва да имате винаги с какво да се занимавате. На първо място, турете силите на тялото си в естествено положение. На второ място не губете силите на сърцето си, не губете усета. Най-малката печалба, която губите, да те радва. После, не губете вашите хубави мисли. Като ви дойде

---

\* серсемин, серсем (от пер.-тур.) – глупав, малоумен, твърдоглав.



сте? Да допуснем, че вие сте един касиер в някоя банка. През вас са минали днес 100–200 души. Колко пъти можете да изгубите своето равновесие. Или сте в пощата и продаваш марки. Или сте бакалин и раздаваш захар. Колко пъти можете да изгубите равновесието. Или може да си адвокат, учител, майка. Като майка колко пъти ще изгубиш своето равновесие! Детето ни най-малко не влиза в твоего положение. То изисква, настоява. Десет пъти може да плаче, ще те вдигне. Никак не гледа, че ти може да си уморен. Религиозните и духовните хора са почувствителни и в тях страданията са по-интензивни. Та, чувствителността трябва да върви съразмерно; човек не трябва да развива много своята чувствителност. Щом се е развила много чувствителността, той трябва да знае как да пази своето сърце Много страдания идат от прекомерната чувствителност. Например някой не те е погледнал добре. И ти казваш, че той е станал студен.

Но да се повърнем към въпроса: топлин и студен. Хладината е приятна, но и студът си има своята служба. Но много болести се дължат на студа. Може да направите един опит. Да кажем, че вие сте се простудили, изгубили сте температурата на вашето тяло И след това се свивате. Тогава ви турят топли компреси, разтриват ви и като ви турят топли компреси, вас ви е приятно. Каква е философията на тая приятност? Когато имате едно възпаление отвън, отвън е топло, но ако вътре е студено? В пространството между молекулите на тялото вътре съществува студ. И следователно, когато се туря топлината, за да проникне в това пространство, то е, за да възстанови тая топлина, която тялото има. И щом се запълни това пространство с топлина, вас компресът вече ви е приятен. Щом се стопят всички ледове и се превърнат на вода, казвате: “Не искам вече компрес. Стига.” Ако повишавате, ще стане обратно. Та, по някой път чувствата на човека могат да се заледят. Тогава усещате една голяма неприятност. Тогава трябва да турите топлина.

Когато говорим за любовта, трябва да знаем, че чрез закона на Любовта, чрез закона на Обичта ние влагаме нормална топлина, която тялото изисква. Ти трябва да оби-

чаш, защото иначе ще изгубиш своята топлина. А пък щом изгубиш топлината на духовното си тяло, ти не можеш да имаш добро разположение на сърцето И умът си има своята топлина. Докато умът има тази светлина, която трябва да има, той има и нормална топлина. Щом светлината се намали, ще се намали и топлината му. Всяка мисъл, която е права, тя носи светлина; всяко чувство, което е право, носи топлина вътрешна. Тази топлина я наричат “мир”, “радост”, какво ли не. Но казвам, че то е топлина. Аз вземам думата “топлина”, понеже тази дума е понятна. Ето какво значат понятните думи. Ако вие влезете в един театър и кажете: “Любов”, ще кажат, че на този му е мръднала дъската. Но ако кажете: “Пожар!”, тогава всички разбират какво значи тази дума. Думата “пожар” е мощна сила. Та, ние нямаме за любовта дума, силна като думата “пожар”. Като ви кажат “любов”, вие казвате: “Празна работа е любовта, тя е играчка.” Но ако кажеш някому “страдания, мъчение”, онзи почва да трепери. Като кажат “мъчение”, ти разбираш тая дума.

Страданието е само сянка на любовта, само сянка на тази топлина. Защо страдате? Страдате да не изгубите топлината на вашето духовно тяло Всяко едно страдание възстановява вътрешната топлина. Без страдание хората щяха да изстинат, щяха да замръзнат, щяха да се вкочаят. Искате да не страдате. За да не страдаш, трябва да излезеш от физическия свят. А пък да отидете на онзи свят не сте готови. Там няма да ви приемат в училището. И за слуги няма да ви приемат. Могат да ви приемат за слуги. Във Варненско една сестра, 60-годишна, сънувала, че отива в другия свят. Тя не знаела да чете. На една маса седели 24 старци, облечени в бели грехи. На масата имало книги. И те пишели. Тя казала: “Какво правите тук?” Тя искала да знае те какво правят. Те □ казали: “Бабо, знаеш ли да четеш?” – “Не зная.” “Тогава тук вода ще носиш.” Значи, вода ще носи, от А, Б ще почне. “Няма да се месиш в тази работа, която ние правим, но ще учиш А, Б.”

Физическият, духовният и умственият светове са свързани. В новата култура ще има едно равновесие. Сега духовният човек трябва да стане по-сериозен. Сериозността не зависи от неговите мускули. Но духовният свят трябва да

привлича ума му. Той да вижда красотата на духовния свят. И физическият свят си има своя красота. И Божественият свят си има своя красота.

Тези три свята съставляват една цялостност. Ако ти нямаш красотата на физическото тяло, ще липсва нещо на духовното ти тяло. Ако нямаш красота на духовното ти тяло, ще липсва нещо на умственото ти тяло. Здравето трябва да бъде в тялото, чувствата и мисълта. И тогаз казваме: светли мисли, топли чувства и силни постъпки. Тези неща ще ти са необходими.

Искате да живеете. Какво значи това? С колкото повече хора, с душите на хората, влезете във връзка и се запознаете, толкова по-добре. Ако не влезете във връзка с човешките условия, не може да имате добро разположение. Ако не влезете във връзка с човешките сърца, също не може да имате добро разположение. Също така, ако не влезете във връзка с човешките тела. Ще забележите, че щом се доближавате до известни хора, вие ги обичате, понеже от техните тела излиза топлина и тези хора ви са приятни. А пък някои хора са много бедни. Те отиват да помагат на другите хора, а пък те сами са бедни.

Човек, който иска да помага на Бога, на другите, трябва да бъде богат и по тяло, и по сърце, и по ум! А пък който не е богат, той трябва да работи, за да забогатее. Писанието казва: “Събирайте си съкровища.”

Чрез физическото си тяло ще влезем в съобщение с хората на Земята. Трябва да влезем в съобщение с тях. А пък с духовното тяло ще влезем във връзка с душите им – значи чрез нашето сърце. Ако нашето сърце не е развито, няма да можем да влезем в общение с душите на хората. А пък ако умът ни не е в съответното състояние, няма да може да влезем във връзка с духовете на хората. Под “духове” разбирам най-високото положение, чистите, напреднали души, съвършените души. Под “дух” аз разбирам една душа, която е завършила своето развитие, а пък под “душа” разбирам душа, която служи на човечеството. Под “дух” разбирам душа, която чертае бъдещето на хората. Духът е, който чертае бъдещето. А пък душата е, която реализира това, което духът

чертае. А пък умът и сърцето са, които прилагат вече това, което е вече начертано.

Като говорим за музика, трябва да знаем, че има различни методи. Вие, старите сестри, пеете ли? Младите да пеят. Има някое време, когато хората не могат да пеят, например, когато ядат или когато спят. Когато обвинили едного, че е голям пияница, един казал: “Грешка имате, аз го зная, че е трезвен човек: когато спи никак не пие.” Сега, те са основни неща, които трябва да ги вземете предвид. Те са за сегашното ви възпитание.

Трябва да работите. Има други неща, които постепенно ще ви се разкрият. На всекиго един от вас, според степенята на развитието му, ако е готов, ще му се разкрива. Те са вътрешни, духовни придобивки, които са специално само за вас. Всяка ваша придобивка ще я държите. Не ходете да се хвалите с нея, понеже могат да ви я откраднат. Ти си видял нещо в духовния свят и ходиш да разправяш, а онзи казва: “Ти каквото си видял, такива работи няма.” Не разправяйте. Ти мислиш, че целият свят знае тези работи.

Песента “Фир-Фюр-Фен” е песен за ума. “Махар Бену” е песен за сърцето, а пък “Давай, давай” е за тялото И строежът им е особен. Има особен строеж на песните. Във “Фир-Фюр-Фен” имате прима, после има кварта. После нагоре отива секунда. После пак секунда и терца. Какво означава в музиката една терца? Терцата дава една мекота на един тон. Терцата върви по женска линия; квартата върви по мъжка линия. Тя е мощна. Когато някой е болен, дава се кварта. После имате квинти. Квинти и терци си приличат. Терцата дава секста. Секундата дава септима, ако се издигне.

Философията на музиката е много трудна работа. Защото да пееш, не само трябва да събудиш твоя музикален център тук, на челото, но трябва да събудиш и ред чувства, които са свързани с музиката. Ако чувствата ти не вземат участие, ти не можеш да пееш. И ако събудиш тия чувства отгоре и пееш правилно, веднага ще почувствуваш една малка топлина под лъжичката, едно разположение и ставаш весел. “Фир-Фюр-Фен” започва с *ре*. Но ако можахте да пеете с по-висок глас, ако можахте да приемате *две* и половина октави,



аз бих ви препоръчал да почвате тая песен със *сол*. Тук почва с *ре*. Ако е басист някой, може да пее от долно *сол*. Друг може да пее от средно *сол*. А някои от вас може да изпеят от горно *сол*. (*Изпя се тази песен, като се почна от средно “сол”; втори път се почна, като се почна от долно “сол”; след това се изпя, [както] е нотирана, от “ре”.*) *Ре* е движение.

Когато ставате сутринта, правете си едно музикално упражнение. Пригответе си за сутринта един музикален репертоар, ваш. Вземете си една дума. И по нея си съчинете една мелодия. Тези песни са модели, по които трябва да си композирате песни. Всяка песен си има своето време. Понеже всички не можете да бъдете цигулари, китаристи, органисти, пианисти и флейтисти, то поне всички може да пеете. И грехота е, ако не пеете. На всеки човек Бог е дал глас. И като не пее, грехота е. Органът на гласа, ларинксът, е най-хубавият инструмент, който човек има. А пък цигулката знаете ли колко е своенравна? Някой път скрибуца, че и тон не може да издава. (*Учителят свири на цигулката и пее: “сила, усет, мисъл” и всички с него изпяха тия думи с разнообразни извивки.*)

Вие не можете да бъдете големи артисти на сцената, но ще се учите да пеете. И като изпеете нещо, втори път похубаво ще пееш. В думата “сила” *ла* е хубава сричка, понеже изразява Божествени енергии, с които си натоварен. А означава товар. Имаш товар, но Божествен товар – една идея, която е Божествена, та тебе ти е приятно да носиш тези несгоди на живота.

Или може да изпеете: “път, истина, живот!” (*Учителят изпя няколко пъти тези думи.*) Запомнихте ли мелодията? Може да се нотира.

“Добрата молитва”

6.15 ч сутринта

(На поляната направихме упражненията.)

XIX година (1939□1940)

13-а школна лекция на Общия окултен клас,  
вържана от Учителя на 27 декември 1939 г.,

София □ Изгрев.

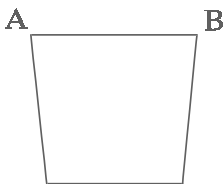
## ВЪТРЕШНИЯТ ГОСПОДАР

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Времето тихо и студено.  
Небето чисто, звездно.)*

*“Отче наш”*

Каква е задачата на болния, като стане от леглото? Да пристъпва, за да види дали може да се гържи на краката си. Често хората имат идеите на лотарийните билети. Вие не сте спечелили. Ще ме глобите сега. Спечелихте. Понеже като ви казах, че половината ще гадете, ако спечелите един милион, вие казахте: “Много е.” Та, сега е къвит.

В какво се ди претъплението на човека в света? Претъплението излиза от доброто. Понеже ако не употребил доброто на место, имаш претъпление. И ако нямаш добро, не щеше да има претъпление. От какво произлиза невежеството? От знанието. Ако нямаш знание, имаш невежество. От какво излиза безсилието? От силата. Ако нямаш сила, имаш безсилие. Някой ще каже: “Докажи ми.” Имате една точка. Какво можеш да направиш с една точка А? От една точка имаш само една възможност.



Като се движиш от точката, ще направиш една права линия. Вие имате понятие, че правата линия е много дълга. Не, точката има само една възможност. Точката може да прави само една крачка. И като направи една крачка, там ще намериш друга точка. И там ще се срещнат. Така че, две разумни същества ще се срещнат – отиват един към друг. Как ще се разминат две същества? Представете си, че вие ще се срещнете на една права линия. А пък правата линия има една дължина, няма широчина, няма и

дебелина. Как ще се разминат? Няма да може да се разминете. Значи, по правата линия какво може да разрешите? Вие казвате: “Човек трябва да бъде прав.” Правият човек какво ще разреши? Тези хора ще се съгласят да тръгнат в друг път. Ще кажат: “По този път, по който сме тръгнали, не сме завършили своята еволюция. По нов път трябва да тръгнем.” За този, новия път има две възможности. Някой ще каже, че трябва да се пречупи линията. Не да се пречупи, но трябва да се огъне. Ще кажете: “Как ще се огъне човек?” Казват: “Не се огъвай.” Защо да не се огъва човек? И защо трябва да се огъне? Казват, че човек трябва да бъде добър. Защо трябва да бъде добър?

Човек трябва да има една възможност. Защото, като се срещнат тия двете същества на правата линия, нищо не могат да направят. Ще си гугуцат, пак гугуцат, каквото [имат], ще го изядат и гугуцането ще престане и трябва да измислят някоя идея. Единственото нещо, което трябва да направят, е да се пречупят; или по-добре да се огънат. Огъване ще стане. Да допуснем, че вие сте богати. Седнали сте на стола, имате слугини; натиснете звънеца, слугините идват. И вие заповядвате. Вие сте център на движение. Дойде един слуга. Заповядвате му да донесе хляб. Да донесе друго. Представете си, че един ден слугите се разболеят. Звъните, но слугата не идва, болен е. Какво ще правиш тогава? Вие ще кажете, ако сте религиозен: “Господ как е наредил.” Ти не разбираш какво е наредил Господ. Господ е наредил, като те е пратил на Земята да учиш. Не те е пратил да седиш на стол, ще учиш.

Какво трябва да учиш? Най-първото нещо, какво трябва да учи човек? Детето в утробата на майка си има всичкото желание и мисли как да излезе, да се освободи от ограничението, което майка му е създала. И знаете ли какво ограничение му е създала тя? Тя му казва: “Тук ще седиш и ще мълчиш.” Той седи на едно място и мисли какво да прави. Това дете е на правата линия АВ. Седи и майката и си гугуцат. Представете си, че това дете не иска да излезе. И майката не иска да го пусне. Минават се 9 месеца и то почва да расте отвътре. Минават се година, две, то расте – какво ще стане с майката, я ми кажете?

Мнозина от вас сте философи. Казвате: “Как Господ е направил света?” Трябва да се знае начинът, по който трябва да се изучава Божественият свят. Тази година ще се научите на едно нещо. В света сега има два милиарда господари. Няма слуги. На всички ти трябва да се подчиняваш. Какво ще правиш, кажете ми! Всички нещастия в света произтичат от господарите. Всеки господар иска да му служат. Кой на кого да служи? Сега има двама инвалиди в една болница, единият с отрязан крак, а пък другият с двата крака отрязани. Ходил е по някакво си предприятие. Единият, с отрязания крак, казал на другия, с двата отрязани крака: “Стани да ми донесеш малко вода.” Другият казал: “А, стани ти! Ти имаш поне един крак.” Питам сега: Кой трябва да донесе вода? Онзи с двата отрязани крака ли или този с единия отрязан крак? Кой има по-големи възможности? Това са сега обикновени разсъждения, които ни спомагат.

Вие имате един килограм желязо. Колко струва един килограм желязо? 4–5 лева. Сега е по-скъпо. Ако това желязо вие го разточите на нишка, ще му повишите цената на 25 000 лева. Ако го направите на тънки жици, ще вземете 25 000 лева. Ще го продадете. Значи, нещата трябва да се обработят. Имаш известна добродетел. Тази добродетел е в потенциално състояние. Какво означава това? (*Учителят вдига показалеца и средния пръст нагоре.*) В музикално отношение това [е] терца. Какви са свойствата на терцата? Терцата има само един потенциал. Силата на терцата сега в потенциала. Значи, има един затворен тон. Затвореният тон е потенциал в музиката. Ако вземеш два тона терца, например *до* и *ми*, то потенциалът е *ре*. Квартата има два потенциала. Какъв е потенциалът на квинтата? Тя има три потенциала.

Да оставим сега философията на музиката. (*Учителят изправя показалеца и средния пръст, а другите пръсти са свити.*) Тези отворени пръсти дават, а пък свитите вземат. (*Учителят изправя малкия пръст и показалеца.*) Свещениците дават благословение в квинта. Да кажем, че имаш едно неразположение на духа – това е потенциал. Имаш разположение – и то е потенциал. Сега не зная каква друга дума да

употребя. Не може да разберете. Това е капитал, турен за обращение. В човека всичкият потенциал, вложеният капитал, е в неговия мозък. Потенциалната енергия е в главата. Капиталът в обращение е в лицето. В главата е вложен целият капитал в човека. Главата показва колко е целият капитал на човека. Лицето показва колко от този капитал е в обращение, в работа. А пък ръката показва колко от този капитал принася полза. Ръцете показват какво има човек, колко приходи може да има. Един човек с къси пръсти може да учи само история. Той не може да учи математика. Добрите математици имат дълги пръсти, дълго лице и развито чело. Не всеки може да смята. Математиката е наука за събиране на отношенията, които съществуват в света.

Знаете ли какво е едно отношение? Ти искаш да оздравееш. Болният трябва да бъде умен. Ако иска той да бъде здрав, той не трябва да среща други болни като себе си. Защото той ще вземе още от болестта. Но трябва да срещне един здрав човек и да стане приятел с него, за да получи нещо от силата му. Ако не срещне здравия, ще останеш болен. Същият закон е и за вътрешния живот. Ти искаш да бъдеш умен – ще дружиш с умни хора, а не с глупави. Ще дружиш с най-умни хора. Искаш да бъдеш добър – ще дружиш с най-добрите хора. Ти отиваш сега да обръщаш хората. Казваш: “Да ги обърнем към Христа.” Че как ще ги обърнеш? Не зная дали знаете какво значи “обръщение”. Какво значи да се обърне една греха? Как обръщат една греха? Понякога, като се говори, туря се една смешка само да се накара човек да мисли.

Защо не можахте да спечелите на лотарията? Понеже всички тези числа на билета ви бяха все невежи, простаци, първокласни простаци. Ако дойде един, който не разбира електротехника и иска да поправя лампите, той ще ги развали. Имаше един часовникар, българин, препоръчаха ми го, когато живеех в “Опълченска” 66. Часовникът ми беше се напрашил. Този часовникар поправи часовника. После трябваше моя часовник всяка седмица да го поправам. Върви, върви и спре. А по-рано вървеше по-добре. Казах: “Такъв

часовникар да не ми препоръчвате.” Те казаха: “Доста стар е, опитен.” Казах: “Опитен е, научил е само да разваля.” Така не се поправя часовник.

Та, и вие, когато обърнете някого, обърнете го и не върви вече. Какво значи да се обърне човек? Ти вървиш по една посока. Какво значи “обръщане”? Да му покажеш, че пътят *АВ* е вече изходен. Някой казва: “Аз се моля.” Една сестра взела 6 билета по 25 лева, според всичките правила, както аз съм разправил: към 10 часа преди обяд, както разправих. И едвам спечелила 50 лева. 6 билета правят 150 лева. Аз разглеждам всичките □ билети и виждам, че са много простащи. В номерата няма 7. Няма 9. А 7 печели и 9 печели. А пък има 3, 4. Казах: много прости числа са. В човека има едно понюхане, има едно чувство вътре. Няма да ви го кажа сега. Защото то е опасно чувство. Човек може да знае в дадения случай ще сполучи ли или няма да сполучи. Така както онзи, който има обоняние. Като се приближава, усеща, че във въздуха се носи едно хубаво ухане от някое цвете. От половин километър чувствува. Не го знае къде е. И колкото повече се приближава, увеличава се уханието; и обратно. Трябва да го намериш къде е.

Та казвам: Това ухане събужда човешкия ум да мисли. Ти си гладен. Гладът ще те застави да намериш в даден случай това, от което имаш нужда. Или ти си невежа. Невежеството е един подтик, който ще те застави да намериш знанието. Невежеството е потенциал. Не че си невежа, в дадения случай ти имаш в себе си известни възможности, но трябва ти условия, за да се развиваш. Не трябва да разчиташ сега на чуждия капитал. Ако ти дадат сега 25□000 лева назаем, какво трябва да ги направиш? Вие трябва да ги турите в оборот, да спечелите, защото този ви е дал 25□000 лева и след една година ще иска да спечели. Той няма да ви ги даде за добрина, за никаква добрина. И може да вземе по 4%. В пощата по колко вземате? По 4 или 5. Да допуснем, по 4%. Вие влагате 1000 лева в пощата. Колко ще спечелите? 40 лева след една година. Като вземате 25□000 лева, след една година освен, че ще ги върнете, но като сметнете по 40 лева на всеки 1000 лева, то трябва да платите 26□000 лева. Ако

тези пари ги държите и не правите оборот, защо ще ги държите? Но ако ги турите в обращение и спечелите 4000 лева, тогаз, като платите лихвата, ще имате няколко хиляди лева печалба.

Та сега, вие всинца очаквате да ви дойде знанието отнякъде. Най-първо вие трябва да развиете в себе си силата. След това трябва да придобиете здравето. Тогаз богатството ще дойде като резултат. Силата, здравето са богатства. Ако ти не си силен и ако не си здрав, ти не можеш да бъдеш богат. И да имаш богатство, то ще бъде безпредметно за тебе. Богатството има смисъл само за здравия човек.

Под думата “богатство” разбирам външни условия и вътрешните възможности, при които човек може да се развива добре. Ще имаш условия и възможности да работиш. Ако седиш на едно място и не можеш да разрешаваш една мъчнотия, какво ще правиш? Какво разрешавате вие сега, кажете ми. Някои от вас сте на 50–60 години. Дойде ви на ум и казвате: “Може да умра.” То е една възможност. Може да се родите. И то е една възможност.

Хубаво, трябва да разрешите въпроса. Като умреш, ще отидеш някъде. Къде ще отидеш? Казваш: “Като умра, ще видя.” Не чакай като умреш да видиш и тогаз да разрешаваш. Тази задача реши сега. Вие казвате: “Вярвам в Господа.” Хубаво, Господ ви е пратил на Земята, тук, но Той най-първо ви е пратил за работа. Сега, като отидете в онзи свят, какво ще занесете в оня свят, какво ще занесете със себе си? Синът, който е ходил в странство, като се е върнал, ще донесе знание за баща си, пък онзи, който е ходил да спечели богатство, като спечели, ще донесе нещо. Но ако не е спечелил, какво ще донесе? Тогава ще вземете примера за онзи син, който взел от баща си каквото му се падало, изпоял всичко, нищо не спечелил и като закъсал, като осиромашал, върнал се при баща си. Когато е закъсал, турили го свинар. Но като свинар не му давали да яде от рожковите, които яли свинете. Той слязъл по-ниско и от свините. Свините имали право да ядат от рожковите, а пък той нямал право да яде от тях. И той си казал: “При баща си аз имах изобилно да ям и да пия, а пък сега нямам. Няма що, не може със свинарство.”

Какво значи “свинарство”? Ти имаш в сърцето си едно неразположение. Обичаш да се обезверяваш, на този, на онзи не вярваш. Казваш: “Този лош, онзи лош.” Питам: Ти не пасеше свини. С какво ще се храниш? На 100 души знаеш лошите им черти. Знаеш какво са писали вестниците. Какво ще ти допринесе да знаеш лошите работи?

Христос казва така: “Не носете погрешките на хората.” Не се занимавайте с погрешките на хората. Върнете се при баща си. Като ще пасеш, паси хубаво овцете. С добродетели да се занимаваш. Като срещнеш някой човек, не търси погрешките му, но търси добродетелите му, какви дарби има, какви способности. Ако е музикант, запознай се с музикалните му дарби. Ако е [...], запознай се с това какви езици знае. Запознай се с езиците, които знае. То има какво да ти предаде. Ако е художник, запознай се с неговата художествена работа. Ти казваш: “Човек трябва да бъде мълчалив.” Кога човек трябва да бъде мълчалив? Да бъдеш мълчалив, то значи да не слушаш хората какво говорят.

Сега, тая сутрин какво си говорихте? Като станяхте от леглото, какво говорихте? Сега вие може да ми зададете същия въпрос: “Ти като стана, какво мислеше?” Аз да ви кажа: аз като станях, дойде ми мисъл – с цигулката ли да дойда тук или без цигулката? Имам си съображение. Та, като мислих, мислих, казах си: без нея. Понеже, ако дойда с нея, ще взема билет и трябва да плащам. Трябва да се плати за цигулката, за разходката да дойда тук. Та, от икономическо гледище не я взех, понеже трябваше да свиря, ако бях я взел. А пък енергията на музиката е много голяма и един ден ще ми представят квитанция, че съм свирил и ще кажат: “Ти си свирил, но трябва да платиш такса. Ти искаш да им правиш развлечение.” Аз трябваше да платя. А пък аз като свиря, вие нищо не плащате. Аз ви представям една истина в детинска форма. Не е лошо да дойда с цигулката, но някой път и тя е неразположена. Тя връчка някой път. Тя казва: “Тези нишки са много хубави, сребърни са, но трябва да туриш златни струни, специални, поне някои, а другите да са сребърни.”

Някой път у вас се заражда желание да се облечете добре,



с хубави обуца и да се покажете. Защо искате да се облечете? Вие ще си направите обуца тесни, по модел, от много хубава кожа, камилска, но заострени като розата на някой вол. И след като носиш тези обуца една година, те ще образуват мазол на пръстите. И тогава ще почнеш да мислиш как да лекуваш мазолите си. Ще им туриш това, онова, ще ги режеш. Казвам: “Защо носиш такива тесни обуца?” Ти казваш: “Модата е такава.” Господ направи краката на човека. Обуцата да се съобразят с краката. *(Учителят си слага ръката върху черната дъска и с тебешир чертае контурите □.)* Ако искаме една ръкавица, ще я направя такава, че да прилепят на всичките ми пръсти. А не тесни, че после да ги разширявам. Няма какво да ги разширявам, а да ги направя толкова широко, колкото е ръката ми.

Не стеснявайте себе си в нищо. Не стеснявай в себе си любовта, понеже, ако я стесняваш, ще образуваш мазоли. Не стеснявай правдата в себе си, понеже, ако я стесняваш, ще образуваш мазоли в себе си. Не стеснявай ума си, понеже, ако го стесняваш, ще образуваш пак мазоли в себе си. Не стеснявай сърцето си, волята си и ума си. Бог е направил толкова широк света, че най-първо трябва да имате простор, въздух в душите си.

И когато мислите за Бога, ще мислите, че Той е най-умното същество и най-благородното. Който дойде и Му каже, че някой е направил престъпление, че някой е убит, Господ казва: “Дайте му живот!” Не вика да съди този, който е убит. Но където види, че някой е умрял, Той само го побутне и онзи се съживи. И му казва: “Стои малко по-далеч от този, който те уби. Не се доближавай до него.” На какво разстояние трябва да седиш от онзи, който те е лъгал? Щом те е лъгал, ти си дошъл много близо до него. Стой на 3–4 метра разстояние.

Вие в ума си казвате: “Тези работи ние ги знаем.” Хубаво, знаете ги; я ми кажете следното. Вие казвате: “Ние имаме известен идеал, Христос е идеалът!” Какво подразбирате под думата “идеал”? Вие мислите, че който е идеален човек, той е свършен. Идеалът не е свършенство. Ние сме идеални

по отношение на миналите поколения. Европейската култура идеална ли е? Вижте онези оръдия, които европейските народи имат. Вие казвате за някой човек: “Той е идеален човек, богат, къщата му е много хубава.” Но идеален ли е този богат човек? Той е идеален за себе си: разбира живота, за да си урежда работите. Но този идеал и на тебе може да послужи. И ти може да си уредиш живота. Но това не показва, че неговият живот е съвършен. Идеалът има две лица: черно и бяло. Идеалът е външната страна на живота. Някой е облечен с греха. Детето е идеално облечено. Но утре то не може да бъде облечено с тези идеални грехи. Ще се измени неговият идеал. Дрехите му трябва да бъдат по-големи. И ако твоята идея за Бога не се измени, ти нямаш идея. Идеалът ти трябва да се изменява. Това е гръцка дума и какво означава? (– “Представа”.) Ти ако видиш един грозен човек, това още не е идеален човек. Той не е съвършен.

Сега да дам едно уяснение. Вие мислите, че като повярвате и като почнете да любите, всичките мъчнотии ще се премахнат. Вие се лъжете. Да ви дам един пример. Представете си, че един скулптор намери един хубав камък. Хората са го подритвали, птиците са кацали на него, никой не е обръщал внимание на него. Но този скулптор казал, че от този камък ще излезе нещо. Той мислил, че тук като е сложен, нищо не става от него. Един ден го вдига и го натоварва. Камъкът казал: “И за мен настанаха приятни дни!” Дошли с колата до едно място, изправили камъка. Той взел доста чукове със себе си. Взима чуковете и удря от тая и другата страна, чупи парчета и камъкът казва: “Беля!” Камъкът кряска, вика, приближава време да се въплоти идеята в камъка. Скулпторът взема пак чука и удря, и най-после – една статуя на идеалния човек. Подобно на гръцкия Аполон. И туря статуята на един пиедестал някъде. И идва публиката и се възхищава. Порано камъка са го подритвали, а сега който мине и погледне камъка, казва: “Много хубава е статуята! От тебе ще се учат хората.”

И този Господ, Който ви е направил, ще ви тури като статуи някъде. Пак ще има гъжд, сняг, вятър върху статуята,

птици пак ще кацат по нея, но положението ще се измени, ще стане по-добро. Та, не искайте вие на Земята да се премахнат всички препятствия. То би било най-голямото ви нещастие.

Та казвам: Кой трябва да бъде господарят във вас? Господар трябва да бъде вашият дух. Господарката трябва да бъде вашата душа. Слуги трябва да бъдат вашият ум, вашето сърце и вашата воля. Трина слуги трябва да имате и двама господари. По какво се отличават господарят и господарката? Господарят трябва да говори гърлесто, а господарката трябва да говори много тъничко. Какво значи дебело да говори? Бас. Я ми изпейте сега нещо. Аз ви слушах отгоре да пее "Давай, давай!" Я ми изпейте да видим как пее господарката: "Давай, давай" или как пее господарят дебело: "Давай, давай". Не цялата песен, а само няколко думи. (*Към Олга:*) Господарка си, кажи си думата. Ето публика! Къде ще намериш такава публика? (*Сестрата изпя само първия ред, след това и Учителят изпя само първия ред.*) Господарят пее баса. В баса има съдържание на нещата. Той е отглас. В сопраното има интензивност. Сопраното прониква. Те са късите вълни. А пък алтът е украшение, гарнитура.

Та казвам: Ще турите следната мисъл: не се занимавайте с вашите погрешки. Всички погрешки във вас, пресаждайте ги. Те са един капитал, голямо богатство за вас. Че, ако имате един трън във вашата градина, няма какво да го изкоренявате. Пресадете го. Едно чувство, една мисъл, една постъпка могат да се пресадят. Има много работи, наследени от ред минали поколения. Имате един характер, който не се дължи на вас: той е наследен от вашите деди, прадеди, бащи и прочее. Вие трябва да бъдете умни. Някои от вашите способности, чувства, мисли трябва да се пресадят. Всичкото сега е насаждането.

Например имате един човек, когото [не] обичате. Този човек не го обичате по единствената причина, че прилича на вас. Вие не обичате в него един ваш недостатък, който имате в себе си. И този недостатък се проектира в онзи човек. Вашият недъг се проектира в него. Сега, това е само твърдение. Вие не сте виновати. Дойде един човек и вие не го

обичаме. Имате право. Някой казва: “Не можем да обичаме всички хора.” И Бог не обича всичките. На грешниците Той се гневи. Грешниците ги наказва. Ние мислим, че Господ е Любов. И в наказанието Той има любов. Той казва на човека: “Ти не трябва да измъчваш другите хора.” Бог вижда, че някой е силен и измъчва другите. Господ го туря на мъчение и му казва: “Приятно ли ти е?” Онзи отговаря: “Не.” Бог му казва: “Тогава не го прави и на другите. Втори път като дойда, ще видя.”

Някои си създали теории за прераждането. Мнозина питат: “Вярваш ли в прераждането?” Няма какво да вярвам в прераждането. Аз вярвам в много работи. Какво значи да вярвам в прераждането? Някой ме пита: “Я ми кажете какъв съм бил в миналото?” Казвам му: От близките ли прераждания или от далечните – какъв си бил преди 600, 700 прераждания. Преди 10 прераждания си бил един цар, толкова жесток, че сам си бесил хората. И от това царуване е всичката беля, която сега имаш. И всички тези хора, които си избесил тогава, са сега около тебе и ти правят пакости. И тези хора те мразят. Ти казваш: “Защо ми правят така?” Защото си бил цар. И ти си мислил, че си уредил въпроса, като си ги избесил и че няма да даваш отчет. Но няма такова нещо. Бог държи всички хора отговорни и ги благославя. Добрите благославя и грешните благославя. Добрите милва, а пък грешните сурвака, с дрянова сурвачка Тази сутрин слушам, че някой отвън вика. Трябваше да се върна от разходката си някъде. Виждам, че някоя сестра чука на вратата и казва: “Сестра ми умира, какво да направя? Стомахът я боли.” Казах □: “Топла вода!” Дадох и други наставления. Казах: “Идете направете това!” Тя за Новата година е яла каквото не трябва. Яденето не е било хубаво. Тая сестра, след като □ дадох наставления, си отиде. Не зная коя беше.

Вие имате някоя мъчнотия в себе си и казвате: “Защо Господ е създал света така?” Как трябва да го създаде? В това противоречие, в което си поставен, трябва да намериш един изходен път. Някой казва: “Учителят ще ни обясни.” Ученикът трябва да е прилежен. Ученикът трябва да приложи казаното. Да донесем, че аз нея и вие казвате: “Много

хубаво пееш.” Но и ти трябва да пееш. Моето пение ползува мен, но ти като пееш, можеш да си помогнеш.

Имате една болест. Като □ пееш, тя ще те напусне. Като пееш на ревматизма три дена, той ще те напусне. Трябва да знаеш как да пееш. Ти имаш главоболие. Можеш с пение да си лекуваш главоболието. Тя представлява насъбрана излишна енергия в твоя ум и тази енергия не може да се освободи. Има голямо напрежение в нервната система – главоболието. Или имаш коремоболие – това е насъбрана енергия, която не може да се пласира както трябва. Или имаш ставен ревматизъм – това е също излишна насъбрана потенциална енергия. Нямаш движение. Жизнена енергия не идва и органите се лишават от нея. Имаш недоумък от нея. Седиш в една задушна стая, в която има доста насъбрана въглена киселина. Какво се изисква? Или излез вън, или отвори прозореца, да стане обмяна и да влезе пресен въздух. Или си ял известна храна, която стомахът ти не може да смели. Вземи прясна храна, която стомахът ти може да асимилира, за да ти достави тази енергия, която ти е потребна. Тези работи вие ги знаете. Трябва да направите един контакт с природата. Ти само ще влезеш в съприкосновение с природата и тя ще ти даде това, от което се нуждаеш.

Вие искате да се обичате. Знаете ли какъв е законът на обичта? В любовта е вложен следният закон: Ако двама се обичат и ако тяхната любов не изпраща лъчи от себе си към другите, ако от тяхната любов не се ползват хората, тази любов е безполезна. Двама души, като се обичат, ако не проявят любовта си към другите, тази любов ще бъде еднообразна. В любовта вие сте много възискателни. Какво правите, щом обичате някого? Тук има три прояви. Ако сте на физическото поле, ако съзнанието ви е на физическото поле, вие искате целия ден той да мисли за вас. И питате: “Какво мисли той за мене?” То е цяло нещастие да туряте нещата близо при очите си и друго да не можеш да виждаш – да виждаш само един човек, да се матахари само един човек пред тебе.

Трябва да се учите на любовта, която идва при вас. Трябва да използвате онези блага, които любовта носи в себе си. Любовта, която иде, трябва да събуди в активност вашия

ум. Не само това. Освен ума, трябва да събудите способностите, които имате. После любовта трябва да събуди вашето сърце и вашата воля. Най-първо любовта трябва да внесе онзи жизнения еликсир във вашето тяло. Та, като дойде любовта във вас, ако ви събуди ума, способностите, сърцето ви, волята ви и не остави еликсир в тялото, тази любов не е оная Божествената Любов, за която аз говоря.

Това е бъдещият идеал. Това не се постига в един ден. Вие имате големи постижения. Имате много богатства. Аз съм слушал да говорите: “Не виждам да имам никакъв талант.” В какво седи талантът на един скулптор? В какво седи талантът на един математик? Това е отношението на числата. В математиката се разправят с живи числа. Ще съберете на едно място един умен човек и един добър човек. Под думата “умен” разбирам ума, а под думата “добър” разбирам сърцето. Ако се съберат умният и добрият, те ще оправят сърцето. Но ако се съберат само двама умни хора, те ще критикуват.

Когато рисуващ, няма да рисуващ целия човек, а само една основна черта в него, която определя характера му. Ти не можеш да рисуващ едно живо лице, ще рисуващ само едно качество, което е статически в него. Ако си го рисувал в старост, той е стар; ако си го рисувал в младост, той е млад. Картината не прогресира в тебе. Това, което не прогресира в тебе, то е картина. Ти мислиш, че си добър човек – това е картина. Ти мислиш, че си умен човек – това е картина. Ти мислиш, че си силен човек – това е картина. Хубаво е да е картина, но тя определя само едно състояние. Като се видиш на картината на 10 години, тази младост си седи там. А умният човек може да бъде млад, възрастен и стар, може да измени живота си.

Умният човек не знае какво нещо е слабост. Слабостта произтича от нарушението на Божиите закони. Ние ставаме слаби по единствената причина, че не употребяваме Божията Любов на място, Божията Мъдрост и Божията Истина. Човечеството страда от безлюбие, [от] невежество и от неправда. Никой не може да влезе в положението на другото

и да им помогне. Единственото съществуване, Което ни помага, е Бог. Той ни помага отвътре. Той ти подшепва и ти казва какво ти не достига.

Та казвам: Сега да ви дам следните думи: “Сила, здраве е богатство.” Тия думи ще ги изпеем. Всички неща, които не са направени хубаво, имате право да ги критикувате, но хубавите неща не можете да ги критикувате. Умния човек, добрия човек, силния човек не може да ги критикувате. *Си́ла* – това са два тона. Тук има слизане отгоре надолу. Къде е ударението? На първата срещка. Тия думи могат да се изменят по много начини, но има само [един] истински начин. Щом изпееш нещо в съгласие с природата, ще придобиеш нещо. Щом при пението не придобиваш, ти не пееш хубаво. Ако не пееш хубаво, ще те критикуват. Аз говоря за музиката, при която се придобива нещо. Музиката дава разположение. Най-първо ще пееш тихо и след като се научиш да пееш хубаво, ще пееш по-високо. Непременно трябва да пеят хората. Казано е: “Пе́йте и възпявайте Господа в душата си.”

Нека да започнем изпяването на тези думи. (*Учителят много пъти изпя тези думи: “Сила, здраве е богатство”.*) Всички хора съставляват възможности. Те са едно благословение. Всеки един човек е едно благословение в света. Всяко едно съществуване – и дървото, и другите съществува, са възможности. На всичко трябва да се радваме, понеже те са възможности, които Бог е създал в света. Радвайте се, че сте в един свят на възможности. Я изпейте сега тия думи. (*Всички пеем.*) Вижте каква сила дойде сега чрез тая песен. Дойде от невидимия свят, гениите на музиката.

Та казвам: Необходимо е човек да има онова спокойствие на душата си. Всеки човек трябва да се влада. И млади, и възрастни, и стари. Понеже се намират в един свят на вечни възможности. Не съжалявайте за нищо, че не е станало. Радвайте се, че не е станало. Радвайте се на всички страдания, които са дошли. Всичко, което става в света, ще се обърне на добро. (*Всички пяхме старата песен.*) Влезте в съобщение с мощните сили в природата. Вятърът като дойде, той раздвижва листата. И зависи от неговата сила и от неговото

разположение. Когато дойде духът, когато пристигне Божественият Дух, Той знае как да раздвижи човешкия ум и човешкото сърце. Оставете във вас Божественото да действува.

Първото нещо е: Не се спирайте върху вашите слабости, не се спирайте върху вашето недоволство. Защо? Понеже се намирате в един свят на вечни възможности. Бог е пълен с всичките благости. Всичко хубаво има в Него. Той е определил всичко хубаво. Защо има да се смуцаваме? Не сме в един беден свят, но в един богат свят. И всеки един от вас има възможности. Така, както всеки е създаден, в него има големи възможности. Това, което желаете, може да го постигнете, но не се стремете изведнъж. За всеки ден да имате едно постижение. Вие искате да бъдете праведни. Старайте се да прилагате правдата, а не да бъдете праведни. Старайте се да прилагате разумността, а не да бъдете разумни. Понеже разумният човек е едно статическо положение. Той може да се самозаблуди.

Отвсякъде трябва да се учим. Има нещо, което можем да учим отвсякъде. От всички хора можем да се учим. Ще отидеш при обучаеия. Той ще вземе мярка и ще ми послужи. Там, дето някой може да ти принесе услуга, слушай го. И всеки, на когото може да направите услуга, да ви слуша в гадения момент.

Та, на всинца ви трябва да слушате – по Божественому. Да слушаш от любов. Да слушаш, понеже това е желанието на Бога. И Той казва: “Обърнете се към Мене!” Реалността в общението между мене и Слънцето седи в светлината, която приемам. Слънцето е мой възлюблен. Аз съм възлюблен в гадения случай. Аз не искам никои да дойде между Слънцето и мене. Всички нека да седят отляво и отдясно. Искам този лъч, който иде отгоре, никои да не го прекъсне. Никои човек да не застава на пътя на този лъч, който иде от Бога.

Вие спъвате вашата еволюция, като мислите, че ви трябва пари. Че ви трябва пари – да, но не ги туряйте като идеал, който е необходим за вашето свършенство. Не ви препоръчвам сиромашията; не ви препоръчвам и богат-



ството. В дадения случай мога да ви препоръчам сиромашията и богатството. Ето какво подразбирам под това. Имам едно шише, направено от порцелан. То е бедно. Напълня го – то е богато. След това това шише мога да го направя пак бедно – като изсипя съдържанието. Ти си онова шише, което може да стане бедно и богато. Значи, движение трябва да има. Шишето трябва да се пълни и да се изпразва. Не роптай, че си изпразнен, утеши се – нова вода ще дойде. С това излизане и влизане на водата ти ще растеш. Ако няма в света сиромашия и богатство, няма да има движение. Щом си сиромаш, радвай се, че ще станеш богат; щом си богат, радвай се, че ще станеш сиромаш. А пък вие искате да държите богатството заради вас. То е едно погрешно схващане.

Какво може да направи кракът за вас? Какво може да направи ръката за вас? Или какво могат да направят ушите, очите, устата? Те могат да направят много нещо! Едната ръка има пет възможности. Какво може да направи първият пръст – показалецът? Ако се отреже първият пръст, човек ще изгуби своето благородство; ако се отреже вторият пръст – средният, човек ще изгуби съзнанието за справедливост; ако се отреже третият пръст – слънчевият пръст, човек ще изгуби идеята за хубавото, красивото в природата; ако се отреже малкият пръст, човек ще изгуби отношенията, които може да има към хората. Ако се отреже палецът, човек ще престане да действувa. Ти искаш да бъдеш благороден. Какво трябва да правиш? Не искам да ме разберете механически. Ще направите следното: концентрирайте ума си и гладете показалеца на дясната ръка с всичките пръсти на лявата ръка. От основата на показалеца към върха. Сутринта станеш и си неразположен духом. Искаш да се оправиш с неразположението. Направи това упражнение с показалеца. Ще го погладиш и ще кажеш: “Трябва да отсъдиш работите добре!”

Някой носи нечисти, оцапани, скъсани дрехи. Човек не трябва да бъде оцапан; да няма петна. Чист трябва да бъдеш. Казано е: “Чистите по сърце ще видят Бога!” Чистите по ум ще видят Бога! И чистите по воля ще видят Бога! Човек трябва да бъде чист по ум, по сърце и по воля. Трябва да

имате отлична идея за чистотата. И онзи човек, когото може да обичате, той трябва да е чист. В дадения случай той е чист. И аз не мога да обичам, ако не съм чист. За да обичаш, трябва да имаш съчетание на ум, сърце и воля. Само тогава можеш да обичаш. Тогава ще имаш светлина и топлина; тогава ти си доволен от себе си. И след като си замине онзи, когото обичаш, ти си радостен. Ти не съжаляваш, че си заминал. Той е близо. И на небето да е, гето и да е, той по радиото все ти говори, отвсякъде имаш писма.

Реалността ни носи постоянно една вътрешна утеха. Кажете: “Сила, здраве е богатство!” Тогава ще дойдете и до следните три думи: “Път, Истина, Живот!” Как ще изнеете тези думи? За три месеца пейте песента: “Сила, здраве е богатство!” Развейте знамето. И като станеш от леглото, запей тези думи из стаята. Ако някой ви гледа отвън, ще каже: “Какво прави този човек?”

Колко работи ни пържат! Много работи ни стягат. Когато имаш стабен ревматизъм или неврастения, или главоболие, това не е ли стягане? Онези, които са нервни от вас, един ден ще пеem “Сила, здраве е богатство” и ще се излекуват! Никакви церове! И онзи, който има болки в корема, той по същия начин ще пее: “Сила, здраве е богатство”. И като пее, веднага ще се излекува.

Силата на човека сега в неговия ум, в неговото сърце и в неговото тяло. Ако умът ви, сърцето ви и волята ви не са свободни, трябва да се освободиш. Та, най-първо вие трябва да се освободите – това е непреривен процес. Постоянно трябва да се освобождава човек, понеже се наслоява прах върху вашия ум, сърце и воля. Погледнете тези лампички Най-първо те са чисти. Но след като са горели дълго време, почерняват, става наслояване. Трябва да се чистят. Та, всяка сутрин, като станете, очистете ума си, сърцето и волята си, поблагодарете на Бога и започнете да работите.

Направете упражнение с молитвата “Отче наш” до 22 март. Ще разпределите молитвата според числата, които имате до 22 март. Като кажеш “Отче наш”, цял ден ще мислиш върху тези думи. Може три дена да изговаряте “Отче

наш”, след това в четвъртия ден ще кажете: “Отче наш, Който си на небето” и ще размишляваш върху последните гуми. И така нататък. Да знаеш какво нещо е “Отче наш”! Да знаеш какво нещо са гумите: “Който си на небето”! Или гумите: “Да се свети”.

Та, бих желал да прочетем “Отче наш” веднъж, но на свят\*. Та, сега, прочетете го до 22 март! Може да изберете “Отче наш” или “Добрата молитва”. За всеки ден ще вземете един малък пасаж от една, две, три гуми. И цял ден тези гуми да останат в ума ви. *(Всички стават.)*

Сега да изговорим само тези гуми: “Отче наш”.

*6.35 ч сутринта*

*(На поляната направихме упражненията.)*

*XIX година (1939□1940)*

*14-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 3 януари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

---

\* на свят – свястно, както трябва.

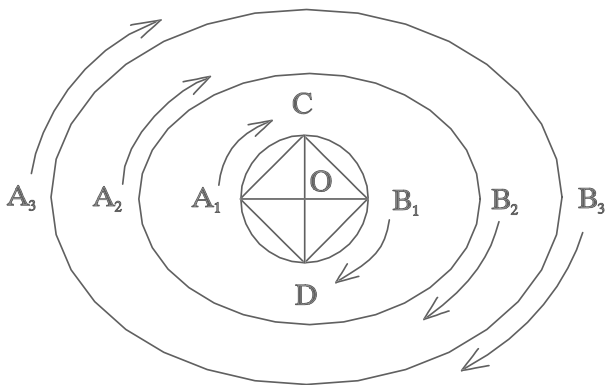
## БОЖЕСТВЕНАТА УСМИВКА

5 ч сутринта  
(Времето тихо и хладно. Небето  
облачно. Снежна покривка.)

“Добрата молитва”  
“Духът Божи”

Ще прочета само няколко стиха от 26-а глава от “Деянията на апостолите” (10□17).

“Венир Бенир”



$$A_1 : A_2 : A_3 = B_1 : B_2 : B_3$$

Много пъти се говори за свободата. Човек трябва да знае как да освободи себе си, да бъде свободен всякога. Да му са свободни краката, очите, ушите, постъпките му, ръцете и прочее.

Тая картина представлява трите свята, в които живее човек.  $A_3$  представлява физическият свят,  $A_2$  – духовният свят,  $A_1$  е умственият Божествен свят. Във физическия свят неща-

та са видими. Онези в духовния свят ги усещаме. А пък нещата в умствения свят ги схващаме с ума си. Някой път предметите от физическия, духовния и Божествения светове се преплитат и тогава влизаме в едно недоразумение. Ти казваш: “Виждам нещата.” Ти виждаш известен предмет. Виждаш една книга. Книгата, това е физическата страна. Почнеш да четеш книгата – пак я виждаш, но в това второ виждане има нещо друго. При първото виждане виждаш нещата общо: виждаш един предмет, но той не ти е ясен. Да допуснем, че ти виждаш най-първо една ябълка. Щом я виждаш, вземаш я с ръката си и имаш известен усет. Но ако откъснеш едно малко парче от нея със своите уста, имаш друг усет. Ще усетиш това, което с очите си ти не можеш да видиш.

Казвам сега: Нещата трябва да се координират. Ти казваш: “Виждам”, но с виждане всичко не става. Казваш: “Пипам”, но с пипане всичко не става. Казваш: “Вкусвам”, но с вкусване всичко не става. Казваш: “Аз искам да го попирам.” Пипането е най-високото усещане във физическия свят. Ти имаш известно усещане за светлината. Най-хубаво усещане имат очите. Най-възвишеното схващат очите. Някой човек казва: “Аз вярвам в Бога.” Като вярваш в Бога, какво понятие имаш за Бога? Задали ли сте си въпроса какво нещо е вярата. Казваш: “Вярвам в Бога, че е създал света.” Хубаво, какво си научил ти, като вярваш, че Бог е създал света? Най-първо твоята вяра трябва да опиташ във физическия свят, в духовния свят и в умствения свят, и ако издържи, това е вяра. Ако я опиташ само във физическия свят, ти ще имаш само една външна представа. Ти трябва да имаш не само външна и вътрешна представа, но трябва да образуваш и известна връзка. Но не само връзка, но и отношение, и разбиране.

Любовта образува връзки между хората. На физическото поле любовта се занимава с играчки за хората, тя е създала госта играчки за хората. В духовния свят тя е създала забавление. А пък в умствения свят тя е създала учение – да учи човек. Значи най-първо имаш играчки, второ – забавляваш се и третото – учиш. Ти казваш: “Аз не обичам да се занимавам с играчки.” Но ти ако не се занимаваш с играчки, не

можеш да се забавляваш, а пък ако не си се забавлявал, не можеш да учиш. Играчките са встъпление в живота. Ако не четеш встъплението, т.е. ако не се занимаваш с играчки, не можеш да преминеш по-горе, няма да разбереш забавлението и после няма да можеш да разбереш и учението. Има известна връзка между тях.

Най-първо трябва да се освободим от известни заблуждения. Много неща са изопачени. Например този брат (*Симеонов*) свири цигулка, но българите казват, че цигулар къща не гледа. А пък виждаме, че този брат гледа къщата си. Но благодарение, че не работи само цигулката, но има и друго нещо. В него цигулката му иде като забавление. Когато си няма работа. Играе си и се забавлява с цигулката.

Трябва да се очистят нещата. Някой се усмихне, искат да знаят защо се усмихнал той? Някой път считат, че не се позволява усмивката, например в черква. Там трябва да бъдеш сериозен. Някои хора са толкова тъжни, че като ги погледнеш, виждаш на лицето им голяма тъга. Те казват: “Не ми върви.” Че, какво не им върви? Какво трябва да се разбира с това? Под думите “не ми върви” той разбира, че или обуца няма, или грехи няма, или че хубаво ядене няма, или пари няма, или къща няма на свят\*, или че децата му не са добре. Или пък че службата му не е добра. Има нещо, което го смуцава и той казва: “Не ми върви.” Хубаво, за да ти върви, какво трябва да правиш? Ти имаш един кон – трябва да изучаваш характера на коня. И конят си има особености. Някои коне са хапливи. У тях носът е малко гърбавичък Това показва, че ти трябва да се пазиш. А други коне обичат да ритат. Като те ритне някой кон, ти казваш за него: “Той не е знаел да се обхожда.” Този кон е живял с векове и казва: “Аз се опасявам от хората, които ме пипат по задницата. Аз не искам да ме пипат по задницата. Не искам да идват и отпред. Човек да бъде малко на почтено разстояние от мене. Защото съм опитал, че е опасно.” Колко пъти вълкът е хващал коня отпред за муцуната или го е нападал отзад. Та, за да се самосъхранява, конят се е научил да хапе. Вълкът го е научил да хапе. Вълкът много пъти го е хапал и сега конят

---

\* на свят – свестен, какъвто трябва.

се е научил и той да хане. Кой е научил коня да рита? Как се е научил той да рита? Задните крака на коня са като нашите ръце. Те са направени като човешките ръце. И като дойде вълкът, конят със задните крака го рита и отхвърля надалеч. И ти като се приближаваш, той мисли, че си опасен като вълка и те отхвърля надалеч. Казва ти: “По-далеч стой! Мене ми са неприятни хората, които се приближават много при мене.” В задната част на коня е опашката му. А опашката представлява неговата мислова част. Животните мислят с опашката си. Ако искаш да знаеш дали едно животно е здраво и умно, ще му гледаш как си мърда опашката. Спре ли се опашката, да не се мърда, млекопитаещето е болно вече. А пък у човека тази опашка е минала отзад нананпред – неговият нос е опашката. И в човека може да познаете неговото здравословно състояние. Трябва цяла школа, за да ви се покаже какво е здравословното състояние. Има някои състояния, които не са здравословни. (*Учителят гледа надолу и ходи наведен като слаб и отчаян.*) Това е нездравословно състояние. Този, който ходи така, иска да каже: “Каквото и да говориш, аз живея на Земята. Ти говориш за небето, но я ми говори нещо за Земята. Онези неща не са за мене.”

Ние казваме за някого: “Да му говорим за онзи свят.” Какво е онзи свят? Онзи свят е разумният свят. Това, което можеш да разбереш и това, което може да внесе в тебе светлина, това е онзи свят. Това, което може да внесе в тебе едно топло чувство, това е онзи свят. Това чувство, което внася в тебе топлина, това е онзи свят. Но ти разбираш физически и казваш: “На онзи свят ще се познаваме ли ние?” Щом в този свят не се познавате, и в онзи свят няма да се познавате. Казваш: “Ще има ли срещи в онзи свят?” Щом се познавате, ще има срещи там. В онзи свят, или в разумния свят, ти никога не можеш да срещнеш един човек, когото не обичаш. И никога не можеш да срещнеш един човек, от когото не искаш да научиш нещо. Щом го обичаш, той става видим; и щом искаш да научиш нещо, той ще ти говори. А пък щом не го обичаш и щом не искаш да научиш нещо от него, той е невидим за тебе.

Кога човек трябва да мълчи? Човек трябва да мълчи, когато разумният говори. Да мълчите всички, когато Господ говори. Да говориш, когато разумният говори, какво подразбира това? Ако отидете при някой извор и говорите, ще ви слуша ли изворът? И той ще говори с тебе.

Да направим сега едно сравнение. Да допуснем, че един човек е нещо болен. Това е нещо, което не е под контрола на неговата воля. Всички неща, които човешката воля не може да контролира на физическото поле, в духовния свят и в умствения свят, произвеждат едно болезнено състояние в човека. Щом имаш болка, това показва, че твоята воля не може да контролира това нещо. Ти казваш на болестта си: “Иди си.” Но тя не си отива. Ако е като войника, ще му кажеш да си отиде и той ще си отиде. Той ще ти каже: “Слушам, Ваше високочеловечество! Слушам, господин майор! Слушам, господин полковник! Слушам, владико свети.” Ако е учител, ученикът казва: “Слушам.” В съвременния живот ние сме си създали едно понятие за себе си, което не съответствува на нашата мисъл и на нашето сърце. Ние трябва да бъдем верни. Ти мислиш, но това, което мислиш, трябва да бъде вярно; ти чувствуваш, но това, което чувствуваш, трябва да бъде вярно; ти постъпваш, но това което постъпваш, трябва да бъде вярно. Верни неща са всички, в които няма два израза. Верни неща са тези, които не можеш да ги тълкуваш по един или по друг начин. Те имат само едно тълкуване.

Казано е: “Верен и истинен”. Значи верен и истинен е този, който винаги постъпва по един начин, а не по различни начини.

Външните условия принадлежат на физическия свят. Възможностите принадлежат на духовния свят. Във физическия свят ти трябва да имаш разнообразие в условията; в духовния свят ти трябва да имаш разнообразие във възможностите. В духовния свят в условията наглед има голямо еднообразие, а разнообразието е във възможностите. В духовния свят например външно си приличат едни на други – наглед има еднообразие. И като се мръдне малко онзи, с когото говориш, като се отдалечи малко, после не можеш



да го познаеш кой е. Всички си приличат като лука-прилика, като два стръка иглика. Приличат си, не можеш да ги различиш.

Та казвам: В духовния свят ти не можеш да познаеш един човек, ако не го обичаш. Във физическото поле как ще познаеш един човек? На физическото поле пък, ако не си добър, ти не можеш да познаеш човека. На физическото поле, за да познаеш един човек, трябва да бъдеш добър. Ако си добър, всички хора се отварят пред тебе. Ако не си добър, всички хора се затварят за тебе. Ние казваме: “Трябва да бъдем добри.” Доброто е за този свят, а обичта е за онзи свят. А пък ние туряме обичта за този свят, а доброто за онзи свят. Та, доброто ще го туриш в съгласие с условията на физическото поле, а пък обичта ще туриш в съгласие с възможностите в тебе, с вътрешните стремежи на твоята душа. По този начин само човек може да прогресира.

Трябва да има човек разбиране. И ако така човек не разбира живота, той става еднообразен. Някой ти казва с висок тон: “Мисли добре.” Ти си казваш: “Какво иска да ми каже с това?” Или някой ти казва със среден тон: “Мисли добре.” Или пък някой ти каже съвсем ниско същите думи. Мисълта на човека трябва да бъде строго определена – да бъде ясно какво искаш да кажеш. При говора трябва да има вътре в тебе съгласие между твоите мисли, чувства и постъпки. Трябва да има едно правилно отношение между тях, а не да говориш едно, а да разбираш друго. Как ще кажеш на един приятел: “Мисли добре”? Защо се развалят отношенията между хората? Защото не знаят как да говорят. Защо се разваля любовта между хората? Защото не знаят как да говорят. Ти казваш: “Той трябва да ме обича.” Защо? Любовта се обича. Аз не мога да обичам един певец, който не пее добре. Дразни ме. А пък щом пее добре, аз го обичам. Обичам го без да искам, заставам да го обичам. Той може да бъде много хубав, красив, има маниери. Ти оставяш неговата красота. Той може да е строен, здрав, богат, но не пее – не можеш да го обичаш. Вие казвате: “Той трябва да ме обича.” За какво трябва да те обича? Може да ви обича за вашето добро; може да ви обича за вашия светъл ум; може

да ви обича за вашето благородно сърце; може да ви обича за вашата честност. Хиляди работи има, за които може да ви обича.

Ти казваш: “Какво Господ мисли заради нас?” Казват: “Той обича всичките.” Една неразбрана работа е това. Мислите ли, че като [си] грешник, Господ ще прояви Своята любов и ти ще можеш да я възприемеш? Мислите ли, че ако постоянно одумваш хората, Той нищо няма да ти каже. Той те слуша, но ако ти постоянно говориш все лошо за хората, Той ще има особено мнение за тебе. Още като Му кажеш първата дума, Той ще има особено мнение за тебе. Той ще те търпи. Ти ще кажеш: “Господ ме изслуша.” Изслушването не показва още нищо. Той при слушането не одобрява твоето говорене. Той не ти е казал нещо, но те оставя сам да се досетиш. Той няма да ти каже нищо, но ще ти изпрати един такъв бърборка при тебе – като тебе – и Той ще ти даде един урок. По някой път вие казвате: “Защо са тези лоши условия в света?” Лошите условия показват, че не си живял както трябва. Такъв е законът. Не е за унижение това. Ти казваш някой път: “Защо дойдоха лошите условия?” Или ти си причината, или обществото е причината, или човечеството е причината. Има някой причина, та са дошли лошите условия. И ако дойдат добрите условия при мене, или аз съм причината, или обществото, или цялото човечество. Та, ние участвуваме във всичките неща.

Та, трябва да бъдем изправни. Човек трябва да знае в даден случай кой е причината. Ако ти си причината, веднага изправи грешките, които правиш. Ако обществото е причината, ще отидеш да изправиш това общество. И ако знаеш причината, ще отидеш да изправиш тази погрешка. И ако причината за доброто си ти, ще се радваш на това. Ако обществото е причината, ще отидеш да му благодариш. Ако пък човечеството е причина, ти на човечеството ще благодариш. Ако условията са добри, ще благодариш на себе си, че си живял добре; ще благодариш на обществото, че е живяло добре; ще благодариш и на човечеството, че е живяло добре. Ако аз съм причината за добрите условия, в които живея, ще благодаря на цялото човечество. Когато на сърцето ми е

добре, ще благодаря на ангелите – те са живели добре, та и на сърцето ми е добре. Ако пък светлината в ума ми е добра, ще благодаря на Бога. Това е от Божествения свят. Та, трябва да знаете в кой свят функционирате. И там трябва да изправите работите. И не само да изправяте, но нови неща трябва да се внасят. Например ти се усмихваш. Всеки ден трябва да се научиш по нов начин да се усмихваш; всеки ден трябва да се учиш по нов начин да говориш; по нов начин да чуваш; по нов начин да възприемаш ухаенията; по нов начин да кажеш една дума.

Сега всички вие говорите за любовта. Аз ще ви изпитам за любовта. Я ми кажете следното. Как ще произнесеш думите: “Обичам Ви!” Как ще кажеш тия думи на обичния си? Ако ти каже някой: “Обичам Ви” и ако при тези думи се появи светлина в ума ти, топлина в сърцето ти и енергия в тялото ти, той добре е произнесъл тия думи. Но ако ги е произнесъл, но няма никаква топлина, светлина и сила в тебе, то тази дума не е изговорена добре, а механически. В онзи свят като отидете, ще ви изпитват как се усмихвате, как говорите. В онзи свят има крайна икономия. В природата съществува един закон: Бог не обича да иждивяваме\* излишна енергия. Там се ценят и най-малката енергия. Тя има цена. Ако ти си вдигнал много нагоре ъглите на устата си, иждивяваш много енергия. И като спуснеш много надолу ъглите на устата си, пак иждивяваш много енергия. Ще се усмихнеш по възможност така, че да си направил най-малките разности. Тази усмивка да е толкова деликатна, че едва да се забелязва. Не всички да я видят. Само зоркото око трябва да види, че си се усмихнал. Това е усмивката, която Бог оценява. Едва да се забележи. И Христос само веднъж се усмихнал и не Го видели. Веднъж видял едно умряло куче. Петър казал: “Господи, защо умря това куче?” Христос се усмихнал малко. Искал да му каже: “Това куче умря, понеже не обичаше.” Христос не му отговори на въпроса, а само малко се усмихна. Но аз ви казвам, че това искал да каже.

Защо умират хората? Защото не обичат. Защо страдат? Защото не обичат. Защо не им върви? Защото не обичат.

---

\* иждивявам – *дуал.* изразходвам, харча.

Защо не могат да учат? Защото не обичат, нищо повече. Ти казваш: “Аз обичам.” Ти обичаш, а не можеш да учиш. Ти обичаш, а не ти върви. Вие казвате: “Христос, Който е обикнал цялото човечество, колко пострада Той!” Нищо не значат тия страдания. Те са малко. Христос имаше предвид бъдещето, което ще дойде, а не само какво ще се случи в един ден. А какво ще се случи в хилядите дни, които в бъдеще ще дойдат.

Ти се усмихваш, но това е предисловие на твоята усмивка. Какво означава твоята усмивка? Ако аз мина покрай едно умряло куче и се усмихна, аз си казвам: “Няма да постъпвам като това куче. Такъв живот няма да вода.” Ще знам, че това е за мене едно предметно учение. Ти казваш: “Възкресението ще дойде някога.” Всеки от вас може да съживи един мъртвец. Мъртвите хора те слушат. За да го съживиш, ще му кажеш така: “Поусмихни се.” А пък той ще ти каже отвътре: “То се свърши.” И ако ти му кажеш: “Усмихни се” и той се усмихне, той веднага ще си отвори очите и ще оживее.

Умрелите слушат. Те много слушат. Толстой разправя един пример. Посетил един руски манастир и срещнал един стар калугер на 85 години, от княжески произход. Толстой му казва: “Какво те застава да станеш калугер? Ти си княз.” Толстой, със своите дебели вежди, бил много наблюдателен и искал да знае това. Той му казва: “Кажу ми как един княз стана калугер?” Онзи му казал: “Да ти разправя. На младини, между 11 и 21 година бях и се сгодих за една княгиня, която обичах. Но не знам как, един ден стана ми един припадък, дойдоха лекарите и констатираха, че аз съм умрял. Слушам как лекарите констатираха, че съм умрял. Сърцето ми спряло. И почнаха да ме приготвяват за погребение. Донесоха и запалиха свещи при главата и краката ми. И почнаха да ми четат молитви. И аз си казах: “Това ли е смъртта?” И видях моята възлюблена, която дойде с баща си. И бащата каза: “Плачи, за да видят хората, че го обичаш!” Дъщерята каза: “Не го обичах аз този, но груг обичах. И от немай-къде се свързах с този.” Князът, като чул тези думи, казал с тъга: “Господи, ако оживея, ще живея гругояче.” И той се усмих-

нал и оживява, и до 85-ата година служил в манастира. Той се усмихнал и оживял.

Та, и вие трябва да се научите да се усмихвате. Всеки, който не се усмихва, ще умре. Една усмивка, но не да я видят хората. След като ти дойдат големите страдания на живота, като те погледнат, да се усмихнеш в себе си; вдигни очите си нагоре и благодари на Бога, че можеш да се усмихваш. А пък ние, при най-малките страдания, ние почваме да гледаме начумерено. (*Учителят представи как ходи начумерен човек.*) Мене ще ме държат отговорен, понеже аз изхарчвам за няколко милиона лева енергия, за да ви представя предметно учение. Аз сега ще работя и ще поправя това. Аз зная как да поправам тия работи. Не е лесна работа. Исках да ви покажа с предметно учение какво значи това. Аз ви показах.

В недоволството вие сте майстори. Но много рядко съм срещал хора с такава хубава усмивка. При усмивката има едно координиране на нещата: ще поставиш погледа си на известен ъгъл, после ушите си, ще вземеш известна поза, ще координираш очите си със своята усмивка. Също и носа си, и ръцете, и краката си – ще вземат известна поза. Каква поза ще вземеш? При усмивката ще вземеш такава поза, че да имаш едно особено положение спрямо Слънцето и Земята. Ще вземеш отвесно положение; да не си наклонен нито наляво, нито надясно. И от двете страни трябва да се образуват прави ъгли. И тогава ще се усмихнеш. И ангелите, като видят тази усмивка на тебе, ще се зарадват, че един човек се е усмихнал, понеже много рядко се случва това. Ти тогава приличаш на едно цвете, което е цъфнало с всичката си красота. Така и те се спират на един човек, който се усмихва. Той прилича на цвете и тогава от човека излиза едно особено уханье, една особена светлина, един особен аромат и душата се проявява в своята красота и пак се скрива. Та, ангелите наблюдават това. То е цъфтене.

Ние като говорим тези неща, някой ще каже: “Но знаете ли в какво тежко положение се намирам сега?” Че, положението на едно дърво, което гори в пещта, какво е? И положението на една кокошка, която се пече, какво е? Вие се качвате на един автомобил и плащате на шофьора. Какво е спечелил

шофьорът от вас или вие какво сте спечелили? Че, не е лесна работа да бъдеш един шофьор! Само за да спечелиш пари. Ти трябва да станеш шофьор, за да се запознаеш с хората. Като дойдат, да знаеш как да отвориш вратата, да ги туриш на местата им с една учтивост, ще ги погледнеш с учтивост, ще тръгнеш както трябва и ще гледаш да не правиш сътресения. Те да са доволни, че си ги возил без сътресения. А пък сега има някои шофьори, които ще те тръснат. А пък онзи шофьор с усмивката, като те вози, ще каже: “Така никога не съм ходил.”

Всеки един човек е едно съкровище на Божественото. Ако ти го обичаш на физическото поле, в духовния свят и в Божествения свят, Бог ще ти покаже какво е Той. Бог крие Своите блага от хората, които не Го обичат. И много души на Земята остават неразбрани. Колко синове има, които не са разбрани от бащите си. И колко бащи има, които не са разбрани от синовете си. Колко майки има, които не са разбрани от дъщерите си; и колко дъщери има, които не са разбрани от майките си. Колко братя има, които не са разбрани от сестрите си; и колко сестри има, които не са разбрани от братята си. В този свят, в който живеем, има голяма неразбория. Не се разбираме. И като не се разбираме, ние се мъчим.

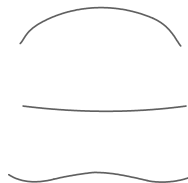
Та казвам сега: Вие носите всички на лицето си една умора. И казвате: “Тежък е животът.” Че как е тежък един живот, който Бог е създал? Такъв е неразбраният живот. Тежка е неразбраната мисъл. Тежко е неразбраното чувство. Но всяка разбрана постъпка, всяко разбрано чувство, всяка разбрана мисъл са едно благословение. Един ден, като разбереш една мисъл, като разбереш едно чувство, като разбереш една постъпка, това е едно голямо богатство. Какво повече от това! Вие срещали ли сте хора на Истината? Виждали ли сте Истината в очите на човека? Ако търсиш Истината, ще я намериш в очите на човека; ако търсиш знание, мъдрост, търси я в ушите на хората – виж как са направени ушите. И виж като те слуша, как си поставя ушите. Трябва да посетиш един голям мъдрец, за да видиш как трябва да гържиш ухото си. А пък ако търсиш човека на любовта, който

те обича, гледай устата му. Устата е авторитет за любовта. И ако ти не знаеш как да си държиш устните, ти не можеш да проявиш любовта.

Проявлението на любовта зависи от съприкосновението на двете устни. Не много да ги стискаш, нито да са съвсем отворени, но да има едно леко докосване на двете устни – едно любовно състояние. И това е здравословното състояние. И когато у някои хора това съприкосновение не е правилно, те не са живели добре. Тогава краищата на устните се завършват надолу.

Когато устните при съприкосновението си образуват права линия, то тази права линия показва, че чувствата са потиснати.

А пък има едно такова положение: Това е естественото положение.



Човек трябва да даде на всяка своя мисъл известен физически отпънк. Някой ден трябва да имате упражнения за устата си. Вие не си познавате устата. Някой ден трябва да имате упражнения за очите си, за ушите си, за ръцете си. Трябва да знаеш как да си държиш ръцете. Ти може да си свършил четири факултета и пак да си невежа. Не можеш да се ползуваш от това знание, което Бог ти е дал.

Ще трябва да се явим пред Бога с тялото си и Бог, като ни погледне, ще погледне най-първо очите, после ушите, после устата, след това ще погледне челото ти какво е, после скулите ти и после цялото ти тяло навсякъде, и като те погледне, че си без дефект, Той ще се зарадва, че си живял добре! А пък щом те погледне и види, че са изкривени устата ти, очите ти и прочее, Той ще види, че не си живял добре.

Ти ще се оплакваш, че външните условия са били лоши, че хората не са те познавали много добре. Тогава Господ ще ти каже: “Ами ти кого позна?” Щом всички хора не са те познали, значи и ти не си ги познавал. Когато кажеш: “Намерих едного и го познах”, тогава пак е добре. Но да минеш в света живота си и да не познаваш нито един добър човек, тогава? Някой казва: “Няма добър човек в света!” Поне ти си най-добрият! Ти като се намериш най-добрия човек, той ще ти бъде учител, той ще ти бъде баща. Като намериш най-

добрата, тя ще ти бъде майка. Ако намериш други най-добри, те ще ти бъдат сестри, братя и пр. Те ще ти бъдат и слуги. Ако вие познавате хората както трябва, тогава вие ще имате един учител, един баща, една майка, един брат, една сестра, един слуга.

Думата “слуга”, и тя е опорочена. Вие мислите, че да бъде човек слуга, това е много просто нещо; вие мислите, че човек ще бъде слуга, като няма какво да прави. На Земята е така. В духовния свят най-възвишените същества стават слуги. И ако там се е отличил някой с някакво голямо отличие, тогава за производството ще го пратят на Земята, най-ученият да стане слуга, за да покаже какъв трябва да бъде слугата. И този слуга, дето и да отиде, от слуга ще стане пръв. Ако е ученик в музикално училище, щом професорът каже нещо, ще го пита: “Какво мислите вие?” Постоянно ще искат неговото мнение. Слугите в света трябва да бъдат най-учените хора. Да бъде човек господар е лесна работа. От небето, когато някой е прост, пращат го за господар. И когато на този глупавия господар му дават 4–5 умни слуги, за да му бъдат учители... Нали има княжески деца, които имат голямо мнение за себе си, че са от царска кръв. Те имат ред професори да ги учат. Тези професори знаят много повече от него. Не само да мисли човек, че има царска кръв.

Мнозина от вас казвате: “Аз имам Духа Божий.” Според мене, един човек, който не учи, той няма Духа Божий; един човек, който не обича, той няма Духа Божий; един човек, който и да е, който не постъпва добре, няма Духа Божий. Щом аз имам Духа Божий, ще мисля, както Бог мисли; ще обичам, както Бог обича и ще постъпвам, както Бог постъпва. Не се изисква кой знае какво при обичта. Аз не критикувам нещата. Представете си, че ви дават едно ядене, което е сготвено преди 10 гена; друго ядене, което е сготвено преди 5 гена и друго, което е сготвено днес. Питам сега: кое ядене е по-хубаво? Онова, сготвеното преди 10 гена, преди 5 гена или сготвеното днес? Яденето, сготвено днес, е най-хубавото! Плодът, който е днес узрял, е най-хубавият! Като се изминат 4–5 гена, този плод е изгубил нещо от своята сладчина. Плодът губи своята сладчина. Плодовете не узряват еднакво. И



ако са дя ябълка, трябва да ходя и да наблюдавам плодовете. Тези плодове, които са на юг, узряват по-рано. Плодовете не зреят изведнъж. Някой път ще видиш само 2–3 череши узрели. Тях ще откъснеш. Вторият ден са узрели 4–5 череши. На третия ден са узрели 10–15–20 череши. Така се увеличава броят на узрелите. Ако ядеш това, което е узряло днес, ти ще приемеш това, което другаде никъде не можеш да го приемеш. А пък ти отиваш при един плод, който е презрял. Той няма тази сила. Ти на един човек ще кажеш една дума, но дума, която е узряла преди 10 гена. Не. Като кажеш една дума на един човек, да му кажеш такава дума, която е узряла днес. Много думи няма да му кажеш.

Нали има любовни писмовници. И младите, и старите дяровци пишат и те любовни писма и то много обикновени: “Сърцето ми гори” и прочее. Но това са неща, взети от писмовника. Сърцето му не гори, но в писмовника пише така. Или пък пише: “Постоянно за тебе мисля.” А пък той не мисли за нея, а мисли как да се облече. Тя пише: “Като мислех за тебе, тя прегорих яденето.” И това не е така, но така пише в писмовника. Не бих желал нито един от вас от любов да прегорява яденето. Оная мома, която обича един момък, никога не прегорява яденето. Това е невъзможно! Така зная аз. Която не обича, тя го изгаря всякога. И щом се ожените и жена ви прегаря яденето, тя не ви обича.

Ние да имаме любовта в най-чистата форма. Ако твоеото сърце прегорява яденето за ума, тогава има ли сърцето ти любов? Човек, който обича, никога не може да каже от сърцето си една лоша дума, понеже Бог е там. Ако аз проявявам Божията любов, в дадения случай е невъзможно да кажа аз нещо лошо. Когато любовта се оттегли, това е възможно. Но при любовта е невъзможно. Не се самоизмамвайте при прекъсването на тока на любовта, че може да кажеш лоша дума; и после идва страданието.

Та казвам: Не прекъсвайте Божествения ток на любовта! Това е за самовъзпитание за вас. Някои ваши страдания идват от прекъсването на тока на любовта. Никой не знае за това ваше страдание, но това е поради прекъсването на тока на любовта. Някой път става прекъсване на тока на любовта.

Стремете се да владате нещата във физическия свят, в духовния свят и в Божествения свят – да ги владате чрез закона на Любовта, чрез закона на Божията Мъдрост и чрез закона на Истината. Това е толкова лесно! Ако майките знаят как да постъпват с децата си, колко нещо би се постигнало! Някои деца много добре постъпват. Веднъж съм дал следующия пример с едно 6-годишно момиченце. Бях му дал едно карамфилче. Искях да му направя удоволствие и му го подадох. То каза: “Аз не мога да нося това карамфилче. Имам една голяма кака. Тя може, но аз не мога.” Аз веднага разбрах: тя не може да носи едно откъснато карамфилче. И права е тя. Много умно постъпи. Вие, възрастните, често ще вземете един карамфил. Че, ако гадете някому един откъснат карамфил, ти искаш да кажеш: “Можеш ли да възстановиш живота на този откъснат карамфил?”

Не се стремете да поправяте един човек, който носи един откъснат карамфил; не се стремете да поправите един човек, който говори безразборно. Оставете го. Не се стремете да поправите един човек, който не мисли както трябва. Те са немислими работи. Ние си турим за задача да поправим хората.

Разговаряйте се с хора, на които Бог говори. Обичайте хората, които Бог обича. Що е богатство? Аз считам богат човек онзи, който е богат и на Земята, и на небето, и в Божествения свят – богат и в трите свята. На Земята е богат и щедър. Той е щедър и в чувствата, и в мислите. Навсякъде изявява Божественото. На Земята той изявява Истината, в духовния свят изявява Любовта, а пък в Божествения свят изявява Мъдростта. На Земята богатият човек си служи с Истината, в духовния свят си служи с Любовта, а пък в Божествения свят си служи с Мъдростта – това е богатият човек. А пък който е сиромаш, той не може да бъде богат и на небето.

Вие някой път може да вземете следните изречения: “Блажени нищите духом” или “Блажени кротките и смиренните”. Но знаете ли какво е кротък човек? Или смирен човек, или милостив човек? Ако в тебе милосърдието е слабо, Духът

ще ти каже: “Помърси Ме в Моята милост!” Ние сега призоваваме Бога в Милостта Му, понеже ние сме крайно жестоки същества. По-жестоко същество от човека няма на Земята! У хората няма милосърдие. Милосърдието не е едно качество на човечеството. Затова трябва да призоваваме Бога в Неговото Милосърдие, за да може да ни предаде от изобилието на Своето Милосърдие, та да станем милосърдни. Човек има всичко, но милосърдие няма. Даде някому и то един лев. Бръкне някой път в джоба си, вземе 5 лева и ги тури обратно в джоба си; намери 2 лева и пак ги тури обратно, и като намери 1 лев, даде го. Или дойде някой човек при него. Дошлият е беден, той иска да му направи добро. Има палта. Взима едно палто и казва: “Ново е още.” И като намери някое скъсано палто, с 10 дупки, даде му го. И си казва: “Аз правя добро.” Благодаря за такова добро със съдрани палта! Ако направиш добро, направи го както трябва. Този човек има нужда от шапка. Купи му една шапка, каквато той би носил.

Ще избереш и начина на даването. Ти, като обичаш някого, няма да му занесеш шапката сам. Когато обичаш един човек, ако го обичаш, ти сам никога не му носи подарък. Щом го занесеш сам, ти ще изгубиш. Бог, Който ни обича, Той не ни носи сам. Той изпраща другите да ни носят всички Свои подаръци. Той изпраща Слънцето, дъжда, вятъра, хората и прочее, но Той никога не идва да ни донесе нещо! И ти, като обичаш някого, ще намериш един човек, да изпратиш чрез него твоего добро. Христос казва: “Когато правиш добро, лявата ти ръка да не знае какво прави дясната.” А пък първото нещо, когато обичаме някого, е, че искаме всички хора да знаят. Тая любов, която така се разгласява, тя е от едnodневките. Непроявената любов е реалната. А пък проявената е временна. Любовта едвам сега се проявява. Ти като обичаш, като минеш покрай болен човек, той ще оздравее; като минеш покрай един, който е невежа, той учен става. Няма да му кажеш, че го обичаш. Всички хора, покрай които минеш, ще почувствуват любовта ти, без да им казваш, че ти ги обичаш. И ти ще се радваш.

Когато всички хора станат учени и добри, аз ще се рад-

вам, че любовта, която минава през мен, ви е направила такива. Това е пътят. За това изкуство ви трябва още хиляди години. Но, все таки, малко може да направите. Правете опити. Какво ви коства сутринта, като станете, да си коригирате устата, очите, веждите; те са антени, турени там, отгоре. Като падат лъчите, те са нагодени да ги приемат по особен начин. И после, клепачите на окото, и те са антени. Те трябва да бъдат много добре очистени, за да може да се възприеме слънчевата енергия по правилен начин. Някой път някое болезнено състояние зависи от мигачите, а някой път зависи от веждите. Ако човешките вежди се наредят надолу, то това вече е старост. И ако устата се навежда надолу, това е старост. Младостта в Божествения свят изисква особенни линии. Та, някой път ви е хубаво правите, че се оглеждате в огледалото. Някой път не се харесвате. Кое не харесвате в себе си? Ще намерш къде седи погрешката. Тази погрешка седи или в очите, или в устата, или в ушите, или в тези мускули на лицето. Има някаква причина.

Та казвам: Трябва да констатирате, като един лекар, хубавите и лошите неща, за да можете да се радвате на хубавите и да изправите лошите. Аз като ви говоря, искам да имате лице свежо и като ви погледне човек, да забележи, че от вас излиза мисъл, любов и истина. И да кажете: “Ето един човек в света, който мисли, който чувствава, от когото изтича любовта като извор. И който има истината.” И като отиваш, можеш да даваш.

И да знаеш на какво разстояние да бъдеш при хората. Не се приближавайте много един при други. Мисълта трябва да бъде близко. Ако един човек се приближи много до други, той изгубва своята красота. И ако се отдалечи, изгубва. Има едно известно разстояние и ако човек го спазва, тогава той е красив. Та, наблюдавайте се от тая точка, която Бог е турил. Наблюдавайте един човек не да му търсите погрешките, но наблюдавайте един човек, за да видите това, което Бог е турил в него, хубавото. Това е наблюдение. А пък лошото е опаковка. Не се събирайте, за да видите недостатъците, но за да видите хубавите работи, които Бог е вложил в ума ви, в сърцето ви и в душата ви. Та, изучавайте устата си, нос

си, ушите си, очите си. Това ще бъде предметно учение на новото учение в бъдеще. Разбира се, това са само общи наброски. Аз ще ви дам едно предметно учение сега. Ще си вземете една много чиста кърпа, една много фина кърпа и сутринта, като станете, с най-хубавата вода с тази кърпа ще си поочистите устните 3 пъти. Един път за физическия свят, втори път за духовния свят и трети път за Божествения свят. И после ще вземете едно огледало, ще се погледнете 3 пъти и да останете с едно впечатление, че устата ви са на място и да ти е приятно. И ще погледнете устата си, като че ще се запознаете с някой човек. Няма да си разправяте един на други какво правите. Няма да разправяте: “Аз така направих.” Много леко, по най-лекия начин, с бяла кърпа, ще правите така. И когато правите така, ще мислите за всички красиви уста, които има на Земята, на небето и в Божествения свят. *(Нова формула:)*

Пътят на Любовта е път за възлизане към Бога! *(3 пъти)*  
Всички в този път!

*6.30 ч сутринта*

*(На поляната направихме упражненията.)*

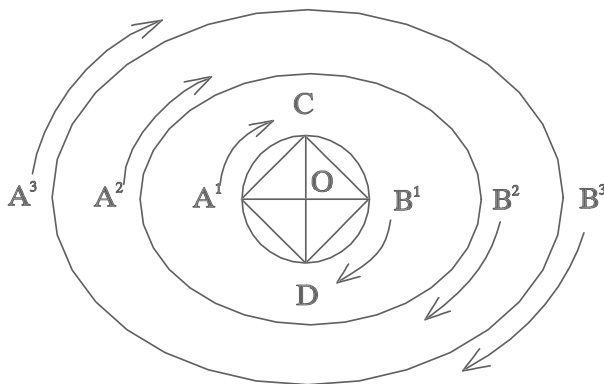
*XIX година (1939□1940)  
15-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 10 януари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## НАЛЯГАНЕ, НАПРЕЖЕНИЕ, РАЗУМНОСТ

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Небето облачно, времето  
тихо и хладно.)*

*“Добрата молитва”  
“Венир Бенир”*

Всички все очаквате нещо, но какво, и вие не знаете. Някои хора очакват наготово да им дадат нещо. Децата очакват наготово да им дадат нещо за ядене. Някои искат да си довършат работите. Стремез има човек да се справи с физическото налягане. Съществува налягане. Има налягане и в кръвта – кръвно налягане. Налягането иде отвън. То е материалната страна. При това налягане телата стават твърди. Човек трябва да се справи и с напрежението. То не иде отвън, а отвътре. Има една сила, която действа към периферията.



$$A^1 : A^2 : A^3 = B^1 : B^2 : B^3$$

Тези три кръга представляват трите свята (1). Налягането иде отвън, а пък напрежението иде отвътре. Следователно човек се намира между две сили: една сила, която наляга, и друга, която напърага отвътре; и се уравновесяват. Ако човек беше само между тези две сили, той ще се намери в трудно положение, щеше да се намери заклещен – няма да може да прояви никаква инициатива. Но има една друга разумна сила в света, която регулира налягането и напрежението. Разумното действа едновременно и отвън, и отвътре и въздейства върху налягането и напрежението.

Ето, трябва да мислите върху този чертеж една година, за да може да схванете. Вие ще кажете: “Какво ще разберем от този чертеж?” Ще разберете. Един инженер или архитект има един план. Той като го погледне, знае как трябва да се строи и погледнеш, че след време планът се е реализирал. Този чертеж е само един план, приблизително е една скица, много проста скица за разбиране.

Вие ще кажете: “Нас не ни интересуват такива отвлечени работи. Господ направил така света.” Хубаво. Едно училище е направено. За кого е направено? За някои деца. Вие мислите, че като знаете как е направено училището, че знаете. Знанието в направянето на училището ли е? Това са само условия. В тази сграда ще влязат разумните учители, които са в една колежия\*, в една българска гимназия или университет. Постоянно идват учители и професори, влизат ученици и студенти, които изучават тези науки, които се преподават в тези заведения.

Вие имате едно тяло. Това е един университет. Вие сте влезли в този университет. Студентът казва: “Аз следвам в университета.” Някой път даже мисли, че университетът е негов и мисли, че много професори са негови приятели. Но приятелството в университета се обуславя от знанието (2). Щом ти учиш добре и имаш знание, можеш да завържеш познанство с всички професори. Щом не учиш, професорите ти обръщат гръб и ти казват: “Няма време.” Питаши: “Защо е направен този университет?”, “Колко ти плащат?”, “Колко

---

\* колежия – вид средно учебно заведение.

геца имаш?” Вие сте някой път от тези ученици, които задават подобни въпроси. Например пита някой: “Кой направи света?” Този въпрос прилича на следния: “Кой направи университета?” Този въпрос “Кой направи света?” не е толкова умен въпрос. Някой пита: “Кой направи това здание? Кой ангажира тия професори тук?” И това не е важно. Важно е онова, което се учи и се прилага. Важен е в сегашния момент животът, който ние учим, който ние изучаваме в този университет – в себе си.

Професорите идат и преподават. На някои професори не разбираш езика. Някои професори преподават по френски. Някой ти преподава на духовен език. Ти казваш: “Аз съм духовен.” Духовният живот си има духовен език. Материалният живот си има материален език. Материалните езици са на физическото поле. Колко езици има, колко наречия на Земята? Ако ви ангажират да изучите всичките езици на Земята, трябва ви не само един живот, но няколко такива животи. Вие сте дошли тук да учите.

На чертежа има означено  $A^1$ ,  $A^2$ ,  $A^3$ . Какво означава  $A^3$ ? Ако разгледате  $A^3$  като налягане, ще обясниш как се е съгътил светът. Ще обясниш материалния свят. Защото материалният свят дължи своето естество на налягането, което съществува вътре в природата. Духовният свят пък, обратно, дължи своето съществуване, или своето проявление, на напрежението отвътре. А пък Божественият свят дължи своето съществуване на разумността, която регулира налягането и напрежението.

Сега вие сте неразположени духом. На какво се дължи вашето неразположение? Научно говоря сега. Някой казва: някой си дух казал така. Или някой професор казал нещо. В какво седи авторитетът на някой професор? Казвате: “Той е свършил някъде.” Радвам се, че е свършил. Щом е свършил, сега професорът ще говори. Какво трябва да ви разправи? Един учител в отделенията почва да разкрива на децата първите букви. В отделенията има един метод, според който се започва с откриване на  $A$ . А някои започват с откриването на  $O$ . Сега да оставим азбуката. Мисля, че ако започнем с  $O$ , то е право, понеже  $O$  съставя условия, а  $A$  е вече един резул-



мат. Буквата *A* означава, че носиш нещо, че някой те е натоварил. Но преди да се натовариш с [нещо, има] дадени условия – *O*. После иде *A*, което е напрегнато. *A* търси посоката на движение. То иска да сложи някъде нещо. После иде *I*□ посоката, по която става движението. После, като се движиш, ти трябва да извървиш известно пространство. Това е разширение. *I* после, трябва да се освободиш от тази тежест.

Сега някои от вас мислят, че е лесна работа да се движиш в света. Голяма мъчнотия е това. Ние при движението сме изложени на хиляди мъчнотии. При едно движение може да ви се случат такива неприятности, каквито не сте сънували, ако не знаете да се движите. Трябва ви много голямо знание при движението, за да се освободиш от големите препятствия, които ще срещнеш в природата. Никъде няма да намериш по-големи препятствия от тия при движението си в природата. Имаш налягане и напрежение. Две налягания имаш: отвън и отвътре. Обща стрелба. И ти трябва да минеш тази зона. Как ще я минеш? Ти ще кажеш: “Господ ще оправи тази работа.”

Под думата “Бог” в дадения случай се разбира разумното, което направлява налягането и напрежението, или онова разумното, което обуславя физическите закони. Всичките физически закони се дължат на онзи приток на налягането. А всички духовни закони се дължат на напрежението, което съществува. Ти казваш: “Много съм напрегнат.” Хубаво е, че си напрегнат. Ако ти нямаше напрежение отвътре, щеше да се сплеснеш, като пита ще станеш, че няма да имаш никаква дебелина. Ако нямаше налягане отвън, а имаше само напрежение отвътре, ти така ще се разшириш, така ще се разпръснеш, че ще станеш на малки частици. Бомбата по кой закон е направена? По закона на напрежението. При нея напрежението е по-силно от налягането. И тази бомба като се прати някъде, като удари Земята, тези късове в нея като се разпръснат, ще станат на ситни частици и някои от тях може да направят хиляди пакости на ръка, крак и пр.

Сега, някой път вие обичате много да говорите. Но трябва да разбирате, че езикът е направен от ред бомби. И благо-

гарение, че някой път гумите не се разпръскват като бомби. Но някой път някоя дума, като се пръсне, прави поражение. Една дума може да поразии няколко души. Вие казвате: “Какво влияние може да има една дума?” Представете си, че ти обичаш баща си и майка си. Тъкмо отиваш у дома си, свършил си университет, искаш да се похвалиш с това и някой ти казва по пътя: “Баща ти умря.” И веднага тази дума ще предизвика едно поражение в теб. Онзи не е знаел как да го каже това.

Един наш познат, сега скоро, един млад човек, имал едно поражение – поражение в десния крак и в езика и мислите му били разбъркани. Излиза той от Италианската банка и като отива в кантората си, не може да се движи. Кои са причините? Защото има налягане – налягане отвън, кръвно налягане. Лекарите констатираат, че това е била причината. Той имал една инфлуенца, която се превърнала в мозъчно налягане и следствие на това се явило това въздействие. На всеки един от вас може да се яви една парализа. Имаш някои идеи и не може да ги приложиш в живота и от тревоги може да дойде парализация. Казваш: “Не ми върви на мене.” Защо не ви върви, не разбираш. Защо не разбираш? В тебе налягането и напрежението не са уравновесени или пък са дошли в застой и не можеш да се движиш.

Пита някой: “Кое е добро и кое е зло?” Кажете ми сега какво представят доброто и злото на научен език. Кое от двете е налягане и кое – напрежение? Защото доброто и злото, те са напрежение и налягане. Сега богословците могат да дадат обяснение. Аз обяснявам научно нещата. Доброто и злото са напрежение и налягане. Кое от тях е налягане и кое напрежение. Доброто ли или злото е напрежение? Или доброто и злото е налягане? Сега няма да го считам за погрешка, ако кажете невярно. Вие знаете какво нещо е доброто и злото. Какви са постъпките на злото? След като направил една лоша постъпка, отде иде ударът? Отвън. Ако вървиш някъде и не внимаваши, може да падне керемидата отгоре ти. Добро ли е това или зло? Зло е. Това е налягане. Сега, доброто иде като напрежение отвътре. Злото е налягане отвън. Защо е злото? Защото, ако няма зло отвън, доброто

отвътре ще разпръсне човека на парчета. Някои от вас питат: “Не може ли само доброто в света да царува? Говоря научно. Ние нямаме предвид теория. Хипотезите и теориите са хубави. Някой казва: “Не може ли без зло?” Друг казва: “Човек не трябва да бъде добър.” Те не разбират професорите в университета. Нито без зло може, нито без добро може. Едното е налягане, а другото е напрежение. И ако отмахнем това налягане, нито един от вас няма да бъде тук. Всички вие ще се вдигнете и ще отидете някъде. Къде ще отидете, няма да ви кажа. Ще отидете някъде.

Вие си въобразявате и мислите, че на това място, гето ще отидете, ще бъдете щастливи. Вие имате разсъжденията на онзи, когото осъдили на смърт чрез обесване. Той казал: “Осъждайте ме, бесете ме, качамакът е приготвен там, че да отида да ям качамак.” Това е вашата философия. Той мисли, че като слезе от въжето, ще отиде да яде качамак. Възможно ли е? Това е възможно за неговия ум. Той си мисли така. Но в действителност може ли да яде качамак? По никои начин не може. Той не знае какво говори.

Вие се намирате в някоя мъчнотия и казвате: “Да се махне тази мъчнотия, че да отида да ям качамак.” Ти имаш известна болест и казваш: “Да се махне болестта, че после да си гледам работата.” Ти не знаеш какво говориш. Не е въпрос само да се махне болестта, но трябва да се уравни налягането. Един резултат не може да се махне. Ударил те е някой по главата. Кръвта е изтекла. Как ще махнеш удара? Няма какво да махаш удара. Главата трябва да заздравее. Ще туриш мехлем малко, ще се намажеш с него, ще правиш промивки. Природата ще създаде една нова кожа на мястото, за да предпази от външно влияние, и ще оздравее главата ти.

Ще кажеш, че светът е много неразумен. Това не е наука. Светът е много разумно направен, но хората не постъпват както трябва. Човек трябва да бъде много учен. Някой път вие си опарите ръката и я отмахнете веднага, без да мислите. Защо си отмахвате ръката? Защото сте се опарили. Ти се опарваш, понеже мислиш. Опарването в дадения случай налягане ли е или напрежение? То е налягане. Ти си докоснал

ръката си до един предмет. Последният в дадения случай ти е дал нещо, но е и взел нещо. При изгарянето какво получаваш? Получаваш нещо, но и даваш повече. Даваш повече, вземаш по-малко – то е изгарянето. Ако дагеш повече, знаете ли какво става? Вие казвате: “Да дагеш повече и да вземеш повече.” Тогаз даването и вземането имат резултат. Вземаш повече – и ще даваш повече. Вземаш по-малко – и ще даваш по-малко. Вие в света имате друга философия. Вземаш повече, а искаш да даваш по-малко. Това е несъвместимо с живота. Да дагеш повече и да вземеш по-малко, и това е несъвместимо с живота. Обмяната трябва да бъде правилна.

Когато обмяната в живота е неправилна, тогава се явяват всички дисонанси в организма, в органическия свят, във физическия свят. И когато в духовния свят не се действа правилно, тогаз пък се раждат вътрешни дисонанси.

Как бихте превели думата “дисонанс”? Онзи, който е родолюбец, ще каже: “Говорете на български.” Французинът, който е родолюбец, ще каже: “Говорете на френски.” Англичанинът, който е родолюбец, ще каже: “Говорете на английски.” Една дума, без разлика е дали е на български, френски, английски, китайски, японски, на какъвто и да е език, стига мисълта или идеята да е разбрана и да е принесла онова благо, което ти се дава. Един французин ми носи нещо.

Вие казвате: “Защо да не е българин?” И онзи е под налягане, и този е под налягане. Казвате: “Англичанинът сеги по-горе.” И той е под налягане. Във физическия свят и българинът, и англичанинът, и французинът – всички са се под налягане. Че е българин, че е французин, че е англичанин – законът е все същият. Това е неразбрана идея. Дали на гърба си нося англичанин, французин или българин, все ще нося, все ще чувствавам налягане. Въпросът сеги в друго отношение. Ако нося един англичанин, той има повече злато в джоба си. И следователно, като го нося, имам право да бръкна в джоба му и да извадя злато. Ценното е в златото, което е в джобовете. Или нося един българин, който е бедняк, няма толкоз пари в джоба си. Някой казва: “Да беше някой англичанин.”

Ние ценим хората по богатството, по знанието. Българинът може в дадения случай да е по-богат. Англичаните като народ може да са по-богати от българите, но един българин може да е по-богат от един англичанин. Един български милиардер или един американски милиардер все едно и също ли е? Един български милиардер на левове и един американски милиардер на долари, и двамата са милиардери, но знаете ли каква разлика съществува между тези милиардери? Грамадна разлика. Ако вземете един английски милиардер на стерлинги, има още по-грамадна разлика. В това отношение английските милиардери имат по-голямо количество злато, след това идат американските и на последно място българските. Сега не трябва да се спираме върху това. Това е външна страна на богатството в живота.

Когато Христос е говорил, че богатите няма да влязат в Царството Божие, това е една идея, която хората не са разбирали още. Богатството, това е налягане. Сиромашията какво е? Физическият живот е налягане. Духовният живот какво е? Той е напрежение. Някой ми казва: “Мене не ми трябва духовен живот.” Той не знае какво говори. Той не знае, че ако се отнеме от него духовният живот, той ще се спити, ще стане на пита и от него не може да стане нищо. Някой казва: “За мене е важен материалният живот; духовният не ми трябва.” Съдържанието в него ще му даде духовният живот. От духовния живот иде сила. Някой казва: “Мене не ми трябва и Божественото. Да си поживеем както всички хора.” Това не е наука вече.

Вие всички сега ме гледате. Но ако се каже “пожар”, всички ще хукнете да бягате. От вас, които ме слушате, някой, който знае, като се каже “пожар”, той ще го духне и ще се свърши работата. А пък който не знае, да каже: “Дайте вода да го изгасим.” Но умният още в началото на пожара ще го изгаси, с много малко може да го изгаси. В 1875 година целият Чикаго изгоря от една свещ. Един човек отишъл да издои една крава; последната ритнала свещта. Там имало слама, която се подпалила, имало и вятър и целият Чикаго изгоря. Когато бягали от града, един банкерин извадил своята кесия и казал: “Давам 200 000 долара на онзи, който ми

спаси книгата. Онзи, комуто казал, отговорил: “Огъният иде.” Знаете ли колко са 200□000 долара? 10□000 долара струват един наш милион.

Мисленето спада към Божествения свят. При мисленето не трябва да допуснеш никакви противоречия в живота си. Щом ти се сърдиш, обезверяваш и се безпокоиш, ти си в два свята – между напрежение и налягане – и ще бъдеш роб на условията и роб на вътрешните възможности. Защото има едно робство на условията – то е физическото. А пък има едно робство на възможностите вътре. Имаш много възможности, но ако условията и възможностите са неразумни, ти ще имаш страдания. Следователно всяко условие, което туряш в живота си, трябва да бъде разумно. И всяка възможност, на която даваш ход, трябва да бъде разумна. И всяка твоя постъпка, всяко твое чувство трябва да бъдат разумни.

Една постъпка какво е: напрежение ли е или налягане? Постъпката е вече налягане. Ти действуваш отвън. А пък чувството е напрежение отвътре. Като имаш една добра постъпка и едно добро чувство, ти не си разрешил още нещата. Ти имаш условия и възможности, но зависи от това дали си разумен. Ако си разумен, можеш от този материал да съградиш нещо. Трябва да дойде в тебе разумното, или Божественото, за да ти съгради нещо от тези условия и възможности.

Вие очаквате да отидете в онзи свят и да започнете живота си. Не, вие сте вече в онзи свят. Вие сега не сте във физическия свят, вие се лъжете. Като ви говоря, не сте във физическия свят; като престана да ви говоря, ще отидете пак във физическия свят. Вашето заблуждение е, дето вие мислите, че като ви говоря, вие сте във физическия свят. Вие се лъжете.

Щом мислиш разумно, ти си в Божествения свят. Щом чувствуваш добре, ти си в духовния свят. Щом постъпваш добре, ти си във физическия свят. Това са максими. И ако ги държите, ако ги пазите, ще имате разумния живот. Ако не постъпвате добре, законите на физическия свят ще те изключат, ти няма да бъдеш гражданин на физическия свят. Ако не [чувствуваш] добре, няма да бъдеш гражданин в духовния свят. Ако не мислиш добре, няма да бъдеш гражданин

на Божествения свят.

Аз обяснявам сега научно нещата. Ти казваш: “Така е направен светът.” Не е направен така светът. Това е криво разбиране. Това “така е направено”, това ще го оставите настрана. Какво ще направите сега? Какво сте правили досега, кажете ми. Някой казва: “30 години аз се моля.” Добре, 30 години си в университета и се учиш, но какво си научил? Казваш: “30 години си блъскам главата.” Но блъскането на главата, учене ли е това? Няма какво да я блъскаш. Може да е в алегоричен смисъл употребена думата “блъскане”. Светлината има блясък, блъскане. “Блъскам си главата” значи “раздавам навсякъде”. Но след като си се блъскал, като си раздавал, какво ще пожънеш? Какво ще израсне? Какво ще пожънеш от това блъскане на главата си? Някои казват: “Ние не мислим добре.” Изхвърлете този израз “ние не мислим добре”. Това не е наука. Ще разбереш най-първо какво нещо е налягане. Ще разбереш какво нещо е напрежение вътре и какво нещо е мисълта.

Сега, и онова, което знаете, не го внасяйте вътре. Вие като влезете в университета, няма да занесете вътре знанието на баща си и майка си. Професорът няма да се интересува как готвят яденето у вас, как седят баща ви и майка ви, къде ви са креватите и прочее. Това не влиза в програмата на университета. Вие ще оставите това знание настрана. Не че то не е важно, но в университета то ще ви спъне. Влизах в университета и казвах: “Какви удобства аз имам въщи!” Като отиваш в университета, няма да има там всички удобства. Всички вие се учите, да имате удобства. Изхвърлете вашите удобства.

Вие никога няма да имате удобства в света, ако не привлечете разумното в активност. Удобството в света произтича от налягането, напрежението и от разумността в света, които действуват едновременно. Ако напрежението, налягането и разумността, която ги обуславя, действуват едновременно, ще създадат удобствата. Ако налягането се подчини на напрежението и напрежението се уравни с налягането, тогава разумността е вътре, която ще причини удобствата, ще ви ги създаде. Това е Божественото в нас.

Та казвам сега: Бог иска да изпълним Волята Му. Що е изпълнение на Волята Божия? Най-първо, вие сте длъжни да учите. Да учите, знаете ли как? Казваш: “Разбрахме.” Например в пеенето, кое е най-малкото, с което започваш? (*Учителят изпя “до”*.) Право ли е това *до*? За мене е право. Защо е право? Понеже основният тон на музиката е напрежение. Сега ми трябва едно налягане отвън. Кое е налягането? Коя нота иде в налягането? Да допуснем сега, че вие сте взели невярно. Казвате една гума. Една гума – това е нота. Една гума, която не е на място турена, това е една нота, която не е изпята хубаво.

Да кажем, че вие казвате някому: “Вие не сте много сведущ върху този научен въпрос.” Право ли сте казали? Онзи казва: “Господине, осветлете ме.” Вие му казвате: “Аз ще Ви покажа някое съчинение.” Това не е наука. Онзи може да ви каже: “Аз съм чел тия съчинения, но не ги разбирам.” Щом му кажеш, че не е сведущ, тогава покажи му в какво не е сведущ. Вие казвате: “Слънцето е в течно състояние.” Научно разгледано, Слънцето в течно състояние ли е или в твърдо? Запазваме една лосена свещ. Вие казвате, че цялото Слънце трябва да е в течно състояние. Цялата свещ в течно състояние ли е?

Те са малки разсъждения, само за изяснение. Аз не искам да опровергая някоя теория. Аз искам мисленето да е правилно. За мене всяко мислене, което обяснява налягането и напрежението и прави човека свободен, за да работи, представлява вече една наука. Ние искаме свобода в живота. Как ще я добием? За да имаме свобода, трябва да разбираме законите на налягането и напрежението, и после онзи, великият закон, който регулира нещата – Божественото в света.

И кога ще познаеш кога Божественото в тебе работи? Има само един начин. Минава един господин, който носи една чантата на ръката си. Той мислил, че тя е здрава. Чантата пада и по едно време гледа само дръжката на чантата в ръката. А пък богатство има в чантата. И този човек си върви, има важна работа. Той си казва: “Ако чантата е моя, тя ще дойде подир мене. Ако ли не, няма да дойде. Работата, която ще свърша, е по-важна.” След него иде човек, който намира



чантата, застига го и му казва: “Господине, тази чанта да не е Ваша?” Турците казват: “Ако е късмет, да дойде на краката ми.” Но това е по турски. Той е изключително условие. Как мислите, ако носите една чанта със 100□000 лева и се скъса гръжката, и чантата падне, каква е възможността в България да ви донесат чантата? От 100□000 души в България каква е вероятността да ви донесат чантата? На 100□000 души колко души биха ви я донесли? Много малка е вероятността. В тази чанта всички ще се влюбят. Тя е толкова красива, че който я види, ще каже, че е дошло щастието при него. Сега кой ще пристане: чантата ли или онзи, който я намери? Онзи, който намери чантата, и самата чанта: от тях двете кое е налягането и кое е напрежението? Чантата е налягането; онзи, който я е намерил, е напрежението. И като не разбират Божия закон, вземат чантата, пристане. Според Божествения закон на първата митница те хващат и питат: “На кого е тази чанта?” Невъзможно е да окрадеш някого. Може да вземеш, но на първата станция, на първата митница ще те хванат.

Аз говоря в широк смисъл: На всяка мисъл, която проникне във вашия ум, вие не знаете произхода □. Вие не знаете произхода на мислите си. Вие мислите, че всяка мисъл, която дойде във вашия ум, е ваша. Всяка мисъл, която дойде във вас, е на някого. Не е лошо, че е дошла. Ще я вземете тази чанта и ще я занесете на онзи, на когото е. И този човек ще ви благодари. Ако я загържите за себе си, на първата митница ще ви искат сметка и вие ще минете за плагиатор.

Някой път вземат едно изречение от някой учен човек. Да кажем, че последният е направил някое свое изследване, например един професор в Европа се е занимавал с научни изследвания. Един неспособен ученик взема записките на своя професор и ги издава и туря своето име. Това е действителна случка. Този професор получил апоплексия, когато видял, че съчинението му се издава от друг. Виден станал ученикът, а професорът пострадал. Мислите ли, че този, който се е възползвал от чуждия труд, ще успее? Той не е постъпил добре. И самият професор, който е получил този удар, и

той не е мислил добре. Той да се зарадва, че неговото същичество излиза на бял свят.

Сега аз ви говоря върху този предмет, понеже всички имате голямо налягане, кръвно налягане. Всички вие се оплаквате от кръвно налягане. Потребно е да се уравниш нещата в човека. Да се уравниш човешкото тяло с човешките чувства, с човешкия ум. Равновесие трябва. Всички вие имате познания и не зная, като отидете в духовния свят, колко от тези познания ще останат, какво ли ще остане от вашето знание. Ако Сократ се явеше днес, който минаваше за голям философ или Платон, какво щеше да бъде? За Платона казваха, че бил голям философ, но днешните деца биха знали много повече от него. Ако беше дошъл Платон, щеше да види, че много работи не знае. И след 1000 години ние няма да може да се сравним с тогавашните деца.

В бъдещата епоха ще се пресееш и това, което остане в тебе, то е същественото. В този живот може да имаш много желаниа, много мисли – какво може да те ползуват тебе? Аз ви говоря за един въпрос, от който може да се ползвате. Вие толкова години сте слушали петела да кукурига. Какво означава “ку”? Докосвам това само за изяснение. “Ку-ригу”. Второто “ку” е отражение. Петелът с това казва: “Аз искам, аз работя, аз се наслаждавам.” Петелът, като кукурига, казва: “Слънцето ще изгрее, топлина ще донесе и всички хора ще бъдат разположени.” Петелът, като пее, казва: “Слънцето скоро ще изгрее, топло ще бъде и ще имате достатъчно за ядене и пиене.” Някой път вие се обезсърчите и петелът като изпее “кукуригу”, иска да ви каже: “Искай, работи и ще се уреди всичко. Трябва да искаш, да мислиш, да работиш и всичко ще се уреди.”

Кои си гузуцат? Гузутките. Кога си гузуцат хората? Кога си гузуцат две гузутки? Те са обмислили работата и си гузуцат. Отлично е гузуцането. Аз бих желал всички да си гузуцат.

Човек, който мисли, не трябва да роптае, ако работи. А пък който роптае, трябва да работи. Не е лошо човек да роптае. Работи, защото събраната енергия е едно напрежение. Ропотът от какво произтича? Ропотът е едно недовол-

ство. Твоите чувства не са задоволени с нещо и ти роптаеш. По какъв начин може да задоволиш своите чувства? Онзи ученият човек търси някое съчинение. Търговецът, който роптае, му трябва пари. На болния, който роптае, му трябва сила, храна, чист въздух. На търговеца му трябва пари, средства. На учения човек му трябва известни книги да чете, понеже трябва да има обмяна.

Та казвам: В дадения случай използвайте времето, което Бог ви е дал. Какво показва времето в живота? Иди точно навреме там, гето трябва да отидеш. Всяко благо в света, което ще възприемеш, си има определено време: година, месец, ден и час. Щастие то в света не е произволно, то идва точно на определеното време. Всичко е на определено време. И ако ти разбираш закона на времето, ако излезеш точно навреме, ще получиш това, което трябва. Сега всички хора все закъсняват. Все сте закъснели. Рядко има, които отиват по-рано. Ще отидеш точно навреме на гишето, ще си представиш легитимацията на банката и веднага ще ти дадат това, което трябва. Някой казва: “Много разочарования имам в живота си.” Не си отишъл навреме.

Иосиф беше най-щастливият син на Иаков. Защо беше щастлив? Знаете ли защо? Защото той беше единственият син, който беше роден по любов, първата любов на баща му. Той изля всичката любов на Иосиф. Той беше любимият му син. И всичките му 12 сина показваха с каква любов бяха родени. Но този, щастливият син, носеше и големи нещастия. Онова, което му беше определено да стане, можа ли да се отмени? Баща му му даде много хубава грешка. Другите синове считаха, че желанието на баща им е да стане Иосиф господар. И мислеха, че това беше произвол.

Иосиф беше умен, сънища тълкуваше, справяше се с напрежението и налягането. И когато го продадоха братята му в Египет, той стана като слуга при едного. Когато гоиде Иосиф да се изкушава от тази египетска господарка, какво беше това изкушение – налягане или напрежение? Напрежение отвътре. Тя му казваше: “Ти си един беден евреин, дошъл тук.” Тази дама беше високопоставена. “Ако ме оби-

чаш, аз ще ти отворя път. Ако ти не изпълниш моето желание, в затвора ще отидеш.” Божественото в Иосифа казва: “Тук съм един слуга. Господарят ми дал власт. Аз не искам да злоупотребя с доверието на господаря.” Тя му казва: “Ще видиш лошите последствия.” Тук имаше Иосиф второто изпитание. Най-първо братята му не го разбраха. Това беше налягане. Те си казаха помежду си: “Защо да го убием – да го продадем, ще вземем парици.” После дойде пак налягането – в затвора. В затвора той стана гадател. Двама затворници му разправиха своите сънища и той ги разгада. Той каза на виночерпеца: “Като се случи, както ви казах, помнете ме.” Две години седя той в затвора. Онзи, комуто разгада съня, го забрави. Той беше виночерпец на царя, на фараона. Последният сънува един сън. Виночерпецът разправи: “В затвора като бях, имаше един човек, който тълкува сънища.” Иосифа го извадиха от затвора, облякоха го добре и го извадиха пред фараона. Той разгада съня на фараона. И взе първото място.

Та сега, ако вие не може да се справите с едно налягане и едно напрежение, вие не можете да вземете първото място в Египет, в света. Вие всички в света сте на мястото на Иосифа. И не може да вземете първото място, ако не се справите с налягането и напрежението. Сега вие сте при тази гама. Казвате: “Да си поживеем, парички трябва.” По-добре е да оставим грехата си и да намерим затвора, и да те извади Господ от затвора като гадател, отколкото да тръгнеш подир една жена. Под думата “жена” аз разбирам в гадения случай друго – това са онези лъжливи възможности, от които мислиш да станеш нещо. И възможностите, и условията имат някакъв смисъл, но не са те, които правят човека щастлив, а Божественото. Ако използваш условията и възможностите според Божествения закон, ти всичко може да постигнеш. Вие всички имате какво да постигате.

Толкоз години съм говорил: Първото постижение е любовта. Свободата на човека започва с любовта. То е разумният живот на човека. Те считат, че любовта е сляпата събота. Сляпата събота е безлюбието в света. И после казвате: “Едно време колко се обичахме.” Това е сляпата събота. Она-

зи Божествената любов никога не отпада. В Стария Завет се казва, че любовта ви отпада. В 13-а глава от Първото послание към Коринтяните апостол Павел казва: “Любовта никога не отпада.” Писанието казва на едно място: “Понеже не си устоял на първата си любов” – не си я разбрал. Казват, че законът на любовта не издържа. Не, любовта всякога издържа, но ние не издържаеме.

Щом дойде законът на любовта, трябва да ти се разшири желанието да служиш на Бога. Щом служиш на Бога, ти си на правия път. Защо на кого другото ще служиш в света? На себе си или на ближния си? В някоя бедна хижа ли ще живееш или в палат, или в Божествения свят? Някой ще каже: “В колиба.” Друг ще каже: “В палат.” А пък някой ще каже: “В Божествения свят.” Хубави са и трите, но кое е за предпочитане? Кое е за предпочитане: отделенията, гимназията или университета? Отделенията са за гимназията; гимназията е за университета. От колибата ще преминеш в палата и от палата – в Божествения свят. От налягането – към напрежението и от напрежението – към разумния живот. Ти не се спирай, че имаш препятствия отвън и отвътре. То е най-добрият признак. Ако имаш налягане отвън и напрежение отвътре, то е добър повод за тебе – Божественото не е далеч от тебе.

Ние сме дошли до третата фаза, до третото положение – до разумното в света. Ще чуеш гласа на любовта – Божествената Любов. И ще се освободиш. И в това освобождение да говори за ставане и оживяване, и възкресение. Когато любовта посети човека, това е ставане, това е налягане. Оживяването, това е напрежение. А пък възкресяването, това е Разумното, Божественото в човека.

Уравнovesи ли човек външните условия и вътрешните възможности, ще възприеме Божественото, Коего го ръководи в живота. Тогава животът има смисъл вече; ти работиш с Божественото в света.

Сега да не отиваме по-далеч. Мнозина страгате. Какво нещо е страданието? Налягане ли е или напрежение? Някои имат кръвно налягане. Чета по вашите лица, казвате: “Подобре е да ги няма болестите.” Съгласен съм. Болестта не е

нещо, което може да хванеш и да го извадиш навън от себе си. Болестта прилича на много дребни частици. Ако си натъкнеш крака на някои дребни частици от едно счупено шише, може да си нараниш крака. Но един умен човек ще събере всички тия дребни частици и ще направи цялото шише.

Та, всичките ваши погрешки, които сте направили от налягането и напрежението, ще ги съберете и ще направите разрушените форми. Счупените шишета ние ги изхвърляме навън, но ние така подлагаме другите на голямо изпитание. Сегашните счупени шишета ние ги изхвърляме, обаче трябва да ги съберем и да ги направим на цели шишета. Всеки ден по 100 шишета събрани, за година правят 36□000 шишета. Като се стопят, ще имате 70□000 лева печалба за една година. Вие казвате: “Кой ще ходи сега да събира шишета?” Не се възмущавайте от счупените шишета, които имате, но ги съберете на едно място и ги претопете.

Вие казвате: “Тая погрешка да не бях я направил, онази погрешка да не бях направил. Тези възможности изгубих, ония възможности изгубих.” Разправяше ми една доста благородна жена: “Едно време изгубих. Имах 10 обожатели.” Не могла да избере един от обожателите. И казва: “Така изгубих 10-тия кандидатата и сега съм стара мома. И поради своята глупост не можах да се оженя, останах сама.” Казах □: “Много добре си направила, понеже тези хора щяха да бъдат нещастни с тебе, и ти щеше да бъдеш нещастна. А пък сега и ти, и те са щастливи. Ти си щастлива. Тези кандидати ще дойдат при тебе.” Тя каза: “Аз остарях вече.” Казах □: “Ще се подмладиш.” Тя гледа на работите много отблизо. Тя не е изгубила. Дните си минават, но пак ще се върнат.

Не се спирайте какво сте изгубили вие с вашите кандидати, но радвайте се, че не сте причинили страдания на кандидатите и че и вие не сте си причинили страдания. Хубаво е да си спомня човек за младите любовни работи. Отлични писма се пишат. При женитбата после се пишат други писма. Най-първо се пишат червени писма. Най-първите писма са светли; после ги пишат с червено и най-после – с черно. Сега всички писма са с черно. Ако аз бих писал любовно писмо, с

черно няма да го напиша. Ще пуснеш малко кръв от себе си, ще напоиш писалката. Четири-пет думи ще напишеш, но с кръвта си. И ценно ще бъде това писмо. В бъдеще, когато ви протече кръв от носа, събирайте го в някое шишенце, та като дойде до любовни работи, да пишете. Всичко това има смисъл.

Вие казвате: “С какви работи ще се занимаваме!” Че се е влюбил някой, това за мене е наука. Че имаш 10 кандидати, това е цяла математика. Че някой ви изгорил чергата, казвам: По-хубаво нещо от това няма в света. Че, всичкото съществуване зависи от това: откак се е запалило Слънцето, започва животът. И всичкото нещастие за нашата Земя е, че тя е изгаснала малко. И трябва да черпим от Слънцето топлина. Докато огънят в нас гори, ние да се радваме и да благодарим на Бога.

Някои се оплакват и казват: “Да се махнат тези страсти.” Вие не знаете какво говорите. По-добре е човек да прави погрешки и да живее, отколкото да е заледен. И то не е лошо, защото никаква болест няма да те хваща тогава. За предпочитание е животът със страдания, отколкото заледяване без страдание. Може би един ден ще разберете закона на налягането. Защото изстудяването е закон на налягането. Стопловането отвътре е напрежение. Но в това не е смисълът. С разумното трябва да разберем смисъла. И физическият свят, и духовният трябва да се разберат, за да разберем онзи стих: “Да възлюбиш Бога и да възлюбиш ближния си”. Три неща трябва да разберете: налягането, напрежението и разумното живеене.

Да изпеем тогаз: “Налягане, напрежение, постижение”. Напрежението е *до*, движението е *ре*, постижението е *ми*, добиването е *фа*, цъфтенето е *сол*, развитието е *ла*, добруването е *си*. И така, имаме: напрежение, движение, постижение, добиване, цъфтене, развиване и добруване.

Човек трябва да се освободи от много робски мисли, които има. Сега страдате от налягането и напрежението – безпокойствие отвън и безпокойствие отвътре.

Изпейте “Мога да кажа”. (*Изпях.ме.*) В тази песен и трите са прокарани: налягането, напрежението и разумността. Тя

е създадена според тая реакция, която имахме сега. Тя е създадена по закона на налягането, напрежението и разумността. Още веднъж я изпейте.

Сега: учение, Божествено учение. Трябва да учим. Старите трябва да се подмладят, младите да не остаряват, глупавите да поумнеят, а пък умните да не се обезсърчават и да не престават да работят, да помагат.

*“Отче наш”*

6.45 ч

*XIX година (1939□1940)*

*16-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 17 януари 1940 г.,  
София □ Изгрев\*.*

---

\* Тази лекция е преработена и издадена под заглавие “Новият ден”. (Бел. на координатора Вергилий Кръстев)



## ДВЕ ЗАДАЧИ

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Небето облачно. Времето тихо и хладно.)*

*“Добрата молитва”*

*“Мога да кажа”*

Много хубаво казва тази песен: “Грей, мощно слънце. Да учим ний добре.” Това слънце трябва да грее. И вътрешно трябва да грее. Външното слънце е отражение на вътрешното. Под думата “вътрешно” вие разбирате ограничение. Не. Вътрешното слънце означава разбраното слънце. Вън са условия. От миналата лекция видяхме, че налягането, това е неразумното в света. Има нещо неразумно. Ако туриш неорганически вещества едно на друго, те налягат. Ако отидете в една фабрика, може да видите как употребяват неорганическия свят, за да направят някой предмет по-твърд. Например стоманата чрез налягане или простото желязо чрез коване, или чрез туряне многократно ту във вода, ту в огън, се закалява.

На всинца ви трябва много знание. Вие имате знание, но едно знание, което за в никаква работа не влиза. Например знаете, че България за 1000 години е водила 150 войни. И може да знаете исторически подробности. Какво ще ви ползува това? Или може да знаете колко пророци са имали евреите, кой какво е писал, може да знаете какво е писано в Библията. Хубави работи са те, но какво ще ви ползува това? Може да знаете колко жито изкарва Германия, Англия, България и прочее, но какво ще ви ползува това жито, ако вашият стомах не е здрав, та не можете да опитате силата на [житото]? Или може да изчислите колко зърна има в едно място. Може да знаете колко косми има на главата ви. Ние ги четохме веднъж в младежкия клас и видяхме, че са около 200□000 – на някои глави повече, на някои по-малко. Някои

сте стари, а някои сте млади и почвате да мислите за онзи свят. Кой е отишъл на онзи свят? Каква е опитността ви? Не знаете. Вие говорите убедително, че ще отидете на онзи свят. Че ще отидете на онзи свят, няма съмнение. Но кой е онзи свят? В разбираня свят горе. Има един свят горе в главата, друг – в гърдите и трети – в стомаха. Физическият свят е в стомаха; духовният е в гърдите, а пък в главата е Божественият. Като умрете, ще живеете у някои хора в главата им или в гърдите им, или в стомаха им. Ще приличате на една малка микроба. Това е хипотеза, но като го опитате, ще видите дали е вярно или не. Това е само за изяснение.

Малкото може да стане голямо. Казвате: “Как така да стане малко, че да влиза тук.” Това е несъвместимо с вашето разбиране. Това, малкото зрънце, като го посееш, след 200–300 години ще израсне и ще стане голямо дърво. Това, малкото семе не се събира вече в стомаха. Така че, като влезете вътре в стомаха на някой човек, ще почнете да растете и ще станете много голям. Но тези работи, които ви разпращам, са неразбрани, понеже във вас законът за аналогията не е силно развит, за да можете да съпоставите нещата. Гледам, че някои ме подражават в аналогия, отвлечени стават. Много мъчно е да се правят аналогии. Може да поставиш някоя аналогия ни в клин, ни в ръкав. Аналогията отчасти ще обясни нещата.

Та казвам: Трябва да се изучават нещата. Вий казвате: “Трябва да бъдеш търпелив.” Защо? Дървото трябва да бъде търпеливо, заровено в земята с корените си, за да може да изкарва храната си. Иначе, ако си изкара корена, не може да се храни, не може да се развива. Ще търпи така в земята може би 100 000 години, 200 000 години, 500 000 години и прочее, докато един ден се освободи от земята.

Да допуснем, че ти си слуга. Господарят ви е госта умен и силен. Да го биете не можете. По ум да го надминете не можете. Много е умен. Добре схваща и преценява. Вий служувате при него – какво ще правите? Той ви е ограничил. По какъв начин ще излезете от тези връзки? Например сега постоянно и от хиляди години всички говорят за дявола. Че

дяволът е господар на този свят. Господарува мой, заповядва. Той казва: “Този да се обеси.” И обесят го. Смъртно наказание му налага. Той казва: “Една война да стане.” И войната става. Той казва: “Мъже и жени да се скарат.” И става. Той казва: “Да се избият.” И става. Каквото каже и става. Той ни скарва. Понякога има политика да примири и като примири, после иска да накара два пъти [повече] да се скарат. И втория път като примири хората, иска три пъти повече да се скарат след това. И като железаря, ще те туря ту във водата, ту в огъня, да станеш толкова твърд, че всичкият живот, който имаш, ще изчезне.

Някой път имате известни състояния. Разгневите се и мислите, че някой човек е причина за това. Някой път баща ви, който ви е родил, не ви е изпълнил волята ви и ви е му се накарате. Не сте доволни от баща си. Питам: Кои са поводите за това? Някой син искал 5000 лева. Той следва в странство. А пък баща му пратил 4000 лева. Баща му, няма човекът повече. Имал 4000 лева и толкова изпратил. Синът не влиза в положението му и му казва: “Не знаете ли, че искам 5000 лева?” И у баща му се заражда противоположно чувство: как така да му заповядва син му. Той не иска син му да му заповядва. Той казва: “Нито пет пари не му давам по-нататък!”

Защо бащата не иска щото син му да му заповядва? И защо у сина има желание да заповядва на баща си? Казвам: Защо ви е имате желание да заповядвате? Това е един философски въпрос. Съвременната наука е открила, че на главата има един мозъчен център отзад горе и когато този център е развит, човек обича да заповядва. У някой този център е слаб и не заповядва. Но не се лъжете, че някой, като не заповядва, след време няма да заповядва. То е хубаво заповядването, но това заповядване да го приложиш на себе си. Ти никога не можеш да заповядваш на другите хора, ако на себе си не заповядваш. Този център на главата ти е турен, за да заповядваш на ръцете, на пръстите си, на космите си, на всичко в тебе. И като научиш това хубаво, ще научиш да заповядваш на хората, ще бъдеш полезен.

Някоу учат хората как да ядат, как да се обличат и

прочее. Хубаво, но питам: Една птица кой я учи да се облича? Хората казват: “Трябва да знаем да се обличаме.” Изкуството е, като скроиш една риза, така да я скроиш, че да бъде малко по-широка, да има едно празно пространство, една междина между ризата и тялото. Да бъде два сантиметра по-широка, за да става кръвообращението правилно. Някои правите вашите ризи много тесни или ще оплетете много тесни фланели и тогава фланелата идва много близо до тялото. Това го правиш уж да гържи топло. Ти не разбираш онзи физически закон как се поддържа топлината. Вълната, за да гържи топлината, трябва да има най-малко един сантиметър междина до тялото и вълната да не се допира тясно до тялото. Като обличаш една греха, най-разумното е да не е тясно прилепена, но да усещаш, че тя е свободна. Ти казваш: “Много хубаво е фланела.” А пък тя натиска на рамената, натиска на гърба, натиска слабините. Казват: “Тя ще се разшири.” Остане ли да се разшири, то е загубена работа. Така се разваля пластичността на тялото.

После, някои от вас си бъркате носа, бутате носа си. Че, така вие разваляте носа си, вършите насилие върху него. Трябва полека, тихо да го пипате. Знаете ли вие колко с това разваляте ума си? Вашите деди с това развалиха носовете си и сега не можете да разсъждавате както трябва.

Или някой път грубо хващате своите вежди. Може би едно време се е изисквало такова грубо хващане, но сега – строго деликатно. Знаете ли, че всеки косъм на веждите не е толкова глупав? Веждите са на границата между духовния и Божествения свят. И всеки един косъм е свързан с известни сили. Ти като бутнеш само един косъм, някой път ще нарушиш целия порядък на духовния свят и ще те питат: “Защо откъсна този косъм, тази антена?” Някои си скубят космите. Ако има някой плевел, позволявам ви, но ако има едно житно зърно, защо ще го скубете?

Вашето физическо тяло е тясно свързано с духовното. И ако не пазите физическата греха на духовното тяло, вий се осакатявате. Докато грехата ви – физическото тяло, е здраво, то ще бъде добре и духовното тяло.

Първоначално религията е била едно училище за възпитание на човешкото сърце, на чувствата, понеже с тях започва човек. Ако ти имаш едно невъзпитано сърце, ако ти не знаеш как да възпитаеш сърцето си, няма да знаеш как да възпитаваши и ума си. Колко души от вас можете да контролирате ума си? Никога в сегашния живот не трябва да допускаме нито една фалшива мисъл в човешкия ум и едно фалшиво чувство в човешкото сърце. Нещата отпърво ще дойдат, но ти ще се изпиташ. Ще туриш една много ситна мрежа, ще филтрираш нещата.

Вий ще влезете в духовния свят, между по-напредналите същества. С какво ще обърнете внимание, като влезете в духовния свят? Вий искате да отидете при Христа. Отлична мисъл. Като отидете при Христа и се явите при Него, с какво ще привлечете Неговото внимание, кажете ми.

Не искам да ви обезсърчавам. В училище искате да привлечете вниманието на своя учител. Трябва да имате някаква дарба, с която да привлечете вниманието му. От паметивека е така. Като види учителят една способност в ученика, приятно му е, трепва му сърцето. А пък има някои неразвити, глупави и като ги погледне, без да иска, не обръща внимание. И казва тогаз онзи: “Учителят на нас не ни обръща внимание.”

Мен ми трябва един билник\* от 25 литра, за да туря сладко вино, а пък ти носиш шише от един килограм. Казвам: Не ми трябва. Донесеш от 5 кила. Пак казвам: Не ми трябва. Трябва ми от 25 кила.

Числото 25 го вземам в дадения случай като резултат. Тук имаме две отрицателни числа: 2 и 5. Всички отрицателни числа произвеждат отрицателни последствия. Но две отрицателни числа, събрани в едно, произвеждат положителни резултати. 7 е положително число. Ако ти два пъти си пострадал, ти ще минеш през числото 25. Един път ще страдаш по Божествено за идея, за ума, а втори път ще страдаш за сърцето. И тогаз ще имаш благосклонно влияние за организацията. Трябва да ви дам примери, но не само примери, но и опити трябва да ви дам.

---

\* билник, бинлик (от тур.) – разг. стъклен съд за вино и ракия; дамаджана.

Когато се нареждате тука, в салона, то да седиш до този, когото обичаш, а да си далеч от този, когото не обичаш. Някой път не обичаш някой човек. Не че не искаш да го обичаш, но не можеш. От него излиза едно ухание, което ти действува. Всяко негово проповядване, какво иде да ти покаже, у тебе произвежда противоположност, не можеш да го слушаш. Тури едного между него и себе си. Пак не го обичаш първия. Тогава тури двама помежду него и тебе. Пак не го обичаш. Тогава тури трети, четвърти и като туриш 10 души между него и себе си, можеш да го търпиш вече. Като туриш 12 души между него и себе си, ще обикнеш вече този човек. Така онези влияния, които излизат от него, се филтрират и това, което ти е неприятно, се филтрира, загърва се и от него вече излизат енергии, които са вече филтрирани.

Всички хора около вас ви спасяват от много нещастия. Един човек ще дойде и той ще филтрира твоето влияние. Или пък някой човек ще бъде добър проводник на някои добри мисли или чувства. Затова трябва да обичаме ближния си. Ближен е всеки човек, който спомага в пътя на твоето Божествено и духовно развитие. А пък враг е всеки, който те спъва – не че съзнателно те спъва, но несъзнателно.

Ние сега говорим за любовта. Казваш: “Аз много Ви обичам.” Как ще познаеш, че обичаш? Как познавате, че обичате някого? Или как познавате, че ви обичат? Някой път ти мислиш, че обичаш някого, но се заблуждаваш. И някой път мислиш, че ви обича някой и пак се заблуждаваш. Любовта е един акт непреривен в Божествения свят. Щом влезеш в Божествената любов, ти влизаш в един непреривен свят. Тя [е] като слънчевата светлина, която постоянно иде, без да те пита, не по твоите заслуги. Има една любов, която носи повече светлина, знание; има една любов, която носи повече топлина, развива чувствата; има една любов, която развива силата на тялото.

Някои говорят за силата на любовта. Колко има да се говори за любовта. Аз се чудя на съвременните теоретически изследвания. Те имат много повърхностни схващания. И понеже хората нямат разбираня за любовта,

затова много мъчно се възпитава човек. Има една любов, която произвежда сила в човека, има една любов, която произвежда добри чувства в човека. Има една любов, която произвежда мисъл в човека. Има една любов, която произвежда положителни сили, добро в човека, а пък има една любов, която произвежда злоба в човека. Тя създава злото.

Вие по човешки ще кажете: “Как така?” Вземете два вълка, те като хванат една овца, скарат се двата вълка кой да я изяде. У единия вълк и у другия желанието да живее излиза от любовта. Питам: “Кой е законът, който ги накара да влязат в стълкновение? В сегашния обикновен живот всички вие правите разлика. Дойде някой беден човек при вас. Ако той се престори, че не е интелигентен, вий не му давате уважение. Той не е облечен добре. Но ако дойде някой министър-председател или някоя друга висока личност, с която вие имате интерес, ще го посрещнете с всичкото уважение и почитание, знаете да се докарвате много добре, имате обхода тогаз. Онзи войник седи пред началството, с какво уважение и почитание стои пред началството. И вие сега имате една обхода от страх. Нямате свободата.

Та, сега, трябва да се освободим, да бъдем свободни. Да можеш да се освобождаваш от своите лоши мисли. Вземете сегашната война. Сега предвиждат, че ще дойдат задушливи газове. Знаете ли колко са мислили военните, за да намерят задушливите газове? А пък другите ще турят маски, филтър. Знаете ли на кого приличат тези маски? Те са, за да се филтрират газовете, та да не се отрови човек. Щом като влезеш в едно общество, в което чувствата на хората не са възпитани, ще имате маска, филтър. Аз съм за маските. Казват за някого: “Той има маска.” Казвам: Право е. Това показва, че е на бойното поле, има задушливи газове. Ще тури маска, иначе ще бъде зле. Вие казвате: “Да бъдем отворени.” Чудни сте вие. Че, кой е отворен? Можеш ли да отвориш сърцето си, можеш ли да отвориш ума си, за да видиш какво има в мозъка ти?

За себе си трябва да бъдем откровени. Не да знаят хората. Откровен човек е онзи, който не държи в сърцето си никаква

лоша мисъл, нищо не крие в себе си. Онова знание, което има, той го затворил. “Той е скрил нещо”, казвате вие. Че, разбира се, трябва да го скрие. Какво лошо има, че нещата са скрити? Господ е скрил ценните неща. В сърцето има скрити неща. Какво знаете за тях? Знаете ли колко сребро има на Месечината? Ако Месечината беше на 10 километра, бих ви препоръчал да си напълните торбите със сребро – и много, на големи кюлчета. Достатъчно е да отидете на Месечината, за да се осигурите за цял живот. Ще вземете тези 35 килограма и ще се осигурите. Сега Месечината е далеч – на 250 000 мили. Те колко километра правят? (– “384 000 километра.”)

Целият свят, в който живеем, е едно предметно училище. Ние се намираме в един обективен свят, понеже сме в една ниска степен на развитие. По-напредналите същества чрез нас проверяват своите мисли и чувства. Както ние изучаваме растенията и животните, така и напредналите същества изучават нас. Защото без тези растения и без тези животни ние няма какво да учим. Така и цялото човечество представлява предметно учение за напредналите същества. Та казвам: Този свят трябва вие да го изучавате. Какъв е вашият начин за изучаване?

Ако искаш да напишеш едно писмо на един свой приятел и нямаш търпение да го напишеш и бързаш, то ни най-малко любовта ти не е нормална в тебе, ако бързаш. Ако ти сегнеш да напишеш едно любовно писмо и бързаш, любовта ти не е нормална. Ако речеш да изложиш някоя мисъл и бързаш да направиш мисълта си разбрана на света, това не е нормално. Аз, за да разбера нещо, ред съществувания съм минал и едва съм разбрал след ред прераждания, а пък ти искаш за един ден отгоре да стане разбрано за тебе и за хората. Ти тази мисъл ще я посееш и като дойде плод от плода, ще познаеш доколко е разбрано. И всеки човек, след като е живял 100–120 години, тогава ще се познае доколко е живял хубаво.

Ако влезеш в духовния свят, колко трябва да бъде пръстът ти дълъг? Ако вашият показалец е определено да бъде 9 сантиметра и половина, средният пръст – 10 см и половина, безименният – 10 см, а пък меркурианецът – 7 и ако вие не сте съдействували да стане показалецът ви 9 см и половина,



вашето развитие не е правилно. И ако средният ви пръст не стане 10 см и половина, вашето развитие не е правилно. Не че всички трябва да имат 10 см и половина, но същата пропорция трябва да имате. Ако малкият ви пръст е 7 см, вие не знаете какъв ще бъде характерът на човека. Ако малкият пръст е 2 см, то каквото започне човек, няма да го свърши, няма да има никакви практически приложения този човек. Тогава малкия пръст трябва да го упражнявате.

Някои от вас започват едно нещо и не го довършват. Вие бързате в много работи; започват една работа, после друга работа, 10–20 работи и нищо не сте направили. Най-първо, вие не сте приложили онова, което сте учили.

Сега някои и размишлява. Някой път аз размишлявам и изучавам камъчетата, разглеждам цветята и размишлявам. По някой път се опитвам да направя нещо. Минавам някъде, виждам една книжка, турям я настрана. Ако е напечатана и е скъсана, чета я, виждам защо е хвърлена тази книга. Това е един лист от Библията със следния стих: “Бог толкова възлюби света, че даде Своя син Единородний”. Някой хвърлил книжката, а за мен този лист е ценен, аз го вземам и размишлявам върху него. Един завил в този лист кокошка, изял кокошката и хвърлил листа. Аз използвам листа. Вий казвате: “Кой е хвърлил този лист?” И даже не го прочитате. Вземете го, прочетете го и размишлявайте върху този въпрос. Защо хората са лоши, защо хората не се обхождат добре един с други?

Аз питам: Ти защо не вървиш добре, защо, като вървиш в гората, дясната ти ръка се движи? За да провериш има ли пред тебе препятствие. Ръката ти казва: “Трябва да внимаваш.” И кракът ти казва: “Трябва да внимаваш.” Кракът ти казва: “Най-първо ти трябва да минаваш и след тебе и аз ще минавам.”

Някои сестри ще носите по една тетрадка и молив и ако някой ви каже нещо важно, ще го запишете. А друга сестра, като слуша и ако плете, във всяка бримка ще тури мисъл. Чуваш музика и плетеш, във всяка бримка ще вложиш музика. Някои може да изплетете фини плетки, шалчета, чорапчета и пр. Всяка една сестра трябва да си изплете най-малко

по 3 или 4–5 чифта чорапи, шалчета, ризи и прочее, а не да разпраща, че тоз бил такъв, онзи бил онакъв. Всеки да работи, а пък сега седнал да казва: този не бил добър, онзи не бил добър, че хората не живеят добре.

Работа, работа трябва. Работа от любов. На всички да има работа. Всяка една сестра по две ризи да е ушила. Мъжът може да работи с чукове, може да шие обуца, могат да дойдат при него и да му разпращат, а той в същото време ще работи. А друг ще вземе картина и ще рисува с четка. А който пее, взема си една песнопойка. Та, всички ще работят. Всеки трябва да има по едно изкуство. На всички да помагат. Един ще пее, друг ще слуша, трети ще прави обуца, друг ще плете. Всички да проявите инициатива. А сега чакаме да свършим училището и да ни назначат на служба. Хубаво, това е в един уреден свят. Но ако не те назначат, какъде, какво трябва да правиш?

И после, някъде искате да проповядвате. Че, как ще проповядваш? Трябва да проповядваме на себе си. Казвам: Ако аз съм на ваше място, какво ще правя. Аз съм бил на ваше място. Някои работи много лесно могат да станат. Когато ти говори един сприхав човек и ако той е долу в долината, а пък ти си горе, не слизай долу при него. Отгоре му говори високо и ще се разберете. Но щом слезеш, ще се скарате. Ти – горе на планината, а той – долу в долината, много добре ще бъде. Не слизай долу да живееш с него. Тук има млади братя, като видят една красива сестра, казват: “Тя е много благородна.” Те казват така за нея, защото е красива. А пък ако е много грозна, вие казвате: “Простачка”. Като видят красивата, казват: “Много е благородна.”

Има едно изкуствено възпитание. Някой е разпасан, не е спретнат. Човек трябва да бъде спретнат, докаран. И като изляза вън, Господ ще ме види, ангелите ще ме видят. Изчитвам си обуцата, но не за пред хората. Пред хората ще се явя най-после. Пред Бога ще се явя най-първо, след това пред ангелите и най-после пред хората. А пък вие, като отивате при хората, се докарвате, а пък като отидете при Господа, не сте така внимателни. Искам да се облечете хубаво. Никакви скъсани обуца, никакви паднали чорапи.

Обущата ви да са изчистени хубаво. Аз всинца ви наблюдавам, не ми се харесвате. Ти ако не можеш да очистиш обущата си, не можеш да очистиш и себе си. Водата ти не е стоплена. Ако сам не можеш да стоплиш водата си, хората не могат да я стоплят. Ако сам не си умиеш краката, хората няма да ти помогнат. Ти сам ще си стоплиш водата си, сам ще умиеш краката си.

Ще се научиш да служиш на Бога в себе си. Той във вас живее, във вашия ум, във вашето сърце. Като дойде Господ у вас и щом не Му служувате, Той ще отиде на друго място. Господ като дойде във вас, вий искате Той да ви служи. Не. Той ще ви изпита доколко вий може да служите. И ако вие в Негово присъствие внесете противоречива мисъл във вашия ум, противоречиво чувство във вашето сърце и проявявате най-грубите си недостатъци, каква е вашата култура, какво е вашето възпитание? Казвам: Това не е обхода. Кажу: “За Бога, Който живее в мене, ще направя.”

При една добра обхода, от човека излиза една разумна сила и ако ний не се владеем добре, като влезем в едно общество, можем да причиним раздор. А пък ако се владеем, като влезем в едно общество, може да причиним помирение. Някой път казваш: “Не ми върви.” Че как ще ти върви? Ти не владееш ума си. Дето влезеш, възбуждаш хората. Ти трябва да внесеш нещо ново в себе си, във всички хора трябва да внесеш спокойствие.

Ти казваш в себе си: “Какво ще стане с мене? Ревматизъм чувствам в краката си.” Нищо няма да стане. Това е една задача, която трябва да решиш. Като имаш моя ревматизъм в крака си, има начин. Ще разтриваш краката си и ще четеш “Отче наш”. Сутрин ще правиш това, на обяд и вечер. Три пъти като разтриваш крака си и четеш “Отче наш”, ще излезе ставният ревматизъм с дървеното масло. Или боли те вратът. Ще разтриваш и ще четеш “Отче наш”, и ще се оправи вратът ти.

Това ви го давам за пример. А пък вие ще извикате един лекар и ще му платите 100 лева. Вие очаквате лекарите да ви излекуват. Като дойде лекарят, той трябва да е роден за лекар. Онзи, който е роден за лекар, той носи в себе си

лечебна сила и той ще ти даде нещо добро, ще внесе в тебе нещо. Той знае добрите методи за лекуване.

Бих желал да не преувеличавате нещата, нито да ги намалявате. Аз гледам, някой ми цитират и то с намерени работи. Като цитирате някого, ще цитирате правилно, за да не изопачавате и да не преувеличавате нещата. У когото това чувство е повече развито на главата му, той преувеличава три-четири пъти нещата. Някой път ще кажеш: “Това казвам, но преувеличено. Както някои увеличават микробите, за да ги изследват.” Ще представите нещата, както са. И няма да представите маловажните неща за важни. Всяко нещо ще турите на мястото му.

И няма да говорите отрицателни неща, например гумите: “Ние не живеем добре.” Не е хубаво това. Ако разбирам виш [да казвате] с тези гуми, че не използваме живота, това е друго. Виш не се спирайте върху отрицателната страна. Всеки да казва: “Аз трябва да живея добре, трябва да използвам живота добре.”

Ти казваш: “Няма добри хора.” Има добри хора! Твоите гуми ни най-малко не показват, че по целия свят няма добри хора. Ти, като видиш, че никъде няма добри хора, ти помисли, че гругаде – в България, в Америка, Франция, Англия, Германия ще намериш добри хора. Свържи се с тях с мисълта си и с това ще помогнеш и околните хора да станат по-добри. Ако всички хора са лоши и не намериш добри хора, тогава ще се свържеш с напредналите същества, хора, ще се свържеш с Господа. След като се свържеш с Господа, с главата значи, след това ще слезеш в духовния свят и ще се свържеш с ангелите и после ще слезеш при хората, които представляват тялото на Божествения свят. Това е път на самовъзпитание. Всяка сутрин, като станеш, ще се явиш при Господа. Ще Му кажеш: “Благодаря Ти, че съм дошъл тук.”

Аз се радвам, че вие толкова рано и с такава точност идвате на лекции в нашия салон, точно като часовник. Даже някой път сверявам часовника по вас. Като станете, свържете се с Бога, за да влезе Неговата мисъл във вас. После ще слезете при ангелите, за да влезе и тяхната мисъл при вас. И после ще слезете при хората, за да работите. Другото ще

бъде една ненужна критика. Ако искате критика, игете в света. Не че е лош. Аз често съм се спирал при някои деца, които са се карали. Теглят се за косите. Едното хване другото за косата и тегли. Аз гледах веднъж две малки деца, в две колички една до друга, ангелчета, гледам ги френологически – тялото, косата, носа. Майката дала на едното ябълка, а на другото не дала. Второто дете хвана и задърпа косата на другото и взе му ябълката. Първото дете почна да плаче, не след малко то разтърси главата на второто дете и взе ябълката. Три-четири пъти ябълката минаваше от едното дете в другото. Ако имаше две ябълки, щяха да си показват ябълките едно на друго и не щеше да има караница. А пък като има една ябълка, ту косата на едното дете се дърпаше, ту на другото. Казах на майката: “Децата са много добри, но давай им две ябълки.” А аз ги виждам колко са добри! Виждам, че користолюбието у тях е развито. Всяко от тях казва: “За мене е ябълката.”

Аз виждам, че и големите деца се хващат за косите. Същият закон е там, когато имаме недоимък на нещата.

Най-първо научете се да търпите. Много мъчно е човек да се научи да търпи. На Земята аз се научих на едно: да изслушвам хората. Изслушвам, някой ми разправя 2–3 часа. Дойде втори, и той ми разправя същото. Дойдат трети, четвърти, и те ми разправят същото нещо. И аз проверявам нещата. Другояче бих кипнал, че ми губят времето. Те ми казват: “Ще търпиш.” Някой път мислено го изпъждам и му казвам: “Иди си.” И като му кажа така, той си отива, но после си казвам: “Не постъпи добре.” Когато му кажа вътрешно: “Иди си”, той усеща и казва: “Извинете, аз много постоях.” И си отива. Но той като си отиде, казвам: “Не постъпваш добре.” А пък някой път имам друга тактика. Слушам го и казвам: “Много съм зает. Друг път ще те слушам. Имам една спешна работа, имам рандеву някъде.” И вземам си шапката. Той ми говори един час и още един час ще ми говори. И аз прекъсвам срещата. Някой като дойде, оставям го да ми говори 2–3 часа, за да се науча на търпение. А пък някой път казвам: “Не разполагам с време. Пет минути мога да дам. Ако можеш, накратко. Нямам време да ми

разправяш надълго. С десетина думи да ми го кажеш.” Доиде някой болен и ще му кажеш: “Няма какво да ми разправяш много; с няколко думи.” Някому казвам: “Няма какво да ми разправяш болестта си. Ще ядеш суров лук. Няма какво да ме питаш. Всяка сутрин, на обяд и вечер ще ядеш по един суров лук. Четири-пет дена ще ядеш суров лук, но от каба-суван.” И след като си отиде той, аз разсъждавам, аз вече превръщам силите на лук. То е едно лечебно растение. След като си отиде той, казвам си: “Ти ако си на мястото на този човек, как би желал да те посрещнат и да ти говорят? Ще ти бъде ли приятно, ако те посрещнат така?” Ако аз съм на негово място и ми кажат да ям лук, ще ям лук. Втори път като дойде онзи, му казвам: “Сутрин, на обяд и вечер по една хубава ябълка.” Първите средства – лук, е начин за въз-питание, а пък сега ябълката е по-хубаво средство.

Всяко нещо, което ние правим за другите хора, ний го правим за себе си. Има един закон в природата: Каквото направиш за другите, ще се върне върху тебе. И каквото другите хора направят за нас, ще се върне върху тях. Та, в това отношение трябва да бъдем най-разумни, да изпълним разумно Волята Божия, за да се въдвори Царството Божие в отношенията между хората.

*А : В .* Какво означава това? Ако *А* е учител, а *В* е ученик, какво ще бъде отношението между тях? Или ако *А* е госпо-дар, а *В* – слуга, какво ще бъде отношението? Ако *А* е млада мома, а *В* е момък, какво ще бъде отношението? Ако *А* е петел, а *В* – кокошка, какво ще бъде отношението? Това са все отношения.

Да решиш във всеки случай какво трябва да бъде твоето отношение. Ако аз дойда в съприкосновение с едно животно, какво отношение имам към него? Ако аз съм *А*, а пък животното – *В*, какво ще бъде отношението? Или ако аз съм *А*, а пък *В* е дърво, какво трябва да направя за дър-вото? Мога да го отсека или да го отгледам? Или мога да вляза в съприкосновение с един човек. И как трябва да по-стъпя, че да съм доволен от дървото и то да е доволен от мене?

Най-първо турете работливия. Всички сестри до 22 март

да свършите нещо. Купете си материал и изработете чорапи, шалчета, дантели, шапки, ризи, каквото искате. До 22 март всички сестри да направят нещо. За тая цел не цял ден да работят, но когато отиваш някъде за празна работа, няма какво да правиш, ще работиш тези неща. Някой казва: “Аз заспивам, като чета.” Като ти се доспи, ще работиш. После пак ще четеш, после ще работиш. Да има смяна между плетенето и четенето. Трябват ми най-малко 50 чифта чорапи, 50 шалчета, 50 ризи, 50 гащи, 50 фланели.

Не го налагам това. Ако можете да го направите с всичката ваша добра воля, за да се ползвате, направете го. Който иска, доброволно да го направи. Направете едн опит до 21 март, но не да казвате, че Учителят каза. Тук да плетат, да работят. Да турим една реформа на Изгрева. Ще работите целия февруари и до 21 март. Сега, ако ви трябват куки, ще ви дам пари за куки, ще ви дам пари и за вълна. Да има една комисия, да се види колко пари трябват. Ако нямате пари, аз ще ви кредитирам. Да се образува една комисия от сестри. Вижте какво можете да направите. И каквото не достига, ще дам. Вижте колко килограма вълна ще трябва. Стигат ли 10 килограма?

Това е второстепенно. Най-първо турете самовъзпитанието. А пък това, което е казано, то е последно. Ако с другите неща се справите, това, което ви казах, е последно. Ако има вълна, ще работиш. Ако няма вълна, друго ще работим. Памучни неща ще направим. А пък ако не може да го направите сега, за идущата година ще го направите. 1939 година не е изтекла още. Краят на 1939 година иде, близо е. А за 1940 година да направим нещо, което нашият ум, нашето сърце и нашата воля желае. Това, което желаем, което обичаме и което правим, да е по Волята Божия. Трябва да искаме да обичаме и да правим нещата по Волята Божия. Най-първо ще направим това, което умът ни диктува. После това, което сърцето ни диктува и най-после това, което волята ни диктува. Волята представлява вас, сърцето ни представлява ближния, а пък умът ти представлява Божественото.

Та, най-първо ще започнем отгоре надолу и за да напра-

вим така, после можем да започнем отголу нагоре. Човек трябва да работи за себе си. Това е в реда на нещата, но той трябва да знае къде да постави себе си. Той трябва да работи на ближните си, но той трябва да знае къде да постави ближните си. И трябва да работи за Бога. Като работиш за Бога, ще поставиш Бога в ума си. Като работиш за ближния си, ще го поставиш в сърцето си. Всички умове, заедно свързани – това е в Божествения свят. Ако намериш в ума си Бога, ще го намериш и в сърцето си. И ако го намериш в сърцето си, ще го намериш и в тялото си. Тогава Бог е в ума ни, в сърцето ни и във волята ни. Главата представлява нашата мисъл, сърцето – нашите чувства, а тялото – нашата воля. Ще работим с всички наши сили, които имаме, с всички наши чувства, които спомагат на нашите сили и с всички наши мисли, които спомагат за чувствата и волята. Ще впрегнем целия човек на работа. Ще поставим себе си на една разумна работа.

Сега, кои можете да направите задачата? До 22 март всеки да си вземе по една тетрадка и всеки ден, като станете, пишете по една дума, която означава една добродетел. Сутринта една дума, която означава мисъл, на обяд една дума, която означава добродетел и вечер една дума, която означава сила. Да видим до 22 март какви думи ще напишете, които означават мисъл, добродетел или сила. Да видим какви думи ще намерите. Ще търсите и ще намерите една дума, която съдържа в себе си сила; дума, която съдържа в себе си чувство и дума, която съдържа в себе си мисъл. Ако не можете да намерите три думи на ден, то направете поне най-малкото – поне една дума да напишете на ден. И това пак не ви го налагам. Ако го правите, ще имате полза. Ако пък кажете: “С тези работи ли ще се занимавам”, [тогава] карайте се стария живот, както си го знаете.

Всеки ден човек трябва да има една светла мисъл в ума си, едно светло чувство в сърцето си и една добра постъпка в тялото си. Че като отиде при Бога, да бъде една книга, написана най-хубаво, та като видят ангелите, да кажат: едно отлично съчинение е. Като влезе в новия бъдещ живот, трябва да бъде написана книга и като четат по очите ни, във



веждете ни, в ушите ни, да кажат, че има нещо хубаво написано. Ако това не можем да напишем, какво друго ще направим – ще се занимаваме с обикновени работи. Когато пишете думите, да не повтаряте два пъти една дума.

*(Формула:)* “Само пътят на Христовата любов води към Бога.” (3 пъти)

6.33 ч

*XIX година (1939–1940)  
17-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 24 януари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## ТРИТЕ ВРЪЗКИ

*Сряда, 5 ч сутринта  
(Времето тихо и хладно.  
Снежна покривка.)*

*“Добрата молитва”  
Песента “Мисл□, право мисл□”*

Вий всички минавате за много учени хора, авторитети. Това не може да се откаже. Това е по отношение на по-нискостоящите от вас в битието. Но по отношение на онези, които са над вас, вие вземате същото положение, каквото вземат онези, които са под вас. Каквото е отношението на подолните към вас, такава е и вашето отношение към онези, които са над вас.

Трябва да се научите да бъдете свободни. Умът ви да бъде свободен, сърцето ви, волята ви, душата ви, духът ви да бъдат свободни. Ти искаш да направиш нещо и трябва да бъдеш свободен в това. Това се отнася до духа. Искаш да почувствуваш нещо. Това се отнася до душата. Искаш да поканиш някого в стаята си. Стаята ти трябва да бъде свободна, за да му я гадеш. Ако в стаята има 10 души, ще бъде ли той свободен? Ще му гадеш една стая, в която да няма никой. И той да разполага с нея, както си иска.

Някой път казваме: “Да бъдем добри.” Една работа кога е добра? Онзи, който говори на френски, кога го владее добре? Когато пише без погрешка и произнася думите без погрешка. Казваш: “Той знае френски език.” Ако той пише и на 5 думи прави 5 погрешки, ако туря погрешно ударенията, той не знае френски. Българите с ударения много не се занимават, понеже е много сложно с ударения (знаци за ударения). В старобългарския език все има ударения. А пък българинът сега казва: “Защо да си губим времето? Да опростим езика.” А пък французите турят ударения. В български език

не се сречат думите, но в английския се сречат. И ако не знаеш да сречаеш думите в английския език, няма да знаеш добре произношението и правописа.

Всяка буква си има своя смисъл. Вие изучавате езика, но сте го изучили много механично. Вий например казвате думата “добро”. Но доброто си има свои елементи. Колко елементи има доброто? С колко букви се пише тази дума на български? (– “С 5.”) Ако пишете на английски, знаете ли колко букви ще употребите? (– “4.”) Пише се с две *o*: good. В музиката има един закон: може да повторите една нота, например имате *do, do*. Това се казва прима. Но като вземеш тези два тона *do*, те се различават. Не са все едно и също нещо. Напрежението на първия и втория тон се различават. Ти никога не можеш да изпееш едно *do* два пъти еднакво. Второто *do* се различава. Има известни трептения, които ухото не съзнава. Първото *do* вземаш по-силно, а пък второто – по-слабо. Различават се. 4 или 5 пъти да вземеш *do*, между тях има все едно различие.

Вие някой път се критикувате. Критика е отлична наука, но тя е за посветени хора. Като станеш светия, тогава Господ ще ти даде пост да критикуваш другите. Като пишеш на един професор на български език, той ще коригира.

Вие трябва да изучавате езика. Той има Божествено произхождение. Българският език е едно наречие на Божествения език. Английският език и другите езици са все наречия на този език. Ще трябва да изучавате този Божествен език. Ако измениш интонацията на думата “добро”, според мястото в изречението, може да се вземе като прилагателно или като съществително.

Ако влезете в другия свят, не в бъдеще, но сега, ако искате да влезете в другия свят, на портите каква дума ще кажете, на духовния език? “Моля, мога ли да вляза вътре?” На онзи, който седи по-горе от тебе, на по-големия и по-силния, можеш да се молиш; на онзи, който седи по-ниско от тебе, ти му заповядаваш. На по-силния казваш: “Моля”, а пък на по-долния от тебе казваш: “Иди.” Казваш на слугата си: “Иди.” Но в българския език думата “иди” има две значения. Иде някой отнякъде към тебе. После, казваме “иди”,

т.е. върви нататък.

Духовният език е много сложен. Там има такива ударения, че само от ударения ще ти се замае главата. Всички вие все страдате от ударения, като не знаете как да ги поставите. Всички вие страдате от това. Ще ви приведа идеята, ще ви изясня идеята, която има в моя ум. Един цар излязъл инкогнито, на български ще кажем: предрешен. Гледа един беден човек със съграна риза, със съграни гащи, свири с една гъдулка. Децата, момчета и момичета, изгряят наоколо. Царят казал: “Колко са бедни тези хора!” Влязъл вътре при тях, те му поиграли и той им дал една крупна сума и онзи мислел, че ще стане щастлив. И станал голям търговец на памук. Един ден една голяма топка памук паднала на ръката му и рамото го заболяло. И чул царят, че той заболял.

Ти казваш: “Много съм наскърбен. Тъжна е душата ми.” От какво е тъжна душата ти? Всички страдат от преждевременни желания, от преждевременни постъпки, от преждевременни мисли, от преждевременни работи.

И първият човек пострада от преждевременни неща. Господ му казал: “Не е време да се занимаваш с онова гърво.” Адам беше отличен зоолог; с ботаника не се занимаваше. Опасна работа е това. С животните можеш да постъпваш както искаш, но с растенията ще бъдеш внимателен. Тази наука не е за тебе още. Адам беше много послушен. Но той имаше една сестра, родена с него, а пък тя за ботаниката гуша даваше – да изучава растенията. Всички растения ги знаеше и каза веднъж: “Видях едно гърво.” Адам ѝ каза: “А, не го бутай.” Тя каза: “Искам да знам какво е скрито в него, какво има в него.” Адам каза: “Аз не се занимавам с него.” Ева каза: “Каза ми един професор по ботаника, че желае да ми предава по тая наука.” Пратила специална комисия да гоиде един професор в широкия свят. Той беше облечен със своята мантия.

Понеже Адам имаше много работа по зоология, той остави Ева да се занимава с ботаниката. И започна разговорът между Ева и този професор. Професорът попитал Ева: “Какво мислите за това растение?” Ева каза: “На нас ни казаха, че в това растение се кроят опасни работи и че който

яде от него, умира.” Професорът казал: “Вие не сте разбрали. Не е така, както ви е казал Онзи. Вътре в това растение се крият тайните на живота. Човек, който яде от него, става като Бога. Всесилен е, може да създава слънца, светове, цели вселени. Във всичко е свободен.”

Вий сега ще турите един критически ум и ще кажете, че Ева е направила погрешка. Ако вие бяхте на мястото на Ева, какво щяхте да направите? Аз ви питам: Когато една млада мома минава покрай едно красиво дърво, наречено “момково дърво”, увиснало с хубави плодове, тя като го погледне, желае да го бутне. Не бутай там. На нея се иска да вземе, да види какво е това момково дърво. Кажете ми: Кой от вас би устоял на такова момково дърво? Представете си, че това е хлебно дърво, а вие сте гладен, 3–4 дена не сте яли.

Има заблуждения в дишането, от които идат болестите. Има много системи за дишане и в Индия, и в Европа. Всички тези системи не са направили хората щастливи. Ти казваш: “Трябва да мислим.” Хубаво, но колко хора мислят правилно? Ти трябва да знаеш да мислиш правилно, иначе ще си навлечеш неприятности. Казваш: “Човек трябва да живее.” Добре, но как трябва да живее? Ние живеем, но този живот, в който живеят хората, не е онзи живот, към който ний се стремим.

Аз не искам сега да спрете критикуването. Критиката я оставете за в бъдеще, за по-нататък. Ти казваш: “Аз не можах да използвам живота си.” Мога да ви запitam: Защо не можахте да използвате живота си? Да допуснем, че имате един богат човек. Той е бил богат, живял е трезвено, вино не е пил, на автомобил не се е качил, копринени чорапи не е носил, хубава шапка не е турял на главата си, копринена риза не е носил, кокошки и пуйки не е ял. Въздържал се е. Баница не са му точили, сладкиши не е ял. И казваш: “Не можах да си изживея.”

Хубаво. За да бъдеш щастлив, това, което го носиш, трябва да те обича и ти трябва да го обичаш. Твоите обуца трябва да те обичат и ти трябва да ги обичаш. Ако ти не ги обичаш и те не те обичат, ти щастлив не може да бъдеш. Ръкавиците ти трябва да те обичат и ти да ги обичаш. Ти

казваш: “Да гледам всичко.” Не, всичко няма да гледаш. Ако погледнеш това, което не те обича и ти не го обичаш, ще бъдеш нещастен. Не само да го обичаш и не само то да те обича, но едновременно и двете.

Ти казваш: “Как да го обичам?” Вий знаете как да обичате. Да обичаш някого е просто подобно както когато обичаш цвете. Супринта момата, като стане, ще отиде на извора, ще вземе най-хубавата вода и ще напои корена на цветето. Това значи да обичаме едно цвете. И цветето, понеже има повече любов, пуца повече уханье. Любовта, която излиза от това цвете към тебе, ти казва: “Много ти благодаря, че ме поля.” Поливането на растението е обич към него. Аз съм дал нещо, като съм полял цветето, но в себе си нищо не съм дал. Не отивам да го милвам, защото ако го милвам, ще го осакатя някой път. Искаш да милваш някой човек, тогаз ще го осакатиш.

Голяма наука е това. Тепърва трябва да научиш какво е милване. Бог, за да ни милва, трябва да ни изпрати топлина, светлина, въздух. Вий мислите, че трябва да милвате с ръцете си. Знаете ли колко са груби ръцете? Ако пипна сухо дърво и то оживее, тогава ръцете са богати. Ако не оживее, да знаете, че ръцете ви нямат това знание.

Сега вие ще влезете в едно противоречие. Това, което ви говоря, трябва да го учите. Например, ако вие изучавате съвременното пение, оперното пение. Вие знаете ли какво нещо е опера? Вие, за да пеете като оперен певец, трябва да знаете много неща; трябва да имате обхода, интонация, разбиране. Няма да пееш сам; трябва да знаеш на всекиго как да отговаряш. Всички няма да станете певци, но всички трябва да знаете да пеете. Вий всички няма да бъдете оратори, но трябва да знаете как да говорите. Вий всички няма да се научите да вървите, светлината върви, но все таки трябва да знаеш как да вървиш, как да бягаш. Има хора, които, като бягат, правят големи крачки, а пък други правят малки. Каква е разликата между тези, които, като бягат, правят големи крачки, и други, които правят при бягане малки крачки? Онзи, който прави големи крачки, той е много уплашен, а пък онзи, който прави по-малки крачки, е по-малко

уплашен. Кое е по-хубаво: да скачаш или да не скачаш? Да скачаш.

По-добре е човек да направи някоя грешка [и] да е свободен, отколкото да не е направил погрешки и да не е свободен. Ако ви турят в едно шише, ще бъдете чисти, няма да падне нито една капка от главата ви, но тая чистота не е достатъчна. Всички искате да бъдете чисти и светли, да ви затварят някъде. Вие имате чужди идеи. Ние сме излезли от ръцете на Бога, ние сме чисти; нечистотата е дошла отпосле. Тя не може да проникне в душата и всички страдания и мъчения са методи на чистене на нечистотите. Когато ти страдаш, се чистиш. Всички вие знаете как се чистите. Аз, който обичам толкоз чистотата, някой път погледна и видя петно на грехите си. Искам да зная как е паднала тази капка. Изследвам дали е отдрясно или е отляво, изчислявам дали е по-близо или по-далеч от устата. Изчислявам математически, правя скица къде е петното. Това са научни изследвания. Или едно петно падне на края на палтото, долу – пак правя скица, измервам колко е голямо.

Ти ще кажеш: “Това ли остана на нас? Ние с големи работи ще се занимаваме.” Аз се радвам, че се занимавате с големи работи, но в големите работи има голямо главоболие. Искаш да бъдеш богат. Хубаво, но голямото богатство носи големи страдания. Вие не искате да бъдете сиромаси, но знаете ли, че големи добродетели се крият в сиромашията? Погрешката ви е, че искате да бъдете богати, когато не трябва да бъдете богати. Някой път не искате да бъдете сиромаси, когато трябва да бъдете сиромаси. Някой път трябва да бъдете сиромаси.

Другояче трябва да разбирате под думата “сиромашия”. Вие под думата “сиромаси” разбирате човек, който няма пари, един бедняк, който няма никакви условия. Това е право, но това отчасти е вярно. Ти в сиромашията ще научиш какво нещо е смиренieto. Не може да разбереш какво нещо е смиренieto, ако не си сиромаси. За да научиш смиренieto, най-първо ще бъдеш беден. После, за да се научиш на смирение, трябва да бъдеш и богат. И в богатството се учи смиренieto. Има едно смирение, което учи сиромасът. А има и смирение,

което учи богатият. Вие искате всички да учите все смиренieto на богатия. Това е много трудна наука. Най-първо ще научиш смиренieto на сиромашията.

(Учителят записа на дъската [5] букви: л, б, о, в, ъ.)  
Какво разбрахте? Ще поставим *ю*, за да стане “любовъ”\*. За да дойде любовта в тебе, ти трябва да добиеш най-първо известни качества. Едно любовно чувство не може да дойде в тебе, ако най-първо не се свържеш с тези трептения, които идат отгоре. Любовта иде отгоре, от Бога. Ти няма да очакваш любовта от земята някъде. Ти така ще се самозаблудиш. Любовта трябва да излезе от твоя ум. Ако излезе от твоето сърце, друг е нейният произход. Ако пък излезе от твоето тяло, пак е друг произходът □.

Най-първо, в любовта ти трябва да се научиш да възприемаш. Няма да бъдеш горделив. Гордостта е планински връх. Горделивият човек е планински връх. Ти, за да разбереш любовта, трябва да бъдеш една долина. Това, което Бог ти дава, трябва да го възприемеш и да го обработиш. Може да ти е приятно или неприятно, но ще трябва да я свършиш добре работата си.

Всяка работа, добре свършена, носи благословение; а пък всяка работа, като не е добре свършена, не носи благословение. Ти може да се занимаваш с любовта, но любовта е работа. И тази работа трябва да се свърши без погрешка. Например как ще оцениш един човек, който те обича, който ти дава всичко, ако не знаеш да възприемаш и да оцениш това, което ти дава? При любовта, ако ти дават вода, от нея не трябва да падне нито една капка на земята. И от запушалката не трябва да се изпари есенцията. В любовта това, което ти е дадено, не трябва да го опорочаваш. Името, съдържанието и проявата на любовта не трябва да се опорочават.

Всички хора чрез любовта се запознават. Най-първо се срещат като ангели, после стават като хора и после – като животни. Често съм привеждал примера на онзи турски бей. Един му казва: “Ти си княз на князете.” Той бил свободен. После се сгодил. Като се сгодил, му казали: “Близо до хората

---

\* любовъ – според правописа до 1945 г.



си.” Като се оженил, казали му: “С хората си наедно.” После той напуснал жена си. Казали му: “Ти си за смях на всички, посмещице.” Най-първо започвате като князе, после идвате до нивото на хората, после ставате като животни, а има и състояние от животни по-лошо.

Вий казвате: “Ние сме грешни хора.” Оставете вашите грехове. Те са външни работи. Ако аз не говоря един език, това не показва, че съм глупав. Ако някой не говори добре английски, това не показва, че е грешен човек. Коя е най-меката дума, с която децата започват? Децата започват с думата “мамо”. Когато произнесеш *a* добре, значи ти си в края на работата и си доволен. А когато произнесеш *a* лошо, значи в края не си доволен. Под думата “благодост” звукът *a* има хубаво произношение. Ако искаш да намериш в български произношението на *a*, ще го намериш в думата “благодост”. И това ще се отрази върху вашия ум, върху вашата воля. В буквата *a* ти си натоварен вече с някаква идея, с някое впечатление, с някое чувство, искаш да извършиш някаква работа. Ако аз взема товар на гърба си, колкото този товар е по-тежък, толкова аз трябва да имам по-здрава основа. Ако малко кръшне кракът ми, мога да падна някъде и да си изкълча крака.

Та, човек трябва да бъде много умен, когато носи товара си. Ти казваш: “Трябва да имаме една велика идея.” Тази велика идея е в тебе. Някой път искате да имате големи скъпоценни камъни, злато. Богатите хора не са доволни, понеже златото е погълнало техните чувства. В света, ако искате недоволни хора, търсете ги между богатите хора, понеже сърцето им е отишло между богатите хора. Ти не можеш да отидеш при Бога, понеже си богат, понеже си свързан. На двама господари не може да се служи. Ти казваш: “Господи, аз искам да Ти служа, но паричките ми да не ми буташ.” Ти можеш да бъдеш учен, можеш да кажеш: “Искам да Ти служа, Господи, но знанието да не буташ.” От известно знание трябва да се освободиш.

Например идеята ти за любовта, тълкуването ти за любовта. Ти казваш: “Как да обичам?” Ако ви попитат как да ви обичат, знаете, но как да обичате, всеки си има върху

това свой метод. Аз не съм намерил два начина на любовта еднакви. Ти не можеш да обичаш всички хора по един и същи начин. Ако дадеш вода, всички хора не пият еднакво количество вода. И ако обичаш един човек, ще знаеш колко вода трябва да му дадеш, а не да плисне излишната вода. Това не е любов. Всичката вода, която му давам, трябва да я изпие и после трябва да има един плат и да изтрие с него, та нищо да не се изгуби. А пък ти най-първо обичаш един човек и после подхвърлиш любовта, като греха. Така ти осакатяваш себе си.

В любовта ти най-първо ще се повдигнеш и после ще се унижиш. В любовта най-първо ти ще повдигнеш едно същество в твоето съзнание и мислиш, че той е съвършен и че има всички добродетели. И онзи мисли, че е намерил един поклонник и се зарадва. Един ден, вие го вземете отвътре и го хвърлите в тинята. Каква е тая любов? Защо ще го дигнеш горе и после ще го хвърлиш? Защо ще имаш една хубава мисъл и после ще я туриш в калта? Или имаш едно хубаво чувство и после го хвърлиш.

Това не е ново. Най-първо ние грешим спрямо себе си, после – спрямо нашите ближни и спрямо хората. Когато съгрешииш спрямо себе си, как ще се справиш с това? Вървиш по пътя и си удариш крака – каква е тая погрешка? Направил си погрешката спрямо вашия крак и трябва да се извиняваш. Как ще я извиниш, когато удариш крака си? Ще вземеш чук и ще махнеш този камък от пътя. Но с това не оздравява кракът ти. Как се извинявате вие на вашия крак? Вие не му се извинявате, но казвате: “Стават такива погрешки.”

Обаче в истинския път на живота, щом тръгнеш, окомоти ще бъде отворено. Ще разгледаш целия път, ще гледаш по пътя дали има издигнато или гладко и ще внимаваш да не удариш крака си. Ако удариш крака си, нямаш уважение и почитание към него. Тогава нямаш уважение към доброто в света. Щом нямаш уважение и почитание към доброто, ти не можеш да ги направиш. Ти можеш да го направиш, но това не е добро.

Сега, да ме разберете ясно. Ако вземеш едно житно зър-

но и го туриш на един камък отгоре, ти не си свършил никаква работа. Също така, ако го заровиш на 3–4 педи дълбочина. Трябва да знаеш колко пръст да туриш на това житно зърно. Да не му туриш повече килограми, отколкото трябва. Ще му туриш само малко пръст, за да може да поникне. А пък от тази дълбочина, то като пусне своите коренчета, ще оставите на неговото разположение да отива наголу колкото иска. То е негова работа.

Дойде ви една идея. Посагете я във вашия ум. Знаете ли колко е деликатно да се посее една идея или едно чувство?

Ако влезете в едни склад, дето има барут, и ако имаш само една запалена кибритена клечка, знаете ли какво може да стане? За да се направи едно голямо зло, не мислете, че трябва една голяма причина. Ако имаш само една кибритена клечка, запалена, какво може да стане? Като влизаш в този склад, няма да носиш кибритена клечка, няма да има жезла на обущата ти отдолу. Ще влезеш с платнени обувца, за да не стане взрив на взривното вещество.

Такива взривове постоянно стават във вас. На ден колко пъти стават такива взривове? Например казват ти: “Знаете ли твоята дъщеря кой път е хванала? Днес я видях в кабарето с един момък.” Казвам: Ако златото падне в калта, става ли на кал? Знаете ли какъв студ има в пространството, през което Слънцето пътува? Външните условия не са могли да изгасят Слънцето.

Вас ви е страх да изгаснете. Човек изгасва само при едно условие – при дървото за познаване на доброто и злото: прекъсва се връзката между човека и Бога. И там е всичкото зло. Злото прекъсва връзката, която съществува между човека и Бога. И щом се прекъсне тази връзка, ти тогава постоянно почваш да се смаляваш. И щом се смалиш, няма изход отникъде – ти умираш един ден от смъртта. И ние умираме, понеже прекъсваме връзката с Бога. Щом си свързан с Бога, ти си във вечния живот. А щом прекъснеш връзката, ти влизаш в друг свят. И светът на смъртта е реален, но там почват страдания и противоречия, в които няма разрешение.

Ти казваш: “Аз обичам Бога.” Под това разбираме: или

аз Го обичам, или Бог [ме] обича. Когато Бог ни обича, аз трябва да възприема Неговата любов и да пазя тази връзка свещена. И единствената връзка, която трябва да пазя свещено, е връзката на любовта. Ще я чистиш, за да няма прах, фин прах. Да кажем, че имате една свещена идея. Сутринта като станете, коцина вземете и я чистите? И после, като четете, оцапате страниците. Ще си умиеш ръцете хубаво и тогава ще четеш книгата. Ако оцапаш книгата, и ума си ще оцапаш. Ако свири някой на пиано с нечисти ръце, тогава клавишите ще се оцапат. Аз гледам някой път клавишите оцапани.

И ви гледам на някого какви му са грехите, обущата, гледам как си чеше косата. Някой път му гледам очите. Да видя как гледа, дали гледа нагоре, надолу или настрани. За мене всеки човек го меря. Има една жица на любовта и гледам накъде е погледът му. И гледам накъде е погледът на човека. Ако погледът му е надолу от жицата, той е материалист; ако е отляво, обича да насилва; ако е отдясно, обича да използва хората; ако гледа нагоре, той има нещо благородно в себе си. Някой започва добре: най-първо поглежда нагоре, после наляво, надясно и след това надолу. Но после не си вдига очите нагоре. Той е вече направил първата погрешка. Нагоре, надолу, настрани и после пак нагоре.

Та, при всяко действие, което правим, трябва да се отнемем към оная Първа Причина, Която действува в света. Ако аз работя и светлина не ме озарява, няма да направя хубаво работата. Та, винаги трябва да имаме онази Божествената светлина, за да можем да живеем както искаме.

Всички ще си направите по една стаичка. Препоръчвам ви да имате по една горница, не ви трябва да бъде много широка. Най-първо само за един човек, само за вас. С една масичка, един прозорец и едно столче. И в тази стаичка да разрешаваш всички мъчни въпроси. Щом имаш мъчнотии, в своята горница лесно ще ги разрешаваш. Който има горница, лесно разрешава въпросите, а който няма горница, мъчно ги разрешава. Това е наука.

Я ми произнесете сега думата “любов”. *(Учителят произнася думата “любов” и едновременно маха с ръцете си*

нагоре, надолу, настрани и пак нагоре.) Я изпейте сега думата “любов”. Ще ви изслушам всинца как ще изпеете “любов”. В любовта имаме 12 саксии с цветя. И ако изпеете думата “любов” правилно, то тези цветя ще се развеселят и ще изпуцат благоухание. Ако пък не пеете хубаво, тези цветя ще започнат да увяхват. Щом увяхват те, аз зная, че този човек не е изпял в моята градина хубаво думата “любов”. И ще видя, този човек е направил погрешка. Всяко едно цвете ми говори къде е направил погрешка в любовта. 12 саксии има в Невидимия свят, които представляват вас. Вие сте казали във физическия свят една дума и тези саксии ще почнат да вехнат. И Господ, като погледне, ще каже: “Нещо стана долу.” Ще изправите думата си, заради благомото на вашите цветя. Ако повехнат вашите цветя на небето, вие не можете да отидете там. Ако пък не повехнат, ако са свежи, всякога вратите на небето са отворени за вас.

Най-първо умът ви трябва да бъде облечен със светла греха – не с бяла, а със светла греха. Сърцето ви трябва да [е] с червена греха, а пък волята ви – с виолетова греха. Вашата душа с какво трябва да бъде облечена? Каква греха ще турите на душата си, на духа си, на вашия ум, на вашето тяло? Това е предметно учение. Ти не може да предагеш една идея, не можеш да направиш една идея позната на другите, ако не е позната на тебе. Ти не можеш да предагеш един тон *до* вярно, ако не го вземеш вярно. Най-първо 4 месеца трябва да бъдат твоят ум, сърце и воля в музикално положение и тогава можеш да вземеш *до* правилно. Ако вашият ум, сърце, душа и дух, всички са в изправност, тогава можеш да направиш всичко както трябва. Ний не трябва да нарушаваме тая хармония, която Бог е вложил в нас и от нея трябва да се учим. При молитвата се цели, между другото, Бог да изпрати Духа Си, за да поддържа тази хармония в нас, в отношенията между нашия ум, сърце, душа и дух. Тези отношения трябва да бъдат чисти. Писанието казва: “Бог ще изпрати Духа Си.” И Той, като дойде, хармонизира всичко.

Щом критикуваме, това не е любов; щом виждаме в дру-

гите дефекти, това не е любов. Щом сте координирани добре, вий, когато ходите по земята, през където минете, ще оставите своите идеи. А пък щом не сте координирани, отдето минете, пак ще оставите, но други идеи, други отпечатъци.

Най-първо да имате връзка с Бога и тогаз Неговото състояние се предава на вас, понеже единственото съвършено същество е Бог. И ние, даже само като помислим за Бога, тогава Неговото състояние ще се предаде на нас. Ти казваш: “Аз съм праведен човек.” Не, праведността е един непреривен процес на постоянно обновяване. Любовта ви трябва да бъде постоянна в нашето подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание и този кръг на движение трябва да става постоянно в нас. Вие казвате: “Ние опитахме какво нещо е любовта.” Не, любовта вие не я [и] сънувате. Това, което наричате любов, това е любов, от която хората умират, от която се разочароват. Това е предисловие на оная любов, която носи в себе си вечния живот. Вие искате да не остарявате. Сега сте остарели и мислите да умрете, че наново да се подмладите. Хубаво, тогава трябва да знаете втори път къде ще се посадите и кой ще ви посади и как ще ви посади. Може някой да ви остави върху някой камък и някоя гарга може да дойде и да изяде посятото. Един сял жито. Гаргите грачели и изяднали посятото и той казал: “Не искам да сея вече – гаргите ще го изядат.” И се обезсърчил. Казал: “Гаргите изядоха всичко.” Той гледа, че и крината се изпразнила вече. Казвам: Да напълни пак крината и като се наядат всички гарги, пак да остане. Целия хамбар няма да го изядат гаргите. 100 гарги, 1000 гарги колко ще изядат?

Та, не се обезсърчавайте от несполуките във вашия живот. Ти казваш: “Това не става, онова не стана. Гаргите изядоха житото. Това не постигнах, онова не постигнах.” Отсега нататък трябва да постигнете. И какво трябва да постигате? Които сте остарели, казвате: “Оставете младите да му мислят.” Не, старите да му мислят, а пък младите да работят. Между млади и стари трябва да има една много интензивна връзка. Най-първо, не мислете, че сте стари. Изхвърлете тази дума “старост”. Вие си давате много голямо значение, като

се мислете за стар. Един от вас ми казва: “Толкоз дългове имам, пари нямам.” Друг казва: “Болести имам.” Трети казва: “Имам големи недоразумения с другите.” Четвърти казва: “Службата си не съм уредил.” И всеки ми казва: “Уредете тези, външните работи, и тогаз ми говорете за Божественото.” А пък аз ви казвам: Вий сте горе на едно дърво и сега зреете. Аз не искам преждевременно да узреете и знаете ли защо? Защото, ако узреете преждевременно, свинете ще ви изядат. Ще дойде вятър, ще ви раздруса и свинете ще ви изядат. И свинята ще каже: “Аз го изрових от земята.”

Та, трябва да узреете като гряна – най-късно, да излъжете дявола. Дяволът, като видял напролет гряна, казал: “Това дърво е мое, понеже цъфна най-рано.” Но грянът узрял най-късно и дяволът се излъгал. И дяволът казал: “Ще те направя як, та като биеш хората, да носиш моите страдания, които аз минах.” Дяволът казал: “Ти си пръв, който си помайстор от мене, да ме излъжеш.” Та, дяволът наказва гряна за лъжата, която му каза. Бащата казва на сина си, че го е излъгал. Значи в този случай синът е по-майстор от баща си. Ако синът се опитва да излъже баща си, то и бащата лъже. Ако синът не се опитва да лъже баща си, и баща му не лъже.

Вие сега ще направите едно заключение: хората имат два бащи. Бог казал на Адама: “Синко, от това дърво излиза лъжата, а тя е, която носи голямо нещастие в живота. Няма да ядеш от него никога в живота си. Никога в живота си няма да лъжеш; ще говориш всякога истината. Щом кажеш първата лъжа – му казал Господ – ще умреш.” Няма да ядеш от дървото на доброто и злото – значи няма да казваш лъжа. Щом кажеш най-малката лъжа, ти си ял от забранения плод. Яж от дървото на живота, поест яж от дървото на Истината.

Ти като направяш една погрешка, идва лъжата. Криеш погрешката от себе си, от ближните си и от Бога. Не че трябва да отидеш да я казваш. Ни най-малко не я разправяй. Щом я разправяш на ближния си, ти искаш те да ти помогнат. Щом я изповядаш на Бога, искаш Той да я изправи. Ако можеш да си помогнеш сам – да я поправиш, тогава не ходи при Бога и при ближните си. Ако не можеш сам, тогава иди при ближните си и при Бога. Аз не говоря за големите

погрешки, аз говоря за някои, които отпосле могат да станат погрешки. Например ти държиш една чаша хубаво вино, то е само 50 грама. Няма никакво зло в тази чаша. Можеш да пиеш, но ако ти почнеш често да употребяваш тази чаша, след това можеш да станеш пияница. Ще образуваш един навик и ще изгубиш науката си. Имаше един учен човек, професор, който умира от малката чаша. Учен, способен човек беше.

Аз искам тази сутрин да бъдете свободни от тези терзания, които имате в ума си. Някой път казваш: “Този не ме обича, онзи не ме обича.” Някой може да мисли, че не го обичам. Аз съм недоволен от него, понеже няма какво да ми даде. И той не ме обича, понеже и аз няма какво да му дам. И двамата не се обичаме. Тогава ще се хванем за ръката един друг и ще отидем при някой, който ни обича, тоест, който може да ни даде нещо. И тогава от това, което ни даде, можем да си дадем нещо един на други. Тогава вий двамата, които не се обичате, идете ръка за ръка при онзи, който ви обича. И ако той не ви обича, тогаз се хванете и с него за ръката и идете при някого, който ви обича, и си напълнете стомничката. Вие, които не се обичате, ще се хванете ръка за ръка. Това е възможно. Има една любов на безлюбиеето. Тя е най-безкористната. Хванеш го за ръката, но нищо не очакваш, не искаш да вземеш. Едвам го търпиш. Някой път хванеш някоя kokoшка и видиш, че е мършава и я оставиш. А пък като видиш, че е мазна, я ядеш. Вий се радвайте, че не ви обичат. Та казвам: В безлюбиеето в света има една добра страна. Някой човек не ви обича и казва: “Аз не искам да ви обичам, понеже сме бедни. Идете при някого, който може да ви обича.”

Когато си недоволен, да знаеш произхода на недоволството. Когато се усетиш радостен, да знаеш произхода на радостта и трябва да умееш да я задържиш, понеже ще дойдат лоши условия. Тогаз радостта е едно богатство и ще можеш да извадиш от него при трудни условия. Иначе ще се намерите един ден в трудно положение. Искам да изгоня от вашия ум страха. Страх не трябва да има. Само един страх да остане у вас, един страх се позволява – страх да не пре-



къснеш връзката на Любовта. Свещен страх да имате да не прекъсвате връзката си с Бога, с Любовта. За Любовта, за Бога, както вие разбирате, дръжте това разбиране, което имате. Моето разбиране е заради мене. Ако за тази връзка говорите по-малко, по е хубаво. Което аз направя, то ще свидетелствува за мене. Това, което не мога да направя, то не може да свидетелствува. Казвате на някого, че го обичате. Той ще ви постави на изпит. Казвате на един беден човек, че го обичате. Той ще каже: “Може ли да ми направите една услуга, да ми дадете нещо?” Ако сте лекар и му кажете, че го обичате, той ще каже: “Моля, не може ли да ме излекувате?”

Та, всички проповядвате една любов, за която нищо не правите. Мислите ли, че като нарисуваме едно цвете на дъската, че това е едно цвете? Посади едно семенце и нека цветята сами за себе си да говорят. В новото учение благо, Божественото благо трябва да дойде от Бога. Но законът е следният: Това благо някой път право до вас не може да дойде, трябва да мине през някоя среда. Например светлината минава през въздуха. И благодарете, че минава през въздуха. Има една опасна страна, която носи със себе си светлината, която иде от пространството. И въздухът трябва да задържи нещо от тази светлина, за да я нагоди към вас. Божествената любов ще мине през онзи човек, който ви обича, за да се приспособи Божествената любов към вас. Всеки човек, който ви обича, е една среда за вас, през която ще мине Божествената любов, за да нагоди тая любов и за да може да я възприемете. Всеки човек може да ви бъде полезен и за всеки човек вие можете да бъдете полезен, като една среда.

Та, Божествената любов някой път трябва да мине през няколко хора, за да се приспособи и да дойде при вас. Всеки човек, който ви обича, той ви придава Божествената любов без никаква примес, а пък онзи, който не ви обича, той дава любовта с примеси. А всяка любов без примеси носи радост. И всяка любов с примеси носи страдание. Та сега, бъдете проводници на онази любов, която е без примеси. Гледам, че мнозина от вас сте нетърпеливи. Аз бих желал да бъдете

търпеливи колкото мене.

Има една любов на книжни пари, а има пък една любов на звонкови пари. Та, сега вие сте много богати с книжни пари. С няколко милиарда от тях можете да вземете един обяд.

Някои от вас се занимавате с окултните науки: все говорите за окултното, за окултната страна на нещата. Окултна наука е една тайна наука. Това са като нашите естествени науки. Това е наука за външния свят, за придобивки, наука да станеш човек силен и богат. Това не е мистичната страна, не е вътрешната страна на живота. Окултната наука е външната страна, а мистичната страна е вътрешната страна. Божественото е реално и то носи вечното в себе си. Вътрешната страна обхваща безграничната Божия Любов, несъизмеримата Божия Мъдрост и непобедимата Божия Истина. Граничната любов образува нещастия. Граничната мъдрост образува нещастия. И победената истина носи страдания.

Та казвам: Вий пристъпайте към тази Божествената наука и ще срещнете там мъчнотии. Не мислете, че в този свят, в който влизате, ще влезете лесно. Като влезете в Божествената наука, ще минете през бойното поле, ще минават куршуми, но няма да ви ранят. Ако пък нямате тази наука, ще бъдете ранени навсякъде; няма да имате място, дето няма да бъдете наранени: по лице, ръце, крака и прочее. Ако пък имате Божествена наука, куршумът ще мине само покрай грехата ви. До вас хиляди ще падат и няма да ви повредят. Облечете бронята на Любовта, облечете бронята на Мъдростта, облечете бронята на Истината и с тия три брони ще влезете да воювате. Не да бъдете страхливи. Сега имате да минавате през зор, но не през зор, но трудни задачи имате да решавате. Досега сте имали задачи с едно само неизвестно, а сега ще имате с 10 неизвестни.

Първото нещо е: Благодарете на Бога, че сте дошли живи и здрави до това положение. Като погледнете, кажете: “Слава Богу, минахме.” Благодарете и като тръгнете напред, назад не се обръщайте, а напред гледайте – хубавото да седи пред вас. Този свят, от който сте излезли, не го гледайте; не да се простите с него, но да не се безпокуите. Носете си едно

знаме. Като искате да погледнете онези, които идат подир вас, дигнете знамето и кажете: “Напред, напред, тук има път, по този път вървете.” Всеки да си носи своето знаме. Няма да остане нещо, което няма да ви вземат. Страданието и мъчението в какво сеят? Те сеят в следното. В турско време, като дойдат разбойници, дадат им всичко и разбойниците заминат, вземат парите. По някой път турят горещи желяза на врата, за да изкаже къде са парите. Това е мъчението. Някой път ще има страдание: само ще ви вземат. А пък някой път ще има една верига на врата. А пък ако вървите по този път, за който ви казвам, вратът ви ще бъде здрав и разбойници няма да има във вас. Отвън може да имате мъчнотии. Други мъчнотии няма да имате.

Любовта е, която спасява хората. Мъдростта е, която урежда живота на хората, а пък Истината е, която дава свобода на хората. Бог е, Който ще внесе в нас вечния живот, ще ни даде знание и ще ни освободи. Единствен Той е, Който освобождава от разбойниците. Та казвам: Пазете важни 3 връзки: връзката на Любовта, връзката на Мъдростта и връзката на Истината. В себе си никакви лъжи. Себе си няма да лъжеш. Ближния си няма да лъжеш и Бога няма да лъжеш. Трима няма да лъжеш: себе си, ближния си и Бога!

Какво ще кажете на един камък? Ще му кажеш: “За да не те тълчат хората, ще те турим настрана.” Като го туриш настрана, причината не е само в това, че го тълчат хората, но и за да не пречи на хората.

Бъдете сега свободни. Сега вие ще се изпоплашите. Влизате в един свят и ще започне да ви е страх. Казвам ви: Това направете, онова направете. Ти казваш: “Какво трябва да правя?” Някой ще каже: “Много хубави грехи да не носиш, обуца да не носиш, да ходиш с обуца, които Бог ти е дал, с ръкавици, които Бог ти е дал.”

Всеки от вас може да носи обуца, каквито иска; да носи грехи, каквито иска; да носи панделки, каквито иска. Някой носи в горния си джоб копринена кърпа. Какво лошо има в това? С това иска да каже: “Аз съм толкова работлив, както копринената буба.”

Пазете сега връзката. Вие Божествената връзка не можете да я скъсате, но казвам: “Не цапайте връзката си, понеже при най-малкото цапане на връзката, по която иде Любовта, енергията на Любовта не се предава правилно. Като станете сутринта, очистете тази нишка, за да се предава правилно Любовта. Иначе идват всички недоволства. И всичко, каквото правиш, ще ти бъде приятно. Изчисти тази връзка и тогава, каквото правиш на Земята, ще ти бъде приятно. Като ядеш, да ти е приятно; като обичаш хората, да ти е приятно; каквото правиш, да ти е приятно. Това е хубавото в живота.

*“Отче наши”*

*6.50 ч сутринта*

*XIX година (1939□1940)  
18-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 31 януари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## ПОДМЛАДЯВАНЕ

Сряда, 5 ч сутринта

“Добрата молитва”

“Всичко в живота е постижимо”

(На масата на Учителя има 4 червени и много красиви ябълки.) Доста голяма култура имат. Тези 4 ябълки от едно и също дърво ли са? Какъв е характерът им, по какво се отличават? Трябва наблюдение, разбиране, съотношение. Не само по формата, но и по степенята на цвета може да се съди какво се крие в тях, какъв е живот[ът] [им].

Човек трябва да бъде като пътник, не да седи на едно място. Щом седи на едно място, той не е пътник. Отличава се неговото пътничество. Какъв е произходът му? Всичките места, които изходи, няма да бъдат едни и същи, ще бъдат разнообразни. Следователно в туй движение постепенно ще се измени неговото умствено схващане, неговите чувства и неговият вървеж няма да бъде един и същ. По някой път вие питате: “Защо се случи това?” Щом питаш, то е затова, да питаш. Защо е скръбта? Да почувствуваш и да питаш защо е скръбта. Защо се радваш? Да я почувствуваш и да питаш защо е радостта. Какъв смисъл има? Че, като страдаш, това е смисълът на живота. И като се радваш, това е смисълът на живота. Ти сега търсиш смисъла на живота извън скръбта и извън радостта.

В какво седи смисълът на тази ябълка? (*Учителят държи една от ябълките.*) Ти може да я гледаш, прави ти впечатление на очите и на ръцете, но не се задоволяваш само да я гледаш, да гледаш цвета, искаш да знаеш какво има вътре. Казваш: “Да направя някаква връзка.” Изядеш ябълката. Казваш: “Отлична е, хубава, къде се е раждала?” Тази ябълка ти стане съседка. Тя ти разправя откъде е дошла, разправя ти историята си. Ти след 10 години разправяш, че си ял една

ябълка и тя ти дошла на гости. Оттам насетне всичко ти провървяло. И действително, някой път като изядеш една ябълка, всичко ти тръгва напред; като изядеш друг път една ябълка, всичко ти тръгне назад. Туй е вярно: като срещнеш някой човек, всичко ти тръгне напред; като срещнеш друг, всичко ти тръгне назад. Срещнеш някой прокажен – оттам насетне всичко ти тръгне назад, хване те проказата. Ти си болен, срещнеш един здрав човек – оттам насетне всичко ти тръгне напред. Срещнеш един умен човек, всичко ти тръгне напред. Всеки човек предава от онова, което има в себе си.

Казва някой: “Аз съм много добър човек.” Че е добър, то е за него. Но неговото вътрешно понятие колко е добър, той си знае. Човек, който спи, колко е добър? Познавам колко е добър. Като ябълката го познавам. Но има нещо, което не познавам; трябва да го изям, за да го позная. Той, за да ме познае, трябва да ме изяде. Тази ябълка, като изядете всичко, познавате нейния произход, баща □, майка □, всичката история знаете. Преди да сте я изяли, нейния вкус не познавате, сладка ли или е малко кисела. После, вкусът □ какъв е, не знаете.

Та казвам: Онова, което ние проявяваме в себе си, да го познаваме. Човек е като едно семе. Някой път казвате: “Да бъдем добри, да се обичаме.” Това са вече стари неща. Нищо не говорете: “Да се обичаме, да се запознаем...” Сега, ако искам да се запозная с някого от вас, мога да се запозная. (*Учителят прави знак, че дава ябълката.*) Не искам да се запознавам сега, знаете защо? Защото имам само 4 ябълки. Обаче с тия ябълки след 10 години с всички ви мога да се запозная. Ако посадя семената на тия ябълки, ще имам най-малко 10-ина дървета в градината; всяко едно ще роди по 500, тъй щото по 2–3 пъти мога да се запозная. Дълго време изисква.

Вие сега ще кажете на малки парчета да се нарежат. Не се позволява на парчета. Когато житото го изнасят от хамбара, не зависи от него. То не може да каже на онзи, който го посява, къде да го посее. Колко да го зарови в земята пак не зависи от семето. После, в каква каруца ще го занесат на

нивата, как ще го хвърли, то няма думата. Той ще го тури в един чувал, после ще го тури в една крина и ще го посее, дето падне. След туй, от него не зависи колко пръст да му турят отгоре.

Та, вие трябва да вземете един пример от житото. Вие по някой път питате защо ви заровили толкова. Че, колко са ви заровили? На житото, значи, турили повече от два пръста пръст. От житото не зависи колко да си спусне корените надолу в земята, но от земята зависи доколко да си спусне корените в земята. От Слънцето зависи колко да израсте житото нагоре. Единственото нещо, което зависи от житото, е какъв плод ще принесе. То зависи от житото. Характерът на житото се познава по неговия плод. Казва Писанието: “По плодовете им ще ги познавате.”

И в себе си вие трябва да посаждате една мисъл. Всички трябва да бъдете земледелци. Първото изкуство в света, първият занаят, това е земледелието. Най-почтеният занаят е. Ще разореш мозъка си и ще посееш една мисъл, но трябва да знаеш къде да я посееш. Едно хубаво чувство ще го посадиш на друго място. Друга нива има за чувствата. Ти правиш едно добро – с какво ще го направиш? С ръцете си ще го направиш. Значи една постъпка направена, ти я посаждаш в тялото. Ако си я насадил на хубаво място, тя ще ти даде добър плод.

“Имам.” Какво имаш? Казваш: “Имам вяра.” И аз имам вяра. Ако целия ден ходиш и разправяш: “Аз имам вяра”, повтаряш “Аз имам вяра, аз имам вяра”, какво ще придобиееш? Аз говоря на нивата и казвам: “Аз имам вяра в тебе. Ще те разора, ще те посея с жито и аз имам вяра, че житото плод ще даде.” Нивата казва на мене: “Аз повярвах, че ти ще ме разореш.” Кажа на нивата и го направя. И едната година, каквото казах на нивата, направих го и тя казва: “Понеже ти повярва в мене, която ме тъпчат всичките, никой не ме почита, negliже ме гледат, ти си първият човек, който чувам да има вяра в мене.” Зарадва се нивата. И идната година, понеже аз повярвах в нея, тя казва: “Аз ще направя нещо за тебе.”

Вие искате хората да вярват във вас. Не могат хората да вярват във вас, ако не дадете нещо от себе си. Ти в земята

повярваш, пратиш житното зърно. И мози, в когото ти повярваш, и той повярва в тебе. Идната година Бог ще те благослови.

В света на трима души човек може да направи добро, на трима души той може да служи. Той ще служи на Бога, ще служи на ближния си и ще служи на себе си. Те са трите принципа, които са вложени във всеки един човек. И в трите принципа има голямо отклонение, трябва дълго време да се учи. Да служиш на Бога, то е наука. Не става тъй лесно. Запример вие всички имате желание да пеете, но всички може ли да пеете хубаво? Не че нямате желание, имате желание, но като речете да пеете, не се харесвате. Слушате някого да пее, казвате: “Много хубаво пее.” Речете вие да пеете като него – не можете да пеете като него. Той знае да пее – оценяваш пението; ти започнеш да пееш – не харесваш себе си. Коя е причината, че ти пееш и не се харесваш? Не се харесваш, защото не можеш да пееш. Защото не си пял. Даже когато аз говоря за музиката, станеш някой път сутрин и не си разположен.

От музикално гледище човек е неразположен по 7 причини. Неразположението ти или зависи от *до*, или от *ре*, или от *ми*, или от *фа*, или от *сол*, или от *ла*, или от *си*. Има още второстепенни: може да зависи от повишението или понижението, разположението или неразположението ти. Ако си неразположен, трябва да знаеш от кой тон зависи неразположението ти. Може разположението ти да зависи от *сол*. Щом ми кажеш, че причината е *сол* на твоето разположение, аз вече зная. Ако едно дърво е цъфнало, мирише хубаво, по всичките вестници на мушиците се пише, че дървото е цъфнало. Пишат по вестниците, че всичките тия дървета са цъфнали, да идат на гости, канят ги. С едри букви това е написано във вестниците.

Сега мнозина казват: “Духът Божи като дойде.” Духът Божи като дойде, ще започне работа. Духът Божи ще започне с вашето сърце, ще започне с вашия ум, ще започне с вашето тяло. Всички ще се научите. Той е един от най-добрите учители. Той ти казва: “Едно трябва да вършиш.” Той ти разправя, ти казваш: “Така може ли, така не може ли?” – Така не



може. Ти казваш: “И така може, и така може.” И така може, но ти остаряваш, нищо повече. Като ти преподава, ти няма да казваш: “Така може ли да го направя?” Ще го направиш както Той иска. Като останеш сам, направи го както ти искаш. Ти вземи хубавия образ от него.

Представете си, че това е един човек. Какво показва сега? Може ли да бъде човек? Той е човек, но не ходи. Този човек сега се е качил в своя аероплан. Този ъгъл показва, че пътувате със светкавична бързина. Той пътува с бързината на Слънцето, иде до Земята. След като дойде на Земята, светлината говори нещо. Някой от вас досега разговарял ли се е със светлината? Нали казваме, че Бог е светлина. Тази светлина говори. Бог като говори във вас, то е светлината. Светлината е, която говори. Щом има светлина, има и говор на Бога. Онзи, на когото ушите му са на място, той слуша този говор.

Щом дойде светлината, най-първо чувствуваш в себе си едно разположение, чуваш този глас на светлината. Той отдалече си мълви нещо, нещо хубаво, приятно. Ти още не разбираш гласа. С години човек наблюдава работите и като ги слуша, започват да стават ясни. Туй, за което ви говоря, може да ви стане ясно. Ако идете в един чужд народ, ако идете в Америка или в Германия, ако не знаете нито една дума от езика, ако ви говорят, най-първо всичко ви е непонятно, но след една година започва да се явява светлина в ума ви и думите сами по себе си започват да се явяват. Ще видите, че от български език започват да излизат английските думи. Англичанинът като дойде в България, от английските думи излизат българските. Българин като иде в Англия, една година като седи, из българския език ще започнат да излизат английските думи. Той изучава английски език. Като говорят за хляба, казват “бред” [bread]. Те казват: “Бред, бред”, той си казва: “У нас казват “бре, бре” и изведнъж той свърже “бред” с хляба. “Бред” излезе от “хляб”. Англичанинът дойде в България, българите казват: “Хляб, хляб”. Един ден светне му на ума, казва: “хляб” излезе от “бред”.

Когато казваме, че на човека му трябва търпение – дълго време да слуша една и съща истина, докато тази истина даде

онова разумното, което крие в себе си: плода. Разбирането е плод.

Коя от тези ябълки е най-даровита, от всички коя е най-хубава? (□ “Която държите в ръката.”) Познахте. Тя е от княжески род: бащата е княз и майката е княгиня. Другите ябълки са граждани. По навик и те се обличат като нея.

Вие ставате и сте неразположен. *Сол* е причината. Аз пея, когато съм неразположен. Ти станеш, неразположен си. Започни да пееш: “Неразположен съм.” (*Учителят пее: “Неразположен съм.”*) То е оперно пеење. Като придобиеш едно неразположение на духа, това твое неразположение го считай една миньорна гама. (*Учителят пее: “Аз съм разположен.”*) Казваш: “Не ми се учи.” Ще пееш пак. Ще започнеш от *фа*. То е стимул в тебе. Онези, които не искат да учат, те са много щедри, искат само да раздават. Който иска да учи, трябва да пее *фа*. Ще събираш. Ако можеш да пееш *фа*-то хубаво, можеш да се учиш. Ако искаш да имаш хубави маниери, трябва да знаеш как да пееш *ми*. Ако *ми* не можеш да пееш правилно, не може да имаш обхода. Обходата зависи от тона. Той ще ти даде разположение. Когато вземаш един тон правилно, хармония има в тебе. Ти като се лекуваш, има нещо музикално в тебе, защото целият живот е музика. Божественият живот, който излиза от Бога, е най-великата хармония, която излиза. Ние си спомняме за ония хубавите часове, когато слушаме Божествената музика в нас. “Пейте и възпявайте в сърцето си Господа!”

Казвам: Кой тон да вземем сега? (*Учителят пее “до”*. После пее: “До ще ден, до ще ден, той ще бъде светъл ден, той ще бъде светъл ден”. Всички пеем с него.) Ако един стар човек влезе между децата, които са весели и пеят, той ще забрави всичката старост. Трябва да се учите да забравяте. Вие не цените вашите скърби и страдания. Като скърбите, да се радвате. Във време на скръбта се турят сенки във вас. В страданията вие давате израз. Без страдания вие няма да имате никакъв израз. Страданието, това е мода в природата. Когато природата иска да даде някому мода, дава му страдания. Който разбира страданията, те са много малки; който не ги разбира, са големи. Колкото повече не разбираш стра-

данията, толкова по-големи стават. Един камък, който не разбира, дойдат с чук го чукат, за да разбере нещо. Казват: “Трябва да разбираш, трябва да гадеш нещо. Нищо не си дал.” Камъкът казва: “Чакай, вземете отчупеното.” Защо бият камъка? Да гаде нещо. Вие идете във водата, бръкнете с кофата. Казвате: “Какво е туй от вас, дайте сам тук.” Питам: Тази вода чувствава ли някаква скръб? Тя страда, скърби, че вие не я цените. Вие като идете при водата, тя има такава радост, че като погледнеш, да ти стане приятно, да я помилваш малко, да кажеш: “Колко си хубава, колко си красива, такава друга водица не съм виждал.”

Та, животът във вас, който тече, трябва да бъде чист. Този живот трябва да бъде чист, безцветен като водата. Пък ние с нашите мисли, с нашите скърби и страдания само опетняваме живота. Ти си недоволен, че не си учен човек. Че, от тебе зависи да бъдеш учен. Грехота е човек да [не] учи. Не да бъдеш много учен, то е нещастие да бъдеш много учен, но да бъдеш толкоз учен, че да бъдеш полезен на себе си. Не да знаеш много, но да знаеш да прилагаш, да имаш знание хубаво да прилагаш. В приложението е доброто. Доброто да бъде не само като идея, но доброто всякога трябва да бъде един метод за използване. Неразположен си. Като направил добро, трябва да се изправиш. Но за да се изправиш, трябва да бъдеш справедлив; и спрямо себе си трябва да бъдем справедливи. Най-първо ние трябва да се учим да бъдем справедливи спрямо ръцете си, да бъдем справедливи спрямо краката си. Като станеш сутрин, да си измиеш ръцете, да си изчистиш ноктите. Хубаво да се изчистиш и лицето ти да бъде чисто, навсякъде, и косата ти – вчесана, устата да си изчистиш, носа си да буташ хубаво, после да изчистиш гурели, ако имаш; всичко ще изчистиш – ще бъдеш справедлив спрямо себе си. Ние чакаме да ни направят свършени от другия свят. Ние сме направени свършени от другия свят, но трябва да се проявим като свършени. Тази ябълка е свършена, но тя трябва да дава плод. Направиш едно добро – то трябва да цъфне, да даде плод. Всяка една добра постъпка е един плод в живота, от който всеки ден ще зависи твоята цена.

Бог се радва на онези мисли, които ние възприемаме. Ние участвуваме в Неговата благодат.

Сега аз искам да ви подмладя по [с] 10 години. Ако втория път има някой, който не се е подмладил с 10 години, ще го глобя. Ти ще кажеш : “С 10 години съм по-млад” и ще повярваш в това. Лесна работа е. Всеки сега да си каже: “10 години съм по-млад.” В себе си ще го кажеш и ще повярваш.

Казваш: “С такива заблуждения не се занимавам.” Ти кажи: “С 10 години съм по-млад” и повярвай. Щом кажеш, ще стане. С 10 години ще се подмладиш, но повече не туряй. Засега е достатъчно. Че като кажеш, че с 10 години си по-млад, ще тръгнеш като млад. Някой сега върви като старец, маха с ръка, като че всичко е минало, загубено е. Тръгни като млад с вяра, че си подмладен. Кажи си: “Млад съм, не съм стар.”

Вие ще кажете: “Не е мода.” Съгласен съм. Тъй не трябвало да се постъпи. Много добре, но как трябва да се постъпи? Някой върви като старец и се озърта насам-натам, бои се от нещо. Кое е нормата, че даден човек не ходи добре? Има една Божествена норма. Като ходя, аз трябва да се радвам, че ходя, че краката ми вървят, че ръцете мога да ги махам, че очите ми виждат, че ушите ми служат. Радвам се на всичките хора. То е естественото.

Някой ходи, гледа като уплашен заек навсякъде. Някой казва: “Вчера какво ми се случи...” Оставете какво вчера ви се е случило. Дойде една сестра и ми казва, че дошла друга сестра и я насолула хубаво. Нали солят децата, като се родят. Сега не ги солят. Затова се развали светът. Щом те насоли някой, вярвай, че ти трябва сол. Кажи: “Много съм благодарна, че тази сестра ме насоли, всичко тръгна наред.” Дойде някой, каже ви една дума. Вие си кажете: “Дагоха ми един сюжет, една тема за разрешение.” Дагат ви темата: “Ти си говедо.” Знаете ли аз какво мисля сега? “Ти си го”. “Го” на английски значи “отивам”, “веди” значи “зная”, учен си. Ти, като ставащ, се учиш. Ти си човек, който вървиш и се учиш. Какво лошо има в “говедо”? В първоначалния език значи: ти си човек, който вървиш и се учиш. Туй значи на стария език. Сега показва, че му турили рога. Но това не е вярно.

Че, кой тури това име? Какво име тури Адам на говедото? Какво беше първото име, което тури Адам? Турците казват: “Хайван.” Хайван, то е нашият Иван. Казваме: “Ха, имане! “Го-веди.” “Го” значи човек, който ходи и пише. “Говедо” е човек, който ходи и се учи и пише нещо. Ако ние сме такива говеда, които се учим, които вървим и знаем тия неща, какво лошо има в това? Лошото е в онзи, който е изразил, изказал или изразил, че ти си един невежа, който пишеш. Погрешката е в него, не в самата дума. Той, като изказва думата, туря съдържание, което не е вярно .

Ти може да имаш най-хубавото стъкло, но някой може да е турил лошо съдържание. Не че шишето е лошо, но онзи, който напълнил шишето, турил лошо съдържание. Тази дума има такова съдържание. Казвам: Приятелю, тази дума не е за такова съдържание, това шише не е направено за такова съдържание. Туря в шишето чиста вода. В шишето може да туря добро съдържание, може да туря и лошо съдържание. На една дума може да дадеш лошо съдържание. Всичките лоши думи произлезли след сгрешаването на хората. Тогава те внесоха този лош смисъл. Кражбата кога влезе? Когато хората започнаха да крадат. Преди да са крали, имаше ли кражба? Убийството кога влезе? Когато хората излязоха из рая, когато Каин уби Авела. “Уби” какво значи? Че, наместо да помилва брата си, той го ударил, че го осакатил, убил го. Има много думи, които имат двояк смисъл. “Биен” на френски значи едно, на български съвършено друго значи\*. Ние казваме: “Бит”. “Бит” значи начин на живота на даден народ; “бит” значи и друг да го бил.

Казвам: Не туряйте лошо съдържание на думите. Това лошото съдържание изхвърлете навън. Като дойде едно страдание, търсете неговия произход. Дойде ви един ден едно страдание. Пренесете го. Не зная във вашето минало, може би в едно или две прераждания, този ден означава едно ваше съществуване. В миналото ти си направил една погрешка, от която днес страдаш. Туй страдание не че сега ви се дава, но преди 100, преди 200, 300 години вие сте посадили туй страдание, сега цъфнало Един ден вие сте радостни, весели

---

\* bien (фр.) – гобре.

– няма никакъв повод отвън. Може би тази радост вие сте я посяли преди 200, 300 години – днес жънете своите плодове.

Всяка сутрин ти няма да казваш: “Няма да я бъде тази работа”, но ще казваш: “Тази работа ще бъде, както Господ каже.” Ти никога не казвай: “Аз учен човек ще стана.” Желанието на Бога не е да станем учени, но всички хора да придобият знанието, да знаят как да се обхождат. Онзи, който пее, да пее хубаво. Онзи, който рисува, да рисува хубаво. Всеки, като научи едно изкуство, да бъде полезен на другите. Всичките изкуства са за полза на хората. Знанието, езиците, и те са за полза. Всеки език със своите трептения допринася полза. Когато говори англичанинът, принася едни трептения; когато говори германецът, принася други трептения. В англичанина има голямо налягане, затова той съкращава думите. В германеца има голямо напрежение и затова думите се разтягат. Българският език какъв е тогава? Българският език е аналитичен, той е много изразителен. В неговите трептения има нещо особено. Във всеки език има нещо особено.

Та казвам: Всички трябва да се научите. Не че вие не знаете. Вас са ви внушили много работи. Ти седнеш и казваш: “Аз остарях вече. Аз съм вече на 72 години.” Че отде знаеш, че като си на 72 години, че си остарял? Земята се е мъчила, обърнала се 72 пъти около Слънцето, ти никаква работа не си свършил и казваш, че си остарял. Земята те носеше, тя не остарява, ти остаряваш. Гледам някой акробат играе на въже. Той върви, човекът, по въжето, пък някой от тези, които го гледат, стяга им се сърцето. Няма какво да ти се стяга сърцето. Нему, който върви по въжето, не се стяга сърцето, а ти долу стоиш и ти се стяга сърцето. Ако падне долу, ще бъде като топка, да отскочи – не го жали. Казвам: Една птица може ли да падне, като е във въздуха? Птицата, като е на някой връх, като се спусне във въздуха, може ли да падне?

Вашите мисли трябва да имат крила, да хвърчат, да не бъдат с оскубани крила – като се отмята, падаш долу. Когато видите едно дете, Господ ви казва: “Станете млад.” Казваш: “Аз бях едно време като него, но сега остарях.” Господ ти

казва: “Подмлади се! Започни да мислиш като това дете. Запознай се с това дете, то има някои хубави черти. Тури неговите черти в себе си, ще се подмладиш.” Господ втори път тури на пътя ти дете да срещнеш. Ти пак казваш: “Остарях.” Господ ти казва: “Ти трябва да се подмладиш!” От стари хора Той няма нужда. В небето дължности за стари хора няма, за млади има. В небето като идете, трябва да се подмладите. Стари, каквито сте, брадите, всичко туй ще сметете: бръчки, бради, бели коси. Как се подмладявате тук, на Земята? Нали и тук се подмладявате, правите ретуширане. Една сестра на 70 години може да я подмладят. Но те турят на лицето такива вещества, замазват. И аз може да ви подмладя, но като се умиеете, ще бъдете същите.

Не носете еднообразни мисли! Няма нещо по-лошо от еднообразната мисъл. Тя е като един чук, удряш на едно място. Никога не удряй силно. Никога не слагай една лоша мисъл в себе си. Те ще дойдат, лошите мисли, но гледай по възможност ударът да е по-слаб. Всеки ден противодействувай. Не казвайте: “Аз остарях”, но кажете: “Аз придобих знание.” Що ще кажеш: “Остарях”? Свързвайте знанието със старостта. Защото вие свързвате два полюса, които са несъвместими. Свързвате знанието, което е силно, свързвате слабостта със старостта. Свързвате слабостта с един силен организъм. Ще свържете знанието с един здрав организъм. Казваш: “Знанието добих, но остарях.” Остаряването не е права мисъл. Ти имаш най-хубавото съдържание, турено в една форма, която ще се счупи. Господ не иска никога да туряме такова съдържание в несъответна форма. Ще кажеш: “Придобих знанието.” Благодарни на Бога за него. Станеш сутрин, кажи си: “Господ ме направи здрав.”

Сега някои казват: “Трябва да станем свети, че тогава да оздравеем. Сега вие сте свети, но с черно сте облечени. В Европа сега всичките прозорци на хората в черно са облечени, почернени са. Значи условията отвън са лоши. Вие искате да станете свети. Че, всичкото онова добро, което усещате във вас – вие искате да учите, да бъдете добри, искате да пеете, да правиш добро, какво ли не искате – всичко това е Божествен импулс във вас.

Вие казвате: “То сега няма да го бъде, но в някое друго прераждане, при други условия...” Туй не се говори. Вие като дойдете на 33 години, повече не може да станете. Който стане повече, той е виновен. Старостта на Земята произтича от престъпленията. Човек остарява от престъпления. Той губи силата си, губи ума си; от всяко едно престъпление остарява човек. На Земята е такъв законът. А в небето правят добро, затова се подмладяват. Всяка хубава мисъл, колкото и да е малка тя, подмладява. Всяка една добра постъпка, колкото и да е малка, тя подмладява.

Сега вие ще ми кажете: “Да вярваме ли в това?” Ами туй, в което сега вярвате, вярно ли е? Вие вярвате, че сте остарели – вярно ли е? Тогава моите тълкувания са такива: щом сте остарели, вие сте грешили. Казва някой: “Болен съм.” Не греши! Всичките болести се дължат на прегрешения. “Коремът ме боли.” Не греши! “Главата ме боли.” Не греши! “Кракът ме боли.” Не греши! “Не ми върви.” Не греши, нищо повече! “Не ме обичат хората.” Не греши, не греши, не греши!

Сега казват: “Какво да правим, някаква култура ще дойде?” Културата е Божествената любов. Изпълнявайте я. Като станете сутрин, благодари на Бога за любовта. Сега вие станете и казвате: “Туй общество какво да го правим?” Оставете вашето общество. Че обществото може да препятствува, но на това общество Бог е господар. Сега на вас кой препятствува, кажете ми. Когато някой се запъхтял, турил 100 килограма на гърба си, изпотил се, кой му турил товара на гърба? Хората не са му турили, той си го турил.

Вие туряте мисли и желания, които не са свойствени на живота ви. На човека му трябва непреривната Божия любов, в която постоянно да се влива Божественият живот в него, постоянно да се влива онази струя на Божественото знание в неговия ум. С туй той се подмладява. После, постоянно да се влива струята на Божествената свобода, на Божествената истина вътре в душата му, всеки ден. Да се радва, че истината се влива. Радвайте се, че истината се влива във вашата душа. Радвайте се, че Божествената светлина се влива във вашия ум. Радвайте се, че Божественият живот се влива във вас.



То е важно. Като станете сутрин, да благодарите на Бога, че новият живот се е влял.

Утре, като станете, нито един да не казва, че е остарял. От всинца искам да благодарите, че Бог ви е дал любовта Си в сърцето. Да благодарите на Бога, че Той ви е дал светлината в ума ви и да благодарите за истината, която влял в душата ви. От всички искам да благодарите и после да си попеете. Коя песен ще си изберете? Която да допадне на всички ви. Попейте онази песен: “Мога да кажа, че слънцето утре ще изгрей.” Я да я изпеем сега. (*Изпяхме песента.*)

Всяка година около 40 милиона деца се раждат и се подмладяват. 35 милиона умират. Светът, значи, се подмладява, а не е остарял. Децата, които се раждат, са повече, отколкото старите, които умират. Защото всички, които умират, са стари; всички, които се раждат, са млади. Близко 40 милиона се раждат, значи младостта иде в живота. Отношението е почти 3 : 4.

Сутрин, като станете, поблагодарете на Бога за любовта, която е в сърцето ви; поблагодарете на Бога за светлината, която е в ума ви; поблагодарете за истината, която е в душата ви; и после изпейте песента. Изпейте песента, както вие я знаете. Няма никакво музикално правило. Тъй, както вие сте я научили, криво-ляво, изпейте я. Пейте, както знаете. Да не кажете: “Аз не я зная.” И като не я знаеш, да я изпееш. Като пеете така, с 10 години ще се подмладите. Ако не се приложи любовта в действие, доброто, справедливостта... Не трябва да има колебание в човешкия живот. Ние се опитваме в живота. Ние казваме, че Бог е всемилостив. Ние поддържаме, че Бог е всемилостив, пък ние не може да бъдем. Щом Бог е всемилостив, аз мога да бъда най-малко милостив. Щом Бог може всичко да направи, и аз може да направя нещо. И аз мога да се справя с нещо в моя живот. Ако Бог се справя, и аз може да се справя. Като се свързвате с онова, което Бог прави, и вие може да го направите. Всичко онова, което Бог прави във външния свят, и вие може да го направите във вашия свят. Тази мисъл трябва да залегне във вашите умове. Ще направих един опит, втори, трети, четвърти, зависи от разположението.

Вие като пеете, много енергия имате. Всички пеете с много сила. Повече сила имате, любовта ви е по-слаба. И светлината ви е слаба. Сила имате, отгоре от много високо падате. Като започнете песента, пейте. (*Учителят пее тихо. Той изпя песента на друга мелодия.*) Аз ще го изпя тъй, както мога. Пейте по първия начин, по втория, по който и да е начин. Старите вървят по един път, младите вървят по друг път. Като станеш стар, вземи огледалото и си кажи: “Слушай, трябва да се подмладиш!” Много мъчно е да си каже човек, че се е подмладил. Като каже, че се е подмладил, нещо казва: “Остаря, не гържат краката.” Онези крака, които не гържат, то е някой стар твой дядо, който влязъл в тебе и те убеждава, че си стар. Някой път вие страгате от вашите прагеди. Дојде един дядо, втори, трети, четвърти. Понеже не знаят туй учение, като дойдат, казват: “Едно време, като бях на 80 години, много пострадах.” Дојде друг дядо и той разправя, започнат тия дядовци и баби да ти разправят и ти внушат, че и ти си остарял. Ти като слушаш приказките на старите дядовци, те казват: “Синко, и ти ще остарееш.” Ако живееш като тях, ще остарееш; ако не живееш като тях, няма да остарееш. Ние това отричаме, че ще остареем. Казвам: Аз няма да остареея. Ще видим. Ще видите.

Сега какво вярвате? Аз искам вярата ви да е по свобода. Не да ви внуша. Аз не обичам да внушавам нищо, което е лъжливо. От две неща трябва да се пазите. Някой напише една бяла линия на дъската. Дъската е черна, но линията, която написах, е бяла. Ти казваш, че дъската е бяла. Някой път на някое платно, което е бяло, направих една черна линия. Линията е черна, но отдолу платното е бяло. Има някои неща, които са бели. Каквото е отвън, такава е и отвътре, говорете истината. Вие се оцапате с черно, казвате: “Почернях.” Не е право. После, гругото положение – вие сте черен и се побелите отгоре, казвате: “Бял съм.” И то не е вярно. Отвътре трябва да бъдеш бял и отвън бял. Ако си черен, отвътре и отвън да си черен. Не е лошо човек да бъде черен. Знаете какво означава черното? На английски е “блек”, на турски е “кара”, на гръцки е “маврос”, на български е “черно”. Защо е така на разните езици? Светлината

има едно добро свойство. Тъмните работи, черните работи събират светлината, фокусират я. А пък белите работи разпръскват. Те са два полюса, два метода. Когато искаш да събираш нещата, ще употребиш тъмнината. Когато искаш да разпръснеш, ще употребиш светлината. Казват, че тъмното не е потребно. Тъмнината е потребна да събереш нещата в себе си. Тя е като един метод потребен. Ние сме поставили другояче въпроса. Казвате: “Той ходи в тъмнината.” Хубаво е, ако ходи в тъмнина, да събира. Някой път трябва да се спреш в тъмното, да събереш. Трябва, като правиш добро, никой да не те знае. Когато правиш добро, да замъглиш себе си; като направил доброто, да е безлично, да не знае никой кой го е направил. Ти тогава ще ползуваш повече, когато само ти знаеш, че си направил доброто.

Та, не се плашете. Всякога, когато ви дойде една скръб, в скръбта печелите повече. Скръбта събира, а пък радостта раздава. Следователно постоянно Бог изисква да бъдете щедри. Когато Господ иска да ви направи трудолюбиви, праща ви скръб. Когато иска да ви направи щедри, праща ви радостта. Благодарете за скръбите, че събирате. Благодарете за радостите, че раздавате. Казвате: “Учителю, не искам да страдам.” Не искаш да страдаш? Влизам в положението ви. Аз разбирам, че искаш да раздаваш. Някой забогатял, не иска да страда. Но той мисли криво. Той не иска да има страдания. Ако нямаш страдания, ще осиромашееш. Казвам: Раздавайте! Щом не искате да имате страдания, тогава раздавайте. Щом не искаш да скърбиш, радвай се. Благодарете на Бога, когато скръбта иде. Благодарете на Бога, когато радостта иде във вас. Вашата скръб е радост на някого и вашата радост е скръб на някого друго. Тъй щото, когато ние се радваме, други скърбят; когато те се радват, ние скърбим. Смяна има в природата. В света има обмяна на труда. Всичко в природата си има свой вътрешен смисъл. Светът може да мисли както иска, но вие правилно трябва да мислите.

Любовта постоянно да се влива в сърцето ви. Светлината постоянно да се влива в ума ви. Истината постоянно да се

влива в душата ви. Като станете и на 120 години, да бъдете като че сте на 21 година. Апостол Павел казва: “Всички ще се изменим; но всички няма да умрем, но всички ще се подмладим.” “Ще изпрати Духа Си.” Бог изпраща Духа Си да оживеят хората, да се подмладят. Значи, когато Духът не действува, хората остаряват. Тогава схващайте правилно. Казва Писанието: “Всички няма да умрем, но всички ще се изменим, всички ще се подмладим.”

Кажете ми сега какво да правим с тия ябълки. Ако сме евангелисти, ще ги продадем, да вземем пари. Какво да направим с тях, дайте един план. Три сестри да си измият ръцете хубаво, да ги нарежат на толкова парчета, колкото сте тук, и да ги раздадат и да кажат: “Братко, да гоїде любовта в сърцето ти, светлината в ума ти и истината в душата ти.” След гимнастическите упражнения елате тук пак, ще направим едно упражнение.

*“Отче наш”*

*XIX година (1939□1940)  
19-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 7 февруари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## ОБИЧАЙТЕ □ ЦЕНЕТЕ!

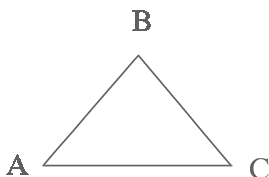
Сряда, 5 ч сутринта

“Отче наш”

“Всичко в живота е постижимо”

“Бог е Любов”

Всички сте се подмладили, с колко години? Напред ли отидохте или назад се върнахте? Когато човек напред върви, къде отива?



Имате точката А. По този път АВ, на слизане къде ще отидете? Някои от вас сте се научили да виждате големи работи: планини виждате, големи дървета виждате, но малките работи не виждате. Запример вие не оценявате стойността на

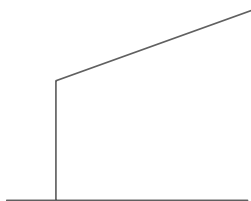
един малък живот. Вие не оценявате стойността на една малка мисъл, която прониква във вашия ум, само големите работи виждате. Сега, от вашето гледище, защо са ви големите работи? Да кажем, някой от вас иска да има някой голям сомун – защо му е? Какви му са съображенията, че иска голям сомун? Не само да кажеш, че искаш.

Казвате: “2 по 2 е 4. И 2 и 2 е 4.” Защо 2 и 2 е 4 [и] 2 по 2 е 4, когато 5 по 5 е 25 и 5 и 5 е 10, 3 по 5 е 15 и 3 и 5 е 8? Защо туй съвпадение на някои числа? Вие имате тогава 73. Ако го обърнете, ще стане 37. Но ако имате 77, и да го обърнете, пак е толкова. По някой път вие искате един ред на нещата. Има известен ред в природата, който не може да се измени. Запример вие искате някой човек да измени своята обхода към вас. Защо? Имате желание някои да ви обича. Защо? Казвате: “Аз го обичам.” Мислите ли, че ако обичате някого, правите добро на него? Вие не мислите правилно. Човек, ако обича, прави добро само на себе си. Не само това

да се каже, но да го съзнавате. Казвате: “Аз го обичам.” Щом ти го обичаш, ти правиш добро на себе си. Щом аз оценявам любовта, с която някой ме обича, правя добро на себе си. Ти, ако ме обичаш, правиш добро на себе си; аз, ако оценявам твоята любов, правя добро на себе си. Аз, ако те обичам, правя добро на себе си и ти, ако оценяваш моята любов, правиш добро на себе си.

Тогава произтича една дисхармония в света. Казвате: “Той не ме обича.” То е негова работа. Казва: “Той не оценява любовта ми.” То е негова работа. Ти обичай хората, без да се интересуваш дали те оценяват любовта ти. Може да се интересуваш, но интересувай се ти дали ги обичаш. По кой начин може да се докаже, че ти обичаш някого? Да кажем, ако се иска едно доказателство, как ще докажете, че обичате някого? С какво ще докажете? Любовта е нещо неуловимо.

Сега вие имате стари възгледи. Когато човек стане възрастен, като остарее, мисли, че знае повече. Казва: “Много зная. Главата ми много е патила.” Какво може да пати една глава? Най-първо, този израз на български “Главата ми е много патила” няма значение. “Пати” значи “пате”, което плава във водата. “Патила” значи “народила патета”. Каква гума е тя? (– “Гръцка, значи “страдам”.) Какво значи “страдание”? Ако дойдем да страдаме... Страданието не е нищо друго освен едно неразположение, че нещата не стават както ти искаш. Всички ние страдаме от неразбиране на ония Божествени закони. Запример ние се занимаваме с любовта, но любовта има известно приложение. Ти може да имаш една любов, която да осакати паметта ти. Пък може да имаш една любов, която да развива ума ти. Може да имаш една любов, която да осакати сърцето ти, пък може да имаш една любов, която да облагороди сърцето ти. Казвате: “Защо е така?” Така е сега. Имате една наклонена линия.



Представете си, че някаква вода пада перпендикулярно отгоре. Туй падане какво ще произведе? Любовта е, която движи човешката мисъл и човешките чувства. Зависи от вас

какъв наклон ще гадете на вашата мисъл, какъв наклон ще гадете на вашите чувства и какъв наклон ще гадете на вашите постъпки. Вие казвате: “Да се обичаме, да мислим правилно” и мислите, че работите са вече уредени. Да мислим правилно, но има известни правила, известни закони.

Вие изучавате един език. Коя е първата дума, с която започвате? Кои думи са най-стари? Думата “Иван” стара дума ли е? Тя е много нова, детинска дума. А думата “раждам”? “Иван” ли е по-стара дума или “раждам” е по-стара? Глаголите са по-стари думи. Те показват действие. Искам да направим връзка. Имате неправилни глаголи на френски. Кои глаголи са неправилни? Филологически няма да се спирам. Има една неправилност в глаголите. Щом има неправилни глаголи, има и правилни глаголи. Има цяла една таблица с правилни глаголи. В български език имате три рода. Но то не е правило за всички езици. В турски език има само един род. На български казваш: “еден мъж, една жена, едно дете”. На турски казват: “бир еркек, бир къръ, бир чучук”. Питам: “Защо в български има три рода, а на турски само един? И да ви се разправя, малко отвлечена работа е. Има си своите причини. Или ако вземете начина на писането в разните езици. В еврейски се пише отляво наляво; ако вземете китайски, пишат отгоре надолу; ако пишете на европейски езици, ще пишете отляво надясно. Бялата раса пише отляво надясно. Всичкото туй писане е свързано с изменението на земната ос. Сега това трябва да се доказва.

Животните ходят хоризонтално. Когато се е създала земната ос, в туй положение тя била успоредно на орбитата на Земята. А пък когато растенията са се създали, Северният полус не е бил там, дето е сега. Той е бил точно на обратната страна. И когато човек се е създавал, изменила се е оста. Следователно и ние сме се изменили. Когато оста на Земята не била като сегашната, са се създали растенията. Когато оста е била хоризонтална, създали са се животните; когато оста е станала перпендикулярна на своята орбита, създал се е човекът. Това са сега твърдения. Казвате: “Докажи го туй.” Какво ще го доказвам? За да се доказва нещо, значи хората са слепи. Има неща, аз ги виждам. Какво ще доказвам, че

този предмет има червен цвят? На онзи слепия човек трябва да му доказвам, по някакъв начин да му обяснявам, че е червен. Но аз виждам, че е червен. Какво ще доказвам? Червеният цвят прави хората подвижни. Що [е] червеното? Това, което прави хората подвижни, това е червеното. Щом се карате, щом се побийвате, щом се движите, щом работите, всичко туй се дължи на червения цвят. Какво нещо е червеният цвят? Копаеш с мотиката, пишеш – всичко това е червеният цвят. Казвам: Туй, което създава работа на хората, то е червеният цвят. Пишеш, четеш – това е червеният цвят. Недоволен си – това е червеният цвят. Говориш – това е червеният цвят. Ритаеш – това е червеният цвят. Скачаш – това е червеният цвят. Лягаш, ставаш, падаш – това е червеният цвят. Щом престане този цвят у тебе, искаш да се успокоиш. Премахни червения цвят – умира човек. Защо умира? Няма червения цвят. Ти си едно колело – дойде червеният цвят, върти колелото, той произвежда движението. Спре се водата във воденицата – воденицата остане тиха, умряла. Казваш: “Да се махне този червен цвят.” Щом се махне червеният цвят, човек ще дойде до какво положение? Щом умре човек, оста му остава хоризонтална с орбитата на Земята. Щом възкръсне, оста е перпендикулярна. Вие като ходите, вашата ос е вече перпендикулярна. Кое [е] по-хубаво сега – хоризонтален ли да бъдеш или перпендикулярен?

Казвам: Да пренесем. Ние имаме отношение към Бога. Три отношения имаме, които са правилни. Любовта е едно правилно отношение към Бога. Мъдростта е едно правилно отношение към Бога. И Истината е едно правилно отношение към Бога. Върху тия отношения ние не може да разискваме. За същината на любовта, каква е, ние не може да разискваме. Казваме: “Туй е любов, то е нещо велико, безгранично”, но какво нещо е безгранично, ние нямаме понятие. Ти ако речеш да разискваш какво нещо е любовта, ще изгубиш смисъла на живота. Да разискваш какво нещо е любовта, то е все едно да извадиш окоето си, да го изследваш как е направено. Не бутай окоето си, не ти трябва това. Някои искат да човъркат какво нещо е любовта. Ти, ако речеш да изследваш какво нещо е любовта, ще изгубиш любовта. Задоволи



се да можеш да виждаш всичко с окото. Какво нещо е окото ти, има начин за изучаване, но не с такива доказателства. Ти ще имаш едно огледало и ще изучаваш своята сянка. Ще изучаваш окото си в огледалото, ако искаш да се изучаваш.

Хубаво е по някой път да се оглеждате. Защо някои от вас не искате да се оглеждате? Казва: “Той е станал вече много умен.” Умният не се оглежда. Аз зная защо не се оглежда. По-напред бил красив, сега остарял, набръчкало се лицето, не иска вече да се оглежда. Казва: “Не искам да се оглеждам.”

Щом си остарял, ти си виновен. Всеки, който остарява и не поумнява, е виновен. Не че е виновен. Непременно детето, което се подмладява и не учи, реве и плаче, дига шум, минава за такъв аристократ. Погледнеш – дигне врява в къщата, заповядва на всичките. Голям човек дошъл, как да не обръщат внимание на него? Казва: “Вие знаете ли кой съм аз?” Баща му го гледа, гледа. “Кой си? Едно дете. Не те зная кой си.”

Че, кой от вас знае откъде е дошъл? Имате един син, знаете ли откъде е дошъл? Имате един приятел, не знаете откъде е дошъл. Даже нямате ясна представа за вашите приятели. Вашият приятел има едно специфично ухане. После, той си има известна форма, която никой друг няма. Неговият нос е така направен, че втори нос като неговия няма такъв екземпляр. Той има едно ухо, че няма като неговото. Вие ще кажете, че има и други уши. Има и други уши, но такива специално няма, непременно има малко различие, вие не го забелязвате.



Ако вашият нос е малко вирнат, какво показва? Кой нос е вирнат? Кой нос е вдлъбнат? Знаете ли кой направи хората с вирнати носове? Свините. Понеже с хиляди години ровиха земята с носа си наместо с

краката и ръцете; вместо те да работят, те накараха носа да работи в земята, да рови земята. И досега има хора с вирнати носове – археологическа работа, останала от миналото. Този нос не може да се поправи, докато не се премахне тази черта.

Но знаете какво нещо е свинята? Какво значи “свиня”? “Сви” какво значи? Свинята постоянно свива, оре, обръща, търси, нарежда тя. “Сви” туй значи. Казвате: “Сви”. Сви си платното. Какво иска да каже? Събрал го на едно място. Значи свинята събира работите. Следователно и този с вирнатия нос събира нещата. Но вие за тия хора с вирнатите носове каква идея имате? Че такъв човек е горделив. Какво разбирате под думата “горделив човек”? В английски език има една дума: “горделива плът” – proud flesh. Когато някой има цирей, пак казват “горделива плът”. Като се надуе циреят, той е горделив. Два смисъла има “горделива плът”. Горделивият човек е този, който мисли високо за себе си. Но и плътта, като се надуе, става горделива. Следователно гордостта е болезнено състояние в човека. Надула се тази плът и ти с това се гордееш. С какво може да се гордееш? Ти се гордееш със своето знание. Но знанието ти си взел от Петка, Драгана, Стояна, няма нищо твое, ти си го взел от другите и само цитираш. Имаш известно достойнство. Но ти нищо не си създал. Ами че вас, ако ви попитат, колцина от вас ходите право? Защо по някой път ходите презгърбени? Защо трябва да ходите сгърбени? Вие нямате отношение към Бога. Ти щом ходиш презгърбен, земята те привлича, гледаш нещо по земята да намериш. Нямах отношение към Бога, изгубил си Го.

Казвам: Искам вие да се самовъзпитавате. Как ще възпитавате младото поколение? Говорят за душата на детето. Каква е тази душа на детето? Той себе си не разбира, иска да възпита човешката душа. То е туй, което не може да се възпита. Човешката душа не се нуждае от възпитание в този смисъл, както хората говорят, да се подигне душата. То е едно цвете, няма какво да се подига. Едно цвете може да се полее само малко на корените и да се остави. Някой път нали сте гледали някое цвете – дълго време като не го поливате, увисват листата му. Ако идеш на туй цвете да му говориш, да го милваш, цветето казва: “Твоите милувки не ме интересуват.” Малко водица като капнеш, след половин час, един час, то се освежи.

Казвам: Сега вашите отношения към Бога трябва да бъдат правилни. Любовта е първото отношение. Всичко друго е второстепенно. Оттам трябва да започнете. Тя е основата на нещата в света. Ти туряш една основа и върху тази основа трябва да градиш.

Вие сега се спирате. Старите казват: “Остаряхме.” Винаги сте. Защо? Защото не сте поумнели. Надолу гледате. Вярвате, че имате едно заблуждение. Казвате: “От пръст е направен човек.” Лъжете се. Че грехата ви е направена от пръст, прави сте. Но че душата, която е във вас, че е от земя, лъжете се. Защо тогава вярвате, че сте от пръст? Казвате: “Като умрем, ще идем в черната земя.” Черната земя ще иде в земята, но вашата душа ще иде в друг свят. Онзи свят, от който душата е излязла в света на смъртта.

Сега на вас са направени възгледи от миналото. Казвате: “Ще умрем.” Каква е вашата идея, че ще умрете? Защо ще умрете? Аз искам да зная защо ще умрете. Нали казвате, че всяко нещо си има причина? Каква е причината, че искаш да умреш? Коя е побудителната причина? Искаш да идеш в училището – каква е причината? Искаш да добиеш знание. Щом идеш в училището и не учиш, ти само ще бъдеш една спънка за хората. Тогава вашето положение ще бъде както положението на една стара госпожа, която ми разправяше една своя опитност. Тя бе на около 60–65–70 години, от Варна. Сънува, че отива в оня свят, сънува жив сън. Казва: “Виждам 24 души старци, умни хора, седнали, разглеждат на масата. Аз като влязох, ме питат: “Бабо, защо дойде?” – “Дойдох, тук искам да живея.” “Знаеш ли – казват – да четеш?” – “Не зная.” – “Тогава тук вода ще носиш.” Тя казва си: “Аз, като бях на оня свят, ми беше по-добре: шетаха ми, по-добре ми беше: вода ми носеха, а тук вода да нося. Не искам да остана! Връщам се пак назад.” Тя не е разбрала.

Преди години тук имаше болни братя, доста учени хора бяха, страдаха. Бях ги накарал да носят вода, за да ги излекувам от болестта. На един брат, който беше неврастенник, който беше болен и страдаше от слаби гърди, казах да вземе две стомни вода и по три пъти на ден – сутрин, на обяд и вечер, да носи вода. Казва: “Хората ще ме видят.” Няма ни-

що. Като носиш болестта, хората пак те виждат. Или вода ще носиш, или болестта ще носиш. Казва: “Да не губя времето.” Седнах да му обяснявам каква е ползата от носенето на вода. Казвам: Ти си станал нервен, изгубил си своя магнетизъм. Водата е добър проводник на магнетизма, ще мине в организма ти и ти ще се освободиш, ще се образува едно поле на дейтелност. Ще опиташ два-три месеца като носиш. Тук имаше една сестра, тя беше дошла от запад някъде, с висока култура. Не може да се движи. Казвам: Ще носиш и ти вода. – “Но как – казва – Учителю, аз, старата жена, как ще нося вода!” Ще носиш вода, ако искаш да се подмладиш. Можеш, можеш. Най-първо с една стомна, после с две стомни ще носиш. Вижда се смешно на хората, но то е закон.

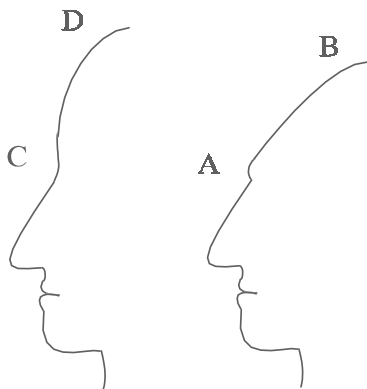
Трябва да вярвате в ония Божествени закони, които съществуват, и да не ви е срам от никаква работа, която носи здраве. Всяко нещо, което носи здраве на човека, всяко нещо, което придава на неговата сила, което освежава в малка степен неговия ум и сърце, те са Божествени работи, няма какво да ни е срам. Някой път някои от вас страдате. Ако ходите по пътя, ще видите някое камъче не на място, ще се наведеш и го туриш на място и в една година вие [като] туряте камъчетата на място, знаете ли каква полза ще направите на себе си? Ти с всяко навеждане към земята – в тебе има някои неща, които са непотребни, – като се наведеш да вземеш този предмет, непотребната сила отива в земята и ти се освобождаваш. Взemi един лист, тури го настрана. Ти казваш: “Кой го е хвърлил?” Ония хора не са го хвърлили заради тебе. Наведи се, взemi го. Десет пъти като се наведеш на ден, за 10 дена са 1000 пъти, ако за всяко навеждане печелиш 10 лева, ще спечелиш 10□000 лева.

Видиш една погрешка, изправи тази погрешка. Всяка погрешка, която виждате, тя има отношение към вас. Казвам: Какъв наклон ще дадете на вашата мисъл? Най-първо вие мислите защо Господ създал света така. Така не мислете. Турете в ума си мисълта, че Бог създал света да се учим. Ти имаш ръка. Знаете ли какво трябва да се прави с ръката? Аз ви давам упражнения и някои от вас от немай-къде ги пра-

вите, като един навик ще се направят упражненията. Някой казва: “Стар човек съм, как ще правя упражненията?” (*Учителят показва първото от 6-те упражнения.*) Като правите упражнения, на пръсти да се подигате. Ако вие, като правите упражнения, се подигате на пръсти, вие ще регулирате доста сили и енергии. Та казвам: Като подигате тялото си, същевременно трябва да подигате и ума си. Като се навеждате надолу, и умът ви трябва да върви с вашите ръце. Контакт трябва да правите и със Слънцето, и със Земята.

Казвам: Научете едно изкуство на упражненията. Ако си женен, ще кажеш: “Сега желая да направя едно упражнение за жена си, за да бъде тя добра.” Повтори упражнението за себе си и кажи: “И за мене, и аз да бъда добър.” После пак за жена си. Пък ако не си женен, ще кажеш: “Правя за моя възлюблен”, за себе си после. Ако си ученик, ще направиш едно упражнение за учителя си, за себе си, после пак за учителя си. Слугата ще направи едно за господаря си, едно за себе си, пак едно за господаря си – тогава смисъл имат упражненията. Или ти стъпваш на левия си крак – то е влиянието на меките сили на любовта, едно течение има на мекота. Десният крак е на мъдростта, на знанието. Като стъпваш, ти го събуждаш. Щом се изправиш, то е вече истината, свободен си. Ти вече мислиш какво да правиш. Ще смениш едно упражнение с друго.

Та казвам: Всички съвременни теории ще се обобщят. Трябва да се изучава Земята, трябва да се изучава Слънцето. Трябва да се изучава Слънцето, за да расте отгоре. Някой път трябва да се изучава Месечината, за да може тялото ни да се пречисти. Месечината е създадена за пречистване. Някой път вие сте неразположени, може да излезете да наблюдавате Месечината. Когато искате да придобиете известна енергия, наблюдавайте Слънцето, не гледайте направо Слънцето, но хвърлете бегъл поглед към Слънцето и пак отдалечи очите си. Очите не трябва много да се фиксират. Ти, когато гледаш оная картина, гледай я, когато се отпечатва от светлината на Слънцето, на Слънцето обръщай внимание и най-после носи Слънцето, както то се отпечатва в картината.



Казвам: Сега трябва да правите наблюдения. Имате главата *A*, на която челото е наклонено и имате втори екземпляр *CD* – челото е издигнато. Мислите, че двата характерни са еднакви? *AB* е човек енергичен, сприхав, той не оставя никакво противоречие. Той е като водата, която слиза от планината, наклон има. Тази глава *AB*

са я образували рег поколения. Може челото да се подигне. Колко време се изисква да се подигне челото? Какъв ъгъл трябва да се подигне тази глава? Трябва да се подигне, защото в предната част на главата е милосърдието у хората. Като се подигне горната предна част на главата, хората влизат в положението на страдащите, хората могат да влязат в положението на близките си. Щом се подигне главата ви, вие може да работите.

Сега вие тази форма на главата ще носите. Каквата е вашата глава, такъв ще бъде и умът ви. Вашата форма на главата е резултат на вашите мисли, на вашите чувства и на вашата воля. Главата е един резултат. Формата на главата, формата на лицето, формата на тялото е резултат на човешката мисъл. Не само на вашата мисъл, но на мислите на рег поколения.

Следователно, като измените мисълта си, изменяте и външната форма или на главата, или на тялото, или на лицето. Щом изменението стане в коя да е част на тялото, съответно става преобразуване и в цялото тяло. Когато някой от вас иска да се подигне, ако вие сте религиозен човек и виждате, че не можете да се подигнете нагоре, значи във вас няма религия. При религията трябва да изправите гръбначния стълб. Гледам някои млади сестри започнали да си образуват гърбица. Гърбицата не е добър признак. Не позво-

лявайте да се образуват гърбици. Никаква гърбица! И на 70, и на 120 години пак да се усещаш като на 21 година. Не се самозаблуждавайте с вашите години. Годините нищо не значат. На 120 години какво ще добиеш, кажете ми. На 120 години турям запетая след 12, на 120 години ти си на 12 години; нулата, това са условията. На 120 години ти си направил в своята зодия едно обръщение. На 120 години като станеш, ти си само на една година, обиколил си веднъж своята зодия. Ти си извървял един път от 25□000 години. Съкратен път, бързо си вървял, пътувал си и си извървял един път от 25□000 години. 120 има 12 зодии, 12 месеца има годината, всеки един месец ти си имал особена характерна черта. Първият месец, март, то е за главата. Всичките месеци са назначени по краката, по лицето, по гръбнака, навсякъде. Като живееш 120 години, ти си живял един отличен живот, бил си навсякъде в пътя си. Втори път ще влезеш и пак ще минеш.

Съвременните астролози изучават зодиака, но зодиака на нашата Земя. Ако идеш да живееш на Слънцето, Слънцето има друг зодиак. Зодиакът на Слънцето му взема 20 милиона земни години, взема 25□000 години, а в Слънцето 20 милиона години, за да се образува около неговата ос един малък кръг. Ако съкратите 25□000 години на 120, какво ще получите? Е Ц [?] милиона години на колко могат да се съкратят? Щом турим 120 милиона години, показва, че условията за живот на Слънцето са много по-богати и обширни, отколкото на Земята.

Или може да кажем, че в Слънчевата система Земята се намира най-долу. Върху нас Юпитер влияе, върху нашите лични чувства, върху его-то на човека. Венера влияе върху чувствата. Марс влияе върху активността, при ушите. Сатурн влияе върху ума, върху разсъдението, всичко, каквото може, опитва. Месечината влияе върху въображението на човека, върху студената мисъл. Ти си въображаваш нещо – може да е вярно, може да не е вярно. Месечината никога не може да ти предаде топлина. Каква е Месечината? Месечината е студена и тя предава студенина. Тя може да ти даде въображение колкото искаш, но топлина никаква.

После, знаете ли каква е онази материя на Месечината? Окултистите твърдят, че Месечината е майка на Земята; няма да ви разправам нагълго. Майката Месечина се готвела да се ожени за Слънцето, влюбила се, пък гъщеря □ я изиграла. Тя се влюбила в Слънцето и Слънцето обърнало внимание на Земята и майката останала на сухо. И затова оттам насетне, като се разочаровала, всичката влага, която имала, всичките чувства изчезнали, обезсмислил се животът □. Казват, че живот няма на Месечината, изчезнал животът. Тя по някой път, като се пълни, поглежда към гъщеря си дали прогресира, като се оженила и като я погледне, казва: “Не искам да те виждам” и пак се намали. После, като майка, пак казва: “Чакай да видя това дете”, пак стане пълна, пак се изпразни и само току се пълни и празни.

Сега вие казвате: “Защо е така?” Аз ще ви кажа защо е така. Защо е човек женен? Женен е. Защо? Когато вие се сърдите някому, защо се сърдите? Вие се сърдите по единствената причина: мислите, че той не ви обръща внимание, не ви обича. Имате право, той трябва да обръща внимание. Той не обръща внимание на вас и вие се сърдите. Понеже той усеща, че вие не цените любовта. Той ви обича и вие не цените любовта, най-после той не обръща внимание на вас. Вие му се сърдите. Защо му се сърдите? За да ви обича. Вие му се сърдите, защото не ви обича. Когато ви обича, говорите много добре заради него.

Това аз уподобявам, когато турците отиват на лов, имат големи хрътки. Хрътката, като сплаши някой голям заек, като изскочи заекът, хрътката гони заека, приближава го, той вика: “Ха чуджум, ха козум”, нарежда най-хубавите имена. Ако хрътката се заблуди и не може да изкара заека, той вика: “Ха гяур, ха домуз”, нарежда все лоши имена. Защо? Понеже вече заека хрътката не може да го хване. Виновна ли е хрътката, че не може да хване заека? Краката са му дълги, бяга да си спаси живота. Често уподобявам хората на това положение. Когато заекът се изплъзне, вие сте недоволни в себе си. Всякога, когато не може да сполучите, имате едно неразположение. Избавете се от вашите неразположения, научете се да мислите.



Вие мислите, че сте остарели. Човек на 50 години не е стар. И на 60 години, и на 120 години не е стар. То е едно дете. Аз наричам млад човек, който може да остарее. И наричам стар човек, който може да се подмлади. Ако младият може да остарее, той е умен; ако старият може да се подмлади, и той е умен. Ако старият не може да се подмлади и ако младият не може да остарее, и двамата са глупави. Защото остаряването не е отслабване. При остаряването ще носиш по-голям товар, ще помагаш повече на хората. В света ценността на човека зависи отолкоз, доколкото може да бъде полезен в умственото поле, в духовното поле и във физическото поле. Цената на човека сега отолкоз, доколкото може да бъде проводник в света, в който живее. Ние на Земята сме дошли да се учим. Ние сме предметно учение. Ние сме дошли да подигнем цената на Земята. В този свят ние сме предметно учение, тази Земя добива цена според нас. Онези професори, които ще дойдат да ни преподават, те ще дойдат заради нас. Ако ние напуснем Земята, и те ще я напуснат и Земята ще бъде като Месечината, ще бъде едно здание без живот.

Сега, ако вашите хубави мисли ви напуснат, ако вашите хубави чувства ви напуснат, ако вашите хубави постъпки ви напуснат, питам тогава: тогава какво ще остане във вас? Вие ще останете един университет без студенти и без професори. Какво ще струва тогава зданието? Първото нещо се изисква необятна любов за Бога. Познаваш–не познаваш, като дойде до Него, ще ти трепне сърцето. За Него като мислиш, и ще остарееш, и ще се подмладиш. Ако ти си стар, ще се подмладиш, ако си млад, ще остарееш. Като млад, ако остарееш, ще благодариш и като стар, като се подмладиш, пак ще благодариш. То са велики смени в живота. Като се погледнеш в огледалото, ще видиш бръчки навсякъде.

Има известни бръчки, които трябва да ги премахнеш от лицето. Те са бръчки на тревоги. Ако живеете така хубаво в ума си, ще имате много хубави линии. Ако сърцето е благородно, съвсем хубави линии ще имате. Ако и постъпките са хубави, ще имате нещо хармонично в лицето. Ако мислите ви са дисхармонични, ако чувствата ви са дисхармонични, ако постъпките ви са дисхармонични, ще имате нещо

нахвърлено в лицето, вие сами няма да искате да си гледате лицето. Сърцето ви ще копнее за хубавото, като видите млад и хубав човек, ще казвате: “Колко е хубав.” Тази хубост се дължи на ума, дължи се на сърцето, дължи се на волята, дължи се на човешката душа, дължи се на човешкия дух.

Казвам: В новото учение трябва да изучавате науката за духа, на мощната сила. В новото учение трябва да изучавате Любовта. В ума трябва да изучавате знанието на Мъдростта. После трябва да изучавате закона на Истината. Искам всички да бъдете свободни, да имате свободни движения. Да знаем всяко движение, което правим, да бъде хармонично, никога да не правим дисхармонични движения. Ако направим едно дисхармонично движение, веднага да го изправим. Някой път наблюдавайте очите. Вие мигате някой път много бързо. Това показва, че сте нетърпеливи.

Имайте си едно огледало. Ако искате да бъдете търпеливи, препоръчвам ви да се гледате в огледалото. Много мъчно може да се гледа сам. Не ви казвам да се гледате дълго, може да се хипнотизирате, но около половин минута, 10–15 секунди да се погледаш. Да се гледате, да се изучавате тъй както сте, не да роптаете нещо. Като се гледате, да не мигате бързо. Спокойно се гледайте в огледалото, не бръчкайте лицето си. Ако вие не може да концентрирате вашите очи, ако не може да поставите главата си права, ще се погледнете в огледалото и ще намерите смисъла в строежа. Ще намерите веждите как са направени, устата, цветът какъв е. Виждате устните са малко възчервени – венозната кръв е повече. То е болезнено състояние. Веднага ще изправите. Как? Червени трябва да бъдат устните. Носът, ако е вирнатичък, ще турите една права линия, да не е вирнат.

Вътре ще коригирате в духа си. Духът е, който работи. Вие, като се наблюдавате, ще отнесете мисълта към вашия дух, ще отнесете мисълта към вашата душа, ще отнесете мисълта към вашия ум, ще отнесете вашите чувства към вашето сърце и тогава ще оставите във вашето подсъзнание каквото сте казали. И то ще коригира. Утре пак ще отнесете. Вие ще казвате какво трябва да се поправя. Те са, които ще поправят. След 10–15 години вие ще се погледате, лицето ще придобие свежест, погледът ще бъде светъл и нещата

ще тръгнат напред.

Сега оставайте и казвате: “Ние като идем в оня свят.” Вие сте в оня свят. Оня свят е, в който вашият дух живее. Оня свят е, в който вашата душа живее. Оня свят е, в който вашият ум живее. Оня свят е, в който вашето сърце живее. Оня свят е сърцето, умът, душата, духът. Без тях оня свят не съществува.

Та, сега ще кажете: “Сега аз живея в оня свят.” Щом ти мислиш за духа, ти си в оня свят. Щом ти мислиш за душата, ти си в оня свят. Щом ти мислиш за ума, ти си в оня свят. Щом ти мислиш за сърцето, ти си в оня свят. Щом работиш с тялото, ти си в този свят. Като работиш с ръцете, ти си в този свят; като ходиш с краката, ти си в този свят. Като махаш главата, ти си в този свят. Щом се спреш на едно място и наблюдаваш, в оня свят си вече. Някои от вас имате потиснати чувства – устата ви са тънки. Някои от вас имате дебели бърни – чувствата ви са необуздани. На някои от вас ушите ви са тънки, прозрачни – слаба енергия имате. Някои сте много пасивни. Ушите не трябва да бъдат светли. Ухото трябва да има една хубава линия и една хубава краска. По някой път не искам да се спирам върху известни подробности, понеже, ако ви се кажат, вие сте по-способни да задържите изопачените работи; туй, което е съществено, го оставайте настрана. Запример, ако ви кажат “вирнат нос”. Трябва да се даде на носа един правилен профил.



Правилният профил на носа може да бъде както е на чертежа. Тук имате и отклонения. Всеки от тези носове се различава. После, носът на човек, който има трезва мисъл, се отличава. Носът трябва да бъде успореден с гръбначния стълб. Едно правилно лице трябва да бъде успоредно на гръбначния стълб. Щом носът има отклонение, някакъв ъгъл, носът не е правилен. Това показва, че животните са взели надмощие. Разумният живот изисква лицето да е успоредно на гръбначния стълб. Лицето трябва да бъде успоредно с гръбначния стълб. Щом не е успоредно, вече има животинско. Значи, тия условия

на миналото сега трябва да ги поправим. Когато Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина влязат в нас, за да превърнат всичките материали на миналото, които са ни спъвали, тия материали да се обработят и да се създаде новият човек.

Казва Христос: “Ако не се родите изново от вода и Дух, не може да влезете в Царството Божие.” Символично, ако не се родите от вашия дух и от вашата гуша, вие не можете да влезете в Царството Божие. Ако не се родите от вашия ум и от вашето сърце, вие не може да служите на Бога; не може да станете граждани на Царството Божие, ако не се родите от Духа, от силното и мощното, и от Любовта, значи водата. Ако не се родите от Духа и вода, значи, ако светлината не проникне в твоя ум, ако топлината не проникне в твоето сърце, ти не можеш да служиш на Бога. Или другояче: Ако Любовта не проникне в твоята гуша, ако Мъдростта не проникне в твоя дух, ти не може да бъдеш гражданин на Царството Божие.

Сега искам да остане във вашия ум онова, което е полезно. Има известни практически правила. Човек, за да може да живее на Земята, да бъде сполучлив, той трябва да има едно самообладание. За да имаш едно самообладание, трябва да имаш една основа. Ако в даден случай, каквото и да вършиш, си спомняш за Оня, Който създал света, ти имаш основа. Ако направиш нещо и нямаш никаква опорна точка, ти нямаш основа. Казваш: “Аз нямам никакво понятие за Бога.” Че как, нали имаш понятие за себе си? Ти сам ако разбираш себе си, ти си едно отражение на Бога. По някой път ти трябва да търпиш, както Бог те търпи. Бог гледа, че правиш много погрешки, извинява те. Господ казва: “Поправи грешката.” Щом направиш една погрешка, Той казва: “Поправи я.” Ти си турил едно камъче не на място, казва: “Тури го на място.” Той не казва защо си го турил там, но казва: “Тури го на мястото му.” Има цифри. Като се гради една къща, всяка частица е необходима. Ще гледаш номера и една под друга ще ги наместваш.

Казвам: Сега вземете едно упражнение да бъдете търпеливи. Да кажем, имате уроци на търпение. Ти имаш ревмати-

зъм в крака си. То е предметно учение. Като седнеш, боли те кракът, пей: “Всичко в живота е постижимо.” Ти му попей. Той като те боли, ти седи спокоен. Учиш се на търпение. Ти ще кажеш: “Откъде гоїде, сега ли намери, ще ми осакати крака.” Ти му попей. Кажу: “Хубаво е, ще го издържиш.” Кракът те боли, ти се поусмихни. Какво трябва да му кажеш на ревматизма? Ще видите, че при ставния ревматизъм е дошъл един понижен живот и следствие на това се образуват болките. Ако може да подигнете този живот, а вие може да го подигнете... Ако вие не може да изпъдите ставния ревматизъм навънка, тогава де е вашата сила? Ако един генерал може да заповяда на хиляди хора да отидат да се жертвуват, той е генерал. Как вие да не можете на крака си да заповядвате? Генералът казва: “Кръгом!” и войниците го слушат. Ти ще кажеш: “Аз съм генерал, ще ме слушате!” Ще кажеш: “Кръгом!” Кажеш веднъж, два пъти, три пъти, цяла година като казваш, всички като те чуят, всички те ще напуснат крака и кракът ти ще оздравее. Ще учиш търпение.

Та казвам: Всякога в търпението ти има [да] носиш. Една неприятна мисъл мъчно се носи, едно тъжно чувство ти мислиш, че е дошло не навреме. То е дошло точно навреме. Всичко онова, с което се пробужда нашето съзнание, е приятно. Всичко онова, с което не се пробужда нашето съзнание, е неприятно. Нещата идат навреме. Туй е за наша полза. Така е, ако разбираме, пък ако не разбираме, ще роптаем. Ако роптаем, нищо няма да достигнем. Може някой професор [да] преподава един отвлечен предмет. Не че този предмет не е полезен – ако ти разбираш тази отвлечена материя, ти може да се ползуваш.

Запример, ако имаш гарбата да знаеш десетина езици, мислите ли, че ще изгубиш нещо? Ако знаеш бързо да смяташ, мислиш ли, че ще ти бъде безполезно? Мислиш ли, че ако знаеш хубаво да пееш, ще бъде безполезно? Ако имаш сила да дигаш 400–500 килограма, мислиш ли, че силата не е на място? Ние всички страдаме от безсилие, искаме удобства. Казваме: “Да имаме една машина.” Вместо машина, стани силен. Ние употребяваме машината, а ние ставаме слаби. Като прогресираме механически, трябва да прогресираме и духовно. Едновременно с прогреса в материалния свят и в

сила трябва да прогресираме. Сега стари сестри от вас казват, че едно време сте вдигали повече, пък сега не можете. Гледам някои сестри, които не са по-стари от мене, казват: “Остаряхме.” Казвам: “Аз още не съм остарял. Аз се мъча да остаряя, че не съм остарял, вие сте остарели. Голяма тежест си давате. Чакайте аз да остаряя, че вие подир мене. Няма какво да остарявате. Винаги носете в ума си, че имате повече знание и може да помогнете комуто и да е.

За всяка една нова мисъл, която прониква в ума ти, да се радвате. Да си имате едно тефтерче и записвайте новите мисли, да видите колко от вашите мисли са оригинални. Ако някой път дойде една оригинална мисъл, тя е много важна. Тази мисъл, която прониква във вашия ум, в никоя книга не може да се намери. Туй, което не може да се намери, то е ценното. Всичко туй, което минава през нашите умове, някои будни умове са го направили. Не трябва да мислим, че всичко е написано. Много малко е написано. Хиляди и хиляди неща има, които не са написани. А ненаписаното го пишете вие за самите вас.

Най-първото нещо: Не трябва да има никакви гърбици. Онези сестри, които имат гърбици, да се изправят до вратата, да си изправят гърбиците. Казвам: В какво седи новото учение? Хората на новото учение са без гърбици. Кои са хората на новото учение? Които не страдат от ставен ревматизъм. Хората на новото учение не страдат от главоболие. Хората на новото учение не страдат от коремоболие. Хората на новото учение не страдат от болести в живота. Ами че тъй трябва да бъдете.

Казвам, че доста уроци съм ви дал. Бяхте страхливи като зайци едно време. Вас ви беше страх да ви лъхне вятър, да не заболее. Паднат няколко капки дъжд, бягате, тичате – дъжд завалял, вятър повял. Научихте се по 5–6 часа на планината на въздуха да седите, вятър вее, дъжд вали, сняг вали, научихте се. Казвате: “Не ни е страх вече.” Физически доста сте добили. Сега още не сте герои в духовния свят, там сте малко страхливи. Казвате: “Не ме обичат.” То е страх. Не не ви обичат, но вие не обичате. Не казвай: “Не ме обичат”, но кажи: “Не обичам.” Законът е верен.

Казвам: Вчера държах една лекция на една сестра. Аз не обичам никаква лъжа. Че никои не те обича, то е лъжа. Че аз съм голям грешник, то е друга лъжа. Че, ти не си най-голям грешник. То е тщеславие. Дяволът е по-голям грешник. Някои искате да се сравнявате с него. Вие не може да го достигнете.

Казвам: Вложете една мисъл, която е вярна. Ако някой ви е обидил, имайте една ясна представа в какво седи обидата. Казвам: Аз не искам да правя същата погрешка. Ако мене така ме озорчеха, на другите хора не ще правя да страдат. Който ме обиди, аз вадя поука. Казвам: Няма да го правя. Някой не постъпва добре, скържав\* е. Казвам: Аз [не] искам да бъда такъв. Щом не обичате, вие сте скържави. Щом не оценявате любовта, вие сте разточителни. Щом не оценявате любовта на някого, вие сте разточителни, имате богатство. При малкото богатство, което имаш, не си доволен, искаш още по-голямо. Ако малкото не знаеш как да употребиш, как ще употребиш по-голямото?

Казвам: По никои начин не ставайте причина да спънете когото и да е. Нито себе си спъвайте. Ако не любиш себе си, ако не оценяваш любовта на хората, ти спираш в себе си своя прогрес. Следователно две неща се изискват. Първият закон трябва да бъде ти да обичаш. Дали хората те обичат или не, то е тяхна работа. Ако ти обичаш, то е силата на човека. Ако вие обичате, това е вашата сила. В това седи Божията сила – да обичаме. Аз да съзнавам, че обичам. После, силата седи и в това да оценяваме Божията любов, да ценим любовта на ближния и да ценим и своята любов. Аз като обичам, ценя. То е добро заради мене.

Казвам сега, турете правилото: Обичайте, защото това е добро заради вас. Ценете любовта на другите. Това е пак добро заради вас. Ако не любиш, ти не правиш добро на себе си. Ако не оценяваш любовта на другите, ти пак не правиш добро на себе си. Казвам: Две добрини правете на себе си – да обичате и да цените.

Казвам: Някой път може да ви дам много формули, но някой път тия формули може да ви спънат. Може да ви дам правила да станете много красиви. Може и старите сестри,

---

\* скържав – *диал.* стиснат, скърперник.

да ви направя красиви, но вие ще започнете да се захласвате, да ходите по любовни работи. Не е лошо, че се захласвате. Като стане красив човек, хвърля един много умен поглед, една усмивка. И старата сестра, и тя хвърля един поглед, пък и има опитност. Красиви трябва да бъдем всички.

Аз не обвинявам хората, като се обличат, като си хвърлят крадливи погледи. За наблюдение е хубаво да хвърлиш един крадлив поглед. За един камък може да хвърлиш крадлив поглед, но щом гоиде до човека, погледни го не дълго време, но погледни го направо. Като го погледнеш, ще се отпечата и тогава гледай в неговото отражение. Щом го погледнеш, той се отпечатва. Влез в себе си да произведеш неговия образ. Ти се втрениши и го гледаш. Няма какво да го гледаш втреничено. Погледни го и влез в себе си вътре. Влезте вътре, разговаряйте, ретуширайте. Това е наука.

Аз бих желал да имате много романи. Аз бих желал да се влюбите. Казвате, че някой се влюбил. Вие само си въобразявате, че сте се влюбили. Влюбеният умен става. Влюбеният добър става. Влюбеният [силен] става. Този влюбен човек, който не поумнява, на който сърцето добро не става и който силен не става, той не знае какво нещо е любовта. В хубавия смисъл, влюбил се е. Хубаво е да се влюбят всичките хора. То е Божественото.

Сега трябва да напуснете старите вашите вярвания, детинските ви вярвания. “Като бях дете, мъдрувах като дете. Като станях възрастен, напуснах детинските работи”. Не че детинските работи не са важни, но те са предисловие. Знанието на старите е потребно. То е сегашният живот. Животът на старите е сегашният живот, телесният живот. Като срещнете един млад и един стар, да не може да направите една разлика между младия и стария. В старите ще забележите повече възмъжалост, забелязвате повече устой, повече сила, а в младия – повече подвижност. И двамата са еднакво красиви. Младият гледа на външния свят, старият гледа на вътрешния свят, навътре в живота. Следователно младият и старият като се съберат, те са целокупният човешки живот. Едновременно да бъдем млади отвън, във



физическия свят, а стари в разбиранията. Но в единия и в другия случай духът ни ще работи, душата ни ще работи, умът ни ще работи и сърцето ни ще работи. Всеки един от вас трябва да има някого да обича. След като го обичате, вие му търсите погрешките. Любовта не търси никакви погрешки. Защото онези, които ви обичат, като направят някаква погрешка, те веднага се коригират. Който обича, той има много буден ум. Като направя най-малката погрешка, поправя се. Някой път, като обиди някого, обиденият не знае, сам той знае. Като се върне, казва: “Постъпих добре, но погледът ми не беше такъв, както трябва.” Той сам се съди.

Никога не се плашете, че онзи, който ви обича, може да ви обиди. Той винаги коригира погрешката си. Щом коригира погрешката си, той ви обича; щом не коригира, той не ви обича, обичта във вас не действа. Не че обичта не действа, законът не действа. Щом законът действа, ние се подмладяваме. С поправянето на една погрешка ти се подмладяваш. С придобиването на една добродетел ти се подмладяваш.

Трябва да изправим погрешките си, да се подмладим. И трябва да остареем по ум. Трябва да добием една добродетел, пак за да се подмладим. Трябва да турим една мисъл в живота. Има защо да живеем. Някои от вас сте на 45 години, някои на 50 години, някои на 60. Тези, които сте на 50 години, влезли сте в чувствата, едва сега да се влюбите, любовни работи, романи. И на 60 години може да се влюбите. Всеки може да си прави шеги. Като седиш, да фантазираш. На 60 години може да бъдеш поет, да пишеш туй, което не е. На 70 години – да оправши света, да туриш ред и порядък. На 80 години – да бъдеш щедър, да раздаваш добрините, които имаш. На 90 години – да ходиш да освобождаваш хората от затвори, да кажеш: “Излез навън на чист въздух.” На 100 години ще покажеш каква е обществената банка. На 110 години ще покажеш от какво произтичат противоречията в живота. На 120 години ще покажеш как да живеят съгласно в дома мъже и жени, братя и сестри, и всичкият свят как да живее в съгласие.

120 години показва човек, който има широки възгледи в света. Казва: “120 години живях, научих всичките науки, аз мога да живея и целия свят мога да науча как да живее.”

Да направим едно упражнение. Ръцете настрани. Свиване на първия пръст, на втория, на третия, на четвъртия, свити всичките пръсти, палецът отгоре. Разтваряне на ръката полета и издигане на ръцете над главите, като се допират пръстите. Ръцете пак настрани, свиване последователно пръстите на юмрук, отваряне на пръстите, издигане ръцете нагоре, допиране на пръстите и пак настрани и т.н. Упражнението се прави полета, после се ускорява, много бързо.

“Бог е Любов.” (3 пъти)

*XIX година (1939□1940)  
20-а лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 14 февруари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## ЛЮБОВ КЪМ СЕБЕ СИ, ЛЮБОВ КЪМ БЛИЖНИЯ СИ, ЛЮБОВ КЪМ БОГА

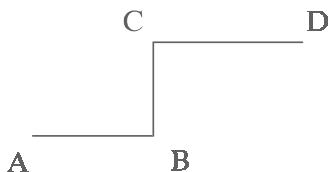
Сряда, 5 ч сутринта

*“Добрата молитва”*

*“Духът Божи”*

Какво сте намислили да правите днес? Откъде идете? По кой път минахте, че стигнахте тази станция? Какво означава “сряда”? Какво се прави в сряда? Понеделник е денят на Луната, вторник е ден на Марс, сряда е ден на Меркурий, четвъртък е ден на Юпитер, петък е ден на Венера, събота е ден на Сатурн и неделя е ден на Слънцето. Значи днес за Меркурий, за най-малката планета ще работите. Вие сте дошли по пътя, за някъде отивате и вие сте иманяри. аз ви виждам, че търсите някое имане. Когато българинът казва “иманяри”, турчинът казва “мал”, “малджия”. Но иманяри има.

Има нещо в живота, което е съществено. Да разбираме естествения ред на нещата. Имате една дума – “остарях”. Какво означава остаряването? Тази дума “остарях” какъв смисъл има? Казваш: “Остарях, осиромашах, обеднях, огреших се, оглушах”. После казвате: “Тази работа е лоша.” Лошата работа какво подразбира? Като кажеш, че е лоша работата, какво подразбираш?



Какво означава това? Имате наредени *A, B, C, D*. Често се спирате в живота върху неща, които не са съдържателни. За пример спирате се върху думата “вечен живот”. Ти се спираш върху една дума, която не разбираш. Казваш: “Вечен живот”.

Ти мислиш, че разбираш, но какво е понятието “вечен живот”? “Дълъг живот” и “вечен живот” едно и също нещо ли е? Или казваш: “Безконечно”. Какво разбираш под думата “безконечно”? Има известни идеи, които са неясни неща. Като кажеш “безконечно”, какво ще добиеш? Може да си добил нещо механическо, може да си добил нещо органическо, може да си добил нещо психическо. Може да си добил нещо за тялото, може да си добил нещо за своите чувства, нещо за сърцето си или нещо може да си добил за ума си. Сутрин вие станете, неразположен сте. При сегашния културен век представете си, че вие сте на бойната линия, чуват се тия голямокалибрени оръдия, после малокалибрени, картечните, чувате онова съскане. Какво разбира войникът? Войникът разбира, че всеки момент може да го експедират на оня свят. Умът му е така напрегнат, мисли как да се избави от тия снаряди. Някой от тях може да се интересува откъде идат, но няма да си покаже главата, защото може някой снаряд да я откъсне. Ще се скриеш някъде, ти чуваш час, два, 3, 5, 10, 15 онази бомбардировка. Може ли като си на бойната линия, да разсъждаваш за някаква философия? За каква философия ще разсъждаваш? Или може ли да разсъждаваш за любовни работи? Може ли да разсъждаваш за пари, да си направиш един хубав апартамент, че такси да имаш. Ще си зададеш въпроса: “Защо съм на тази позиция?” Този въпрос ще остане неразрешен.

Ако ви попитат защо дойдохте на Земята? Вие сте на тази позиция. Дошли сте тук. Война има. Мислите ли, че този свят е от мирните светове? Той е един от най-мирните, дето най-малко се бият. Този е един от най-добрите светове, които ние знаем. Може да говорите за някой друг свят, казвате, че има един рай, че някой друг живот има. То са предположения. Ние говорим за реалното. Този свят, в който живеем, е един от най-добрите. Ако в този свят има това, който е един от най-добрите, какво ще бъде в другите светове, които са по-лоши от този?

Сега вие седите в класа и разсъждавате, че хората не живеят добре, но били ли сте в света на рибите, да видите как живеят? Те живеят в един идеален свят, чиста вода,

нямат нужда да си правят здания във водата, само ходят. Но в този свят всеки, който говори, се наказва със смърт. Там е писано: всеки, който иска да говори, трябва да напусне техния свят. Другояче, има смъртно наказание. Някой от по-големите, че някой иска да говори, нагълта го цял, всички се гълтат цели.

Това са ред разсъждения. Верни ли са тия разсъждения? Кой е бил при рибите? Рибите ги знаете, понеже сте похапвали риба. Някои казват: “Излязоха ли рибите, скабриците, скумриите излязоха ли?” Излизат, разбира се, по нашите пазари ходят. Ще питат: “Скабриците по свое желание ли излязоха?” Те са наредени по ред, по големина, най-тлъстите и съобразно с това имат и съответна цена. Като идеш, ще ги видиш наредени.

Сега вие минавате за вегетарианци, но има ли някой от вас да не знае какво нещо е скабрици? Аз не вярвам да има такъв невежа. Това е голямо невежество, да каже някой, че не е ял скабрици. Най-първо, тия хора на Земята са толкова добри, че като поканят една скабрица на гости, ще идат на гости, дето тя живее, ще се поклонят, ще я погледнат, ще я попитат, после ще я вземат в ръката и с един пръст ще носят две-три. Като ги занесат в къщи, ще им покажат колко е голяма любовта, с която хората живеят – ще ги турят на скарата, ще ги обръщат на едната и на другата страна. Казват им: “Вие, рибите, не сте опечени още.” Нали казва за някого, че той не е опечен човек още.

Вие ще кажете: “Грешно ли е да ядеш скабрици?” Питам: Грешно ли е да дишаш въздуха? Грешно ли е да пиеш вода? Грешно ли е да ядеш хляб? Грешно ли е да обуеш обувката? Грешно ли е да си туриш шапката на главата? Грешно ли е да си обличаш грехата? Не е грешно, нищо повече. Не е грешно. Един ден и вие, като скабриците, ще излезете, ще идете в един свят, ще дойдат малките ваши братя, ще си вземат от вашето богатство, ще кажат: “Много сте благороден човек.” Ще ме имат за спомен, както аз имам тия неща за спомен. *(Учителят държи пари в ръката си.)* Най-малкият спомен колко е? *(Учителят показва 50 стотинки, после 1 лев, 5 лева, 10 лева, 20 лева, 50 лева, 100 лева.)* По-

голяма от туй – 100-те лева, има ли? Питам сега: По ценност кое е най-скъпо от тези всичките? По съдържание е 100-те, после 50, 20, 10, 5, 1, половин лев. Но металите едни и същи ли са? Този метал – медта, е скъп, среброто е по-скъпо, ами туй какво е? (*Учителят показва една златна монета □ пендара.*) Както виждате, мяза на злато. Тия двата метала, среброто и златото, може да ти помогнат. Със среброто може да се лекуваш, ако имаш свое нещастие. Парите като гойдат при тебе, ти ще се лекуваш. Парите лекуват. Казвам: Те те освобождават от затвора. Сиромашията, това е едно наказание. Като гойдат парите, те освобождават от затвора. А златото ще те освободи от смъртта. Среброто ще те освободи от болестта, златото ще те освободи от скръбта. Сега колко искате да имате от тия златните пари? Трябват ли много? Това е предметно учение. Колко хиляди години е взело, докато се събрал този метал, златото? Вие не знаете историята му: как се е образувал, кои са го образували и как са го образували.

Но казвам: Целият живот, това е една наука. Всичко в света, с което разполагаме, в даден случай вие може да го опитате. Да кажем, вие имате един плод. Ако носите този плод, без да го опитате, какво ще се ползвате? Ако имате една ябълка, вие се интересувате от външната □ форма, но ако не я опитате, какво ще се ползвате? Може да направите малък чертеж, да я нарисувате. Но какво понятие ще имате за ябълката? Не е само яденето. Ябълката има и друга страна. Ако човек иска да образува един изящен характер в своята мисъл, той поне в годината трябва да изяде 3–4 ябълки, за да може да придобие някаква красота на своята мисъл. Ако иска да придобие някаква хубава форма на своята мисъл, 3–4 круши трябва да изяде.

Та казвам: Във всичките плодни дървета се крият възможности да развие човек разни страни на своята мисъл. Човек, като взема за храна плодовете, той развива външните качества на своята мисъл. Какъв е цветът на житото? Житото има цвят, подобен на златото. Житото е слънчев плод, който минал през Венера, плод, който означава любовта,

но любовта във формата на жертва. Житото е дошло да прогресира в света. Всичките житни зърна са на училище. Те изучават първата степен на жертвата. Следователно онова съдържание, което ние приемаме от житото, то е тяхната мисъл, че те искат да се жертвуват и в тази жертва носят Божествен живот, който раздават. Като раздават този живот, те се учат по нещо и те се запознават с хората. Едно житено зърно, когато го изяде който и да е човек, то изучава характера на този човек, който го изядл. Като го яде още, житното зърно познава какъв е той, дали е мъж, дали е жена, дали е дете, дали е момиче, момче, дали е слуга, може да познае дали е професор, дали е ученик, дали е някой владица, проповедник, дали е цар или княз.

Сега се проповядва една религия. За какво сме дошли ние, какво изучаваме? Ние казваме: “Да обичаме Бога.” Какво нещо е да обичаме Бога? Да обичаш Бога, ти най-първо трябва да учиш ония великите жертви, които Бог е направил от създаването на мира. Ако има едно същество, което е жертвувало всичко, то е Бог, който жертвува всичко от Себе си. Трябва да изучаваме онова, което Бог е пожертвувал. Да обичаме Бога във всичко, което жертвува. Следователно хората казват, че всяко нещо е престъпление. Престъпление е, когато не оценяваш. Да кажем, ако намериш злато и не го оценяваш, то е престъпление. Ти намериш хубава книга, не четеш, не можеш да се ползуваш – то е престъпление. Дойде ви понякога скръбта, вие не оценявате скърбите и страданията. В какво седи страданието? Да кажем, една майка има едно дете, което изгуби. Представете си, че ако мене [някой] ми обере това злато, ще причини скръб Аз ще скърбя. Защо, кажете ми. Като го намеря, ще се радвам. Защо? В какво седи скръбта? Ти считаеш, че нещо ти взели: 100-те лева, пък ти дали една златна монета – ще скърбиш ли?

Законът е: Не може да ти дадат, ако не ти вземат. За да ти дадат нещо, най-първо трябва да вземат от тебе. Или грубо казано: Ти трябва да имаш нужда от онова, което ти дават. Запример, ако ти не си гладен и аз ти давам хляб, ти можеш ли да го оцениш? Този хляб ще бъде неоценен. Но ако ти си гладувал 3–4 дена и ти давам хляб, тогава ще го

оцениш.

Запример фарисеите питаха учениците на Христа: “Вашият учител няма ли да си плати данъка на храма?” Каква беше монетата, която даде Христос – златна или сребърна? Кой ходи да улови рибата? Петър. Следователно казвате, че трябва да обичаме. Откъде трябва да започнем сега? При сегашните условия откъде трябва да започнем с любовта? При сегашните условия, като станете сутрин, как започвате? На вас, като ученици, ще ви кажа едно правило. Първото нещо, като станеш от леглото, поemi една дълбока вдишка, задръж я 5–10–15 секунди и изведнъж, като изпратиш този въздух навън, кажи нещо свъстно. Какво трябва да кажеш? Всички вие сте станали тази сутрин без да кажете това. Нито един от вас не е казал туй: “Крайно Ти благодаря, Господи, че съм станал днес на краката си, че дишам.”

Събуди [ли] се съзнанието за Бога, няма да философствуваш къде е Господ. Къде е Господ – тази идея е чисто физическа. Господ не е някой материален предмет, да е някъде. Нещата може да бъдат на едно място. Да кажем, тия пари може да бъдат сега на масата. Какво може да направят тия пари като са на това място? Тя има цена в моя ум. Аз □ давам цена. Тя е станала злато, да дойде да ме види. За нея е голямо щастие, че аз може да я пипам. Тя, като се върне при своите, ще каже, че била в рая, едно разумно същество, един ангел я бутал с ръка и я показвал на други ангели. За туй злато вие минавате за ангели, служители на човешката мисъл. Хората са ангели. Сега вие имате представа за онези големите ангели с крила. Вие сте още без крила. Вие сте във формата на една малка буба, която се измътила и едва се е измътила и пристъпва по земята. Един ден се готви да стане с крила. Ангели има, които по земята пъплят, има ангели, които из въздуха ходят. Има и ангели, които мислят. Сега, най-първо, за да хвърка човек, той трябва да е мислил, после ще хвърка. Хвъркането е резултат на мисълта. Казвате: “Той нависоко хвърка.” Ти не може нависоко да хвъркаш, докато не мислиш.

Сега нали в България дойде един българин, голям певец, и българите се учудиха, че имат такъв един голям певец,



който можел да се състезава с Карузо. И като може да се състезава с Карузо, туриха му един медал за гражданска заслуга. Че има един пехливанин по музиката, който може да се бори, да се състезава с Карузо. В какво седи силата на този Карузо? Той знае как да изпраца из въздуха интензивни вълни, образува музикални вълни. Гледах как се състезаваха в операта. Мазаров беше главнокомандуващ, имаше генерали, полковници, капитани. Още като запя, в гласа му има нещо. Казвам: Колко време е взело на Мазаров да пее така, да дойде до това положение? Мазаров в миналото е пял всеки ден по 3 минути и от тия 3 минути се образували 48 музикални години, за да стане певец. 48 години по 3 минути, колко хиляди години правят? За да направите 48 години, като всеки ден пеете само по 3 минути, колко хиляди години трябва? Направете сметка.

Казвате: “Да бъдем набожни.” На набожния човек му трябва всеки ден да се моли по 4 минути и от тия 4 минути да се образуват 48 години, за да стане той светия. Питам: колко хиляди години трябва, за да стане той светия, ако за да стане светия, трябва да се образуват по 4 минути всеки ден? За да стане някой сега светия, той вече е работил в миналото, има нещо в себе си. Погрешката е, че вие не оценявате онова, което сте придобили.

Та казвам: Като слушаш гласа на Мазаров, показва едно растение, което бързо расте и плод ще даде. Има някой, още като го слушаш да пее, виждаш, че е престанал да расте и плод няма. Някои така пеят в операта, плод нямат. Музикално Мазаров мяза на този, който дава плод. Той това не го съзнава, но в неговото подсъзнание го има. Ако се вземат неговите ръце, ако се вземат неговите гърди, рамена, после, устройството на неговия ларинкс, той е човек, който има голяма любов, който знае как да цени ларинкса. Той е поставил голяма любов за говора. В речта си изявява, че не може да говори красноречиво. Един човек, който знае да пее като генерал, като благодари на всичките, извинява се, че не знае как да говори. Но знае да пее. Той пее на немски, на италиански, на български, пък казва, че не знае да говори. Като произнася думите на немски, думата е ясна; и на италиански

е ясна, интонация има. И този човек се извинява, че не знае как да говори. “Ще ме извините, аз не зная да говоря, каквото зная, ще кажа.” Прав е, че не знае да говори както другите говорят: “Каквото съм научил, туй, което ви пях, вие го считате гениално, може да ме наградите, но аз, като слушам онова, което моите учители по пеене ми казват, едва ли като дете съм.” Една вечер като пее, плащат му 40□000 лева, но знае да пее. 40□000 – за 2 часа, по 20□000 лева на час. Не знае да говори, пък по 20□000 лева на час за пеенето му плащат. Но според моите изчисления, най-малко 30□000 години по 3 минути е пял, за да направи 48 музикални години.

Казвате: “Той е Мазаров.” Мазаровци има навсякъде. Има мазаровци – като се яви на бойното поле, като започне да пее, всичките сложат оръжието, ще млъкнат, ще слушат. Сега сме дошли до онова положение: като платиш 200 лева, ще седнеш на първото място да слушаш; като платиш 40 лева, ще слушаш горе на галерията и ще ръкопляскаш, ще викаш: “Бис!” Какво означава “бис”? Два пъти. “Бис” значи да се повтори. Мазаров отде започна, де се е учил? Най-първо човек трябва да започне с онова съзнание. Музиката в света започва с желанието да кажеш първата дума. Като кажеш първата дума, тя да бъде музикална. Да кажем, ти пееш: “Аз живея.” Знаеш как се пее “Аз живея”? Или може да кажеш: “Аз живея и Бог живее в мене, и всичките праведни хора живеят с мене.”

Ние отделяме духовния живот от музикалния, от светския, разпокъсваме живота. Ние разглеждаме живота по един особен начин, който не е полезен. Ако ти искаш да разгледаш един човек, ще му отделиш пръстите, разделиш главата, брадата, разните кости, броиш костите, мускулите и търсиш човека, ти никъде не може да го намериш. Трябва да търсиш човека в онази цялост вътре, която съществува. Музиката е една греха, в която човек е облечен. Музиката е една греха, говорът е друга греха. Ти, като говориш, с тия двете грехи трябва да бъдеш облечен. Едната греха е поезията, с която е облечен човешкият ум. Музиката е една греха, с която е облечено човешкото сърце. Музиката е забавление за сърцето. Музиката е създадена за забавление на човешкото сърце.

Поезията е забавление за предметния ум на човека.

Та, вие трябва да забавлявате себе си. Тогава, когато сте тъжни, каква песен пеете? Кажете ми: коя е най-голямата скръб, която сте имали? Името на вашата скръб, първата дума на вашата скръб искам. Ако ви излезе един голям цирей, не е ли то богатство, което сте придобили? Един голям цирей излязъл на крака ви, погул ви крака, куцате. (*Учителят пее: “Излязъл голям цирей, голям цирей, колко голям цирей!”*) Хубаво, вие какво трябва да направите с големия цирей? Имате едно недоволство в живота. Животът ти е дал една отлична глава, ти казваш: “Празна е главата ми.” Най-първо мамите себе си. Казвате: “Празно е сърцето ми.” Мамите тялото си. Казвате: “Това тяло ли е?” Престанете да се самоизмамвате. Станеш сутрин – благодари за онова, което имаш. Благодари на Бога, че ти дал една глава. За бъдеще е намислил да ти даде още по-хубаво организирана глава. Намислил е да ти даде още по-добре организирано сърце и още по-добро тяло. Вие, като възкръснете с новите тела, няма да бъдете както сега. Ще бъдете с нови грехи. Възкресението ще бъде с нови грехи, с нови тела.

Човек трябва да се обновява. Казвам: Обновявайте се във вашата мисъл! Обновявайте се във вашите чувства. По 3 начина има, по които човек може да се обновява: да обича себе си – той се обновява; да обича ближните – той се обновява; да обича Бога – той се обновява. Да обичаш Бога е злато. Да обичаш ближните е сребро. Да обичаш себе си, това е бакър. Че, бакърът, като го калайцисват, хубаво служи. То са само символи, с които ние си служим.

Вие седите и се гледате, че не сте толкова красиви в света, както другите. Че не може да пеете както Мазаров. Че ако вие не може да пеете както Мазаров пее, кракът ви не може да стъпи в рая. Мазаров е първият, като иде при райските врата, ще изпее една песен и ще го пуснат. Като турист ще го пуснат в рая. След три деня той трябва да излезе навън от рая. Аз ще ви приведа един пример: Кое положение вие искате да имате – положението на богатия от този свят или положението на сиромаха Лазар в този свят? В другия свят как са? В този свят богатият е горе, Лазар е долу; в она

|   |   |
|---|---|
| Б | Л |
|   |   |
| Л | Б |

свят Лазар е горе, богатият е долу.

Христос дава този пример. Кое положение е за предпочитане? Коя е причината, че съществува тази разлика между богатия и Лазара? Богатият беше предметно учение на Лазара. Богатият, като минаваше покрай Лазара, му казваше:

“Да знаеш, човек, който живее добре по Бога, Господ така го благославя, като мене. Който живее като тебе, така Господ го туря да страда.” Че имаше известна истина в това, вярно е. Лазар през целия живот, като минаваше богатият, казваше: “Господ е милостив, ще се науча.” И се научи. Дойде в другия свят и беше добре. Но докато беше на Земята, Лазар никога не поропта, беше доволен. Обаче, като дойде богатият в оня свят, в положението, той поропта: “Отче Аврааме, засъхна ми гърлото в тия страдания, изпрати ми Лазара.” Авраам му каза: “Както Лазар си учи урока в другия свят, където ти понесе всичките Божи благословения, сега Господ те тури ти да се учиш. Ти си предметно учение. И Лазар беше предметно учение. Както Лазар изтърпя, така и ти трябва да изтърпиш.”

Казвам: Ние трябва да направим един паралел. Аз сега правя следния паралел. Сърцето е Лазар в този свят. Умът е богатият. Нали сърцето е грешно в нас? Ако сърцето не може да се научи, ако ти не може да влезеш в положението на сърцето, ще се обърне точно обратното. Тогава вие някой път имате страданието в сърцето. То е вашият Лазар. Умът ви е с крилата на птицата, хвърка. Ако вие не се обърнете към този Лазар във вас, да влезете в неговото положение, да му помогнете, един ден сърцето ще се намери в положението на ума. Сиромахът ще бъде на мястото на богатия. Тогава ние казваме, че човек е недоразвит в света. Трябва да се тури едно съгласие между ума и сърцето на човека. С ума си и със сърцето си човек трябва да служи на Бога.

Сега, каква беше целта на Христа, когато изказа този пример? Да покаже, че богатите хора не са щастливите хора. Защото богатството е предметно учение. Този богатият човек

не можеше ли да влезе в положението на Лазара? Можеше. И вие като страдате, кои са причините на страданията ви? Сега страданията са от временен характер. Духовните хора имат много по-големи страдания. В духовния живот има моменти, когато човек се намира в целия ад; когато умът се изпълни с нечисти мисли.

Запример мнозина, като слушат Мазаров, казват: “Как го е одарил Господ, 40□000 на една вечер. Аз цял ден се пека като грешен дявол. Справедливо ли е това?” Неразбиране е това. Първата гума, с която почва арията в Ауда, коя е? (– “О, моя Аудо”.) Хубаво започва: “О” значи условията.

Сега, в мене е желанието да се събуди във вас едно желание за постижение. Мазаров пее – да се радвате. Когато едно цвете цъфти в една градина, цъфти заради Господа. Щом той е една музикална сила, това е един резултат на един народ, на душата на този народ. Че, Мазаров е едно цвете от музикалния свят. То е един добър признак за българите. Едно хубаво цвете е цъфнало, за бъдеще ще излязат и други хубави цветя. За бъдеще и вие ще цъфнете. Всеки на своето време. Ако вие не можете да се радвате на Мазаров, и на вас не може да се радват.


Мислите ли, че Мазаров от само себе си е цъфнал? Мислите ли, че едно цвете от само себе си е цъфнало? Всяко цвете, което цъфти във вашата градина, най-първо ангелите са работили, вие като слуги на ангелите сте го поливали. Всяко цвете носи своята велика история на живота. Когато усещате това уханье, някои казват: “Колко хубаво мирише това цвете.” Уханието на цветето е голямата скръб на цветето. Колкото скръбта на цветето е по-голяма, толкова и уханието е по-голямо. Колкото скръбта е по-малка, толкова и уханието е по-малко. Следователно и вие на Земята, когато имате големи скръби, най-големите нещастия, в Божествения свят на ангелите вие като цветето цъфтите. Дойде някой ангел, помирише, казва: “Много хубаво мирише” и се радва. Другояче, ако вие не страдате, не можете да бъдете едно цвете в Божествения свят. Страданието е съдържанието на живота. Радостта, това е смисълът на живота. Ти не може да бъдеш едно цвете, ако нямаш съдържание. То е вътреш-

ният смисъл на страданието.

Като ученици трябва да страдате и да благодарите. Не си ти първият, който страда. Бог, Който се е ограничил, Той носи страданието на хората. И Христос, като дойде на Земята, като нямаше свои страдания, носеше страданията на другите хора. Вие някой път носите тия страдания. Някои от страданията ви не са ваши. Всички вие помагате за подигането на човечеството. Всичките хора – и лоши, и добри, каквито и да са – оставете ония възгледи за ада и за рая. Адът не е лошо място. В ада има музика. Той не е така, както го представят. То е човешко изобретение.

Когато Господ създаде нашия свят, писали са вестниците на другия свят, на Невидимия свят, че е създаден един нов свят, нови създавания. Едно ангелче, като чело една книга, се заинтересувало за хората, които Бог създал по образ и подобие Свое. То казва на един голям ангел да го забведе да види тия хубави създавания на Бога. Ангелът го взел на крилата си, занесъл го на Земята. Като ходило и разглеждало Земята, то казало: “Аз ти казах да ме забведеш при хората, ти ме забведе в ада.” – “Това са хората” – казал големият ангел.

В думата “ада” а-то се среща два пъти. А означава товар. А има няколко смисъла.

ℒ – така се пише на египетски А –  показва, че човек е в движение.

Евреите са писали буквата А така:

Сега пишем А така – **A**.

А- то, това е пречупеният кръст. Значи ти си натоварен, носиш някаква идея. Като казваш “аз”, ти си бременен с една идея, която носиш. Майката, която е бременна, се безпокои, не знае как ще го изнесе, ще може ли да роди или не. Ние сме бременни; ако не може да се роди дете, ще пометне или умира. Всяка една мисъл, докато човек я роди, страда. Всяко едно желание, докато човек го роди, страда. Всяка една постъпка трябва да я родиш. Ако твоята постъпка не се роди, ако твоео желание не се роди, ако твоята мисъл не се роди, ти не може да се развиваш. Тогава казвам: “Ако не се родите от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие.”

Не можете да влезете в оня живот, който очаквате. Влизам в положението ви. Вие седите, гладни сте, зимно време е, нямате въглища. Онези, които са създали Земята преди хиляди години, създадоха доста въглища. Въглища има за всинца ви, само превозни средства няма и вие страдате. Казвате: “Въглища нямаме.” Но можеше да бъдете умни, да проектирате известни клетки и горе в пространството има толкова електричество, че може да си стоплите стаите. И досега трябваше да го направите. Даже сами можехте да си направите инсталации, да имате осветление в стаите. Сега трябва да викате някои механици да ви правят вашите инсталации. Погледнеш, бушоните изгорели, после, има електромери, колко енергия си изгорил отбелязват. Дойде месецът, трябва да платиш.

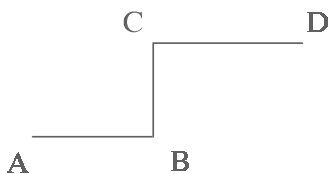
Та казвам: Ако вие приложите Божествената любов, вие може да подобрите живота си. Божествената любов е единствената, която засяга човешкия ум, човешкото сърце, човешкото тяло, човешката душа и човешкия дух – единствената любов в човека, която засяга всичко и може да ви подигне. Любовта към ближния ще засегне само вашето сърце. Вашата собствена любов ще засегне само вашето тяло. Като обичаш себе си, служиш на тялото. Като обичаш ближния, служиш на сърцето. Като обичаш Бога, служиш на всички. Затуй именно трябва да се обича Бога, понеже любовта към Бога засяга всичко в нас. Тогава да минем специално към любовта към ближните, която може да оправи нашето сърце.

Ако искаш да изправиш недъзите на своето тяло, ще обичаш себе си. Искаш да оправиш недъзите на своето тяло – ще имаш любов към себе си. Искаш да изправиш недъзите на своето сърце – ще имаш любов към ближните. Ако искаш да добиеш ония блага, които Бог е определил, ще обичаш Бога. Само в любовта към Бога има придобивки. В любовта към ближните и в любовта към себе си, то е лекуване на някакви болести, на някакви страдания, на някакви нещастия. В любовта към Бога има радост. Ще обичаш и ближния.

Кой е ближният? Онзи, който попадна в ръцете на разбойниците, един от онези, които минаха, го взема, туриха го на ослицата си, занесоха го в гостоприемницата, плати да го

лекуват – той е ближният. [С] любовта към ближния ще се лекува някаква болест, някакво страдание, нещастие. Единственото, което може да внесе радост и веселие, то е Божията любов. Без Божествената любов радост в света не може да има. С любовта към ближния ние лекуваме страданията си, с любовта към ближния ние лекуваме болката си. Казвате: “Защо трябва да обичаме себе си?” Човек трябва да обича себе си, за да лекува тялото си. Човек трябва да обича ближния си, за да излекува сърцето си. Онзи, който иска да успява във всичко, да се благослови, трябва да обича Бога.

Тази дефиниция помнете в ума си. Ако другояче разсъждавате, постижения не може да имате. То е криво разбиране. Обичам себе си. Защо? Защото моето тяло се нуждае от моята обич. Трябва да обичам ближния си, защото с любовта



към ближния може да се лекувам. Тогава ще приема всичката онази енергия, която ми е необходима. Щом дойде за щастие в света, за постижения, за растеж, ще гържим любовта към Бога.

Това е нашият триизмерен свят. Една стълба, по която човек трябва да се качи. Любов към себе си е  $AB$ . Любов към ближния е  $BC$ . Любов към Бога е  $CD$ . То е лекуването на всички страдания.

Знаете колко мъчно е да се свири на цигулката? Понеже тия инструменти са изгубили своя живот. Те са лишени от живот. Отсечени са, трябва да ги утешават, да възкръснат. Ако ти не може да хванеш тялото си като цигулка, твоята работа е свършена. Всеки от вас все трябва да има един инструмент: или китара, или мандолина, или орган, или тъпан, или кавал, или флейта, или пикола, или някой тромбон, някоя цитра, арфа, все трябва да имате някакъв инструмент. (*Учителят свири много нежно на цигулката.*) Подражайте на свиренето. (*Всички пеят подир музиката на Учителя.*) (*Учителят пее: “В зорите на живота, в зорите на живота, в зорите на живота”.*) Вие искате да пеете набожни песни, песни на



света. (*Учителят свири.*) Това е отличен ритъм за здравето. (*Учителят свири и пее.*)

Изпейте “Духът Божи”. (*Изпях.м.*)

Както пеете сега, намирам един дисонанс между вашата любов, любовта към ближния и любовта към Бога. Дисонанс има, не върви. “Кой пълни” трябва музикално да се вземе. Тази песен не може да я изпееш, ако нямаш любов към тялото си, любов към ближния и любов към Бога. Не може да я изпеете както трябва, ако нямате тази любов. (□ “Как трябва да се изпее, покажете ни.”) (*Учителят пее само думите “Духът Божи”.*) Ще пеете ден, два, три, да го коригирате. Ще пеете песента на части: Духът Божи – кой пълни – с любов. Трябва да почувствуваш някакво вдъхновение, като пееш, да придобиеш нещо. Ако ти не чувствуваш любовта, ти песента не може да я изпееш. Първо ще се научите да пеете. Как ще направите една аудиенция на Господа? Трябва говорът ви да бъде толкова музикален, че като говорите, всичките ангели да наострят уши. Такъв музикален глас да кажат, че не са слушали. Ние, като идем при Бога, няма да кажем как сме страдали, но ще идем да благодарим. Като се явим пред лицето на Бога, всичките страдания ще изчезнат, ще видим, че всичко е било за добро.

Та, по някой път се радвайте, когато страдате. Когато сте болни, пейте най-вече. И когато сте здрави, пейте. Сега, когато сте здрави, пеете; когато сте болни, мълчите. Щом пеят хората, когато са болни, те се лекуват. Пейте за сърцето си. Най-първо пейте за тялото си. Сега вземете се да прочитете тази песен “Духът Божи”. Не цялата песен, но само думите “Кой пълни сърцата ни с любов”. Изучете песента, както правят в операта: поотделно, на части разучете песента, после цялата песен. Някой път пейте си само думите “Духът Божи”. (*Учителят пее: “Духът Божи”.*) Най-първо ще туриш ума си, ще туриш тялото си, ще туриш и сърцето си. Това е една музикална линия. Реалното е Духът. Той е, Който създава видимите неща. Пейте за себе си, пейте, докато чуете гласа си. Като пеете, да разберете какво нещо е творческа музика. Защото без музика вие не може да имате успех в

света.

Та, когато четете една молитва, музикално да я кажете. Ако не знаеш, как ще кажеш молитвата? Ти казваш: “Аз ти казвам.” Може да го кажеш твърдо, грубо; може да го кажеш нежно. (*Учителят го изговори най-първо твърдо, после меко.*) “Аз ви ка”. Какво излезе, аз виждам. (*Учителят пее “аз” с тона “до”, “ви” □ с тона “ми”, “ка” □ с тона “сол”.*) “Аз ви ка”. Туй значи “Аз ви казвам”. “Аз” е основа на “ви” – туй е външният обект. Казвам нещо, което Бог ми е казал. Туй значи: хубавото, което е в мене, аз го изнасям, както едно дърво изнася своя плод или някой художник нарисувал своята картина, или както един музикант изнася своята песен. “Аз ви ка” – имате *до, ми, сол.*

В българските песни първо има едно оплакване. Българинът се оплаква, че тялото му не е здраво, че сърцето го боли. Казва: “Няма да я бъде, то ще се мре, но да си поизгряя.” Най-първо той казва, че кракът го боли, че сърцето го боли. Като не може да си намери цяр, казва: “То ще се мре, но да си поизгряя.” А пък какво е разрешението? Няма какво да мре човек. Човек не е създаден да мре. Ако искаш постижения в света, ако искате да постигнете нещо в света, трябва да изучавате хората. Сега не мислете, че светският живот е непотребен. То е погрешно схващане. Изопачен е светският живот.

Как ще разберете гумите: “Толкоз Господ възлюби света, че прати Своя Единороден Син”. Този свят, който Господ е създал, възлюбил го. Възлюбил е Бог всичко онова, което Той е създал, защото първоначално всичко е създадено добро. Светът, който е създаден, той е добър. Казваме: “Светът е лош.” То е заблуждение. Криво мислим. Човешките творби, те са лоши. В света, каквито и да са хората, и най-лошите хора са добри. Един чук е лош, може да те удари, но с този чук се правят къщи. Едно рало е лошо, но благодарение на това рало се оре земята, дава жито. Една мотика е лоша, но благодарение на мотиката много неща се копаят. Водата е лоша, залива, но благодарение на нея хората живеят. Злото произтича, че ние подпушваме някои неща в себе си.

Казвате: “Не може да живеем.” Какво ти коства да обичаш? Като обичаш един човек, ти може да обичаш неговото тяло, ти може да обичаш неговото сърце, ти може да обичаш неговия ум. Ако обичаш неговото тяло, обичаш силата му; ако обичаш неговото сърце, обичаш топлината; ако обичаш неговия ум, обичаш светлината. Следователно направи един превод. Казва: “Аз обичам тялото.” Тялото е обгърнато със сила. Трябва да обичаш силата, която пази тялото. Тялото без сила е изложено на големи страдания. Чувствата на човека без топлина, и те са изложени на големи страдания. Човешкият ум без светлина, и той е изложен на големи страдания. Най-първо ще обичаш силата, понеже тя пази тялото. Ще обичаш топлината. Ще обичаш топлината, понеже тя дава туй благо. Ще обичаш светлината, понеже тя дава и растеж на твоя ум, да се развива.

Казвам: Ще обичаш три неща. Пак ще направиш един превод. Под думата “топлина” разбираме живота. Под думата “светлина” разбираме любовта. Това е превод на нещата. Ако ти не знаеш как да превеждаш, ти много неща не може да разбираш. За думата “любов” на български и на другите езици не се употребява една и съща дума. Някои народи имат много високо мнение, имат няколко думи. За “любов” ние имаме две думи – “обич” и “любов”. Под думата “любов” се разбира, че ти може да обичаш някого, когото може да натовариш с нещо.

Ти като даваш подарък някому, не е ли това натоварване? Даваш му обуца или му направиш някоя услуга. Ти трябва да го натовариш и той в ума си ще има една нова идея. Ще го натовариш. Може да го натовариш с материални блага. Представете си, че ти му дадеш 500□000 лева звонкови монети. Като вземе парите, веднага ще се зароди едно желание да бяга от тебе. Понеже ще се роди съмнение да не би да се попишманиш, ще гледа да офейка, веднага ще се зароди желание той да бяга. Тогава ще мяза като Хаджи Калчо. В турско време отива един при него да иска пари назаем. Той му дава 200 турски лири. Като му дал парите, Хаджи Калчо тръгнал отподире му, да види какво ще прави с парите. Онзи

се спрял при един рибарин и искал да си купи чер хайвер. Казва: “Дај ми половин кило чер хайвер.” Хаджи Калчо му казва: “Извини, направил съм една погрешка, дај да проверя парите.” Взема парите и му казва: “Човек, който купува чер хайвер, не връща парите.”

Та, и Провиденцието, ако вие след като вземете Божиите блага и идете да си купите чер хайвер, то върви да види какво ще направите с благата.

Та, сутрин, като станете, изправете се и благодарете за любовта: с никаква молитва, нито с “Отче наш”, нито с “Добрата молитва” – отправете ума си с благодарност към Бога. После изпейте “Духът Божи”. (*Учителят пее 3 пъти само “Духът Божи”.*) Сега казвате: “Какво ще сполучи човек след 48 години от по 4 минути?” Когато чета някоя книга, правят ми впечатление авторите, които са писали. Някой, като наредил думите по един начин, че изпъква неговата мисъл, че това, което той го е казал, друг не го е казал. След него ще се появят други, които ще кажат може би още по-хубави неща. Неизказана е Божията мъдрост. Колко се стремим да изкажем нещата по-съвършено, то е изкуствено. Ти започни да изказваш нещата просто.

Наскоро една сестра ми разправя за идейната любов и тамън рекох аз да □ обясня, иде един разчорлен бедняк циганин, изпокъсан, той проси пари. Той иде изведнъж – предметно учение. Тя гледа този циганин, че той наруши хармонията, понеже аз □ говоря за любовта. Той мисли, че иде при голям човек, ще му даде много. Аз искам да му дам нещо и мисля колко ще ми се откъсне от сърцето. Виждам колко имам. Бръквам, изваждам 10 лева. Казвам: “Иди дај на този циганин 10 лева, да си върви, да продължим с любовта.” Дадох му 10 лева, да не нарушава хармонията на любовта. Ако иска повече, няма да му дам, защото ако му дам, той няма да гојде втори път. Искам и втори път да го видя. Този циганин втори път трябва да бъде с бомбе.

Всичко е хубаво в света. В света виждам една непреодолима Божия мъдрост, която е скрита във всички противоречия. И в дявола вътре Бог е скрил нещо, което и дяволът не знае. Той, като гледа на хората, хване човека, разтърси го и

казва: “Знаете ли, че вие станяхте причина за моето нещастие? Заради вас аз изгубих небето.” Хване те за косата, разтърси те.

Благодарете за тялото, което Бог ви е дал. Благодарете за сърцето, което Бог ви е дал. Благодарете за ума, който Бог ви е дал. Да благодарим с ума си, да благодарим със сърцето си, да благодарим с тялото си. То е служение на Бога.

Сега тия пари ще ги оставим тук. Само златната няма да остава. Аз ще ги оставя, вие си намерете един касиер, най-честния от вас. Да видим колко са? 188 лева и половина. Да се хване туй, което сме говорили. Туй, идейното (*Учителят показва златната пара.*), го нося със себе си. И тъй, ви давам любовта към себе си (*Учителят посочва медните пари*), давам ви и любовта към ближните (*Учителят посочва сребърните пари.*). Кой каквото обича, да прибавя свободно. Каквото число ви дойде на ума, това дайте. Туй ще бъде за ваша полза. Хубаво е да се изберат две сестри и един брат за касиер. После ще видим за какво ще ги употребим: за книги, за ядене, за вълна и т.н.

*“Отче наш”*

*XIX година (1939□1940)  
21-ва лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 21 февруари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

*Сряда, 5 ч сутринта*

*“Отче наш”*

*“Махар Бену Аба”*

Имате ли зададена тема? ( – “Нямаме.”)

Когато младият вол остарее, какво става със старостта му? Когато козата остарее, когато младата птица остарее, какво става със старостта ѝ? Младият вол, като остарее, какво добива? Сега, по някой път вие казвате: “Остаряхме.” Какъв смисъл има, като кажете “остаряхме”? Да се бутат стари работи, опасна работа е. Ако са цветя, хубаво миршат, но ако е някое бунище? Дето имате бунище, всичко туй трябва да се изхвърли навън. Най-първо забележете: всички вие не дишате правилно, не седите правилно и си причинявате една голяма вреда. Някой от вас седи свит – грехота е това. Някой наведен ходи. Като седите, презгърбени сте – то е грехота. Като седнете, дойдете тук и мязате на гости, които трябва да ви угостят, като на някой журфикс. Като си идете, си казвате: “Много хубаво беше угощението.” В училище идете тук да кажете какво сте научили. Не е важно какво сте научили, но какво има да учите. Вие казвате: “Ние много сме научили.” Това нищо не значи. Това нищо не важи какво сте научили. И волът може да каже, че е научил нещо. Много работи е научил. Какво има да учите е важно. Онова, което сте научили, от туй, наученото, трябва да го отхвърлите, понеже то няма да ви служи за в бъдеще. Запример, че в един живот вие сте били най-големият и силен човек пижолист, борец като Дан Колов, но като дойдете в една епоха, когато хората не се борят, защо вие е това? За какво ще употребите вашето борене?

Има нещо, което ви липсва. Някои постоянно искат големи дарби. Ваше право е голямата дарба, но дарбите

искат условия, при които да се развиват. Музикалното чувство и способност изискват хубаво ухо, певецът, който иска да пее, изисква хубав ларинкс, изисква хубави гробове. Не само добре, но да диша дълбоко. Вие, като дишате, никога не сте се спирали да внимавате, като поемете дъха си, никога не сте правили опит да видите колко секунди ви взема да поемете дъха и колко – да го задържите, и колко секунди ви взема да издишате. Не само тогава, когато сте радостни, но когато имате тъжна мисъл, пак наблюдавайте. През целия живот трябва да правите научни наблюдения. Радостен си или имаш някоя мисъл, която те мъчи, или гневен си – ще дойде гневът. Не е грехота да се гневиш – грехота е да не изследваш греха. Изучавай го, изследвай го. Ти се уплашиш – не е лошо, че си се уплашил, но ако не изследваш греха защо е дошъл... Като се уплашиш, наблюдавай дишането какво е. Като поемеш въздуха, прави изчисления колко секунди взема.

За една седмица искам да направите един опит най-малко два пъти, сутрин и вечер да дишате, ще броите. Като речеш да дишаш, ще извадиш часовника и ще броиш до колко ти ще задържиш въздуха. Който има часовник, нека брои по часовник, който няма часовник, да брои. Вие сега казвате: “Това ни остава – да броим.” Казвате: “Тъй, както Господ го е направил.” Ама не дишате както Господ го е направил. Ако всички дишахте както Господ го е направил, щяхте да бъдете най-добрите хора в света. Щяхте да бъдете гении, гениални, талантиливи, не щеше да има обикновен човек, ако дишахте както Господ го е направил. Вие щяхте да бъдете най-здравите, най-силните, в този смисъл най-здравите.

Сега, по някой път да ви изясня какво аз разбирам. Една идея какъв смисъл има. Представете си, че вас искат да ви дадат понятие. Как ще представите Божествената любов, какво нещо е любовта към ближните и какво нещо е любов към себе си? Как бихте я представили? Божествената любов се представя само със светлината. Като видиш някой на половин километър отдалече, стане ти приятно, че си го видял. То е Божественото. Любов към ближния – ти се радваш, когато го чуеш да ти говори. Светската любов е като го хва-

неш за ръката и той те хване за ръката. Но онзи, когото виждаш отдалече и му се радваш, тази любов е постоянна спрямо него, не храниш никаква лоша мисъл. Щом започне да ти говори, тогава има опасност някой път, понеже си чул, че гласът му се изменя – някой път ти говори по-меко, някой път по-твърдо. Веднага мениш мнението си. Този, който стиска ръката, там е. Всичкият спор в света произтича от стискането. Второто е, че си го чул да говори отдалече. Идеалната любов е като го видиш само отдалече. Казвам: Вие дишате със стискане. Ще се отучите, по обратния път. После ще се отучите да го слушате, само отдалече го виждате. Като го видите, вас да ви е приятно. Трябва да знаете, че въздухът, който дишате, има една Божествена енергия. И тази енергия може да ползува човек само тогава, когато сърцето му е разположено да обича. Когато човек може да обича със сърцето си, може да обича и с ума си, може да обича и с душата си, може да обича и с духа си. Четири състояния, няма да [се] спирам да обяснявам.

Най-ниска любов е на сърцето, където всички погрешки се правят. Сърцето прави тия погрешки. Не че нарочно ги прави. То е най-малкото дете. Трябва да му прощавате. Ще знаете, че вашите малки деца всякога правят погрешки. Няма какво да се сърдите на сърцето си. После, няма да мислите, че грешите. Най-после, каква обективна представа имате за греха? Обективно как си представяте греха? Изядеш една ябълка, хубаво, считааш, че си сгрешил. Ял си повече, считааш, че си сгрешил. Или си преместил парите на една банка от едно място на друго – пак е престъпление.

Но всъщност, от Божествено гледище, престъплението седи в туй, че спъваш един човек в неговия път. Ти правиш презрешение. Щом спъваш един човек в неговия път, в неговия живот, ти правиш презрешение. Щом спъваш мисълта на един човек, ти правиш презрешение. Щом спъваш чувствата на един човек, които Бог му дал да се повдигне, ти правиш презрешение. Щом спъваш един човек в неговите постъпки, в неговите действия, ти правиш презрешение. Три вида погрешки правят хората: когато спъват човека да работи; когато спъват човека да изявява любовта в сърцето;



когато спъват човека да мисли правилно. Правите погрешка, когато спъвате вашия ум; правите погрешка, когато спъвате вашето сърце; правите погрешка, когато спъвате вашата воля.

Аз искам от вас да вярвате в ония неща, които са прави. Прави неща са ония, които произвеждат светлина в ума ни. Ония неща, които произвеждат топлина в сърцето ни, те са прави. Ония неща, които дават смелост в живота, те са прави. Нещата са прави, когато настане светлина, топлина и сила в себе си. Временно ти си се обезсърчил. Може временно, когато и да е от вас, да насърчим. Обезсърчил се е той, понеже е беден. Вложи му една златна монета в ръцете. В миналата беседа ви показах една златна монета. Веднага се зарадвахте. Златото внася един нов елемент. Като го видиш, зарадваш се. Щом като нямаш нещо в ръцете си, не се радваш. Вие искате да бъдете богати. Но богатството се определя от златото, което имате във вашата кръв. Казвате: “Богат е този човек.” Който е богат, има повече злато в кръвта си. Може ред поколения [да] са работили. Туй злато привлича другото злато от земята. Ние казваме: “Аз съм сиромас.” Че, нямаш злато в кръвта си. Най-първо, внесете злато в кръвта си. Вие не можете да внесете туй злато, докато не мислите правилно. Вие не можете да внесете злато в кръвта си, докато не чувствувате правилно. Вие не можете да внесете злато в кръвта си, докато не постъпвате правилно. “Че – казвате – как?” Ако вие имате злато в кръвта си, като идете при един banker, веднага на човека му се отваря сърцето и ще ви даде 10, 15, 20 000 лева. Но щом нямате злато в кръвта си, той е стиснат, отказва.

Сега, аз не искам да вярвате това, аз искам да опитате, да правите опити. Две години като правите опити, да повярвате. Сега това е една теория, хипотеза. Ще кажете: “Тъй е казано.” Ще проверите дали е вярно. Че е вярно, е вярно, но в каква степен е вярно? Направете един опит, вземете малко злато в кръвта си. Нали взехте един билет? Нищо не можахте да привлечете. Миналата лекция направихте друг един опит. Какъв е законът? Аз вложих 184 лева, понеже е предметно учение. Донесох всичките пари, не златни, но сребърни: едно

100 лева, едно 50 лева, друго 20 лева, 10, 5 лева, 2 лева, 1 лев и половин лев – всичките български пари. Искан да говоря за тях и ги нося. В мене е правилото: каквото нося, назад не го връщам. Посях ги и знаете ли, досега реколтата е дала 2007. Като посях 184, реколтата даде 2007 лева, а още може да дойдат. Казвам: Още ще дойдат. Туй расте. Защо сега туй даде, пък онзи билет не даде?

Вие сега казвате: “Ако е рекъл Господ.” Прави сте, но вашата мисъл, ако е рекъл Господ, ще стане това. Добре, ако е рекъл; ами ако Господ не е рекъл, защо ще вземаш билет? Ние взехме билет, Господ не беше рекъл и нищо не даде. Погрешка. Сега въпросът не е там. Ако е рекъл Господ. Нивата не беше добре изорана, житото не беше хубаво, времето беше сухо, затуй реколтата нямаше. Тия неща са за опит, следя ги. Мнозина вземат билет, някои са спечелили, някои не печелят, но и там има един закон, който регулира. Ако искате, някой от вас вземете туй число 3914, или може да го не намерите, може друг да го е взел. Един може да го вземе. Може да кажете: “Ти, Учителю, каза, че ще спечели.” Аз съм дал това число, но изискват се условия. Когато някой земеделец сее някои житени зърна, избира почва. Царевичката знае каква почва изисква [...] [...] се сее ечемик, пшеница, ръж. После, приготвя угарта още в пролетта, че в есен сее. Когато в есента оре и сее, земята не дава така изобилно.

То са сега материални работи. Целият свят все за пари мисли. Понеже цялата европейска култура беше обоснована чрез пари, пари, германците са потопили един милион тона с параходи. Знаете колко милиарда костват? Знаете колко милиарда се харчат? Англия е похарчила три хиляди милиарда за въоръжаване. Вие казвате: “Богатство!” Туй богатство се употребява защо? За да осигурят някакво бъдеще на своя народ. Англичаните казват: “Човек трябва да бъде силен.” Германците казват: “Човек трябва да бъде силен.” Русите казват: “Човек трябва да бъде силен.” Французите казват, че искат да бъдат силни. Всичките, [и големи,] и малки, искат да бъдат силни, въоръжили се до гуша и казват: “Само да ни пипнете!” Ако вие се въоръжите по същия начин, какво ще добиете? Нищо няма да добиете. Туй сега не се дължи на

сегашния живот. От хиляди [години] хората са живели и каквото са мислили хората в миналото, сега се проявява. Сегашните явления, сегашните прояви се дължат не на сегашния живот, но на миналия живот. Пък сегашните резултати на миналото, заедно със сегашното – както хората живеят сега – за бъдеще ще се прояви. Някои от вас се спъвате. Толкоз години живеете и чакате да се оправя животът ви. Не може да се оправя животът ви, докато не ликвидирате с миналото.

Сега аз мимоходом говоря върху тия неща, понеже Невидимият свят, Разумният свят най-първо изправя заблуждението, което имаме в ума си; Разумният свят изправя заблуждението, което имаме в сърцето си; Разумният свят изправя и заблужденията, които имаме и в тялото си. Много заблуждения имате. Не е грешно човек да яде; не е грешно човек да диша и да спи и да се облича добре, но той трябва да знае как да се облича.

Ако вземете съвременните грехи, те отговарят на онази несъобразност. Тази мода (*Учителят показва яката, ревера на палтото си*), тези ревери, те са психологически проявления на нещо, което е утаено от миналото. Модата върви според някаква мисъл, според някакво желание. Когато жените носят отворени дрехи на гърдите си, деколте, каква цел имат? Значи онези оправените се отварят, има нещо хубаво, красиво. Не е грешно, много добре е. Не е грешно да се гледа хубавото. Създава се една оценка на тялото. Но които са мършави, крият се. Защо в единия случай отварят, в другия случай затварят? Едното е грозно, тогава се заражда една завист. Мършавите казват: “Какво си отворили гърдите?” Другите казват: “Защо си затворили гърдите така?” Започват да се критикуват.

Питам: Вие, като идете в небето, мислите ли, че ангелите се нуждаят да видят такива мършави тела? Мислите ли, че като видят вашите набръчкани лица, тия бръчки като видят, ще кажат: “Ето един екземпляр, който дошъл.” Нямам нужда от тия екземпляри. Тия бръчки показват порошца, бръчките показват един дисонанс на мислите. Чувствата на човека и мислите са разбъркани и лицето му става набръчкано вече.

Сега, аз не критикувам нещата, разглеждам ги. Ние трябва да пазим да имаме правилни черти. Има известни черти, които трябва да присъствуват. Ако челото е съвсем празно, съвсем гладко, ако никъде на челото няма никакви естествени черти, които са на мястото си, но има други, които не са на мястото си... Запример тия черти край носа са хубави, показват социални чувства, показват общителност. Този човек, който ги има, показва, че иска да има вземане-даване. Когато изчезнат, той е като калугер. Някой иска да стане калугер. Казвам: “Не си за калугер.” За да станеш калугер, трябва да [ги] премахнеш. Някои имате две линии на челото горе над носа, две линии; някои имате само една линия. Двете линии са хубави, на място са, показват честност. Изобцо, тия хора с двете линии се стремят да бъдат честни. Онези с едната линия на челото, те са пък справедливи, не са много възискателни, каквото имат да дават, ако са пари, ще ги дадат, но ако пет пари [има] да взима, трябва да му ги дадат. Ако не ги дадат, той ще разправя на целия свят, че пет пари не са му дали. Честният, който има две линии, той думата си държи. Когато чуе някой не си държи думата, казва: “Той не е честен.”

След това, трябва да наблюдавате децата. Често хвърля по някой път поглед: някой път лицето ви светло, има нещо светло, хубаво; някой път потъмняват лицата ви. Има една тъмнота, която произтича в човешкия живот от неговите чувства. Когато някой се е влюбил някъде, че не му върви, тъмно му е лицето. Някой търговец е без пари, лицето му е тъмно. На влюбения тъмнотата е друга, тъмнотата на търговеца се отличава. На влюбения тъмнотата е като на здрачаване, на търговеца е по-голяма, тъмнотата му не е светла. Или по някой път онези хора, които много се тревожат, под очите си имат черно, което показва, че дишането не е правилно. Тревожат се за нищо и никакво.

Сега вие седите и се критикувате едни други. Аз бих желал да ме критикува един, който седи по-високо. Критиката на този, който седи по-долу, е безпредметна. Има много работи, за да се изправите. И тогава вие казвате: “Да идем в

оня свят.” В оня свят искат умни хора най-първо. Може да те срещне един ангел и да те поздрави. Втори път няма да го видиш. Ангелите имат едно свойство – като не иска да те срещне, стане невидим. Ти ако искаш да го видиш, ти може да го видиш само ако го обичаш. Щом не го обичаш, не може да го видиш. Тук, на Земята, като не го обичаш, се явява повече. И като го обичаш, се явява и като не го обичаш, пак се явява. Като те обича, той носи плодове, хлябец, кашкавал, някоя печена кокошка, кюфтенца от боб, от леща или кюфтенца от агнешко, или бърберици, или има едни момичи, или някоя скумрия, или някой леврек. Казвам: Законът на любовта еднакво привлича нещата. Като обичаш и като мразиш човека, еднакво го привличаш. Само че онзи, когото мразиш, той има едно свойство – той всякога взима от тебе повече. Който те мрази, ще вземе винаги повече, ще ти даде много малко. По това се отличава. Когато по някой път иска да те похвали, ще ти [каже] една дума, но след туй ще ти каже 10 и ще ти излезе кисело. Той ще те похвали и отподире ще ти каже 10 думи и ти ще съжаляваш и ще кажеш: “Да не беше ми казал и добрата дума.”

Сега аз говоря не индивидуално. Това са в самата природа елементи, от които хората са създадени, имат разни свойства и качества. Материята, от която сме създадени, запример, ако имаше повече желязо в кръвта си, неорганизирано желязо, ставаш груб. Ако имаш повече сребро в кръвта си неорганизирано, ще станеш студен като Месечината. Ако имаш повече злато в кръвта си неорганизирано, ще гориш хората, може да се оплакват. Момите се оплакват, че изгорели, момите имат неорганизирано злато.

Сега, не искам да вярвате в тия работи. На вяра ще повярвате и ще проверите. Отношение имат, колко е вярно. Аз не казвам, че това са абсолютни истини, но относителни. Тогава не е лошо, че има повече злато, трябва да се организира. Когато се организира, тогава има нещо друго, нещо противоположно. От този човек естествено лъха нещо хубаво, както от цветята. От него лъха нещо хубаво, както от Слънцето.

Казвам: Сега ще напуснете, няма да боравите с вашето минало. Аз гледам, по някой път вие не може да се въздър-

жате. Помнете едно нещо: Щом започнеш да се гразниш от малките работи, ти си влязъл в областта на старостта. Пазете се. Всяко гразнене е признак, че старостта върви с перцето си. За да не остарявате, не се гразнете. Дойде някой, погледне весело, кажи: “За добро е.” Как тъй, може ли? Ако не търпиш, какво ще прашаш?

Та казвам: Туй гразнене произтича от съвсем други причини. Има едно същество в света, което постоянно работи хората да остаряват. Нима онзи българин, който впрегнал воловете, че ги дупчи, ако го питате защо ги дупчи, казва: “Да работят.” Има едно гразнене, има си място. Да кажем, някой има нужда. Казваме сега: “Да се не гразним.” Ти ще се гразниш, но да въздържаш гразненето. Ще се поразгразниш, ще дойде сръдната. Някои хора са по-сръдливи, някои са по-миролюбиви. Миролюбивите хора са страхливи. Някои хора се сърдят, но са по-смели. Чувствата и способностите, които човек има, се компенсират едни други. Казвам: Има едно гразнене принципно. Трябва да гледате да има най-първо предмет. Дразниш се, някой човек е несправедлив. Ще му кажеш: “Несправедливо постъпваш.” Ако говори криво, ще му кажеш: “Не говориш право.” Някъде може да премълчиш. Някой говори, че се подиграва с истината. Кажи: “Не се подигравай с истината!” Някой се подиграва с любовта. Кажи: “Не се подигравай с любовта! Любовта не е за подигравка.” Или някой се смее на мъдростта. “Не се смей на мъдростта!” Никога не се смей на любовта, не осмивай любовта.

Давам едно правило: Никога не осмивай любовта! Никога не осмивай мъдростта! Никога не осмивай истината! Имай едно свещено чувство. Като дойде любовта, да кажеш: “Един свещен образ.” Дойдеш до другите работи. Има една любов, как да я нарека, просена любов, от просо. От просо може ли да направите точено? Не може да направим. Защо? Защото просото се занимава с малките величини. То е ситно. Индивидуализира се мъчно. Често съм гавал този пример. Отивали да воюват едно време всички хранителни растения: житото, ечемикът, ръжта, царевичата и другите тръгнаха на война и останало само просото в тила, да храни света. Те казват: “Сега ние отиваме, няма да може да храним света. Ти да го храниш.” То казва: “Точено да ставам ли?” Казват

му: “Ти на хляб стани, че точеното остане.” От просото боза може да направиш. Трябва да е голям майстор, за да изкара от просото точено.

Не осмивайте любовта! Единственото нещо, което може да облагороди човека, е любовта. В какъвто смисъл да се явява любовта, има една любов, която е лъжлива. Туря човек една маска отвън, показва боята на любовта, една боядисана любов. Нея може да осмивате колкото искате. От боядисаната любов веднага снемете вярата от нея. Турете: “Ние такава боя не купуваме, нямаме нужда от нея.” После, не осмивайте и доброто на човека. Не осмивайте и кротостта, не осмивайте и въздържанието. Всичките добродетели, които съществуват, никога не ги осмивайте. Едно правило турете: Другите неща, които не са добродетелни, за тях може да имате мнение каквото искате.

Сега вие ме слушате и казвате, всеки един в ума си седи и мисли: “Аз не съм като онзи.” Не мислете тъй, тъй не е право. Вие знаете онзи пример, когато Христос дойде и влезе в храма, влязоха онзи фарисей и митар, и двамата да се молят. Този фарисей казва: “Господи, аз не съм като него.” По този начин човек не може да се повдигне. Хубаво е, който прави много погрешки, той е пак умен човек. Който не прави погрешки, той не е умен човек. Всякога ние правим погрешки в усърдието да имаме нещо. Някой, който те обича, може да ти стисне ръката от любов. Не го съди, че те стиснал. Някой човек ти хване ръката, като хване, топла е ръката, има известни чувства. Макар тъй чувство не е идеално, той има любов. Онзи, студеният, едва ти пипа ръката, няма никаква любов. Не ти обръща внимание. Ние не критикуваме онзи, който ти стиснал ръката. Ако е за критика, ако се критикувате, искам по някой път 10 души да ги изкараме за критика тук, в класа, по ред ще вървят. Ще ги извадим и ще кажем: “Този брат, какво ще кажете за него?” Всички без пристрастие ще говорят. Ако е за критика, ако искате критика, ако го решавате. Вие се критикувате, не знаете как да се критикувате.

И мене ме критикува един брат. Някой ми писа едно писмо: “Ти, Учителю, много кораво сърце имаш” – пише ми той, пише, пък ми иска пастърма. Аз не му изпращам, не

мисля. Ако искаше картошки, щях да му изпратя, но понеже искаше пастърма, на пастърмата не отговарям.

Искам да бъдете свободни. Човек трябва да бъде свободен. На Земята трябва да бъдем свободни. Ние на Земята не може да бъдем тъй, понеже условията отвън не са толкова благоприятни. Човек трябва да тури волята си, сърцето си, да мисли дълго време, да постъпи както трябва. Някой казва, че не е много търпелив. Аз познавам колко са търпеливи хората. Аз ги познавам, както познавам себе си. Колко човек трябва да се въздържа? Казвам: Сега законът е такъв. Този брат, който ме критикува, той сам ме затваря. Той не знае законът какъв е. Той е в мене и моето разположение спрямо него се проявява, той се проявява. Онзи, който не иска да му помогна, и той е в мене. Казвам: “Ето какъв си. Аз съм ти дал правото, ти си много скържав\*.” Той се моли, но и аз се моля. Казва: “Учителю, помогни ми.” В мене сега, дал съм му правото той да се проявява. Той казва: “Няма да му давах. Нека да страда, нека да се учи, той такъв, той е такъв, той е ленивец.” Мърмори. Ама той сега казва: “Казвам ти, че сега Господ хлопа на твоето сърце. Какво ще праваш?”

Казвам: Когато Господ хлопа, аз Го познавам. Но и хората хлопат, не знаят как да хлопат. Казвам: Някой път хората ще се проявят във вас. Трябва да знаете, има моменти, когато вие ще се проявите. Когато Господ се проявява, аз го зная: моето сърце се отваря, аз съм към всичките хора еднакъв. Щом аз се проявя, съм с няколко градусуса по-долу. Щом хората се проявяват в мене – на този ще му кажа тъй, на онзи ще му кажа тъй. Тогава ще дадете място на хората, и те да се проявят. Нека се проявят. Това са човешките мисли, ще дойдат, ще се проявят в нас. С туй се борете. Мнозина идат при мене и казват: “Учителю, махни тия мисли.” Може да се отмахнат мислите, но трябва да разбирате закона. Вие една лоша мисъл може да я замените с една добра мисъл. Но трябва да се свързвате с добрите хора, които веднага да ви препратят. Някой път вие се свързвате с едно лошо общество – веднага ще ви изпратят много лоши мисли, без да искат.

---

\* скържав – *диал.* стиснат, скъперник.



Тук с години обществото в цяла България, каквото престъпление стане, все нас обвиняват: “Те голи се събличат, безпорядъчен живот, безразборна любов в тях.” Всичко това трябваше да го търпим. Някой се съблякъл гол – ние сме виновни; някой се напил – ние сме виновни. Какво ще им кажете? Ако ние не знаехме как да се свържем с Невидимия свят, досега нищо не би останало. Колкото ни бомбардираха със своите гранати, нищо не би останало от нас.

Казвам: Когато хората говорят лошо за нас, то сме ние в тях. То е от миналото. Когато ние имаме доброто разположение, то е настоящото добро, което Бог изпраща. Туй добро ние искаме да го изпратим на тях. В тях действа миналото на нашия живот. В настоящето то е доброто, което иде от Бога, което Той изпратил в света.

Казвам: Трябва да бъдем някога отворени, да изпратим туй добро. Туй добро, като дойде, то ще поправи света. Само Божественото добро е в света, което поправя света. Изведнъж няма да го поправи, но онези души, които са готови, онези души, духове, умове и сърца, които са готови, те ще приемат Божественото благо. Казват: “Те искат да заблуждават, те са лицемери” – то е привидно, те не са по-добри от нас. Вярно е, че едно време и ние бяхме като тях, но сега не сме такива, каквито те предполагат. Защо? Понеже ние се свързахме с Бога. Всички, които идат от Бога, виждаме нещата как стоят.

Искам да ви наведа на мисълта: Не се тревожете. Вие се тревожите някой път за нищо и никакво. Аз гледам тук, когато идат някои сестри, искат да дойдат по-близо до мене, отляво, отдясно, започват да се пререкават. Аз гледам на едните и на другите. Няма търпение. Защо искат да дойдат едната по-близо и другата по-близо? Някой път тръгват двама души приятели. Забелязвам: вървят, блъскат се, не турят една дистанция половин метър или метър разстояние, само току се блъскат. То произтича от силите на мисълта, от силите на чувствата и силите на волята. Те не са уравновесени. Ако тебе ти се изядат обуцата отпред, имаш един характер; ако се изядат отзад, имаш друг

характер. Ако отзад ти се изядат, упорит си и своенравен; ако се изядат отпред, си хитър и долапчия. Направил един долап\*, загладиш го, да се не вижда. Някъде има червоядина – ще турите гипс, ще го загладите, ще го полирате, не туряте здрав материал. Провидението опитва, постоянно опитва нашия характер. Каквато краска и да турим, животът ще се опита. Изпитанието е да се прояви до каква степен нашият ум е развит, до каква степен нашето сърце и нашата воля са развити. Защото Бог се радва на доброто, което прониква в нас. Бог се радва на любовта, която прониква в сърцето ни. Бог се радва на знанието, което прониква във вашия ум, радва се на мъдростта, която прониква във вашия ум. Бог се радва на истината, която прониква в нашия дух. Понеже духът е свързан, има отношение с човешкото тяло. Духът е, който строи. Щом имаме истината, тялото е построено. Онези хора, които са красиви, истината е работила върху тях повече. Онези хора, в които сърцето е много добро, любовта е работила върху сърцето. Онези хора, в които умът, мозъкът е развит, мъдростта е работила. Върху тялото работи истината. Върху сърцето работи любовта, върху сърцето и душата работи любовта. Мъдростта работи върху човешкия мозък.

Всички трябва да дойдете да се качите във вашия мозък. Като се качите, той е висок планински връх, да си починете. Надолу тялото, то е долина, низшият свят. Главата е създадена да може да си починете. Трябва да се дигнете във вашата мисъл. Вие се качвате по някой път горе в планината и пак се тревожите. Качите се горе и казвате: “Какво ли става долу?” Питам: Ако вие имате един възлюбен, който всеки ден се напива, казвате: “Какво ли става с него?” Аз да ви кажа: Напил се е. Хубаво, вие ще го обичате. Той иде при вас и все му давате пари. Той ходи и се напива. Питам: Каква полза му допринасяте?

Да кажем, аз може да ви похваля. Но тази похвала трябва да иде нанякъде. Ако тази похвала ще подигне вашето религиозно чувство, ако тази похвала подигне вашето милосърдие, ако тази похвала ще подигне вашия разсъдък или ако тази похвала подигне музиката – на място е. Всяка похвала,

---

\* долап (от пер.-тур.) – *диал. и остар.* хитрина, интрига.

която гоиде за облагородяване на сърцето, на ума и мялото, е на място. Пък някой път може да се усъмните, казвате: “Не ми хвърляй подигравки.” Някой път може да вземете похвалата като подигравка. При сегашните условия хубаво е: заминал някой брат – похвали го. Има една похвала, която може да му кажеш в очите. Има една похвала, която е много хубава да я кажеш зад гърба му. След като се оправя, кажи: “Колко добър е, много добър е този брат.” Заг гърба му кажи. Той, като върви, стане му приятно. Тръгне този брат, някой път като сегял, като отминя, казвате: “Малко бугала е. Особен характер има.” Той, горкият, като върви, стигне го тази мисъл, не може да се събере в кожата. Такива работи да ги няма помежду ви. Някой брат е много енергичен, орастор. Някой от вас иска да говорите много. Вие трябваше да говорите на голямо събрание. Вие, като няма да говорите на събрание, се карате – излишна енергия има.

Искам сега да ви туря на работа. През цялата седмица, тук от нас или от вас, където намерите един човек, да кажете: “Този човек ми харесва. Много добър човек е, глава има.” Или някоя жена, или видиш млада булка, или видим някой кон, или видим някой вол, или видим някое дърво, или видим Слънцето, навсякъде, където и да ходиш, да виждате хубавата страна. Ако по този начин постъпвате, вие ще наберете известна енергия, която ще ви бъде полезна за бъдеще.

Вие сте се изчерпили. Някои от вас клоните към невращения. Духовните хора стават много чувствителни, дават повече, взимат по-малко, вследствие на това се ражда едно състояние: човек се уморява, няма нещо да го интересува. Едни други не знаете за какво да говорите. Вие трябва да бъдете един единствен. Един с един да не си мязате. В света хората може да се обичат само когато имат еднаква дължина на вълненията. Двама души може да се обичат, ако имат еднакви трептения, еднаква дължина на дължината на любовта. Щом имат еднакви трептения, еднаква дължина, може да се обичат. Щом нямат, не може да се обичат. Запример светлината в този салон се дължи на това, че трептенията са еднакви на светлината.

Електричеството върви по права линия, по късите линии. А пък чувствата вървят по крива линия. Ако искаш да развиеш своите чувства, трябва да се образуват около правата линия криви линии. Тия, в които има повече електричество, електричеството рязко действа. Когато мисълта е справедлива, е рязка.

Следователно казвам: Щом някой човек не го обичаш, не че не те обича, но вълните не са еднакви. Щом ги направите еднакви, ще се обичате. Аз може да накарам когото и да е от вас да ме обича. Този брат, който ми писа, че имам кораво сърце, ще му пратя една хубава пастърма агнешка, 4–5 килограма, хубава, крехка пастърма иска той. Това е само за изяснение. Този брат, с когото вие не може да хармонирате, вълните не са еднакви. Може да накарате да ви обича. Направете нещо за него. Щом започнете да мислите добре за него, той ще измени своето положение.

Защото единственият в света е Бог, Който е неизменен. Благодарение, че Той всичките изменя и променя, то е хубавото. Лошите неща в нас Господ ги променя в добро, благодарение на това ние прогресираме. Ако Той не променяше в света, ние щяхме да останем лоши. Понеже Той постоянно всичко изменя, лошото го прави на добро, а доброто подтиква хората да се учат. Учението е един стимул от Бога. Казваме: “Всичко в света се променя.” Трябва да се радваме, че всичко се изменя. Ние се променяме, добри ще станем, учени ще станем, силни ще станем, млади ще станем. Бог е, Който превръща старите в млади. На младите дава подтик да се учат. Тогава ще разберете. Старите ще се молите Господ да ви измени, да ви промени. Като си лягате вечерно време, кажи си: “Аз искам с 10 години да се подмладя.” На другата вечер пак си кажи: “Аз искам да се подмладя с 10 години.” Цяла година като го правите, като ви слуша Господ молитвата, станеш и се видиш – подмладил си се. Тия 10 години, като се подмладиш, ще ги туриш на работа с любов.

Сега, по какво се познава любовта? Любовта се познава по топлината, която човек има, която е приятна, не гори. Малко хора има, има и светски хора, с които, като се ръ-

куваш, усещаш голяма приятност, имаш разположение. Любовта винаги носи туй разположение, носи магнетическа сила. Един човек, който има любовта, хората усещат неговото присъствие като една свещ, която е влязла в тяхната стая. То е като топъл хляб, който е влязъл между гладните. Като влезе, всички го обичат. То е като пресните плодове. То е като прясната вода, която влиза в една суша. Всички я обичат. То е любовта. Любовта има влиянието на прясната вода, на топлия хляб, любовта има влиянието на пресните плодове, на гроздето, любовта има влиянието на хубавата греха.

Някой път нас ни е приятно да видим един човек, хубаво облечен, всичко да е на място. Запример има черна греха, с бяло отгоре. Хубаво е, един контраст. А пък някъде има черно и на гърдите червено, отстрани турено златно, синьо, зелено, не безразборно. Черният цвят е хубав. Той психологически е хубаво ето в какво отношение. Той е цвят, който събира повече енергия. Когато човек стане нервен, по-хубаво е да има черни грехи, да се облече, да си тури черна шапка, да тури едно черно було, за да има повече енергия. Когато се усеща някой път праведен, да се облече в бяло. Децата ги обличат в бяло. На място е. Понеже те имат изобилие от енергия, която раздават. Старите изобщо носят черни грехи – не че обичат, но им е наложено.

Аз правя аналогии. Необходимо е страданието. Защо старите хора страдат? Дойдат страданията. Трябва да дойдат, за да спечелите нещо. Ако в стари години вие бихте се радвали, вие ще се разсипете. Ще дойдат скръбите и страданията, за да се събере енергия, която е потребна за вашия ум, за вашето сърце и за вашето тяло. И в младини като идат, страданията са на място, не са безпредметни. Радостите са, както в котела, като се набере много пара, ако не се тури на работа, котелът ще се пукне. Да бъдеш радостен е на място; да бъдеш скръбен е на място. Дойде скръбта – да се радваш и като дойде радостта – пак да се радваш. Като дойде скръбта – да я приемеш вътре, като дойде радостта – да я пратиш на работа на нивата. Ще кажеш: “Много ми е приятно да идеш на нивата да работиш.” Дойде скръбта, ще я пратиш малко да

си почине. Тя е богата, скържава е малко. Ще отвори торбата. След като я приемете, тя ще ви даде нещо от своето богатство. Не съжалявайте при вашите скърби. Научната страна туй е. Не вярвайте, но искам да го опитате.

Колко важни неща има? На любовта да се не смееш. Като дойде, слушайте я каквото каже. Истината като дойде, слушайте каквото каже. Мъдростта като дойде, не се смеете, слушайте я. Дойде животът, животът е асистент на любовта, слушайте асистента. То е учение. Дойде знанието. Асистент е знанието. Светлината е асистент. Дойде добродетелта, то са прислужката при този университет. Вие сте нов студент, ученик в тази школа, с благоговение ще гледате на професорите, после на асистентите, на слугите в университета. Защото тия слуги в този знаменит университет седят по-горе от нашите професори. Те са много по-учени, отколкото тези професори, които имаме в нашия университет. Те служат. Каквото каже любовта на живота, той изпълнява. Каквото любовта каже на асистентите, те всичко изпълняват.

Сега се учете от любовта. Учете се от живота, учете се от добродетелите. Ако искате да се критикувате, кажете ми кого искате да критикувате, един ден аз ще се поставя мене да критикувате. Аз ще ви дам право кой каквото видял, да изнесе. Нали е за критикуване? Като ме критикуват хората, аз нищо няма да изгубя. Щом направя погрешка, аз съм изгубил. Ако ме съдят хората, аз печеля. Ако вие ме съдите, аз печеля. Ще ви дам един пример. Мене ще критикува Който седи най-горе; след туй ще критикувате който иде на втора степен; а който е на най-долна степен най-после ще критикувате. Няма да изясня, може да критикувате когото обичате. Някога може да сме несправедливи. Може да покажем повече любов към онези, които не заслужават; спрямо други сме били скържави, защото и в правенето и на добро има погрешки. На една картина може да туриш повече бои или по-малко бои. Ще турите такъв цвят, какъвто в природата има.

Искам сега да бъдете свободни, защото ще бъдете подложени на такава критика, каквато никога не сте виждали. Вие имате една критика в света.

Христос казва на Петра: “Сатаната иска да ви критикува хубаво, да ви пресее. Ще ви пресее хубаво, че няма да остане нито един от вас.” Ако мислите, че ще минете без критика, лъжете се. Вие вземате една длъжност, която не ви е мястото. Защото толкоз главоболия имате. Вие, като критикувате някого, без да знаете, вземате от неговите борчове. Вие своите борчове не можете да платите, ще станеш поръчител да плащаш! Никакво поръчителство не ви трябва. На вас ще ви дам едно правило: Никога не поръчителствувайте. Ако имаш пари в касата, някой ти иска 1000 лева в заем, ти имаш 1000 лева, за 1000 лева поръчител можеш да станеш. Ако имаш 2000 лева, за 2000 може да станеш [поръчител]; ако имаш 3000 лева – за 3000. Но ако нямаш, кажи: “Не мога да поръчителствувам, защото който поръчителствува, трябва да плаща.” Затуи ще се спреш и ще кажеш: “Не искам да лъжа. Аз ставам гарант. Трябва да знае, че ще плащам.” – “Ти може ли да плащаш?” – “Ще видя. Искам да бъда честен. Може да ти гарантирам, ама ако намеря отнякъде.” Не може да намериш. Аз не искам да турям другите хора. Ако по този път вървите, работите ще се оправят.

Сега, какво разбрахте? Вижте хубавите неща, които човек има, и ги оценете. Човек трябва да оценява погрешките си и добродетелите си. Всяка погрешка я оценявайте. Тази твоя погрешка може да се превърне на една твоя добродетел. Един възлен, ако имаш знания, може да го превърнеш на диамант, но трябва голямо налягане, голяма топлина. Вие седите по някой път, да кажем, и казвате: “Аз не съм разположен да свиря.” Защо?

Вие по някой път вземате светската музика. Аз разглеждам музиката гругояче. Аз разглеждам музиката в света. То са големи угощения. А такива музикални угощения малцина може да си позволят. Ние не може да правим такива угощения, класически угощения. Малки вечеринки можем да гадем с житце. Големи угощения, както тия музиканти, угощения от Бетовен, угощения от Моцарт, класически симфонии, то са големи работи. Който е слушал Девета симфония

на Бетовен, какво е разбрал? Бетовен не можа да иде повече. Той, като дойде, спря на Деветата симфония и каквото имаше да казва, го каза в Деветата симфония. Но казвам: В музиката има една страна, понеже тя е една способност. Аз ви препоръчвам да пеете, но за да пеете, тялото ви трябва да бъде здраво, сърцето ви трябва да бъде разположено и умът ви трябва да бъде разположен, и в трите свята трябва едновременно да пеете.

В умствения свят с песните ще произведеш светлина; в духовния свят ще произведеш топлина, а във физическия свят ще произведеш сила. Та, ако ме слушате, по някой път ще образувам един клас, да пеете тука. Често аз ви слушам отгоре как пеете. Но вие пеете като задължение. Аз считам, в музиката човек трябва да бъде абсолютно свободен, напълно свободен, да се не плаши от никого. Но комуто от вас да кажа: “Изпей ми *до*, се стеснява. Ама в *до*-то се съдържат известни трептения. В *до*-то има най-малко 16 трептения. Всяко едно трептение отговаря на един тон вътре. Някои считат 16, някои – 32 трептения. Ти имаш една идея. И тази идея не може да се роди, докато не пееш в себе си *до*. Най-първо, основната, побудителната причина на *до*-то трябва да бъде Любовта, после трябва да дойде Истината и после – Мъдростта. Три основни подтика ще има. Тогава колко остават: като извадим 3 от 16, остават 13 трептения. Вие ще дадете ход. Изведнъж как ще вземете *до*? Трябва да имате известна идея. Аз искам да се освободите. Сиромаш съм, искам да се освободя – ще повикам Любовта, ще произведа този тон *до*. Като го произведа, веднага ще се измъти яйцето. Туй яйце вземам. Едно кокоше яйце взема, да си измъти хубаво пилето. Всякога, когато започвате една работа, каквато и да е, изпейте една песен. Имате една песен “Гледай добре, слушай добре, говори добре”. Това е естествено. На себе си сега кажи: “Гледай добре, гледай Истината! Говори добре!” На кого ще говориш добре? На Любовта. “Слушай добре!” То е знанието. Трябва да имаш знание. Тогава ще вземеш вярно тона. Как ще изпеете *до*? (*Учителят пее: “Гледай добре, слушай добре, говори добре, говори, говори, говори добре”.*) Само давам един пример. Може да пее по-хубаво, не съм се



разпял.

Я станете всинца прави. Ще затворите дясната ноздра с левия пръст, ще поемате въздух и ще броите до 4. Ще задържите въздуха и ще броите до 16, ще издишате навън и ще броите до 8. 4 – приемане, 16 – задържане, 8 – издишане. Поемане с лявата ноздра, издишане с лявата. (*Направихме упражнението.*)

Туй упражнение ще го направите, понеже аз участвувам. Направете го всички, не се обленявайте. Понеже никога няма да имате по-добри условия да го правите. Ще го правите 2 пъти на ден, сутрин и вечер. Ще пристъпим към някои малки работи. Потребни са известни упражнения. Има някои неща, не можем да ги придобием, докато не се хармонирате. Във всинца ви трябва да се хармонират мислите. Не е лесно да се хармонира човешкият ум, човешките чувства и човешката воля. Понеже има да се борим с всичките минали хиляди поколения, които са живели не тъй както трябва. Сега трябва да изправим много работи. Не се обезсърчавайте.

*“Добрата молитва”*

*XIX година (1939□1940)  
22-ра лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 28 февруари 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

## СЪВЪРШЕНСТВОТО

*Сряда, 5 ч сутринта*

*“Отче наш”  
“Мога да кажа”*

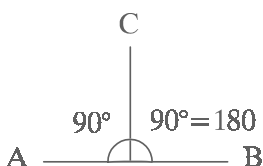
Пишете върху темата: “Отличителните черти на водата и въздуха”.

Ако ви попитат коя е отличителната черта на пияницата, какво ще кажете? Една отличителна черта да кажете. По какво се отличава един пияница от един трезвен човек? Трезвеният по какво се отличава и пияницата по какво се отличава? В пияницата има две черти, които са постоянни. Той има голямо постоянство – постоянство в пиенето. Като стане сутрин, веднага пие. Той е постоянен и при това, той е откровен. Казва: “Имате ли вино?” – веднага на въпроса, заобикалки няма. Онзи, който е свършил по пиянство, говоря за свършилите, не за онези, които започват първото отделение на пиянството, но има свършили... Казвате: в какъв смисъл говоря? Преносен смисъл.

Питам ме: “Как съвършеният човек не се е проявил, нали Христос е идвал? Нали Христос е съвършеният човек?” Какво нещо е съвършенство? Една машина може да е съвършена в своята работа. В какъв смисъл трябва да се приеме един съвършен човек? Има едно механическо съвършенство. Нещата може да бъдат съвършени механически, може да бъдат съвършени органически и пак могат да бъдат съвършени психически. Съвършенството в Божествения свят разбира съвсем друго нещо, отколкото обикновеното съвършенство. Ако тебе в едно общество не ти дават място да се проявиш, питам: тия хора съвършени ли са? Може да имат благоразумие. Съвършеният човек не иска да се бори. Да кажем, какво разбирате под един съвършен пехливанин? Дето се яви, побеждава. Щом го победят, съвършенството свършва, не е

съвършен. Съвършеният човек се отличава с три черти. Той цени живота. Съвършеният човек никога не мърмори. В него мърморене няма. Той не знае какво нещо е мърморене. Той няма условие да мърмори. Всичко е негово, той не може да каже, че това няма. Вие сте недоволни, защо? Ако един механик е недоволен от своя автомобил, къде е причината – в автомобила или в него? Щом е недоволен, да поправи своето недоволство. Не върви автомобилът както трябва. Може причината да не е в него, но може да е в онези, които са създали автомобила. Автомобилните фабрики някой път не ги изработват както трябва, че шофьорът се намира в някоя мъчнотия, колата не функционира както трябва.

По някой път вие се намирате в мъчнотия със себе си. Мъчнотиите ви може да бъдат физически, може да бъдат духовни, може да бъдат органически вътре, пък може да бъдат и от умствен характер. Но то остава една идея неразбрана.



Това е съвършеният човек, представен в геометрическа форма. Идеята на живота седи в съвършенството. Съвършенството не е едно положение статистическо. То не може да се определи. Съвършеният човек във всеки момент на

времето и извън времето прави всяко нещо навреме. Несъвършеният, в него има разлика: той всякога или закъснява, или много бърза. Несъвършените хора се отличават с две качества: някои много бързат, други закъсняват – много са лениви. Ленивият е несъвършен и който много бърза, и той е несъвършен. Той бърза, че отива преждевременно – ще чака. Той отива половин час на гарата по-рано и там ще чака, да не би да пропусне влака. Така изгубва времето си. Той трябва да идва 2–3 минути по-рано, да може времето да го употреби разумно.

Значи казвам, че съвършеният човек още не се е проявил. Сега някои казват, че и Христос не е съвършен. Вие нямате понятие какво нещо е Христос. Питам сега: Слънцето съвършено ли е? Понеже Слънцето е светло, всички мислят, че

мо е образ на съвършенство. Но учените хора започнаха да виждат, че и то има черни петна, не е така светло, както го виждаме, на много места има големи черни петна. Някои от тия петна са по-големи от Земята, някои 10, 15, 20 пъти са по-големи. Не е навсякъде Слънцето еднакво светло, както го виждаме. Ние мислим светлината е съвършенство. Но какви качества има този, светлият цвят?

Съвършеният човек е онзи, който не прави никакви погрешки. Щом прави погрешки, какво трябва да прави? Не е съвършен. Тогава трябва ли да се осъждаме? Не. Да допуснем, че един философ е съвършен в своите разсъждения. Или някой писател пише много добре. Знае къде да тури думите, точките, запетите. Съвършеният грешки не прави. Като пише, грешки никъде няма да направи. Турете го на една по-долна работа, дайте му една мотика, ще видите колко погрешки ще направи. Ще дойде друг, който е по-сведуц, ще му каже: “Ти много плутко си изкопал, така не се копае гва пръста с мотиката, трябва поне една педя с мотиката да се изкопае.”

Някъде вие сте съвършени, някъде не сте съвършени. Как ще обясните сега противоречието? Значи не сте били в тази област, не сте я проучвали. Някои казват, че човек трябва да бъде морално чист. Но какво отношение има чистотата спрямо човека? Най-първо, чистотата в човека има отношение към тялото. Всичките пори на човека трябва да бъдат отворени, ако иска да бъде здрав. Аз не съм броил прозорците на човешкото тяло, аз не съм ги чел, но вярвам на другите, които са ги броили. Цитирам другите, които са ги броили. И те не са ги броили, защото да седнеш да преброиш 7 милиона прозорци на човешкото тяло, колко време ще вземе? Вие може да прочетете до 1000 и вижте на часовника колко време ще ви вземе, докато преброите до 1000. Направете тогава една сметка за 7 милиона докато преброите, колко време ще ви вземе. Или гагат ти да преброиш един милион, а го преброиш и да не ти стане мъчно. Някой път приятно ти е да четеш един милион златни монети, голямо богатство да го четеш. Дагат ти да четеш един милион пя-

съчни зрънца или гагат ти да четеш развалени, гнили плодове. Държавата иска да накаже тези, които продават плодовете, турят те тебе като инспектор един милион гнили плодове да преброиш, да наложиш една глоба. Питам: тази работа как ще я свършиш? Аз не бих желал да ви се гагат един милион да четете, даже и 100□000, пък и 1000 гнили плодове. 10–20 да четеш, както и да е. А пък гледам някои от вас тук сте специалисти. Вас ви трепери сърцето да намерите някои гнили плодове. Като ги намерите, усмихне ви се лицето. Гледал съм тук някои сестри, като намерят някой гнил плод, светне им лицето. А пък като намерят някой добър плод, станат сериозни. Сега как ще ми обясните защо сестрата се радва, когато намери гнилия плод и става сериозна, когато намери добър плод? Едва сега и аз започвам да го изучавам, и за мене е една тайна.

Да оставим шегите настрана. Един направил една погрешка и щели да го осъдят за 10 години затвор. Като го съдили, каквото и да го питали, той все отговарял: “Ама че го каза.” Питат го: “Ти уби ли този човек?” – “Хъм, че го каза, хъм!” – “На кое време го направи?” – “Хъм, че го каза, хъм!” Каквото и да го питали, той отговарял все по този начин. Съдията казва: “Този човек е ненормален.” Не го осъждат, като ненормален. Адвокатът казва: “Сега спечелихме делото, ще трябва да ми платиш.” – “Хама, че го каза, хъм!” Той прилага и към него същото.

Това не е наука. Когато не обичаш някой човек и като ти кажат, че извършил някаква погрешка – това [е] един гнил плод – тебе ти стане приятно. Като не обичаш човека, кажат ти някаква добродетел за него – станеш веднага сериозен. Нали е така? Факт е, но да се обясни психологически. Защо се радва човек на погрешката на едного, когото не обича, а при доброто, което прави, става сериозен? Първо, онзи, който се радва на погрешката, той е дяволът. Ако ти се зарадваш, дяволът в тебе се радва. Щом кажеш доброто за едного, когото не обичаш, дяволът става сериозен. Защо дяволът се радва? Радва се, като правите погрешки, понеже казва: “Като прави погрешки, той е в моите ръце.”

Служил един вярващ при един господар, който е безвер-

ник. Слугата се казвал Стоян. Казва му господарят: “Стояне, ти си вярващ, в Господа вярваш, пък постоянно те мъчи дяволът. Аз не мога да разбера това. Аз ни в Господа вярвам, пък дяволът не ме мъчи, никой не ме мъчи. Аз се чудя с вас, каква вяра имате. Ние без вяра живеем – никой не ни мъчи. Вие с вяра живеете и все има някой да ви мъчи.” Намерил се Стоян в трудно положение. Факт е, че вярващите ги мъчи нещо. Господарят на Стоян бил ловец и един ден отиват на лов за патици, зимно време било. Гръмва и убива две патици, които пагат на земята. Една ранил и тича подир нея, стреля. Стоян казва: “Господарю, защо гониш тази патица, защо не вземеш убитите?” Казва: “Тая не е доубита и тичам подир нея.” – “И тебе дяволът не те засяга, защото ти си от убитите, той те има във властта си. Аз съм ранен, че мене ме гони. Аз бягам, имам малко живот, бягам, за да спася живота си. Ти си вързан от дявола, няма какво да те измъчва.” Щом дяволът не те изкушава, вие сте негов. Щом ви изкушава, не сте негов. Щом дойде изкушението, щом дойде страданието, в ръцете на дявола не сте. Всички ония, които страдат, не са на дявола. Които не страдат, те са с дявола наедно. Тъй отговорил Стоян. Така му дошло на ум на Стояна.

В съвършения човек, лъжа в него няма. Да изнугва хората – няма такова нещо. Да изобличава мислите, желанията и постъпките – няма. Той е пряк в себе си. Не отвън да каже: “Аз направих една погрешка, извини.” Той не се извинява, защото никога не оставя неговите погрешки да излязат на пазара. Бог, Който е съвършен, направи човека. Как ще обясните, защо човек греша? Този, когото Бог направи, греша. Как ще обясните прегрешенията на човека? Вторият човек греша, първият не греша. Има две творби на света – едната е на физическото поле и оттам започва прегрешението. Първият човек, когото Бог направи, съгреша и първата жена, която направи, и тя съгреша. Непослушание в тях се яви. Адам не послуша Бога, Ева не послуша Адама и не послуша Бога. Адам не послуша Бога, а послуша жена си, другарката си послуша. И Ева не послуша Бога, а послуша онзи черния агент.

Кои бяха причините, че те не послушаха Бога? Всякога,

когато е въпросът за непослушанието, човек иска да знае. Сегашните хора какво спечелиха от непослушанието? Ако един ученик е в училището, има вече условия да бъде вече благоприятен на учителите, да го подигнат. Ако не слуша, може да го изключат. Има известни съображения, но той е същият закон. Влезеш в един свят, дето всичките хора са свободни, културни. Питам: На свободния човек позволено ли му е да прави погрешки? Вземете един певец, който има отличен глас – позволено ли му е да прави погрешки? Ако прави погрешки, къде е причината? Ако прави погрешки, може да има някакви причини. Ако направи погрешки в пееенето, причината може да седи в яденето му. Ял нещо. Или пък почувствувал нещо, което е повлияло, или е помислил нещо. Казвам, че причината може да бъде яденето или дишането, или електричеството, или магнетизмът, които минават през неговата нервна система. Те са повлияли на гърлото му. Ако е яденето, това зависи от неговите постъпки. Ако е дишането, това е неговата чувствителност. Ако е електричеството и магнетизмът, това е неговата мисъл. Свързани са те. Повлияли са на гърлото и той не може да владее своя глас. Да кажем, някой път вие се напъвате да говорите по-високо, да ви чуят надалече. Когато казвате нещо много интимно, от особен характер, говорите съвсем тихо. (*Учителят имитира човек, който говори тихо.*) Чухте ли го? Аз да ви го протъквам: “Казаха ми нещо много важно, интересно ми казаха. Случило се нещо чудно, ама никой да не го знае!”

Една баба Стана, баба Стана – старата репортьорка на вестника във Варна, ниско я наричат “главната репортьорка” в село – като стане нещо в село, иде в някоя къща и казва: “Ще ви кажа едно нещо, никому да не го казвате. Само на вас го казвам.” Оттам във втора къща ще иде и каже: “Само на вас ще го кажа, чудно нещо е станало, никому да не го казвате. Само на вас го казвам.” Ходи от къща на къща, само на тях го казва и цялото село го казва. И тя пита: “Кой разправи това нещо? Аз само на едно място го казвах. Колко лоши са тези хора. Да не кажеш нещо на хората, ще го разправят на всички!”

Аз съм съвършен човек, защото не искам да кажа нито една лъжа. Искам да ви представя работата както е, представям ви баба Стана каквато е. Ако ви я представя каквато не е, че сега сериозна, не е така. Казвате: “Защо Учителят така представя?” Че, баба Стана ви представям. Няма да ви представя баба Стана с вдигната глава. Ще представяте вярно нещата. Някои при мене дойдат, искат да се покажат много сериозни. Че, какво нещо е сериозният човек? Религиозният човек? Религиозният човек е заинтересован, той е като влюбения момък. Той като слуша да кажат нещо за неговата възлюблена: “Какво ще ми кажете? Къде я видяхте, на кое място?” Аз говоря за онез влюбени, които са чистосърдечни. Има едни влюбени, които се показват, че нищо не ги интересува.

Човек трябва да мяза на природата – естествен във всички свои проявления. Разбира се, аз като представям тия работи, така се изживява\* повече енергия и може да ме питате: “Къде отиде тази енергия?” Аз трябва да разправам, че като представях баба Стана, трябваше повече енергия, да я представя, да кажа истината. Като представям баба Стана, доста енергия трябва. Голямо изкуство е. Вие представляли ли сте баба Стана? Я станете да ми я представите. Всеки един от вас може да представи баба Стана. Ако ви кажат нещо приятно, вие ставате сериозни. Само да ви кажат някоя дума и вие ставате сериозен, особено набръчкване става на лицето, недоволен е. Очите се свиват, устата е деформирана и лицето е деформирано. Значи сърцето работи. Когато има недоволство в ума си, тогава има една политика, една гънка, едно свиване, както мечката, която е намислила да яде някого. Като срещне някого, когато решила да яде – аз да ви кажа кога една мечка решила да ви яде или не, да бягате: ако започне да си глади козината, тя е намислила да те яде. Казва: “Ще се намажа.” Когато няма да ти причини никаква вреда, нахохори си козината, църкне, взема един страшен вид, после те плюе, плюе и си замине. Когато ще те яде, глади си козината, плюене няма. Дойде, един удар и на земята те повали, смуче ти кръвта и се свърши работата. Тъй прави мечката.

---

\* изживявам – *диал.* изразходвам.



Та казвам: Съвършенство в Христа имаше, тук учеше неща, които не знаеше. Вие ще кажете: “Как тъй съвършеният да не знае?” Христос дойде да изучава един свят, който Той не е създал. Той дойде в един свят, който беше създаден чрез Него, Той дойде да види как е създаден. Бог създаде [този] свят и вие свързвате Христа с Онзи, Който е създал света. Той сам казва: “Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го е привлякъл.” Вие сега правите първата погрешка. Вие мислите, че като сте привлечени при Христа, казвате, че Христос ви е привлякъл. Имате една грешка от Неговото становище. Той казва: “Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го е привлякъл с любовта. И никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя.” Вие казвате: “Аз намерих Бога.” Вие не говорите истината. Ако вие сте намерили Бога, вие трябва да бъдете на мястото на Христа. Щом не сте при Христа, тогава как сте намерили Бога? Ако сте отишли при Христа, значи Бог ви е привлякъл. Ако сте намерили Бога, тогава Христос ви е показал мястото.

То са разсъждения. Вие ги пропускате тия разсъждения и тогава разсъжденията ви не могат да бъдат верни. Вие не може да идете при Христа без любовта на Бога, ако Той не ви е привлякъл. Вие не можете да намерите Бога, ако Христос не ви е показал пътя. Той е излязъл от Отца. Този път, по който излязъл, Той го знае. Значи Той може да ви посочи пътя. Вие ще кажете: “Аз може да намеря пътя.” Хубаво, ако вие може да намерите пътя, аз ви изпрацам до Луната, намерете си пътя. Някои от вас, които сте много учени, давам ви свободен билет до Луната. Не ви показвам пътя – сами да си намерите пътя до Месечината. Как ще идете? Вие казвате, че навсякъде може да идете и всичко може да направите. Казвам да идете до Луната. Нали всичко може да направите? Пък може да ви дам друг билет до Венера, до Слънцето. Как ще идете, кажете ми. Може да ви кажа: “Давам ви свободен ход да идете до Америка.” Или да идете в Англия. Сега може ли да идете в Англия? Колко официалности, ще изваждаш паспорт, разни позволителни, че трябва да имаш валута. Сега пари трябва. Как ще идеш без пари? Да идеш в Америка трябва най-малко да имаш 500 долара в запас.

Като слизаш на американския бряг, 500 долара трябва, 50□000 наши пари. Според вестниците, както е турен курсът на долара, не е верен. Официално е 82 лева, а неофициално е 140 лева. Защо е сега официално 82, а неофициално – 140 лева? Онези от черната борса го знаят това нещо. В курса на държавата е 82 лв.

Та казвам сега: И вие може да направите известни аналогии. Един ден, като станем свършени, ще бъдем в състояние да идем до Месечината. Христос, като възкръсна, стана свършен. Учениците ходиха и видяха Неговото свършенство, и той им го показва, като си замина от Земята, не като дойде на Земята. Като дойде на Земята, показва своето свършенство в търпение и донякъде показва само една Своя слабост, първата Му слабост. Коя беше първата слабост на Христа? Че като Му туриха кръста, Той го носи и после падна на едно място, не можа да го носи. Дойде до едно място, остави кръста, не можа да го носи. Какво ще кажете на туй отгоре? Вие ще цитирате моите думи, че сам Христос хвърлил кръста. Аз тълкувам сега. Той носи кръста до едно място и като разсъждаваше, дойде до едно заключение, казва: “То не е геройство да носиш кръста. Да носиш дървен кръст, безпредметно е.” Казва: “Дайте нещо по-сериозно.” Като хвърли дървения кръст, Христос намери истинския кръст. Казва: “С такива детински работи няма какво да се занимавам.” И той нарами онзи истинския кръст. Казва: “Опитайте Ме сега.” Казват му: “Слез ти от кръста, нали си от свършените хора? Казваш, че си Син Божи.” Казвам: Свършенството на Христа седи в това, че Онзи, Който беше с него, казва: “Нека Те заковат, нека видят как ще умреш, нека Те заровят, тогава Ти ще познаеш, че Аз съм Бог, Който Те ръководи, и ще Те избавя.” Свършенството на Христа е във възкресението.

Свършенството се проявява, когато човек и Бог са в едно. Не може да бъдеш свършен без Бога. Бог не може да се прояви, ако ти не съгласуваш своята воля с Божията Воля. Вие никога не можете да бъдете свършени, ако не съгласувате вашата воля с Божията Воля. Никой не може да стане

свършен без Бога. Това са изводи. Това е опитност, която ще имате за бъдеще да проверите. Във всеки даден момент, всяко изпитание, каквото и да е изпитанието, ти не може да разрешиш каквато и да е мъчнотия в света, ако не свържеш своята воля с Божията Воля. Бог е създал света и ти ще се отнесеш до Него как трябва да се разреши тази мъчнотия. Тя е мъчнотия, понеже хората не са изпълнили своята длъжност както трябва. Вземете един в счетоводството, трябва да уреди финансовите сметки на един загазил търговец. С дни ще се рови в книгите, докато намери и оправя всичките погрешки, да тури всичко в ред и порядък.

Запример вие тук ми говорите само за любовта. Какво нещо е любовта? Туй изречение “Какво нещо е любовта?” не е правилно. (*Учителят го изговори силно.*) Трябваше да го кажа тихо. Сега, като обичате някого и той ви се сърди, вие му говорите тихичко: “Няма да ми се сърдиш, аз тебе те обичам.” На другите ще кажете: “Не му обръщайте внимание”, но само на него ще кажете: “Само Вас Ви обичам.” Да не знае никой. “За тебе имам високо мнение, ти си много умен. Не обръщай внимание на тия.” Някой казва: “Аз ги примирих, работата е огладена. Всичко е хубаво.” Една сестра гоиде и ми разправя, казва: “Примирих ги, Учителю, по братски си живеят братът и сестрата, такава хармония.” На втория ден гледам, те се бият двамата. Не само вие, но и целият свят е пълен все с оправени работи. И една не е оправена, всички са оправени. Работите не са оправени, има нещо, което куца.

Човек трябва да обича, за да оправя всичките си криви работи. То е огънат, който е потребен за желязото, за да може да се изправи кривото желязо. Понеже туй желязо, ако не се нагорещи, не може да се изправи. Ако се нагорещи или ако се стопи, може да се изправи. Казвам: Любовта е необходима в света, за да може да се изправят миналите погрешки. Не само да се изправят погрешките, но като се изправят, да се внесе нещо ново. Не само любовта ще ни застави да идем да намерим бедните, страдащите, но тази любов ще ни застави да идем да вземем храна, да идем и да услужим. Не само майката трябва да роди едно дете, но на

туй дете любовта ще донесе всичките необходими материали, които са необходими за отглеждането на детето. Та казвам: Не само да носите една велика идея. Казвате: “Аз имам велика идея, отлична идея.” Но тази идея трябва да я отгледате. Тази идея вие трябва да я отгледате не само за Земята, но тази идея, тя ще ви трябва и за бъдеще.

Ако вие не свържете вашата воля с Волята Божия, кой ще ви бъде крив? На какво ще разчитате вие? Аз ви обичам. Аз разсъждавам. Тия хора Бог ги е привлякъл към мене. Какво иска Бог от мене? Аз трябва да им покажа пътя, да го намерят Него там, отдето аз съм излязъл. Казвам: Този е пътят, хванете този път, от който аз съм излязъл. И вие, като идете, ще се върнете да ми кажете какво сте видели. Вие трябва да дойдете при мене, да идете при Бога и да се върнете. Тогава, като се върнете, ще има един оборот на нещата и нещата ще станат ясни.

Същият закон е и за вас. Дойде някой човек, Бог го е пратил при вас. Щом той е дошъл при вас, Бог го е привлякъл. Тогава вие трябва да му посочите пътя, да намери Бога. Когато се върне, тогава ще се образуват ония правилни положения. Той е привлечен от Бога, вие казвате: “Аз го привлякох.” Вие се лъжете. Никой никого не може да привлече. Слънцето, което привлича Земята, колкото и да се препоръчва Слънцето, че е чисто, Земята не иска да вярва на Слънцето. Понеже иде Земята на Слънцето, тя не може да има туй развитие, което сега има. И вие не може да се родите такива същества, както сте сега. Следователно, за да се развие Земята, тя трябва да е на 92 милиона мили далеч от Слънцето.

При сегашните условия вие съжалявате, че не сте по-близо. Казвате: “Искаме да идем по-близо.” То са отношения. Не е далечно пространството. Колко взема на светлината да дойде до Земята? 8 минути. Значи колко далеч е Земята от Слънцето? На 8 минути. Казваме, че Земята е на 92 милиона мили от Слънцето. Колко е далеч Земята от Слънцето? Казваме: 8 минути. Значи, ако разбираш Слънцето, ти си на 8 минути от Слънцето. Ако не го разбираш, ти си на

92 милиона мили. Тогава ще изискват години. Ако не разбираш Слънцето и пътуваш с някой обикновен трен, ще ви вземе 250 години. Ако пътуваш с някоя биволска кола, колко ще ви вземе? Няколко милиона години. Ако пътуваш с бързината на някой микроб, ще ти трябват милиарди години.

Та, когато ние казваме, че нещата са далечни, разбираме степенята на нашата интензивност. Когато интензивността се намалява, пространството се увеличава; когато интензивността се увеличава, пространството се намалява. Щом пространството между нас се увеличава, любовта се намалява. Щом пространството се намалява, любовта се увеличава. Ама туй пространство трябва да е намалено по Божествения закон. Не самото пространство да е намалено. Самото пространство не може да намали. Реалността на пространството може да се намали, но пространството не може да се увеличи, нито да се намали. Но ако пътуваме по-бързо от един предмет до друг, пространството е по-малко. Ако пътуваме по-полека, пространството е по-голямо. Следователно, когато движението е медлено\*, пространството е голямо; когато движението е бързо, пространството е малко.

Та казвам: Ако сте като баба Стана, като ходите да разправяте, разправяйте поне на свят\*\*. Никой да не знае тази работа. Сега баба Стана е много хубава. Тя казва: “На всички тук не го казвам, само на вас го казвам.” Но баба Стана не си щади труда, тя не казва: “Иди ти да разправяш, че аз съм стара вече.” Баба Стана е вече на 85 години, ни най-малко не си щади труда – една хубава черта, – тя ходи, не казва, че е стара. Тя ходи по цялото село, навсякъде ходи и разправя. Най-малко по половин час седи. Вземе тояжката си и ходи, и разправя. Една хубава черта. Като ходите като баба Стана от една къща на друга, ще ви похваля, че не сте стари, млади сте.

Казвам: Съвършенството на Христа седи в търпението, в изпълнението на Неговата мисия да разреши в реален смисъл какво нещо е Божията Любов. Даже един Му каза: “Учителю благи”. Той казва: “Защо Ме наричаш “благ”? Трябва да знаеш, че благ е само Бог, ние на Земята, които сме в

---

\* медлен (от рус.) – *остар.* бавен.

\*\* на свят – свястно, както трябва.

плът, не може да бъдем благи, понеже сме ограничени.” Иска да му каже: “Ако съзнаваш, че Бог живее в Мене, прав си, но ако казваш “Учителю благи” и мислиш, че Аз от Себе си съм това, ти си на погрешен път. Ако мислиш, че от само Себе си съм излязъл, ти си на погрешен път.”

Някой казва: “Не съм аз, но Господ.” Казва той така, но той сам не вярва в туй. В съзнанието трябва да съзнавате, че всяко благо, което е вътре в душата, трябва да съзнаваш, че ти си свързан с Бога. Запример тези лампи светят, но те показват, че са свързани със Слънцето. Човек поумнял толкоз, че може тази енергия, която е изпратена от Слънцето, той да я прекара за салона. Едно време не можеше този салон така да се осветли. Когато ние се свържем с Бога, ще имаме тази инсталация. Свързани ли сме с Бога, във всеки случай ще знаете как да постъпите, ще бъдем умни. Погрешките в живота се дължат, че връзката ти с Бога не е правилна всякога. Когато връзката е неправилна, образуват се погрешки.

Знаеш колко мъчно е да кажеш, че обичаш? Някой път казвате, че трябва да се обичате. Няма по-мъчно нещо в света от да обичаш. Най-мъчното нещо е да обичаш. Аз ви казвам, че е лесно, за да ви насърча. Лесно е за Бога, Който е Любов. Но за човека, който не е любов, няма по-мъчно нещо от да обича. За Христа, апостол Павел казва, че едва ли ще се намери човек, който да умре за приятеля си, да се пожертвува за него. А ние още когато бяхме грешници, отделени от Бога, Христос се жертвува заради нас. Значи свършенството на Христа се дължи в това, че Той умря за онези, които не са Негови приятели. Той умря за грешниците, за да ги подигне. То е свършенството. В това се дължи изобилието на Божията Любов, че Бог изпраща Своето слънце, светлината, въздуха, водата без разлика за всички. Всички се ползват. И една мечка, и един вълк, и една кобра, всички еднакво се ползват от благата.

Някой път ние казваме тъй: “Как Господ допуща това?” Аз се чудя на мухите, една муха кацне на главата ми и се хвали. Много щастливи са мухите. Казва: “Аз на философска глава съм кацнала.” Те са и много горделиви, тя седи и после

остава, знаете какво, да не го казвам. Остава своята слюнка отгоре на главата ми. И пет пари не дава. Значи ти се мислиш за светия, за владику, мухата кацне на главата ти, плюе и пет пари не дава. Казвам: Дотогава, докато мухите кацат на главата ти, ти не си светия. Дотогава, докато страданията кацат по тебе, ти не си светия. Дотогава ти разработваш светийството, ти си в процес на обработването, на растенето. Ако не израстеш, не дадеш плод, не си светия. Онези, които израстват и дават плод, по плодовете ще ги познаем.

Сега вие казвате: “Ние сме окултисти.” Какво разбирате под “окултисти”? Като че всичко е свършено. Щом си окултист, колко хиляди години има, откак човек е създаден? Ще цитирате “18 милиона години”. Не е вярно. Според Библията – 8000 години. Не е вярно. Тия, които твърдят тия данни, те са невежи, те не са ходили, не са правили своите изчисления. Чел той в Библията: 8000 години пише там. Не е вярно. Какво значи “не е вярно”? Пише нещо, което ти не си проверил. Вярно е само онова, което ти си проверил. Щом ми дадат храна, казва: “Отлична храна, сладки ябълки.” Яде човек, казва: “Не са сладки.” Провери нещата верни ли са или не. Верността седи в проверката. Всяка една мисъл, всяко едно чувство, всяка една постъпка, проверявайте ги вътре. Провереното нещо ще стане ваше. Туй, което не сте проверили, то ще ви причини някаква вреда.

Казвате: “Трябва да вярваме.” Но вярата е врата да влезеш в умствения свят. Но щом влезеш, трябва да учиш. На вяра ще те пуснат, но ако не учиш, нищо няма да ти дадат. Ако учиш, тогава ще свършиш. Ти с вяра ще влезеш в университета, ще накараш професорите да вярват в тебе. Кога ще вярват? Щом се учиш добре, професорите ще повярват. Аз най-първо ще вляза в университета с вяра, тогава ще докажа на професорите, че аз уча. И тогава професорите ще повярват в мене, ще ми турят бележка. Аз трябва да вляза с вяра и професорите да имат вяра в мене. Аз трябва да уча и професорите да ме учат, и тогава работата ще излезе добра. Като вляза с вяра и като накарам другите хора да имат вяра. Но ако вие не учите и ако вие не проявявате любовта както трябва, как ще вярвам?

Казвате ми някои: “Учителю, вярваме.” Покажи ми любовта си като ученик. Да видя твоята любов. Казвам: Ти научи ли се да учиш своите врагове? – “Още не мога.” Моята вяра е такава. Ако ти можеш да любиш враговете си, моята вяра ще се усили. Ако имам вяра и ако ти не любиш враговете си, моята вяра ще отслабне. Ние сега казваме, че Бог в нас няма вяра, а има доверие. Вие всички вярвате по старите начини. Казвате: “Да бъдем свършени, да бъдем като Христа, да живеем хубаво.” Хубаво, отлична идея е това. Слушам, един ден минават двама млади братя и си приказват. Единият говори на другия, аз слушам, музикално ухо имам. Казва: “Ако аз имам като Учителювата къща, аз ще бъда като него.” Той мисли, че в този кокошарник може да бъде като мене. Ако човек мисли в такъв кокошарник да стане учител, той се лъже. Докато тебе цялата вселена не ти стане жилище, всичко, което Бог е създал, да бъдеш готов да служиш с всички си дух, с всичката си душа, с всички си ум и всичката си сила на Бога, ти никакъв не може да станеш. Ти още слуга не си станал, пък учител ще станеш. Всеки един учител, който дойде на Земята, той ще се учи да служи. По-големи слуги от учителите няма.

Аз привеждам онзи пример за турския съдия. Един турски мирови съдия съдил 40 години, управлявал. Един ден го уволняват. Не може да заповядва вече. Той мислил, мислил и взел 40 ибрика\*, занесъл ги в джамията и седнал на един стол. Дойде някой, който иска да се моли в джамията, посяга да вземе един ибрик да се измие. Той му казва: “Не този, а онзи.” Умен човек. Ако вие не искате поне, като този съдия, с 40 ибрика да заповядвате, какво ще направите?

Някоя сестра ми казва, че видяла Христа. Видяла Христа. Хубаво, че Го е видяла. И аз съм видял Слънцето. Но какво виждане е то на Слънцето? Не само аз да видя Слънцето, но и то трябва да ме види. Не само аз да му приказвам, но и то да ми приказва. Не само аз да го слушам, но и то да ме слуша. Аз се моля, но туй слънце не иде. Казвам: Трябва да се освободите от заблужденията. Хубаво е да мислите тъй.

---

\* ибрик (от пер.-тур.) – глинен или метален съд за вода с чучур за поливане при миене.



Сега казвате: “Учителят толкоз години ни говори, от нас нищо не е станало.” От колко години ви говоря? Вие бяхте в рая в събранието и там каквото гласувахте, всички бяхте на един ум. Като казва Ева да ядете, всички бяхте съгласни, казахте: “Я опитай, майко, и ние да опитаме.” Ядохте с майка си. Дойде Адам, казахте: “Яж, татко, и ние да опитаме.” Сега седите и се тревожите, казвате: “Отде майка ни намери да яде?” Че, майка ви заради вас яде. Баща ви и той заради вас яде. Вие накарахте баща ви и майка ви да ядат плодовете. Дошли сте в туй събрание, чистите устата пред мене, искате да ме убедите, че вие сте светии. Не се лъже баба Стана. Баба Стана каквото го знае, много добре го знае. *(Изговаря го тихо.)*

Сега ние, съвременните хора, трябва да имаме една ясна представа. Аз държа за онази политика, която хората имат. Аз искам да ви кажа, че не е такава положението, което заема човек, което уронва неговия престиж. Както и да е наклонен човек, не е туй, което покваря човека. Онова, което в даден случай човек чувствува, онова, което мисли, онова, което прави в даден случай, то е което или го повдига, или го понижава. В дадения случай, това, което ви представям, върно ли е това?

Трябва да имаме отношение към Бога. Когато говори за любовта, човек трябва да бъде на чисто. Да имаме само едно понятие за любовта. Казвате: “Искам да ме обичат хората.” Какво подразбирате? Обичта седи в малките работи. Жаден съм, казвам: “Да има някой да ми донесе вода.” Няма вода. Минава един човек, носи една стомна с вода, налива ми една чаша – то е любов. Аз съм гладен, нямам нищо да ям. Минава един човек, носи пълна торба, изважда и ми дава хляб – то е любов. Който каже една дума на място, който ми направи най-малка услуга, но направена навреме и на място, то е по закона на любовта. Казвам: Съвършените хора правят всяко нещо навреме и на място.

Вие по някой път сте обезсърчени. Кой се обезсърчава във вас? Някой път не ви се иска да живеете. Някой дойде при мене и ми казва: “Учителю, не ми се живее вече на Земята.” Казвам: Още е обяг. Като се върнеш вкъщи, че не

работиш, какво ще кажат? Върнал си се от лозето по обяд. Не се връщаш вечер, да си свършил работата, но половината си оставил несвършена. На Земята трябва да се свърши онази работа, за която сте дошли. Да се инсталира светлината в ума ви. Да се инсталира топлината в сърцето ви и да се инсталира силата във вашето тяло. Щом имате достатъчно светлина – значи щом мислите добре; щом имате достатъчно топлина – значи щом чувствата ви са благородни; и щом имате достатъчно сила във вас, тогава всичко, каквото искате, може да постигнете. По 10 пъти търсите едн-кого си – не го обичате. Срамота е да кажете, че не ви обичат. Бог ви обича, пратил ви е на Земята, дал ви дарби, вие досега не сте употребили вашите дарби. Тук имаше толкоз хубави гласове, толкоз хубави певци, не знаят да пеят. Някой ден пеят, някой ден не пеят.

Според мене човек не може да пее добре, ако не мисли правилно, ако не чувства правилно и ако не постъпва правилно – той не може да бъде певец. Има едно специфично пеене. Самообладание трябва да имате сега. Той трябва да вярва, че има нещо, тъй да вярва, че вярата да бъде непоколебима. Мисли, че може да пее. Нека пее, да види, че може. Не само да мисли, че може да пее. Някой път аз мисля, че мога да пея. Ще попея. После сам ще преценя. Че, пеенето аз го проверявам. Някой път каква е моята мисъл? Чрез пеенето проверявам какво е моето сърце, чрез пеенето проверявам какво е моето тяло. Щом някой път не мога да пея, търся причината в тялото. Ако ме болят ръцете, ако ме болят краката, ако ме боли вратът, зная кои тонове не мога да ги вземам правилно. Щом нямам пари, *фа*-то не мога да вземам вярно. Щом имам парички, *фа*-то го вземам на място. Сега вие това вземате буквално. Когато едно чувство е задоволено, когато една мисъл е задоволена, когато една постъпка е задоволена, резултатите са правилни. Запример аз вземам основния тон, аз вземам долно *сол*, точно тъй е на цигулката. (*Учителят пее “сол, ла, си, до”.*) Вземам *сол* и по-голу от *сол* не мога да вземам. Нагоре мога да вземам, но като вземете *сол* като основен тон или *фа* във вас, какво ще разбере?

Тези, които са стари от вас, казват: “Не трябва ние да пеем.” Когато човек е болен, когато умът е неразположен, когато не мисли, той не пее. Много мъчно може да накарате, когато човек е неразположен, да пее. Щом вие пеете, то е нормално състояние. За да познаете вашето състояние [дали] е нормално, ще видете имате ли желание да пеете. Щом се появи желание да пеете, ще знаете, че то е нормата. Да пеете на себе си, не на хората. Като седнеш, като вървиш по пътя, да си пееш, никой да не слуша. Попей си, пей си и давай такт. Сутрин, като станете, попейте си. Сутрин, като станете, вие как пеете? Ако пеете “Сила жива” или някоя друга песен, имате ли съзнание за това?

Без мисъл, без чувствуване, без воля в света нищо не може да се постигне. В правите мисли, в правите чувства, в правите постъпки Духът Божи се проявява. Всеки един от вас трябва да създаде вътрешни условия да бъдете винаги добри. Да имате светлина в ума, да имате във вашата нервна система достатъчно светлина и в симпатичната нервна система да имате достатъчно топлина. И в цялото тяло да имате достатъчно сила. Някога, като седнеш, не казвай, че не може да станеш. Някога, като седнеш, не казвай, че те болят краката. Но тури една положителна мисъл. Отрицателните мисли ни спъват.

Вие казвате: “Нищо не мога да постигна, в някое друго прераждане.” В туй прераждане трябва да се подигнеш, да не чакаш в друго прераждане. Другото прераждане съвсем друга програма ще има. В туй прераждане трябва да се направи нещо, което е необходимо. В туй прераждане да имате достатъчно светлина в ума си, да имате достатъчно топлина в сърцето си и достатъчно сила в тялото си. Или: да станете свършени, да свържете вашата воля с Волята на Бога. Всякога Бог да бъде едно мерило, да бъде във вас. Отвън да не вземете името на Бога, казвате: “Ние вярваме в Бога.” Нищо да не говорите за Бога. Но като речеш да направиш нещо за Бога, да го направиш. Ще кажеш: “Туй ще направя заради Бога. Както Той ни е привлякъл при Онзи, Козото познаваме, както Той ми е показал пътя да Го намеря, така и аз

ще направя каквото Бог иска.” Значи Бог те е привлякъл, пробудило се твоеото съзнание. Понеже Онзи, при Когото те е привлякъл, Той те е изпратил при извора на нещата. Първото пробуждане на човека е привличането на човека. Самосъзнанието се проявява. Психологически, че Бог ви е привлякъл при някого значи, че твоеото самосъзнание се е пробудило. Щом Той ти показва пътя към Бога, Той е вече свръхсъзнанието в тебе, което се проявява. Вие ще придобиете смисъла във вас. Ако тръгнете към Бога, [в] пътя, който Христос ще ви покаже, трябва да се прояви самосъзнанието. Тогава трябва да се примирите с всичкият свят. Той е пътят за Бога. Щом идвате до Христа, вие ще се научите да обичате всичките противоречия в живота. От Бога до Христа ще учите пътя да обичате всичко, което ви е неприятно. А пък от пътя на Христа [до]\* Бога ще се примирите с всичките противоречия, ще считате, че сте завършили превода. Колкото отивате към Бога, противоречията се разрешават и там няма да имате никакви противоречия. Като идете при Бога, там ще знаете защо е създаден светът, неговото предназначение. Всичките противоречия, които съществуват във вас, ще изчезнат. Четете, че всички създания хвалят Онзи, Който ги е създал.

Сега, да бъдете привлечени всички при Христа и от Христа всички да идете при Бога, да ви покаже пътя на Любовта и пътя на Божествената Мъдрост. То са двата пътя, по които може да придобиете съвършенство.

*“Добрата молитва”*

*XIX година (1939□1940)  
23-та лекция на Общия окултен клас,  
държана от Учителя на 6 март 1940 г.,  
София □ Изгрев.*

---

\* В разчетената стенограма е написано “на”.

## РЕЧНИК

**на остарелите и редките думи,  
невключени в бележките под линия**

бука□ (от тур.) – *остар.* окови.  
бърдо – в тъкачни стан, уред със зъбци, между които минава основата и чрез които се набиwa вътъкът.  
журфикс, жур (от фр.) – *остар.* гостуване и забава в месен кръг, при домашна обстановка.  
завземам – заемам.  
запример – например.  
заради – *диал.* за.  
кросно – в домашния тъкачен стан, дебело обло гърво, на което се навива основата или натъканият материал.  
мир – *остар.* свят.  
мязам (от нгр.) – *обл., разг.* приличам.  
нищелки – част от тъкачния стан, която гърпа нагоре и надолу нишките на основата и заплита вътъка.  
отчувам – *нар.* отглеждам, отхранвам.  
полушарие (рус.) – *остар.* полукълбо.  
рандеву (фр.) – *остар.* уговорена среща.  
писател – *остар.* писател.  
трен (фр.) – *остар.* влак.  
уд – *остар.* част на тялото.  
чеша – *диал.* реша.

**Списък на съкращенията,  
използвани в бележките пог линия:**

англ. – английски  
ар. – арабски  
бел. – бележка  
вж. – виж  
*диал.* – диалектно  
*ирон.* – иронично  
*книж.* – книжно  
лат. – латински  
*нар.* – народно  
нгр. – новогръцки  
*обл.* – областно  
*остар.* – остаряло  
перс. – персийски  
*прен.* – преносно  
*разг.* – разговорно  
рум. – румънски  
рус. – руски  
стр. – страница  
тур. – турски  
унг. – унгарски  
фр. – френски

## ПОРЕДИЦА ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

### ПЪРВА ГОДИНА (1922)

1. Окултни лекции. София, 1922.  
Трите живота. Русе, 1922; София, 1942 (нова редакция);  
Кърджали, 1999.

### ВТОРА ГОДИНА (1922–1923)

2. Правила за окултната школа. Русе, 1923.

### ТРЕТА ГОДИНА (1923–1924)

3. Високият идеал. Русе, 1923–1924.

### ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924–1925)

4. Абсолютна справедливост. Русе, 1927.

### ПЕТА ГОДИНА (1925–1926)

5. Козативни сили, том I. София, 1930.
6. Светлина на мисълта, том II. София, 1930.
7. Условия за разумния човек, том III. София, 1930.

### ШЕСТА ГОДИНА (1926–1927)

8. Отношение на простите истини към човека, том I.  
София 1933.
9. Неразрешеното, том II. София, 1933.
10. Възможни постижения, том III. София, 1934.
11. Четирите кръга, том IV. София, 1934.

### СЕДМА ГОДИНА (1927–1928)

12. Великото и красивото, том I. София, 1935.
13. Малки и големи придобивки, том II. София, 1936.
14. Добри и лоши условия, том III. София, 1937.

#### ОСМА ГОДИНА (1928–1929)

15. Ключът на живота, том I. София, 1937.
16. Смени в природата, том II. София, 1938.
17. Форми в природата, том III. София, 1938.
18. Определени движения, том IV. София, 1938.

#### ДЕВЕТА ГОДИНА (1929–1930)

19. Естествен ред на нещата, том I. София, 1939.
20. Степени на съзнанието, том II. София, 1939.
21. Доброто оръжие, том III. София, 1939.

#### ДЕСЕТА ГОДИНА (1930–1931)

22. Божият глас, том I. София, 1940.
23. Просветено съзнание, том II. София, 1940.
24. Реалности и сенки, том III. София, 1941.

#### ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931–1932)

25. Събуждане, том I. София, 1944.
26. Законът и любовта, том II. София, 1946.
27. Начало на мъгротта, том III. София, 1946.

#### ДВНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932–1933)

28. Новата мисъл, том I. София, 1947.
29. Работа в природата, том II. София, 1948.
30. Трите посоки, том III. София, 1948.

#### ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933–1934)

Вечният порядък. София, 1999.

#### ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934–1935)

Неиздадени лекции.

#### ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935–1936)

Неиздадени лекции.

#### ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936–1937)

31. Запалена свещ. София, 1999.



СЕДЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1937–1938)

32. Божественият импулс. София, 1999.

ОСЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1938–1939)

33. Слабата Божия, Царството Божие и Волята Божия, том I. София, 1998.

34. Силата на мисълта, том II. София, 1998.

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1939–1940 )

**35. Единственото богатство, том I. София, 1999.**

36. Наука за живота, том II. София, 1999.

ДВАДЕСЕТА ГОДИНА (1940–1941)

37. Всеки ден по една добра мисъл, том I. София, 1997.

38. Прав път, том II. София, 1998.

ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА ГОДИНА (1941–1942)

39. Буден ум и будно сърце, том I. София, 1999.

40. Великата възможност, том II. София, 1999.

ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА (1942–1943)

Неиздадени лекции.

ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА ГОДИНА (1943–1944)

41. Новият светилник. София, 1946 (редактирано\*).

\* Забележка: По решение на Просветния съвет, след заминаването на Учителя (27.XII.1944 г.) се издава произнесеното от Него Слово през последната година – 1943/1944: лекциите от Младежкия окултен клас и от Общия окултен клас, Утринните слова, Неделните беседи (от 10.X.1943 до 28.XI.1943 г.) и Съборните беседи (произнесени в село Мърчаево, на Витоша и в София от 19.III.1944 до 20.XII.1944 г., под заглавие “Заветът на Любовта” I, II, III том).

## СЪДЪРЖАНИЕ

|                                                        |            |
|--------------------------------------------------------|------------|
| <b>1. Единственото богатство .....</b>                 | <b>5</b>   |
| <i>27 септември 1939 г.</i>                            |            |
| <b>2. Коего Той ви казва! .....</b>                    | <b>22</b>  |
| <i>4 октомври 1939 г.</i>                              |            |
| <b>3. Към обетованата земя! (Великата песен) .....</b> | <b>39</b>  |
| <i>11 октомври 1939 г.</i>                             |            |
| <b>4. Малките Божествени подтици .....</b>             | <b>60</b>  |
| <i>18 октомври 1939 г.</i>                             |            |
| <b>5. Оценка на Божествената любов .....</b>           | <b>79</b>  |
| <i>1 ноември 1939 г.</i>                               |            |
| <b>6. Правилно възприемане и правилно даване .....</b> | <b>98</b>  |
| <i>8 ноември 1939 г.</i>                               |            |
| <b>7. Към свобода! .....</b>                           | <b>120</b> |
| <i>15 ноември 1939 г.</i>                              |            |
| <b>8. Хубавата страна .....</b>                        | <b>142</b> |
| <i>22 ноември 1939 г.</i>                              |            |
| <b>9. Божествената топлина .....</b>                   | <b>163</b> |
| <i>29 ноември 1939 г.</i>                              |            |
| <b>10. Търсене на изгубената дума. ....</b>            | <b>177</b> |
| <i>6 декември 1939 г.</i>                              |            |
| <b>11. Един опит .....</b>                             | <b>197</b> |
| <i>13 декември 1939 г.</i>                             |            |
| <b>12. Дайте свобода! .....</b>                        | <b>214</b> |
| <i>20 декември 1939 г.</i>                             |            |
| <b>13. Музикална задача .....</b>                      | <b>228</b> |
| <i>27 декември 1939 г.</i>                             |            |
| <b>14. Вътрешният господар .....</b>                   | <b>238</b> |
| <i>3 януари 1940 г.</i>                                |            |
| <b>15. Божествената усмивка .....</b>                  | <b>256</b> |
| <i>10 януари 1940 г.</i>                               |            |
| <b>16. Налягане, напрежение, разумност .....</b>       | <b>274</b> |
| <i>17 януари 1940 г.</i>                               |            |

|                                                                              |     |
|------------------------------------------------------------------------------|-----|
| <b>17. Две задачи</b> .....                                                  | 293 |
| <i>24 януари 1940 г.</i>                                                     |     |
| <b>18. Грите връзки</b> .....                                                | 310 |
| <i>31 януари 1940 г.</i>                                                     |     |
| <b>19. Подмладяване</b> .....                                                | 329 |
| <i>7 февруари 1940 г.</i>                                                    |     |
| <b>20. Обичайте □ ценете!</b> .....                                          | 345 |
| <i>14 февруари 1940 г.</i>                                                   |     |
| <b>21. Любов към себе си, любов към ближния си,<br/>любов към Бога</b> ..... | 367 |
| <i>21 февруари 1940 г.</i>                                                   |     |
| <b>22. Минало и настояще</b> .....                                           | 386 |
| <i>28 февруари 1940 г.</i>                                                   |     |
| <b>23. Съвършенството</b> .....                                              | 406 |
| <i>6 март 1940 г.</i>                                                        |     |
| <b>Речник</b> .....                                                          | 425 |
| <b>Списък на съкращенията</b> .....                                          | 426 |
| <b>Поредица Общ окултен клас</b> .....                                       | 427 |